Tiruvilayadal Puranam
by Somayar. 1884.

தி

திருவாலவா

எ மு

திருவிளை

பூவைசியர்களில் தெ

திருமயிலைநாட்டாண்மை

வைத்தியநாத

சுப்பராயமுத

அருண

தாம் முன் பதிப்

பால்குரிகி: கு

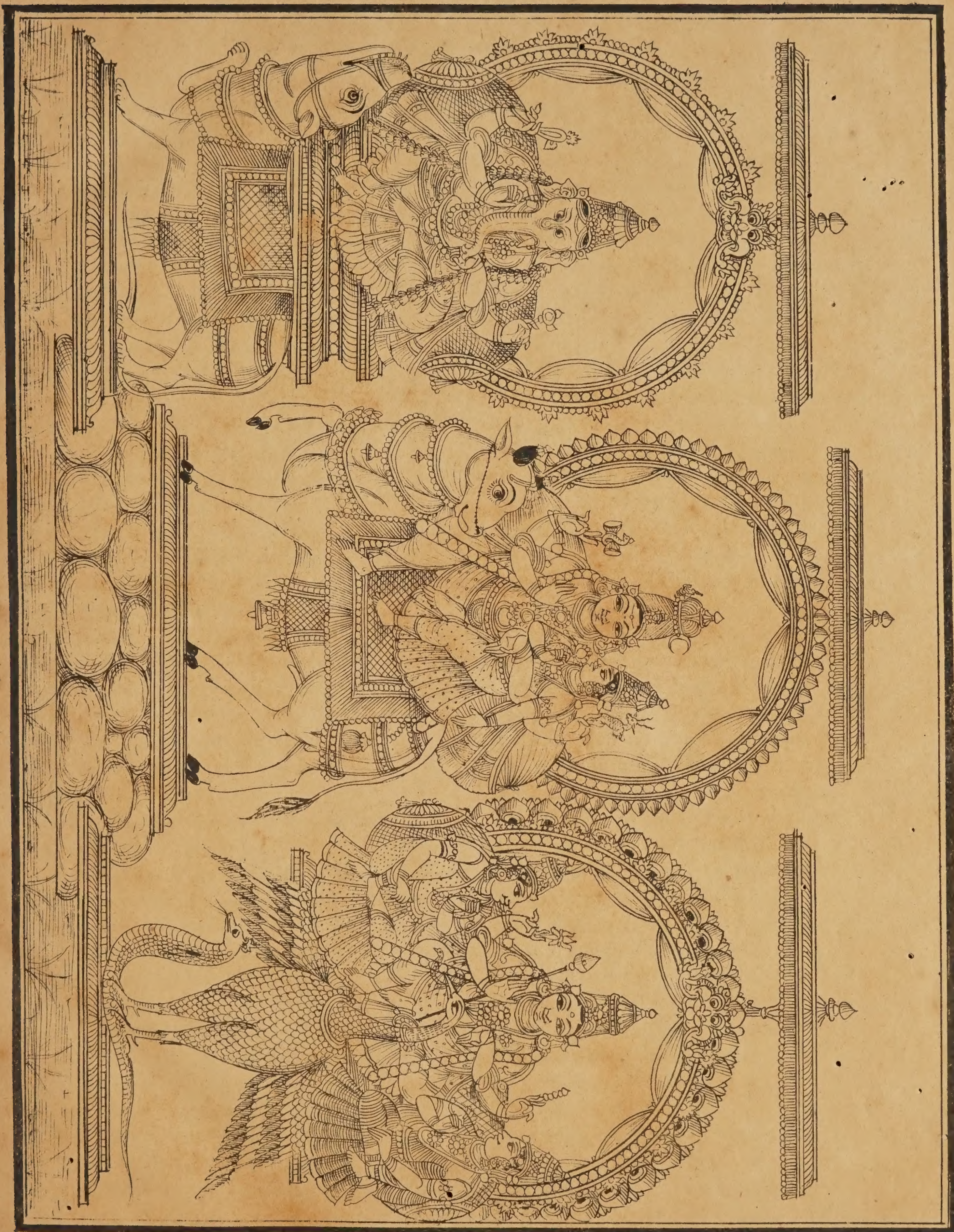
சோமை

ஆதிகலாநிதி அச்சுக்

கலியாப்தம்-சகஅரு -

REGISTERED

188

சிறப்புப்பாயிரம்.

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

பூமகள்குளிர்நிறம் பூமகளொடுவனத்
தேமலரலங்கல்பூண் டேமலர்தரும்பே
ருந்திநின்றோரீஇ யுந்திநீர்நாப்பணின்
றருந்தவம்பலதா னருந்தநல்லின்பம்
புரிந்ததாற்றேவர் புரிந்தடிபோற்றச்
செழித்தநானிலத்துச் செழியனாட்டின்கண்
உலகமுண்டாம்போ தலவியதெனமலர்க்
கடம்புநிரம்பிய கடம்புதிதொன்றங்
கிருக்கவதின்கண் ணெழிற்சிவபெருமான்
புரந்தடியாரைமுப் புரந்தனையெரித்துப்
பண்ணியலருந்தமிழ் பண்ணியதொண்டர்
கண்ணியமுத்திக் கண்ணியங்குறவைத்
தளிக்குங்கண்ணுத லளிக்குலமுழக்கும்
கொன்றையஞ்சடையன் கொன்றுமழல்கூற்றை
யுதைத்தவனிலிங்க வுருவுறுசோம
சுந்தரனெனப்பே சுந்தரப்பெயர்புனைந்
தந்தரவாணர்க் கந்தமிலாவருள்
செய்திளவாளைகள் செய்யிடம்விட்டம்
பரமிடமாகப் பரந்தொளிர்மீன்களை
நேர்ந்துநம்பொதுப்பெயர் சேர்ந்தனவன்றி
யின்றுநமக்குமே னின்றுறைவனவோ
வென்றகங்கரித்து வன்றனிவிசையால்
எதிர்வருமசங்கண் டதிர்புலிபாய்ந்தாங்
கெழுந்துடலெஃகம் விதிர்த்தவைபுதிர்க்க
வரம்பைகமுகின் வரம்பிலாமுத்தோ
டுதிர்வனவாம்வளக் கதிர்பொரவெழுந்த
துழனியோய்விலாத கழனிசூழ்மதுரைவாய்
எட்டவுயிர்க்கரு ளெட்டெட்டாகும்
திருவிளையாடன்முன் செய்தவச்சரிதையைக்
காந்தத்தீசசங் கிதையிற்கழறப்
பட்டதாந்தெய்வ பாஷையைத்தென்சொலிற்
கற்றவர்வியக்கவும் மற்றவர்நயக்கவும்
உலகொழுக்கொடுசெய் யுள்வழக்கறியவும்
பத்தியின்விளக்க மித்திறனெனவும்
முத்தியையடைவா னுத்தியிஃதெனவும்
சித்தியின்றெளிவுஞ் சுத்தியின்விரிவும்
தத்துவப்பிரிவுஞ் சத்துவக்குணனும்
முப்பொருட்பாகுபா டிப்பரிசெனவும்
பொருளின்குணனும் அருளின்வணமும்
குரகதப்பண்பும் அரனதுநண்பும்
பலவிரதத்தின் பலனுமின்னனவும்
முயக்கவுயிர்க்குப் பயக்கப்பாடல்கள்
உடலிலுயிரெனப் படலத்துட்படப்
பெருங்காப்பியமா யிருங்காப்புளதாய்
நாலாவதான நூல்யாப்பாலே
செய்தழகொருபது மெய்பெறவமைத்துப்
புராணப்பெயர்நிறீஇப் புராதனமான
விரசிதவரங்கிற் பரதநாட்டியன்பால்
தவம்பலபுரிந்து தவநனியுயர்ந்த
பரஞ்சோதிமாமுனி பாடலைவிளங்கத்
தமிழ்ப்புலவருக்குத் தரும்பொருளுதவிச்
செழிப்புறுவசனப் பொழிப்புரைசெய்வித்
தருள்விளையாட லுருவெலாங்காண
வாங்காங்கொருபடம் பாங்காவமைய
வோவியனைக்கொண் டோவியஞ்செய்வித்
தெழுதாவெழுத்தி லியைவித்தனன்முகைக்
கஞ்சமுல்லை காவியசோகம்
மதிகன்னல்கிளி மாவிருள்கடல்வண்
டொழுக்குகொங்கைபல் லொண்முலைக்கண்டாள்
முகந்தோளிணைதே மொழிகூந்தல்விழி
உரோமவொழுக்குக் கொத்திலம்யாமே
என்றகங்கறுவித் தென்றலந்தேரோற்
குதவிசெய்துணையா யொத்துத்தனித்த
அற்றநோக்கி யங்நலார்வருந்தச்
செய்யுஞ்செய்ய செய்யமர்தொண்டநன்
னுடுசேர்மயிலை நகரம்வாழ்நீதன்
(திருவளர்தெய்வக் கயிலையங்கிரியிற்
குருமணியிழைத்த மருவுபொற்சபையில்
பருமணிகுயிற்றிய பதுமாதனத்தின்
திருமணக்கோலஞ் சிறந்ததேபோலும்
பவளமும்பச்சையும் பதித்ததுபோலும்
தவளநீறணிந்து துவளவைத்ததுபோல்
கதிர்மதியிரண்டு மொருகணமதனில்
முதிர்கிரணத்தின் மிளிர்வதேபோலும்
மங்கைமாதுமையுடன் வரிசையதாகச்
சங்கரர்கொலுவாய்த் தழைத்தமண்டபத்திற்
கயிலைகாவலனு மியல்புளநந்தி
செங்கையிற்பிரம்புகொண் டங்கெதிர்நிற்கக்
கின்னரரிசைக்கக் கெருடகந்தருவர்
பன்மறைவேதர் பத்தர்கள்முனிவர்
மாலயனிந்திரன் வசுக்களுந்திக்குப்
பாலருமொருங்கே பரவிநின்றேத்திச்
செயசெயவென்று தெண்டனிட்டிறைஞ்சக்
கயமுகன்முருகன் கைதொழுதேத்த
அந்தச்சமயத் தடிதொழுதயனு
மெந்தையேபுவியுயி ரெல்லாந்தழைக்க

முந்தவெள்ளன்மை மிக்கானொருவனைத்
தந்தருளென்னத் தயாபரனேக்கி
யிருபிறப்பாள ரியற்றியதவத்தால்
கருமுகில்வண்ணன் கலையிலொன்றவற்கே
புதவுவனதனை னுதகதிரத்தன்
மதியெனப்படியே வாய்ப்பனென்றருள
அத்திறஞ்சின்னா ளகன்றபின்கங்கை
நித்திலமொதுக்கு நீள்கரைபிளக்க
மகுடமுப்புரிநூல் மார்பினிலிலசப்
பகடுபூண்டொழுகும் பலபத்திரன்கை
அலாயுதங்கொண்டிவ் வகிலத்துதித்துக்
குலாவுதண்கங்கை குலத்தினிலுதித்த
மரபாளன்றனை மயன்கண்டுசீறிக்
கரவினுலெய்யக் கருமுகிலண்ணல்
அருளியநல்வரத் தான்மரபாளன்
வெருவிலாதெழுந்து வெகுளிமேற்கொண்டு
மதங்கொடுமீறிய மயன்றனைத்துரத்தி
யதம்படத்தன்கை யலாயுதத்தடக்கிப்
பொன்னுலகேற்றிப் புரந்தரன்முன்ன
ரன்னவன்மரபுதன் னடிமையதாகக்
கொண்டபின்மகபதி குமரியோடளகைத்
திண்டிறற்குபேரன் செல்வியைமணந்து
வெள்ளையானை வெண்ணிலாக்கவிகை
துள்ளுமெழுபரி சுடர்விடுபட்பகஞ்
செங்குவளைத்தார் சிறப்பெலாம்பெற்று
மங்கையிருவர் மருங்கில்வீற்றிருக்கப்
பூமிசைவந்துபல் புதல்வரைப்பெற்றுக்
காமியமெல்லாங் கருதியதியற்றப்
போதாயனர்குலப் புரோகிதராகி
வேதாகமத்தின் விதிவழுவாது
சவளமுதலாஞ் சாந்திகள்கழித்துத்
தவளநீறுடன் தரித்துமுப்புரிநூல்
பள்ளிக்குவைத்துப் பலகலைநூலின்
தெள்ளிமையனைத்தும் தேர்ந்தனர்பின்னர்
சிறுவர்தமக்குத் திருமணங்காண்பான்
நறுமலர்மார்பன் நளகூபரன்றன்
பெண்களைத்தமது புத்திரர்க்கிசைத்துக்
கண்களிகொளமணங் கண்டருளென்று
மாசறுகுலத்து மரபாளன்கேழ்க்க
ஈசனுக்கன்ப னிசைந்தருள்செய்து
நன்மணம்புரிந்து நான்மறையவர்க்குச்
சொன்னமோடாடை துலங்கவளித்தவர்
ஆசிகள்கூற வரனருளாலே
மாசிலாச்சுகத்தில் வாழவொருநாள்
அயன்முதலிமையோர் அந்தரத்திழிந்து
புயவலிபேசிப் பூமிபாலகநீ
நாரணன்வரத்தா னதிக்கரையுதித்துத்
தாரணியுயிர்க்கெலாந் தாயெனப்பெற்றாய்
கங்கைதன்மரபி லிங்குவந்தமையால்
துங்கவேளாள தொல்குலனானாய்
பலபத்திரன்கைப் படைக்கலம்பெற்று
நிலமுற்றுநின்கை நேர்மையினாகக்
குவலயமெலாமுன் கொழுவளப்படுத்தித்
திவலையெலாமுஞ் செய்வயல்நிறுத்தி
வெள்ளன்மையினால் வேந்தர்வேதியர்க்கு
உள்ளன்புகூர வுவகையினருத்தி
மந்தரமுயர்மகா மேருகோலதாய்
சந்திரசூரியர் தட்டதாய்நிகழ
அட்டநாகங்களு மழகியநாணதாய்
இட்டதாரகக் கிணையிலாநடுநிலை
புண்ணியபாவ மிரண்டையுநிறுக்கும்
கண்ணியனீயே கதிக்கெனவருளி
அளக்கும்படியே ஆதிசத்தியாந்
துளக்கமில்சத்தியம் தொல்படியாகவும்
மாத்துறைகல்லே மகபதிநாடாம்
பாத்துறைசீவர்கள் பசும்பொன்னாகவும்
அதினதின்தேகமே அடல்மெழுகாகவும்
சதுமறைப்படிநீ தக்கவனானாய்
கோக்களேதெய்வக் குலவடிவாகவும்
நீக்கமில்லாத நிலைமையாற்காக்கப்
பூவசியத்தொழில் பிரமமதாகக்
கோவசியத்தொழில் கொள்கையுருத்திரன்
தனவசியத்தொழில் சாந்தமாலாயினை
மூவருந்தானாய் முயற்சியிலுயர்ந்தனை
மூத்தொழில்புரியும் முயற்சியும்பெற்றே
அத்திறல்வசிய னாக்கமும்பெற்றாய்
பூமகளுனது புண்ணியத்தளவாம்
கோமகனுனது கொழுநிதிப்பெறுவன்
தேவர்காந்தந்த தசாங்கமோவென்னில்
மேருமலையே வேங்கடமாகவும்
நச்சியவெழுபானென் பதுநாடதாகவும்
கச்சியேகம்பமே கடிநகராகவும்
செங்குவளைத்தார் சீர்புயத்தாகவும்
பொங்கியமும்மதம் பொழியயிராபதம்
ஓதுவெம்பரியே யுச்சைச்சிரவம்
ஆதுலர்வரவறை கூவியமுரசமும்
ஊழிபுரண்டு முறைபிறழாதவுன்
மேழியிழைத்து விளங்குபதாகையும்
சீரரசாளும் செங்கோல்கெடாம
லேர்தனைநடத்து மெழில்தாறுகோலே
அலகிலாப்புகழை யடைதிநீயென்று
பலவிதவாசிகள் பகர்ந்தவரோக

உந்தியிலுதித்தோ னுரைவழுவா துதன்
மைந்தர்நூற்றறுவர் வழிமறபுற்றோர்
தலையரீராறு சகத்திரகோத்திரர்
அனையவர்தனைய ரளவிலாதவர்க்கு
இல்லறம்வழுவா தியற்றியவண்ணம்
எல்லையில்ஞால மெங்கணும்பரவத்
தரணியைப்பகிர்ந்து தந்தனரவற்றில்
வரநதிபாலி வளமெலாங்கொழிக்கும்
கச்சிகாளத்தி கழுமலைவேங்கடம்
உச்சிசெங்கழுநீ ருதவியதணிகை
நீர்மலிநந்தி நிதியெலாமுதவும்
வாரிதிபெண்ணை வளந்திகழ்மண்டலம்
பெற்றனர்தண்டகன் பிழைபடாதளவும்
முத்தமிழ்க்குக்கான் முளைசிரமீந்தும்
செட்டிபழிக்காச் செந்தீப்புகுந்தும்
கட்டியவாடை களைந்திரவலர்க்கு
முட்டிடாதளித்து மூழ்கிநீர்புனைந்துந்
துட்டமாங்கலியின் றுறைக்களைந்தும்
இல்லையென்பவர்க்கு இலையெனமறுக்குஞ்
சொல்லையுரைக்கத் துணிவுபெறாமை
கொல்லராவாய்கை கொடுத்துயிர்துணியும்
வல்லாரய்ப்புகழ் வாய்மைபெற்றுயர்ந்துஞ்
சூலிமுதுகிற் சுடச்சுட வன்னம்
பாலமிர்துடனே படைக்கவிசைந்துங்
கோடிகொடுத்துக் கொண்டபீதாம்பர
வாடையைக்கீறி அரசெதிர்காட்டியுஞ்
செந்தமிழ்க்காகச் சிவிகைசுமந்து
முந்தியமுளையமு தாக்கியளித்தும்
வண்டமிழ்ப்புலவன் மனத்தியல்பறிந்தோன்
உண்டதுகக்கிச் சபையிடைவைத்தும்
மார்பினிலுதைத்த மாகவிபாதம்
சீர்பெறப்பொன்னின் சிலம்புசெய்தளித்தும்
மும்மண்டலத்து மூவரசருந்தன்
செம்பொன்மாடஞ் சேர்ந்தினிதிருக்கச்
சிறைதனில்வைத்துச் செந்தமிழ்க்கிரங்கிக்
குறைதவிர்ந்தவரவர் கூடலுக்கேகப்
பசும்பொன்னுடையா பரணமுங்கொடுத்து
விசும்புளோர்போற்ற வீற்றிருக்கின்றோர்
கற்புறுமுமைசெய் கச்சியிற்றவத்தைப்
பொற்புடன்காவல் பூண்டமையதனால்
கச்சிகாவலனொனுங் கன்னிகாவலனொனும்
உச்சிதமான வுயர்ச்சியும்பெற்றே
அங்குறைகாளி. அருளுடன்மகிழ்ந்து
செங்குவளைத்தார் சிறப்புடனளிக்க
உமையுடன்கயிலை யுற்றானருகே
அமையுடனிருக்க ஆங்கவரருளால்
கடுக்கையுமுருத்திர சாதனகவசம்
அடிக்குளபூதி ஆன்கொடியளவில்
விருதுகள்கொடுக்க வேண்டியபெற்றுப்
பருப்பதகுமரிதன் பாகனைவணங்க
அவரவர்மண்டலத் தகலுமென்றருளத்
தவறிலாவிடையெனத் தரைமிசைவந்து
முக்கணன்கயிலை முதற்கணநாதன்
மிக்கதொண்டிரான் விரும்பியாண்டதனால்
தொண்டைநாடாத் துலங்கியசின்னாள்
தண்டகன்காக்கத் தவறிலாதவன்பேர்
கொண்டனதண்டக மண்டலமெனவும்
ஆண்டவவ்வரக்கன் ஆரியன்றனக்கே
ஈண்டியதீமை யிழைக்கமுனிந்தவர்
காஞ்சிரமலிந்த காடாச்சபிக்க
வாஞ்சைவிட்டந்நகர் வாழ்க்கையைநீங்கி
நலந்திகழ்துளுவ நாட்டிடைச்சென்று
கலந்தவருடனே காணியாண்டிருக்கச்
சுக்கிரனறைந்த சூளகன்றமையால்
தக்கநல்வேளார் தங்களைத்தேடி
ஆதொண்டச்சோழ னழைக்கத்தொல்காணி
மாதண்டகத்தை வந்துகாத்தாண்டார்
அன்பொடுதுளுவநா டாண்டுவந்தமையால்
இன்பொடுதுளுவவே ளாளப்பெயர்பெற்றார்
ஆதொண்டச்சோழ னனுகிவெம்போரில்
மோதுண்டுபின்னிட முனைந்தெதிரிட்டுக்
குவளைமார்பினர் குறும்பறுத்தவர்கைச்
சவளவாயுதத்தைச் சமைத்துத்தோரணமாய்
வேந்தன்முன்வந்து வெற்றியையுரைக்கப்
போந்தநல்லாடை புகழுடனளித்தே
அன்புடன்தழுவி ஆசனத்திருத்தி
மன்புகழமைச்சும் மண்டலத்தலைமையும்
தோரணஞ்சமைத்த சூழ்ச்சியால்சவள
காரணப்பெயருங் களிப்புடன்பெற்றனர்
இத்திறமுடைய மெய்த்தவமரபில்
செங்கதிர்போல விங்குவந்துதித்தோன்
புத்தியிலூகி வெற்றியிற்குபேரன்
அண்டலர்தங்கள் மிண்டனுத்தண்டன்
தொண்டமண்டலத் தொல்காணியாள்வோன்
நவமணிமதிலுஞ் சிகரகோபுரமும்
செம்பொன்மாளிகையும் பண்புடனிலங்கும்
நகரமோரேழிற் பகர்காஞ்சியோடும்
மயிலைமாநகரு மியலுடன்படைத்தோன்
அளகையைத்தன்னிட வளவினில்வைத்தோன்
பிச்சைபூபதிதன் னிச்சையாம்நயினான்
தவத்தினிலுதித்த சற்குலதீபன்
சின்னமுத்தியப்பன் நல்லமுத்தியப்பன்

இன்னவர்முன்வரு மேத்தமுத்தியப்பன்
வெள்ளியப்பன்முதல் மெய்ப்புதல்வர்களைத்
தெள்ளியசிரஞ்சீவி யாகவேபடைத்தோன்)
சந்ததியெனவே தராதலம்புகழும்
பெருமையனிலமலைப் பெற்றியனெளிர்பிர
போதசந்த்ரோதயம் புகன்றவற்கொப்போன்
சங்கமால்கொளவுயர் சங்கப்பொருடங்
தாதரிப்போனர னன்பனென்றவன்போன்
மதனுடறவிர்த்து மகிழ்வுறவைத்தோன்
கஞ்சத்திருவரைக் கைக்கொண்டொருவரைப்
பாராவமலன் பகைகலிசிறிய
உலோபமிவைதன் னென்னலரெனவொறுத்
தீகையொழுக்க மிரங்குதருங்கல்
நலமிவையதிக நண்பராக்கொண்டோன்
துன்பொடுவந்தோ ரின்பொடுமேகத்
தன்போலிலரெனத் தானம்வழங்குவண்
கையன்மெய்யன் செய்யன்றூய்யன்
சிவனடியார்வரிற் சேவித்தீரொட்
டுபசாரஞ்செய் துளமகிழ்விப்போன்
இசைத்திருமுகமெண் டிசையவாறிந்து
துண்ணெனவிடுத்துச் சுகக்கடலாழ்ந்தோன்
என்னுரைக்கடங்கா மன்னுறுபுகழோன்
வைத்தியநாத வள்ளல்மகிழும்
பௌத்திரனெழிற்சுப் பாரயவேள்பயந்த
புத்திரனருணா சலபுரந்தரனே.

இஃது திரிசிரபுரம் தமிழ்த்தலைமைப்புலவராகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ, வி. கோவிந்தபிள்ளையவர்கள் குமாரர்

நாராயணசாமிபிள்ளையவர்களாலியற்றியது.

( ) இப்பிறைக்குள்ளடங்கியவை திருமயிலைப் பள்ளூளிருந்து சேர்க்கப்பட்டது.

திருவிளையாடலின் முகவுரை.

கடவுளருளாலேதெளிந்த நந்திதேவரிடத்தில் அன்புடனேகேட்டுத்தெளிந்து சனற்குமாரமுனிவர் வேதவியாசமுனிவருக்குச்சொல்லஅந்தவேதவியாசமுனிவர் சூதமுனிவருக்குச்சொன்ன பதினெண்புராணங்களிலே ஒன்றாகிய காந்தபுராணத்தில் சங்காசங்கிதையில் சொல்லப்பட்டதான திருவாலவாய் மகிமையென்கிற வடநூலைத் தமிழாலேபாடுகென்று மதுரையிலுள்ளபெரியோர்கள் சொல்லக்கேட்டு பாடுவோமென்று மறவாமற்கொண்ட இந்தவுறுதியை அநித்தியமான பிறவியானாலும் பெரியோரருளாலேபாடிமுடிப்போமென்று மனந்தேறி நகர்ச்சிறப்பு தீர்த்தச்சிறப்பு மூர்த்திச்சிறப்புகளாகியமூன்றும் அந்தமூர்த்தியின் அருள்விளையாடல் அறுபத்துநான்கும் அருச்சனைக்கிரமமொன்றும்ஆகஅறுபத்தெட்டுப்படலமும் விருத்தச்செய்யுள்வகையாக நான்பாடுகின்றேன் ஆனாலும் சோமசுந்தரக்கடவுள் பாடியகவிக்குங்குற்றஞ்சொன்ன கல்விச்சங்கத்தார் வாழ்ந்திருந்த மதுரையிலுள்ளவர்களுக்கு என்னுடைய வெள்ளறிவினாலே சொல்லுகிறபாடல்களில் குற்றங்காண்பது அரிதன்று ஆகிலும் நீரைப்பிரித்து அன்னமுண்கின்றபால்போல இந்தச்சோமசுந்தரன் சரிதத்தையொப்புக்கொள்ளவேண்டும் எப்படியென்றால் அக்கினிநாவினாலேஉரிஞ்சகண்ட தசையானது தேவர்கள்உண்ண அமுதமானாற்போலே சான்றோர்கழகத்திலேசென்று நன்மைமையாகித்திருவாலவாய்க்கடவுள் செவியினிடத்தும் சிறியேன்பாடின இந்தப்பாடல்களும்நுழைந்து அங்கீகரிக்கலாகும் இன்னும் கடலிலேநீரையுண்டு அந்தநீரிலுள்ள உவர்ப்பைப்போக்கி நன்னீராக்கினமேகம்போல சொல்லிலக்கணமும்பொருளிலக்கணமும் தெளிந்தோராகிய பெரியோர்கள் ஒருநன்றியுமில்லாத என்னுடைய புன்சொற்களிலுள்ள குற்றங்களைப்போக்கித் திருவாலவாய்க்கடவுளுக்கு மகிழ்வுதோன்றச் செய்வார்கள் இன்னும் நீ இதுவும்அல்லை இதுவும் அல்லையென்று வேதங்களும் உண்மைசொல்லமாட்டாமல் அன்மைச்சொற்களாலேதுதித்து இளைக்கும்படியான இந்தச்சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவிளையாடல்களுக்கு என்னுடையபுன்சொற்கள் முடிவுகாட்டுமோ காட்டாது ஆனாலும் இந்தத்திருவிளையாடலைப் பாடுவேனென்னும் ஆசையானது என்சொல்வழிகேட்டு நில்லாமையால் நானென்னசெய்வேனென்று (அறுகாற்பீடத்துயர்மாலாழிகடைந் தமுதையரங்கேற்றுமாபோ, லறுகாற்பேடிசை பாடுங்கூடன்மான்மியத்தையருந்தமிழ்நூற்பாடி, யறுகாற்பீடுயர்முடியார்சொக்கேசர்சன்னிதியிலமரர்சூழ,மறுகாற்பீடத்திருந்துபாஞ்சோதிமுனிவ னரங்கேற்றினனே) என அரங்கேற்றினவர் துதிகவிகளையெல்லாம் விடாமல் அப்படியேசெய்யுள்களாகவும் மற்றையகவிகளை உலகநடையாகப் பின்னோன்வேண்டியவாறுகொண்டெழுதி யிருக்கின்றன அன்றியும் சுருங்கவேண்டி விடுபட்ட கற்பனையலங்காரங்களையும் அடைமொழிகளையும் புராணச்செய்யுட்களாலே தெரிந்துகொள்க.

உ

கணபதி துணை.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிளையாடற்புராணம்

என்று வழங்கும்

திருவாலவாய் என்கிற மதுரையில் எழுந்தருளியிருக்கும்

கடவுளது மகிமை.

மதுரைக்காண்டம்.

காப்பு.

சத்தியாய்ச்சிவமாகித்தனிப்பர, முத்தியானமுதலைத்துதிசெயச்
சுத்தியாகியசொற்பொருணல்குவ, சித்தியானைதன்செய்யபொற்பாதமே.

பாயிரம்.

வாழ்த்து.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மல்குகவேதவேள்விவழங்குகசுரந்துவானம்
பல்குகவளங்களெங்கும்பரவுகவறங்களின்ப
நல்குகவுயிர்கட்கெல்லாநான்மறைச்சைவமோங்கிப்
புல்குகவுலகமெல்லாம்புரவலன்செங்கோல்வாழ்க.

நூற்பயன்.

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திங்களணிதிருவாலவாயெம்மண்ணறிருவிளையாட்டிவையன்புசெய்துகேட்போர்
சங்கநிதிபதுமநிதிச்செல்வமோங்கித்தகைமைதருமகப்பெறுவர்பகையைவெல்வர்
மங்கலநன்மணம்பெறுவர்பிணிவந்தெய்தார்வாழ்நாளுநனிபெறுவர்வானுடெய்திப்
புங்கவராயங்குள்ளபோகமுழ்கிப்புண்ணியராய்ச்சிவனடிக்கீழ்நண்ணிவாழ்வார்.

சிவத்தைப் போற்றல்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வென்றுளேபுலன்களைந்தார்மெய்யுணருள்ளந்தோறுஞ்
சென்றுளேயமுதமூற்றுந்திருவருள்போற்றியேற்றுக்
குன்றுளேயிருந்துகாட்சிகொடுத்தருள்கோலம்போற்றி
மன்றுளேமாறியாடுமறைச்சிலம்படிகள்போற்றி.

சத்தியைப் போற்றல்.

வேறு.

சுரும்புமுரல்கடிமலர்ப்பூங்குழல்போற்றியுத்தரியத்தொடித்தோள்போற்றி
கரும்புருவச்சிலைபோற்றிகவுணியர்க்குப்பால்சுரந்தகலசம்போற்றி
யிரும்புமனங்குழைத்தென்னையெடுத்தாண்டவங்கயற்கணெம்பிராட்டி
யரும்புமிளநகைபோற்றியாரணநூபுரஞ்சிலம்புமடிகள்போற்றி.

கடவுள் வணக்கம்.

பரசிவம்-கலிநிலைத்துறை.

பூவண்ணம்பூவின்மணம்போலமெய்ப்போதவின்ப
மாவண்ணமெய்கொண்டவன்றன்வலியாணைதாங்கி
மூவண்ணறன்சந்நிதிமுத்தொழில்செய்யவாளா
மேவண்ணலன்னான்விளையாட்டின்வினையைவெல்வாம்.

சிற்சத்தி.

அண்டங்களெல்லாமணுவாகவணுக்களெல்லா, மண்டங்களாகப்பெரிதாய்ச்சிறிதாயினானு
மண்டங்களுள்ளும்புறம்புங்கரியாயினானு, மண்டங்களீன்றுடனேயென்பரறிந்தநல்லோர்.

சொக்கலிங்கமூர்த்தி.

கலிவிருத்தம்.

பூவினாயகன்பூமகனாயகன், காவினாயகனாதிக்கடவுளர்க்
காவினாயகனங்கயற்கண்ணிமா, தேவிநாயகன்சேவடியேத்துவாம்.

அங்கயற்கண்ணி.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பங்கயற்கணரியபரம்பரனுருவேதனக்குரியபடிவமாகி
யிங்கயற்கணகனுலகமெண்ணிறந்தசராசரங்களீன்றுந்தாழாக்
* கொங்கயற்கண்மலர்க்கூந்தற்குமரிபாண்டியன்மகள்போற்கோலங்கொண்ட
வங்கயற்கணம்மையிருபாதப்போதெப்போதுமகத்துள்வைப்பாம்.

சபாபதி.

உண்மையறிவானந்தவுருவாகியெவ்வுயிர்க்குமுயிராய்நீரின்
றண்மையனல்வெம்மையெனத்தனையகலாதிருந்துசராசரங்களீன்ற
பெண்மையுருவாகியதன்னனந்தக்கொடிமகிழ்ச்சிபெருகயார்க்கு
மண்மையதாயம்பலத்துளாடியருள்பேரொளியையகத்துள்வைப்பாம்.

* கொங்கை என்பது—கொங்கய் - எனப்போலியாயிற்று.

சோமசுந்தரர்.

சடைமறைத்துக்கதிர்மகுடந்தரித்துநறுங்கொன்றையந்தார்தணந்துவேப்பந்
தொடைமுடித்துவிடநாகக்கலனகற்றிமாணிக்கச்சுடர்ப்பூணேந்தி
விடைநிறுத்திக்கயலெடுத்துவழுதிமருமகனாகிமீனநோக்கின்
மடவரலைமணந்துலகமுழுதாண்டசுந்தரனைவணக்கஞ்செய்வாம்.

தடாதகைப்பிராட்டியார்.

செழியர்பிரான்றிருமகளாய்க்கலைபயின்றுமுடிபுனைந்துசெங்கோலோச்சி
முழுதுலகுஞ்சயங்கொண்டுதிறைகொண்டுநந்திகணமுனைப்போர்சாய்த்துத்
தொழுகணவற்கணிமணமாலிகைசூட்டித்தன்மகுடஞ்சூட்டிச்செல்வந்
தழைவுறுதன்னரசளித்தபெண்ணரசியடிக்கமலந்தலைமேல்வைப்பாம்.

கான்மாறியாடியவர்.

பொருமாறிற்கிளர்தடந்தோளொருமாறன்மனங்கிடந்தபுழுக்கமாற
வருமாறிற்கண்ணருவிமாறுதுகளிப்படையமண்ணும்விண்ணு
முருமாறிப்பவக்கடல்வீழ்ந்தூசலெனத்தடுமாறியுழலுமாக்கள்
கருமாறிக்கதியடையக்கான்மாறிநடித்தவரைக்கருத்துள்வைப்பாம்.

தக்ஷிணாமூர்த்தி.

கல்லாலின்புடையமர்ந்துநான்மறையாறங்கமுதற்கற்றகேள்வி
வல்லார்கணால்வருக்கும்வாக்கிறந்தபூரணமாய்மறைக்கப்பாலா
யெல்லாமாயல்லதுமாயிருந்ததனையிருந்தபடியிருந்துகாட்டிச்
சொல்லாமற்சொன்னவரைநினையாமனினைந்துபவத்தொடக்கைவெல்வாம்.

சித்திவிநாயகர்.

உள்ளமெனுங்கூடத்திலூக்கமெனுந்தறிநிறுவியுறுதியாகத்
தள்ளரியவன்பெனுந்தொடர்பூட்டியிடைப்படுத்தித்தறுகட்பாசக்
கள்ளவினைப்பசுபோதக்கவளமிடக்களித்துண்டுகருணையென்னும்
வெள்ளமதம்பொழிசித்திவேழத்தைநினைந்துவருவினைகடீர்ப்பாம்.

சுப்பிரமணியர்.

கறங்குதிரைக்கருங்கடலுங்காரவுணப்பெருங்கடலுங்கலங்கக்கார்வந்
துறங்குசிகைப்பொருப்புஞ்சூருரப்பொருப்பும்பிளப்பமறையுணர்ந்தோராற்று
மறங்குலவுமகத்தழலுமவுணமடவார்வயிற்றினழலுமூள
மறங்குலவுவேலெடுத்தகுமரவேள்சேவடிகள்வணக்கஞ்செய்வாம்.

நாமகள்.

பழுதகன்றநால்வகைச்சொன்மலரெடுத்துப்பத்திபடப்பரப்பித்திக்கு
முழுதகன்றுமணந்துசுவையொழுகியணிபெறமுக்கண்மூர்த்திதாளிற்
றொழுதகன்றவன்பெனுநார்தொடுத்தலங்கல்சூட்டவரிச்சுரும்புந்தேனுங்
கொழுதகன்றவெண்டோட்டுமுண்டகத்தாளடிமுடிமேற்கொண்டுவாழ்வாம்.

திருநந்திதேவர்.

வேறு.

வந்திறையடியிற்றாழும்வானவர்மகுடகோடி
பந்தியின்மணிகள்சிந்தவேத்திரப்படையாற்றாக்கி
யந்தியும்பகலுந்தொண்டரலகிடுங்குப்பையாக்கு
நந்தியெம்பெருமான்பாதநகைமலர்முடிமேல்வைப்பாம்.

திருஞானசம்பந்தர்.

கடியவிழ்கடுக்கைவேணித்தாதைபோற்கனற்கண்மீனக்
கொடியனேவேவநோக்கிக்குறையிரந்தனையான்கற்பிற்
பிடியனநடையாள்வேண்டப்பின்னுயிரளித்துக்காத்த
முடியணிமாடக்காழிமுனிவனைவணக்கஞ்செய்வாம்.

திருநாவுக்கரயர்.

அறப்பெருஞ்செல்விபாகத்தண்ணலஞ்செழுத்தாலஞ்சா
மறப்பெருஞ்செய்கைமாறுவஞ்சகரிட்டநீல
நிறப்பெருங்கடலும்யார்க்குநீந்துதற்கரியவேழு
பிறப்பெனுங்கடலுநீத்தபிரானடிவணக்கஞ்செய்வாம்.

திருநாவலூரர்.

அரவகலல்குலார்பாலாசைநீத்தவர்க்கேவீடு
தருவமென்றளவில்வேதஞ்சாற்றியதலைவன்றன்னைப்
பரவைதன்புலவிதீர்ப்பான்கழுதுகண்படுக்கும்பானு
ளிரவினிற்றூதுகொண்டோனிணையடிமுடிமேல்வைப்பாம்.

திருவாதவூரர்.

எழுதருமறைகடேறாவிறைவனையெல்லிற்கங்குற்
பொழுதறுகாலத்தென்றும்பூசனைவிடாதுசெய்து
தொழுதகைதலைமேலேறத்துளும்புகண்ணீருண்மூழ்கி
யழுதடியடைந்தவன்பனடியவர்க்கடிமைசெய்வாம்.

தண்டியடிகள் - மற்றைநாயன்மாரும்.

வேறு,

தந்தைதாளொடும்பிறவித்தாளெறிந்துநிருத்தரிருதாளைச்சேர்ந்த
மைந்தர்தாள்வேதநெறிசைவநெறிபத்திநெறிவழாதுவாய்மெய்
சிந்தைதானரனடிக்கேசெலுத்தினராய்ச்சிவானுபவச்செல்வராகிப்
பந்தமாந்தொடக்கறுத்ததிருத்தொண்டர்தாள்பரவிப்பணிதல்செய்வாம்.

பாயிரம் - முற்றியது.

உ

சிவமயம்.

திருவிளையாடற்புராணம்.

பாண்டித்திருநாட்டுப்படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

கறைநிறுத்தியகந்தரச்சுந்தரக்கடவு, ளுறைநிறுத்தியவாளினாற்பகையிருளொதுக்கி
மறைநிறுத்தியவழியினால்வழுதியாய்ச்செங்கோன், முறைநிறுத்தியபாண்டிநாட்டணியதுமொழிவாம்.

உலகம்யாவையுமீன்றவளும்பருளுயர்ந்த, திலகநாயகிபரஞ்சுடர்சேயெனமூன்று
தலைவரான்முறைசெய்தநாடிஃதன்றிச்சலதி, சுலவுபாரினுண்டாகுமோதுறக்கத்துமஃதே.

முழங்குகின்ற சத்தத்தையுடைய மேகங்கள் தெய்வங்களுக்குத்தெய்வமான பரமசிவனுடைய திருநீறுபூசின திருமேனியைப்போல் வெண்ணிறங்கொண்டு சென்று கடலினீரையுண்டு பார்வதி திருமேனியைப்போல் நீலநிறங்கொண்டு பலவுயிர்களுக்கும் துன்பம்போக்குதற்கு அந்தத்தெய்வநாயகன் நல்லருள்சுரந்தாற்போல முழங்குநீர் தானேஒழுகும்படிகொண்டு ஆகாயத்திலெழுந்து வாயைத்திறந்து ஒல்லென இடித்துச்சூரியன் ஒளிமழுங்க மின்னலாகிய பக்கத்துவாளை உருவிநின்று வானவில்லைக் கொண்டு நீண்டஅம்புகளைக் கோடைகாலத்தின்மேலேபொழிந்து வெவ்விதானபெரியசண்டைசெய்து பகையைத்தீர்ப்போம்யாமென்று எண்ணிவருகிறதுபோல ஆகாயமெல்லாம்நெருங்கி அகத்தியமுனிவருடைய உயர்ந்தபொதியமலைக்குமேலேஉயர்ந்துமுழங்கி அப்படி முழங்குகின்றமேகங்கள் நீண்டகோதண்டபாணியான இராமனானவன் அன்புகனிதலான குணத்துடனே திருவாலவாய்க்கடவுள் முடிமேலே பரிசுத்தநீரைக்கொண்டு திருமஞ்சனஞ்செய்வதுபோல நீரைப்பெய்தி பின்னும் அந்தச் சோமசுந்தரக்கடவுள் திருமுடிமேலே நன்னீரைக்கொண்டு அபிஷேகஞ்செய்த இந்திரனையுமொப்பான கறுத்த மேகங்கள் அந்த இந்திரன் கடவுள்முடிமேல் அருச்சனைசெய்கிற கையினின்றும் பத்திரபுஷ்பங்கள் சிதறினாற்போல அந்தப்பொதியமலைமேலே பலவிதமணிகள் தெரித்துச்சிந்த வந்துகவிந்து பொழியலாயின. அப்படிப்பொழிகிறதினாலே தெளிந்த நீரையுடைய கடலை மேகலையாக உடுத்து தலையுடையபூமிதேவியினிடத்திலேபிறந்த பலவகைப்பட்ட வுயிர்களுக்கெல்லாம்மனமிரங்கி அவள்கொங்கையாகிய முகட்டிலிருந்து ஒழுகுகின்றபால்போல அந்த உயர்ந்த மலைமுகட்டிலிருந்து இழுமென்னு மோசையுடனே தூங்குவெள்ளருவிகீழேவிழுவதாயின. அப்படிகருநிறமேகமாகிய ரவுக்கையணிந்த சிகரமாகிய கொங்கையிலிருந்து வெள்ளருவியாகிய தீம்பாலொழுகஅகன்ற சுனையென்னும் உந்தியையும் மூங்கிலென்னும் ஒப்பில்லாத மென்மைபொருந்திய தோள்களையுமுடைய பொதியமலையாகிய ஒருபெண் பெருகுதலையுடைய குளிர்ந்த * தாமிரபர்ணியென்னும் ஒருபெண்பிள்ளையைப் பெற்றாள்போலக் கரைந்துவிழுகின்ற வேகத்தையுடையதாமிரபர்ணியாறாகியபிள்ளைமுல்லைநிலத்திலே ஒல்லென்றுதவழ்ந்து தீம்பாலையுமுண்டுகொண்டு திண்ணியதோள்களையுடைய மள்ளர்கள் மேகம்போலே முழக்குகின்ற பம்பையின் நல்லோசையைக் காதினிடத்துவிழக்கேட்டுமெதுவாகக்காலின்வழிசென்று மருதநிலங்களெல்லாம் விளையாடல்செய்துகொண்டு வாழைமரமே மெல்லிய தொடைகளாகவும் மாமரத்தினிளந்தளிரே நிறமாகவும்தென்னங்குரும்பையே முலைகளாகவும் வஞ்சிக்கொடியே துவளும் இடையாகவும் கூந்தற்பனையே வண்டுகள்மொய்க்கின்ற கூந்தலாகவும் தாமரைமலரே ஒளியையுடைய சந்திரன்போலு முகமாகவும்கொண்டு நிரம்பிநீளுகின்ற் தாழைகளே வேலியாக நெய்தனிலத்தைச்சூழ்ந்தசோலைகளிலுந்தங்கி பலமலர்களாகிய மாலைசூடிப் பால்போலுநுரையாகிய போர்வைபோர்த்துக்கொண்டு பொதிய மலைச்சந்தனத்தேய்வும் கஸ்தூரிச்சேறும்பூசிப்பொன்னுமணியுமுத்தும்பூண்டு பொருநையாகிய பெண் கடலாகிய தனது மகிழ்வுக்குரிய புருடன்மார்பைத் தழுவிக்கொண்டுகூடியது. அப்படி அந்தப்பொருநையாறு சிவபூசையாகிய அடிமைத்தொழில் செய்கிறவர்கள்போல விரைவிலேதாவி இருகரையிலும் உள்ள சிவால்யங்களெல்லாம்போய் முல்லைநிலத்துள்ள பஞ்

* தாமிரபர்ணி - அல்லது - பொருநை.

சகௌவியமும் தேனும் அலையாகிய கையினாலே மொண்டுவீசி நல்லகஸ்தூரியும் சந்தனமும்பூசி நல்லவாசம்பொருந்திய புஷ்பங்களைத் தூவிக்கொண்டு பின்னும் அந்தவெள்ளமானது கடவுளுக்குப்பிச்சையிட்டமுனிவர்கள் பத்தினிகள்போல அரும்பாகி மலர்கின்ற மன்மதபாணங்கள் அலைதரவும் பொன்னிறங்கொண்டு பிரலாபித்து வாலன்னத்தையேந்தி இருகைகளினுஞ் சங்குகள்சிந்தி மருங்கிலேசூழ்ந்த காஞ்சியையுந்தள்ளி வரம்புகடந்துசென்று பொதியமலையிலுள்ள மணிகளும், பொன்னும், வைரமும், குழையும் கரைகளுள்ள மருதநிலமாகிய பெண்ணுக்குப்பூட்டி அரைபட்ட அகிலும் சந்தனமும் பூசி நல்ல அமுதமூட்டி அலைகளுள்ள பொருநையாறானது பக்குவமாகக்கண்டு வளர்க்கின்ற செவிலித்தாய்போல் வளர்த்து வேதமுதலாகிய கலைகளெல்லாம் நீலமணிபோலுங் கண்டத்தையுடைய கடவுளே எங்குநிறைந்த பரம்பொருளென்றும் பூதிசாதனநெறியே வீடென்றும் சொல்லுவது தெரிந்துந் தெரியாதவர்கள் புத்திபோலக்கலங்கி அந்தமுறைப்படியே வீட்டினுண்மை தெரிந்தவர்கள்போல அந்த ஆற்றுவெள்ளந்தெளிந்து வேதத்தின்வழியே உண்டாகிப்பிரிந்த அறுபத்துநான்கு கலைஞானங்கள்போல துறைகளெல்லாம் செல்லுகின்ற பலவாய்க்கால்களும் சோலைகளும் குளிர்ந்தவயல்களும் கொம்பிலேகட்டின தேன்கூடுடைந்து அழிகிறதுபோலோடுகிற ஓடைகளும் எவ்விடங்களிலுமோடி வெள்ளியம்பலவாணருக்கு அன்பரானவர்களுடைய நிறைவுகெடாதமனத் தன்புபோலநிரம்பி இழிவானவர்கள் கைப்பொருளானாலும் இகபரத்தாசைகளைவிட்டயோகிகள் கைவசமானால் அந்தப்பொருள் பரிசுத்தமாய் இழிவுபோனாற்போல உவர்க்கடலினீரையுண்டு அந்த உவர்ப்பைப்போக்கி மேகம்பொழிந்த நீரானது மண்ணுலகத்தார்க்கும் விண்ணுலகத்தார்க்கும் அமிர்தமேயாய் அழிவில்லாத சத்தியொருத்திதானே ஐந்துதொழில்களுஞ்செய்ய வெவ்வேறேபேர்கள் கொண்டாற்போல் கடலினீரொன்றுதானே ஆறு, கால், குளம், கிணறு, குண்டு, அகழ், கிடங்கு என்று பெயர்கள்மாறி அழிவில்லாத பெருமையையுடைய பயிர்களையெல்லாம் வளர்க்கலாயிற்று. அப்படிப் பொருநையாற்று வெள்ளம்பெருகினபோது மருதநிலத்திலுள்ள உழவர்கள்* எருத்துமாடுகளையும் ஆணெருமைகளையும் பொன்னேரிலேபூட்டி பெற்றதாயானவள் மனங்கனிந்து வாயாலேபாடுகிற தாலாட்டுக்கு மனமகிழ்கின்ற பிள்ளைபோல அவற்றுக்குச் சந்தோஷம்பெருக வளமிகுந்த மருதநிலத்திராகம்பாடி மனவலியைவென்ற முனிவர்கள் ஜெயித்தவைகளான விஷயங்களிலே சுழலுகின்ற இந்திரியங்கள்போல் ஏவல்செய்ய உழுது பரம்படித்தல் முதலான ஆள்வேலைகளிலே மூண்டு அந்த ஆள்வினைக்கருங்கான்மள்ளர்கள் பலநிறமான ரத்தினங்களைக் கோத்தாற்போலப் பல நிறங்களையுடைய மாடுகளைக்கட்டிக் கலப்பைகளின் கொழுமுகத்திரும்புகள்வெளுக்கப் பூமிதேவியின் உடம்பைக் கிழித்த படைச்சாலின்வழியே அந்த உடம்பிலிருந்து ரத்தஜலம்வந்தாற்போலே நெருப்புமயமாக மாணிக்கங்கள்விளங்க பூமிதேவியின் உடம்பைக்கிழிக்கிற கொழுமுனைதேய உழுகிறவர்களும் தண்ணீரை வாய்க்கால்வழியே பாயச்செய்து சேறுபண்ணுகிறவர்களும் தெய்வத்தைவணங்கி நல்லசெந்நெல்களை விதைத்து நாற்றாகச்செய்கிறவர்களும் பிடுங்கி அந்தநாற்றை நடுகிறவர்களும் பகைவர்போல விரோதஞ்செய்கின்ற களையைக்களைந்து வளரச்செய்து விளைவுதோன்றச்செய்கின்றவர்களுமாக உழத்திகள் பழிக்கப்படுகிற மதுவைக்குடித்துச் சிவந்தவாயில்வார்த்தைகள்தடுமாற வேர்வைகள்முகத்திலுண்டாக நகையுந்தோன்றக் கண்கள் சிவந்துபிறழ கூந்தலும் மெல்லிய இடையிலுடுத்தின ஆடைகளும் அவிழமனத்திலே மிகப்பெரிய களிப்பைத்தருதலால் அவர்கள்குடித்த மதுவானது நாயகரோடுகூடினபெண்களாகச்செய்தது. அப்படிக்களித்த இசைப்பாட்டை வெல்வதான மாதுரியச்சொற்கள் சொல்லுகின்ற உழத்தியருடைய பவளம்போலும் வாய்க்கு உட்பகையானவை செவ்வல்லிமலர்களென்றும் அப்பெண்களுடைய கண்களுக்குப்பகையானவை அழகியதாய் வாசம்பொருந்திய கருங்குவளைமலர் நீலமலர்களென்றும் அப்பெண்களது நல்லமுகத்துக்கு எக்காலத்தும்வலியபகைதாமரைமலர்களேயாமென்றும் சினந்துபோக்குதல்போலக் களைகளைப்பிடுங்கி யெறிவார்கள். பின்னும் உழவர்கள் அந்த உழத்தியர் முகத்தையும் கால்களையும் கைகளையும் போல்வன தாமரை மலர்களென்றும் அப்பெண்களுடைய வாள்போலுங் கண்போல்வது கருங்குவளையென்றும், பவளம்போலும்வாய் செவ்வல்லிமலரென்றும் எண்ணாமல் அரசன் ஏவினபடியே தண்டிப்பவர்கள் தமக்குறவாகி அரசனுக்குப் பகைவரானால் எண்ணாது தண்டித்தல்போல அவ்வகை மலர்களையெல்லாம் களைந்தெறிந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட வயல்களிலே நெற்பயிர்கள் குற்றந்தீரக் கற்றவர்கள் செய்த நூலின் பொருள்போல நெல் உள்ளடங்கி அந்த நூற்பொருளை அளவுசெய்து சொன்ன கருத்துரைபோல் அந்த நெல்லினது வளருங்கருவானது வெளியே தோன்றுவதாய் அளவமைந்த கல்விகல்லாத கவி

ஞரைப்போல நிமிர்ச்சிகொண்டு அந்த நூலின் உரைபோலப் பின்பு விரிந்து கற்பிணியுடைய பெண்கள்போலத் துவளுதலாயின. அன்பால் மிகுந்த பத்தியைவிதைத்து சந்தோஷமாகிய நீரைப் பாய்ச்சுகின்ற சிவனடியார்களுக்கு ஆனந்த வடிவான கடவுளருள்விளைவதுபோல வலியான் மிகுந்த கருங்கான்மள்ளர்கள் நாள்தோறும் அந்தப் பயிர்கள் வளருந்திறங்கண்டு அவை விளைகிற நன்னிலத்தைக் குற்றந்தீரக் காத்தலாலே அந்தகுளிர்ந்த நறுவிய நெற்பயிர்கள் விளைவதாயின. அகன்றநில வேறுபாடுகளின் இயலும் பருவமுந்தெரிந்து உழவர்கள் தகுதியாகத் தொழில்முயற்சிசெய்ய மதனூலிற் சொல்லுகின்ற நான்குவகைப் பெண்கள்குணமும் பக்குவமுந்தெரிந்து கூடுகிற புருடர்களுக்கு இன்பமிகுதியாக விளைகின்ற காமசுகத்தைப்போலப் பசியபயிர்களெல்லாம் விளைய. உழவர்கள் கோணிவளைந்த பிறைவடிவாகச் செய்திருக்கிற அரிவாளைக் கையிற்கொண்டு வளைந்த கால்களையுடைய வரிவண்டுகள் பாடியெழ முட்களைத் தண்டிலேகொண்ட தாமரை நீலங்களோடுகூட வெண்ணெல் செந்நெல்களை வெவ்வேறே அரிந்து கட்டுக்கட்டிப் பெரிய களத்திலே அழகிய பொன்மலைபோல வரிசை வரிசையாகப் பெரிய நெற்போர்கள்செய்து. பின்பு அடித்த வைக்கோலைக் கற்றையாகக் களைந்து தூற்றி நெல்லைக்குவித்து ஊருக்குக்காணியான தெய்வத்துக்கும் அநாதிகளுக்கும் தக்கபடியே செலவுசெய்து பின்பு அளந்து கணக்குச்செய்து ஆறிலொருபங்கு அரசர்கடன்கொடுத்து மற்ற ஐந்து பங்கையும் பண்டிமேலேற்றிக் கொண்டுபோய் தென்புலத்தார் குலதெய்வம் விருந்து ஒக்கல்களுக்கு உண்ணக்கொடுத்துத் தாமு முண்பார்கள். சாற்றைக் காய்ச்சின கரும்புக்கட்டி எள்ளு - சாமை - கொள்ளு - சோளம்-துவரை - ஆறுகமதத்தைப் பொழிகின்ற உயர்ந்தயானை விலாப்புடைப்போலேபருத்தவாழைக்குலை அவரை-தினை-வெவ்வேறுவகையான பயறுகள் இப்படிப்பட்ட புன்செய்யில் விளைகின்ற பலவகைப்பயன்களெல்லாம் பொதிமாடுகளிலும் வண்டில்களிலும் ஏற்றிப்பெரியநிலம்பள்ளமாகக் கொண்டுபோவார்கள். சந்நியாசிகள் சிவனடியார்கள் பசிக்கு நல்லவுணவும் வலியதீவினையால்வந்த நோயைத் தீர்க்கும்மருந்தும் உடம்பில் குளிர்தீரக் கெட்டிவஸ்திரமும் இருக்கஇடமும் இன்னம்வேண்டியவைகளும் கொடுத்து இயல்புடைய மூவர்நல்வழிநடந்துசெய்யுந்தருமத்துக்குவரும் விக்கினங்களைப்போக்கி அரியவீடுசேர்விக்க வல்லவர்களாய். எப்போதும் சிவனடியார்களைக்கண்டால் பிள்ளைகளின்மேல் வைத்த மறதியில்லாத அன்பும்ராஜபுத்திரர்களைக் கண்டாற்போல் பயமுங்கொண்டு கூசி பாதங்களைவணங்கி இன்சொற்கள்சொல்லி அவர்கள்இச்சைப்படிநடந்து மனக்குறிப்புத்தெரிந்து பணிவிடைசெய்வார்கள். பின்னும் வேதமுதலாகிய கடவுளடியார்கள் செல்லும்வழியில் நின்றுதடுத்து கூட்டிக்கொண்டுபோய் ரசம்பொருந்திய முக்கனிகளும் தேன்கலந்த பாலுடனே நல்லவாசநெய் நிறையவார்த்தசெம்பொன் னிறமாகிய புழுங்கல் நெல்லாலேநிரம்பினசோற்றைக் குறைவுதீரஉண்டு உங்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களெல்லாம்கொள்ளுங்களென்று அமுதுசெய்விப்பார்கள். இதையல்லாமல் அந்தப்பாண்டிநாட்டின் பெருமையை எப்படிச்சொல்லலாகுமென்றாலும் அந்தப்பெரிதான தமிழ்நாடாகிய பெண்ணுக்கு அங்கங்கே அவயவங்கள்போல விளங்குகின்ற ஊர்கள் அணியச்செய்த பொன்னாலாகிய ஆபரணங்களே கோயில்-மடம்-தருமசத்திரம்-தண்ணீர்ப்பந்தல்-அன்னசத்திரம் என்றுவடிவு வேறுபட்டிருக்கின்றன. (திணைமயக்கம்) நல்லகுளங்களினீர் வேலியாகச் சூழ்ந்த இந்தநாட்டுக்குள்ளே குறிஞ்சிநிலம்-முல்லைநிலம்-மருதநிலம்-நெய்தனிலம்-ஆக நான்குநிலவகைகள் அதிகமாயிருக்கின்றன. ஆனாலும் அந்தநிலங்களிலுள்ள பொருள்கள் பதினான்கும் ஆற்றினாலும் பலகாரணங்களாலும் ஒருநிலத்திலிருந்து மற்றொருநிலத்துக்குப்போய்க் கலக்கிற பொருள்வகையைச்சொல்லுகின்றோம். அவையாவன. கொல்லைகளிலே பசுக்களை மேய்க்கிற இடையர்கள் தழைத்தகொத்துகளையுடைய குருந்தமரத்தில் ஏறிவிரைவிலே அகில்மரத்திலே படர்ந்த மிளகுக்கொடிகளின் பெரியகொத்துகளை ஆடுகள்தின்ன முறித்துச்சிந்துவார்கள். வேடருடைய சிறுபெண்கள் முல்லையரும்புகளைச் சோறாக அதனோடுதேனைக் குழம்பாகக் கலந்து முத்துகளாலேகட்டின சிறுவீட்டினிடத்திலேதோழிப்பெண்களுடனே விளையாடுவார்கள். கன்றுடனே களிவண்டுகள் வாயில்மொய்க்க நல்லரசமுள்ள கரும்புகளைமென்றுகொண்டு பொன்னிறமலர்களைச் சிந்துகிற வேங்கைமரத்தினிழலிலே எருமைமாடுகள் தூங்கும். மலையிலே இளந்தினைக்கதிரை மேய்ந்துதின்று மருதமரத்தின் அழகிய நிழலிலேபோய் முறம்போலும் காதுகளையுடைய யானைகள் தமக்குப்படுக்குமிடமாகத்தூங்கும். கரைமேலே மோதுகின்றதெளிந்த அலைகள்வீசுகின்ற சங்குகள்வேடருடைய சிறுபெண்கள் கட்டி விளையாடுகிற சிறுவீடுகளிலே புகுந்துகுலைக்க அந்தச் சிறுபெண்கள்கோபங்கொண்டு பகைவர்போல அடிக்க அந்தச் சங்குகளிலிருந்து தெறித்த மணிகளை வலையருடைய இள்மை

பொருந்திய தனங்களை யுடைய சிறுபெண்கள் முத்துடனே கோத்துக் கொள்ளுவார்கள். முல்லை நிலத்துவண்டு போய் முல்லைராகத்தை மருதராகம் கற்றவண்டுக்குக் கற்றுக்கொடுத்து அங்கேதானே மருதராகத்தைத் தானும் கற்றுக்கொள்ளும். கொல்லைகளிலே மேய்கிற பசுவின்மடியிலே வாளைமீன்மோதி அந்தப்பசு தனது இளங்கன்றென்று மனமிரங்கி விரைவில் சுரந்தூற்றுகின்ற பால்வெள்ளத்திலே துள்ளிவிளையாடும். இரும்புபோலும் கொம்புகளையுடைய இளமையான புன்னைமலரில் தேனைக்குடித்து நல்லபருவத்தையுடைய வண்டுகள் செவ்வழிராகத்தைப் பாணர்போற்பாட அதற்கு வெகுமானம் கொடுப்பவர்போல் கொன்றைமரங்கள் மலராகிய பொன்னைச்சிந்த அலைகள்வருகிற பெரியகடலானது சங்குகளை எடுத்துச் சக்கரக்கடவுள் கையிலிருக்கிற சங்குபோலத் தங்கியிருக்கக் காயாமரத்தின்மேல்வீசும். தென்னமரத்தில் முற்றிப்பழுத்த நெற்றுக்கள் உதிர்ந்து பலாமரத்தினுடைய முட்புறக்கனியையுடைத்துச் சிந்தினதேனானது நெய்தனிலத்து உவர்க்கேணியிலே பாய்ந்து அதின் உவரைப்போக்கும். தேன் வழிகின்ற பூமடலையுடைய தாழைமரத்துப் பூநிழலைக் கொக்கென்று நினைத்து அதற்குவேறான தாமரைப்பூவிலே புகுந்து கெண்டைமீன் மறைந்துகொள்ளும். ஆறாகவோடுகின்ற உப்பங்கழியின் புலால்நாற்றத்தைப் பொறுக்கமாட்டாமல் சோர்ந்துவளைந்த தாழை சோற்றைக்கக்க அதுகண்டு துணிந்து உவாந்திசெய்கிற தென்று சொல்லுவார்போல செவ்வல்லி வாய்மலர்வன. அதைக்கண்ணுற்காட்டுவதுபோன்ற கருங்குவளை மலரோடுகூடிப்பழிக்கிறவர்கள்போலநகைத்து முல்லை அலர்தூற்றுகின்றன. துள்ளுகின்ற சேல்போலுங்கண்களையுடைய வலைச்சிகள் சுறாமீனோடுண்ணக்கள்ளுவாங்கவும் புளியங்காய் - தினை - அவரை - கொள்ளுகள் வாங்கவும். கிழங்கு - தேன் - நல்ல சுவையையுடைய கரும்புக்கட்டி எள்ளுகள்வாங்கவும். பண்டமாற்றாக சரிக்குச்சரியாய் முத்துகளை அளந்து கொடுப்பார்கள். பயனில்லாமையின் மிகுகின்ற ஐம்புலன்களாகிய பகையைவென்று உயிர்களுக்கெல்லாம் அன்பாகிய புதிதாக மிகுகின்ற குடையாலே நிழலைச்செய்து மெய்யாகிய செங்கோல் செலுத்தி சிவத்தியானத்தில் மிகுகின்ற பரஞானமாகிய மெய்யானசெல்வத்துடனே கூடியிருந்து தவமாகிய அரசாட்சிசெய்கின்றது. குளிர்ந்த தமிழ்தோன்றுதற்கிடமான பொதியமலை வானயாற்றைப் பொருந்தி உயர்ந்த பொதியமலையே மூன்றுகண்களை யுடைய ஞான நாயகனான பரமசிவன் அந்தமலைமேல் கவிந்து கொண்டிருக்கிற மேகமே அசைகின்ற வாயையுடைய யானையையுரித்த தோல் அந்த மேகத்துளிகளே அந்த யானையினிரத்தம் வளைந்த இந்திரவில்லே அந்தயானையின் இரத்தம்பொருந்திய கொம்பேபோ லிருக்கின்றது. சுனையும் அதனது அகன்ற கரையும் பொன்னைக்காய்ச்சித் தோய்க்கின்ற தெண்ணீரும் அந்த நீரைக்கொண்டிருக்கின்ற மண்பாத்திரமுமாக அந்தக்கரையின் சுற்றுப்புறத்தில் வண்டுகள்மொய்க்கச் செங்காந்தள் பூமலர அந்தமலர்மேல் மிகவும் இளையதான வேங்கைமரத்தின் கொம்பிலே மலர்ந்து அந்தப்பூ உதிர்ந்து கிடக்கிறது கரிகள் சூழ நெருப்பும் காய்ச்சப்படுகிற பொன்னும்போலிருக்கின்றன. தேவர்கள் வாய்க்குணவாக வேதவிதிப்படி பொரிகள் சொரிந்து பசுவினெய்யை மொண்டுவார்த்து காருக பத்தியம் - தெக்ஷணாக்கினியம் ஆகவனீயமாகிய மூன்றக்கினி காரியங்களையுஞ் செய்து முடிப்பவர்போல்ஆழமான பள்ளங்களிலுள்ள நீரிலேபூத்த செங்குவளைப்பூமேலே தழைத்த கொம்புகளையுடைய குங்குமமரம் வண்டுகள் ஒலிக்கப்பழையமலர்களை உதிர்த்துப் புதியதேனைச் சிந்துகின்றது. வேடர்கள் தங்கள்சீறூரிலே அகில் மரங்களிலும் சந்தனமரங்களிலும் நெருப்பையிட்டுக் கொளுத்திஅவைகளைப்பிடுங்கியெறிந்து நெருப்புப்போற் சிவந்த பவளங்களையும் முத்துகளையும் பொறுக்கியெறிந்து அந்தநிலத்திலே மலைநெல்லைவிதைத்து புள்ளிகளையுடைய முகத்திலேகொண்ட பெரியயானைக்கொம்புகளாலே வேலிசூழக்கட்டி பகையானகளைகளில்லாமல் அந்தப்பெரிதானபயிரை வளர்ப்பார்கள். ஆகாசவாசிகளுக்கு இனிதான அமுதுசெய்விக்கிறவர்கள் ஓமகுண்டத்திலே நிரம்பியதான நெருப்பினது செழியபுகை வளைகின்ற அந்தப்பொதிய மலையிலே புலால்நாறுகின்ற வேலையுடைய குறிஞ்சிநிலமாக்கள் காட்டிலே நெருப்பிட அந்தநெருப்பாலுண்ணப்படுகிற கறுத்த அகிற்புகையும் அந்த வேள்விப் புகையுடனே கூடிநிரம்பும். கூட்டமான மேகங்கள் சிந்துகின்ற மணிகளையும் மூங்கில்கள் சிந்துகின்றமணிகளையும் அருவிநீர் சிந்துகின்ற மணிகளையும் விரிந்ததலையையுடைய நாகத்தினது வெயிலை வீசுகின்ற சிவந்த மணிகளையும் தினைப்புனத்தில் மேயவருகிற கூட்டங்கொண்ட மான்களும் குருவிகளும் ஓடிப்போக அவைகளின்மேல் விழும்படி குறத்திகள் கவண்கல்லாகக் கொண்டு வீசுவார்கள். உலகமெல்லாம் திருமால் வடிவுபோலிருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட உலகத்திலே பாண்டிநாடு திருமாலின் உந்தியிற்பூத்த செந்தாமரை மலர்போலிருக்கின்றது. அந்தநாட்டிலே பொதியமலை அந்தத்தாமரை

மலர்மே னீண்ட பொருட்டுப்போன்றிருக்கின்றது. அந்தமலைமேலிருக்கின்ற அகத்தியன் அந்தப்பொகுட்டிலே மேவியிருக்கிற நான்முகன்போலிருக்கின்றனன். அந்த அகத்தியனு லுண்டான முத்தமிழும் வேதங்கள் போன்றன. இன்னம் பொதியமலையே ஒப்பில்லாத மேருமலையாகவும் தேவர்களும் வந்து நீராடுகின்ற குளிர்ந்த பொருநையாறே அந்தப்பொன்மலையானமேருவைச் சூழ்ந்துவருகிற சாம்பூனதயாறாகவும் அந்தப்பொருநையாற்றைச் சூழ்ந்திருக்கிற நிலமெல்லாம் சாம்பூனதயாறு சூழ்ந்த போகபூமியாகவும் விளங்குகின்றது. தண்ணியமுத்தமிழுஞ்சிறந்து விளங்குகின்ற திருவாலவாய்மதில் சூழ்ந்த மதுரையேசிவபுரமென்று சொல்லலானல் அந்தமதுரைக்கு வெளியேவிளங்குகின்ற ஊர்களெல்லாம் இந்திரன் பிரமன் வீரங்கொண்ட சக்கராயுதக்கடவுள் முதலான தேவர்களுடைய தருமங்கள் விளங்குகின்ற உலகங்களின் வடிவுபோலிருக்கின்றன. இன்னமும் துவளுகின்ற நுண்ணிய இடையைக்கொண்ட பெண்களுடைய அழகிதான கொங்கைமேற் பூசிநீக்கினகுங்குமக்கலவையும் கஸ்தூரிகலந்தமயிர்ச்சாந்தும்கூடின தெளிந்த அலைகளையுடைய பொருநையாறு வாசம் வீசுவதேயல்லாமலும் அந்த ஆற்றின்பக்கமெல்லாம் விளைந்த செந்நெற்களும் கரும்புகளும்அந்தவாசம் நாறுகின்றன. சந்தனமெல்லாம் பொதியமலையிலே யுண்டாகுகின்றன. முத்துகள் அந்தப் பொதியமலையி லிருந்து வருகின்ற பொருநையாற்றிலே உண்டாகுகின்றன. தருமங்களெல்லாம்அந்த ஆறுசூழ்ந்த ஊர்களிலே உண்டாகுகின்றன. வேதவிகிதமான பத்திகள் அந்தஊர்களிலிருக்கிறவர்கள் புத்தியிலே உண்டாகு கின்றன. விடத்தைக்கொண்டும் அழகுபெற்ற நீலகண்டக் கடவுளும் தென்றிசையிலுள்ளவர்களெல்லாம் வந்து கண்டு சேவிக்க வெள்ளியம்பலத்திலே எழுந்தருளி மகிழ்ந்து நடனஞ்செய்கின்றனன். அப்படியாடுகிறது அந்த ஆடுதலினாலுண்டாகுகின்ற இளைப்புத்திரசந்தனவாசம் வீசுகின்ற மந்தமாருதம் திருமுகத்தில் வீசிக்குளிர்ச்சியாகவும் முத்தமிழையும் திருச்செவிகளாற் கேட்கவுமல்லவோ. பின்னும் அந்த இடபவாகனக்கடவுள் பாணினி மகாமுனிவருக்கு முன்னுளிலே வடமொழிக் கிலக்கணஞ் சொன்னாற்போலவே அகத்தியமகாமுனிவருக்கு தென்மொழிக்கிலக்கணஞ்சொல்லி அந்தவடமொழிக்கு நேரானது தென்மொழியே யென்று திடப்படுத்தினுரான தமிழென்கிற ஓரிளம்பெண்ணுக்கு ஆடும் இடமென்று சொல்லத்தக்கது. பாண்டிநாடல்லவோ இன்னம்நெற்றியிலும் கண்ணையுடைய பெரியகடவுளும் கல்விச்சபையாரோடு கூடிபிருந்து பண் இசைதாளங்கள் பொருந்தத்தெரிந்தும் ஆராயப்பட்ட இந்தப்பசியதமிழ் இது அல்லாத சிலநிலங்களிலே இலக்கணவரம்பில்லாமல் வழங்குகின்றபாஷைகள்போல பதினெட்டு பத்தொன்பது என்கிறகணக்கிற் சேரக்கிடந்ததாக எண்ணிச் சொல்லவுங் கூடுமோ கூடாதென்னலாயிற்று. எப்படியென்றால் தொண்டர்களுக்கு நாதனைகடவுளை தூதுபோகச்செய்ததும் முதலைவிழுங்கின பிள்ளையை மீள அழைத்ததும் எலும்பைப் பெண்வடிவாகச்செய்ததும் வேதங்கள் சார்த்திவைத்த கதவைத்திறந்ததும் அழியாததன்மையையுடைய தமிழ்ப்பாஷையா அல்லாமல் வேறுநிலங்களிலே வழங்குகின்றபாஷையா சொல்லுங்கள். மழைபெய்யாதவெப்பத்தினாலே விளைவுகுறைந்தாலும் அரசர்கள் நீதிகோணிச் செவ்வைதப்பினுலும் தரித்திரமாகிய நோய்வந்து கெடுத்தாலும் சிவனிடத்துப் பொய்யில்லாத பத்தியென்றும் நிறைவுகுறையாமல் தங்களைவிற்றாலும் அந்தப்பாண்டிநாட்டிலுள்ளவர்கள் தருமஞ்செய்வார்கள். உலகங்களையெல்லாம் பெற்றவளாகிய தேவர் முகங்களிற் சிறந்ததிலகம்போன்ற நாயகியும் பரஞ்சோதியான கடவுளும் உக்கிரகுமாரனும் ஆகிய மூன்றுதலைவர்களாலும் நீதி நடத்தினநாடு இந்தப் பாண்டிநாட்டையல்லாமல் கடல்சூழ்ந்த உலகத்திலே வேறேயொருநாடும் உண்டோ கிடையாது அப்படியே விண்ணுலகத்திலுங்கிடையாதென்க.

பாண்டித்திருநாட்டுப்படலம் - முற்றியது.

மதுரைத்திருநகரப்படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

மங்கலம்புனைபாண்டிநாடாகியமகட்குச், சங்கலம்புகைதோளிணைதடமுலையாதி
யங்கமாம்புறந்தழுவியநகரொலாமணைய, நங்கைமாமுகமாகியநகர்வளம்பகர்வாம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்னெனவுரைப்பேனிந்தவிறைமகன்பண்பையேனை,மன்னவர்வானேர்போலமதித்துரைவிரிக்கப்பாற்றோ
வன்னவனுணையாற்றானடப்பதிவ்வகிலமென்றான்,முன்னவன்செய்தவாடல்வரவினைமுறையிற்சொல்வேன்.

அந்தப்பாண்டிநாடாகிய பெண்ணுக்கு திருப்பரங்குன்றும்கொடுங்குன்றும் கொங்கைகள் திருச்சுழியல் உந்தி குற்றாலம் வயிறு திருவேடகம்செங்கை திருப்பூவணம் மேனி திருநெல்வேலி யாகிய

வேய்வனம் திரண்டதோள்மதுரையே திருமுகம் இன்னம்அந்தப்பாண்டிநாடு குற்றமில்லாத பெருமைபொருந்திய பூமிதேவியின்மார்பிலேகிடந்து பிரகாசிக்கப்படுகிற ஒளியையுடையமாலையேபோலும் அந்தப்பாண்டிநாட்டிலுள்ள ஊர்களெல்லாம் அந்தமணியின் மேற்பக்கங்களெல்லாம் கோத்திருக்கிற ஒளியையுடைய பெரிதான ரத்னங்களையே போலும் மதுரைமாநகரம் இந்தரத்னங்களின் நடுவி லிருக்கிறபதக்கத்தின் பெரிதாகியநாயகரத்னத்தையே போல்வதாகும். இன்னம் அந்தமதுரையானது திருமகளுக்கு ஒரு செந்தாமரைக்கோயிலாகவும் திருமால் மருமகளான சரஸ்வதிக்குவெண்டாமரைக்கோயிலாகவும் ஞானத்தைத்தருகிற சத்திக்கு ஒப்பற்றயோக பீடமாகவும் பெருமைபொருந்திய பூமிதேவிக்கு நெற்றியிலிட்ட திலகமாகவும் விளங்குகின்றது. திசைகளையும் ஆகாயத்தையும்மூடுகின்ற இருளைவிழுங்கி வெள்ளையான ஒளியைக்காட்டுகின்ற வீடுகள்உயர்ந்திருக்கிற தோற்றமானவை அந்தமதுரையில்மிகுந்த இதழ்களையுடைய வெண்டாமரையிலிருக்கிற சரஸ்வதிபீடத்தை ஒத்திருக்கின்றன. அல்லாமலும் புகழ்மக ளிடத்தையும் ஒத்திருக்கின்றன. மதுரையைச்சூழ்ந்த குளிர்ந்தவயல்களிலே நெற்பயிர்களெல்லாம் கரும்புகள்போலவும் கரும்புகளெல்லாம் நீண்டகமுகுகள்போலவும் கூட்டமாகப்பெரிதாயிருக்கிற கமுகுகள் ஒலிக்கின்ற சத்தத்தையுடைய தென்னமரங்கள்போல்வும் அப்படி வளர்ந்திருக்கின்ற பொன்னிறமானஅழகுபொருந்திய குலைகளையுடைய தென்னமரங்கள் மேகபடலமாகிய பந்தலைத்தாங்கிக் கொண்டு நிற்க நிறுத்தினகால்கள்போலவும் இப்படி ஒன்றற்கொன்று அதிகமாக உயர்ந்திருக்கின்றன. நிழலையும் மலர்களையுடையசோலைகள் சிவந்த வாயும் கறுத்த கெண்டை போலும் கண்களையு முடைய தடாதகைப் பிராட்டியார் இந்திரனைக்கோபித்து வென்றுகொண்டுவந்த ஆகாயத்திலுள்ள தருக்கூட்டங்களைமிகுந்தவாசம்வீசிமகிழ்ந்து வெவ்வேறுவகையான பலபலங்களையும் கேட்டவர்களுக்குக் கொடுத்து உயர்ந்து நிற்கின்ற தோற்றத்தையே ஒத்திருக்கின்றன. ஒல்லென்னும் சத்தத்தையுடய கதிர்கள்பொருந்திய நெற்பயிர்கள் பக்கமெல்லாம் சூழ்ந்துவளர மெல்லிதான இலைகளையுடைய பசியகொடிகளினாலே சூழ்ந்து கட்டப்பட்டுநிற்கிற கமுகமரமானது இருள்போற்கறுத்த கண்டத்தையுடைய கடவுளுக்கு அழகிதானதிருவிழாவில் தருப்பைக்கயிற்றால் சூழ்ந்துகட்டப்பட்டிருக்கிற அழகியதுவசஸ்தம்பத்தைஒத்திருக்கின்றது. தெய்வத்தன்மையான வேதங்கள் தெரிந்தபிராமணர்கள் சிவந்தகைகளைவிரித்துக்கொண்டு வாயால் மந்திரங்களைச் சொல்லிக்கேட்க அவர்களுக்குபொன்னும் தாரைநீரும் கொடுக்கிறவர்களைப்போல குளிர்ந்ததேனைக்குடித்து வண்டுகள்பாடுகின்ற தாமரைமலர்மேலே செருந்திமரம் அதிகமாக மலர்களையும் தேனையும் சிந்துகின்றது. வாசனைசெய்கின்ற தாமரையாகிய படுக்கைவீட்டில் பெட்டையுடனேகூடி ராஜஅன்னம் நல்லவிவாகம் செய்துக்கொள்ள அதற்குதாமரைக் குளமானது அலையாகிய வளையணிந்த கைகளாலே சிறுதுளிகள்பொருந்திய பசிய இலையாகிய மரகதமணித்தட்டினாலே முத்தாலாத்தி சுற்றுகின்றது. கரும்பாலையாகிய யந்திரங்கள் இரும்புபோலும் தோள்களையுடைய வேலையாள்கள் அதட்டிமாடுகளை ஓட்டிவாயில்கொடுக்கிற கரும்பைத் தின்று ஆண் இடியைப்போலச்சத்தித்து இனியசாற்றிலே வண்டுகள்சுற்றிக்கொண்டு பாடச்சாற்றைச்சிந்தி வெவ்விதானகோபாக்கினி தோன்றுகின்ற கண்களையுடைய யானைகள் போலிருக்கின்றன. ஆழமாகிய நீரிலே முழுகிச் சிறகுகளின் உள்ளும்புறம்பும் பாசியைப்பூசிக்கொண்டு எழுந்துசெல்கின்ற வெள்ளைநிறமான அன்னத்தை அதன்பெட்டையானதுகண்டு கறுத்த அன்னமென்று தன்னுடைய ஆசையால் மிகுந்தமனத்தை வேறுபாடுசெய்து துன்பப்பட அதுகண்ட அந்தஆண் அன்னம் சிறகுகளை நன்றாயுதறி பழைய வெண்ணிறத்தைக்காட்டி அது உள்ளன்புகொள்ளச்செய்து தானும் ஆசையுடனே தழுவிக்கொண்டு கூட்டில் போய்ச்சேரும் அங்குள்ள சோலைகளின் மரத்தளிர்களைசூரியனுடைய ஒருவண்டிலையுடைய தேரை இழுத்துக்கொண்டு போகிற கண்களிமையாத பச்சைக்குதிரைகள் நாவைநீட்டிமேய்கின்றன. குளத்துத்தாமரைமலர்களைப் பனிவாடச்செய்வதுபோல பிரசித்தமான யாகத்திலே யுண்டாகிற புகைசென்றுகற்பகநாட்டில் பரவி அங்குள்ள மலர்களை வாடச்செய்கின்றது. அந்தமதுரைமதிலைச்சூழ்ந்த அகழ்க்கிடங்கானது எங்கும் விளங்குகின்ற திருவாலவாய்க்குள்ளான எமதுகடவுள்திருவருளாலே புண்ணியதீர்த்தமாகவந்து எழுவகைக்கடல்களும் நிற்கின்றவற்றைக்கண்டு சுழலுகின்ற தெளிந்த அலைகளையுடைய பெரும்புறக்கடலும்வந்து இந்தப்பெரிதான மதுரைக்கு வெளியே சூழ்ந்துகிடக்கின்றதுபோலிருக்கின்றது. முள்ளால்வெட்டுகின்றவாளைமீனையும் அடிக்கடியெழுந்து உடலைப்பரப்பிக்கொண்டு மேய்கின்ற ஆமையையும்கொண்டு தினம்மலர்கின்றமலர்களையுடைய அகழ்க்கிடங்கையும் வாள்கேடகம்கொண்டு விளங்குகின்ற சூத்திரப்பாவைகளைக்கொண்டு ஆகாசத்தை அளாவிய மதிலையும்பார்த்தால் அவ்வி

ரண்டும் ஒருமித்து எதிர்த்துச் சண்டைசெய்கிறது போலிருக்கின்றது. இரக்கமில்லாத வெவ்வியயமன் போல முதலைகள்கிடந்து தொந்தரவுசெய்ய ஆழ்ந்த அந்த அகழ்க்கிடங்கில் இவ்வுலகத்தார்யாராஞலும் விழுந்தால் தெளிந்த நிலாவையுடைய சந்திரனைமாலையாகமுடித்தகடவுளுக்கு ஒப்பாகச் சிலதெய்வங்களையெண்ணினவர்கள் இருண்ட நரகத்தில்விழ்ந்து கரையேறிஞலும், அந்தக்கிடங்கினின்றும்கரையேற மாட்டார்கள். குமிழம்பூவை மலர்ந்த ஒரு செந்தாமரை மலரையுடைய கொடியிலேதோன்றின கோங்கரும்புகளாலே சிந்தலான பரஞானத்தைஉண்டுகக்கினதாக வாயில்வந்த தமிழ்வேதத்தைத்தெரிந்து வைதிகநிலையுடனே சைவசமயநிலையையும் நிலைபெறச் செய்த அமிழ்தம்போலும் வெள்ளை அலைகளையுடைய வையையாறும் அந்தமதுரைக்கு ஒருபக்கத்து அகழாயிருக்கின்றது. குஞ்சுகளும் பெட்டைகளும் சேவல்களும்ஆகிய அன்னங்கள் நீங்காதிருக்கிற தேன்பொருந்திய தாமரைகள் பூத்திருக்கிற அழகிஞலே பார்த்தவர்கள் கண்ணும்மனமும் திரும்பாதபடி காவலைச்செய்து ஒங்குகின்றவண்டுகள் ஒலிக்கிறகுளிர்ந்த அகழ்க்கிடங்கு இப்படி இருக்கின்றது. இனி மதிலைச்சொல்லுகின்ரேம்.

அந்தமதுரை மதிலை மூடிக்கொண்டுமேகங்களிருந்து தவழ்கின்றது வெவ்விதான கோபத்தையுடைய அழகிய பாம்பு தன்னுடலில்பொருந்தியதோல்உரிகிறதற்கு நெளிகிறதுபோலிருக்கிறதிஞலே ஆகாசத்தை அளாவியகாவலான மதிலானது அந்த மதுரேசருடைய கைக்கங்கணமான பாம்புதானென்பது நிச்சயமே. திரிபுரத்தைவென்றபொன்மலைதானே கோபுரமாக வேதமுடியைக்கடந்தகடவுள் சௌந்தரபாண்டியனுக இருந்தரசாளுகிறதிஞலே இன்னமும் பகைவர்வலியைவெல்ல வேண்டிஞல் அவருக்கு வில்லாய் உதவிசெய்து அவராலேவேண்டிய வரங்களைப் பெறுதற்கு முன்னே நிற்கிறதுபோலிருக்கிறது. விஷத்தையுடைய பாம்புகள் விழுங்கிஉமிழ்கின்றதுபோல்வருந்தி வேகத்தையுடைய சூரியனும் சந்திரனும் தடைபடும்படி திக்குகளையும் அண்டகோளத்தையும் கடந்து நீண்டு விசாலித்திருக்கிற கோபுரங்கள் தமக்குவிட்ட நிலைவழியாகிய வாயிலாலே சூரியனையுஞ் சந்திரனையும் விடுகின்றன. கொம்மைகளை வரிசையாகக்கொண்டு மதுரையைச்சூழ்ந்திருக்கிற அந்தமதிலை மகரமீன்களையுடைய கடலென்று நினைத்து யானைகள்போல மேகங்கள்வந்து நீர்குடிக்கத்தக்க அகழியினது அலையாகிய துதிக்கையிஞலேதொட்டுத்தடவிக் கல்லும்படியாகப் பெருகுகின்ற நீரையுடைய வையையாறு பொருதிஞல் அல்லது வேறெருபகைவர் சேனைகள்வந்து சண்டைசெய்யப்படுகிற முறையையுடையதோ அந்தமதில் அன்று. சூரியன் தேர்செல்லும்வழியைத் தடைசெய்யும்படியான இந்தமதிலுக்குவெளியே விரைவிலே சூழ்ந்துகொண்டு பகைவர்கள் வளைந்தபோது எதிர்த்துச் சண்டைசெய்து வெல்லுதற்கு வீரர்களும்வேணுமோ வேண்டா அந்தமதிலுக்குறுப்பான சூத்திரப்பாவைகளே வெல்லவல்லன ஆகையால் அந்தமதிலிலுள்ள சூத்திரப்பாவைகள்செய்கிற வீரத்தைக்கொஞ்சம் சொல்லுகின்ரேம்.

சிலபொறிகள் மழுக்களை எறிகின்றன சிலவிஷநீர்தோய்த்த கூரியவாள்களை வீசுகின்றன சிலமூன்று தலையையுடைய சூலங்களைவீசுகின்றன சில கைவேல்களை வீசுகின்றன சில சக்கரங்களை நெருப்புச்சிந்த வீசுகின்றன சில யமனுக்கு நேரான எழுக்களை வீசுகின்றன சில கப்பணங்களை விஷாக்கினிபோல் வீசுகின்றன சில வலிதாக நீண்டகொழுக்களை வீசுகின்றன. சில கெர்ச்சிதஞ்செய்து கயிற்றைக்கடைவிரலிலே கோத்துக்கொண்டு கல்லைக்கவணில்வைத்து வீசுகின்றன. விஷத்தைச்சிந்துகின்ற துவாரம்பொருந்திய ஒளிவீசு பற்களையுடைய பாம்புப்பொறி நாவைநீட்டிக்கடிக்கும் மலைப்பாம்புப்பொறி வெவ்வியகோபங்கொண்ட குகைபோலும் வாயைத்திறந்து விக்கவிக்கச் சண்டைசெய்கிறவர்களை விழுங்கும்யானைப்பொறியானது கொடிதாகிய இருப்புலக்கையைவீசி எதிரேவருகிறவர்கள் தலைகளை உடைக்கும் வெவ்விய ஐம்பொறிகளிலும் அதிக வேகங்கொண்டு புலிப்பொறிசென்று அமுக்கும் அசட்டைபண்ணி ஏறுகிறவர்களைக் குதிரைப்பொறியானது மார்பொடிய உதைத்துப் பள்ளமாகிய அகழியிலே விழத்தள்ளித்திரும்பும் உருண்டகல் இருப்புமுளைகளைக்கொண் டெறிந்து உடலைச் சிந்தும் கொள்ளிவாய்ப்பசாசு வாயைத்திறந்து நெருப்பை உமிழ சில பேய்கள் தலைகீழாகத் துள்ளியாடுகின்றன. சிலபேய்கள் கைகள்கொட்டுகின்றன. சில கூளிகள் தோளைத்தட்டுகின்றன. கட்டியசங்கிலிகளை முறித்திழுத்துக்கொண்டு திரிகிற சிங்கப்பொறிகள் சங்கிலிபிடித்தகை காயமாகச்செய்து மகிழும் சில பகைவர் தலைகளைத்திருகி உடலைநெருக்கும் சிலநிற்கிறமரங்களிலே பிளவுபடுகிற செழியநெருப்பைக் கொளுத்திச்சுழற்றும் சில எதிரே கற்களை உருட்டிவிட்டுக்கொல்லும் சில ஒல்லென்று குப்பல் குப்பலாகக்கடுமையான கல்வருஷத்தைப்பொழியும் சில பகைவர்கிட்டிஞல் காய்ச்சின மணலைக்கொட்டும். சில ஈயத்தை உருக்கி மழைபோற்பொழியும் சில இரும்புவட்டுகளைவீசும் சில உருக்குவட்டுகளைவிசு

ம் சில செம்பைநீராகப் பெருகக்காய்ச்சி ஊற்றும் சிலவிடுகிற ஆயுதங்களையெல்லாம் முந்திப்பிடித்து விட்டவர்களை அந்த ஆயுதங்களே கொல்லக் கர்வங் கொண்டெறியும் சில தாமிருக்கிறவீட்டுடனே நடந்துகொண்டுபோய்ப்போய் துடிமுரசுகளுடனே பலவாத்தியங்களையு முழக்கிக்கொண்டு திரும்பும் சில உருண்டோடுகிற தேர்மேலேறிச்செலுத்தி எய்கின்றபாணங்களை மழைபோற்பொழியும். வெறிகொண்டுதிரிகின்ற ஐம்பொறிகளையென்றாலும் சண்டை செய்து வெல்லக்கூடாத யமனை ஓடவென்றாலும் வெல்லுதற்குக்கூடாத மாறுகொண்ட பலத்தையுடையனவாகத் தேவர்கள் கோட்டைகளையெல்லாம் தனதுமனத்தாலே நிலைபெறச்செய்கின்ற தச்சன் செய்யவும் அருமையையுடையனவாகத் தச்சர்கள் செய்வனவான பொறிகளென்கிற சூத்திரப்பாவைகள் செய்யும்காரியங்கள் இப்படி. இனி பொன்னால் அலங்கிருதமான மதுரைப்பட்டணத்து வீதிகளின் சிறப்பைச்சொல்லுகிறோம்.

திருவிழா நீங்காதிருக்கிறவீதிகள் கரும்புகளும் மாலைகளும் கதம்பப்பொடிகளும் காந்திபொருந்திய ரத்தினாபரணங்களும் குண்டலங்களும் சாம்புராணிப்புகைகளும் கர்ப்பூரதீபங்களும் பூரணகும்பங்களுங்கொண்டு பெருகுவதான அன்புகொண்ட நாயகர்கள் வருதலைப்பார்த்து அன்பு உள்ளேபெருகி விரும்பும் கற்புடைமகளிரை யொப்பாயிருந்தன. சந்திரகாந்தக்கல்லாலே செய்திருக்கிறமாளிகைகள் விஷந்தங்கிய நீலமணிபோலுங் கண்டத்தையுடைய கடவுள் ஆனந்தவடிவாக நிற்கிற செவ்வியபாதநிழலைக்கிட்டினவர்களுடைய குணத்தைப்போல கடலிலிருந்தெழுகின்ற சந்திரனுக்குமுன்னே அந்தச்சந்திரனது வெண்மைபொருந்திய கிரணம்படுதலாலே தெளிந்தநீரை ஒழுகவிட்டுக்கொண்டு நிற்கின்றன. மலைக்குநேராகப் பளிங்குக் கல்லாலேசெய்து வரிசையாயிருக்கின்றன உபரிகைகளெல்லாம். அந்தவுபரிகைகளினிழலிலே பலவகையான சராசரங்களும் கூடிநிற்கின்றன. எப்படியென்றால் வெள்ளியம்பலத்திலே நிறைந்து ஆடுகின்றமலர்போலும் திருவடிநிழலிலே புகுந்து ஒருமித்து வேறுபாடில்லாமற்கலந்த பலவுயிர்களைப்போல மிகவும் இளையதான பசுவின்கன்று கடித்துத்தின்கிற புல்லின்குப்பலைக்கழித்துக் காலிலேகட்டினகயிறு அற்றுப்போகத் துள்ளித்தூரத்தேபோய் மரகதமணியாலே செய்திருக்கிற சித்திரகூடத்தில் வீசுகின்ற பசிய ஒளிக்கொழுந்தையும் நாவாலெட்டி வளைத்துப்பறித்துமென்று வாயை அசைத்துக்கொண்டுநிற்கும். சிறுத்திருக்கிற கண்களையுடையனவாய் காற்றைவீசுகின்ற செவிகளையுடையனவாய் கயிற்றாலிறுகின கால்களையுடையனவாய்க் கொம்புகளையுடைய யானைக்கூட்டங்கள் செல்லுகிறவழியும் குறுகிப் பிடிக்குள்ளடங்கி நுண்ணிதான இடையைத்துவளப்பண்ணி யெழுகின்ற கொங்கைகளையுடைய மான்போலுங்கண்களைக்கொண்ட பெண்கள்செல்லுகின்ற வீதியும் வண்டுகள் மொய்த்துக்கொண்டுகிடக்க மான்மதம்வீசும். (மான்மதம்—பெரிதானமதம் - கஸ்தூரி) மாடவரிசைகளும் மேடைவரிசைகளும் மாளிகைவரிசைகளும் நாடகசாலைகளும் அவ்வூர்ப்பெண்களுடைய சிறிதான கால்களிலே பூசிய செம்பஞ்சுக்குழம்பு படுவதேயல்லாமல் மன்மதனை ஒப்பான புருஷர்கள் தலைகளும் இதழ்களையுடைய மலராலே செய்த மாலையணிந்த மார்புகளும் பெரிய இரண்டு தோள்களும்படும். பகைவர்மார்பிலே இரத்தஜலம் பெருகக் குத்துகின்றகொம்புகளும் முதுகணிகளும் செங்கண்களும் மயக்கமுங்கொண்ட யானைகளின்பனைமரம்போலுந் துதிக்கைகளிலும் வேதசாஸ்திரங்களின் அருமையாய்ச் செவ்விதான அர்த்தங்களைத் தெரிந்தவர்களுக்கு அரியபொருள்களையும் கொடுக்கிற புண்ணியபுருஷர்களுடைய செவந்தகைகளிலும் தானநீராறொழுகுகின்றன. (தானநீர்—மதசலம்-தாரைநீர்) மிகப்பெரிதான ரத்தினங்களை வரிசைப்படிபதித்து இருட்கூட்டங்கள் சிதறும்படி பிரகாசிக்கச்செய்த பொன்மயமான நிலாமுற்றங்களும் எங்குந்தெரியமுழங்குகின்ற பெரியவாத்தியங்களினோசையைக்கொண்ட செம்பொன்மயமான நாடகசாலைகளும் அரிதாகிய மின்னுதலைக்கொண்ட பயோதரங்களைத் தாங்கிக்கொண்டு கொடிகளாடுதலையுடையன. (பயோதரம்—மேகம்—கொங்கை) (கொடி—துகிற்கொடி-மருங்கு) பலங்கொண்ட புயங்களையுடைய புருஷர்கள்மார்பின்மேல் ஆபரணங்கள்விரிந்த ரவுக்கையைப்பூண்ட கொங்கைகளையுடைய பெண்கள் பிணங்கிக்காலைநீட்டி மோதும்போது அதிலணிந்த சிலம்புகளொலிக்குமொலிக்குமுந்தி அந்தப்புருஷர்கள் அணிந்த தேன்பொருந்திய மாலைகளிலே ஒலிக்கின்றவண்டுகள் வருந்திக்கத்துகின்ற பெரியஒலிமுழங்கும். அவ்வூர்ப்பெண்களுடைய சந்திரன்போல்வனவான முகங்களும் குளங்களும்குழைகளையுடையன. (குழை—குண்டலம்-சேறு) மைபூசியகண்களும் வீடுகளும்கொடியன. (கொடியன—கொடுமையையுடையன-கொடிகளையுடையன)கைகளும் தினமலர்களையுடைய சோலைகளும், சத்திக்கின்ற ஒலிகொண்டவண்டையுடையன. (வண்டு—வளையல்-தும்பி) சம்பங்கி நெய்வாசனைகொண்டகூந்தல்களும் வீதிகளும் நீளறனெறியைக்கொண்டிரு

ப்பன. (அறனெறி—கருமணல்நடுவே வகிர்ந்திருத்தல்-தருமநெறி) பூவும் சந்திரன். தவழுகின்ற வீடும் மணஞ்செய்தலையுடையன. (மணம்—வாசம்-கலியாணம்) பூவும் குளிர்ந்த நீர்த்துறைகளும் தும்பிகள்முழுகி யாடுதலையுடையன. (தும்பி—வண்டு-யானை) சூழ்ந்தசோலைகளும் பெண்களும் அலர்தூற்றுதலையுடையன. (அலர்தூற்றுதல்—பூவைச் சிந்தல்-பழிசொல்லுதல்) அன்னம்வளைந்தகுளங்களும் வீடுகளும் குறைபடுதலில்லை. (அன்னம்—புள்-சோறு) பிணங்கினபெண்கள் எறிந்துவிட்டஆபரணங்களும் அம்மனையுடனே பந்தாடினவர்கள் நீத்த ஆரங்களும் காலாலே சிற்றிலைக் குலைத்தவருடனே சினந்துகண்களிலே ததும்புகின்ற முத்துகள் சிந்தவாடினவர்கள் எறிந்த முத்துமாலைகளுமே குப்பைகளாகின்றன. அடியார்கள் ஈடேற பெரிதானமாணிக்கமும் வரியையுடைய வளையலும் விறகும்விற்றுத் திரிந்தவனுடைய மெய்யான வேதமும் சுமக்கமாட்டாமல் வேறாகின்று பிதற்றுதலாகச் சிவந்த பாதமலர்களைச் சுமக்கும்படிதவஞ்செய்துள்ள வீதிகள் ஐயா! என்னுடையசொல்லளவி லடங்குதலாமோ! அடங்கா, தோரண வரிசைகளென்கிற அரைநூன்மாலைசூழ்ந்த நிலைகொண்டு நீண்டதேராகியஅல்குலையும்பூரணகும்பங்களாகிய கொங்கைகளையுமுடைய ஒப்பில்லாதமங்கலமாகிய பெண்ணானவள் மாலையாகக்கொண்ட ஆரங்களைத்தூக்கிச் சந்தனம் அகில்களை நிமிரக்கொண்டு பாலியில் 'சீருடையதான முளையாகிய வெண்ணங்கைசெய்து வீற்றிருக்கின்றாள். சந்திரனைப் பஸ்மமாக்கிச் சேறுபண்ணிப் பூசினாற்போல விளங்குகின்ற வெண்மையான மாடவரிசைகள் விபூதிபூசுவாரான அடியார்களுடைய மெய்வேஷத்தைக் கொண்டனவாகி மிகவும் கண்களைக்கொண்டு சொக்கலிங்கக்கடவுள் திருவிழாவைக்காணுதற்கு இருக்கிறதுபோல் நெருங்கியிருக்கின்றன. தேர்களினொலியும் கடிவாளத்துடனே பாய்கின்ற குதிரைகள் அனுமானிக்கின்றவொலியும் குதிரைகளுக்குப்பூண்ட கிங்கிணி மாலைகளினொலியும் தோற்கருவி துளைக்கருவி நரம்புக்கருவி கஞ்சக்கருவி மிடற்றுக்கருவிகள் ஒலிக்குமொலியும் முழங்குகின்ற துதிக்கையையுடைய யானைகளின் பெரியவொலியும் இன்னம் எல்லாவொலிகளுங்கூடி அதிகரிக்கின்ற ஒலியேயல்லது காவலைக்கொண்ட மணிமாடங்களையுடைய அந்தமதுரையில் எக்காலமுமேகங்கள் முழங்கினாலும் அந்தவொலி காதுகளில்விழாது. இழிந்தசாதியார் உயர்ந்தசாதியார் வயதில் மூத்தவர்கள் இளையவர்கள் திராதவியாதிகொண்டு சாகிறவர்கள் ஆகிய இவர்களில் யார்வந்துகண்டாலும் தங்கள் கண்வலைக்கு ளகப்பட்டு மனமுருகுகிறவர்கள் பொருளைக்கொண்டு எள்ளுக் கெண்ணெயைப்போல் அளவுசெய்து காட்டிப் பழிக்கப்படுகிற போகத்தை விலைசெய்கின்ற பரத்தையர் வீதிகளின் பண்பைச் சொல்லுவோம்.

எப்படியென்றால் மெய்யான அன்புள்ளவர்களைப்போலத் தம்மை விரும்பினவர்களுக்குப் போகிக்கச்செய்கிற தங்கள்பொய்யானசுகத்தை எல்லாருக்கும் வெளியாகத் தெரிவிக்கிறவர்களாக அந்தமையிட்ட கண்களையுடைய பரத்தையர் மன்மதனுடைய ரகசியார்த்தங்கள் ஒழுங்காக நன்றாய்ச் சுவரிலே சித்திரங்களாக எழுதிவைத்துப்பலரும் அறியச்செய்வார்கள், அழகிதான ஒளியைவீசுகின்ற ரத்தினாபரணங்களணிந்த மார்பே பலகையாகவும் தெளிந்த முத்துமாலையாகிய அருவியைப் பொழிகின்ற மலைபோலுங் கொங்கையாகிய சூதாடுகருவிகளைப் பதியவைத்து விளையாடி வென்றும் காமுகரைக்கூடித் தங்களுடைய வடுவகிர்போலுங் கண்ணாகியவேல் மார்பிலேதைக்க வீணைவாசித்தலாகிய சூதாடிவென்றும் காமுகர்கையிலுள்ள பொருள்களைக்கொள்ளுவார்கள். ஆகாயத்திலே விளங்குகின்றசந்திரனைத்தொடும்படியான வெள்ளையான நிலாமுற்றத்திலே குளிர்ந்தபனிநீரிலே தோய்த்த மல்லிகை மாலைகளைத் தொங்கக்கட்டி யிட்டிருக்கிற தூங்குமஞ்சத்தின்மேலே புருஷரைக்கொண்டு மன்மதனும்ஆசைகொண்டு வரும்படி பலவிதமான பண்கள்பாடிக் காமுகருயிரை வெகுமானமாகக்கொள்ளுவார்கள். விருப்பத்தைத் தருகின்ற குரும்பைபோலு முலைகளிலேயிருந்து சிந்துகின்ற சந்தனமும் கூந்தலிலிருந்து சிந்துகின்ற அரும்பாகி மலருகின்ற மாலைகளின் பராகப்பொடியும் வண்டுகளுண்டு எச்சிலாகி வீதிகளிலே செல்லுகின்ற குதிரைக்கால்களாலே தூளாகிப்போய் ஆகாயத்தரம்பைகள் உடலும் பெரியகூந்தற்காடுங்கொண்ட சுபாவவாசனையை மறைத்துவிடும். ஆலவாயுடையானென்றும் அங்கயற்கண்ணியென்றும் சோலைகளிலே வாழுகின்றகுயில்போல் வசனிக்கிற பரத்தையர்கள் சொன்னப்படியே முழுதுஞ் சொல்லுகின்ற பால்வேண்டுகிற கிளிகளும் நாகணவாய்ப்புள்ளும் பலதரமும் ஆசிரியன் சொல்லுகின்ற நூலைவிரும்பிச் சந்தைகூட்டிச் சொல்லுகின்ற பிராமணப்பிள்ளைகளை ஒப்பாயின. பொறாமையைச் செய்கிற மருட்சிபொருந்தியவேல்போலும் கண்களைக் கொண்ட பரத்தைகளுடைய அழகியவிரல்கள் செல்லுகின்ற நல்ல தந்தியின் ஓசையும் செவந்தவாயிலுண்டாகிற தித்திப்பைத்தருகிற குரல் ஓசையும் தம்மிலே ஒன்றுபட்ட தன்மையாய்ப்புருஷர்கள் காதா

கிய வாய்க்கால்வழியே ஓடிவிருப்பத்தைச் செய்கிற காமமாகிய பசும்பயிர் விளையும்படி வளர்க்கும், கண்ணறிவு முதலான ஐந்தறிவும்விரும்பும்படி முதிர்ந்தகாமத்தில் விண்ணவர்களே யல்லாமல் விட்ட துறவிகளும் விழுந்துவேண்டவும் அமுதத்தை முழுதும் வெறுக்கவும் பெரிதான குலத்தையுடைய கற்புடை மகளிர்போல் தங்கள் உறவின்வழியாக்கி சுகத்தைவிற்கிற அழகுள்ள பரத்தைகள் இருக்குமிடம் இப்படி. குற்றமற்ற மெய்க்குணமும் கங்காகுலத்தில் உற்பவித்த சிறந்த குடிப்பிறப்பும் பிராமணர் க்ஷத்திரியர் வைசியர்களேவின வேலையைக்கேட்டுச்செய்கின்ற ஒழுக்கமும் மந்திரிகளாய் அரசருக்குநன்மையைச் செய்கிற தொழிலும் குறையாமற் கொண்ட மேழிச்செல்வராகிய வெளாளர்களுடைய அழகிய வீதிகளை இனிச்சொல்லுகிறோம்.

வரும் விருந்தை எதிர்கொண்டுகண்டு உபசாரவார்த்தைகள் சொல்லுகிறசத்தமும் பின்பு கிட்ட விருந்து அறுசுவையுண்டியும் உண்ணச்சொல்லிபிரியவசனங்களை நன்முகச்சொல்லுகிற சத்தமும் காண்டிகை விருத்திபுரைகளைக்கொண்ட தமிழாராய்ச்சிசெய்யும் ஓசையைக்கேட்டுச் சந்தோஷ மிகுந்து பாட்டுக்கு வெகுமானமாக அதிக திரவியங்களைக் கொடுக்கும் சத்தமும் அலை எழுகின்ற கடலை வானரர் அடைத்த சத்தம்போலவும் கடலையே ஒலியால் அடங்கச்செய்வனவுமாம், உண்டவர் உண்டுசெல்ல உண்கின்றவர் அங்கேயிருந்து உண்டுகொண்டிருக்க நல்லபோசனங்கள் சமைத்துப் பின்னும் விருந்தினர் வருகிறதை எதிர்கொண்டுபார்த்து விதைகளையெல்லாம் புலங்களிலே விதைத்து நீர்க்குவருந்தி வானைப்பார்க்கிற ஓரோருழவனைப்போல் வாடி நிற்பார்கள். ஆகாயமும் திக்குகளும்வியாபிக்கிற கீர்த்தியும் மேல்வீட்டை விரும்புகின்ற ஞானமும் குறையாத நன்மையும் தயிரியப்படுதெலும் கேட்டுக் கொடுத்தலும் கேளாதுகொடுத்தலும் அன்புடைமையும் ஒப்புரவும் தகுதியமைந்த நண்புடைமையும் மானமுமாகிய இவைகளைத் தவஞ்செய்து பெற்ற பிள்ளைபோல் வளர்க்க வல்லவர்கள் தம்மிடத்தில்வந்து ஒருசரக்கு வாங்கக்கேட்டால் அந்தப்பண்டம் தம்மிடத்தில் இல்லையாயின் அந்தசரக்குக்கு இனமான மற்றொரு உள்ள பொருளைச் சொல்லி தடுத்தும் அல்லது கேட்டபொருள் தம்மிடத்து உண்டானால் விலைகுறித்து கண்டித்துக் கொடுத்தலிலும் பேசும் பேச்சிலும் இலாபங்கொள்ளவல்ல வைசியருடைய பழையதான குலங்கள் இருக்கும் வீதியை இனிச்சொல்லக்கடவோம்.

நீலமணியால் செய்த முன்பரப்புத் திண்ணைமேலே பளிங்கினாலே நிழல் தெரியும்படியான சுவர்சாய்த் தெடுத்து ஒளிவீச வெள்ளை வைரமணியால் விளங்கத் தூண்கள் வரிசையாகவைத்து மேலே அழகிய வெள்ளைநிலாவை வீசுகின்றமணிகளைப்பதித்து வெண்மாடங்கள் மாலைபோல வகைவகையாகப்பீடங்களும் இட்டுச்செய்திருக்கின்றன. அந்தச்செட்டித்தெருவு கடல்படு திரவியங்களும் அலைகளையுடைய நன்னீரைக்கொண்ட நாடுபடுதிரவியங்களும் அளவில்லாத பசுக்களைக்கொண்ட காடுபடு திரவியங்களும் பூமியைக் கீண்டுகொண்டு நின்று ஆகாசத்தை அளாவுகின்ற மலைபடு திரவியங்களும் வரவரக் கொண்டு நிரம்பி இருக்கின்றன. அவைகளைவிற்கும் வெண்மாடங்கள். (மாடம்—வீடு-கடை) நீலநிறமாகச் சூழக்கட்டின கம்பிளிமேலே ஒளிவிடுகின்ற பவளமாலையும் பொன்னரிமாலையும் தெளிந்த நிலாவைப்பொழிகின்ற பருத்த முத்துமாலையும் ரத்தின மாலையும் பசுமையான மரகதமாலையும் இந்திர வில்லினிறப்பிறிவுபோல விரிவாகத் தொங்கவிட்டிருக்கின்றன. நக்ஷத்திரங்களும் குளிர்ந்த சந்திரனும் சூரியனும் மற்றை ஒன்பது கிரகங்களும் குளிர்ந்த ஆகாசத்தைவிட்டுக்குடிபுகுந்தாற்போலப் பிரகாசங்கொண்டு இராப்பகலின் ஒளியைமழுங்கச் செய்கிறதினாலே வர்த்தகர்கள் ஆளுகின்ற பாத்திரங்கள் விற்கின்ற பீடத்தையுடைய கடைகள் சுவர்க்கலோகத்தை ஒப்பாயிருக்கின்றன. பலநிறங்களையுடைய மிகவும் பெரிதான விலைகொண்ட பட்டுகளெல்லாம் அங்கிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட பட்டுகளுக்கும்மேலானவிலைகொண்டபருத்திகளும் அங்கிருக்கின்றன. எந்தநிலங்களிலுள்ள அரும்பொருள்களும் பதினேழு நிலத்து வர்த்தகர் தங்குகின்ற வீடுகளும் பெறுதற்கரிதான எல்லாவிளைபொருள்களும் அங்கிருக்கின்றன. இந்த வர்த்தகருடைய சிறுபெண்கள் மரகதத்தாலே அம்மிகளும் ஒளிமிகுந்த வைரத்தினாலே உலக்கைகளும் வெள்ளியால் உரல்களும் அடுப்புக்கு அகில்விரகும் பனிநீரே உலைநீராகவும் முத்துகளே யரிசியாகவும் சிவந்த ரத்தினங்களே நெருப்பாகவும் மற்றை பாத்திரங்களெல்லாம் செம்பொன்னாலும் கொண்டு சிறுவீடுகட்டி விளையாடுவார்கள். குற்றமில்லாதசெம்பொன்னாலே கெட்டியானநிலையும் கதவும் வைரத்தினாலே தாட்பாளும் உடைத்தாயிருக்கிறது அந்தச்செட்டிகள் கடைவாயிலும் என்றுசொல்லலானால் சந்தேகந்தீர்ந்த பேரறிவினர்களும்அந்தச்செட்டிகளுடைய செல்வத்தின்வளமையை இப்படிப்பட்டதென்று அளவுசெய்து எப்படிச்சொல்லலாகும். அந்தச்செட்டித்தெருவிலே நெருப்பினது சிறுபொறியை ஒப்பான சிவந்த ரத்தினங்களும்

ஒளிவீசுகின்ற வரிகளையுடைய பொன்வண்டுக்கொப்பான மரகதமும் முத்தும் பிரகாசத்தில் மிகுந்தவயிரமும் விலைமதிக்கக்கூடாத பவளமும் சிந்திக்கிடக்கிறதினாலே கழிந்துபோகிற நாளொன்றுக்கு அரிப்புக்காரர்கள் கைக்ககப்படுவன விதத்திற் கிரண்டாயிரம் படர்ந்திருக்கிற ஆலமரத்துப் பக்ஷிகள்போல இலாபங்கொள்ளும்பொருட்டுப் பதினெட்டுத்தேசத்தார்களும் பேசுகின்ற சொற்கலப்பு ஆகிய பரிசுத்தமான மாயாகாரியமான ஒலியையல்லாமல் ஆகாசமாகிய முதற்காரணத்தாலாகிய காரியவோசையென்கிற தொனியாகவும் கடைவீதிக ளிருக்கின்றன. (மாயாகாரியவொலி பதினெண்பாஷைகள்.) நீங்குதலில்லாத பலவேறுவகைகளான பொருள்களும் ஏழுலோகமும் பிறவும் வழுவுதலில்லாத பலவேறுவகைகளான கலைகளும் முறைப்படியே வகைசெய்து கிட்டி வேண்டினவர்கள் கொள்ளத்தக்கபடி பகர்ந்துகொண்டு கெடுதலில்லாத வேதம்போன்றிருக்கின்றன அந்தக்கடைவீதிகள் (இதுபோல் சிலேடைகளெல்லாம் கேட்டுணர்க.) எட்டுத்திக்கும் புகழுகின்ற மதுரையைத்தானே சிவலோகமாகக்கொண்டு முக்கட்கடவுள் அரசாண்ட முறைமைக்குத்தகுதியாகத் தகுந்த தோழனைவனும் அளகாபுரியும் கூடியிருக்கிற பொலிவை அவ்வூர்ச் செட்டித்தெருவு ஒப்பாயிருக்கும் ஒருவண்டிலையுடைய சூரியன் உலகத்தில் இருளைப்போக்குகிறதுபோல ஆக்ஞாசக்கரத்தினாலே பாபங்களாகிய இருளைப்போக்கி நீதிசெலுத்தி மல்லயுத்தமுஞ்செய்கின்ற பெரியபுஜபலங்கொண்டு பகைவரைக்கொல்லுகின்ற சினமும் வெற்றியுங்கொண்ட அரசர்களுடைய சிறந்த பெரிதானவீதியை இனிச்சொல்லக்கடவோம்.

கடல்களின் அலைகளையெல்லாங் கொண்டுவந்து குதிரையாகச்செய்து கால்களிலே பொருந்தக்கட்டி நிறுத்தியிருக்கிறலாயங்கள் அநேகம் அருவிகளொலிக்கும் ஓரறிவுயிராகிய மலைகளை யெல்லாம் கொண்டுவந்து மரங்களையொடிக்கிற யானைகளாகநிறுத்தியிருக்கிற சாலைகளநேகம் (மரம் கட்டுத்தறியெனவுமாம்.) மழுக்கள் வச்சிராயுதம் வில் அம்பு முத்தலைச்சூலங்கள் சக்கரம் வேல் கப்பணம் கலப்பை எழுத்தடிகள் கத்திகள் கேடகம் தண்டாயுதம் முதலான ஆயுதக்கூட்டங்களுடனே வீரலட்சுமிவாசஞ்செய்கிற சிலம்பக்கூடங்கள் அநேகம். துவாரம் பொருந்தியகல்லைத் திருமால்போலக் கையிலேகொண்டு சுழற்றியும் சிவந்தமண்ணைப் பூசிக்கொண்டு வருகிறயானையைப்போற் பாய்ந்து மல்லயுத்தங்கள் செய்தும் தங்கள் புஜபலந்தெரியும்படி கத்திகளுடனே கேடகங்கள்வீசியும் வெற்றிகொண்ட குமரர்களபழகுஞ் சண்டைகள்செய்கிற கூடங்களநேகம். ஒளிவிளங்குகின்ற நீலமணிமாடங்களும் சிவந்தமணிகளாற்செய்த சிகரங்களையுடைய வீடுகளும் குற்றமற்ற பொன்னாலாகிய மாடங்களும் சந்திரகாந்தமாடங்களும் ஆக இப்படித் துல்லியமாக விளங்குகின்ற மாடங்களி னீண்டவரிசைகள் மதுரையாகிய பசுமைபொருந்திய ஆபரணங்களையுடைய ஒருபெண்பிள்ளை பூண்டுகொண்டிருக்கிற நவமணிக்கோவைபோல் விளங்குகின்றன. வாசம்விரிந்த கூந்தலையுடைய பெண்களுடைய பெருத்த இளமையான கொங்கைகளாலே குத்துப்பட்டமலைபோல் அகன்ற மார்பிற் புண்ணை அல்லது முதுகிலேபுண்படாமலும் தமக்கு அன்பில்லாமலும் கீர்த்திமிகுந்தமானவழியேசென்று ஒளிபொருந்தியகத்தி கேடகங்கொண்டு அளவிறந்தவித்தைகள் பயின்றிருக்கிற வீரர் கூட்டம் பொருந்துவதே எந்த இடங்களிலும் காணத்தக்கது. மேகங்கள் மின்னலைக்கத்தியாகவீசி அதிகமானசண்டையில் மூண்டாற்போல் வெள்ளைக் கொம்புகளைநீட்டி ஒன்றற்கொன்று உடம்பிலே அழுந்தக்குத்திக்கொண்டு அந்தமேகங்கள் வாய்விட்டிடித்தாற்போல ரத்தஜலம்பெருக லட்சுமியும் விரும்புகின்ற மார்பையுடையவீரர்கள் அப்படிப்பொருதுகின்ற யானைச்சண்டைவிடுவார்கள். செலுத்துகின்றசாரதிகள் மனமும் தங்களுக்குப் பின்னாகக்கட்டுப்பட்டு இழுத்துக்கொண்டு தாண்டிச்செல்லுகின்ற குதிரைகள் ஒருவண்டில்பூண்ட சூரியன்தேரைப்பார்க்கிலும் அதிகவிரைவாக உருண்டோடுகிற அந்தத்தேர்களின் உருளைகளிலே சூழ்ந்திருக்கிற பசும்பொன்கட்டுகள்தேயப் பூமிதேவியின் உடலைக்கிழித்துக்கொண்டு தூரதிசைகளிலேபோய்த் திரும்புவதாய்ச் செல்வத்தாற்சிறந்த தேரைச்செலுத்துவார்கள். புருஷர்களுடைய செருக்கத்திலே சிந்துகின்ற கலவையும் பெண்களுடைய கொங்கைகளிலிருந்து சிந்துகின்ற சந்தனமும் கூந்தலில் அவிழ்ந்து விழுகிறமாலைகளும் சிவிறிகளாலேதூவுகின்ற செம்பொடிநீரும் தோன்ற நறுவிரைத்தேனுடனேகூடி யெழுந்துபோய்ச் சிவந்ததூள்கள் ஆகாயத்தின்வயிறெல்லாமறைக்க வெல்லும்குதிரைகளிலேறியு நடத்துவார்கள். தங்களுயிரைக்குறித்து எவ்வளவுநினையாதவர்களாய் கெர்வமுமானமுமிழுக்கப் பகைவர்முனைமேல் எதிர்ந்துசெய்கிற சண்டைபோல ரத்தம்போற் சிவந்தநிறத்தைக்கொண்ட பறிக்குமலர்போலுங் கொண்டையையுடைய சாவற்சண்டை இளையஆட்டுச்சண்டைவிட்டு அந்தவெவ்விதான சண்டைவேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டுநிற்பார் அக்கோழிகள் ஆடுகளுக்குண்டாகுகின்ற காயங்களைக் கொ

லையென்றெண்ணார்கள். பெற்றதாய்மார்களுக்கு முத்துக்கொப்பான மிக்க பேதைப்பருவப்பெண்கள் பெரிதான நீரையுடைய வையையாற்றில் தோன்றுகிற வெள்ளைமுத்துகளாலேசெய்த சிறுவீடுகள் நடக்கிறபோதழிய அதற்குக்கோபங்கொண்டுபார்த்துக் கண்ணீராகிய முத்துகளுதிர எறிந்த ஒளிமணிமாலைகள் தடுக்க தெளிமுத்துப்போல நகைத்துக்கொண்டு செல்வப்பிள்ளைகள் வீதிகளிலே சிறுதேருருட்டுவார்கள். கொடிகளிலே மேகங்கள் சஞ்சரித்துலாவுகின்ற அந்தப்பெரிதான மதுராபுரிக்குள் வடகிழ்த்திசையில் முடிமேலே வேப்பம்பூவாசம்வீச தேன்விரிகிற ஆத்திமாலையும் பனைமாலையும் அடிமேல் வாசம்வீசப் பாண்டியர்கள் பாரம்பரியமாக அரசாட்சிசெய்கிற இடிபோலும் பேரிகை ஓயாதொலிக்கின்ற முகவாயிலையுடைய ஏழுநிலை மாடக்கோயிலிருக்கின்றது. யதார்த்தஞ்சொல்லுகிற மெய்ஞ்ஞானிகள் உண்டென்று சொல்லுகின்ற தர்மார்த்த காமமோக்ஷங்களை இல்லையென்கிற வஞ்சகர்நாவையறுக்கும் ஆயுதமாக மெய்க்கடவுளாலேசொன்ன வேதப்பிரமாணங்களைக்கண்டு மனந்தெளிந்து பரிசுத்தர்களாய் மோக்ஷத்தைவிரும்புகின்ற செல்வரான வேதியரிருக்குமிடமான வீதியை இனிச்சொல்லக்கடவோம்.

தருப்பைக்கயிறு இடையிலேவிளங்க பொன்னிறத்தைக்கொண்ட தாமரைமலர்மாலை குடுமியிலே தொங்கியசைய வஸ்திரம் செருகுதலுடனே முன்கொய்ததும்தொங்க பஞ்சினூலாற்செய்த முப்புரிநூலின் மான்றோலுங் கூடினமார்பும் பலாசக்கோல் கையிலேகொண்டு குறைவில்லாமல் நான்குவேதங்களுங் கற்பவர்கள் நிலைகளே வீடுகளெல்லாம். அக்கினிஹோத்திரஞ்செய்கிற பிராமணர்களுடைய சிறுபிள்ளைகள் பழகுகின்ற தெய்வவேதத்தை நாவிலே உருச்சொல்லிக்கொண்டிருக்க அதுகேட்டுக் கிளிகள்மாத்திரமோ கற்றுக்கொள்வன அவற்றுக்கு வேறானபூவைகளும் கற்றுக்கொண்டு தேவருலகத்திலிருக்கிற புதியமந்தாரச்சோலைகளிலுலாவுகின்ற கிளிகளுக்கெல்லாம் குற்றந்தீரக்கற்றுக்கொடுக்கும். வேதங்களும் வேதாங்கங்களும் தருமசாஸ்திரங்களும் புராணபேதங்களான நூல்களும் தெரிந்தவர்களாலும் பிறமதங்களையவல்ல வாதமும் பிறர்மதமேற்கொண்டு மறுத்தலும் தன்மதத்தை நிலைநிறுத்தவல்ல ஞானமுமுடையவர்களாலும் கழகமெல்லாநிறைந்திருக்கின்றன. (கழகம்கல்விச்சபை) உறியிலேஅடங்கின கமண்டலத்தைக் கையிலேகொண்டு காவிக்கல்-துவைத்தவஸ்திரமுடுத்திகீழேஊறுகிற வுயிர்களுடைய கொலைக்கு அஞ்சிநடக்கிறநடையும் அஞ்ஞானம்போகவெட்டுகின்ற ஒளியைக்கொண்ட மழுவாள்போலக் கோவணமுலரக்கட்டின தண்டமும்கொண்டு வேதாந்தப்பொருளையல்லாமல் மற்றொன்றையுநம்பாத பெரியதவத்தினர்களிருக்கிறமடங்களே எவ்விடமும்விளங்கும். அடுப்பிலுண்டாகியெழுகிறபுகையும் மேல்வீடுகளில் வாசத்துக்கிடுகிற அகிற்கட்டைகளின் புகையும் வேள்விகளிலே உண்டாகிக்கிளம்புகிறபுகையும் ஒன்றாய்க்கூடி விரிந்த சூரியனுடைய பிரகாசத்தைமறைக்க, அப்போது இராத்திரிவந்ததென்று எல்லாரும் தங்கள் செய்தொழிலைவிட்டுவிடுதலாலே உமாதேவியானவள் தேனொழுகுகின்ற கொன்றைமாலைக்கடவுளுடைய கண்களைமூடினகாலம்போலிருக்கும். தெய்வத்தன்மையான திருநீறே பாய்மரமாகவும் ஐந்தெழுத்தே கப்பலாகவும்கொண்டு வெப்பத்தையுடைய அழுக்கான இருவினையைக்கொண்ட தேகத்தையெடுத்து உழலுகின்ற பிறவிக்கடல்களேழையுங்கடந்து சிவனது பாதமலராகிய கரையைச்சேருகின்ற சைவமாதவர்களிருக்கிற மடங்களையுடைய ஒப்பில்லாத வீதிவளத்தை இனிச்சொல்லக்கடவோம்.

எவ்விடங்களிலும் சிவபூசைசெய்து இகபரபோகங்களை அடைவார்கள் எவ்விடங்களிலும் சிவனடியார்களைப்பூசைசெய்து ஏழுவகையான பிறவிகளுந்தீர்ந்துகொள்வார்கள் எவ்விடங்களிலும் சிவாகமங்களைக்கேட்டு இனிவரும் ஆகாமியங்களைத்தடைசெய்வார்கள் எவ்விடங்களிலும் சிவவடிவைத்தியானித்து இருண்ட மும்மலங்களைத் தீர்த்துக்கொள்வார்கள். அழிவில்லாத கடவுள்சொன்ன சிவாகமங்கள் நூறாயிரமும் ஆராய்ந்து அவ்வாகமங்களில் சிறந்ததாகிய விதியினாலும் விலக்கினாலும் தம்முடைய பாதங்களை அடைந்த அடியார்கள் சீஷர்கள் அப்பியாசிகளுடைய பாசங்களையறுத்து வீட்டையருளுகின்ற போதகாசிரியர்கள் பலருண்டு (போதகக்காட்சி - போதிக்கும்அறிவு.) வேதங்கள் பொதுவென்றும் ஆகமங்கள்சிறப்பென்றும் சிவனாலேபிரித்து முறையாகச்சொன்ன விதிவிலக்குகளாகிய வாக்கியங்களும் முடிவிலேசொல்லுகின்றவீடும் ஒன்று இரண்டு என்கிற பிணக்கில்லாமல் அமைந்திருக்கிற குறைவில்லாத சிவயோகிகள் கூட்டங்களும் அனேகம். குழலிசையும் தும்புருநாரதர் பாட்டிசையும் ஆடிச்சுழலுகின்ற கொம்புபோலும் பெண்கள் ஆட்டின் ஒலியும் சம்பந்தர் அப்பர் சுந்தரர் வாயால்துதித்தபாடல்களின் ஒலியும் திருவிழாக்களின் பெரியஒலியும் வேதவொலியும் திக்குகளெல்லாம் செவிடுபடமுழங்கும் பேரிகையொலியும் ஓயாமல் எல்லாருக்கு முன்னவனாகிய சொக்கலிங்கக்கடவுள்கோ

யில் விளங்குகின்றது. மடங்குதலில்லாமல் ஆகாயத்தைப்பிளந்து மேலேவளர்ந்து வெள்ளிவிடைமேல் அழகருடைய வெள்ளியம்பலம் விளங்கியெழுகின்றவெண்சோதியின் நீட்டமானது வளைந்த வெண்மையான சந்திரனை மாலையாகமுடித்த கடவுளுடைய கைலாயமானது மூன்றுலகங்களும் ஒடுங்குங்காலத்தில் உயர்ந்த உயர்ச்சியை ஒப்பாயிருக்கின்றது. தேனைச்சுரந்து துளித்து மலர்களையும்சிந்தி வண்டுகள்பாட இலைகளால்நிரம்பிச்சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு ஒருபுறத்தில் நின்றுவிரிகின்ற கடம்ப மரமானது பெருகிக்கண்ணீர்சிந்தப் பலமலர்களைத் தூவித்துதித்து வேண்டிநின்று அருச்சனைசெய்கின்ற இந்திரனை ஒத்து விளங்குகின்றது. வருந்துதலைச்செய்கின்ற தீவினைவெப்பந்திர வுயிர்களுக்கெல்லாம் பாதநிழலைக்கொடுக்கும்கடவுளுக்கு நீண்டநிழலைச்செய்கிற மலர்களை யுடைய கடப்பமரத்தில் குழலிசைபோலப்பாடுகின்ற வண்டுகள் கற்பகவிருட்சத்திலுள்ள தேனைக்கொண்டுவந்து கொடுத்து கொதிப்பைச்செய்கிற காமத்தையுடைய மெல்லியபெட்டை வண்டுகளினுடைய பிணக்காகிய நோயைத் தீர்க்கும். நீர்நிரம்பினகடல் அதுவன்று இதுவேயென்னும் அகழும் மேகங்கள் சஞ்சரிக்கிற சக்கரவாளகிரி அதுவன்று இதுவேயென வுயர்ந்தமதிலும் எட்டாயிருக்கிற குலமலைகள் அவைகள் அல்ல இவைகளேயென அமைந்த கோபுரங்களும் பொன்மலை அதுவன்று இதுவேயென விளங்குகின்ற ஆகாயத்திலிருந்திறங்கின இந்திரவிமானமும் கொண்டது மதுரை வேதாந்தங்களும் சந்தேகந்திர மெய்ப்பொருள் விளங்குகின்ற நாதாந்தமும் கடந்ததாகிய ஒரு நடுநிலைப்பொருளாகிய மரத்தைப் பக்தியுள்ளவர்களாய்த் தியானிக்கிறவர்களுடைய பெரியதவம் கொடுக்கின்ற பயனைப்போலப் பலவளங்களும் தழைத்திருக்கின்றன. ஐம்பொறிகளுக்கும் ஊட்டுகின்ற பலவகைப்போகங்களும் அதிகமாகச் செறிந்துகொண்டிருக்கிற தன்மையினாலே அந்தமதுரையி லிருக்கிறவர்கள் செவ்வையானசிவந்தசடையிலே பிறையைமுடித்த நிருமலக்கொழுந்தாகிய கடவுளுடைய வாசனைகொண்ட அன்றலர்ந்த மலர்போலும் பாதத்தைச்சேர்ந்து வீடுபெற்றவர்கள்போல மகிழ்ந்திருப்பார்கள். அந்த முதற்கடவுள்தானே அங்கிருந்து அரசாண்டதினாலே அந்தமதுரை பதுமநிதியைத் தந்தது அந்தப்பதுமநிதிபலபொருள்களும் நிறைந்த செல்வத்தைத்தந்தது அந்தச்செல்வம் பலவகைத்தருமமென்று சொல்லுகிற மின்னைத்தந்தது அந்தமின் னன்மையிற்சிறந்தபுகழைத்தந்தது. எழுவைவென்ற தோள்களையுடைய சிவலோகமென்று எல்லாருந்துதிக்க நிலைகொண்ட இந்தமதுரையில் மேலுலகத்திலும் சிறந்த நன்மையைக் கொண்ட பலசெல்வங்களும் இருக்கின்றவற்றை அதிசயித்துப்பார்த்து மனத்தில் பொறுமை தீராமையினாலே தேவர்கள் இன்னமும் கண்ணுறங்காமல் விழித்துக்கொண்டே யிருக்கிறார்கள். வாசனைவிரிந்த வேப்பமாலையணிந்த உக்ரபாண்டியன் வெற்றிவேலைவிட்டுக் கடலைவென்றதும் தலையை யுடைத்து இந்திரன் கெருவம் போக வென்றதும்மேகங்களுக்கு விலங்கிட்டதும் பொன்மலையை வென்றதும் இந்தமதுரையாகிய இடவலிமையாலல்லவோ ஆம். எங்கும்நாக்குகளும் எங்குங்கண்களும் ஆக-எங்கும் தங்கிய பெரியசோதியையல்லாமல் இந்தவொப்பற்றமதுரைச்செல்வத்தை ஆயிரம் கண்ணுள்ள இந்திரனும் ஆயிரம்நாவுள்ள ஆதிசேஷனும்பார்க்கவும் சொல்லவுங்கூடுமோ கூடாது. புண்ணியத்தைச்செய்கின்ற வுலகத்தார் அந்தப்புண்ணியத்தினாலேவருகிற போகங்களைக் கொண்டு மகிழ்வடைகிறவுலகம் சுவர்க்கலோகமென்று சொல்லுவார்கள். எப்போதும் புண்ணியத்தைச் செய்கிற உலகமும் அந்தப்புண்ணியத்தால் வருகிற போகங்களைக் கொண்டு மகிழ்வடைகிற உலகமும் மதுராமாநகரமே வேறில்லை, கனிந்த இராகம் போலும் சொல்லை யுடையபெண்கள் தந்திரிசைப் பாட்டினாலே தேவருண்கிற கனிந்த அமுதத்தையும் வெறுக்கும்படி காதைத்துளைசெய்தூட்ட வுண்டும் பெண்களில் அமுதம் போலச் சிறந்தவர்களுடைய பெருமைபொருந்திய ஆடலைப்பார்க்கக் கண்களைவிட்டும் அளவில்லாத பேர்கள் இப்படிப் பொழுதுபோக்குவார்கள். கலவியே காரணமாகப்பிணங்கிக் கண்ணீரில் முழுகினபெண்கள் பிணக்குத்தீருஞ் சமயம்பார்த்துப்புணர்முலைப்போகத்தை அனுபவித்தும் நித்த அநித்தமாகிய பொருள்களைக்கண்டு செவ்வையான தருமமும் தானமும் கற்றோர்கள் கைகளிற்கொடுத்தும் எண்ணில்லாதவர்கள் இப்படிப் பொழுதுபோக்குவார்கள். மீன்போலுங்கண்களையுடையவளது நாயகனை யெதிர்ப்பட்டும் மூன்றுகாலமும் வந்தனைசெய்தும் பரமசிவன் பூசையைக் கிரமப்படி செய்தும் வேதங்கள் முடிவுசெய்தும் அறியப்படாதவன் செய்த திருவிளையாடல்களைக்கேட்டும் தியானித்தும் அடியார்பூசைசெய்தும் இப்படியும்பலரும் பொழுதுபோக்குவார்கள். கற்கவேண்டும் நூல்களைக்கற்றும் அவைகளைக் கேட்டும் அந்த நூல்களின் கருத்து மனத்துக்குத் தோன்றச் சொல்லிலக்கணம் பொருளிலக்கணங்களை யெண்ணியும் தம்மைக் கேட்பவர்களுக்குப் போதித்து மனத்திலுள்ள சந்தேகங்களைத் தீர்த்தும் இராக்காலம் வந்தபோதும் பகற்காலம்

வந்தபோதும் சச்சிதானந்தமாகிய அதிசயவெள்ளத்தில் முழுகாமல் முழுகி இப்படியும் சிலர் பொழுதுபோக்குவார்கள். தனக்கு ஒப்பும் உயர்வும் இல்லாத ஒருவனே காவியத்துக்குத் தலைவனாக முன்னோர்கள் சொன்னவெல்லாம் அந்தக்காவியத் தலைவர்களுக்கெல்லாம் உபசாரமாகவல்லவோ அப்படி மெய்யாகத் தன்க்கு ஒப்பும் உயர்வும் இல்லாத கடவுளே சௌந்தரபாண்டியனாக இந்த மதுரைக்கு அரசனானான் அதனாலே இந்தக் காவியத்துக்கும் தலைவனானான் என்பது உபசாரமன்று மெய். இந்தக் காவியத் தலைவனது பெரிய குணத்தை மற்ற அரசர்கள் தேவர்களைப்போல மதித்துப் புகழ்ந்து சொல்லக்கூடுமோ கூடாது ஏனென்றால் அவனது ஆணைப்படியே நடக்கின்றது இந்த லோகமென்றால் எப்படி அவன்பண்பைச் சொல்லமாட்டுவேன் ஆனாலும் இனி அந்த ஆதியங்கடவுள் விளையாடின திருவிளையாடல்களின் வரலாற்றை வரிசையாகச்சொல்லத் தொடங்குவேன்.

மதுரைத்திருநகரப்படலம் - முற்றியது.

திருக்கைலாசப்புகழ்ச்சி.

கலிநிலைத்துறை.

வரங்கடந்தருளெனமுதுவானவர்முநிவோர், கரங்கடந்தலைமுகிழ்த்திடக்கருணைசெய்தவிச்சை
யுரங்கடந்துரையுணர்வெலாங்கடந்தருமறையின், சிரங்கடந்தவனிருப்பதுதிருக்கயிலாயம்.

கையநாகமுங்காய்சினவுழுவையுங்கடுவாய்ப், பையநாகமுந்தங்கிளைபரவியமுக்க
ணையனாகமெய்யருந்தவர்தமையடைந்தன்பு, செய்யநாகமும்வையமும்புகழ்வதச்சிலம்பு.

இந்திராதிதேவர்கள் பதவியும் தாமரைப்பூவில் வாசஞ்செய்யும் பிரமனதுபதவியும் சக்கிராயுதத்தையுடைய திருமாலினது பதவியும் ஆகியவிவையெல்லாம் நாசமுறுங்காலத்தும் தான்நாசரகிதமாய் ஊழிதோறும் அம்மலை வளராநிற்கும். பின்னும் அரம்பையர்கள் நடனஞ்செய்யும் ஒலியும், வீணைமுதலிய நரம்புக்கருவிகளின் ஒலியும், மத்தள முதலிய தோற்கருவியின்ஒலியும், அநேகம்யானைகள் வீறிடும்ஒலியும், அருவியாற்றின் ஒலியும் நீங்காமல்ஆகாயத்திலும் திக்குகளிலும் சென்று நிரம்பிநிற்கும். பின்னும் அவ்விடத்தில் இருக்கும் மஹரிஷிகளுக்குப் பரமசிவன் தனது சாரூப்பியத்தைத் தருவதுபோல விபூதிபூசி யிருத்தலாலும் அந்தப்பரமசிவனை தன்னகத்தேகொண்டு அசைவில்லா திருத்தலாலும் பெருகிவரும் நீரையுடையகண்களாலும் அத்திருக்கயிலாயமலையும் தனதுருவத்தையருளுவதாயிருக்கும். பின்னும் அவ்விடத்தில் வெள்ளைவஸ்திரத்தை விரித்தாற்போல கல்லலென் றொலித்துவருகிற அருவியாற்றையல்லது வேதாந்தமுடிவில் விளங்குகின்ற பரஞ்சோதியைத்தரிசித்துவளருகிற மஹரிஷிகள் கண்களும் ஆநந்தக்கண்ணீராகிய ஆற்றைக்கொண்டுவளரும். பின்னும் கோட்டுப்பூ-நிலப்பூ-நீர்ப்பூ-கொடிப்பூ-ஆகிய இவைகளைக்கொண்டும் உள்ளங்கனிந்துவருகிற பாடல்களாகிய பூக்களைக்கொண்டும் நமது சுவாமியாகிய பரஞ்சோதியின் திருவடிகளிலே அருச்சிக்கிற மஹரிஷிகள் கூட்டங்களும் ஒரு பக்கத்தில் சூழ்ந்திருக்கப்படும். பின்னும் யானைகளும் புலிகளும் படங்களையுடையு பாம்புகளும் தங்கள்முன்னோர்களாகிய ஐராவதமுதலியனவும் வியாக்கிரமபாதரும் பதஞ்சலியாரும் போற்றுதலான திரிநேத்திரதாரியாக மெய்யானதபோதனர்களை நிணைத்து பத்திபண்ண மேலுலகமும் இவ்வுலகமும் புகழத்தக்கது.

புராணவரலாறு.

என்று அளவில்லாத பெருமையை யுடைய அந்தவெள்ளிமலைமேல் நீலகண்டனாகிய தேவரைக்காத்த அந்தப்பரமசிவன் கோயிலுக்கு முன்னேசிவதீர்த்தங்களில் சிறந்ததாயிருக்கும் தீர்த்தக்கரையில் சந்திரகாந்தக்கல்லில் நவரத்தினங்களைப்பதித்து தேவதச்சனாற்செய்த ஆயிரக்கால் மண்டபம் ஒன்றுண்டு அந்தமண்டபம் நக்ஷத்திரங்களுடனே பூரணச்சந்திரன்வந்து தரிசனஞ்செய்வதற்குச் சமயம்பார்த்துக்கொண்டிருப்பதுபோல விளங்கும். அதில் வேங்கையாசனத்தின்மேல் பதினெண் புராணமும் அருளிச்செய்கிற சூதபுராணிகர் எழுந்தருளியிருந்தார் அப்போது அந்தச்சிவதீர்த்தத்தில் வந்து ஸ்நாநஞ்

செய்து சந்தி முதலிய அநுஷ்டானங்களைச்செய்து சந்திரசேகரனைத் தியானித்துத் துதித்துக்கொண்டு சம்புபத்தன்-சதாநந்தன்-உத்தமன்-மகோதரன்-உக்கிரவீரியன்-பிரசண்டன்-முதலான முனிவர்களெல்லாரும் பரமசிவனிடத்துமிருந்த அன்பினரானசூதபுராணிகரை வணங்கி துதித்து ஒருகாரியத்தை வினவத்தொடங்கினார்கள்.

வேதம், ஆகமம், புராணம், மிருதிமுதலாகச் சொல்லுகின்ற சாஸ்திரங்களின் நிச்சயார்த்தம் உலகங்களை யெல்லாம்பெற்ற பார்வதிசமேதனே பரமென்று ஆராய்ந்தறிந்த பெருமையையுடைய மெய்ஞ்ஞானமஹரிஷியே உமக்கு நாங்கள் சொல்லிக்கொள்வதொன்றுண்டு அஃதென்னவென்றால் மேரு - மந்தரம் - கைலாயம்-ஸ்ரீசைலம் முதலான இடபவாகனத்தின்மீதேறுகின்ற சிவலோகத்தையுடையவன் வாசம்பண்ணுகிற தலங்கள் அநேகம் எல்லாரும் அழிவில்லாத போகத்தையும் மோக்ஷத்தையும் அடையச் செய்வனவென்று அந்தத்தலங்களின் காரணமும் மகிமையும் எங்கள் மனத்துக்கிசைய அருளிச்செய்தீர் அப்படி ஐயம், திரிபு, அறியாமை ஆகிய குற்றங்கள் போக நீர் அருளிச்செய்தும் நாங்கள் சிற்றறிவுடையேம் ஆகையால் தெளிந்திலோம் இன்னமும் நாங்கள் மயக்கத்தையுடையோமாக இருக்கிறதினாலே அந்தமயக்கந்தீர அருள்செய்யவேண்டும் அதாவது சிவஸ்தலங்களுக்குள்ளே சிறந்த தலமும் சிறந்ததீர்த்தமும் வேண்டினோருக்குப்போகமோக்ஷங்களை அருளுகின்ற மூர்த்தியும் ஆக வேதாந்தங்களின் அறிவுக்கெட்டாதிருக்கிற பரஞ்சோதியுடைய ஒருதலத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்றார்கள். அப்படியவர்கள் சொன்னபோது அவர்களுக்குமுன்னே முகமலர்ச்சியாய் சூதபுராணிகரும் சிவஸ்தலங்களுக்குள் விசேடமானதை ஆராய்ந்துபரமசிவனுடைய தலங்களில் கேட்டவுடன் மோக்ஷத்தைத்தருவதாகிய ஒருதலமுண்டு அதாவதுபதினெண்புராணத்திலொன்றாகிய காந்தம் ஆறுசங்கிதையையுடையது அவ்வாறும் சனற்குமாரரும் - சூதரும் - சங்கரனும் - விஷ்ணுவும் - பிரமனும் - சூரியனும் தங்கள் தங்கள் பெயரினாற்சொல்லியன அவற்றில் சங்கர சங்கிதையைப் பரமசிவன் பார்வதிக்குச் சொல்லும்போது அவள்மடியிலிருந்து குமாரக்கடவுள் நன்றாகத்தெரிந்தார். அவர்தம்மை வழிபடுகின்ற அகத்தியமுநிவனுக்கு உபதேசித்தநாள்முதல் அகத்தியசங்கிதையென்று பெயராயிற்று அந்த அகத்தியசங்கிதை பரமசிவனுடைய திருவடிநிழலாகியபேரின்பவீட்டைத் தருவதாகிய ஒருதலத்தை விசேடித்துச்சொல்லுகின்றது. அப்படி விசேடித்துச்சொல்லுகிறதலம் எதுவென்றால் திருவாலவாயென்றொருவர்சொல்லக்கேட்டவுடனேமோக்ஷத்தைத்தருவது என்றருளிச்செய்தசூதபுராணிகரைமுமுக்ஷுக்களாகிய முநிவர்களெல்லாரும்அந்தத்தலத்தை இன்னதென்றருளிச்செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க வியாசர் மாணாக்கராகிய சூதர் முறையாகச்சொல்லத் தொடங்கினர்.

பிரமதேவன் சாஸ்திரோக்தப்படி அசுவமேத யாகம் செய்யவேண்டி, இறக்கமுத்தியைத்தரும் காசியினிடத்தில் தனதுபுத்திரருடனே முன்னொருநாளில் அகத்தியன் - வியாசன் - நாரதன் - சனகன்-சனந்தனன் - சனற்குமாரன் - கௌதமன் - பராசரன்-வாமதேவன் - வான்மீகி - வசிட்டன் - சுகன் முதலான முநிவர்களுடனே சென்று பத்து அசுவமேதயாகம்முடித்து யாகஞ்செய்வித்த அம்முநிவர்களுக்கு செய்யும்உபசாரங்களெல்லாஞ்செய்து சத்தியலோகத்துக்குப்போனபின்பு அந்தமுநிவர்களெல்லோரும் காசிவிசுவநாதசுவாமியைத் தரிசித்து வணங்கிப் பின்பு அங்குள்ள முத்திமண்டபத்தில் தர்மார்த்த காமமோக்ஷங்களைச் சனகாதிகளுக்கருளிச்செய்த தக்ஷிணாமூர்த்தி சந்நிதியிலிருந்து நாரதமஹாமுநிவரைப்பார்த்து தலம் - தீர்த்தம் - மூர்த்தி என்கிற மூன்றுஞ் சிறந்தனவாகிய ஒரு சிவஸ்தலத்தைச் சொல்லியருளவேண்டுமென்ன அந்த நாரதபகவான் கலைஞானங்களெல்லாந் தெரிந்த சனற்குமாரரிடத்தில் தெரிந்துகொண்டவர் வேதவியாசராதலால் அவரிடத்தில் வந்தணைவழிபாடுடனே கேளுங்களென அந்தவேதவியாசர் சுப்பிரமணியரிடத்தில் வேதாகமங்களெல்லாம் தெரிந்துகொண்டவர் அகஸ்தியராதலால் அவரைக்கேளுங்களென்ன அம்முநிவர்கள் அகஸ்தியரை வணங்கி வாதாபி வில்வலனைக்கொன்ற தருமசுவரூபியாய் விந்தகிரியை யடக்கின தவமலையே! அலைகடலைக்குடித்த தயாசாகரமே! அருமையான முத்தமிழைப்பொழிந்த மேகமே! தராசுமுனைபோலே தென்திசையைச் சமன்செய்த ஆதாரமே! என ஆயிரம் வேதம்போலத் துதிசெய்து மூவகைச் சிறப்புள்ள ஒரு சிவஸ்தலத்தை அருளிச்செய்யவேண்டுமென்ன அவர் முகமலர்ந்து மாகனந்தன் என்னும் மறையவனும் அவன்மனைவியும் மக்களிருவரும் மூன்றும் யுகத்தில் பாவத்தாற் தோழிகளாய்ப்பிறந்து முத்திமண்டபத்தில்வந்து முத்தியடைவொன்ற சேவல்களையும், கணபதியையும், முருகக்கடவுளையும், தக்ஷிணாமூர்த்தியையும் வணங்கி அங்கயற்கண்ணியையும், சோமசுந்தரக் கடவுளையும்தியானித்துச்சமாதிகூடி ஆனந்தபரவசமாகிஉமாதேவிக்குப் பரமசிவன் அருளிச்செய்த சங்கரசங்கி

தையை எனக்கு சுப்பிரமணியர் உபதேசித்தார். அந்தச் சங்கரசங்கிதையில் செய்யக்கூடாத தவங்களெல்லாஞ்செய்து மநங்தெளிந்து மிகவும் அருமையாகப்பெறுகின்ற மோக்ஷத்தை எளிதாகக்கேட்டவுடனே பெறச்செய்யும் ஒருதலமுண்டு அது மூன்றுசிறப்பு முள்ளது எல்லாச் சிவஸ்தலங்களினுஞ் சிறந்தது வேதார்த்தமாகி விளங்குகின்ற பரமசிவம் அருளுருக்கொண்டு அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்செய்தருளின திருவாலவாயென்னுந் தலம் மண்ணுலகில் சிவலோகமென்று சொல்லப்படும் அம்மூவகைச் சிறப்புள்ள தலமகிமையை முருகக்கடவுளெனக்குச் சொல்லியபடியே சொல்லுகிறேன் முநிவர்களே நீங்கள் பராமுகமின்றிக் கேளுங்களென்று சொல்லத்தொடங்கினர்.

தலவிசேஷம்.

திருநேத்திரதாரியாகிய பரமசிவனுக்கு அன்புள்ள முநிவர்களே! நீங்கள் விரும்பிக்கேட்டதலம் இப்போதுசொன்ன திருவாலவாயேயாம்.—அந்தத் தலத்தில் பொன்போலும் நிறத்தையுடைய இதழ்களுடனே மலர்ந்த தாமரைத்தடாகமும், அழகிய சிவந்தசோதியான ஞானத்திரள்போல வுண்டாகிய ஒருசிவலிங்கமும் உண்டு, அந்தத்திருவாலவாய்க்கு நிகரான ஒருதலமும், தெய்விகமான மணம் பரிமளிக்கின்ற பொற்றாமரைத்தீர்த்தமும், அந்தத் தீர்த்தத்தின் பக்கத்தில் ஞானரூபமாகி விளங்குகின்ற சோமசுந்தரக்கடவுள்போல் இகபரபோகமும், அழியாதவீடும், தருகின்றகடவுளும் திரிலோகத்தினுமில்லை இதுசத்தியம். தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தி என்னு மூன்றில் முன்னர் தலமான்மியத்தைச் சுருக்கமாகச் சொல்கின்றேன்.—எப்படியென்றால் எல்லாவுலகங்களிலும் புண்ணியக்ஷேத்திரங்களே அதிகம் அந்தப் புண்ணியக்ஷேத்திரங்களிலும் சிவக்ஷேத்திரம், அதிகம் அந்தச் சிவக்ஷேத்திரங்களிலும் அறுபத்தெட்டுச் சிவஸ்தலங்கள் அதிகம் அந்த அறுபத்தெட்டிலும் பதினறு தலங்கள் அதிகம் அந்தப்பதினறினும் நான்குதலம் அதிகம் அவையாவன.—சிதம்பரம்-காசி-காளத்தி-திருவாலவாய் ஆகிய இந்தநான்கினும் திருவாலவாய் அதிகம் எப்படியென்றால்—சிதம்பரம் தரிசிக்க முத்தி, காசி* அங்குகின்றிறக்க முத்தி, காளத்தி பூசிக்க முத்தியைக் கொடுக்கும், திருவாலவாய் கேட்டவுடனே இகபரபோக மோக்ஷங்களைக் கொடுக்கும், இதையல்லாமல் பரிபூரணமா யெங்கு நிறைகின்ற பரமசிவம் சிவஸ்தலங்களையெல்லாம் உண்டாக்குதற்காக முன்னே இந்தத் திருவாலவாயை யுண்டாக்கி அதில் வாசஞ்செய்தருளியது. ஆகலான் திருவாலவாயென்னக்கேட்டவர்களே அறத்தைப் பெறுவார்கள். திருவாலவாயென்று தியானித்தவர்களே பொருளைப் பெறுவார்கள். திருவாலவாயில் சோமசுந்தரக்கடவுளைத் தரிசித்தவர்களே இன்ப நலத்தைப் பெறுவார்கள். திருவாலவாயில் எப்பொழுதும் வசிப்பவர்களே வீட்டைப்பெறுவார்கள். இன்னமும் கங்காநதி சூழ்ந்துவருகிற காசி முதலிய ஸ்தலங்கள் வசிப்பவர்க்கு விதேகமுத்தியைக்கொடுக்கும். வைய்யைநதிசூழ்ந்த திருவாலவாய் வசிப்பவர்க்கு முன்னே சீவன் முத்தியைக்கொடுத்து பின்பு விதேகமுத்தியும் கொடுக்குமாதலால் மகிமையால் திருவாலவாயே அதிகம் இந்தச் சீவன்முத்திபுரமாகிய திருவாலவாய்க்கு நிகரானதலங்கள் எந்தலோகங்களிலும் இல்லை அதற்கதுவே ஒப்பாகும் ஆதலால் இந்தத்தலத்தைவிட்டு வேறுதலங்களில் சென்று தவவிரதங்களைச்செய்பவர் கையிற் கிடைத்த பாற்சோற்றைவிட்டு புறங்கையை நக்குமவரை ஒப்பாவர்ஆகையால் இந்தத் தலமகிமையைச்சொல்ல வல்லவர்யாவர் ஒருவருமில்லை இன்னும் வேறு தலங்களிற்சென்று அசுவமேதம்-வாசபேயம்-சோடசாகம் - அக்கினிட்டோமம் - இராஜசூயம் முதலிய யாகங்கள் செய்து முடித்தபலனும் தெரிசபூர்ண முதலிய விரதங்கள் செய்த பலனும் எள் - நெய் - அன்னம் - கன்னி - குதிரை - தேர் - யானை - வீடு - பசு-வெள்ளி-பொன்-ஆபரணம் - வஸ்திரம் - விளைநிலம் - அடிமை முதலிய தானங்கள்செய்த பலனும் காசி முதலிய ஸ்தலங்களில் வாசம்பண்ணிய பலனும் கங்கை - யமுனை-சரஸ்வதி - காவேரி - கிருஷ்ணை - துங்கபத்திரி - பாலிதாம்ரபரணி முதலாகிய தீர்த்தங்களாடின பலனும் இந்தத் திருவாலவாயில் எப்போதும் வாசஞ்செய்கிறவர்களுக்குக்கிடைக்கும். இன்னம் வேறிடங்களில் செய்த பிரமகத்தி - திரவியசோரம் - கள்ளுண்டல் - குருபத்தினியைப் புணர்தல் முதலிய பாவங்களெல்லாம் இந்தத்தலத்தில்வந்து வசிப்பவர்க்குத் தீரும் வேறுதலங்களில்மாசந்தோறும்செய்தசாந்ராயணவிரதபலன் இந்தத் தலத்தில் ஒருராத்திரியுண்ணும் உணவினு லுண்டாகும் வேறு தலங்களில் ஒருமாதப்பட்டினியால்வரும்பலன்இந்தத்தலத்தில் ஒருநாள்பட்டினியால் உண்டாகும் வேறு தலங்களிற்சென்று நான்குமாதம் விரதஞ்செய்யும்பலன் இந்தத்தலத்தில் அநுஷ்டிக்கிற ஒரு அஷ்டமிவிரதத்தாலுண்டாகும், வேறு தலங்களிற் சென்று ஆறுமாதஞ் செய்யும் விரதபலன் இந்தத் தலத்தில் ஒருசோமவாரவிரதத்தாலுண்டாகும்வேறுதலங்களி

ல் ஒருவருஷம் ஆகாரமில்லாமல் செய்கிற விரதபலன் இந்தத்தலத்தில் ஒரு சிவன்ராத்திரி விரதத்தால் உண்டாகும் இன்னும் இந்தத்தலத்தில் இந்திரியநிக்கிரகஞ்செய்து திரிகாலமும் உண்டு சுகித்திருந்தாலும் வாயுபக்ஷணம்பண்ணி செய்கிற பெரியதவத்தையுடையவனுவான் இந்தத்தலத்தில் யாராகிலும் பிராமணருக்கு ஒருசுயம்பாகம் தவசிகளுக்கு ஒரு பிக்ஷை கொடுத்தால் வேறு தலங்களிற் செய்த சோடச மஹாதானபலனைப் பெறுவார்கள். இன்னமும் எக்காலமும் எல்லாத் தலங்களிலும் வாசம் பண்ணினபலனும் எல்லாத்தீர்த்தங்களினும் ஸ்நாநஞ்செய்தபலனும் பலவிதமானபூசைசெய்த தவப்பலனும் பலவகைத் தவத்தால்வரும் பலனும் பலவகை மந்திரசெபம் பண்ணினபலனும் பலவகைநூல்களைக்கேள்வியால் ஆய்ந்துணர்ந்தபலனும்பலவகை யோகஞானங்களை அநுஷ்டித்தடங்கியபலனும் இந்தத்திருவாலவாயில் எப்போதும் வசித்திருப்பவர்கள்பெறுவார்கள். ஆதலால் இந்தத்தலமகிமையைத்தெரிவது பரமசிவமேஎன்பதனுலே இருவினையையொழிக்க வேண்டுபவன் இந்தத்தலத்திற் சென்று வாசஞ்செய்யவேவேண்டும்.

முன்னொருகாலத்தில் பிரமதேவன் கைலாயமுதலிய தலங்களெல்லாம் ஒருதட்டிலிட்டு இந்தத் திருவாலவாயை ஒருதட்டிலிட்டு நிறுத்துப்பார்க்கும்போது திருவாலவாய் மிகவுங்கனமாவிருந்ததைக் கண்டு உலகத்தில்சிறந்ததலம் இதுவேயென்றிப்புகழ்வானுல் இந்தத்தலப்பெருமையைச் சொல்லவல்லவர்கள்யார். பின்னும் நல்லோர்கள் இந்தத் தலத்துக்குப்பேர்சிவனகரம், கடம்பவனம், ஜீவன்முத்திபுரம், கன்னிபுரம், திருவாலவாய், பூலோகசிவலோகம், சமஷ்டிவிச்சர்புரம், கூடல்துவாத சாந்தத்தலம் என்றுகாரணங்கொண்டு சொல்லுவார்களென தலவிசேடத்தைச்சொன்ன அகத்தியருக்குமுன்னிருந்துகேட்ட முனிவர்கள் மிகவு மதிசயத்தை யடைந்து ஐயா! தலப்பெருமையை நன்முய்ச் சொன்னீர் நாங்கள்கேட்டு உடலெடுத்தபயனைஇன்றடைந்தோம் இனிதீர்த்தவிசேடத்தை அருளிச்செய்யவேண்டுமென்ன அகஸ்தியர் முறையே சொல்லத்தொடங்கினர்.

திருக்கயிலாசப்புகழ்ச்சி - முற்றியது.

தீர்த்தவிசேஷம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கண்ணகன்குடுமிமாடக்கடிபொழிலாலவாயின்
அண்ணலம்பெருமையாரேயளப்பவரவிர்ந்தமுத்த
வெண்ணகையுமையாளன்புவிளைமுகச்செவ்விபோலத்
தண்ணறுங்கமலம்பூத்ததடப்பெருந்தகைமைசொல்வாம்.

இவ்வருந்தலத்தினுன்றபெருமையுமெரிகால்செம்பொற்
றெய்வதபதுமதீர்த்தப்பெருமையுஞ்செப்பக்கேட்டோ
ரொவ்வமில்போகம்வீடுபெறுவரொன்றிசைத்தான்முந்நீர்ப்
பௌவமுண்டமரர்வேந்தன்பரிபவவிழுமந்தீர்த்தோன்.

நதிகளுக்கெல்லாஞ் சிறந்ததாகிய கங்கை காவேரி முதலியநதிகளும் இந்தநதிகளுக்கு வேறுருவமாகி நதிபதியென்கிற ஆற்றுநீர் ஊற்றுநீர் மேகநீர் கூடியகடலும் மற்றத்தீர்த்தங்களும் மேகங்களும் உண்டாதற்குமுன்னே தம்மை அபிஷேகம்பண்ணுவித்தற்கு சோமசுந்தரக்கடவுள்தாமே உண்டுபண்ணிய தீர்த்தம் அதெப்படியென்றுல் அந்தச்சோமசுந்தரக்கடவுள் ஆதிகாலத்தில் தமது சச்சிதானந்த சுவரூபத்துக்குத்தக்க திரிநேத்திரமும் அரவாபரணங்களும் சந்திரசேகரமும் சூலமும் கபாலமும் அங்கயற்கண்ணி யமர்ந்தபாகமும் விளங்க இடபவாகனத்திலெழுந்தருளி விநோதமாய்ப் பின்னுமுன்னும் பக்கங்களிலும் நந்திதேவர்முதலிய கணங்கள் சூழச்சென்று தமதுதிருமேனி ஒளியினுலேஎட்டுத்திக்கும் விளங்கபாதாளலோகமும் சுவர்க்கலோகமும் பிரமலோகமும் விஷ்ணுலோகமும் அதற்கு மேலாகிய தமது சிவலோகமும் சஞ்சரித்து விளையாடித்திரும்பும்போது இந்திரனும், பிரமனும், விஷ்ணுவும், மு

ன்னேவந்து வணங்கித்துதிக்க அவர்களுக்கு வெறுப்பில்லாத இன்பத்தைக்கொடுத்து பின்புதமதுலோகத்துக்குவந்து தம்மை நீங்காதகணங்களுக்கு அருள்செய்து இலிங்கத்திலடங்கும்போது நந்திதேவர் முதலிய கணநிபர்கள் எல்லோரும் வணங்கி அநேகவரையற்றுதித்து கேட்டுக்கொண்டதாவது சுவாமி இந்த இலிங்கசுவரூபத்துக்கு அபிஷேகம்பண்ணவும் அடியேங்களெல்லாம் ஸ்நாநம்பண்ணிப் பரிசுத்தராகவும் உலகத்தில் தீர்த்தங்களும் நதிகளுமில்லை ஆதலால் இம்மைமறுமைப்பலன்களைத்தருவதாக ஒருதீர்த்தம் இவிடத்தில் உண்டுபண்ணவேண்டுமென்ன அவர்கள் நிமித்தம் அந்த இலிங்கத்துக்கு அடுத்த தென்கிழ்த்திசையில் தமது முத்தலைச்சூலத்தை யூன்றினர் ஊன்றுமளவில்பெரியபூமியையும் நாகலோகத்தையும் பிரமனது அண்டகடாகத்தையும்கிழித்து அப்படிகிழித்தவழியே பெரும்புறக்கடல்போலநீர்பெருக அப்பெருக்கு அதிகப்படாமல் தமது திருக்கரத்தால் அமைத்து பின்பு சடையிலிருக்கிற தெய்விகமான சுத்தஜலத்தைத் தூவிக்கலந்து மஹாதீர்த்தமாகச் செய்துசுவாமியானவர் நந்திதேவர் முதலானவர்களைப்பார்த்து இந்தமஹா தீர்த்தத்தை எல்லாத்தீர்த்தங்களுக்குமுன்னேநாம் உண்டாக்கினதால் ஆதிதீர்த்தமென்றும் இனியுண்டாக்குந் தீர்த்தங்களுக்கெல்லாம் மேலாயிருத்தலினல் பரமதீர்த்தமென்றும் இதில் மூழ்கினோர் நல்லமங்கலத்தைப்பெறுதலினல்சிவதீர்த்தமென்றும் ஞானத்தைத்தருதலால் ஞானதீர்த்தமென்றும் மோக்ஷத்தைத் தருதலால்மோக்ஷதீர்த்தமென்றும் இதற்குப்பெயர்கள் இன்னும் இதில்மூழ்கித் தருப்பணஞ் செய்து தானங்கொடுத்து அவ்விடத்திலிருந்து பஞ்சாக்ஷரத்தைத் தியானத்துடனே செபித்து நம்மிடத்தில்வந்து வணங்கி வலஞ்செய்து துதித்து எம்மைச் சந்தோஷிப்பித்தோர்கள் தேகமெடுத்ததினல் அடையவேண்டியபலன் எதுவோ அதை அடைவார்கள்.

இந்தத்தீர்த்தத்தினலே எம்மை அபிஷேகஞ்செய்யில் பதினலுலகத்திலுமுள்ள மிகுந்தபெருமையையுடைய எல்லாத்தீர்த்தங்களினலும் அபிஷேகஞ்செய்தபலனுண்டாகும், இத்தீர்த்தத்தில்வந்துமூழ்கி இங்கேவிளங்குகிற நமதுசுவரூபமாகிய விலிங்கத்தை உங்கள்மனத்தில் அன்புபெருக பூசைசெய்யுங்களென்று தேவதேவனுகியகடவுள் தாமுமதின் மூழ்கி கணங்களையு மூழ்குவித்து அநாதியாகிய அந்தப் பரிசுத்தவிலிங்கத்தில் பிரவேசித்திருந்தார் அப்படிப்பட்ட பெருமையினலே நந்திதேவர் முதலாயினேர் விதிப்படி அந்தச் சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருமுடிமேல் அபிஷேகஞ்செய்து குற்றமறப்பூசித்து மனத்தில் அபேக்ஷித்தனவெல்லாம் பெற்றூர்கள் ஆதலால் அந்தஞாநதீர்த்தத்தைக்கண்டாற் பாவங்களெல்லா நசிக்கும் இஷ்டகாமியங்களெல்லாங் கிடைக்கும் மநம்பொருந்த அதில்மூழ்கும்போது மூழுக்கொன்றினுக்கு உலகத்திலுள்ள தீர்த்தங்களெல்லாவற்றிலும் மூழ்கினபலனுண்டாகும் தேகத்தை மண்முதலியனகொண்டு சுத்திசெய்து வருணசூக்க மந்திரத்தைச் செபித்து மூழ்கினல் பரிசுத்தமான பெரியதீர்த்தங்களெல்லாவற்றிலும் மூழ்கிவேதப்பிராமணர்களுக்கு தானங்களெல்லாங் கொடுத்த பலனைத்தரும்.

பின்னும் இந்தத்தீர்த்தத்தை நினைவின்றித்தீண்டினலும் பாவத்தினின்றுநீங்கி பெறுதற்கரிய வீட்டைப்பெறுவார்கள் இது சத்தியம் எப்படியென்றால் நினைவின்றித்தொட்டாலும் நெருப்புச்சுடாமல் விடுமோ விடாது அதுபோலவாம் யாராயினும் அதின்மூழ்கினேர் ஜீவன்முத்திபெறுவர் அதில்மூழ்கிப்பெறும்பலனுக்கு வருணமந்திர முதலிய மந்திரங்களைச்சொல்லி பெரியஞானத்தைத் தருகிற ஸ்நாநத்தைச் செய்து பெறும்பலனெல்லாம் ஒப்பாகா அதில் ஸ்நாநமுஞ்செய்து திருவாலவாயானையும் வணங்குமவன்மேலானமோக்ஷத்தையு மடைவான் பலவிதநூல்களிலுஞ்சொல்லிய பரிசுத்தங்களுக்கெல்லாம் மேலானபரிசுத்தனுமாவான் இன்னும்அன்பில்லாதவனய் அதில்மூழுகினேன் சுவர்க்கத்தையடைவான் அன்புள்ளவனய்மூழ்கித் தேவர்முதலாயினேர்க்கு பிரீதியாகிய அரிசி எள்ளுதருப்பணம் இவைகள் பொருந்தச்செய்தவன் அன்புடனே எல்லாவேள்விகளுஞ்செய்த பலனடைவான் இன்னும் இந்த ஞானதீர்த்தத்தின் மூழ்கிக் கரையில் இருந்து செய்கிற விரதம், பூசை, தானம், தருமம், ஓமம், தவம், செபம், தியானங்கள் மற்றத்தீர்த்தக்கரையில் இருந்துசெய்கிற இவைகளுக்குக் கோடிபங்கதிகமாகும் இன்னும், ஜென்மநக்ஷத்திரத்தில் அந்தத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கினல் இனிவரும் பிறவிக்கடல் சுவறும். சித்திரை - கார்த்திகை - மாசி ஆகியமாதங்களில் இதில் மூழ்கி பிதுர்க்களுக்குப் பிண்டங்கொடுத்தவர் தாங்கள் மூழ்கிக்கிடக்கிற பிறவிக் கடலினின்றுங் கரையேறுவர் பின்னும் அதில்மூழுகி பிதுர்க்களது மநமாசுதீரச்செய்யத்தக்க கடனைச்செய்தவர்கள் எத்தனை எள்ளுத்தானம் பண்ணினலும் ஒவ்வோரெள்ளுக்கு ஆயிரம்வருஷமாக அத்தனையெள்ளுக்கும் அத்தனை ஆயிரவருஷம் அவர்களை விண்ணுளவைப்பாராவார் இன்னும் திரிலோகத்திலுமுள்ள தீர்த்தங்களெல்லாம் ஆதிதீர்த்தமென்னுங் காரணித்தால் வணங்கத்தக்க இந்தத்தீர்த்தத்தில் எக்காலமும் மூ

ழ்கி அந்தத்தீர்த்தத்தினாலே சதாகாலமுஞ்சிவனைப் பூசிப்பவர்கள் இப்பிறவிக்கடலைக்கடந்து மோக்ஷக் கரையைச் சேருவார்கள் இன்னும் விடக்கூடாத நித்தியவேள்வியும் பெரியவிரதங்களும் தானங்களும் தவங்களும் தரும்பலன்களும் எல்லாம் இந்தத்தீர்த்தக்கரையிலிருந்து சிவார்ச்சனை பண்ணுவோருக்கு கொடுக்கும் புண்ணியத்தில் கோடியிலொன்றுக்கு மொப்பாகா இன்னும்முற்பிறப்பில்பிறவிகள்தோறும் நியமமாக நல்லொழுக்கத்தைக்கொண்டு மெய்யானவிரதமும் தானமும்தவமும்செய்து பரிசுத்தராய் செவ்வையான நல்வழியிலேநின்ற சித்தருக்கே அல்லாமல் இப்பிறப்பிற் சென்று நித்தியம் ஸ்நாநஞ்செய்ய இந்தத்தீர்த்தங்கிட்டாது இன்னும்அமாவாசித்தினமும் மாதப்பிறப்பும் கிரகண புண்ணியகாலமும் விதிபாதயோகமும் ஆகிய இந்நாள்களில் இவைகள் புண்ணியகாலமென்று கருதிமூழ்கி துதிகளும் தருப்பணங்களும் தானங்களும் செய்தல் வேதம் ஓதுதல் ஆகிய இவைகளின் தொகை ஒன்றற்கொன்று அதிக பலன் அம்முறைப்படி நூறாயிரநூறாயிரம் ஓரநந்தமாகும். இன்னும் சித்திரை-ஐப்பசி - இம்மாதப் பிரவேசகாலத்தில் இதில் மூழ்கினால் ஒருபதினாயிரம்பங்கதிகமாம், தை-ஆடி இம்மாதப்பிரவேசங்களில் மூழ்கினால் இருபதினாயிரம்பங்கதிகமாம், சோமவாரத்தில் அமாவாசி வருவதுதெரிந்து மூழ்கி வேதமோதுதல் முதலியவற்றைச்செய்தால் அளவில்லாதபங்கதிகமாகும். இன்னும் பிரயாகையில் தைமாதமுப்பதும் முழுகிப்பெறுகிற பலன் இதிலொருநாள் முழுகுகிறவன் பெறுவான். இன்னும் விரதசீலத்தைக்கொண்டு தப்பாமல் ஒரு வருஷம் இதில்முழுகி அங்கயற்கண்ணியையும் சோமசுந்தரக்கடவுளையும் பூசிப்பார்களானால், மலடிக்கும் நல்லபிள்ளைப்பேறுண்டாகும். இன்னும் எட்டுத்திக்கிலுமுள்ள ஆறுகுளங்களாகிய தீர்த்தங்களெல்லாம் இந்தத்தீர்த்தத்தில் கோடியிலொரு பங்குக்கும் ஒப்பாகா. இதைக்கண்டால் தருமம் தொட்டால் அர்த்தம் அள்ளினால் காமம் முழுகினால் மோக்ஷம் உண்டாகும். ஆதலால் அந்தப் பரமசிவன் பெயரிட்ட காரணங்களையல்லாமல் இன்னமும் இந்தப் பரிசுத்தமான தீர்த்தத்திற்குப் பெயர்கள் சுவாமி சடையிலிருக்கிற கங்காசலங்கலந்ததனாலே சிவகங்கையென்றும், எல்லாத்தீர்த்தங்களுக்கும் உத்தமமாய் விளங்குதலினாலே உத்தமதீர்த்தமென்றும் பொன்னிறமான தாமரைமலர்ந்ததனாலே பொற்றாமரையென்றும், பாபமென்கிற விறகுக்கு நெருப்பாகி தருமத்தைத்தருதலினாலே தருமதீர்த்தமென்றும், அருத்தத்தைத்தருதலினாலே அருத்ததீர்த்தம் என்றும், காமத்தைத்தருதலினாலே காமதீர்த்தமென்றும், மோக்ஷத்தைத் தருதலினாலே மோக்ஷதீர்த்தமென்றும் விளங்கும். இன்னும் இந்தத்தலவிசேஷமும், தீர்த்தவிசேஷமும் சொல்லக்கேட்டவர்கள் போகமும் மோக்ஷமும் பெறுவார்கள்.

தீர்த்தவிசேஷம் - முற்றியது.

மூர்த்திவிசேஷம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆலவாயலர்ந்தசெம்பொனம்புயப்பெருந்தீர்த்தத்தின்
மேலவாம்பெருமைதன்னைவிளம்புவாரெவரேயங்க
ணீலமாமிடற்றுமுக்கணிராமயனறிவானந்த
மூலமாவிலிங்கமேன்மைமுறையினாலறையலுற்றாம்.

அருட்கடலேயிறைவிளையாட்டறுபத்துநான்கென்றாயவையானந்தப்
பொருட்கடவுளெக்காலத்தியாவர்பொருட்டாடினனெம்போதந்தேறித்
தெருட்படரவரன்முறையாற்செப்புகெனக்கரங்குவித்தார்தென்பால்வெற்பி
லிருப்பவனும்வினயபடிக்கிறைநிறம்பத்தொகுத்துவிரித்தியம்புகின்றான்.

மஹாமேருவும், வெள்ளிமலையும், மந்தரமும், கேதாரமும், காசியும் முதலிய தலங்களில் பராபரமான விலிங்கங்கள் உண்டாகுமுன்னே இந்தக்கடம்பவிருக்ஷத்தினடியிலேயுண்டாகிய இந்தச்சிவலிங்கம் அந்தத்தலங்களிலுள்ள இலிங்கங்களெல்லாம் பின்பு அருட்குறியாகிய இதனினின்றும் கிளைகள் போல உண்டாயின. இந்த விரண்டு காரணத்தினாலும் இந்தத்திவ்வியமான விலிங்கம் மூலவிலிங்கமெ

ன்று பெயராய் விளங்கும். இந்த மகாலிங்கத்தில் முப்பத்திரண்டிலக்கணமுமுள்ள மந்திரஸ்வரூபியான அழியாத அழகையுடையவன் இடப்பாகத்தில் உமையவளுடனேகூடி யழகா யெப்போதும் விளங்குகின்ற பெருமையைக்கண்டு உமாசகிதஃசோமஃ என்கிறபடியே சோமசுந்தரனென்று தேவர்கள் பெயர் வைத்தார்கள்.

உலகமெல்லாம் வியாபியாய் சிறந்து விளங்குகின்றவன் அறப்பெருங்கடவுளாகிய சோமசுந்தரனுதலாலே அரிமர்த்தனபாண்டியன் கைப்பிரம்பாலடித்த அடித்தழும்பு திரிலோகமும் படலாயிற்று என்று சொல்லலாகி சமஷ்டிரூபமான சோமசுந்தரனைத் தரிசித்தவர்கள் மற்றத்தலங்களிலுள்ள வியஷ்டிலிங்கங்களைத் தரிசித்தபலனைப்பெறுவார்கள். எப்படியென்றால், வேரிலே யூட்டினநீர் மரத்தின்கிளைகளெல்லாஞ்சென்று தழைக்கச்செய்வதுபோலாகும். அந்தப்பரமசிவன் இந்தத் தலத்திலேயல்லாமல் எந்தத்தலங்களிலும் அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்செய்ததில்லை. ஆதலால் அவனுக்கு ஒப்பும் அதிகமும் ஆன சிறப்பும்பெற்ற உத்தமன் எந்தவுலகினுமில்லை. அவனதிகமானதெப்படியென்றால், மலைகளில் சிறந்தது மஹாமேரு, விருக்ஷங்களிற்சிறந்தது கற்பகவிருக்ஷம், யாகங்களிற்சிறந்தது அசுவமேதயாகம், தானங்களிற்சிறந்தது அன்னதானம், தெய்வங்களிற்சிறந்தவன் சந்திரசேகரன், விரதங்களிற்சிறந்தது சோமவாரவிரதம், மந்திரங்களிற் சிறந்தது பஞ்சாக்ஷரமந்திரம், மணிகளிற்சிறந்தது சிந்தாமணி, தருமங்களிற்சிறந்தது சிவதருமம், சற்பாத்திரங்களிற்சிறந்தவர் சிவனடியார்கள், பசுக்களிற்சிறந்தது காமதேநு, தீர்த்தங்களிற்சிறந்தது பொற்றாமரைத் தீர்த்தம்போல, இலிங்கங்களிற்சிறந்தது சோமசுந்தரலிங்கமே ஆதியந்தமில்லாதவனு யெங்குநிறைந்தவனு யெல்லார்க்கும் பிறப்பும் வீடுந்தருகிற பராபரச்சோதிதானே தன்னை வணங்குவோருக்கு இகபரபோகமோக்ஷங்களை யருளுதற்கு இந்தச் சோமசுந்தரனுகிய இலிங்கத்திலே வேதங்கள்போற்ற விளங்குவான், இந்தச் சுயம்புலிங்கத்தை இதின் வேறுகிய லிலிங்கங்களெல்லாம் தினந்தோறுந் தரிசித்துச் செல்லத்தக்க நிருமலசோதியான பெருமையினுலே இந்த வுத்தமலிங்கத்தைத் தெரிசித்தவர்கள் வாக்குமநமும் ஒடுங்க தம்முள்ளே களங்கமற விளங்குகின்ற சிவபரஞ்சோதியைத் தரிசித்தவராவர்கள். இன்னமும் இந்த ஒப்பற்ற சுயம்புவை நேரே கண்டு வணங்கினவர்கள் பாவங்களெல்லாம் நெருப்புப்பொறிபட்ட பஞ்சுபோலவும், கோபம்பற்றிய தவம்போலவும், நல்லமருந்துதின்ன வியாதிபோலவும், உலோபகுணமுண்டாக உத்தமகுணம்போலவும், சூரியனுதயமாக இருள்போலவும், பெருங்காற்றுவீச மேகங்கள்போலவும், சிங்கங்கோபிக்க யானைபோலவும், வச்சிராயுதந்தாக்க மலைகள்போலவும், காமந்தோன்ற புத்திபோலவும், சிவஞானந்தோன்ற அஞ்ஞானம்போலவும், கருடன்சீறப் பாம்புபோலவும் செருக்குத்தோன்ற கல்விபோலவும் கெடும். ஜீவன்முத்திபுரேசனை காலையில்தரிசித்தால் நான்கு கடலாலுஞ் சூழப்பட்ட பூமியெல்லாம் தானஞ்செய்த பலனுண்டாகும். மத்தியானத்தில் தரிசித்தால் சற்பாத்திரத்தில் ஆயிரங்கபிலைப்பசுத் தானம்பண்ணின பலனுண்டாகும். மாலையில்தரிசித்தால் கோடிபசுத்தானபலன் உண்டாகும். அர்த்தசாமத்தில் தரிசித்தால் அசுவமேதபலனுண்டாகும். இப்படிப்பட்ட அதிகபலனுண்டாவதுதெரிந்துசமட்டிவிச்சாபுரேசனை காலையுச்சிமாலை யர்த்தசாமம் ஆகிய காலங்களெல்லாம் வணங்கித் துதித்துப்பூசிக்கிற அன்பரான பரிசுத்தசீலர்கள் சஞ்சிதபாபங்களெல்லாந்தீர்ந்து நிர்மலசித்தராய் கெடாத சிவஞாநத்துடனே ஐஸ்வரியமும் பெருக ஆநந்தத்தில்மூழ்கி ஆணவகாமிய மாயைகளைநீக்கி பரமசிவனுடைய திருவடிநிழற்கீழ் வாழ்வார்கள். தருமசுவரூபியாகிய திருவாலவாயானுடைய திருநாமத்தைக் காதாற்கேட்டால் பத்துப்பிறவிகளிற்செய்த பாவங்கள்போம், நினைந்தால் நூறுபிறவிகளிற்செய்த பாவநோய் நீங்கும், அக்கடவுளை வணங்குவோமென்று வீட்டினின்றும் வெளியேவந்தால் ஆயிரம் பிறவிகளிற்செய்த தீராத பாவங்களெல்லாந்தீரும், அக்கடவுளைத் தரிசித்தவர்கள் ஆயிரம் அசுவமேதயாகபலனைப்பெறுவார்கள், உருத்திரசூக்கம் என்னு மந்திரத்தால் கடவுளைத்துதித்தவர்கள் ஒருகணத்திற்கு ஆயிரம் இராசசூயயாகஞ்செய்த பலனைப்பெறுவார்கள். இன்னும் சமஷ்டிவடிவாகிய அந்த லிலிங்கத்தை குடங்கையளவாகிய நீரால் அபிஷேகஞ்செய்து பூசித்தவர்கள் மற்றத்தலங்களிலுள்ள லிலிங்கங்களையெல்லாம் சைவாகமத்திற் சொன்னபடியே சோடசோபசாரமும் வழுவாமல் அபிஷேகஞ்செய்து பூசித்தபலனைப் பெறுவார்கள். இன்னும் அக்கடவுளை அப்படியே பஞ்சாமிர்தம்-பஞ்சகௌவியம்-தேன்-பழம்-சந்தனம் முதலிய மட்டித்து குளிர வாசனைத்திருமஞ்சனத்தாலபிஷேகஞ்செய்து விதிப்படி பூசித்தவர்கள் பாபங்களெல்லாந்தீர்ந்து தர்ம்மார்த்த காமமோக்ஷங்களைப்பெற்று வாழ்வார்கள். இன்னும் சோடசோபசாரத்திலும் வாசனைத்திருமஞ்சனத்தால் அபிஷேகஞ்செய்யவல்லவர்கள் நூறுயிரம் அசுவமேதயாக பலனைப் பெறுவார்கள். இன்னும் வாசமிகுந்த கஸ்

தூரி மிருதுவாகிய குங்குமம் சந்தனம் முதலிய மட்டித்தவர்கள் தேவரம்பைகளுடனே வாசக்கலவைகள் பூசிக்கொண்டு இன்பத்தின்மூழ்கி வாழ்வார்கள். நல்லவொரு புஷ்பத்தை யக்கடவுள் முடிமேல் அருச்சித்தால் விரும்பி அன்னியதலங்களில் நூறு சுவர்ன புஷ்பத்தால் அருச்சித்த பலனைப் பெறுவார்கள். அக்கடவுளுக்கு ஒருதரம் தூபங்கொடுப்பவர்கள் தாங்கள் மனோவாக்குக்காயங்களால் தெரிந்துசெய்த குற்றங்கள் ஆயிரமும் பொருத்தருளுவான் திருவமுது நைவேதிப்போர் அவிழொன்றற்கு யுகமொன்றாக சிவலோகத்தையடைந்து நிறைந்த போகத்துடன் வாழ்வார்கள் தாம்பூலமுகவாசங் கொடுத்தவர்கள் நூறுகோடிதேவவருஷம் சிவலோகத்தில்வாழ்வார்கள் ஒரு கர்ப்பூரதீபங்கொடுப்பவர்கள் சிவன் சாரூபத்தைப் பெறுவார்கள் திருமஞ்சனமெடுக்கக்குடமும் மொண்டு அபிஷேகஞ் செய்யக் கலசமும் வாசப்புகைகொடுக்கத் தூபக்காலும் தீபக்காலும் மணியும் முதலிய விவைகளைக்கொடுப்பவர் செய்தபாவத்தை நீருக்கி பேரின்பக்கடலுண் மூழ்குவார்கள் சோமசுந்தரக்கடவுள் சந்நிதிமுன்னர் பலவாத்தியங்களு மொலிக்க ஆடல்பாடல் செய்விப்பவர்கள் செல்வக்களிப்பையடைந்து மேகம்போல் பலவாத்தியங்களொலிக்க திரிலோகங்களும்வணங்க தேவரம்பைகளாடக்கண்டு இராஜபோகத்தைப்பெறுவார்கள், ஒருதரம் அஷ்டாங்கத்துடனுவது பஞ்சாங்கத்துடனுவது வணங்குவோர் தனதொரு செங்கோல்செலுத்தி அரசர்கள்வணங்க இருப்பார்கள். சந்நிதிமுன்செய்யும் ஓமம் - தவம்- மந்திரம் - தானம் - இவைகள் அணுவளவானுலும் மேருவளவாகும் ஆதலால் இவ்விலிங்கத்தின்பெருமையை யாராலே சொல்லிமுடியும் என்றறிந்தவளவு சிறிது சொன்னேன் இந்தத் தலத்துக்கொப்பான வொருதலமும் இந்தத் தீர்த்தத்துக் கொப்பான ஒருதீர்த்தமும் இந்த விலிங்கமூர்த்திக் கொப்பான வொருமூர்த்தியும் திரிலோகத்தினுமில்லை, இனி அந்த மூர்த்தித் திருநாமங்களைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

கருப்பூரசுந்தரன் கடம்பவனசுந்தரன் கலியாணசுந்தரன் அபிராமசுந்தரன் சண்பகசுந்தரன் மகுடசுந்தரன்மான்மதசுந்தரன் பழியஞ்சுசுந்தரன்சோமசுந்தரன் ஆலவாய்ச்சுந்தரன் நான்மாடக்கூடல்நாயகன் மதுராபுரேசன் சமஷ்டிவிச்சாபுரநாதன் ஜீவன்முத்திபுரநாதன் பூவுலகசிவலோகாதிபன்கன்னிபுரேசன் மூலவிலிங்கம் என்றுசொல்லப்படும் இன்னுமந்தவிலிங்கத்துக் கனேகந் திருநாமங்களுண்டு கீழேழுலகமு முருவ மூளைத்தெழுந்த அந்த விலிங்கஸ்வரூபமே ஆதாரமாக வமர்ந்து அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்செய்த சச்சிதானந்தனதுபெருமையை எங்களாசாரியனுகியமுருகக்கடவுள்சொன்னபடிசொன்னேனென்று அகத்தியர்சொல்லக் கேட்டமுநிவர்கள் ஐயா கிருபைக்கடலே அக்கடவுள் திருவிளையாடல் அறுபத்துநான் கென்றீர் அவ்விளையாடல்கள் யாவர் நிமித்தமாக எந்தக்காலங்களில்செய்யப்பட்டன அவைகளெல்லாம் எங்களுக்குத் தெளியக் கிரமப்படி சொல்லவேண்டுமென்று கைகுவிக்க அகத்தியர் சொல்லத் தொடங்கினர்.

மூர்த்திவிசேஷம் - முற்றியது.

திருவிளையாடற்றெகை.

இந்திரன்பழிதீர்த்ததிருவிளையாடல் ... க
வெள்ளையானைசாபந்தீர்த்தது ... ...உ
திருநகரங்கண்டது ௩
தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரம் ...ச
திருமணஞ்செய்தது ... ... ரு
வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியது ... ...சு
குண்டோதரனுக்கன்னமிட்டது ... ... எ
அன்னக்குழியும் வைகையும் அழைத்தது ...அ
எழுகடலழைத்தது ... ... கூ
மலையத்துவசனையழைத்தது க0
உக்கிரபாண்டியன்திருவவதாரம் ... ... கக
அவருக்குவேல்வளைசெண்டுகொடுத்தது ...கஉ
கடல்சுவறவேல்விட்டது க௩
இந்திரன்முடிதகர்த்தது ... ...கச
மேருவைச்செண்டாலடித்தது ... ... கரு
வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தது ...கசு
மாணிக்கம்விற்றது ... ... கஎ
வருணன்விட்டகடலைவற்றச்செய்தது ...கஅ
நான்மாடக்கூடலானது ... ... ககூ
எல்லாம்வல்லசித்தரானது உ0

கல்லானைக்குக்கரும்பருத்தியது ... ௨௧
யானையெய்தது ... ௨௨
விருத்தகுமாரபாலரானது ... ௨௩
மாறியாடியது ... ௨௪
பழியஞ்சினது ... ௨௫
மாபாதகந்தீர்த்தது ... ௨௬
அங்கம்வெட்டினது ... ௨௭
நாகமெய்தது ... ௨௮
மாயப்பசுவைவதைத்தது ... ௨௯
மெய்க்காட்டிட்டது ... ௩0
உலவாக்கிழியருளியது ... ௩௧
வளையல்விற்றது ... ௩௨
அட்டமாசித்தியுபதேசித்தது ... ௩௩
விடையிலச்சினையிட்டது ... ௩௪
தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தது ... ௩௫
இரசவாதஞ்செய்தது ... ௩௬
சோழனைமடுவில்வீட்டியது ... ௩௭
உலவாக்கோட்டையருளியது ... ௩௮
மாமனாகவந்துவழக்குரைத்தது ... ௩௯
வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியது ... ௪0
விறகுவிற்றது ... ௪௧
திருமுகங்கொடுத்தது ... ௪௨
பலகையிட்டது ... ௪௩
இசைவாதுவென்றது ... ௪௪
பன்றிக்குட்டிக்குமுலைகொடுத்தது ... ௪௫
பன்றிக்குட்டிகளைமந்திரிகளாக்கியது ... ௪௬
கரிக்குருவிக்குபதேசஞ்செய்தது ... ௪௭
நாரைக்குமுத்திகொடுத்தது ... ௪௮
திருவாலவாயானது ... ௪௯
சுந்தரப்பேரம்பெய்தது ... ௫0
சங்கப்பலகைதந்தது ... ௫௧
தருமிக்குப்பொற்கிழியளித்தது ... ௫௨
கீரனைக்கரையேற்றினது ... ௫௩
கீரனுக்கிலக்கணமுபதேசித்தது ... ௫௪
சங்கத்தார்கலகந்தீர்த்தது ... ௫௫
இடைக்காடன்பிணக்குத்தீர்த்தது ... ௫௬
வலைவீசினது ... ௫௭
வாதவூரடிகளுக்குபதேசித்தது ... ௫௮
நரிபரியாக்கியது ... ௫௯
பரிநரியாக்கியது ... ௬0
மண்சுமந்தது ... ௬௧
பாண்டியன்சுரந்தீர்த்தது ... ௬௨
சமணரைக்கழுவேற்றியது ... ௬௩
வன்னியும்-கிணறும்-இலிங்கமும்-அழைத்தது. ௬௪

ஆக அறுபத்துநான்கும் யாவர்நிமித்தமாக செய்தனவென்று நீவிர்வினவியபடியால் அந்தநிமித்தங்களை வரன்முறையாகச் சொல்லுகிறேனென்று அகத்தியர்சொல்லத்தொடங்கினர்.

திருவிளையாடற்றொகை - முற்றியது.

முதலாவது.

இந்திரன்பழிதீர்த்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்பயில்குலிசப்புத்தேள்விருத்திராசுரனைக்கொன்ற
வன்பழிவிடாதுபற்றக்கடம்பமாவனத்திலெய்தி
யென்பரவாரம்பூண்டவிறைவனையருச்சித்தேத்திப்
பின்பதுகழிந்துபெற்றபேற்றினையெடுத்துச்சொல்வாம்.

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வந்தரமங்கையர்கவரிமருங்குவீசமந்தாரகற்பகப்பூமாரிதூற்ற
வந்தரநாட்டவர்முடிகளடிகள்சூடவயிராணிமுலைத்தடந்தோய்ந்தகலத்திண்டோள்
விந்தமெனச்செம்மாந்துவிம்முகாமவெள்ளத்துளுடலமுழுந்தவுள்ளஞ்சென்று
சுந்தரநாயகன்கருணைவெள்ளத்தாழ்ந்துதொன்முறையின்முறைசெய்தான்றுறக்கநாடன்.

கிரேதாயுகத்தில் இந்திராணிமணளனுகிய இ
ந்திரன் பஞ்சதாருவினீழலிலே சிங்காசனத்திலிரு
ந்து அரம்பைமுதலானவர்களது ஆடலினும் பாட
லினும் ஆசைகொண்டு பார்த்துங்கேட்டும் சந்தோ
ஷக்கடலின் மூழ்கியிருக்கும்போது அவ்விடத்தில்
ஆசாரியனுகிய வியாழபகவான்எழுந்தருள அவரை
க்கண்டு வணங்காமல் அந்த வரம்பைமுதலானவர்க
ள் மோகத்தில் மூழ்கியிருப்பதைக் கண்டு வியாழப
கவான் போய்விட பின்பு இந்திரனுடைய செல்வம்
சிறிதுகுறைய அதுதெரிந்த இந்திரன் நமது ஆசா
ரியனைக்கண்டும் வணங்காத குற்றத்தினுலே இப்படி
ப்பட்ட கேடு வந்ததென்று துக்கித்து அவரிருப்பி
டத்திற்போய்ப் பார்த்துங் காணுதவனுய் திரிலோக
ங்களுந்தேடி ஆசாரியர் எங்கேபோ யிருப்பாரொன்
று சந்தேகித்தமனத்தோடு பிரமலோகம்போய்த்தே
டி யங்குங்காணுமல் பிரமாவைவணங்கித்துதித்து ந
டந்த செய்திகளைச் சொல்லக் கேட்டு பிரமதேவன்
ஆசாரியனை யிகழ்ந்தபாவம் கொழுந்துபட்டு வளர்
ந்து பீடிக்கவருவதுள்ளேதெரிந்து ஆசாரியனைக்கா
ணுமளவும் நீ துவட்டாபுத்திரனுகிய மூன்று தலை
யையுடைய விச்சுவவுருவ னென்பவன் அசுரனுனு
லும் செய்கையினுலும் அறிவினுலும் சிறந்தவனுயி
ருத்தலால் அவனைக்குருவாகக்கொண்டுஉன்காரியங்
களைநடத்திக்கொள்ளென்ன அந்தப்பிரமாவின்வஞ்
சனையையறியாமல் அவரைவணங்கி மீண்டுவந்து மி
குந்தபத்தியுடனே அந்தவிச்சுவவுருவனைக்குருவாக
க்கொண்டு அவன்செய்யும்வஞ்சந்தெரியாமல் சுவா
மி ஒருயாகஞ்செய்யவேண்டுமென்று அவனைக்கொ
ண்டுசெய்ய அவன் தேவர்களுக்குநன்மையுண்டாகி
றதாகவெளியிற்சொல்லி உள்ளேகபடமாய் அசுரர்க
ளுக்குநன்மைவரும்படி தனக்குக்கேடுவருவது தெ
ரியாமல் யாகஞ் செய்ய அவன் மனத்திலொன்றும்
வாக்கிலொன்றுமாகச்செய்கிறதை அவன்சொல்லு
ம்மந்திரங்களாலேதெரிந்து கோபங்கொண்டு தன்வ
ச்சிராயுதத்தினுலே அவன்மூன்றுதலைகளையுமுடை
த்து தனித்தனி கழுகும்பருந்தும் காகமுமாகப்பறந்
துபோகச்செய்து அவனிரத்தத்தைப் பைசாசங்கள்
குடிக்கும்படிசெய்தான் அப்போது விரைவில்பிரம
ஹத்திகோபித்துவந்து இந்திரனைப்பற்றுமளவில் அ
ந்தபிரமஹத்திநீங்கும்படி தேவர்கள்வேண்டிபெண்
கள்மேலும் நீரின்மேலும் மரத்தின்மேலும் மண்
ணின்மேலும் சாரும்படிசெய்ய அந்தப்பிரமஹத்தி
யை யேற்றுக்கொள்கிற நால்வரும் எங்களுக்கு இ
துவிமோசனமாவது எப்படியென்ன பெண்களுக்கு
மாதவிடாயாயும் நீருக்குநுரையாயும் மரத்துக்குப்
பிசினுயும் மண்ணுக்கு உவர்ப்பாயும் கழியக்கடவ
தென்ன அந்நால்வரும் இப்படிக்கழித்துக்கொண்
டிருப்பதினுலே எங்களுக்கு என்ன நன்மையுண்டா
குமென்ன பெண்கள் கர்ப்பமுண்டாகிப் பெருமக
ளவும் கணவரைக்கூடிவாழவும் நீர் இறைக்க இறை
க்க ஊறிப்பெருகவும் மரம்வெட்டவெட்டத்தழை
க்கவும் மண் தோண்டினகுழி தானேமூடிவிட்டவும்
ஆக இந்தநன்மைகளைக் கொடுத்தபின்பு இந்திரன்
தனக்குச் சம்பவித்தபழிதீர்ந்து விளங்குகிறது தெ
ரிந்து துவட்டாவானவன் தன்புத்திரனை இந்திரன்
வச்சிராயுதத்தா லெறிந்து கொன்றுனே யென்று
கோபங்கொண்டு பெருமூச்சுவிட்டு நாணங்கொண்
டவனுய்பழிவாங்கநினைத்து ஒருகொடியவேள்வியை
ச்செய்ய அந்த வேள்விக் குண்டத்தில் அக்கினிச்
சுவாலைபோற் றேன்றுகிறசெம்மயிர் அண்டமுகட்
டைப்பொருந்த புகைதோன்றப் பெமூச்செறிந்து
கண்களிலே கோபாக்கினிசிந்த அர்த்தசந்திரன்
போலும் கோரப்பல்லைக்கடித்து திக்குகளும் ஆகா
யமும் செவிடுபடச்சிரித்து கொடியவிஷத்தைப்
போலே விருத்திராசுரன் தோன்றியதைக்கண்டு அ
வனை நீபோய் இந்திரனுடனேபொருது அவனைக்
கொன்றுவா வென்றனுப்பினுன் அந்தவிருத்திராசு
ரன் வடவாக்கினிபோலக் கொதித்துவர இந்திர
னும் ஐராவதத்திலேறி பாவமும் புண்ணியமும் எ
திர்த்தாற்போல இருவரும் எதிர்த்துப் போர்செய்
யும்போது விருத்திராசுரன்மேல் இந்திரன் தன்வச்
சிராயுதத்தை ஓங்கியெறிய அவன்கோபங்கொண்டு
ஒரு இருப்புலக்கையைக்கொண்டு ஓங்கித்தோளில
டிக்க இந்திரன் மூர்ச்சையாயினுன் உடனேமூர்ச்
சைதெளிந்து இந்தக்கண்டகனுடனே போர்செய்ய
வலியிலோ மென்றெண்ணி பிரமலோகத்துக்குப்
போய் பிரமாவுடனே தான்பட்ட துக்கத்தைச்சொ
ல்ல அந்தப்பிரமதேவன் அவனையழைத்துக்கொண்
டுபோய்மஹாவிஷ்ணுவிடத்திற்சொல்லஅவராலோ
சித்து இந்திரனைநோக்கி உன்னுடையவச்சிராயுதம்
மிகவும் பழையதாப்போனதினுல் பகைவரைக்கொ
ல்லமாட்டாது வேறே புதிதாக வச்சிராயுதம்வே
ண்டும் அதுகிடைக்கும்படி சொல்லுகிறேன்கேள்
முற்காலத்தில் திருப்பாற்கடல்கடையும்போது தே
வர்களும் அசுரர்களும் ஆயுதங்களோடுவருதல் த
காதென்று அவர்கள் ஆயுதங்களை ததீசிமுநிவனிட
த்தில் வைத்துவரச்செய்தேன் பின்பு நெடுங்காலம்
கடல்கடைந்து கொண்டிருந்ததனுலே ஒருவரும் வ
ந்து அவ்வாயுதங்களைக்கேட்கவில்லையென்று அந்த
த்ததீசிமுநிவன் அவ்வாயுதங்களையெல்லாம் விழுங்
கினதினுலே அவ்வாயுதங்களெல்லாமொன்றுகித்தி
ரண்டு அம்முநிவன் முதுகந்தண்டாயிருக்கின்றது

அது இப்போதுவச்சிராயுதமாகும் நீபோய்கேழ்க்கு முன்னே அந்தக்கிருபாசொரூபியான முனிவன்கொடுப்பான் நீபோய்க்கேளென்ன இந்திரன் தேவர்களுடனே விரைவில் அம்முனிவனிடம்போக முனிவன் கண்டு அன்புடனே முக மலர்ந்து உபசரித்து நீங்கள் முமிகவும் இளைத்துவந்தீர்கள் நடந்த தென்ன ஒளியாமற் சொல்லுங்களென்ன இந்திரன் சுவாமீ தேவரீர் இல்லை யென்னுமல் அருள வேண்டியது அதுவோ அசுரர்களை யழித்து எங்கள் குடிகளை ரக்ஷிப்பது அது வேண்டி இந்தத்தேவர்களுடனே வந்தேன் அது என்ன வென்றுல் உமதுசரீரத்திலுள்ள தென்று சொல்ல எல்லாமுணர்ந்த அந்தமுனிவன் சூரியனைக்கண்ட தாமரைபோல முகமலர்ந்து இந்தத்தேகத்தை நாய்நமதென்னவும் நரிநமதென்னவும் தாய் தந்தை நமதென்னவும் யமன்நமதென்னவும் வியாதியும்பேயும் நமதென்னவும் மனத்திளெண்ணுவதுபோல நாமும் நமதென்று எண்ணப்படுகிற இந்தச்சரீரம் யார்க்குத்தான் சொந்தமாகும் பாம்புத்தோலும் பறவைக்கூடும் தானென்று சொல்லத்தக்கவோ அதுபோற் கூத்தாடிகள் போல பஞ்சேந்திரியங்கள் வாழுகிறவுடம்பை நானென்று எண்ணத்தக்கதோ நடுவுநிலைமையும் அருளுடைமையும் இல்லாத வசுரர்கெடவும் அவர்களாலே துன்பநோயைக்கொண்ட நீவிரெல்லாரும் சுகத்தை யடையவும் எனதுடம்பைக்கொடுத்து இந்திரனே அறத்தையும் புகழையும் யான் பெருவனேயானல் இதைவிட நான்கொண்ட வுடம்பாலடையும்பயன் வேறேயாதென்று அந்தக்கரணங்களொருமித்து எழுகிறகருத்து அறிவையீர்க்க நின்று பிரமநாடியாகிய வழியைக்கொண்டு கபாலங்கீண்டு விமானமேறி மோக்ஷலோகம் போய் வாழ்ந்திருந்தான் பின்பு அந்த முனியாகிய வள்ளல் கொடுத்த ஆயுதங்களெல்லாங் கூடிய முதுகந்தண்டைச்சத்துருக்களையழிக்கத்தக்க வச்சிராயுதமாகச்செய்து விசுவகர்மன் ஆசீர்வதித்துக் கையிற்கொடுக்கப்பெற்று மின்னலுடனே விளங்கிய மேகம்போல இந்திரனைவன் வஞ்சனையால்வென்றுபோன விருத்திராசுரனைக் கொல்லுதற்கு நாலுவகைச் சேனைகள்சூழச் சென்று விருத்திராசுரனைவளைக்க அவனும் வடவாக்கினியானது மலைபோலோங்கிக்கொதித்து வந்தாற்போல குரோதத்துடனே தனதுசேனைகள்சூழ யுத்தஞ் செய்யத்தொடங்கினன்.

அப்போது தேவர்சேனைவீரர்கள்மேல் அசுரர் சேனைவீரர்கள் நெருங்கி இடியேறுபோல கெர்ச்சித்துத் தங்கள்வல்லமையைச்சொல்லி கையில்வில்லையெடுத்து நாணேறிட்டு குணத்தொனி பண்ணி பாணவருஷங்களைப் பொழிந்தார்கள். சிலர் கைவேல்-சக்கரம்-முதலிய ஆயுதங்களை விட்டார்கள். அதற்கு தேவர்கள் நெருங்கி மலைபோலுந்தோள்களை தமதுகைகளாற்கொட்டி இடசாரிவலசாரியாகக் குதித்து கேடகங்களைநீட்டி மோதி அண்டம் வெடிக்கக்கெர்ச்சித்து வாளாயுதங்களா லோங்கி அசுரரை வெட்டினர்கள் அப்போது கால்களுந் தோள்களும் அறுபட்டு ஒடுகிற இரத்தவெள்ளத்தில் சிலராழுந்தினர்கள். சிலர் போரையும்தும்பைமாலையையும்விட்டோடினர்கள். சிலர் அகன்றமார்பு பிளந்து விழ்ந்தார்கள் சிலர் தலைகள் அறுபட்டு எமலோகத்தை யடைந்தார்கள் இப்படி அசுரர்கள்மாள அவ்வாறே கால்களுடனே வீரக்கழலும் தலைகளுடனே முடிகளும், தோள்களுடனே வீரமும் தும்பை மாலையுடனே சண்டைசெய்தலும் வாள்களுடனே கைகளும் மார்புகளுடனே கவசங்களும் சவுரியத்துடனே ஆண்மையும் அற்று தேவர்களிலும் சிலர்குறைந்தார்கள் கழுகுகளும் பருந்துகளுங்கூடி சரிந்துவிழுகிற குடர்களைப்பற்றி யிழுக்கவும் சிந்துகிற இரத்தத்தைக்குடித்துப் பேய்கள் நகைத்துப்பாடவும் குறைத்தலைமுண்டங்கள் எங்குங்கூத்தாடவும் பிணமலைகள் நிறைந்து பூமிமறையவும் அண்டம் உடையவும் இப்படி இருதிறத்தாரும் போர்செய்து மாளப்பின்னும் தங்களால் கூடியவரையிற்போர்செய்து அளவிறந்தவர் மாளக்கண்டு இந்திரனும் விருத்திரனும் கோபங்கொண்டு தெய்வாஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்துப் போர்செய்யும்போது இந்திரன் அக்கினியாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான் அதை விருத்திரன் வருணஸ்திரத்தை விட்டறுக்க உடனே இந்திரன் வாய்வாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான் விருத்திரன் நாகாஸ்திரத்தைப்பிரயோகித்து விலக்கினன், இந்திரன் நாகாஸ்திரத்தை விட விருத்திரன் கருடாஸ்திரத்தை விட்டுவிலக்கினன், இந்திரன்மோகனஸ்திரத்தைவிட விருத்திரன் ஞானாஸ்திரத்தை விட்டு விலக்கி பின்னுந் தேவாஸ்திரங்களை விடக்கண்டு மானமுங்கோபமும் மூண்டு இந்திரனைவன் வச்சிராயுதத்தை எடுத்தவுடனே விருத்திரன் பயந்து முற்காலத்தில் மைநாகபர்வதம் முழுகிமறைந்ததுபோல கடலில் விழுந்துமறைந்தான் கூடவே இந்திரனுங்குதித்து தேடி அவனைக்காணுமல் பிரமதேவனிடத்திற்போய் நடந்தசெய்தியைச் சொல்ல அவன் அந்த விருத்திரன்மாளும்படியான ஆலோசனையைச்செய்து அகத்தியரிடத்திலனுப்ப இந்திரன் பொதியமலைக்கு வருவதுகண்டு இந்திரனையுபசரித்து வந்தகாரியம் என்னென்று கேட்க இந்திரன் எல்லாந்தெரிந்தவுமக்கு நான்சொல்லுவ தொன்று

மில்லை ஆனாலும் விருத்திரன் என்னோடு போர் செய்து வெல்ல மாட்டாமல் கடலில் மறைந்து போனதினாலே இனி யவன் மடியவும் எங்கள் துன்பந்தீரவும் வேண்டி சுவாமி தம்மிடத்தில் வந்ததென்ன அகத்தியர் சச்சிதானந்த சொரூபியான வெள்ளியம்பலத்தானது ஊழிச் செந்தீ வடிவினை மநத்துட் கொண்டு விருத்திரன் மறைந்திருக்கிற கடலை உள்ளங்கையில் உழுந்தளவாகக் கொண்டு ஆசமன்னியஞ்செய்தார் சிவனடியார்கள் முத்தொழிலுஞ்செய்ய வல்லவரென்றால் அகத்தியருக்கு இது வொரு பெரிதோ தீவினையாற்றேடிய செல்வம் போல் நீரில்லாமற்கடல்வற்ற அக்கடலில் ஒருமலையில் தனக்குவருவது தெரியாமல் தவஞ்செய்யும் விருத்திரனை இந்திரன்கண்டு புதியவச்சிராயுதத்தால் அவன்றலையைத் துணித்தான் துணித்தவுடனே இந்திரனை பிரமஹத்திபற்றிக்கொண்டு உம்மென்று மார்பைத்தட்டி கோபித்தெழுந்து கெர்ச்சித்துபோர்க்குவாவென்று வாயைமடித்துப் பல்லைக்கடித்து அவன்மேலேவிழுந்து அழுது சிரித்து சிறி கணப்பொழுதேனும் நீங்காமல் வருத்த இந்திரன் மிகவும்பயந்து ஈசானியதிசையில்ஒருகுளத்திலிறங்கிஒரு தாமரைத்தண்டுக்குள் புகுந்துமறைந்தான் அப்போது கற்பகநாடு அரசனில்லாதிருக்க பூலோகத்தில் நகுஷனென்பவன் அசுவமேதயாகஞ்செய்து முடிப்பதுகண்டுதங்களுக் கரசனில்லாமையால் தேவரெல்லாருங்கூடி அந்தநகுஷனுக்குமகுடஞ்சூட்டிஇந்திரனாகக்கொண்டார்கள் அப்போது இந்திரனாய்வந்த நகுஷன்இந்திராணியைக்கொண்டுவாருங்களென்ன பக்கத்துள்ளோர் இந்திராணிக்குப்போய்ச்சொல்ல அவள் தங்களாசாரியன் முன்புபோய் நின்று எனக்கு நாயகனிருக்க வேறொருவன் என்னைத் தனக்கு மனைவியாக்கிக்கொள்ளுவது தருமமோ சுவாமியென்னவியாழபகவான் சத்தரிஷிகள் தாங்கச்சிவிகைமேல் வருவானாகில் அவனே இந்திரன் அவனே உனக்குமணாளனுமென்ன அதற்கு இந்திராணி சம்மதித்து அப்படிப்பட்ட மேன்மையானசிறப்புடனே என்னிடம்வருகவென்று நகுஷனுக்குத் தூதனுப்பினாள் அப்போது நகுஷன்சிவிகைதாங்கிவருகிற மஹாிஷிகளை மதியாதவனாய் பின்வருவதுந் தெரியாதவனாய் இந்திராணிபோகத்தை அனுபவிக்கு மிகுந்தமோகத்தால் விரைந்துசெல்லவேண்டி சர்ப்ப ஏகுங்களென்னமுன் கொம்புதாங்கிச்செல்லுகிற அகஸ்தியர்முனிந்து நீ சர்ப்பமாகக்கடவையென்று சாபமிட உடனே அவன் சர்ப்பமாகி அற்பரானவர்க்குச் செல்வமல்லது பகைவேறுண்டோ வென்கிறபடியே இழிந்துபோனான்.

பின்புதேவர்கள் தேவருலகம் அரசனில்லாமல் வருந்துகின்றதே சுவாமியென்று தங்களாசாரியனாகிய வியாழபகவானை வணங்கிச்சொல்ல வியாழபகவானும் குளத்திலொளிந்திருக்கிறஇந்திரனிடம் போயழைக்க அவன் தங்கள் ஆசாரியனழைக்கிறாரென்றுதெரிந்து கொடும்பழி கொள்ளப்பட்டரூபத்துடனே வந்துவணங்கி என்னைவருத்துகின்ற இந்தப்பிரமஹத்தி நீங்குவதெப்படி சொல்லுமென்ன வியாழபகவான் பூலோகத்திற் சென்றாலல்லது நீங்குதலில்லை நீ அதுதீர்தற்காக வேட்டையாட வருகிறவனாய் பூமிமேல்வாவென்று ஈசனுக்குச் செய்தகுற்றத்தை ஆசாரியன் தீர்க்கவேண்டும் ஆசாரியனுக்குச் செய்தகுற்றத்தை அவ்வாசாரியனே தீர்க்கவேண்டுமென்கிறபடிதன்னால்வந்ததோஷத்தை தானே தீர்க்கும்வழிசொல்ல இந்திரன் ஆசாரியனுந் தேவர்களுந் தன்னைச்சூழ்ந்துவர குதிரைமேலேறிக்கொண்டு பூலோகத்திலிறங்கி பரமசிவனது கைலாயத்தை முன்னேவணங்கிக்கொண்டு தென்திசை நோக்கிவருகிறவன் கங்கைமுதலிய அளவிறந்ததீர்த்தங்களிலெல்லாமூழ்கி காசி காஞ்சி கேதாரம் முதலிய சிவஸ்தலங்கள் பலவும் வணங்கியும் விருத்திரனைக் கொன்றபாவம் விடாததாய் கேதுவால்விழுங்கப்பட்ட சந்திரன்போல ஒளிமழுங்கி கடம்பவனத்தின் எல்லையைச் சமீபித்தவுடனே தொட்டபழிவிட்டுப்போக மிகுந்தலைச்சுமையோடுவந்தவன் அந்தச்சுமைநீங்கினவன்போல அளவிறந்தசந்தோஷத்தையுடையவனாய் தனதாசாரியனுக்குத்தெரிவிக்க அவர் இவ்விடத்தில் நல்லதீர்த்தமும் தலமும் நாம்தெரிசிக்கக்கடவோமாதலால் சிலரைவிட்டு அவைகளை விசாரியென்ன அவிடம்விட்டு அப்பாற்போம்போது கற்றறிவில்லாதமந்திகள் அருவிநீரின்மூழ்கி அவ்வருவிவீசிய மணிகளைக்கொண்டுவந்து பாறைமேல்சிவலிங்கமாக வைத்து அருவிநீராலபிஷேகஞ்செய்து கரியவிரல்களால் மலர்களைப்பறித்துவந் தருச்சனை செய்து பழங்களை நிவேதித்துப் பூசிக்கவும் யாளியும் யானையும் புழைக்கையால் ஒருதுறையிலே நீராமுகந்து ஒன்றற்கொன்று ஊட்டியூட்டிப்பருகவும் புலிமுலைப்பாலை மான்கன்றுகள் பசிதீரப்பருகிமகிழவும் வெய்யிலில் வெறுநிலத்தில் பாம்புக்குட்டிகள்கிடந்து வருந்தக்கண்டு கருடன்தனதுசிறையைவிரித்து நிழலைச்செய்யவும் அதுகண்டு அச்கருடனாலே பாம்புக்குட்டிகள் வருந்துகின்றன ஐயோ வென்று பெண்குரங்குகள் சங்குகளாலே நீராமுகந்துவந்து அவைகளினுடல் குளிரச்சொரியவும் மயில்கள் பெட்டையோடு கூடியிருக்கும் மணவறையில் மாணிக்கங்களைக்கக்கிப் பாம்புகள் விளக்குவைக்கவும் குயில்

கள் ஓமென்றொலிக்க கிளிகள்பஞ்சாக்ஷரம் அதனோடுசேர்த்துச்சொல்ல பூவைகள் குருபதேசங்கேட்பதுபோலக்கேட்டுமகிழவும் இப்படிமிருகங்கள் பக்ஷிகள் செய்யுஞ் செய்கையைக்கண்டு இந்திரன் அதிசயித்து புளகாங்கிதனாய் மனமகிழ்ச்சியோடு செல்லும்போது ஒற்றர்கள் மீண்டுவந்து வணங்கி பால்குடிப்பவனுக்கு அப்பாலோடு தேனைச் சொரிந்தாற்போல மகிழ்ச்சிமேல் மகிழ்ச்சிபெருக ஐயா எந்த லோகத்திலும் நாங்கள் காணாதவதிசயங்களும் விசேஷங்களும் இந்தக் கடம்பவனத்திலேகண்டு மகிழ்ந்தோம் அதாவது ஒருபரிசுத்ததடாகக்கரையில் ஒரு கடம்பமரத்தி னிழலிலே ஒப்பில்லாதசோதிரூபமான ஒருசிவலிங்கம் விளங்குகின்றதென்று சொல்ல காதுகளில் அமுதஞ் சிந்தியதுபோலக்கேட்டு அவ்வொற்றர் வழிகாட்டச்சென்று திரிகரணமும் குணங்களும் ஒருமித்து தனதுபாவத்தைநீக்கித் துன்பத்தைப்போக்க முளைத்தெழுந்த சிவலிங்கத்தின்மேல் அன்புபற்றிஈர்க்க தலைமேற்கைகுவித்துச்சென்றுகாடுமூடிய அத்தீர்த்தத்தையுங்கண்டு கடம்பவனத்துட்புகுந்து.

அருவாகியுருவாகியருவுருவங்கடந்துண்மையறிவானந்த
வுருவாகியளவிறந்தவுயிராகியவ்வுயிர்க்கோருணர்வாய்ப்பூவின்
மருவாகிச்சராசரங்களகிலமுந்தன்னிடையுதித்துமடங்கநின்ற
கருவாகிமுளைத்தசிவக்கொழுந்தையாயிரங்கண்ணுங்களிப்பக்கண்டான்.

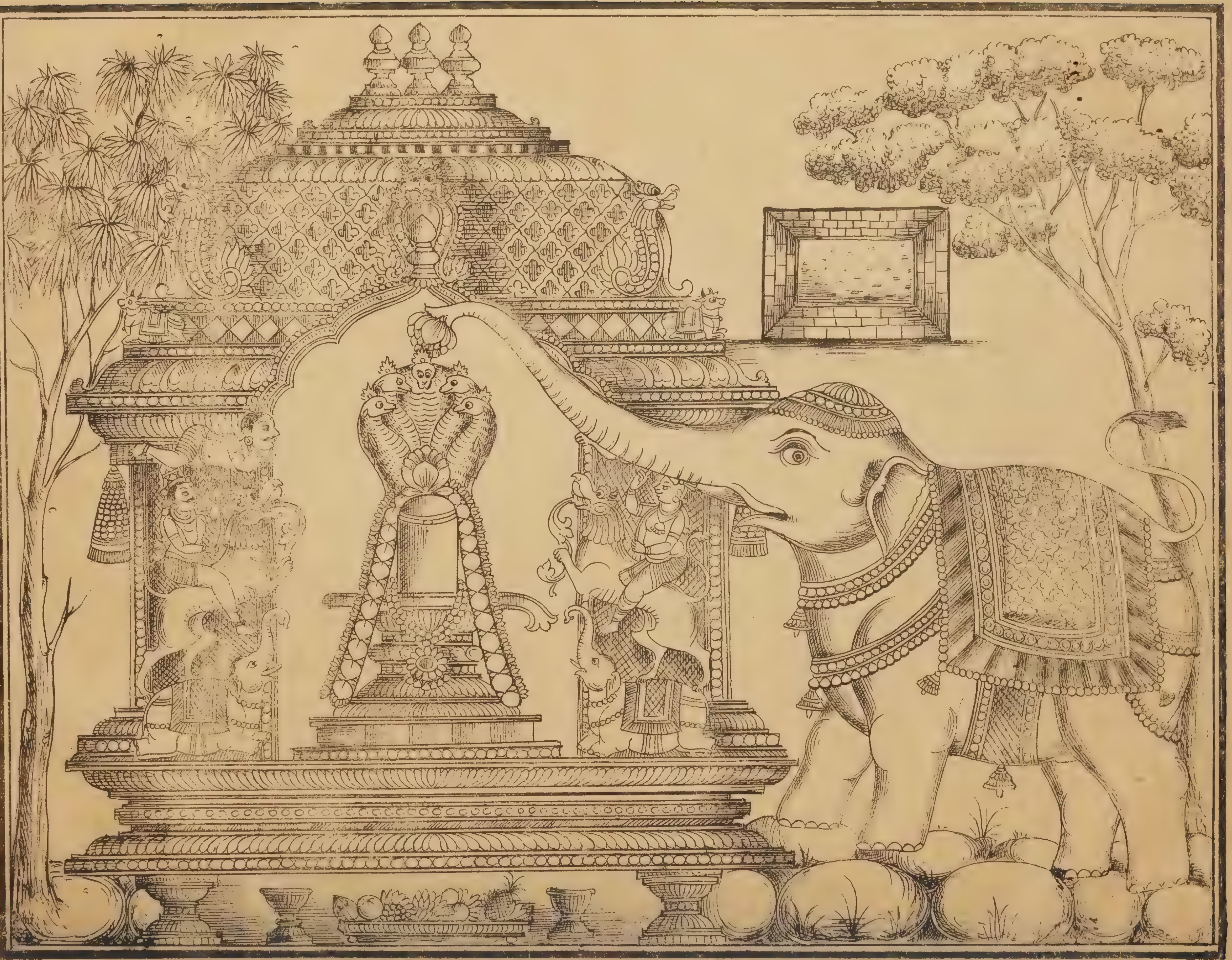
அப்படிக்கண்டு சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து பணிந்து ஆநந்தக்கண்ணீர்பெருக பேரின்பக்கடலுள் முழுகி வாய்குழற உடல்நடுங்க அன்புருவாகிய இந்திரனானவன் சிவபெருமான் அருச்சனைக்கு வேண்டுவன வெல்லாங்கொண்டு வரும்படி சிலரைதேவலோகத்துக் கனுப்பி விசுவகருமனை ஒரு விமானம் அமைக்கச்சொல்லி அந்தத்தீர்த்தக் கரையிற் சென்று சிவார்ச்சனை பண்ணுதற்கு பத்திரபுஷ்பங்கிடையாது தேடும்போது சிவபெருமானருளாலே அந்தத்தீர்த்தத்தில் உதயகாலசூரியனைப்போல பொன்னிறத்தாமரை புஷ்பிக்கக்கண்டு அன்புமிகுதியால் ஆநந்தக்கூத்தாடி மகிழ்ந்து அதற்குப்பொற்றாமரைத்தீர்த்தமென்று பெயரிட்டு அதில் ஸ்நாநஞ்செய்து அம்மலரைப்பறித்து தன்பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாகிய சிவலிங்கத்தி னிடத்தில்வந்து நெருங்கிய காடுகளை வெட்டி நிலந்திருத்தி வரும்போது சிவலிங்கத்தின்மேல் சூரியகிரணம்பட மனம்வருந்தி தனது குடையை நிழல்செய்வதாகவைக்க எண்ணுகையில் சூரிய மண்டலம்போல விஸ்வகர்மனா லனுப்பப்பட்ட எட்டுயானைகள் சுற்றிலுந்தாங்க அதற்குமேல் முப்பத்திரண்டு சிங்கங்களும் அறுபத்துநாலு தேவகணங்களுந்தாங்க நிருமித்த அந்த இரத்தின விமானத்தைச்சார்த்தி இந்திரனானவன் அஷ்டமூர்த்தமாய் விளங்குகின்ற பரஞ்சோதி பூசைக்குவேண்டியபொன்னுடையும் இரத்தினாபரணங்களும் வாசச்சந்தனமும் கங்காதீர்த்தமும் தூபதீபங்களும் திருப்பள்ளித்தாமமும் தூங்காவிளக்கும் பஞ்சகௌவியமும் பழமுந்தேனும் திருவமுதும் கொண்டுவர பின்னும் பொற்றாமரையில் ஸ்நாநம்பண்ணி பவம்போக்குந் திருநீறுபூசி உருத்திராக்ஷமாலிகை யணிந்து அன்புவடிவாய் அருள்வடிவாகி அரவாபரணங்களை யணிந்தபசுபதியை அப்பரமசிவமருளிச்செய்த சைவாகமப்படிமெய்யான அன்புபெருகபூசைசெய்து ஆநந்தக்கடலுள்மூழ்கி பூமியிற்படிய அஷ்டாங்க பஞ்சாங்க விதிப்படிவணங்கி திரிகரணமும் ஒன்றுபட்டுவலஞ்செய்து தேகங்கம்பித்து தண்டனிட்டு கூத்தாடிதனதுதோளின்மாலைமிதக்க ஆநந்தக்கண்ணீர்பெருகி நின்று அன்பு அடங்காம லதிகரிக்கதொழுது.

அங்கணாபோற்றிவாய்மையாரணாபோற்றிநாக, கங்கணாபோற்றிமூலகாரணாபோற்றிநெற்றிச்
செங்கணாபோற்றியாதிசிவபரஞ்சுடரேபோற்றி, எங்கணாயகனேபோற்றிஈறிலாமுதலேபோற்றி.

யாவையும்படைப்பாய்போற்றி யாவையுந்துடைப்பாய்போற்றி
யாவையுமானாய்போற்றியாவையுமல்லாய்போற்றி
யாவையுமறிந்தாய்போற்றியாவையுமறந்தாய்போற்றி
யாவையும்புணர்ந்தாய்போற்றியாவையும்பிரிந்தாய்போற்றி.

இடருறப்பிணித்தவிந்தப்பழியினின்றென்னையீர்த்துன், னடியிணைக்கன்பனுக்குமருட்கடல்போற்றிசேற்கண், மடவரன்மணாளபோற்றிகடம்பமாவனத்தாய்போற்றி, சுடர்விடுவிமானமேயசுந்தரவிடங்கபோற்றி.

பூசையும்பூசைக்கேற்றபொருள்களும்பூசைசெய்யு, நேசனும்பூசைகொண்டுநியதியிற்பேறுநல்கும்
ஈசனுமாகிப்பூசையான்செய்தேனெனுமென்போத, வாசனையதுவுமானமறைமுதலடிகள்போற்றி.

౨

వం। వెంకటకృష్ణరాజు నాయకు అచ్చువేసిది।

என்று துதித்த இந்திரனை பரமசிவம் கிருபைக்கண்ணாற்பார்த்து இனிதான குறுநகைதோன்றஇந்திரனே உனக்கு வேண்டியதியாது சொல்லென்ன இந்திரன் விரைவில் வணங்கி தலைமேற்கைகுவித்து சுவாமி உமதுதலத்தில் எல்லைக்குச் சமீபனாய் நான் வரும்போது தீராதபழியும் முற்காலத்தில் நான்செய்தபாபங்களுந்தீர்ந்து உமதுதிருவடியைத் துதித்துப் பூசைசெய்யத்தக்கவனான இதிலும் சிறந்தபேறு வேறேயாது ஆதலால் இன்னமும் உமதுதிருவடித் தாமரையை எக்காலமும் இந்தப்படியே பூசித்து உமதடியாருள் யானுமொருவனாகவேண்டிய இதுவே அடியேன்வேண்டத்தக்கதென்று பாதத்தில் விழுந்து சேவித்த இந்திரனுக்குப் பரமசிவம் கிருபையுண்டாகி இருதுக்களிற் சிறந்த வசந்தருதுவும் மாதங்களிற் சிறந்தசித்திரைமாதமும் நட்சத்திரங்களிற்சிறந்த சித்திரைநட்சத்திரமும் திதிகளிற்சிறந்த பூரணையும் கூடியசித்திரைமாதஞ்சித்திரை நட்சத்திரம் பௌர்ணமிதோறும் வந்துவந்து நம்மை அருச்சனைசெய்வாயானால் வருடம் முந்நூற்றறுபத்தைந்து நாளும் அருச்சனைபண்ணிய பலன்கிடைக்கும் ஆதலால் நீ சொர்க்கலோகத்துக்குப்போய் நன்மையான பலபோகங்களையும் அனுபவித்தபின்புமலபரிபாகம்பிறக்க பிரமாவிஷ்ணு முதலிய பெரிய பதவிகளின்மே லாசையும் மற்றவைகளும் மறக்கும்படி நாம் மோக்ஷந்தருகிறோமென்றுதிருவாய்மலர்ந்தருளிபெருங்கருணை நிரம்பி அருள்செய்ய இந்திரன் புளகாங்கிதனாய் முடிமேல் கைகுவித்து வணங்கி எழுந்து கண்ணீர்துளும்ப பலமுறைதுதித்து ஆநந்தக்கூத்தாடிசுவாமிதிருவடியைவிட்டுப்பிரிய அஞ்சினவனாய்பின்பு பரமசிவத்தின் அருளாகிய ஆக்கினையையெண்ணி பிரியாதவிடைபெற்று சுவர்க்கலோகத்தைச்சேர்ந்து இருபுறத்திலும் அரமங்கையர் சாமரம்வீச பஞ்சதருக்களும் பூமழைபொழிய தேவர்கள் முடிகளையடிகளிற்சூட்ட இந்திராணி போகத்தையனுபவித்து மார்புந்தோளும்பூரித்து தேகம் காமவெள்ளத்தில்முழுக உள்ளம்சோமசுந்தரக்கடவுளது கிருபை வெள்ளத்தில் முழுக பழையபடியே சுவர்க்கலோகத்தில் நீதிசெலுத்திக்கொண்டிருந்தான்.

இந்திரன்பழிதீர்த்தபடலம் - முற்றியது.

இரண்டாவது.

வெள்ளையானைச்சாபந்தீர்த்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

மட்டவிழுங்கொன்றைச்சடையான்மகவானைத், தொட்டபழியின்றொடக்கறுத்தவாறேதிப்
பட்டமத்வேழம்பரனைப்பராய்முநிவ, னிட்டகொடுஞ்சாபநீத்தேகியவாறேதுவாம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இம்மையிலறமுன்மூன்றுலெய்தியபயனையெய்தி,யம்மையின்மகவானீரோழரும்பதமளவும்வானில் [ர்.
வெம்மையில்போகமூழ்கிவெறுப்புவந்தடையவுள்ளச்,செம்மையில்விளைபேரின்பச்சிவகதிச்செல்வராவா

இறக்கமுத்தியைத்தருங் காசியென்னுந் திருப்பதியில் துருவாசமஹாமுநிவர் பழைய ஆகமப்படியே தமதுபெயர்விளங்க சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து சந்தோஷத்துடனே அருச்சித்துதுதிக்கும்போது பரமசிவன்தனதருளால் தனதுதிருமுடிமேலிருக்கும் ஒருதாமரைமலரைவிழச்செய்ய அதனைதனது கையை விரித்துத்தாங்கி கண்களிலுந் தலையிலும் மார்பிலும் அணைத்து தேகம்பூரித்து மிருந்தமெய்பின்பு அதிகரிக்க அவ்விடம் விட்டு தேவலோகத்துக்குப்போகும்போது இந்திரன் சங்கந் தொனிக்க அசுரரை செயங்கொண்ட பிரதாபத்தினாலே தனது பெரியபட்டணத்தில் தேவர்களாகிய சேனைசமுத்திரம்,ஆரவாரிக்க மங்களவாழ்த்தும் வேதங்களும் முழங்க நாலுதிக்கிலும் வாத்தியங்கள் கல்லென்றொலிக்க அரம்பை முதலியோர் அமிர்த ரசஞ்சிந்துகின்ற பாடல்களை காதிற் புகட்டவும் வரிசையாக சாமரங்கள் வீச ஐராவதத்தின்மேல் பவனி வர அவ்விடத்தில் தேவர்கள் நெருங்கிவந்து வேறு வேறு கையுறைகள் கொடுத்து, கைகள் குவித்து கண்டுகொள்ள அங்ஙனம் வந்த துருவாச முநிவரும்,

குற்ற மில்லாத ஆசிகளைச் சொல்லி தமது கையிலிருந்த தாமரை மலரை நீட்ட இந்திரன் அளவிறந்தசெல்வச்செருக்கால் மதியாமல் ஒருகையைநீட்டி அதனைவாங்கி மதயானைத்தலைமேல்வைக்க அந்தயானை பரிமளிக்கும் அம்மலரை துதிக்கையாற்றள்ளி காலால் மிதித்துத்தேய்த்தது அதைக்கண்ட துருவாசமுனிவர் காமதகனனைப்போல நெருப்புப்பொறி சிதறப்பார்த்து கோபித்து தேவர்களஞ்சியோட ஆலகாலவிஷத்தையுண்டபரமசிவனைப்போலநின்றுசிவனடியார்கள் அருவருத்துத்தள்ளிய செல்வச்செருக்கினையுடையாய் என்னசெய்தாய் தேவர்கள் கையுறையையே நன்குமதித்தாய் பரமசிவனது திருமுடிமேல் சாத்திய தாமரைமலரை மதியாமல் யானை மிதித்துத்தேய்க்க அதன்றலைமேல் வைத்தாயே புத்தியீனனே மஹாவிஷ்ணுவின்பெருமையும் பிரமாவின் பெருமையும் தேவர்வணங்கவாழும் உன்பெருமையும் சிவபூசையின் பலனென்று எண்ணினையில்லை உயர்ந்தயானைமேல்வருகிற இந்திரா உன்றலையானது பாண்டியரிலொருவன்வளையால் உடைபடக்கடவது உன்னுடைய நாலுகொம்பினையுடைய வெள்ளையானையும் காட்டானையாகக்கடவதென்று சபிக்க தேவர்கள் அம்முனிவரன் பாதத்தைவணங்கி ஜிதேந்திரியராகிய பெரியவரே எங்களரசனும் வெள்ளையானையும் அபராதிகளானபடியால் நீர் சபித்தசாபத்தை இனிவிமோசனஞ் செய்யவேண்டுமென்று குறையிரந்துருகினர்க்கு மனமிரங்கி துருவாசமுனிவர் சாபவிமோசனஞ் செய்ததாவது மனவாக்குக்கெட்டாதபரமசிவம் அருளியசேஷத்தை நிந்தித்தபாவம் பரிகாரத்தாற்போகாது ஆனால் தலையளவு வந்தது முடியளவாகத்தக்கது யானையும் காட்டானையாய் நூறுவருஷங்கழிந்தபின்பு பழையவடிவாகத் தக்கதென்று பிறிதுசாபம் நியமித்தபடி இந்திரன் மருடபங்கமானது பின்புசொல்லுகிறோம் அதுநிற்க அங்குநின்றவெள்ளானை தேவலோகத்தைவிட்டு மதிகலங்கி நீலமலைபோல மண்ணுலகில் வந்து காட்டானைக்கூட்டத்தோடு கூடி மிருகசஞ்சாரமாய் வேடர்கள்திரிகிற காடும் முல்லைவனங்களும் ஆற்றைச்சார்ந்தகாடும் குறவர்கள்தங்கள் தெய்வத்தோடு சஞ்சரிக்கிற மலையும் திரிந்தலைந்து நூறுவருஷமுங்கழிய பின்பு காட்டோடுநெருங்கியதெய்வீகமான கடம்பமாவனத்தில்வந்து பரமசிவனது திருவருள்பெருங்காலம்நேரிட்டதனல் பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்தைக் கண்டபோது தன் பழையவறிவுதோன்ற வத்தீர்த்தத்தில் முழுகியபோது பழையவடிவும் பரமசிவத்தினது கிருபாநோக்கமுந்தோன்றி பரமாநந்தவடிவாகிய சிவலிங்கமும் எதிர்தோன்றக்கண்டு வணங்கி அந்தத்தெய்வநாயகனைப்பூசிக்க அன்புதோன்றி துவாரம்பொருந்திய துதிக்கையினலே மொண்டுவந்து திருமஞ்சனஞ்செய்து தேனொழுகாநின்ற திருப்பள்ளித்தாமமும் சாத்தி அரவாபரணத்தை அணிந்த வேணியினையுடையபரமசிவத்தை அருச்சித்துப்பூசிக்க அதனது உள்ளத்திலுண்டாகிய அன்பினையறிந்த அப்பரமசிவம் வெள்ளையானையைநோக்கி நீயிங்குவந்த காரணம் என்ன உனக்கு வேண்டும் வரம்யாது சொல்லுவாயென்று கேட்க இத்தெய்வயானையானது உள்ளத்திலன்புமிகுந்து வணங்கி முன்னேதனக்குச்சம்பவித்ததும் இங்குவந்தமுறைமையும் கிரமமாகச்சொல்லி என்தந்தை யாகிய உம்மையடையப்பெற்ற எனக்கு இனி ஒருகுறைவுண்டாகுமோ சுவாமி உம்மைத்தாங்கிய இவ்வெட்டுயானைகளோடு அடியேனும் ஒன்பதாக உன்னடியைப்பிரியாது உன் சந்நிதானத்தில் இந்த விமானத்தை முதுகிற்சுமக்க வேண்டுமென்னும் அன்பு என்னுள்ளத்தில் பொருந்துதலினல் அதுவேவேண்டுமென்று இடையறாத அன்பினல் யானையிவ்வாறுசொல்ல தேவலோகத்தை யாளுகிற இந்திரன் நம்மிடத்து மெய்யன்புடையவனதலால் நீயங்குசென்று அவனைத்தாங்கி யிருப்பதே நமக்கு மிகுந்த சந்தோஷமென்று பின்னும் அதற்குவேண்டிய வரங்களைத்தந்து செலவுகொடுத்தருளினர்.

பரமசிவத்தினிடத்துச் செலவு பெற்றுக்கொண்டு வணங்கிச்செல்லும் வெள்ளையானை அச்சிவலிங்கத்துக்கு மேற்றிசையை யடைந்து தன்பேரால்ஒருதடாகமும் அதன்பக்கத்தில் சிவலிங்கத்தையும் கணேசனையும் பிரதிஷ்டைசெய்து அவற்றை அருச்சித்து நீங்காத அன்பும் தானுமாக அங்கு யிருக்குஞ்சமயத்தில் இச்செய்தியை அறிந்த இந்திரன் தூதுவரை யழைத்து எம் யானையைக்கொண்டு வாருங்களென்று அனுப்ப அத்தூதுவர் விரைவில் வந்து அழைக்க நான் வருகிறேன்நீங்கள் முன் செல்லுங்களென்று அனுப்பிவிட்டு தான் அங்குநின்று எழுந்து அதற்குக்கீழ்த்திசையில் ஓரிடத்தில்வந்து தனது பேரால் ஒரூர் உண்டுபண்ணி அதில் இந்திரேச்சுரமென்ன இந்திரன்பேரால் ஒரு சிவலிங்கம் ஸ்தாபித்து அவ்வரனைப் பூசித்து அங்கிருக்க இந்திரன் யானை இன்னும் வந்ததில்லை யென்று பின்னும் மனத்தினும் வேகமாகச்செல்லுகின்றதூதரைவிட அவர்களோடு அயிராவதம் தேவலோகத்தை அடைந்து இந்திரனைவணங்கிக் காட்டிலும் கடியமலையிலும் பலநாள் துன்பநோயுறவந்தசாபம் பரமசிவனைக்கண்டு நீங்கியதும் சொல்லி உயர்ந்த திக்குயானைகளின்

இனத்தினின்று நீங்கியதெய்வயானை இன்பத்தை யுடையதாக வீற்றிருந்தது.

மேற்றிசையில் ஐராவத க்ஷேத்திரத்திலுள்ள தீர்த்தத்தில் மூழ்கி ஐராவதப்பிள்ளையாரைத் தொழுது ஐராவதேச்சுரத்துக் கடவுளைப் பணிந்தவர்சாபத்தொடர்பினும் பாபத்தொடர்பினும் நின்று நீங்குவர் அயிராவதமென்னும் யானைசென்ற வழியே போய் வைகைநீரின்மூழ்கி அதற்குத் தென்கரையிலுள்ள இந்திரேச்சுரன் திருவடியை வணங்குவோர் இப்பிறப்பில் தருமமுதலாகிய மூன்றால் வரும்பயனை யடைந்து வருபிறப்பில் இந்திரபதவி முதலிய அரியபதவியெல்லாம் பெற்று சுவர்க்கலோகத்தில் வெறுப்பில்லாத போகத்தில் மூழ்கிப்பின்பு அதில் வெறுப்புத்தோன்ற மனச்செவ்வையினாலே உண்டாகிற பேரின்பமாகிய சிவகதியை அடைவார்கள்.

வெள்ளையானைச்சாபந்தீர்த்தபடலம் - முற்றியது.

மூன்றாவது

திருநகரங்கண்டபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

தானவாறிழிபுகர்முகத்தடகரிசாபம், போனவாறுரைசெய்துமேற்புதுமதிமுடிமேல்
வானவாறினன்கடம்பமாவனமுதுநகர, மானவாறதுதனைச்சிறிதறிந்தவாறிசைப்பாம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பவநெறிகடக்கும்பார்த்திவன்கிரணம்பரப்பிளம்பரிதிபோன்மலயத்
துவசனைப்பயந்துமைந்தன்மேன்ஞாலஞ்சுமத்திநாள்பலகழித்தொருநா
ணவவடிவிறந்தோனலயத்தெய்திநாதனைப்பணிந்துமூவலஞ்செய்
துவமையிலின்பவருணிழலெய்தியொன்றியொன்றாகிநின்றான்.

ஏழிசையையுங் கண்டத்திலேயுடைய வண்டுகள் கின்னரம்போலபாடுகின்ற கடம்பவனத்தின்கிழ்த்திசையில் தென்னர்சேகரனென்றும் மன்னர்சேகரனென்றுஞ் சொல்லப்படுகின்ற குலசேகரபாண்டியன் அரசாட்சிசெய்யும்மணவூரில் வைசியர்களில் ஒருவனாகிய தனஞ்செயனென்பவன் திரவியந்தேடுதல்போல சிவார்ச்சனைமுதலிய சிவதருமங்களையும் தேடுகிறவனாய் சிவனிடத்தில் சிறந்தமெய்யன்புடையவனாய் அவ்வூரிலிருந்து மேற்குத்திக்கில் சென்று பெரியவர்த்தகஞ்செய்துபின்பு தன்னூருக்குத் திரும்பும்போது பழையதாகியபிறவிக்கடலின் கரை தெரியச்செய்து அடியார்கள்துன்பத்தைத்தீர்க்குங் கடவுள்வசிக்கிற கடம்பவனத்தின்வழிவரும்போது சூரியன் அஸ்தமித்தகாலமாக நெருங்கியஇருளில் தனியனாய்சிவநேசத்தையுடையவன்நான்குகொம்புள்ள மதயானைகள் பிடரிமேற்றாங்குதலாய் ஆயிரங்கிரணங்களாலே எட்டுத்திக்கிலுமுள்ள இருளைப் போக்கிவிளங்குஞ்சூரியனைப்போல அவ்வனத்திலிருளைப்போக்கி விளங்குகின்ற இந்திரவிமானத்தை நேரேகண்டு சமீபத்தில்வந்து அந்தச்சோதிவிமானத்திலெழுந்தருளிய பரமசிவத்தைத் தரிசித்துவணங்கி ஆநந்தநிரம்பினநெஞ்சினனாய் அவ்விடத்தேதானே அன்றிரவைக்கழிக்க எண்ணி அங்கிருக்கும்போது அன்றிராத்திரியில் சோமவாரமாகையால் தேவர்களெல்லாம் அங்குவந்து பார்வதிசமேதராகிய பரமசிவனது திருவடிகளை வணங்கிசிவராத்திரிபோல அன்றிராத்திரி நான்குசாமத்திலும் அக்கடவுளுக்கு உவப்பாக அருச்சனை செய்துகொண்டிருக்க அங்கே தேவர்கள்வந்ததும் அருச்சனை செய்வதும் இவையெல்லாம்அடியாரன்பிற் கெளியவனாகிய நீலகண்டனது கிருபாநோக்கத்தால் திரிபுண்டரதாரியாய் சிவபத்தி பரிபாலனான தனஞ்சயன் கண்டு சிவார்ச்சனைக்குவேண்டிய வாசனைத்திரவியங்களை தேவர்களிடத்திற் கொடுத்து அருச்சனைசெய்யச்செய்து இந்திரன் தங்கள்தெய்வமாகிய பரமசிவத்தை வணங்கி அருகினிலிருக்க அக்கடவுளைப்பூசித்த தேவர்கள் பாபராசியும் இருளும் போய்விடிய குற்றமில்லாத தனஞ்சயன் ஒருவரையுங் காணாதவனாய் அந்தவிமானத்தின்மேல் ஒப்பற்றுவிளங்குகிற சிவலிங்கத்தை மாத்திரங்கண்டு மிகவும் ஆலோசிக்குஞ் சிந்தையு

ள்ளவனாய் ஆச்சரியப்பட்டு அக்கடவுள் திருவடியின்கிழே வணங்கி யெழுந்து இரண்டுகைகளையுந் தலைமேற்குவித்து பிரதக்ஷிணஞ்செய்து ஒரு விதத்தில் தன்னூருக்குப்போக மநந்துணிந்து மிகுந்த பக்தியோடு சிவபெருமானிடத்தில்விடைபெற்றுக்கொண்டுவந்து அவ்வூரரசனாகிய குலசேகரன் அரண்மனைக்குட்சென்று சத்துருசிங்கமான அவனைவணங்கி அவன்முன்னே நின்று எட்டுத்திக்கையுஞ் செயங்கொண்ட ஆக்கினைச்சக்கரத்தை யுடையவனே நேற்று அந்தக்கடம்பவனத்து வழியாய் நான்வர்த்தகஞ் செய்து வரும்போது பொழுதுபோயிற்று அப்போது நான்கண்ட அதிசயமாவது அன்றிராத்திரிக்கும் எனது பிறவிக்கும் முடிவுண்டாக சூரியமண்டலத்தைப்போல் விமானமும் அதில் ஒருசிவலிங்கமுங்கண்டேன் அந்த விலிங்கத்தை இராத்திரி முழுதும் தேவர்கள்வந்து அருச்சனைசெய்து போனார்கள் நானும் விடியுமளவுங்கண்டிருந்து அக்கடவுளிடத்தில் விடைபெற்று திரும்பிவந்தேன் என்று சிவநேசம் பெருகிச்சொல்ல அதைக்கேட்ட குலசேகர பாண்டியன் சுவாமியினுடைய திருவடிகளையும் தனதிரண்டு கைகளையும் தலைமேல் வைத்து உள்ளத்திலே அதிக அன்பும் ஆச்சரியமும் நிரம்ப இருக்கும்போது சூரியன்அஸ்தமித்தான் அன்றிராத்திரி அவ்வரசன் கனவில் இருவினையொப்பு மலபரிபாகம் சத்திநிபாதம் தத்துவதரிசனம் ஆகிய விவற்றையருளும் பரமசிவமே ஒருசித்தராகிவந்து ஓ பாண்டியனே அந்தக்கடம்பவனத்தை காடுபோக்கி நாடு நகரமாகச் செய்யக்கடவை யென்று தெரியச்சொல்லி மறைந்தருள குலசேகரபாண்டியன் விடியற்காலமாய் கண்விழித்து கனவில் சித்தவடிவாய்வந்த கடவுளுக்குச் செய்யுங் காலைநியதியெல்லா முடித்து அரசாட்சியில்வந்து மந்திரிகளுக்கும் பெரியோர்களுக்கும் இராத்திரி தான்கண்ட கனவிசேடத்தையும் நேற்றுத் தனஞ்சயனென்னும் வர்த்தகன்சொல்லிய விசேடத்தையும் சொல்லி அவர்களும் சந்தோஷித்து சொல்லத் தெரிந்து கொண்டு மந்திரிகளுடனே புறப்பட்டு கடம்பவனத்துக்கு வந்து பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தில் முழுகி இந்திர விமானத்திலிருக்குங் கடவுள் சந்நிதி முன்னே நின்று தலைமேற்கைகுவித்து அன்பு பின்றள்ளவும் முன்பு அருட்கண்ணீர் பெருகவும் என்புருகவும்.

சரணமங்கையோர்பங்குறைசங்கரசரணம், சரணமங்கலமாகியதனிமுதல்சரணம்
சரணமந்திரவடிவமாஞ்சதாசிவசரணம், சரணமும்பர்கணாயகபசுபதிசரணம்.

ஆழிஞாலமேலாசையுமமரர்வான்பதமேல், வீழுமாசையும்வெறுத்தவர்க்கன்றிமண்ணுண்டு
பீழைமூழ்கிவானரகொடுபிணிபடச்சுழலு, மேழையேங்களுக்காவதோவெந்தைநின்கருணை.

சூளதாமரைச்சென்னியுந்தொடத்தொடநீண்ட, நீளனீயுனக்கன்பிலமாயினுநீயே
மூளவன்புதந்தெங்குடிமுழுவதும்பணிகொண், டாளவேகொலிக்கானகத்தடைந்தனையென்னா.

தோத்திரங்கள் பண்ணி பெருகிய அன்பு இரண்டு கண்ணின் வழியிலும் ஒழுகுவதுபோல ஆநந்தக்கண்ணீரொழுக சிவாநந்தக்கடலின் மூழ்கிமெய்யன்போடு பிரதக்ஷிணஞ்செய்து வெளியேவந்து ஒரு புறத்திலிருந்துத்தரவுசெய்தபடியே மந்திரிகளே வலால் காடுவெட்டுவோர்கள்வந்துகூடிகொடுவாள் கோடாலிகொண்ட கையினராய் காடுவெட்டத் துணிந்து வெட்டும்போது இருண்டவனங்க ளெல்லாம்வெட்டுண்டு மெய்ஞ்ஞானிகளுள்ளம்போல் வெளியாய் செவ்வையாகக்கோலி இனிநகர்செய்வதெப்படியென்று மந்திரிகளோடாலோசிக்குஞ் சமயத்தில் அரசன்மகிழ இரவில்வந்தபடியே விபூதிதூளிதராய் பாதம் பூமியிற்பட சித்தவுருவமாகவந்து தோன்றி தாம்முன்புசொன்ன முதனூல் வழிநூல் சார்புநூற்படி வழுவாமல் நல்லகோயில் மண்டபம் கோபுரம்பட்டணம இவைகளை இன்ன இன்னபடிசெய்கவென்று விடைகொடுத்தருளியுடனே மறைய அப்படிமறைந்த சர்வவியாபியான கடவுள் திருவடியில் நிறைந்த பேரன்புடைய பாண்டியன் உலகத்தில் சிற்பசாத்திரங்களால் தெளிந்தவர்களாலே சிவபரஞ்சோதி சொன்னபடிகோயில் வேதபாராயணஞ் செய்கிற மண்டபம் அருத்தமண்டபம் சபாமண்டபம் அறுகாற் பீடிகை நிருத்தமண்டபம் உற்சவமண்டபங்கள் வேள்விமண்டபங்கள் திருமடைப்பள்ளி சுற்றிலுந் தேவர்சந்நிதிகள் வலப்புறத்தில் பார்வதிகோயில் மாளிகைகள் சுற்றுமதில்கள் கொடிகள்கட்டிய நெடியசூளிகைகள் சந்திரனைப்போலப் பிரகாசிக்கிறவீடுகள் செய்குன்றுகள் செம்பொற்கோபுரங்கள் பெரியமதில்கள் அகழிகள் சித்திரங்களெழுதிய பீடிகை வீதிதெற்றிகள் உற்சவவீதி சாளரங்கள் பெரியவீதி நாற்சந்தி முச்சந்தி அம்பலம் சபை மேடை நாடகசாலை முநிவர்வீதி பிராமணர்வீதி அரசர்வீதி வைசியர்வீதி வேளாளர்வீதி சூத்திரவீதி யானைக்கூடம் தேர்ச்சாலைகுதிரைச்சாலை பள்ளிக்கூடம் அன்னசத்திரம் முதலிய எல்லாஞ்செய்வித்து துணிகயம் கீழ்நீர்க்கூவல் பூவோடை குளம் பொய்

கைகந்தனவனம் பூஞ்சோலை துடைவை உய்யானம் இவைகளும் அந்நகருக்கு அழகாகச்செய்வித்து குலசேகரபாண்டியன் தனக்கும் அரண்மனை முதலியவைகள் ஈசானதிசையில் செய்வித்துக்கொண்டு அப்பட்டணத்துக்கு சாந்திசெய்யஆலோசிக்கும்போது சோமசுந்தரக்கடவுள் தெரிந்து வெளிவந்துதமது பொன்னிறமான சடையில் முடித்த சந்திரனது புத்தமுதத்தைச்சிந்த அவ்வமுதஞ்சென்று அறிவுருவமான தமதுபாதத்தை அடைந்தவர்களைத்தாம் சிவமயமாக்கினாற்போல அப்பட்டணத்தை சாந்திசெய்து தன்போற்பரிசுத்தமாய் மதுரமயமானதினாலே அதற்குமதுராபுரியென்றுபேரிட்டு கிழ்த்திசையில் ஐயனாரும்தென்றிசையில் சப்தமாதரும் மேற்றிசையில் துளசிமாலையணிந்த விஷ்ணுவும்வடதிசையில் எண்டோளியாகிய துர்க்கையும் காவலாக நிலைபெறநிறுத்தி யானைப்பிடரியில் பொன்மலை யிருந்ததுபோல விளங்குகிற கோயிலில் மதுரேசனை சாஸ்திரோக்தமா யருச்சனைசெய்வதற்கு பொய்யில்லாத வேதாகமப்படி நடக்கவல்ல பெரியோர்களையும், ஆதிசைவரையும், காசியிலிருந்து வருவித்து மதுரையில் நிலைபெறச்செய்து உத்தமகுலத்தினராகிய நால்வகைக்குடிகளும் உயர்வுந்தாழ்வுமாகக் கலந்த புறக்குடிகள்மூன்றும் வேதநெறிபிசகாமல் மநுநீதிப்படிநடக்க வைதிகதருமமும்சைவதருமமும்சிறக்க உலகத்தின்முகத்திலே திலதமிட்டாற்போல,பட்டணத்தைவளஞ்செய்து அன்றுமுதல்பாண்டியன் மங்கலவாத்தியங்கள் முழங்க நல்லசுபதினத்தில் குடிபுகுந்து பரமசிவனதுகோயில் மூன்றங்கமும் குறைவுபடாமல் பூசைநடக்க விஷ்ணுவைப் போல குலசேகரபாண்டியன் அரசாட்சிசெய்து சிலகாலத்துக்குப் பின் மலயத்துவசபாண்டியனைப்பெற்று வளர்த்து அவனுக்குப்பட்டங்கட்டி ஒருநாள் கடவுள் கோயிலிற்சென்று வணங்கி மூவலஞ்செய்து ஒப்பில்லாத பேரின்பமாகிய அருணிழலெய்திஒன்றியொன்று நிலையில் நின்றனன்.

திருநகரங்கண்டபடலம் - முற்றியது.

நான்காவது.

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப்படலம்.

கலிவிருத்தம்.

கன்னியொருபங்கினர்கடம்பவனமெல்லா, நன்னகரமான்துநவின்றுமுலகின்ற
வன்னைமகளாகிமலயத்துவசனுக்குந், தென்னனிடைவந்துமுறைசெய்ததுரைசெய்வாம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சிவபரம்பரையுமதற்குநேர்ந்தருள்வாடென்னவர்மன்னனுய்மலயத்
துவசனென்றொருவன்வருமவன்கற்பின்றுணைவியாய்வருதியப்போதுன்
றவமகவாகவருவலென்றன்புதந்தனள்வந்தவாறிதுவென்
றுவமையில்பொதியத்தமிழ்முனிமுனிவர்க்கோதினனுள்ளவாறுணர்ந்தார்.

மநுமுதலிய தருமநூல்களைவிரும்பி எல்லோருந் தன் செங்கோல்வழியேசெல்ல நடத்துகின்றபரிசுத்தனை மலையத்துவசனென்று வெற்றிமாலையால் அலங்கிருதனைக் கனிந்த அமுதம்போலுங் கிருபைக்கிருப்பிடமாய் காணுதற்குநல்லவனைவடமொழிக்கடலுந் தென்மொழிக்கடலுங்கடந்து மன்மதன் போல வடிவுள்ளவனைக் காமவிதைமுளைக்கிற நிலம் போலும் பதினாயிரம் மனைவியருள்ளவனைச் சூரியகுலத்திற்பிறந்த சூரசேனமஹாராஜன்குமாரியான காஞ்சனமாலையை விவாகஞ்செய்துகொண்டு சோமசுந்தரக்கடவுளை திரிகாலமும் வந்துவந்து வணங்கும் செயலைக்கற்றவனைப் அநேககாலம் பிள்ளையில்லாமல் அநேகதருமங்களைச்செய்து வேதாகமப்படி தொண்ணூற்றொன்பது அசுவமேதயாகமுஞ் செய்துமுடித்தபின் இந்திரன்வந்து இன்னம் ஒருயாகத்தைபுஞ்செய்து முடிப்பாயானால் எனது பதவிநொடியளவில் மாறுமாகையால் அதுசெய்யவேண்டாமென்று தடுத்து நீநல்லகாரியத்தைச்செய்யத் தொடங்கினதினாலே அதற்குத்தகுதியாக உலகமெல்லாம் மகிழும்படியானபிள்ளையைத் தருகிற யாகத்தைச்செ

ய்தால் நல்லபிள்ளையைப் பெறுவாயென்று புத்திர காமேஷ்டியாகஞ்செய்யச்சொல்லி இந்திரன் போன பின்பு வேப்பமாலையையணிந்த மலயத்துவஜபாண் டியன் அந்த்யாகத்துக்குவேண்டிய வைகளெல்லாங் கொண்டு அந்தநியமத்துக்குத் தகுதியானதனதுதே வியானபொன்மாலையுடனே யாக்சாலையிலிருந்துஇ ந்திரதிக்கைநோக்கி வைதிகர்கள் சொல்லிய் சடங்கி ன்படிஉதாத்தம்அநுதாத்தக்கிரமமான மந்திரங்களு ம்ஆகுதிகளுக்குரியவைகளுஞ்சேரச்சொல்லி வேள் விவளர்க்க அந்தவேள்வியில் புகை ஆகாசமும் பூமி யும் திசைகளும் பரவி போர்வைபோலமறைக்கப் பி ன்னும் குடங்குடமாக நெய்யும் பொரியும் சமித்து க்களும்தேவர்களுக்குப் பிரீதியாகதேவாமிர்தம்போ ல ஆகுதிகொடுத்து பரமசிவனுடைய சொல்வழி யே நெய்நிரம்பப்பெய்து வேள்வியில் அக்கினியை யதிகப்படுத்தும்போது பாம்பலங்காரப்பரஞ்சோதி தனியாகவும் இமவான்மனைவியாகிய மேனை தலைகு னியவும் மலயத்துவஜபாண்டியன் வலதுதோள் து டிக்கவும் பொன்மாலை கொங்கைகள்ததும்பி தீம்பா ல்வெள்ளம்பெருகவும் அவளிடக்கண் துடிக்கவும்இ ந்தப் பாண்டியநாடேயல்லது எந்நாடும் மகிழ்ச்சி பெருகவும் சைவமுதலிய தவமார்க்கங்க ளுபரவும் பாபங்கள்கெடவும் புண்ணியங்கள் வளரவும்தெய்வ வேதங்களும் தெய்வதுந்துபியும்திசைகளெல்லாமு ழங்கவும்தேவரம்பைகள்கூத்தாடவும்அந்தமதுராபு ரியிலுள்ளவர்கள் திரிகரணங்களும் வேறுபடாமல்த ங்களையறியாதஆநந்தத்தையடையவும்பதினெண்பா ஷைகள்வழங்குகிற நாடுகளில் தமிழ்நாடு சிறப்பை யடையவும் தமிழ்நாட்டுமூவேந்தரில்பாண்டியர்கள் மேன்மேலான பெருமையடையவும் அக்கினிதேவ ன் இதுவரையிலுஞ்செய்த தவப்பயனை யடையவும் மாந்தளிர்போல நெருப்புக்கொழுந்துவீசுகிற அந்த வேள்விக்குண்டத்தில் நெருங்கிய தளிர்களையுடைய ஒருவாசனைக்கொடி அநேகவிதழ்களையுடைய தாம ரைமலரை அப்பொழுது மலர்ந்துகொண்டுமுளைத் தெழுந்தாற்போல உலகத்தில் தருமத்தின்வழியிற் சென்றோருக்கு இகபரபோகவீட்டையருளுமம்மை சூழியக்கொண்டை வட்டமதியின் மாசுபோலவுமதி லே தொங்கவிட்டமுத்துமாலைஅந்தச்சந்திரனிலிரு ந்துவருகிற கிரணத்தைப்போலவும் அமுதம்போலு ம் இனியகுதலை மார்பின்வழியேயொழுகி முத்துமா லை யொடுவிளங்க சூரியப்பிரகாசத்தைவென்று பவ ளமாலிகையொளிவீச சிறிய இடையிற்சூழ்ந்தசிற்று டையும் நவரத்னமேகலையும்அசைய காதிற்குண்டல முங்குதம்பையும் இருளைப்போக்கிச் சிறியதோள்க ளைத்தொட்டாடதெளிந்தவமுதம்போலமழலைசிந்த இளநகைதோன்ற மூன்றுவயதுள்ள மூன்று முலை யோடுகூடிய பெண்பிள்ளையாகி சராசரங்களையெல் லாம்பெற்ற உமையவள் விளங்கினாள் சிறிய தளிர் போலுமெல்லடியிலணிந்த சிறியமணிச்சிலம்புஞ்சத ங்கையும் ஒலிக்க நல்லகொடிபோலசைந்து தளர்ந டையிட்டு இளமுறுவல்தோன்ற பெண்ணுகப்பிறந் து பெரும்பயனைப்பெற்ற பொன்மாலை மடியில்வந் து ஒருபெண்குழந்தையாயிருந்தனள் அப்படியிருந் தபிள்ளையை செவ்வாய் வெளிறாமலும் முலைக்கண்க ருகாமலும் கருங்கண்பசவாமலும் பத்துமாதந்தாங் கி வயிறுவருந்தாமலும் பெற்றுக்கொணடு எடுத்த ணைத்து உச்சிமோந்து வாய்முத்தங்கொண்டு பார்வ தியைப்பெற்றமேனைபோல மகிழ்ச்சியடைந்தாள்ப ராசத்தி ஆதிசத்தி இச்சாசத்திஞாநாசத்தி கிரியாச த்தியாய் உலகங்களையெல்லாம் படைத்தும் காத்து ம்அழித்தும் மறைத்தும் அநுக்கிரகித்தும் தனதுவ டிவுவேறாகிவாக்குக்கும் வேதத்துக்கும்எட்டாத ஒ ப்பற்றகாரணியானவள் திருமகளாய்வர இந்தப்பா ண்டியன்செய்ததவமோ போதுமானதன்று இந்திரி யகரணங்களெல்லாங்கடந்து ஆநந்தவெள்ளமாகிய பரஞாநமேவடிவாகவுடைய ஒருமுதல்விதனதுகரு ணையினாலேயே இன்று எல்லாருமறிய ஒருபெண்பி ள்ளையானாள் அப்படியவள் பிள்ளையானகிருபையை யும் தன்மனைவிசெய்ததவப்பேற்றையும் மலயத்து வசன் ஆலோசியாமல் நான்பிள்ளையில்லாமல் நெடு நாள்வருந்தி அரியதவங்களைச்செய்துபின்பு பிள்ளை ப்பேறுண்டாக இந்த யாகத்தைச்செய்தேன் இந்த யாகமும் ஐயோஒருபெண்குழந்தையைத்தந்தது அ ந்தப்பெண்குழந்தையும் முலைமூன்றுள்ளதாய் என் பகைவர் நகைக்கலாயிற்றென்று துன்புறும்போது சிவனருளாலே ஆகாயத்தினின்று மோர்வாக்கு இ ராசனே உனதுகுமாரியை குமாரனாகவெண்ணி சட ங்குகளெல்லாந்தப்பாமல் வேதஞ்சொன்னபடிசெ ய்து தடாதகையென்றுதிருநாமமிட்டு உனதுமுடியு ம் சூட்டக்கடவை சூட்டினபின்பு குமாரிக்கு நாயக ன்வரக்காணும்போது நடுமுலைமறைந்துபோம் நீகி லேசியாதையென்று உண்டாயிற்று அவ்வாக்கு கா துநிரம்பவும் அன்பும்மகிழ்வும்உள்ளத்தில்நிரம்பவு ம் உலகமெல்லாம் திரிகரணங்களொருமிக்கவும் ஆ நந்தக்கண்ணீர் உடல்நிரம்பவும் கடவுளைத்துதித்து யாகத்தைமுடித்தெழுந்து மனைவியோடு யாகசாலை யைவிட்டு இருகைப்புறத்திலும் வாத்தியங்கள் ஒலி க்க தனதரண்மனையிற்சென்று மங்கலவாத்தியத்து டனே எதிர்கொள்பவர்முகத்தில் மகிழ்ச்சிபெருகஇ ராஜரீகஞ்செய்யும் மண்டபத்தில் சிங்காசனத்தின் மேலிருந்து கற்றுக்கேட்டுவல்லரான வைதிகர்கள்

கையில் சுவர்னமழையைப்பெய்து மற்றெல்லார்க்கும் போதும்போதுமென்னக் கொடுத்து மான்மழு வேந்திய கடவுள்கோயிலுக்குஅதிகசிறப்புகள்பெருகக்கொடுத்து பின்னும் சிறையில்கிடப்பவரைச் சிறைநீக்கி ஏழுவருஷம் குடிகளிடத்தில்வாங்குகிற இறைப்பொருளைவிட்டு அயல்வேந்தரிடத்துக் கொள்ளுந் திறையையும்விட்டுஆயத்துறைப்பொருளையும் விட்டு கோயில்களும் தருமசத்திரங்களும் பெருகச் செய்யுங்களென்றும் சத்துருத்துவேஷங்களையும் விடுங்களென்றும் வள்ளுவனாலேபறையறையச்சொல்லி பொக்குஷத்தைத்திறந்துவிட்டுப் பலரும் வேண்டியவளவிற்கொள்ளக்கடவதென்று சிலர்க்கு ஆடையாப்ரணமுதலிய வெகுமதிகளைச்செய்து இராஜவீதியெல்லாம் சந்தோஷமாய் எண்ணெய்விழா சுண்ணவிழாமுதலிய ஆடச்செய்து அந்தமதுராபுரியேயன்றி எல்லாப்பட்டணங்களும் சந்தோஷிக்க மலயத்துவசபாண்டியன் பெருங்களிப்படைந்து கடவுளருளியபடி தன்பிள்ளைக்கு சாதகர்மம்முதலிய கிரியைகளெல்லாஞ்செய்து தடாதகையென்று பெயரிட்டு வேதங்களும் யதார்த்தங்காணக்கூடாத தேவியை இமவானையும் மேனையையும்போல்வளர்த்துக் களிக்குங்காலத்தில்.

பிரமாண்டங்களெல்லாம் சிறுவீடாக விளையாடுகிறவளாகிய செகன்மாதா இப்போது தடாதகையாய் மழலைப்பிள்ளைகளுடனே வீதியில்வந்து மணலாலே சிறுவீடுகட்டி மணற்சோறுக்கி தன்னொடொத்தபிள்ளைகளுக்கு விருந்திட்டும் முருகவேளும் வாய்வைத்தருந்தாத தனதிளமுலைப்பாலை பாவைக்குக்கொடுத்தும் பொன்மாலையை மகிழச்செய்து தோழிமார்கள் கண்களிகூர அவர்கள்கற்க ஆடிக்காட்டுகிறவள்போல கழங்கு பந்து அம்மனைகளாடியும் இருவினையாகிறகயிறுபூட்டி மேலுலகமும் கீழுலகமும்சென்றுவர நம்மை ஆட்டுகிறதுபோல முத்துவடம் பூண்ட ஊசலாடியும் இனி தனது தந்தைக்கு மகிழ்ச்சி செய்வாளாய் மெய்யான வேதங்களும் அறுபத்துநான்குகலைஞாநங்களுந் தெளிந்துயானை இரதம் குதிரை ஏற்றங்களும் தனுர்வேதமும் தெளிந்து வருகிறதைக்கண்டு மலயத்துவச பாண்டியன் வேதவேதாங்கங்களெல்லாம் மேகலையாக இடையில்தரித்த தனது சிறுமகளுக்கு மகுடஞ்சூட்டுதற்கு நல்லநாள் நியமித்து திசைகளுக்கெல்லாம் ஓலைபோக்கி அரசர்களை வருவித்து பட்டணமெல்லாந்திருவிழாவர்க அலங்கரித்து சுமதியாகிய மந்திரியால் அபிஷேகத்துக்கு வேண்டுவனவெல்லாஞ் சேகரித்து மங்கலவாத்தியங்கள் முழங்க யானையின் தலைமேற் பொற்குடங்களில் கங்கைமுதலிய தீர்த்தங்களெல்லாநிரப்பிப் பூசித்து மந்திராக்கினிவளர்த்து அமுதம் நிவேதித்து செம்பொன்னாலும் இரத்னங்களாலுஞ் செய்த சிங்காசனத்தை விசுவாசத்துடனே பூசித்து தெய்வத்தைத்துதித்து திருமுடியை மதயானைமேல்வைத்து பட்டணப்பிரவேசஞ்செய்து பூசித்து இரத்தினங்களாலே ஐந்துதலைகளும் பொன்னாலுடலுமான நாகம்படங்களைப்பரப்பி குடைபோற்கவிய சிங்காசனத்தின்மேல்வைத்து தடாதகைப் பிராட்டியாரை சுவர்னகும்பத்தால் நன்னீர் அபிஷேகஞ்செய்து தேவர்கள் மந்தாரப்பூமழை பொழிய முநிவர்கள் மங்கள்ஞ்சொல்ல தெய்வரம்பைகள்போல்வார் நடனஞ்செய்ய ரிஷிபத்தினிகள் பல்லாண்டுபாட வேதங்கள்முழங்கமாணிக்கக்கிரீடஞ்சூட்டி காருண்ணியரூபியான தடாதகைப்பிராட்டியாருக்கு தனதரசாட்சியும் மந்திரிமுதலியோர் தமதுகாரியங்களைச் செய்யவும் செங்கோல்கொடுத்து பூரணச்சந்திரன் போலும் வெள்ளைக்குடைநிழல் செய்யவும் அந்தச் சந்திரகிரணங்கள்போல இருபுறத்திலும் சாமரம்வீசவும் தேவர்கள் பூமழைபொழியவும் வெள்ளிமலைமேல் சூரியனுதயமானதுபோல வெள்ளையானைமேலேற்றி வேப்பமாலையணிந்து பெண்ணரசியைமங்கலவாத்தியங்கள் முழங்க நகரைவலஞ்செய்வித்து அசரீரிசொல்லக்கேட்ட அப்போதிலும் இப்போது திருமகள்விளங்குகிற செவ்விநோக்கி பேராநந்தம் அதிகரித்து பின்புசிலநாள்கழித்து வீரலட்சுமி கொண்டாட தன்றோள்களாற்சுமந்த உலகமெல்லாம் மகளுக்குக்கொடுத்து மலயத்துவசன் வானாட்டைப் பெற்றான்.

பின்பு தேனிற்சுவை போலவும் பூவில்மணம் போலவும் பரமசிவன் இடப்பாகத்தைப் பிரியாத நமதுதாயாகிய தடாதகைப்பிராட்டியார் தந்தைக்கு அந்தியகாலக்கடன்களெல்லாம் வழுவாதுசெய்துபின்பு இரத்நசிங்காதனத்தின் மேலிருந்து உலகமெல்லாம் ஒருகுடைநிழலிலாள்வாளாய் உலகத்தரசர்கள் வணங்க உலகத்தைமநுநீதிவழுவாமற் காத்து மலயத்துவசபாண்டியன் சுவர்க்கலோகஞ்சென்றபின்பு பரமசிவன் தமதுள்ளத்தில் மதிக்கின்ற அரசவம்சம்போல பாண்டியன்பெற்ற கன்னிப்பெண்ணரசியானவள் ஆக்கியாசக்கரஞ்செலுத்திய பெருமையெப்படியென்றால் சூரியனுதயமாக ஐந்துநாழிகைக்குமுன்னே நாகசுரமுதலிய நல்லிசைகேட்டு எழுந்து திருமஞ்சனமாடி தங்கள் அரசகுலத்துக்குத்தக்க நித்திய கருமாநுஷ்டானங்களும் தேவபூசையும் குறையின்றி முடித்து மெய்ஞ்ஞாநிகள் சூழ்ந்துவர சிவபெருமான் கோயிலுக்குப்போய் சோமசுந்தரக் கடவுளை விதிப்படிவணங்கி மீண்டு தனதரண்மனையி

ல் ராஜரீகநடத்துங் கொலுமண்டபத்தில் புஷ்பங்க
ளாலலங்கிருதமான அரதநசிங்காதனத்தின்மேல் அ
முதத்தாற் செய்தபாவைபோலிருந்து அனிந்திதை
யும் கமலினியும் உலககன்னிகைகளாகவந்து அடப்
பையுங் களாஞ்சியுந்தாங்க சரஸ்வதியும் லட்சுமியு
ம் அப்படியே உலககன்னிகைகளாகவந்து சாமரம்
வீசவுங்கண்ணப்பநாயனுர் அருச்சித்தமலர்கள்போ
ல சோழனும் சேரனும் முதலிய அரசர்கள் தங்கள்
முடிமாலை பாதத்தில்விழவணங்கி அருளினபடிஏவ
ல் செய்ய கத்தி கேடகங்கள்கொண்டு குவித்தகையி
னராய் செகதீஸ்வரியான பிராட்டி எப்போது கிரு
பாநோக்கஞ்செய்வாளோவென்று இமையாமற்பார்
த்து அவள்பார்க்கும்போது இரண்டுகையுங்குவித்
து பிழைத்தோமென்று வாய்பொத்தி உழையர்கள்
ஏவல்செய்யவும் கஞ்சுகிகள் அவன் மராடராஜன்
அவன் கருநாடராஜன் இவன் விராடராஜன் இவன்
குருநாட்டுவேந்தன் உவன் சேரன் உவன் சோழன்
என்று ஐம்பத்தாறு தேசத்தரசர்களையும் பிரம்பாற்
குறித்துக்காட்டவும் செந்தமிழும் வடநூலும் முடி
வு தெரிந்தவர்களும் வேதசாஸ்திரமுதலிய கலைஞா
நந் தெரிந்தவர்களும் ஆறுசமயநூற்றெரிந்தவர்களு
ம் இருவகைப்பற்று விட்டவர்களும் சைவமாதவர்க
ளும் மெய்ஞ்ஞானத்தால் அஞ்ஞாநத்தைவென்றவீ
ரர்களும் சமூகத்திலிருந்து நன்குகத் தெளிவிக்கும்
ஆசாரியர்களும் பஞ்சாங்கத்தால் முக்காலமுந்தெரி
ந்தபுரோகிதர்களும் பின்னனுபவமும் முன்னனுபவ
முந்தெரிந்து நடத்தும் சுமதிமுதலிய மந்திரிகளும்
சூழ்ந்திருக்க பிராமணர்கள் தொழிலாளிகள் தேவ
ஸ்தானபூசை தருமசத்திரம் விரோதமில்லாதகுடிக
ள் முதலானவர்களை மந்திரிகளாலே தெளிந்தும் ஒ
ற்றர்களாலேயறிந்தும்யாதேனுங்குறைவுண்டானல்
தண்டித்துத்தீர்த்தும் உத்தேசம்லக்ஷணம் பரீக்ஷை
என்னும் மூவகையாலே நியாயநூலை அநுவாதித்து
முறைப்படிகண்டித்து கிரமத்தினிறுத்தி தார்க்கிகர்
கள் தர்க்கஞ்செய்யுங் கூட்டத்தில் மகிழ்ச்சிகொண்
டும் மஹாவிஷ்ணுமுதலியதேவர்கள்தங்கள்வலிமை
யாற்கடைந்தெடுத்த அமுதமெல்லாம்வாரி அஞ்ஞா
நந்தீரக்கற்ற வித்வான்கள்பொழிவதுபோல கவிகளி
லுண்டாக்கி ஊட்ட காதுகளிரம்பவுண்டும் பிராம
ணர்கள் சைவர்கள் பெரியோர்கள் எல்லாருக்கும்சு
யம்பாகிகள் தேவாமிர்தத்தையும் வெறுக்கச்சமைத்
தமுல்லையரும்புபோன்றஅன்னமுதலிய நாலுவகை
யுண்டியுங்கொடுத்து அவர்கள்சொல்லும் உபசார
மாகிய விருந்துண்டும்மத்தியானகாலத்தில் புராணி
கர்களாலே பதினெண்புராணங்கள்கேட்டும் மநுமு
தலிய தருமசாஸ்திரங்கள்கேட்டும் பின்பு சித்திரப்
பிரதிமைபோல நாடகிகளாடலும்பாடலுங்கேட்டு
ம் இவ்வாறு முன்னோர்கள்செய்த தருமபரிபாலன
மும் வேறேதருமங்களும் யாகவகைகளும் செய்வித்
தும் செல்வமுங்கல்வியும் தனக்கிருகண்களாக வள
ர்த்துவருகிறுளென்று சொல்வதுபெரிதோ மும்மூ
ர்த்திகளாலே முத்தொழிலையு நடத்துகிறுளென்று
சொல்வதும் ஆதிமத்தியாந்தரகிதையான தேவிபுக
ழுக்கு ஈடன்றென்றால் புல்லறிவினனுகிய என்னுற்
சொல்லிமுடியுமோ முடியாதுதடாதகைப்பிராட்டி
யார் கன்னியாகவிருந்து அரசாட்சி செய்ததனுலே
அந்நாட்டுக்குக் கன்னிநாடென்று பெயராயிற்றென்
று அகத்தியர்சொல்ல முநிவர்கள்கேட்டு மகிழ்ந்து
த்து ஐயா முன்னே தக்கன்செய்த தவத்தாலே தா
க்ஷாயணியாகவும் பருவதராஜன்செய்ததவத்தாலே
பார்வதியாகவும் வேதாந்தங்களுக்கும் எட்டாததே
வி அவதரித்தாள் இங்குமனிதனுகிய மலையத்துவச
ன் மகளென்றுபிறக்க காரணமென்ன சொல்லியரு
ளவேண்டுமென்ன.

அகத்தியர் கேளுங்கள் முநிவர்களே முற்கால
த்தில் விச்சுவாவசு என்னும் விஞ்சையன்பெண்ணு
கிய விச்சாவ்தி என்பவள் பார்வதிபக்தியுள்ளவளா
ய் வருகிறவள் ஒருநாள் தாதையைவணங்கிஐயாநா
ன் பார்வதியைப்பூசித்து ஈடேறவேண்டுகிறேனுகை
யால் அந்தவுமையவள்மந்திரத்தை எனக்குபதேசியு
மென்று தந்தையாலுபதேசிக்கப்பெற்றுப் பின்னும்
ஐயா நான் உமையைப்பூசிக்க இவ்வுலகில் சிறந்த த
லம் யாதென்று கேழ்க்க தந்தை உலகத்தில் பெரி
யோர்கள் எப்போதுஞ் சஞ்சரிப்பதாய் துவாதசமு
டிவென்றும் பூலோக சிவலோகமென்றும் சொல்ல
த்தக்கது மதுரை அதுவோ திரிலோகங்களிலும்சிற
ந்த சத்திபீடம் அறுபத்துநான்கிற்கும் முதற்பீடம்
வேண்டினோருக்கு போகமும் வீடும் சித்தியும் தரத்
தக்கது பின்னும் இரவும்பகலும் சுவர்க்கலோகத்திற்
கதவடையாமல் தேவர்கள்வந்து பூசித்து உமாதே
வி அருளுகிற சித்தியால் வினையைவெல்வார்கள் அ
துவுமல்லாமல் எந்தந்தைமுதல் ஐந்துபேர்கள் பூசி
த்து அந்தமதுரையில் நல்லவரங்களெல்லாம் பெற்
றுர்கள் சராசரங்களெல்லாம் பெற்ற அங்கயற்கண்
ணம்மை தன்னைப் பூசிப்போர்க்கு வேண்டிய இகப
ரபோகங்களைக் கொடுத்துப் பேரருள்செய்து விள
ங்குகின்றுளென்றுசொன்ன தந்தையைவணங்கி அ
வரனுமதிபெற்றுக்கொண்டு ஒருபூங்கொடிபோல் ந
டந்து காடு மலை ஆறுகள் கடந்து நமது ஆதிபராப
ரையினுடைய பரிபூரணகிருபைதங்கிய அந்த மது
ரையில்வந்து பெண்யானை நீராடுதல்போல பொற்
றுமரைக்குளத்தில் முழுகி வேதக்கொழுந்தாகிய க

டவுள் இடப்பாகத்தில் எழுந்து படர்ந்த பொன்மலைவல்லியாகிய அங்கயற்கண்ணியையவணங்கிதைமாதம்தொடங்கி பகலுணவு இராத்திரி போஜனம் அல்லது கிடைத்த சோறு - இலை - காய் - கனி - கிழங்கு - மா - எள் முதலிய வுணவுகளும் சாந்திராயணம் - பஞ்சகௌவியம் - பால் - நன்னீர் - தருப்பைமேனுனிநீர் - வாயு - இவைகளைப்புசித்தும் பட்டினிகிடந்தும் இப்படி பனிரண்டுமாதகாலம் விரதங்கள்செய்து இளைத்து மேல்வரும் தைமாதத்தில் சன்னிதிக்குப்போய் வணங்கிநின்று மாந்தளிர்போலும் திருவடிகளையும் இருமணிக் கோவை சூழ்ந்த முன்போலும் இடையையும் நூலிழையும் நடுப்புகுதாத திருக்கொங்கைகளையும் வரிசையாய் பொன்வளையல்களணிந்த செங்காந்தள் மலர்போலும் திருக்கைகளையும் திருமங்கிலியக் கழுத்தையும் பூரணசந்திரன்போலும் திருமுகத்தையும் வண்டுகள் இன்னிசைபாடுகின்ற இருண்ட திருக்குழற்கற்றையையும் இப்படி பாதாதிகேசபரியந்தம் தேவியைத்தியானித்து வீணைக்கடவுளைத்துதித்து கைகுவித்துஇளஞ்சூரியன்போலு நிறத்தையுடைய மகமல்பட்டால் அளவுக்கிசையத்தைத்து செம்பொன்மயமான கவசத்தை அவிழ்த்து முல்லைப்பூமாலையை முடியிற் சூட்டி சுரைப்பத்தர் பின்னேதோன்ற பூங்கோதையைப்பொருந்திய பிடரியில்கிடக்க வீணையைதோள்மேலணைத்து மீன்போலும் கண்களை யுடைய விச்சாவதி தந்திகளை முறுக்காணிகளால் சுதிகூட்டி பண்விளங்கத் தெறித்துப் பாடத் தொடங்கினள் எப்படியென்றால்.

ஒளியாலுலகின்றுயிரனைத்துமீன்போற்செவ்வியுறநோக்கி
யளியால்வளர்க்குமங்கயற்கணன்னேகன்னியன்னமே
யளியாலிமவான்றிருமகளாயாவியன்னமயில்பூவை
தெளியாமழலைக்கிளிவளர்த்துவிளையாட்டயருஞ்செயலென்னே.

அண்டக்குவைவெண்மணற்சிறுசோறாக்கித்தனியேவிளையாடுங்
கொண்டற்கோதாய்படியெழுதலாகாவுருவக்கோகிலமே.
கொண்டற்குடுமியிமயவரையருவிகொழிக்குங்குளிர்முத்தால்
வண்டற்குதலைமகளிரொடும்விளையாட்டயரும்வன்பென்னே.

வேதமுடிமேலானந்தவுருவாய்நிறைந்துவிளையாடு
மாதரரசேமுத்தநகைமானேயிமயமடமயிலே
மாதரிமவான்றேவிமணிவடந்தோய்மார்புந்தடந்தோளும்
பாதமலர்சேப்புறமிதித்துவிளையாட்டயரும்பரிசென்னே.

இப்படி விச்சாவதி மீனாட்சியை வீணாகானத்தால் தோத்திரம்பண்ண ஆழ்ந்த மெய்யன்பாகியவலைக்குள் அகப்படுகின்ற அங்கயற்கண்ணம்மையாகிய காருண்ணியரூபி சூழியக்கொண்டைமுடித்த சிறிய திருமுடியும் கொவ்வைக் கனிபோலும் திருவாயில் மழலையமுதஞ்சிந்த மூன்றுவயது பச்சிளம் பெண்பிள்ளைவடிவாய் சன்னிதிமுன்னே வேண்டும்வரமருள வந்து நின்றாள்.

அப்படிவந்துநின்ற மூன்றுவயதுக் குழந்தையை விச்சாவதி சாஷ்டாங்கவந்தனஞ்செய்யஅவ்வுலோகமாதாவானவள் விச்சாவதி நீவேண்டியதென்ன சொல்லென்றுகேட்க அதற்கு விச்சாவதிதாயே எக்காலத்தும் உனது பாதகமலங்களினீங்காத பரிபூரண பக்தியை அருளவேணுமென்ன அப்படியே தந்தேன் இன்னமுனக்கு வேண்டியதேதென்ன தாயே இப்போது நான்கண்ட பிள்ளைவடிவாய் என்னிடம்வந்து அருள்சுரந்து மடியிலிருக்க திருவுள்ளஞ் செய்யவேணு மென்று வணங்க சிவபரம்பரையாகிய தேவி சம்மதித்து விச்சாவதியே நீமலையத்துவச பாண்டியனுக்கு மனைவியாக பிறந்துவந்தபோது நான்பிள்ளையாய் உன்மடியில்வந்திருப்பேனென்று அருள்செய்ய அப்படியே விச்சாவதி பொன்மாலையாய் வந்தகாலத்து மதுரைமீனாக்ஷி தடாதகைப் பிராட்டியாக அவதாரஞ்செய்தாளென்று அகத்தியர் அருளிச்செய்தார்.

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப்படலம் - முற்றியது.

ஐந்தாவது

திருமணப்படலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தரைபுகழ்தென்னன்செல்வத்தடாதகைப்பிராட்டிதானே
திரைசெய்நீர்ஞாலங்காத்தசெயல்சிறிதுரைத்தேன்றெய்வ
விரைசெய்பூங்கோதைமாதைவிடையவன்மணந்துபாராண்
டரசுசெய்திருந்ததோற்றமறிந்தவாறியம்பலுற்றேன்.

மனித்தருக்கரசாகித்தெவ்வேந்தர்க்குமடங்கலாய்மடநல்லார்க்
கினித்தவைங்கணைக்காளையாய்நிலமகட்கிணர்த்துழாயணிமாலா
யனித்தநித்தமோர்ந்திகபரத்தாசைநீத்தகந்தெளிந்தவர்க்கொன்றாய்த்
தனித்தமெய்யறிவானந்தமாம்பரதத்துவமாய்நின்றான்.

என்று அகத்தியமுனிவர் கேளுங்கள் முனிவர்களே லோகமாதாவானவள் பெண்ணரசியாகி ஆக்கினைசக்கரம் பகையிருளைப் போக்க வெள்ளைக் குடையாகிய சந்திரன் குளிர்ந்த நிழலைக் கொடுக்க மனுநீதிப்படியே பெரிய உலகங்களெல்லாம் தனியரசு நடாத்திவருங்காலத்தில் திருவிடைஇளைத்து மறையவும் செம்பொன்மலைபோலக் கொங்கைகள் வளரவும் கரியகூந்தல் பாதிராத்திரி இருளை வெல்லவும் வீணைபோல் கொஞ்சுங் குதலைச்சொல்லும் இனியநகையையு முடைய பெண்ணரசுக்கு திருக்கல்யாணகாலம் நேரிட்டதாயிருக்க அந்த குளிர்ந்தசந்திரனைக்கொண்ட கொம்புபோன்ற தடாதகையைப் பெற்ற பொன்மாலையானவள் கண்டு நிறையப்பூத்து வளைந்த கொம்புபோன்ற வுனக்குக் கன்னிப்பருவம் பழுக்குங்காலம்வந்தும் இன்னம் கல்யாணம்கூடாதிருக்கின்றதே யென்று கிலேசித்துச் சொல்லக் கேட்டு தாயே நீ நினைத்த எண்ணம் கூடுங்காலம்வரும்போது கூடும் இப்போது நீ கிலேசிக்க வேண்டாம் நான் சென்று எட்டுத்திசைகளும் சமுத்திரதீவுகளும் எனதுவிசையம் நிலைபெறச் செய்துவருகிறேன் நீ இங்கிருக்கக்கடவையென்று தடாதகைப்பிராட்டி விரைவில் எழுந்துவந்து சபைகூடக்கண்ட அரசர்களும் மந்திரிகளும் முதலியயாவருங்கூடி பிராட்டியின் திருவுள்ளந் தெரிந்து தாவுகின்ற குதிரைகட்டிய தேரைக் கொண்டு வந்து சாரதி நிறுத்த அத்தேரில் உலகங்களுக்குள்ள இடையூறுதீர எழுந்தருளி சங்கமுழங்கவும் அஷ்டாதசவாத்தியங்கள் முழங்கவும் வாள்வீரர்கள் வேல்வீரர்களாக சிலபெண்படைகளும் தேரேறிச் சூழ்ந்துவர சதுரங்கசேனைகளும் சூழ மீனக்கொடியும், புலிக்கொடியும், விற்கொடியும், பீலிக்குடைகளும் சாமரங்களும், வேப்பம்பூமாலையணிந்த தேவிதேரைச்சூழ்ந்துவர வெண்கொற்றக்குடை நிழலைச்செய்ய வேதங்கள் முழங்க பக்கத்தில் வியாழபகவானையொத்த சுமதியென்னு மந்திரி கையிற் பொற்பிரம்பை நீட்டி சதுரங்கசேனைகளுஞ்செல்லச் சேவகஞ் செய்துவர இந்திரலோகமுதலான லோகங்களிலுள்ள செல்வங்களெல்லாங்கொள்ளவெண்ணி கெஜபதி முதலிய வடதிசை அரசர்கள் புஜபலமடங்கவென்று அவ்வரசர்களாலே தேர் முதலிய சேனைகளும் ஊழியப்பெண்களும் இன்னும் பலபொருள்களுந் திறையாகக் கொடுக்கக்கொண்டு வேறே பகைவரில்லாமையால் திக்குப்பாலர்களை வெல்லக்கருதி இந்திரதிசையிற் சென்று அவன் சேனைகளோடெதிர்த்து இந்திரன் சூடிவந்த தும்பைமாலையற்று அவனது கெருவபங்கமாய் ஊழியப் பெண்களும் சதுரங்கசேனைகளும் சிந்தாமணியும் கற்பகமுதலியவுந் திறையாகக் கொடுக்கக்கொண்டு அப்படியே மற்றதிக்குப்பாலரையும் வென்று அவர்கள்கொடுக்குந் திறைகளைக்கைக்கொண்டு ஈசானியதிக்கிற்சென்று கைலாயத்தைச்சமீபித்து தனது சதுரங்கசேனைகளின் முழக்கமும் பலவாத்தியங்களின் முழக்கமும் முன்சென்று பரமசிவத்துக்குரைக்க நெருங்கி மலைகளோடு மலைகள்மோதிச் சண்டை செய்வதுபோல யானைகள் கெர்ச்சித்துப்பாயவும் முதுகில் அம்பறுத்தூணிகட்டி அம்புகள்பூட்டிய வில்லுடனே வீரர்கள் இடிபோல் முழங்கி சூழ்ந்து கொண்டார்கள். அதுகண்ட மலைகாவலர் நந்திதேவரது சந்நிதியிற்போய்ச் சொல்ல அப்போது நந்திதேவர் கைலைக்கடவுளது திருவுள்ளந் தேர்ந்து பிராட்டி சேனைகளின்மேல் ஜெயம்பொருந்திய சிவகணங்களையனுப்ப இரண்டுசேனைகளும் கடலுங்கடலும் பொருதாற்போல கண்களில் நெருப்

* సం౹వెంకటకృష్ణరాజవాతినసీ *

Rajoo. Garroo.

புப்பொறிசிந்த வெகுண்டு சூலங்கள் - மழுக்கள் - தோமரங்கள் - சக்கரங்கள் - பிண்டிபாலங்கள்-கழுக்கள் - வாளாயுதங்கள் - தண்டாயுதங்கள் - கலப்பைகள் - வேலாயுதங்கள் முதலிய ஆயுதங்களை எறிந்து ஊழிகாலத்துக் கடல்போல் வீரர்கள் கெர்ச்சித்து எறிவனவும் செலுத்துவனவும் பிரயோகிப்பனவுமாகிய படைகள் சில இரத்தத்தில்முழுகி வெளிப்படுவனவும் தப்பிப் போவனவும் பட்டுமுறிவனவும் வினைக்கொத்த போகம்போலாக காணவந்ததேவர்களின் வாகனங்களில் அன்னமுங் கருடனும் பறந்து ஓடிப்போயின சிலர் வாகனங்கள் ஆயுதங்களாலழிந்தன எமனது எருமைக்கடா துர்க்கைபலிகொண்டதுபோல ரத்தத்தைக்கக்கின அப்போது சுவாமிதரிசனத்துக்குவந்த விஞ்சையரும் அவர் மனைவியரும் இவ்வனர்த்தத்தைக்கண்டு பயந்து வேறுவழியிற்செல்ல சந்திராஸ்திரம், சூரியாஸ்திரம், அக்கினியாஸ்திரம், வருணாஸ்திரம், நாரசிங்காஸ்திரம், சரபாஸ்திரம், வாயுவாஸ்திரம், நாகாஸ்திரம், இவைகளை இருதிறத்தாரும் ஒன்றற்கொன்று மாறுகவிட்டுப் போர்செய்யும்போது நந்திதேவரைச்சேர்ந்த கணங்கள் முறிந்தோட தடாதகைப்பிராட்டியார் புற்றினின்றும் அரவம் சீறிவந்ததுபோல் வில்லில் நின்றும் பாணவருஷங்களை வருஷித்து கணங்கள் கையிலுள்ள அஸ்திர சஸ்திரங்களை யெல்லாம் அறுத்து அவர்களை நிராயுதராக்க அவர்கள் மலைகளைவாரி பிராட்டியார் சேனைகளின்மேல்விடுக்க அவைகளையெல்லாம் வச்சிராயுதத்தாலே அறுத்துப் பொடியாக்கி தண்டாயுதத்தா லவர்களையடிக்க அவர்களெல்லாமுறிந் தோடிப்போனார்கள். அண்டங்களையும் சராசரங்களையும் உண்டு பண்ணி அவைகளில் எங்கும் வியாபித்திருக்கிற தேவியின்பெருமையை யாராலே சொல்லிமுடியும் ஆதலால் கணங்கள் ஆயுதங்களுமற்று விமானங்களுமழிந்து அணிந்த மாலைகளும் உதிர்ந்து போர் செய்ய மூண்ட புஜவலியுங் கெட்டு கோபமுங்குலைந்து வீரநகையுமிழந்து வீரசிங்கம் போன்ற நடையும் தளர்ந்து நிற்கிற நிலையை நந்திதேவர்கண்டு எல்லாரையும் அடிமையாகவுடைய கடவுளடியில்வணங்கி இவைகளைச்சொல்ல கங்காதரனைகடவுள்கேட்டு புன்னகைசெய்து தருமசுவரூபமாகிய சிவந்த கண்களையுடைய இடபவாகனத்திலேறி வலியவில்லும் ஜெயத்தைத்தருகிற தெய்வாஸ்திரங்களையுங் கைக்கொண்டு யுத்தகளத்துக்குவந்து பூதவீரர்களோடு போராடி ஜெயங்கொண்டும் இனியார்வந்தாலும் ஜெயங்கொள்ள வல்லேனென்று பெண்சிங்கம்போல் நிற்கிறதேவிதிருவடிவையும்சேவகத்திறத்தையும் கண்டார் அவர்கண்டபோதே வீரக்கழலணிந்த ஒருதிருவடியும் பாம்பாலிறுக்கியுடுத்தின புலித்தோலும் வெற்றிமழுவைக்கொண்ட திருக்கரமும் திருவெண்ணீரணிந்த அழகிய மூந்நூன் மார்பும் சிவந்த சடைக்கற்றையும் தன்னையே பார்க்கின்ற கிருபாதிருஷ்டியும் கொண்டு விளங்குகின்ற தனதுவலப்பாகத்தை தடாதகைப் பிராட்டியுங் காண கண்டவுடனே தனது மூன்றுமுலைகளி லொருமுலைமறைய. மறையவே உள்ளத்தில் நாண்மடம்அச்சம்தோன்றி வளையும்பூங்கொம்புபோல் துவண்டு துவண்டு பழையவன்பு வந்துதங்க கூந்தலவிழ்ந்து பிடரியிற்றெங்க மீன்போலுங் கண்கள் புறவடியை நோக்க காற்பெருவிரலால் நிலத்தைக் கல்லிக்கொண்டு மின்னலைப்போல் நின்றாள் அப்படிநிற்கிற தடாதகைப்பிராட்டிக்காக முன்னே ஆகாசவாக்காக கடவுள்கூறிய திருவார்த்தை தெரிந்த மூதறிவுள்ள சுமதிதேவி திருவடியையவணங்கி தாயேயிந்தக் கொன்றைமாலையை யணிந்தசெஞ்சடைக்கடவுளே உனக்கு மணவாளன் என்று சொல்ல அப்போதுசிவபரஞ் சோதியானவர் அன்புமிகுந்து தடாதகையைநோக்கி பெண்ணே நீதிக்குவிசயம்பண்ண என்று புறப்பட்டாயோ அன்று தொடங்கி நாமுமதுனையைவிட்டு உன்கூடவே திரிகிறோம் இனி உன்னை வேதவிதிப்படி விவாகஞ்செய்துகொள்ள இனிவருகிற திங்கட்கிழமை நல்லசுபமுகூர்த்தத்தில் உன்பட்டணம்வந்து சேருகிறோம் நீமுன்னே செல்லக்கடவையென்று விடைகொடுக்க அப்படி விடைதந்த நாயகன்மேலன்பையும் உயிரையும் வைத்து பெண்படைகள்சூழ மலைபோலுந் தேர்மேற்கொண்டு பலவாத்தியங்களுங் கடல்போல்முழங்க வழியில் அநேகமலைகளுங் காடுகளும் ஆறுகளுங்கடந்து சந்திரகுலதீபம்போல மங்கலமெதிர்கொள்ள மதுராபுரியில்வந்து இந்திரசெல்வ நிறைந்திருக்கின்ற மாளிகையில் வந்திருந்தனளாக.

பின்பு மந்திரிகள் திருக்கலியாண விசேஷங்கண்டெழுதி எங்கும் ஓலைகளனுப்பி கலியாணத்துக்குத்தக்கபடி பட்டணம் அலங்கிருதமாக வேண்டுமென்று யானைமேல் முரசறைவிக்க அந்தக்கலியாணவாத்தியங்கேட்டவுடனே பட்டணத்திலுள்ளவர்கள் அளவிறந்த மகிழ்ச்சியடைந்து தெய்வத்தைத் துதித்து வணங்கிதேகம்புளகாங்கிதங்கொள்ள அழகிய பெண்களை அலங்கரிப்பதுபோல பட்டணத்தையலங்கரிக்கத்தொடங்கி கழித்தெறிந்தமாலைகளும் சந்தன முதலியனவுமாகிய குப்பைகளைநீக்கி குளிர்ந்த பனிநீரைத்தெளித்து வீதிகளிலுள்ள புழுதியடங்கச்செய்து ஆடவரும் மகளிரும் பாண்டியகுமாரியாகிய தடாதகைக்கு கலியாண மென்கிற பெருங்

க்ளிப்பால் குண்டலங்கள் வளையல்கள்கண்டிகைகள் முதலியவை கழன்று விழ்வனதெரியாமல் அலங்காரஞ்செய்வார்கி ஒருவரை யொருவர் முகுர்த்தமென்றென்று விசாரிப்பார் சிலர்சோமவார மென்று சொல்லுவார் அப்படிச்சொல்லுவோரைசிலர்விரைவில்வந்துதழுவிக்கொள்ளுவார்கள் சிலர் அளவிறந்தசந்தோஷத்தால் மகிழ்ந்து நிற்பார்கள் சிலர் சோமவாரம் இன்னம் ஆறுநாள் ஆறுயுகமாகவெண்ணிக் காலங்கழிப்பார்கள் முன்னேநமக்குத் தோள்துடித்தது தடாதகைப்பிராட்டியார் திருமணக் கோலங் காணத்தானே வென்பார்கள் சிலர் சுவர்களை சுண்ணச்சாந்தால் புதுக்கி சித்திரங்களெழுதி தெற்றிகளுக்கு குங்குமக்குழம்புபூசி முளைப்பாலிகைகளும் பூரணகும்பங்களுந் திண்ணைகளில் வரிசையாகவைத்து வாயில்களுக்குநேரே தோரணங்கள்கட்டி வீதி முழுதும் நடைபந்தலிட்டு பாளைகள் குலைகளுடனே கமுகுகளும் வாழைகளும் கரும்புகளுநிறுத்தி நிலைகண்ணாடிகள் வரிசையாகவைத்து கொடிகள் கட்டி பூவும்பனிநீருமிறைத்து நிலைவிளக்குகள் வைத்து மலர்மாலைகளைத் தொங்கக்கட்டி நவரத்நமாலைகளும் தொங்கவிட்டு யானைகளுக்கு சிந்துரங்களாலலங்கரித்து முகபடாமணிந்து குதிரைகளுக்கு கழுத்தணி காலணிகலனைகளா லலங்கிர்தஞ் செய்து தேர்களையுமலங்கரித்து மாணிக்கதீபங்கள் வைத்து பட்டணத்தை யிவ்விதமாக அலங்கரித்தும் பட்டணத்திலுள்ளவர்கள் புதியவாபரணங்களை யணிந்தும் சந்தனம்பனிநீர்குங்குமகளபகஸ்தூரி திமிர்ந்தும் கண்களுக்குமையிட்டும் பாதங்களிற்செம்பஞ்சுக்குழம்பு பூசியும் சிலம்புமுதலியவை யணிந்தும் கின்னரமிதுனம்போல விரலியர்பாடிப் பரிசுகள்பெற்றும் களியாட்டங்கொண்டும் பிராமணப் பெண்களும் அரசர்கன்னிகைகளும் வந்து பொன்மாலையை சோபனம்விசாரித்தும் பிராட்டியார் திருமணக்கோலங் கண்டும் வரிசைபெற்றுக் கொண்டும் போவாராக யானைத்தலைகளின்மேல் கங்கைமுதலிய தீர்த்தங்களை பொற்குடங்களில் நிரப்பிப் பட்டுவஸ்திரங்களால் மூடி மங்கலவாத்திய முழங்கக் கொண்டுவரவும் அவரவர்களுந் தங்கள் தங்கள் வீட்டில் கலியாணம்போல அறுசுவை யுணவுகள்சமைத்து சந்நியாசி முதலானவர்களை எதிர்கொண்டு வணங்கி உபசரித்தும் இவ்வாறாக.

தடாதகைப்பிராட்டியார் இந்திரனைச் சயித்துக்கொண்டுவந்த விமானங்கள் போலவும் தங்களிராஜகுமாரியென்று காணவந்தமலைகள்போலவும் சுற்றிலுந்தேர்களைநிறுத்தி பளிங்காற்செய்த யானைமேல் நீலரத்நத்தாற்செய்த யாளிகளைச்சுற்றுரேங்களில் நிறுத்தி பளிங்காற்செய்த சுவரில் மரகதச்சாளரங்கள்வைத்து ஆயிரம்பவளத்தூணிறுத்தி அதன்மேல்வைத்த இந்திரநீலப்போதிகைமேல் பொன்னுத்தரங்களிட்டு அரதநவிட்டங்கள் பரப்பி இப்படி சந்திரகாந்தக்கல்லால் வீடுபோலவேள்வி மண்டபஞ்செய்து முத்தினாற்பாளைகளும் மரகதத்தாற்பச்சிலைகளும் பவளத்தால் பழுங்களும் வெள்ளியால் அடியும் உள்ளதாகக் கமுகுகள் நட்டு மரகதத்தால் வாழைகள்நிரைத்தும் அதைச்சுற்றிலும் வண்டுகள்பாட தேன்கள்சிந்த தென்றல் சாளரவழியில்வீச பலவித பூமரங்களை சோலைபோலவைத்தும், யாகசாலையும், வேதியும், மேகலையும், குண்டமும், விதிப்படியமைத்தும், கண்ணாடிமுதலிய அஷ்டமங்கலங்கள் வைத்தும் வாசனைச்சந்தனத்திலே குங்குமப்பூ கலந்து சவ்வாது கஸ்தூரியுஞ் சேர்த்துக்குழப்பி நிலமெழுகியும் இருபுரத்திலும்பாவைகள் மாணிக்கதீபங்களேந்த சூரியமண்டலம்போல் விளங்கவும் ஆகாசத்தில் நட்சத்திரம்பூத்தாற்போல நவரத்நங்களால் மேற்கட்டிகட்டியும் கோயிலுக்குமுன்னே ஆகாயத்தையளாவப்பந்தலிட்டும் முளைதெளித்து பொற்பாலிகைகள் வைத்தும்பிரமாமுதலானதேவர்களுக்குத்தகுந்த பிரப்பம்பாய்விரித்துமேலேசெம்பொன்மயமான ரத்தினக்கம்பளம்விரித்தும் சிவகணங்களிருக்க சுற்றிலும் ஆசனங்களிட்டும் நடுவில்கற்பகத் தருவேண்டியனவெல்லாம் கொடுக்க வயிரமணியாலே செய்த சிங்கத்தின்பிடரியில் பொன்னாலாகிய பலகையைப் பொருந்தப்பரப்பி சதுரமாக தூண்கள்பச்சைமணியால் நிறுத்தி பளிங்கினாலே உத்திரமிட்டுபவளத்தினாலே கொடுங்கைகூட்டி இப்படியாக மூன்றடுக்கி பவளக்குடம்வைத்த விமானம் பலரத்தினங்களாலும் விளங்கசாஸ்திரப்படியே அங்கங்களாறும் கால்களாக முதலெழுத்து பொற்பீடிகையாக வேதசாஸ்திரங்களெல்லாம் முத்துக் கோத்த ஊஞ்சற்கயிறாக நமதுநாயகன் பிராட்டியோடு எழுந்தருளியிருப்பதற்கு ஒருசிங்காசனரூபங்கொண்டுநின்றாற்போல நவரத்தினகசிதமான ஆசனஞ்சமைத்து இந்திரன் கொடுத்த கற்பகமானது பொன்வஸ்திரங்கள் பொன்னாபரணங்கள் பஞ்சாமிர்தம் அறுசுவையுண்டி, சந்தநம், பனிநீர், புஷ்பம், முதலியனவெல்லாம்கொடுக்கசிந்தாமணி சிந்தித்தனவெல்லாம் உதவஇப்படி இந்திரலோகமும்தோற்க அலங்கரித்து நிற்க பாண்டியகுமாரியான பிராட்டி திருமணவோலை எங்கும்போய்ச்சேர எதிர்கொண்டுவாங்கி வணங்கி தங்கள்மணிமுடிமேல் ஓலையைவைத்துக் கொண்டு அதுகொண்டுவந்த தூதருக்கு வஸ்திராபரணங்கள் வெகுமதிசெய்து சந்தோஷமுன்னே செல்லமனத்தினும் வேகமாய்ப்பிரயாணப்பட்டு கொங்கர்-சிங்களர்-பல்லவர்-வில்லவர்-கோசலர் - பாஞ்சா

லர் - வங்கர் - சோனகர் - சீனர் - சாளுவர் - மாளவர் - காம்போசர்- அங்கர் - மாகதர் - ஆரியர் - நேரியர் - அவந்தியர் - வைதர்ப்பர் - கங்கர்-கொங்கணர் - விராடர் - மராடர் - கருநாடர் - குருநாடர் - கலிங்கர் - சாவகர் - கூவிளர் - ஒட்டியர்-கடாரர்-காந்தாரர் - குலிங்கர் - கேகையர் - விதேகர் - பௌரவர் - கொல்லர்-கல்யாணர்-தெலுங்கர்-குர்ச்சரர்-மச்சர் - மிலேச்சர் -செஞ்சையர்முதலான தேசாதிபதிகளெல்லாம் பூமி தாங்கமாட்டாமல் முதுகுநெளிக்க சேனைகளோடுகூடி பலவரிசை வளங்களுடனே வந்து பிராட்டியாருக்கு தெரிவிக்கஅருள்செய்தபடியே தருமந்தழைத்து அருள்பழுத்து சிங்காசனத்தின்மேல் விளங்குகிற கொடிபோன்ற பாண்டியராஜகுமாரியைக்கண்டு கண்களிகூர்ந்து முடிமாலைதிருவடியில் விழவணங்கி அருளின்படியே அவரவர்கள் இருக்கைசென்றிருக்கப்பின்பு மலைவளம் காட்டுவளம் நாட்டுவளம் கடல்வளம் முதலியன வெல்லாம்நிறைந்து மங்களவாத்தியங்கள் மதுராபுரியெல்லா முழங்கிக்கொண்டிருக்க.

அங்கே கயிலாயத்தில் வேதவரம்புகடந்தகடவுள் தமது ஏகநாயகியான தடாதகை போர்செய்வதைவிட்டு மதுரைக்குத் திரும்பினபின்பு பரமசிவம் உயிர்களுக்கெல்லாம் தானே போகங்களை கற்பிக்கிறநியதிதெரிந்து நந்திதேவரானவர் இந்திரன்விஷ்ணு பிரமன் உருத்திரகூட்டங்கள்வரவேணுமென்று சங்குகன்னன்முதலிய சிலகணதிபர்களை யனுப்ப அவர்கள்போய்இந்திராதிதேவர்களுக்குத் திருமணச்சோபனஞ்சொல்ல அவர்கள்பேரன்புபின்தள்ளதசவுருத்திரர்களும் அவர்களைச்சேர்ந்தபூதகணங்களும் சதவுருத்திரர்களும் அவரைச்சேர்ந்தபூதகணங்களும் புத்தியட்டகரும் அவரைச்சேர்ந்த பூதகணங்களும்நூறுகோடியுருத்திரர்களும் பசுபதியுருத்திரர் முதலான அஷ்டமூர்த்திகளும் நீலலோகிதர்களும் ஏகாதசவுருத்திரர்களும் வயிரவரும் விஷ்ணுவும் பிரமனும் இந்திரன்முதலிய திக்குப்பாலகர்களும் அஷ்டவசுக்களும் சத்தமருத்துக்களும் அச்சுவினி தேவர்களும் துவாதசாதித்தர்களும் சந்திரனும் வியாக்கிரமபாதரும் பதஞ்சலியும் உபமன்னியரும் அகஸ்தியரும் சனகாதிகளும் வாமதேவரும் சுகரும் வியாசரும் நாரதரும் சத்தமாதர்களும் சித்தரும் விஞ்சையரும் இயக்கரும் கின்னரரும் தேவரிஷிகளும் யோகிகளும் உரகரும் நிருதரும் அசுரரும் பூதவேதாளகூளிகளும் அரம்பையரும் வருஷங்களும் அயநங்களும் பருவங்களும் மாதங்களும் பக்ஷங்களும் ஐம்பொழுதும் யோகங்களும் கரணங்களும் இராவும்பகலும் நாழிகையும் நிமிடமுதலிய சிறுகாலங்களும் கடலும் நதியும் திக்குகளும் குலவரைகளும் திக்கியானைகளும் மேகங்களும் இடியும் மின்னலும் பஞ்சபூதங்களும் மந்திரங்களும் புவனங்களும் தத்துவங்களும் கலைஞானங்களும் வருணங்களும் நிலைகளும் வேதங்களும் தந்திரங்களும் சமயநூல்களும் தர்மார்த்தகாமமோக்ஷங்களும் சரியை கிரியை யோகஞாநங்களும் சதுட்பாதமும் அஷ்ட சித்திகளும் அண்டங்களுடைபடும்படி வாத்தியங்கள் முழங்க சிவகணங்கள் முதலிய யாவரும் வெள்ளிமலைக்குச் சமீபத்தில்வந்து தங்கள்தங்கள் வாகனத்தை விட்டிறங்கி வணங்கி சிவநாமங்களைத் துதித்து பரமசிவமாகிய தேனை வண்டுகள்போல மொய்த்து சூழ அப்போது நந்திதேவர் பிரம்புகொண்டு அடித்துச் சந்தடிவிலக்கி சிவபெருமானுக்குத் தெரிவிக்க சுவாமியருளினாலேவந்து காண்பவரில் சிலர்க்கு வார்த்தை சொல்லியும் சிலர்க்கு நகைமுகங்காட்டியும் சிலரைக் கண்ணுற்பார்த்தும் சிலர்க்குத் திருமுடியசைத்தும் இப்படியுபசரித்து தான் ஒருமண்டபத்திற்சென்று மணக்கோலஞ்செய்துகொள்ளநினைத்த குறிப்பறிந்து குபேரனானவன் மிகுந்த அன்பும் ஆதரவுங்கொண்டு வேதங்களும் பிரமா விஷ்ணுமுதலிய தேவரிஷிகளுந் தொடப்படாத திருமேனியைத் தன்கையாற்றொட்டுப் பட்டுவஸ்திரத்தைக் கொய்து பின்கோவணஞ் சாத்தி முன்கொய்சகம் வைத்து அதன்மேல் இரட்டைப் பொன்னரைஞாணல் இறுக்கி சிகையில் திவ்யபுஷ்பங்களை யணிந்து கற்பகமலராலே சிகழிகைமுடித்து திருநீறணியுந் திருமேனியில் பனிநீர்கலந்து குழைத்த சந்தனகஸ்தூரிகளைப்பூசி சூரியசந்திரர்போல்விளங்க இரண்டுசெவிகளினும் பொற்குண்டலமணிந்து தோளின்மே லசையவும் நீலகண்டத்தில் கண்டிகைசாத்தி முப்புரிநூலணிந்தமார்பிலே முத்துமாலைசாத்தியும் அரதநமாலையுஞ் சாத்தி நான்குதோளிலும் கேயூரங்க ளணிந்து யானைத்தோலைநீக்கிப் பொன்னுத்தரீயமணிந்து பவித்திரமுதலிய மோதிரங்கள் விரல்களுக்கிட்டு உடுத்த கோவணத்தின்மேல் ஐந்தலைநாகம்போலதொங்கசரிகைவஸ்திரத்தைச் சூழக்கட்டி திவ்வியபுஷ்பமாலைகள்கழுத்திலணிந்து சிலம்பும் வீரக்கழலும் திருவடிகளிலணிந்து ஆநந்தித்துநிற்க இந்திரன்முதலிய தேவர்க்கெல்லாம் அழகுசெய்விக்குங் கடவுள் தானும்அழகுசெய்துகொண்டு தேவர்கள் பூமழை பொழியகும்போதரன் முதுகின்மேல் பாதங்களைவைத்துமால்விடைமேலேறி ஆகாசவாசிகள் ஐந்துவாத்தியங்களும் முழக்கிச்சூழ அரக்கர் இயக்கர் பூதர்கள் மங்கலவாத்தியங்கள் முழக்கிக்கொண்டுவர விஞ்சையர்கள் தாளம்போட கந்திருவர் வீணைவாசிக்க தேவர

ம்பைகள் நடனஞ்செய்ய ஆயிரஞ்சிங்கங்கள் முழங்கினாற்போல பானுகம்பன் ஆயிரம்வாயினாலும் சங்கத்தொனிசெய்ய வாணாசுரன் ஆயிரங்கைகளாலும் மத்தளமுழக்க தேவரிஷிகள் கைகள்கொட்டி ஆநந்தக்கண்ணீரொழுகக் கணாதிபர்களுடனே ஆடிப்பாடிச் சூழ இந்திரன் அரதநக்காளாஞ்சிகொண்டொருபுறத்தில்வர ஈசானியன் ஒருபுரத்தில் அடைப்பைதாங்கிவர வாயுபகவான் விசிறிவிசற அக்கினி சாம்பிராணிப்புகைகொடுக்க வருணன் கெண்டிகை சுமந்துவர நிருதி கண்ணாடி கொண்டுவர குபேரன் அடிக்கடி சுவர்னமழை பொழிந்துவர தண்டியடிகள் சேவகஞ்செய்ய கொடிகளுக்கரசாகிய விடைக்கொடி புடைபெயர்ந்தாட குண்டோதரன் சூலந்தாங்கிவர பதினெட்டாயுதங்களும் சூழ்ந்துவர புட்பதந்தன் வடமொழிப்பாடல்கள்பாட அவரது நிழல்வடிவமான ஆலாலசுந்தரன் திருமாலையும் விபூதியுங் கொண்டுவர அன்னவாகனத்திலேறி பிரமன்வலப்புறத்திலும் கருடவாகனத்திலேறி விஷ்ணு இடப்புறத்திலும் கைகுவித்துத் துதித்துவர வெள்ளிமலைமேல் வந்தாற்போல இடபவாகனத்தின்மேலெழுந்தருளி மதுராபுரிவீதியில்வருமுன்னே பொற்சின்னங்கள்.

தேவர்கள்தேவன்வந்தான்செங்கண்மால்விடையான்வந்தான்
மூவர்கள்முதல்வன்வந்தான்முக்கணெம்பெருமான்வந்தான்
பூவலரயன்மால்காணாப்பூரணபுராணன்வந்தான்
யாவையும்படைப்பான்வந்தானென்றுபொற்சின்னமார்ப்ப.

பெண்ணரசியாகிய தடாதகைவாயில் மந்திரிகள்முதலான அரசர்களும்சேனைகளும் கடவுள் சுந்தரபாண்டியனாகவருகிறதை எதிர்கொண்டு வணங்க இந்திரலோகமென்று அதிசயிக்கத்தக்க மதுராபுரிக்குள் முகவாயில்கடந்து மாடவீதியை வலம்புரியாக வரும்போது பொன்கொம்புபோலப் பெண்களும் தோழிகளும் வந்துகூடிக் குமிழம்பூ கோங்கம்பூ காந்தட்பூ அசோகப்பூ என்கிற பலமலர்களும் பூத்த நந்தவனம்போல மொய்த்து மேகலைகளும் வளையல்களும் உங்களுக்குக் கடவுள் கோலங்கண்டால்விட்டுவிடும் சொன்னோம் சொன்னோம் என்று தடுப்பதுபோலக் கால்களிலே சிலம்புகள் ஆரவாரிக்க தாமரைக்காடுபூத்த கருணைக் கடலைப் பாதமுதல் முடியளவும்கண்டு கைகளை தலைமேற் குவித்து இந்தத்தடாதகை என்னதவத்தைச் செய்தாளோ இந்தச்சுந்தரனை யணையவென்பார்கள். சிலர்அப்படியே சொல்லத்தகு மிந்த சுந்தரக்கடவுளுக்கு மென்பார்கள். சிலர் இந்தமதுரை என்னதவத்தைச் செய்ததோ இந்தத் திருக்கலியாணத்தைக்காண நாம் என்னதவத்தைச் செய்தோமோ மலையத்துவசபாண்டியன் பெறாது பெற்ற திருமகள் மணக்கோலத்தைக் காணாதுபோயினனே இங்கே கோலம் வருகிற குழகன் கன்னியழகுக்கேற்ற அழகனே என்பார்கள்சிலர் இந்தச்சுந்தரனே மதுரைக்கரசன் வேறில்லை ஆனாலும், இந்த நங்கைக்கேற்ற நம்பியைப் பொருந்தச்செய்த மந்திரிசுமதி நல்ல தந்திரவான் கன்னியே அல்லது பொன்மாலை இப்படி மகளுக்கேற்ற மாப்பிளை கிடைக்கச்செய்த தவமே தவம் என்றுஇடையிலாடையை நெகிழ்த்துக் கொங்கைகளைக் கசக்கிப் பூசினசந்தனத்தை உதிர்த்துக்கொண்டு நாணிநிற்பார்கள் சிலர் கூந்தலை அவிழ்த்துவிட்டு வாரிக் கூட்டி முடிக்கும்போது உடம்பெல்லா மன்மதபாணம்பட்டு நடுங்குவார்கள் சிலர் குளிர்ச்சியான மலர்கள் அம்பாய்த் தைக்கின்றதே என்று தலையிற்சூடின நீலமாலையையும் முறுவலாகிய முல்லைமாலையையும் மன்மதபாணங்களென்று வெறுத்து ஒருவர்க்கொருவர் முகம்பாராமல் தலைகளைக் குனிந்துகொண்டு உடம்பெல்லாம் பொன்னிறப் பசலைபடர கடவுள் விடைமேலழகனாய் வீதியிலேபோகாமல் நமதுமனங்கள்மேலும் செல்லலாமோ இதுவோ சடைக்கொன்றைமாலை அக்கினிபோலே சந்திரன் சுடலாமோ கடவுள்தலைமேலிருந்தால் அவனைச்சுடாதோ கங்காநீர் அந்தச்சூட்டை மாற்றுமல்லவா என்று மேகலை வெட்கம் கருத்து நிறம் எல்லாம்வெவ்வேறாய் உலையிலிட்ட மெழுகுபோல கடவுள் பவனியைக்கண்டு கடவுள் மெய்யன்பராய் நன்றி மறந்தவர்போலச் சிலநீங்க சிலம்புகலங்க ஒருத்தி விடைமேலழகனைக்கண்டு முப்புரத்தையெரித்த நகையும் காமனை எரித்தகண்ணும் என்னைச் சுடாது விடுமோ வென்றாள் இன்னமொருத்தி உருவெளியாகத் தோன்றுகிறகடவுளை ஆலிங்கனஞ்செய்து நாணினாள் ஒருத்தி தேவர்கள்பிழைக்க நஞ்சுண்டு கறுத்ததன்றுகண்டம் தமது நெஞ்சு இரும்பென்று தெரியவைத்த குறி யென்றாள் ஒருத்தி இந்தச்சுந்தரனுக்கு முன்னே தூதுபோன என்மனது ஏனின்னம் வரவில்லையென்று வருந்தினாள் ஒருத்தி முன்னேகாமனை எரித்த கண்ணாலே பாராமல் ரக்ஷித்தீரோயானால் புகழுண்டு இல்லாவிட்டால் பெண்பழி பெருகுமென்றாள் ஒருத்தி இந்த விடையழகன் என்னைக் கடைக்கண்ணாலும் பார்க்கவில்லையென்று ஒருவனை படத்தில் எழு

திக்கொடென்றுகேட்க அவன் இவனழகை எழுதி முடியாதென்ன மயங்கினுள் ஒருத்தி வலப்புறத்தில் பிரமனும் இடப்புறத்தில் விஷ்ணுவும் விண்ணோர் மண்ணோர்கள் சூழ்ந்துவரவுங் காணமல் சிவயோகிகளைப்போலே எங்கும் மான்மழுவேந்தின கடவுளாகக்கண்டாள் இடபம் விரைந்து செல்லக்கண்டு முன்னே ஒருத்திபார்க்க ஓடும்போதுமேகலையவிழ்ந்து காலிற்சிக்கி தடுமாறிவிழுந்தாள் ஒருத்தி அத்துடனே விலங்கிட்டதுபோல நடந்தாள் இப்படிவிடைமேல்வருகிற ஆனந்தத் தேன்கடலைக் கண்ணுற்பருகி-உடை-கலை-வளை நெகிழ்வது தெரியாமல் பெண்களெல்லாம்மயங்கி எழுதினசித்திரங்கள்போல் காமவெள்ளத்தில் முழுகிநின்று கடவுளென்றுதெரியாமல் தழுவநினைத்து அவர்கள் உதிர்த்தவைகளும் தேவர்கள் சிந்தினமலரும் வீதிநெருங்க அரசிலையாலும் தருப்பையாலும் பொற்கலசத்து நீரில்தோய்த்துப் பிராமணர்கள்வீச அந்த பிராமணப்பெண்கள் ஆலாத்திசுற்ற * அஷ்டமங்கலங்களும் பெண்கள் தாங்க கர்ப்பூரதீபமும் வலஞ்செய்துகாட்ட மும்முரசு முழங்கக் கோயிலுக்கு முன்னே வந்தவுடனே வைதிகர்கள் வேதஞ்சொல்ல நந்திதேவர்கையைப்பற்றி வாகனத்தைவிட்டிறங்கி இருபுறத்திலும் வந்து நின்ற பிரமன் கையையும் விஷ்ணுகையையும் பிடித்துக்கொண்டு வேதமாகிய பாதுகைமேல் பேரின்பத்தைத் தருகிற திருவடிகளைவைத்து கீழே விரித்திருக்கிற நடைபடாத்தின்மேல் நடந்து மந்தாரமழை பொழிய உள்ளே எழுந்தருளுமளவில் பொன்மாலையானவள் மங்கிலியப்பெண்களுடனே எதிர்கொண்டுவந்து பொன்குடத்தி னிரப்பியிருந்த கங்காசலத்தை மங்கிலியப்பெண்கள் வார்க்க சிவபெருமானது பாதங்கள் விளக்கி அந்தநீரைத் தலைமேற் றெளித்துக்கொண்டு ஈரம்போகப் பாதகமலங்களை வெண்பட்டாலே துவட்டி பனிநீராட்டிக் கஸ்தூரிச்சேறுபூசி மந்தாரமலரா லருச்சித்துத் தலைமேலிருகைகளையுங் குவித்துக்கொண் டொதுங்கி ஒருபுறத்திலே நின்று சுவாமி அருமையாகநான்பெற்ற பெண்ணரசியை மணம் புணர்ந்து இந்தராஜலக்ஷுமியையும் என்கன்னியையும் உமது வசஞ்செய்துகொண்டு ஆள்கவென்று துதிக்க அதற்கு உள்ளே நகையுடையராய் மருமகனை கடவுள் மங்களவாத்திய முழங்க கலியாணமண்டபத்தில் வந்து வேதங்கள் முழங்கசிங்காசனத்தி லெழுந்தருளியிருந்து சுற்றிலுநின்ற பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திர கணங்கள் தேவர்களானவர்களை யெல்லாம் தகுந்த ஆசனங்களிலிருக்க கடாக்ஷஞ் செய்து எல்லாரையும் பூமிதாங்க முன்கலியாணத்தில் அகத்தியரைப் பொதிகையிலிருக்கச்செய்ததுபோலே இப்போது வடக்கிலிருக்கச் செய்தாரே னென்னத் தமதருளாலே நிரம்பியிருக்க கலியாண முகூர்த்தகாலம் வருமளவும் பெண்களாடல்பாடல்களாலே போது போக்குதலாக.

தடாதகைப்பிராட்டியை ஒரு ரத்ந சிங்காதனத்திலிருத்தி கஸ்தூரி யணிந்து குங்குமச் சேறுபூசி வாசனைத் திருமஞ்சனத்தா லபிஷேகஞ்செய்துமுரசுஞ்சங்குமுழங்க மெல்லியவஸ்திரஞ்சாத்தி ராஜகுலத்துக்குத்தக்கபடி வேதப்பிராமணர்களுக்கு வேண்டிய தானங்கள் கொடுத்து பின்பு திருமகளும் கலைமகளும் தங்கள் தவப்பலன்பலித்ததாக மகிழ்ந்து பிராட்டியினது அனிச்சப்பூவிலு மென்மையானபாதங்களுக்குச் செம்பஞ்சுக் குழம்புபூசி கூந்தலுக்கு மயிர்ச்சாந்தம்வழியவார்த்து கொங்கைகளில்பனிநீரிலே குழைத்துச் சந்தனம்பூசிக் கால்களிற் சிலம்பணிந்து பாதசாலமுங் கிங்கிணியும் புலம்ப முப்பத்திரண்டுகோவையான இரிசிகையும் இருபத்தொருகோவையான கலாபமும் பதினன்கு கோவையான பருமமும் எட்டுக்கோவையான மேகலையும் இரண்டுகோவையானகாஞ்சியும் ஒருபூங்கொம்பிலே வண்டுகள்புலம்புகிறதுபோலப் பூட்டி காந்தளில் வண்டுபோல மணியாழி விரலுக்கிட்டு கைகளில் வைரக்கடகமணிந்து தோளில் கேயூரம் பூட்டி மரகதமாலை செம்பொன்மாலை பவளமாலைகளை மேருவைச் சூழ்கிற கிரகங்கள்போல முலைகளைச்சூழ வணிந்து காதிலேகுண்டலமுதலியன அணிந்து மேகத்துக்குஞ் சந்திரனுக்குநடுவே இந்திரவில்லைப்போல நெற்றிப்பட்டங்கட்டி புஷ்பமாலைகளாலே கூந்தலை யலங்கரித்து திவ்வியாபரணங்க ளெல்லாம்விளங்க அணிந்து சுந்தரக்கடவுளுக்கு மிகவுமகிழ்வு தோன்றச் சிங்காரித்து சோபனமென்றுவாழ்த்தி இருகைகளையும் அவ்விருவருந்தாங்க எழுந்தபோது வாத்தியங்கள்முழங்கிச் சங்கந் தொனிக்க பூமழைபொழிய சாமரைவீச பல்லாண்டுகள்பாட வேதங்கள்முழங்க இந்திராணி அடைப்பைதாங்க திலோத்தமை கண்ணடிகொள்ள விந்தைசந்தடிவிலக்க அரம்பைகாளாஞ்சிதூக்க ஊர்வசி விசிறிவிசற மேனகை கோடிகமேந்த சந்தனகந்தகளபகஸ்தூரி பனிநீரிறைக்க தூபதீபங்கொடுக்க சோபனங்கள்பாட புஷ்பங்கள்பரப்பின பூம்படாத்தின்மேலேபாடகக் கால்களைப் பையப்பைய வைத்து சரஸ்வதியும் லக்ஷுமியும் கைப்பற்றித் தொடர செல்வங்கல்விபெற வேண்டினர்க் கிதுவே சமயமென்று சிலம்புகள்சொல்ல நடந்து துவண்டு அன்புமிக்கிருந்த பிரானருகேபீடரிமேலே தலையை

* கொடி-முரசு - கண்ணடி - குடம் - மணி - விளக்கு அங்குசம் - கவரி.

ச்சாய்த்துக்கொண்டு இருந்தருள அந்த ரத்நபீடத்திலே சுந்தர பாண்டியனென்கிற கடவுளோடிருந்த தடாதகையைக்கண்டவர்கள் மேருமலைமேலே கற்பகத்தருவைச்சேர்ந்த பச்சைக்கொடிபோலிருக்கின்றதென்று புகழ பண்ணுமிசையும் நீருங்குளிர்ச்சியும் பாலுஞ் சுவையும் பூவும் வாசமும் வெவ்வேறுவடிவு கொண்டிருந்தாற்போல அம்மையும் அப்பனுமிருக்க எல்லாரும் கடவுளடிநிழலிற் கலந்தது போலக்கலந்து மகிழ்ந்திருக்க அப்போதில் மகாவிஷ்ணு பொன்கலசத்தில் நீராலே சிவபரஞ்சோதி பாதம் விளக்கி புஷ்ப சந்தனங்களணிந்து தூபதீபங்கொடுத்துப் பூசித்து பிரமன் முதலானவர்களெல்லாம் பாததீர்த்தங்கொள்ள அவ்விடத்தே நின்ற மகாவிஷ்ணு கடவுள் கையிலே பிராட்டி கையைவைத்து மந்திரங்கள் சொல்லித் தாரைநீர்வார்க்கத் தேவர்களெல்லாரும் பூமழைபொழிய அரம்பைகளாடவிஞ்சையர் கீதம்பாட அரவென்று சிவகணங்கள் சொல்லப் புளகாங்கிதராய் கலியாணமென்கிற ஆனந்தக்கடலிலே எல்லோரு மூழ்கினர்கள் பின்னும் தேவர்களுமுனிவர்களும் ஆசீர்வதித்து முறைப்படி சேஷையிட்டு உலகத்துக்கெல்லாம் தாயுந்தந்தையுமான இவ்விருவரும் அருள்விளையாட்டாலேயிப்படிக் கூடக்கண்டோமென்று கொண்டாடி பொற்கலத்திலே காமதேனுவின்பால் கற்பகக்கனி நெய் கரும்புக்கட்டி தேன் இவற்றைக்கலந்து கடவுளைஅமுதுகொண்டருளச் சொல்ல கடவுளும் மனமகிழ்ந்து அமுது செய்தருளி நகைக்க பெண்களெல்லாம் மங்களம்பாட பிரமதேவன் தன்னுடைய புத்திரர்களுடனேயிருந்து நெய் முகந்து வார்த்து வேள்வி வளர்க்க அந்தத்தெய்வாக்கினி வலஞ்சுழித்தோங்க வேதங்கள் முழங்க சங்கங்களூத சாஸ்திரப்படி சடங்குகளெல்லாஞ்செய்து திருமங்கிலியஞ்சாத்திப் பிராட்டிகையைப்பற்றி அக்கினியும் அக்கினிவளர்ப்பவனும் ஆவுதிகொள்ளுகிறவனுந் தானேயான பரமயோகி திருக்கலியாண நிறைவுபெற்று தன்பத்தினியுடனே பொரிமுகந்து செந்தீயிற்பெய்து வேதப்பிராமணர்களுக்குத்தக்க தானங்கள்செய்து அக்கினியை வலம்வந்து மணட்டிபாதத்தை அம்மிமேலே யெடுத்துவைத்து அருந்ததியை நோக்கிவிதிப்படிதப்பாமல் வேள்விச்சடங்குகளெல்லா முடித்து இப்படி உலகத்தார்தெளிய புருடனும் பெண்ணுமாகி மணவறைக்குள்ளேசெல்ல அந்த அழகு கண்ட மனிதருங் கண்களிமையாமல் ஐயன் மணக்கோலங் காண்கிற தேவர்கள்போலாக உயர்ந்தவர் தாழ்ந்தவ ரென்கிற பேதமில்லாமற் கடவுளருளாலே நிறைய மணவறையிலிருந்து கலியாணமண்டபத்தில்வந்து பிரமன்முதலானோர்க்கெல்லாஞ் சிறப்புகள்செய்து அவரவர் தங்கள் தங்களிடங்களுக்குச் செல்ல விடைகொடுத் தனுப்பி அரசர்களுக் கரசு செய்து காட்டுவான்போல சௌந்தர பாண்டியனென்கிற திருநாமங்கொண்டு அரசாட்சிசெய்யத்திருவுள்ள மாய்க் கருணைபூத்து விடைக்கொடி மீனக்கொடியாகவும் பாம்பாபரணம் பொன் னுபரணமாகவும் கொன்றைமாலை வேப்பமாலையாகவும் புலித்தோல் பொன் வஸ்திரமாகவும் மதிமுடி வயிரமுடியாகவும் மதுராபுரியில் சோமசுந்தரக்கடவுள் பாண்டியனாகி வீற்றிருக்க அவர்திருவிளையாடலுக்குத் தகுதியாய்ச் சங்குகன்னன் முதலாகிய கணநிபர்கள் தாங்களும் உருமாறி ஏவல்செய்துகொண்டிருந்தார்கள் பின்பு சௌந்தரபாண்டியனை கடவுள் அரசர்கள் சிவபூசைசெய்வது வேதவிதிதானென்பதை நிலைநிறுத்த அந்த மதுரைநடுவிலே கோயிலுண்டாக்கி சிவலிங்கமும் நிலைபெறச் செய்து இம்மையே நன்மை நல்குமிறையென்று பெயரிட்டுப் பூசைசெய்து கடம்பவனத்துக் கடவுளை மூன்று காலமும்போய்த் தொழுதுகொண்டு உலகமெல்லாம் தமது செங்கோல் செல்ல மனிதருக்கு அரசனாகவும் பகைவருக்குச் சிங்கமாகவும் பெண்களுக்கு மன்மதனாகவும் நிலமகளுக்கு திருமாலாகவும் விளங்கி சாதனசதுட்டயந் தெளிந்தவர்களுக்குச் சச்சிதானந்தமான பரதத்துவமாகிய கடவுள் பூசித்த சிவலிங்கப்பெருமையை யாராலே சொல்லி முடியும்.

திருமணப்படலம் – முற்றியது.

ஆறுவது

வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகியனிறுத்துவான்வந்தொருபரஞ்சுடர்வான்றிங்கட், குலமணிவிளக்கைவேட்டுக்கோமுடிகவித்துப்பாடிலகுறுதோற்றமீதான்முனிவரரிருவர்தேற், வலகிலானந்தக்கூத்துச்செய்தவாறறையலுற்றும். [ராண்

குனிவிலாதிரைத்தினந்தொடுத்தெதிர்வருகொடுவிலாதிரையெல்லை
புனிதவாடகமுளரிதோய்ந்தத்தனிப்பொதுநடந்தெரிசித்தந்
கினிதமர்ந்துநூற்றெண்மடங்கைந்தெழுத்தெண்ணியிங்கிலைநிற்குங்
கனியுமன்பினுறெண்ணியாங்கெய்துவர்கருதியவரமெல்லாம்.

சோமசுந்தரக் கடவுளாகிய பாண்டியன் மீனாட்சிதேவியைத் திருக்கலியாணஞ்செய்தபின் அத்திருமணத்திற்குவந்த பூலோகத்தரசர்களையும் தேவர்களையும் இருடிகளையும் மற்றவர்களையும் போசனஞ்செய்யவாருங்களென்று அழைக்க யாவரும்விரைந்துசென்று பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து தங்கள் தங்கள் நித்யகர்மாநுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு வந்தார்கள். அப்பொழுது வியாக்கிரமபாதரும் பதஞ்சலிமுநிவரும் வந்து சோமசுந்தரக்கடவுளை வணங்கித்துதித்து திருச்சிற்றம்பலத்துளாடும் நினது திருநடனத்தைத்தரிசித்து உண்பது அடியேங்களுடைய நியமமென்ன ஆதற்கு அந்நடனத்தை இந்த விடத்துச்செய்கின்றோம் உலகமெல்லாமுருவயாகிய வொருபுருடனுக்கு திருச்சிற்றம்பலம் இதயமாகும் இந்த மதுரை துவாதசாந்தமாகும் என்றுகடவுள் அருளிச்செய்ய ஐயனே அப்புருடனுக்கு மற்றையங்கங்களெவையென்று அவ்விருவருங்கேட்க அதற்குச்சுவாமி அரைக்குமே லேழுலகமென்றும் அரைக்குக்கீழேழுலகமென்றும் அப்புருடனுக்குச் சொல்லுகின்றதால் இந்தத்தரையினிடத்து அநந்தந்தேவஸ்தலமுண்டு அவற்றைச்சொல்லப்புகின் அளவுபடாதாகையால் அவற்றுள் சிலதலங்களைச்சொல்லுகின்றோம் கேளுங்கள் அப்புருடனுக்குத் திருவாரூர் மூலாதாரம், திருவண்ணாமலை சுவாதிஷ்டாநம், திருவானைக்கா மணிபூரகம், நீங்களிருவருமிருந்து தரிசிக்கின்ற சிதம்பரம் அநாகதம், திருக்காளத்தி விசுத்தி, காசி ஆக்ஞை, கயிலை பிரமரந்திரம், இம்மதுரை துவாதசாந்தமாகும் ஆதலால் அவற்றுளீததிகமாகும் எப்படியென்றால் எவற்றினுக்கும் இஃது முன்னர்த்தோன்றினதாலென்று சொல்லி கடவுளவ்விருவரோடும் ஆலயத்துட் சென்றார் அப்பொழுது தனதுகிருபையால் நீங்கிவந்ததன்னைத்தேடிக்கொண்டு கைலாய மலைவந்ததோ அல்லது இடபம் தன்னுருமாறி அம்பலவுருவமாகி வந்ததோ அன்றி சந்திரமண்டலந்தானோவென்று யாவரு மதிசயிக்க இந்திரவிமானத்தின் கீழ்பால் வெள்ளியம்பலம் உண்டாக சோதிமயமாகிய ஆதித்தன் திருப்பாற்கடலின்மீது தோன்றினாற்போல அந்த வெள்ளியம்பலத்தினிடத்து மாணிக்கப்பீடிகையொன்று தோன்றிற்று அத்தன்மையாகிய பீடத்தின் மீது தனதாயிரங்கரங்களினாலும் அள்ள நெருங்கிய இருளைவிழுங்காநின்ற கோடிசூரியர் ஏககாலத்திலுதயஞ்செய்ததுபோல சோமசுந்தரக்கடவுள் மநமுதலிய அந்தக்கரணங்களுக்கெட்டாத ஞானப்பேரொளி வடிவமாகத்தோன்றி எதிராகவிருக்கின்ற சிவகணங்கள் மொந்தையென்னும்வாத்தியமும் மத்தளமும்அடிக்க நந்திதேவர்குடமுழாவென்னும் வாத்தியம் அடிக்க திருமால் இடக்கை என்னும் வாச்சியம்ஒலிக்க நாரதர் தும்புருவர் கந்திருவர் நூலின் விதிப்படி பாட ஐந்து துந்துபியும்சமுத்திரகோஷம்போல்ஒலிக்க நாமகள் சுருதிகூட்டபிரமன் சாமகீதத்தை யாழிற்பாட சந்திரன் பக்கத்தில் நெருங்கியிருக்கும் நக்ஷத்திரங்களைப்போல் தேவர்கள் தூற்றும் மலர்மாரி-யெங்கும் போர்ப்ப கடல்போன்ற நிறத்தினையும் சிவந்த அக்கினிபோல மிகுந்த புறமயிரினையு முடையமுயலகன்மீது வடவாமுகாக்கினிபோலுங் கண்கள்பிதுங்க முதுகுநெரியவலதுதாளையூன்றி கரியகடலிலே முளைத்த சூரியனைப்போலத் தோன்றி நின்று கொய்யாநின்றசெங்கமலமலர் கூம்பினாற்போல தூக்கிநடனஞ்செய்யும் தாமரைமலர்போன்ற தாளும் எட்டுத்திக்கையுங்கடந்துள்ள பத்துத்திருக்கரங்களும் அவற்றில் பலம்பொருந்திய ஆயுதங்களும் தேவமகளிரது மங்கலியசூத்திரத்தைக்காத்த காளகண்டமும்சங்கக்குழையணிந்த காதுகளும் செவ்வானம்போன்ற சடையும் அழகுபொருந்திய திருவெண்ணீறும்திருநேத்திரமும் அரவக்கச்சும் ஆதிவராகத்தின் முள்போன்ற பல் பிரகாசிக்கின்ற மார்பும் அஞ்சனந்தீட்டிய கரியகண்களையுமுடைய அங்கயற்கண்ணம்மை பூங்கொடிபோல ஒதுங்கி நிற்கும் பக்கமும் அவ்வங்கயற்கண்மேல்வைத்த பார்வையும் புன்முறுவலுந் தோன்ற ஆடும்போது சடையிலிருக்கின்ற கங்கையலம்பும் ஓசையும் தரித்தகொன்றைமாலையில்வண்டுகளாரவாரிக்கும் ஓசையும் மங்கலவாத்தியங்களினோசையும் வேதமந்திரவோசையும் செங்கையினின்றும் ஆடாநின்றமழுவாகிய அக்கினியினோசையும் திருவடியிற்றரித்த சிலம்பின தோசையும் எவ்விடங்களிலும் நிரம்பி அன்பர்களது இரண்டுகாதுகளிலும் அமுதத்தைச்சொரிய நின்மலனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் நடனஞ்செய்தார் நிருத்ததரிசனஞ்செய்துண்ணு நியமம்பூண்ட இருவருங்கண்டு இரண்டுகைகளையுங் கூப்பி முடியின்மீது வைத்து திருவடியில்வீழ்ந்து ஆயிரம்வேதங்களையும் நாவாரப்பாடி பரமாநந்தக்கடலில் மூழ்கி அன்புருவமானார் இவ்விருவர் நிமித்தமாக ஆண்டவனது திருநடனத்தைமுநிவரும் கந்திருவரும் தேவர்களும்தானவர்களும் யோகர்களும் கிம்புருடர்முதலிய தேவர்களும்வணங்கிப் பேரின்பத்தில் மூழ்கினார்கள் திருக்கலியாணத்திற்குவந்த மனிதர்களுங் காணப்பெற்றார்கள் பதஞ்சலிமகாமுநிவன் அளவில்லாத வாநந்தமூறி மநத்தினிட மெல்லா நிரம்பி மேலே வழிகின்றதுபோல மார்பிற்பூசிய திருநீறு கரைந்திடப் பொழிகின்ற கண்ணீருள் நனைந்து இருகரங்களையுங்குவித்து நாதனைப்பாடத்தொடங்கி.

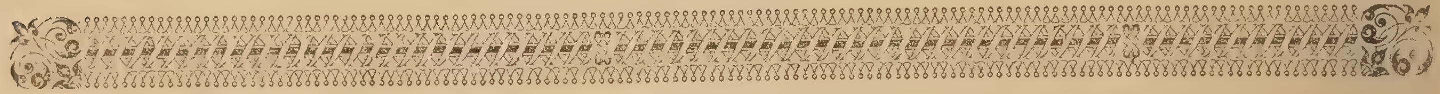
பராபரமுதலேபோற்றிபத்தியில்விளைவாய்போற்றி, சராசரமாகிவேறாய்நின்றதற்பரனேபோற்றி
கராசலவுரியாய்போற்றிகனகவம்பலத்துளாடு, நிராமயபரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி.

ஒன்றாகியைந்தாயையைந்துருவாகிவருவாய்போற்றி,யின்றாகிச்சென்றநாளாயெதிர்நாளாயெழுவாய்போற்றி
நன்றாகித்தீயதாகிநடுவாகிமுடிவாய்மன்று,ணின்றாடும்பரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி.

அடியரேம்பொருட்டுவெள்ளியம்பலத்தாடல்போற்றி, பொடியணிதடந்தோள்போற்றிபுரிசடைமகுடம்போற்றி
கடியவிழ்மலர்மென்கூந்தற்கயல்விழிபாகம்போற்றி, நெடியதற்பரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி.

என்று இப்படித் தோத்திரஞ்செய்த இருவரையும் வெள்ளியம்பலத்தினிடத்து நடனஞ்செய்த சோமசுந்தரக்கடவுள் நோக்கிக்கிருபைகூர்ந்து உங்களுக்கு வேண்டியதென்னென்றுகேட்க அவர்கள கடவுளது திருவடியை வணங்கி எந்தையே இந்தத்திருநடனத்தை இவ்விடத்து என்றுஞ்செய்தருளியாவர்க்கும் பந்தபாசமறும்படி கிருபைசெய்ய வேண்டுமென ஐயன் கன்னிநாடு செய்த தவப்பேற்றை யடையும்படி அவ்வாறுதந்தனமென்ன பின்னும் பதஞ்சலிபகவான் எம்பெருமானே இந்தநிராமயபரமானந்த நிருத்ததரிசனத்தைக் கண்டவரெல்லாம் பூமியினிடத்துவந்து பிறவாமல் ஒப்பற்றமோக்ஷத்தையடையவேண்டுமென்று வணங்க பகவனும்அவ்வாறாகுகவென்றருளிச்செய்ய சிவகணங்கள் சந்தோஷமிகுதியால் ஆரவாரித்தார்கள் கைகோத் தாடினார்கள் தேவர்கள் மலர்மாரி பெய்தார்கள் முனிவர்கள் ஆநந்தக்கண்ணீர் பொழிந்தார்கள் சரீரம்மயிர்க்கூச்செறியப்பட்டார்கள். அவ்விருமுனிவரரையுந்தழுவிக்கொண்டார்கள் அநித்தியமாகிய பஞ்ச பூதமும் ஐம்பொறிகளும் ஐம்புலனும் இவைமுதலிய தத்துவ முப்பத்தாறும் மாயையும் இருவினைகளும் அஞ்ஞாநவிருளுமாகிய இவற்றிற்கு வேறாகித்தனித்தயோகிகள் உள்ளத்துப்பரிபூரணமாக நிறைந்து ஆடிய ஒப்பற்ற பெரிய நடனத்தைத் தரிசித்தவர்க்கு இகபரபோகங்களைக் கொடுத்து அம்மதுரையின்கண்ணுறைகின்றவனது நடனத்தை திருவாதிரைத்தினமுதல் பின்வருந் திருவாதிரைவரையில் பரிசுத்தமான பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து தரிசித்து அவ்விடத் தினிதாகவமர்ந்திருந்து நூற்றெட்டுதரம் பஞ்சாக்ஷரத்தை யெண்ணி யன்போடு அம்மதுரையில் வசிக்கின்றவர்கள் நினைத்தவரங்களையெல்லாம் பெறுவார்கள்.

வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம் - முற்றியது.

ஏழாவது

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம்.

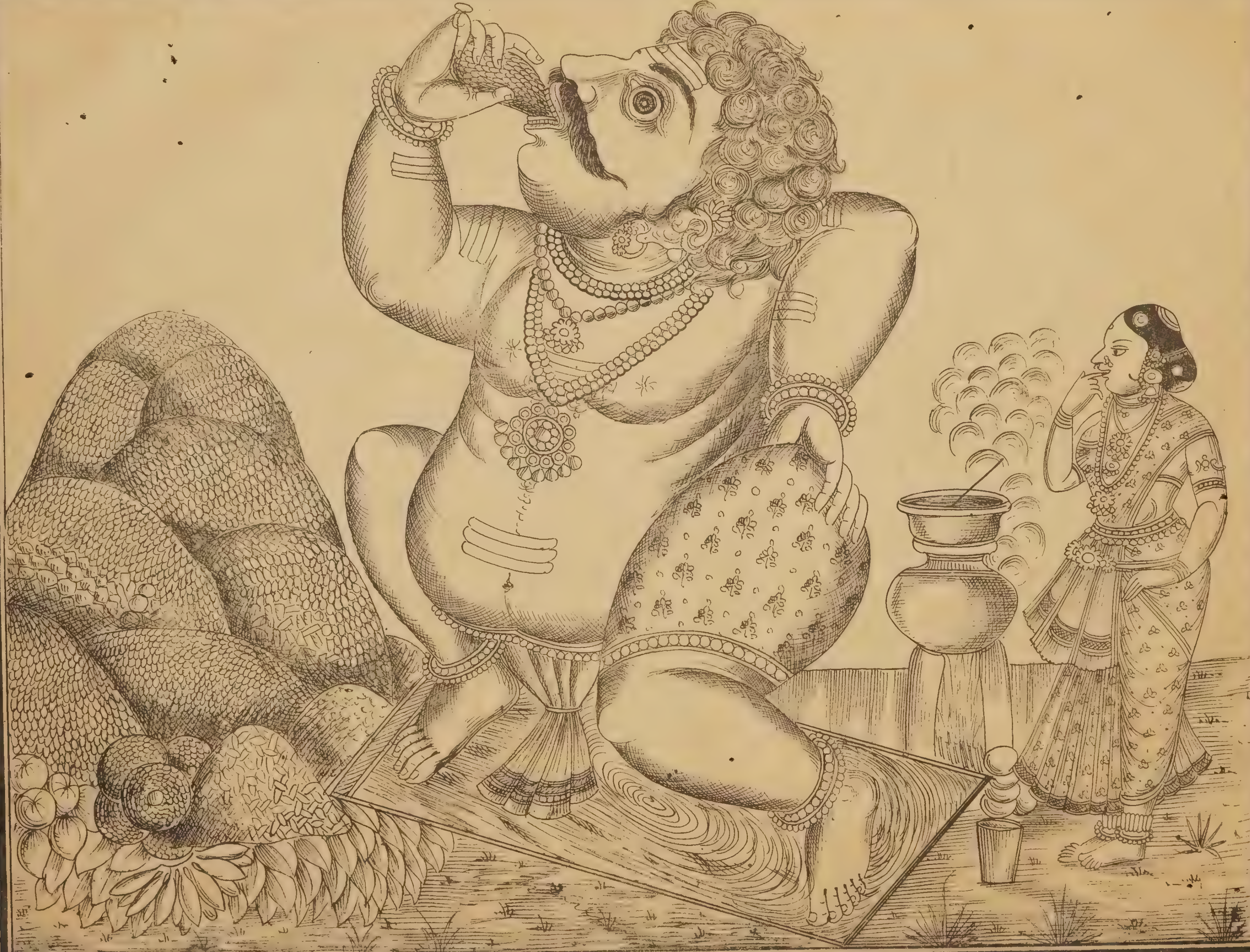
கலிநிலைத்துறை.

பன்னகேசனுமடுபுலிப்பாதனும்பணிய, மின்னுவார்சடைமன்னவன்வெள்ளிமன்றாடல்
சொன்னவாறிதுபசித்தழல்சுடவொருபூத, மன்னமாமலைதொலைத்தவாறெடுத்தினியறைவாம்.

தையர்முப்புரத்திட்டதீகடும்பசியுருவாய்ப், பொய்யனேன்வயிற்றிடைக்குடிபுகுந்ததோவென்னுங்
கையெறிந்திடுமண்டங்கள்வெடிபடக்கதறு, மையகோவெனுமுயிர்த்திடுமாவிசோர்ந்தயரும்.

கன்னியர்க்கரசாயுள்ளாகிய மீனாக்ஷிதேவி திருமணத்துக்காக தன்வீட்டின்கண் வந்த மின்னல்போன்ற சடையினை யுடைய மாதவர்கள் அந்தணர் மற்றவர்கள் எந்நிலங்களினுமுள்ள அரசர்கள்யாவர்க்கும் முறையே பொற்பாத்திரத்தால் ஆறுசுவைகளையுடைய போனகத்தையுண்பித்து பூசத்தக்கசந்தனமுதலியவும் உடுக்கத்தக்க பட்டாடைமுதலியவும் அணியத்தக்க ஆபரணமுதலியவும் தாம்பூலமும் மற்றுமுள்ளனவும் முறைப்படி கொடுத் துபசரித்து ஐம்பத்தாறு தேசத்தரசர்களும்மற்றவர்களும்செல்லுநாச்செல்லவிடுத்து இருக்குஞ்சமயத்தில்.

சமையற்றொழிலில் வல்லவர்கள்வந்து தேவியது திருவடியைவணங்கி அம்மணி அடியரோம்சமைத்த அன்னத்தில் ஆயிரத்திலொருபங்குஞ் செலவானதில்லை இனி யாங்கள்செய்யக்கடவதுயாதென பிராட்டியங்கனின்றெழுந்து கணவன்முன்னர்வந்துபணிந்து ஒருபக்கத்திலொதுங்கி நின்று சுவாமி தங்களோடு முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் இங்கெழு

నం॥వెం॥రా॥

ந்தருளுவாரென்பது கருதி பொருத்தமான இனிய சுவையோடுங்கூடிய அன்னம் அளவற்றதாக ஆக்கி உண்டுமிகுந்தது எவ்வளவென்றுசொல்லில் இமையமலைபோலும் அன்னமும் அதற்கமையச்சமைத்துக் கொட்டியகறிகள் அவ்விமையமலையை யடுத்துச் சூழ்ந்திருக்கும் சிகரங்களையுடைய மலைகளும்போன்றிருக்கின்றன என்று சொல்ல அதைக்கேட்ட எம்பிரான் தேவியாரிடத்துப்பொருந்திய அன்பினுல் ஒரு விளையாடலைச்செய்ய நினைத்தோ அன்றி தனக்குக் குடை பிடிக்கும் பூதகணத்தலைவனது ஆற்றலையாவருமறியும்படி செய்யவோ அறிந்தேமில்லை அம்மையைநோக்கிச்சிறிது புன்முறுவல்செய்து மூவேந்தரிற்சிறந்தபாண்டியனது பெருதற் கரியமகள் நீ அன்றியும் தேவருலகத்துள்ள பஞ்சதாருவும் நினது பணியைச்செய்யப்பெற்று இவ்விடத்திலிருக்கின்றது உனக்கு அருமையாப் பெறத்தக்கதுயாதுபிறருடையசெல்வங்களெல்லாம் நின்னதல்லவோ ஆதலால் அளவற்ற நின்செல்வத்தின் பெருமையை நாமறிய செய்வித்தாற்போலு மிருக்கின்றது நீசெய்வித்தவிருந்தினை யுண்ண நங்கணத்தினுள் பசியாற் களையடைந்தவராகி யொருவரையும் காணேம்முல்லையரும்பைப்போலும்தந்தங்களையுடையாய்அதற்கு யான் செய்யத்தக்க தென்னென்றார் பின்சமீபத்திலேநின்ற குண்டோதரன் வயிற்றினிடத்து வடவாக்கினி பிரவேசிக்க நினைத்தார் அது வயிற்றினிடத்துவந்து எரிபசியாகப் பொருந்தி விடமுண்டவனைப்போல உடல்சோர்ந்து வியர்த்து ஆவியொடுக்கமுற்று ஐயனே பசியினால் வருந்துகின்றே னென்றுன் அதைக்கேட்டசுவாமி அம்மையைப்பார்த்து குடைபிடிக்கும் இந்தக்குறியதாளையுடைய பூதத்துக்கு ஒரு பிடிசோறிடுங்கள் அப்புறஞ் சொல்லுகின்றேனென சுவாமியை வணங்கி நல்லதென்றுபோக பூதமும் உடனே தளர்ந்த நடையினை யுடையதாய் கண்கள் புகைந்து வாய்புலர்ந்திடப்போக இராஜகன்னிகையின் ஏவலினால் ஏவலர் அப்பசிநோய் கொண்டவனை இட்டுக்கொண்டுபோய் சோற்றுமலை முன்விட்டார்கள் விட்டவுடனே அப்பூதம் அச்சோற்றுமுன்னின்றதைக் கண்டார்கள் அதையெடுத்து உண்டதையும் அங்கிருந்தசோற்றையும் ஒருவருங்கண்டாரில்லை அதையறிந்த சில சேடியர் கைகளைநெரித்து அதிசயப்பட்டார்கள் சிலர் திகைகிட்டு மயங்கினார்கள் சிலர்கண்களைமூடிக்கொண்டு ஓடினார்கள் பின்பு அப்பூதம் நெய்முதலிய வற்றைப் போக்கி முனையொடியாமற் சமைத்த அன்னமும் பாற்கறியும் பொரிக்கறியும் இனியபயறினாற்செய்த கறியும் பின்னும் பலவகைக்கறிகளும், பாலும் தயிரும் நெய்யும் தேனும் ஆகிய அளவில்லாதனவற்றை மிடாக்களோடு எடுத்து வாயில் விட்டுண்டான் பின்னும் பலவகைப் பழக்குவியல்களும் பலவகைப்பலகாரங்களும் கரும்புகளும் தேங்காயும் இவைகளன்றி வேவாத அரிசிகாய்களின் வருக்கம் முதலிய வற்றையும் எடுத்துண்டு அளவற்ற நவதானியங்களையு மெடுத்து வாயிலிட்டுண்டான் இவ்வளவு மிகுதியான பொருள்களையும் தனது பருத்தகுறிய கையினால் வாரி தனதுபெரியவயிற்றி னிடத்திலிடவும் நெய்த்துடுப்பால் நெய்யையெடுத்துவிட்டு ஆகுதிபண்ணிய ஓமாக்கினியைப்போல மிகுந்து நவத்துவாரங்களிலும் தீபனக்கினி கொளுத்த அதைக் கண்ட அங்கயற்கண்ணி அதிசயமடைந்து தனதிடத்தன்புள்ள நாயகனுக்கு முன்னர்சென்று நாணத்தோடு விளங்காநின்ற மலர்களையுடையகுழலை தோளின்மீதிருத்தித் தளர்ந்து நிலத்தைக் காலாற்கிழித்துக்கொண்டு நின்றனள் சோமசுந்தரம் தேவியினது நிலைமையைக்கண்டு அறியாதவர்போல கேழ்க்கத்தொடங்கி நானனுப்பியபூதம் உண்டுமிகுந்ததுண்டாயிருக்குமானால் இன்னும் பூதங்களையனுப்பி உன்மனது சந்தோஷிக்கும்படி யுண்பிப்பேனென்று சொல்ல தேவி ஐயனே நீங்களனுப்புவித்த பூதத்துக்கு அங்குள்ள வெந்த பொருள்களையும் வேவாத பொருள்களையும் உண்டும் பசியடங்கவில்லை இன்னும் கொடியபூதவீரரை அனுப்புவீராகில் இவ்வுலகம் யாவையும் எடுத்து வயிற்றினிடத்து வைப்பாரோ ஆதலால் உமக்கு உகாந்தகால உருத்திரனென்னும் பெயர் தெளிவாகத் தோற்றுகின்றது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது மூன்றும் பிறைபோன்ற பல்லினையும் குகைபோன்ற வாயினையுமுடைய பூதம் தீபனக்கினியானது தன்னைச்சுட அதனால் வருந்தி கடவுளுக்கு முன்பாகவந்து வெள்ளியம்பலத்தில் நடனஞ்செய்த சுந்தரக்கடவுளே எம்பிராட்டி சமைத்துவைத்திருந்த அன்னம் முதலியவைகள் இமையமலைகள்போலு மிருந்தன அதனையெடுத்து யானுண்டும் என்பசிதணிந்ததில்லை இரந்தவர்க்குக் கொடுத் துண்ணுதவர் வயிறுபோல் எரியுதென்று சொல்லி இழிந்தவர்களது திரிபுரத்திலிட்ட தீயானது மிகுந்தபசியுருவாகி அடியேனது வயிற்றினிடத்துக்குடியாகப் புகுந்ததோ வென்று கையோடு கையடித்து அண்டங்கள்வெடிபடக்கதறுவன் ஐயகோவென்று சொல்லுவன் பெருமூச்சுவிடுவன் உயிர்நீங்கியதுபோல் தளருவன்.

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம் - முற்றியது.

எட்டாவது

அன்னக்குழியும் வையையுமழைத்தபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

வேதநாயகன்பாரிடவேந்தனுக்கமையா, வோதனுதிகளருத்தியதன்மையீதுவையும்
போதராமையாலமைவுறப்போனகக்குழிதந், தோதமாநதியருத்தியசெய்தியுமுரைப்பாம்.

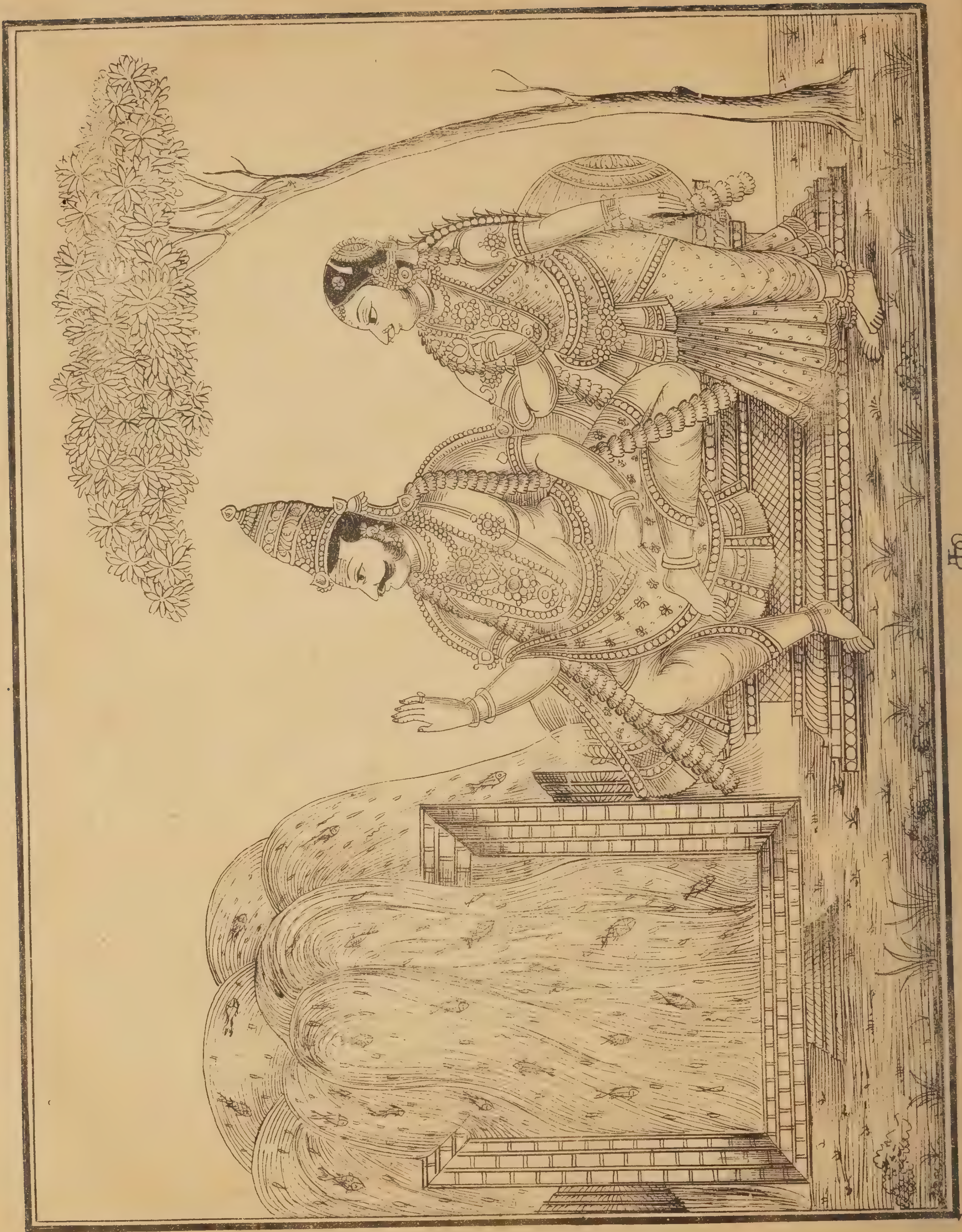
அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தீர்த்தனிதழிச்சடைநின்றுமிழிந்துவரலாற்சிவகங்கை
தீர்த்தனுருவந்தெளிவோர்க்குஞானந்தரலாற்சிவஞான
தீர்த்தங்காலிற்கடுகிவருஞ்செய்தியாலேவேகவதி
தீர்த்தங்கிருதமாலையெனவையைநாமஞ்செப்புவரால்.

இடபவாகனத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள்பின்பு பிராட்டியாரைப்பார்த்து உள்ளேநகைத்து மிகுந்தபசியையுடைய குண்டோதரன் பொருட்டு அன்னத்தைத்தருகின்ற புவனமாதைத் தன்னுள்ளத்தினினைத்தனன் அவள் நினைக்குமுன்வந்து நான்கு பெரியதிசைகளிலும் உள்ளதயிர்க்கடலும் மத்தியில் பூமியைக்கிழித்துக்கொண்டு ஊற்றாக நான்குகிடங்காகி யெழுந்ததுபோல மாறுபடுதலில்லாத சுவையினையுடைய வினியதயிரும் வெள்ளியநெற்சாதமும் நாலுகுழியிடத்திலும் பொங்கி மேலெழுந்தது சிறந்த சந்திரகுலத்திற்பிறந்த பாண்டியன் மருமகனாகிய சோமசுந்தரபாண்டியன் அந்தப்பெருவயிற்றினையுடை பூதத்தைப்பார்த்து உன்பசிதணிய உண்ணென்றுத்தரவுசெய்ய அப்பூதத்தலைவன் அந்தத்தயிர்க்கிடங்கரில் அலைகடல்கலக்குமத்தென தனது கைகளை யுள்ளேவிட்டு எடுத்தெடுத்து வாயிலிட்டு உண்டிட வேதநாயகனது திருவடியிற் பத்திவைத்து வீட்டை யடைந்தவர்கள் பழவினைத்தொடர்போயதுபோல பசிநீங்கி அவ்வன்னத்தை யெடுத்தெடுத்து ஒழியாமல் வாயிலிட்டுண்டதால் உடம்பெல்லாம் வயிறாகி வீங்கினன் பூமிகிழியும்படி மலைபோல விழுந்தான் மூச்சுவிடப்படாமல் நிலத்திற்புரண்டனனாகி தாகத்தின்பொருட்டு நீரைவிரும்பி அவ்வூரில் நீருள்ள குளம் ஏரிகளைத்தேடுவானாகி யெழுந்து தம்முயிரையொத்த கணவரைப்பிரிந்த பெண்கள் போல அன்றுமலர்ந்த நீலோற்பலமலர்களும் தாமரைமலர்களும் வாடும்படி தடாகங்களும் ஏரிகளும் குளங்களும் வறள வாயைவைத்து கிணற்றுகளிலுள்ள நீர்களும் பசையறக்குடித்தும் தாகத்தைச்சயிக்கக்கூடாதவனாய் வருந்தி கங்கையைச் சடையிலேயுடைய வேதியனது பாதத்தைக்கருதியிரங்க நாதனும் தனது திருமுடியின்கணுள்ள கங்கையைப் பார்த்து நிறைந்த நீரலைகளை மாலிகையாவுடைய கங்கையே நீயிந்தஅகழியாற்சூழப்பட்ட மதிலையுடைய மதுரையினிடத்து மிகுந்த நீர்ப்பெருக்கையுடைய ஆறாகச்சீக்கிரமாக வரக்கடவாயென்றுரைக்க உடனே அக்கங்கையானவள் சடையைவிட்டு நீங்கியொருவார்த்தை சொல்லத் தொடங்கினாள். என்னெனில் முன்னொரு காலத்தில் பகிரதன் பொருட்டு ஒருதீர்த்தமாய்ச்சென்று அதில் மூழ்குகின்றவர்கள் குற்றம்பொருந்திய தீவினைத்தொடக்கறுத்துச் செல்லென்றுபணித்தாய் இன்றும் ஒருநதியாகெனச் சொல்லுவாயானால் என்னைத் தரிசித்தவர்களும் மூழ்கினவர்களும் கையாலேனும் பரிசித்தோர்களும் பவத்தொடர்ச்சியின் பற்றுவிட்டு உன்னிடத்துப்பத்தியும் கல்வியும் ஞானமும் வீடும் பெறும்படி பணித்தருளக்கடவாயென்று சோமசுந்தரக்கடவுளிடத்து வரம்பெற்றுக்கொண்டு அவரைவணங்கி மிகுந்த வேகமோடெழுந்து பெரியநதியாக ஆகாயத்தினின்று மிழிபவளாமென வரத்தொடங்கினாள்.

மகமேருவைவில்லாக வளைத்த சிவனதுமுடியின்கணுள்ள கங்கையானவள் வளைந்த அலைகளாகியகையையும் முத்துகளாகிய தந்தங்களையும் நுரைகளாகிய வஸ்திரத்தையும் கொடியாகிய மருங்கினையும் கருமணலாகிய அளகத்தையும் சேல்களாகிய விழிகளையும் பெற்று வருபவள் வாசனைபொருந்திய அகில் விருக்ஷங்களையும் பொரியரையினையுடைய வேங்கைமரங்களையும் பிரகாசத்தையுமிழாநின்ற இரத்தினங்களையுடைய மலைகளோடு அரைபடவும் பெரியகிளைகளலறிடவும் அடியோடுவிரைவில் அகழ்ந்து சத்திக்கின்ற செருப்புக்காலினையுடைய குறிஞ்சிநிலமாக்களது சிறியவூர்களை அடியோடுபறித்து கரைகளிற் படும்படியெறிந்து காற்றைப்போல மிகுந்தவிசையோடுவந்துபெட்டைமானோடு ஆண்மான்களையும் பெண்யானைகளோடு ஆண்யானைகளையும்வாரிக்கொண்டு பிரிவில்லாத ஒடுமரக்காடுகளை அடி

సం॥ వెంకటకృష్ణంరాజు—

யோடு பேர்த்து கருங்குரங்குகள் வயிற்றிலணைத்த குட்டிகளோடு தங்களைத்தழுவிய ஆண்குரங்குகளையும் அவைகள் வாசம்பண்ணுகின்ற மரக்கூட்டங்களோடும் குறிஞ்சி நிலமாக்களது கொடியகணைகளோடு வில்லுகளையும் தினைப்புனப் பரணோடுகவண்களையும் வாரிக்கொண்டு வராநிற்கும் அவ்வாற்றின தலைகள் நெடியமலைகளை அடியறும்படி மோதுகின்றன அவற்றையகழ்கின்றன. பள்ளமான மடுவை மேடாக்குவன கிளைகளையுடைய மரநிரைகளை தலைகீழாக இடிகரைதோறு நடுவன கடலி னோரத்திலுள்ள பெரியபூமியை யிருபிளவுபடவருவன மிகுந்தவொலியினையுடையன பெரியமரங்களைத் தோண்டுகின்ற மிகுந்தவலியினையுடையன வயிரமில்லாதமரங்களை முறிப்பன இரத்தினங்களையெடுத்து வீசுவன வேகமாகச் செல்லுகின்றன யானைமதங்களோடு வண்டுகளையீர்த்துச் செல்லுவன நுரைகளாகிய முகபடாத்தையுடையனவாகியும் வருதலினால் அவ்வாறு யானையை யொத்திருந்தது.

நீண்டபிலத்திலே செல்லுகின்ற நிலைமையையுடையனவாயும் நிருமலனாகிய பரமசிவனது மதிதங்கிய திருமுடியின்மீது ஆடுகின்ற செயலினையுடையனவாயும் பிரகாசத்தை யுமிழாநின்ற அரியமாணிக்கங்களைத் தன்தலையிலுடையனவாயும் நீண்டுவளைந்த நடையினையுடையனவாயும்நிரைநிரையானகுறுகிய பலகால்களினாலோடுகின்ற வலியினையுடையனவாயுமிருத்தலால் வளைந்தவுடலையுடைய பாம்பென்றுசொல்லும்படியாகவும் வராநிற்கும் இவ்வாறுவருமந்நதியானது கல்வித்தேர்ச்சி யில்லாதவர் செய்தகவிபோல்கலங்கி கல்விகேள்வியில்வல்லவர்கள் செய்தகவிபோல் பலசிறப்பாகிய துறைகள் தோன்றப் பொருந்தி செல்லுகின்ற வழிகள்தோறும் பொருளாழ்ந்துதெளிந்துதேயத்திலுள்ள யாவரும் விரும்பி அப்பயனைக் கொள்ளும்படி தங்கிற்று.

வண்டுகளது ஒலிநீங்காத மலர்களையுடைய சடையினின்றும்வந்தநதியை சோமசுந்தரக்கடவுள்கண்டு பிளவுபட்டவாயைத் திறந்துகொண்டு என்விடாய் தணிந்தே னில்லையென வெம்பி வீழ்ந்தகுண்டோதரனை அவ்வாற்றினிடத்துவிட அவன் அவ்வாற்றையடுத்து அதனுள்ளிறங்கி வலியோடுந் தனதிரண்டு கைகளையுந் தூக்கிக் கரைகளிலேற நீட்டியோடும் புனலைத் தடுத்து மலைபோலுயரும் புனலை வாயைத் திறந்து தன்தாகவிடாயும் மேகமும் வெட்க உண்டமகிழ்ச்சிகொண்டு பரமசிவன் திருமுன்னர் வந்து அவரது திருவடியை வணங்கி கூத்தாடிப்பாடி ஆரவாரித்து அளவற்றகீதங்களைப்பாடினான் பாட்டின் பொருளானவன் அப்பாரிட வீரனது பாடலைக்கேட்டு மகிழ்ந்து அவ்வையைநதியாற் சூழப்பட்ட மதுரையை யரசாண்டிருந்தனன் பரமசிவனது வேணியினின்றும் வந்ததால் அந்நதிக்குச் சிவகங்கையென்றும் அக்கடவுள துருவந் தெளிந்தோர்க்கு ஞாநந்தரலால் சிவஞான தீர்த்தமென்றும் காற்றைப்பார்க்கிலும் வேகமாக்வருதலால் வேகவதியென்றும் கிருதமாலையென்றும் பெயராகும்.

அன்னக்குழியும் வைய்யையுமழைத்தபடலம் - முற்றியது.

ஒன்பதாவது

எழுகடலழைத்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

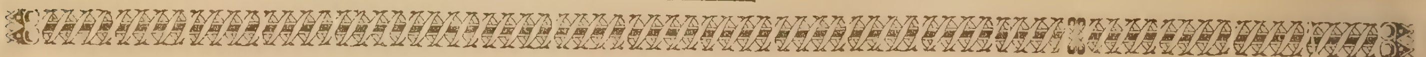
முடங்கன்மதிமுடிமறைத்தமுடித்தென்னன்குறட்கன்னக்
கிடங்கரொடுநதியழைத்தகிளர்கருணைத்திறனிதுமேன்
மடங்கல்வலிகவர்ந்தான்பொன்மாலைபடிந்தாடவெழு
தடங்கடலுமொருங்கழைத்ததன்மைதனைச்சாற்றுவாம்.

தன்வண்ணமெழுகடலின்றனிவண்ணமோடுகலந்து
பொன்வண்ணநறும்பொகுட்டுப்பூம்பொய்கைபொலிவெய்தி
மின்வண்ணச்சடைதாழவெள்ளிமணிமன்றுடு
மன்வண்ணமெனவெட்டுவண்ணமொடும்வயங்கியதால்.

சொல்லுதற்கரிய பரம்பொருளானவர் பாண்டியனுருவமாகி உலகமெல்லாந் தனது வெண்கொற்றக்குடையின் நிழலிலிருந்து செங்கோல்செலுத்துநாளில் மெய்ஞ்ஞானமாகிய அரும்பொருளையுணர்ந்த இருடிகளும் முனிவர்களும் வரன்முறையாகச் சந்தித்துவரும்போது வேதமுநிவனாகிய கௌதமனும் வந்துகண்டு திரும்பிப்போகுங்காலையில் கற்பினையுடைய காஞ்சனமாலை யரண்மனைபிற்புகுந்தான் அப்பொழுது காஞ்சனமாலை அவரதுவரவையேற்று உபசாரமொழிகளைச்சொல்லி பொன்னுசனமிட்டு வணங்கி அவரைநோக்கி ஐம்பொறிகளையும் ஜயித்து அளவுபடாத நான்குவேதத்தின்முடியில் விளங்காநின்றபொருள் பரமசிவமென்றறிந்த சுவாமிகளே நீக்குதற்கரிய பிறவித்துன்பத்தை நீக்குதற்குக் காரணமானதவத்தை அடியாளுக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணவேண்டுமென கருணைக்கடலாகிய முநிசிகாமணியானவர் காஞ்சனமாலையை நோக்கி அம்மா நீ செய்ததபோபலத்தினாலே இவ்வுலகத்தையெல்லாம்பெற்று வளர்த்த தடாதகைப்பிராட்டியாருக்குத் தாயானாய் பரமசிவமே உனக்கு மருமகனாகுஞ் சிறப்பைப்பெற்றாய் வெற்றியையுடைய மலையத்துவசபாண்டியனுக்கு மனைவியானாய் இப்படிப்பட்ட நீயறியாததவம் இவ்வுலகத்தில் யாரறிவார் ஆயினும் சொல்லுகிறேன்கேள்.

மானதமென்றும் வாசிகமென்றும் காயிகமென்றும் குற்றமற்ற தவங்கள் மூன்றும் இவற்றுள்மானதமாவது தருமஞ்செய்தலினும் தானஞ்செய்தலினும் மனம்வைத்தலும் தயை பொறுமை உண்மை சிவனைத்தியானித்தல் பஞ்சவிந்திரியங்களை யடக்குதல் முதலிய அனந்தமாம் இவைகளை மனத்தாற்செய்தலாம். வாசிகமாவது பஞ்சாக்ஷரத்தைஓதல் தருமநூலோதல் பஞ்சசாந்தி ஓதல் வேதஞ்சொல்லும் சதவுருத்திரந் தோத்திரஞ்செய்தல் பெரியதருமங்களைக் குற்றமறவெடுத்தோதல் முதலநந்தம் இவை வாக்காற்செய்தல். காயிகமாவது பரமசிவனை யருச்சனைசெய்தல் ஆலயத்தை வலஞ்செய்தல் எதிரிநின்று வணங்குதல் கடவுள் வாழாநின்ற பலதிருப்பதிகளைப்போய் வணங்குதல் திருப்பணிசெய்தல் கங்கைமுதலிய தீர்த்தயாத்திரைசெய்தல் இவைமுதலிய பல இவைகாயத்தாற்செய்தல். இம்மூன்றில் காயிகமே சிறந்தது இப்புண்ணியங்களுக்குள் தீர்த்தயாத்திரையே யதிகம் அவற்றினும் கங்கைமுதலிய தீர்த்தங்களில் தனித்தனியாகப்போய் ஸ்நானஞ்செய்தலதிகம் இவற்றினும் இந்நதிகளெல்லாம் வந்துசேரும் சமுத்திரஸ்நாந மதிகம் என்று முநிவர்சொல்ல காஞ்சனமாலை சமுத்திரஸ்நானஞ் செய்யத்துணிந்து தன்மகளாகிய தடாதகைப்பிராட்டியாருக்குரைக்க அப்பாண்டியர் தவக்கொழுந்தாகிய அங்கயற்கண்ணியம்மாள் இதுசெய்தியை இறைவனுக்குச் சொல்லுவேனென்று சென்று பெருந்தகையாகிய அரசர்பெருமான் திருமுன்னர் அன்னம்போல்நின்று அன்று குண்டோதரனுக்கு அன்னக்குழியையும் ஆற்றையுமழைத்த கிருபாசாகரமே என்தாய் இப்பொழுது கடலாடவிரும்பினளென்று சொல்லியிரந்தாள் கடவுள் தன்றேவியின் திருமொழியைக் கேட்டு கடலொன்றோ எழுகடலையும் இம்மதுரையுள் வரும்படி கூவியழைப்போமென்றுசொல்லி அவற்றை நினைத்தார் உடனே யம்மதுரைக்குக் கீழ்த்திசையில் ஒருகுளத்தில் எழுவகைப்பட்ட நிறத்தோடு சுரிந்த முகத்தினையுடைய சங்கங்கள் வாய்திறந்தொலிக்கவும் வெள்ளியநுரைகள்ததும்ப சுருமச்சங்கள்பாய முத்துகளையெடுத்தெறியும் நிரையான அலைகள் அண்டமுகடுவரையிலெழும்ப எழுகடலும்ஆரவாரித்தெழுந்து அவற்றைக்காணும்அந்நகரிலுள்ளார்நடுங்க கலியுகமுடிவில் பிரமாவின்படைப்புமாறும்படி யெழுந்ததெனக் கொதித்தெழுந்த கடலானது சர்ப்பாபரணனாகிய பரமசிவனது ஆஞ்ஞையால் அவனடிகளைச்சென்றடைந்தவர்கள் அடங்கியதுபோல் அடங்கிற்று பொற்றாமரைத்தீர்த்தமானது தன்னிறம் எழுகடலினது ஒப்பற்ற நிறத்தோடுகலந்து பொலிவுபெற்று மின்னிறம் பொருந்திய சடையானதுதாழவெள்ளியம்பலத்துணடனஞ்செய்யும் பரமசிவனது நிறத்தைப்போல எட்டுவண்ணத்தோடு விளங்கிற்று.

எழுகடலழைத்தபடலம் - முற்றியது.

பத்தாவது

மலயத்துவசனையழைத்தபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

எழுகடலழைத்தவாறியம்பினமினிச், செழுமதிமரபினோன்சேணிழிந்துதன்
பழுதில்கற்பில்லொடும்பரவைதோய்ந்தர, னழகியதிருவுருவடைந்ததோதுவாம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தென்னர்மரபிறந்ததெனப்படுபழியிலாழவருஞ்செவ்விநோக்கிப்
பொன்னவிர்தார்முடிபுனைந்துகோலோச்சிவருகின்றாய்போலுமேலு
மின்கிலைமைக்கிடையூறுமினியின்றேயெனத்தலைவியியம்பலோடுங்
தன்னிறைவியுட்கோளையகங்கொண்டுமகிழ்ந்திருந்தான்றமிழர்கோமான்.

சோமசுந்தரபாண்டியன் தடாதகைப் பிராட்
டியாரோடும்வந்து அவ்வெழுகடலின் பக்கத்திலுள்
ள சந்தனம் மரவம் மந்தாரம் மா வகுளம் பாடல
ம் இவைகள் கலந்துள்ள நந்தன வனத்தில் ஒரு சி
ம்மாசனத்தின்மீது எழுந்தருளி யிருந்து முறுக்கு
டைந்த மல்லிகை முல்லை சண்பகம் இம்மலர்களை
இளையரும் சேடியர்களும் கொய்துகொடுக்க அவை
களைவாங்கிமோந்து ஆசைவேறுபாடின்றி யிருக்குங்
காலத்தில் சுந்தரபாண்டியர் தன் காதலியைநோக்கி
உன்பொருட்டாக ஏழுகடலையும் இந்நகரின்கண்
ணழைத்தனம் நின்னன்னையை இவ்விடத்துவந்து
ஸ்நாநஞ்செய்ய அழையாயென தடாதகைப்பிராட்
டியாரும் போய் தாயைக்கொணர்ந்து குளத்தினிட
த்துவர காஞ்சனமாலை புராணநூல்தேர்ந்த முனிவர்
களை நோக்கிச் சமுத்திரஸ்நாநஞ்செய்யும் விதியா
தென குற்றமற்றகற்பினை யுடையாய் நாயகன்கைத்
தலத்தைப் பிடித்துக் கொண்டாவது இல்லையேல்
பிள்ளையின்கைத்தலத்தைப் பிடித்துக் கொண்டாவ
து அதுவுமில்லையேல் பசுவின்கன்றின் வாலைப்பற்
றிக்கொண்டாவது சமுத்திரஸ்நாநஞ் செய்தல் மு
றைமையென அம்முனிவரது வாய்மையைக் கேட்ட
காஞ்சனமாலை முற்பிறப்பில் குறைவறத் தவஞ்செ
ய்யாத கொடியபாவியாகிய எனக்கு கொழுநனும்
குமரனுமில்லையே இனிபெற்றுமூழ்குவது பசுவின்
கன்றாலால் வேறுண்டோவென்று தடாதகையைப்
பார்த்துச்சொல்ல பிரமபதத்தையும் விரும்பினவர்
க்குக் கொடுக்கும் நாதனதுயிர்த்துணையாகும் நாய
கி தன்னுயிர்க்கிழவனாகிய பரமசிவத்தை யடைந்து
வணங்கி தன்னன்னையின் குறைமொழியைச் சொல்
ல மன்னவன் இந்திரனோடுகூட விருக்கின்ற மலையத்
துவஜபாண்டியனை தன்மனத்தில் நினைக்க அப்பாண்
டியன் மகமேருவை வில்லாக வுடையவரது திருவு
ள்ளத்தையுணர்ந்து சிறையையுடைய மலைகளையெ
ல்லாம் அட்டவனாகிய இந்திரனது ஆசனத்தைவிட்
டு தேவவிமானத்தின்மீது எழுகடலினிடத்து கிரு
பையையுடைய இனியவமுதம்போன்ற பரமசிவத்
தை பெண்பேற்றினாலே கண்பேறடையும்படி யெதி
ராகக்கண்டு மருமகனாகிய கடவுளைவணங்கும் பொ
ருட்டு வருமுன்னேமாமனென்னுமுறையால் தனது
தாமரைபோன்ற கையைபமைத்து பெண்கொடுத்த
பாண்டியனை எதிராகத்தழுவிக்கொண்டு திருவுள்ள
மகிழ்ந்து கிருபையோடுபார்த்து உன்மாட்டன்பு
ள்ளபத்தினியோடு கடலாடச்செல்கவென மலையத்
துவஜபாண்டியனும் முற்பிறப்பிற்செய்த தவத்தாற்
பெற்ற பெண்ணன்னம்போலு மீனாட்சிதேவியான
வள் எதிரேவந்து தன்னைத்தழுவ தானுந்தழுவி
இமோர்ப்பருவத ராஜனைப்போல குறைவற்ற ம
கிழ்ச்சியை யடைந்து குளிர்ந்த தேன்போலுஞ்
சொல்லையுடைய வுனது திருக்கலியாணத்தைக்கா
ண தவஞ்செய்தேனல்லனென்னுந் துக்கமுண்டா
யிருந்தது அது இந்தச்சந்தோஷமென்கிற தேனை
வண்டைப்போலவுண்டு மறந்தேனென்றான் அப்
பொழுது நிறைந்த கற்பினையுடைய காஞ்சனமாலை
தூரத்திற்சென்றதன்நாயகன் சிலநாள்சென்றுவரக்
கண்டவள்போல நாணுற்று எதிராகவந்து வணங்
கி மேகம்போன்ற அளகத்தையுடைய காஞ்சனமா
லை பவுத்திரத்தை யுடையவளாய் பஞ்சாக்ஷரத்தை
யோதி முனிவரது வேதநூற் சங்கற்ப விதிப்படி தன்
றுணைவனது கையைத் தன்கையாற்பற்றி மனக்களி
ப்போடு ஏழுகடலினும் ஸ்நாநஞ்செய்தாள் செய்து
கரையேறி கொன்றைப்பூவைமுடியிலே தரித்த பரம
சிவனது கிருபானோக்கம்பெற்று இனி அனைமாருத
ரங்குருகாதவண்ணம் உமைபாகரது அருட்படிவத்
தை யடைந்தார் அடைந்த மாத்திரத்தில்காளகண்
டமும் சதுர்ப்புயமும் நெற்றிக் கண்ணும்பெற்று
பூவுலகத்தார்கண்டு அதிசயிக்கவிளங்கினான் அப்பொ
ழுது ஆகாயத்தினின்றும் வழுக்கிவிழுந்த சூரியனை
ப்போல பரமசிவன் வாழாநின்ற உலகத்தினின்றும்
பூமியின்கண் ஒருதெய்வவிமானம் இறங்கிஇருந்தது
அந்தத் தெய்வவிமானம் வந்தவுடனே மும்மூர்த்தி
ஸ்வரூபராகிய சிவனது பணியால் பாண்டியன் ந
ங்கையொடும் தேவர்கள்தொழ விமானமீதேறினான்
அக்காலத்தில் தேவர்கள் பூமாரி பொழிந்தார்கள்
தேவதுந்துபி மேகம்போல முழங்கிற்று அப்பொ
ழுது விமானம் ஆகாயத்திலெழுந்தது தேவதுந்து
பிகள் ஒலித்தன ஹர ஹர வென்னுமொலியெங்கு
மொலித்தன தொழுகின்ற தகையினையுடையமுனிவர்
களேத்த தேவர்கள் வணங்க சிவனதுகைலாயத்தை
நோக்கிச்செல்லுகின்ற அவ்விருவரும் முன்பு தன
துபாண்டியவுருவமாயிருந்தது உலகத்தை முறையா
கச் செங்கோல்கைக்கொண்டு பின்பு தன்னுருவந்
தைத்தந்த மருமகனும் மகளாகிய தடாதகைப்பிரா
ட்டியாரும் மீண்டு பொன்னாற்செய்தகுடுமியினையு
டைய அரண்மனையிற்புகுந்து இருக்கக்கண்டார்கள்
பழவினையால் சரீரமுறைதப்பி பிறவியை யடைந்
தமனிதர்போல பழயவுருவமாறி உலகமாதாவாகிய
அன்னையே மகளாகவும் பெற்ற அப்பனே மருமக
னாகவும் யான் யாவருக்குஞ் செய்தற்கரிய தவந்தா
னென்ன செய்தேனென்று சொல்லி கன்றைவிட்டு
ப்பிரிந்த பசுவைப்போல ஐயனது சத்திக்கின்ற வீ
ரகண்டாமணிபொருந்திய திருவடியைவிடாதுபற்றி
பொருந்திய அன்பானது பின்னின்று ஈர்க்க மனத்

தோடு இரண்டுகண்களும் சென்றுமுட்டி அடிக்கடி திரும்பிப்பார்த்துக்கொண்டு மலையையொத்த இந்திரவிமானத்தைக்கும்பிட்டுக்கொண்டுசெல்வாராயினர் புவலோகங் கடந்துபோய் புண்ணியருக் களவற்ற போகத்தை யுண்பிக்கின்ற சுவலோகங்கடந்து போய் மகாலோகம் சனலோகம் கடந்து அதற்குமேலுள்ள தவலோகங்கடந்து சத்தியலோகங்கடந்துதண்ணிய துளபமாலையை யுடையோனது நவலோகங் கடந்து உலகங்களுக்குநாயகமாகிய சிவலோகத்தை யடைந்தார் பின்பு அறக்கொடியாகிய தடாதகை இறைவனுகிய அரசனை அடிவணங்கி தன்னைப்பெற்றவர்களுக்கு வேதப்பொருளினது வடிவையளித்த கிருபையினாலே மனத்தின்கண்ணடங்காத மகிழ்ச்சியானதுவாய்கொள்ளாமற் புறப்படுவதென இரண்டு திருச்செவிக்கும் செங்குமுதத்திற்பொதிந்த தீந்தேனை நிறைவிப்பதுபோல பலமுறையால் துதிசெய்துவணங்கியொன்றுசொல்லத்தொடங்கினாள். அளவற்ற தேவர்க்கும் மற்றயாவர்க்கும் பாலைச்சுரந்தளிக்கின்ற தேவர்களது நாட்டிலுள்ள புண்ணியகாமதேனுவின் இளங்கன்றுக்குக்குறைவேது என்னிமித்தம் என்னைப்பெற்றதாய்விரும்பியது ஒருசடலே இந்நகரத்தின்கண் ஏழுகடலையும் வரவழைத்தாய்என்னைப்பெற்றவள் ஸ்நாநஞ்செய்யும்பொருட்டு தேவருலகத்திலிருந்த அவள் கணவனையும் அழைத்து உனது வடிவத்தைக்கொடுத்து மேலான மோக்ஷவுலகத்தையுந்தந்தாய் அன்றியும் பாண்டியரதுமரபு அழிந்ததென்னும் பழியுண்டாகாமல் பொன்போலும் விளங்காநின்ற மலரைச்சூடிய முடியைத்தரித்து செங்கோல் நடத்திவருகின்றாய் இனிமேலும் இந்நிலைமைக்கிடையூறுமில்லையன்றோ வெனத்தலைவியி யம்ப கடவுள் தன்னிறைவி யுட்கருத்தை மநதிற்கொண்டு மகிழ்ந்திருந்தனர்.

மலயத்துவசனையழைத்தபடலம் - முற்றியது.

பதினோராவது

உக்கிரபாண்டியன்திருவவதாரப்படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

மன்னவன்குலசேகரன்றிருமகன்மனைவி, தன்னெடுங்கடலாடியதகுதியீதந்தத்
தென்னவன்றனித்திருமகடிருவுளங்களிப்ப, உன்னருந்திரலுக்கிரனுதித்தவாறுரைப்பாம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றிவையாதியாயவியற்குணமுடையனாகி, நன்றிசெய்துலகுக்கெல்லாநாயகனொருவனாகி
நின்றிடுமிவற்குப்பின்னர்நீண்முடிகவித்துமுன்னர், மன்றல்செய்கென்றுசூழ்ந்துமதிஞரோடுசாவினனே.

சந்திரசூடனாகிய சுந்தரசுவாமி உலகத்தினிடத்து அளவில்லாதநாள் தன்னுடைய திருவடிநீழல் போல யாவருக்கும் குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரன் போன்ற கொற்றக்குடையினது நீழலைச்செய்து அருளோடு செங்கோல்நடாத்தி உள்ளேவிளங்குமுயிர்தானாகி முறைசெய்து நடந்துவருநாளில் திருமாலும் பிரமனும்வேதமுதலிய சாஸ்திரங்களாலுங்காணுதற்கரியவனும் அன்பர்க்கெளியவனுமாக விருக்கும்பெருமை யாவர்க்குந்தெரிய விருந்தவன்பினைக்கொண்டசிந்தையினையுடைய மலயத்துவஜபாண்டியனுக்கும் அவன்மனைவியாகிய காஞ்சனமாலைக்கும் ஆசைக்குரிய மகளென வுண்மையைத்தந்து அதற்குப்பொருந்ததாலும் மருமகனாகி உலகமுழுதுந்தன்வெண்கொற்றக்குடைக்கீழடங்கியிருக்க முறைசெய்து மூன்றரசர்களுக்குள் சந்திரகுலமாகிய பாண்டியர்குடிபெருமையை யடையச்செய்ததுபோல இன்னும் பெறத்தக்கதாகிய ஓர்குறைவைத்தீர்க்கும்பொருட்டு சோமசுந்தரக்கடவுள்.

ஒன்றினைச்செய்கைசெய்யாதொழிகைவேறென்றுசெய்கை, யென்றிவையுடையோனாகியீறிலாப்பரமயோ
நன்றுதீதிகழ்ச்சிவேட்கைநட்பிகல்வினைக்குமாயை, வென்றவன்செய்யுமாயைவிருத்தியாரளக்கவல்லார்.[கி

இந்திரஜாலவித்தை காட்டுவான்போல தன்னிடத்து அக்கினிக்கண்ணினின்று முற்பவித்தவீரபத்திரக்கடவுளை கருப்பமடையாது அளவற்றவுயிர்களையும் உலகத்தையும் பெற்றெடுத்த தாயாகியசுந்தரவல்லி தன்னிடத்துத்தோன்றும்படி சிந்தித்தார் அப்பொழுது அவ்வீரபத்திரக்கடவுளினது வரவுக்

(వేనం)వెంకటకృష్ణరాజు

கேற்ப சேடியர்களும் மற்றவர்களும் அம்மையைவ ணங்கி தேவியேநின் உருவத்திற்குத்தக்கபடி கருவுருவனப்பும் சிறப்பும் மாதந்தோறுஞ்செம்யும்மண வினையும் யாங்கள்காண ஆசைமிகுதியுமுடையேம் என்றார்கள்; தேவி யவ்வாறேயாகி கரிய மணிகளாகிய சிகரத்தையுடைய பொன்மலைபோலுந் தோற்றத்தினையுடையதிருமுலைகள் அமுதநிரப்பிய இரண்டு செப்பினையொத்ததாக அத்திருமுலைகளைச் சுமந்துதேய்ந்த மருங்குலுமுண்டென்று தோன்ற அருண்மூதிர்ந்தாற்போன்ற நாவினுக்கு இனிய சுவைகளையுடைய வுணவுகளை யுண்ணவேண்டு மென்னும் ஆசைமிக அவ்வாசையறிந்த கணங்கள் அம்மைவிரும்பிய போகபூமியமுதும் நாகலோகவமுதும்பொன்னகரமுதும் விருப்பமடங்கக்கொண்டுவந்து கொடுத்தார்கள். புண்ணியத்தையுடைய முனிவர்களும் வேத பாராயணராகிய பண்டிதர்களும் வந்து அரசனுக்கு செய்யப்பொருந்திய சடங்குகளை அம்மதுரைமூதூர் கலியாணவெள்ளத்திலே மூழ்க மாதந்தோறும்செய்விக்க அக்கன்னிநாடானது செய்தபுண்ணியத்தால் உண்டாகிய பயனை அடையவும் அறந்தவரது உள்ளத்திலுள்ளகளங்கநீங்கவும் சோமவாரமும் திருவாதிரைநட்சத்திரமும் செய்த சிவபூசையின்பயனையடைய வியாழபகவானாகிய குருவந்து அழகாக கேந்திரமேறிநிற்கும் நல்லலக்கினம்வாய்ப்ப நான்குவேதங்களும் தாமேமுழங்க தேவர்கள் மந்தாரமலர்மாரிபொழிய திசைகள்தோறும் தேவமாதர்கள்நடனஞ்செய்ய தேவதுந்துபியைந்தும்சத்திக்க துர்க்கையும் இலக்குமியும் நாமகளும் செருக்கடைய அந்தணர்மகிழ்ச்சிமிக முனிவர்கள் வளர்க்குமுன்னர் மந்திரத்தையுடைய யாகாக்கினி தானே வலஞ்சுழித்தெழுந்தாரவாரித்தாட அட்டதிக்குயானைகளும் ஆதிசேடனும் பாரத்தினாலுண்டாகிய இளைப்புநீங்க இந்திரன் மகமேருவாகிய தெய்வம்வருணன் இவர்களுக்கிடதுதோள்துடிக்க பரமசிவனும் உமையுங்கொண்ட கோலத்துக்கேற்ப குழந்தையானது உதயசூரியனைப்போலவும் அக்காலத்துதித்த குமரவேளைப்போலவும் வேப்பமாலையையுடையபாண்டியன்செல்வபுத்திரியாகிய தடாதகைப்பிராட்டியாரிடத்திற் றோன்றியது தோன்றியவுடனே எம்பிராட்டி அப்பிள்ளையையெடுத்து உச்சிமோந்துமார்போடுதழுவி தன்னையகன்கையிற் கொடுத்து மீண்டும்வாங்கி தன் திருமுலைப்பாலாகிய வெள்ளத்தை குமுதம் போன்றவாயில் விடுத்துண்பித்தாள் அவ்வாறுவளருங்காலத்தில்.

திருமாலும் இந்திரனும் பிரமனும் முதலிய தேவர்களும் முனிவர்களும் மற்றவர்களும் தத்தம்பத்தினிகளோடும் அரசனரண்மனைக்கு வந்தார்கள் சேரனும் சோழனும் வடக்கின்கண்ணுள்ள அரசர்களும் குறுநிலமன்னரும் தங்கள் சேனைகள் சூழ கடல்கள்பொங்கி வருவதுபோல் வந்தனர் அவர்கள் வந்து அரசனையும் தேவியையும் முறையால் வழுத்தி வாழ்த்திமானையுமழுவையும் நீத்தபாண்டியனும் தேவியுமாகிய இவர்களது திருமுகக்கருணைபெற்று அவர்களது திருவடியைவணங்கித் தம்மூர் செல்லும் அவர்களிற்சிலர் பாண்டியர்களுக்கெல்லாம்பெருமானாகிய இவரிடத்து கந்தனேவந்தா னென்பார் சிலர் குற்றமற்ற கற்பினையுடையாளது பாக்கியமென்பார் சிலர் இவனது அழகினால் மன்மதனும் பெண்மையைவிரும்புவானென்பார் சிலர் இவன்செங்கோலினது ஆஞ்ஞை ஏழுகடலாற்சூழப்பட்ட இவ்வுலகமாத்திரமோ ஏழுலகத்தையுங் காக்குமென்பார் சிலர் இக்குழந்தையினதுதோற்றம் மனிதர்கள் செய்த தவமோ அன்றி தென்தேசத்திலுள்ளவர்கள் செய்த தவமோ அன்றி தேவர்கள்செய்ததவமோ அன்றி யாகங்களுக்குரிய பூசுரர்கள் செய்ததவமோ அன்றி கேள்வியினையுடைய முனிவர்கள் செய்த தவமோ என்பார் இவ்வாறுகதம்மிலொருவர்க்கொருவர் வினவி மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு சென்றார்கள்.

அந்நகரத்தில் அவ்வவர்கள் வீடுகள் தோறும்பெண்கள் கலியாணத்துக்கு அலங்கரித்துக்கொள்ளும் ஆபரணங்களையணிந்துகொண்டு மங்கலவாத்தியங்கள் ஆரவாரிக்க பட்டணமெங்கும் பொங்கியோடும்படி நெய்விழாவெடுப்ப கேள்வி நிரம்பிய மறையோர்க்குக் கொடுத்த தானவெள்ளம் கடலைக்கிழித்துக்கொண்டு சென்றது இன்னும் அத்தானவெள்ளமானது இறைத்த வாசனைச் சுண்ணங்களையும் பொரிகளையும் வெள்ளையரிசியையும் குப்பைகளையும் நீர்ச்சிவிறிகளாலிறைத்த குளிர்ந்த பனிநீரையும் சந்தனத்தையும் எண்ணெயையும் கஸ்தூரிச்சேற்றையும் பசையில்லாமல் வாரியெடுத்து இடமகன்ற பட்டினமெங்கும் கழுவின.

இவ்வாறு அந்நகரமெங்குங்களிக்க சோமவாரம் திருவாதிரைநட்சத்திரம் ஆகிய இந்தநல்லநாளில் குருகேந்திரித்த பரிசுத்தமாகிய லக்கினத்தில் பிறந்த சோமசுந்தரபாண்டியனது பிள்ளைக்கு சாதககர்ம்மமுதலிய அரசர்க்குரிய வேத ஒழுங்கின்படி செய்வித்து வருணன் இந்திரன் மகமேருவாகிய மலையாரசன் முதலியசத்துருக்களது வீரஞ்சிந்த அவர்களது செருக்கையழித்து அச்சந் தோற்றுவித்தற்குரிய காரணத்தால் அக்குமாரனுக்கு உக்கிரவருமனென்று நாமகரணஞ்செய்து நான்கா மாதத்தில் சந்தி மிதிப்பித்து ஆறுமாதத்தில் அன்னமங்கலம் ப

யிற்றிவித்து பதின்மூன்றுமதியில் கேசவினை முடிப்பித்து ஐந்தாமாண்டில் நூலின்துமுறைதெரிந்து பூணூநூற் கலியாணஞ்செய்வித்து பின்னர் பதினைபாழிச்சாகை என்னுமுறுப்பினையுடைய பெரியவேதங்களையும் சாஸ்திரங்களையும் தநுர்வேதமும் வாள்வித்தையும் யானையேற்றம் குதிரையேற்றம் மற்றவையும் வியாழபகவான்வந்து கற்பித்தார் குருமுகத்தறியவேண்டுமென்னுங் கொள்கையால் ஒரு முறைகேட்டு அறுபத்துநான்கு கலைக்கியானங்களும் ஒருமிக்கத்தெளிந்து பரமசிவனல்லது மற்றொருவராலும் அறிவித்தற்குக் கூடாதாதலால் பாசுபதாஸ்திரத்தை பரமசிவனிடத்திற் றெரிந்துகொண்டான் அளவில்லாதகலைகளையெல்லாம் எட்டாமாண்டிற்கற்று மிக்கறிவுடையோனாகி குரவரைத் தொழுது போற்ற வல்லவனாகி அவர்கள் மகிழ்ச்சியோடும் அணிந்துகொள்ளத்தக்க ஆபரணமாகி வெற்றிச்செல்வத்தையுடைய இடபத்தைபொத்த இளையர்களோடு திருவிளையாடல் செய்வானும்.

புகர்முகத்தினை யுடைய மதத்த யானைகளையொன்றோ டொன்று தலையால் முட்டிப்போர் செய்து வென்றும் ஆட்டுக்கடாக்களோடு ஆட்டுக் கடாக்களைச் சண்டைக்கு விட்டுப் போர்செய்து வென்றும் வகிர்தலைப்பொருந்திய சூட்டினையுடையகோழிச்சேவல்களை யொன்றோடொன்றைபோர்செய்யவிட்டு வென்றும் காற்றினும் கடிய வேகத்தையுடைய குதிரைமீதேறி பலகாவதம்போய்த் திரும்பியும் எமனைப்பார்க்கிலுங்கொடிய சிற்றத்தையுடைய யானைமீதேறிச் செலுத்தியும் வையையாற்றினும் சோலைகளினும் தடாகங்களினும் சென்று விளையாடி யின்பத்தை யனுபவித்தும் வேல்வல்லமையையுமுடைய பாலியர்களோடு மல்லுத்தஞ்செய்து வென்றும் பொதியமலையிற்சென்று வேட்டையாடியும் அம்மலையிலுள்ள முநிவர்கள் ஆசீர்வாதஞ்சொல்ல அவர்கள் க்ஷேமங்களைவினவியும் அவர்கள்கொடுத்த கனிமுதலிய விருந்துகளை கையிற்பெற்றுச் சந்தோஷித்து மீண்டு இப்பிரகாரமாகப் பதினைந்தாண்டுகழிய பதினாறுமாண்டில் சூரபதுமனைச்சயித்த தங்கள்கடவுளே யிவனென்றுகருதி வில்லையுங்கூரியவேலையுங் கைவிடாமற் காப்பதுபோல கச்சணிந்த முலையினையுடைய மாதரும் அவர்களது மாவடுபோன்றகண்களும் தன்னிடத்துமொய்க்க கூரியநுனியையுடைய வேலாயுதத்தையுடைய உக்கிரவர்மன் இத்தன்மையனாக தாதையாகிய சோமசுந்தர பாண்டியன் குமாரனுடைய தாமரைமலர்போன்ற அழகினையுடையதாகி பார்ப்பவரது கண்களையும் மனங்களையும் கிருகிக்கத்தக்க காந்தியினையும் உடையவாகி இலக்கணநூலிற் சொல்லியபடி திரண்டு நீண்டகணைக்காலினையும் வட்டந்தோன்றுமற் செழுமையான முழந்தாளினையும் தொங்குகின்றவாயினையும் ஈரம்பொருந்திய கதுப்பினையும் உடையபெரியயானையினது துதிக்கையையொத்த திரண்ட துடைகளையும் சிறுகியவயிற்றையும் தாழ்ந்த நாபியையும் செவ்விதாக அழகுவாய்ந்த குற்றமற்றகண்ணாடிக்கொப்பான வாசனைபொருந்தி யகன்றமலையைப் போலும் அழகுகொண்ட மார்பையும் வீணைத்தண்டுபோல இணையொத்து நீண்டுதாழ்ந்தகைகளையும்மணம்பொருந்திய மலர்மாலைகிடந்தசையாநின்ற இரண்டுமேருவையொத்த தோள்களையும் வலம்புரிச்சங்கத்தையொத்த கண்டத்தையும் இலக்குமிதங்கிய பொற்றாமரைக்கமலம்போன்ற முகத்தையும் பொதுவாகப் பார்த்து பூமிதேவிசெய்த தவப்பேற்றை யொத்தவனது உருவத்தையெல்லாம் நின்று நின்று உருவத்தின் அழகினது நலத்தைச்சொல்லாநின்ற நூலளவையால் சோதிக்கத்தொடங்கி அவயவவுறுப்புக்களுள் உன்னதவுறுப்பாறு நீண்டவுறுப்பைந்து சூக்குமவுறுப்பு ஐந்து குறுக்கவுறுப்புநான்கு அகலவுறுப்பு இரண்டு சிவந்தவுறுப்பு ஏழு ஆழ்ந்தவுறுப்பு மூன்று இவையவ்விலக்கணத்திற் றெருத்திருக்கின்றன இவைகளை விரித்துரைப்பின் முப்பத்திரண்டுஇலக்கணவுறுப்புக்களாம் அவையாவன வயிறு — தோள் - நெற்றி — நாசி — மார்பு - கையடி - இவையாறும் உயர்ந்திருப்பின் அவனிந்திரனவன், ஒளியைக்கிரகிக்கின்ற கண் - கபோலம் - செங்கை - நாசி-முலைநடுமார்பு இவ்வைந்தும் நீண்டிருக்குமாயின் நன்மையுண்டாகும், குஞ்சி - தொக்கு - விரற்கணு — நகம்-பல் - இவ்வைந்தும் சிறியவாயிருப்பின் - ஆயுள்விருத்தி, கோசம் - கணைக்கால் - நா - முதுகு — இந்த நான்கும் குறுகியிருக்குமாயின் செல்வப்பெருக்காம், சிரம் - நெற்றி - இவ்விரண்டும் - அகன்றிருக்குமாயின் இதுவும்நன்றாகும், உள்ளங்கால் - உள்ளங்கை — கண்கள் - இதழ்க்கடை — அண்ணம் - நா - நகம் - இவையேழும் செவந்திருப்பின் மிகுந்த வின்பமுண்டாகும், இகல்வலி - ஓசை - நாபி — என்று சொல்லுகின்ற இவை மூன்றும் ஆழ்ந்திருப்பின் எவர்க்குமேலான நன்மையுண்டாகுமென்று சோமசுந்தரம் மைந்தனது அழகு நிறைந்த இலக்கணத்தோடு நல்லகுணத்தையும்நோக்கி இவ்வுலகத்தைப் பொதுவறக் காக்கவல்லவனாகி வாழுநாளில் மிகவும் வல்லவனவனென்று தன்மனத்திலாய்ந்து இத்தகுதியான குணமிருந்த தன்மையால் கீர்த்தி நீதிநல்லவுள்ளம் உண்மை பெருமை தெய்வபக்தி உலகுக்கெல்லாம் சந்தோஷத்தையுண்டுபண்ணும் கு

వె॥ నం॥ వెంకటక్రిష్ణరాజు వా.సినది॥

ணம் சாந்தம் உயிர்களிடத்தன்பு ஈகை கல்வி ஜயித்தற்கரியாரைச்சயித்தல் தேவர்களாலுஞ் செல்லுதற்கரிய தேயத்திலும்சென்று அவர்களா லிட்டப்பட்ட இறையைக்கோடலும் சுமத்தற்கரிய வுலகத்தைமாலைபோலப் புயத்திற்றாங்குதலும் சொல்லுதற்கரிய கீர்த்தி உலகெலாஞ்சுமப்பவைத்தலும் என்று சொல்லப்பட்ட, விவைமுதலான வியற்கைக் குணமுடையவனாகி நன்றிசெய் துலகுக்கெல்லாம் தானொருவனே நாயகனாகி நிற்கத்தக்க இப்பிள்ளைக்கு பின்பு பட்டாபிஷேகஞ்செய்வோம் முன்பு திருமணஞ்செய்யவேண்டு மென்று மந்திரிகளோடு ஆலோசிக்கத் தொடங்கினர்.

உக்கிரபாண்டியன் திருவவதாரப்படலம் - முற்றியது.

பன்னிரண்டாவது

உக்கிரகுமாரனுக்கு வேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உருக்குந்திறலுக்கிரகுமாரனுதயமிதுவான்மதியுநதிப்
பெருக்குங்கரந்தசடைக்கற்றைப்பெருந்தேர்ச்செழியர்பிரானவற்குச்
செருக்குஞ்செல்வமணமுடித்துச்செவ்வேல்வளைசெண்டளித்துள்ளந்
தருக்குமுடிதந்தரசுரிமைதந்தசெயலுஞ்சாற்றுவாம்.

கலிவிருத்தம்.

பின்னருக்கிரப்பெயர்தரித்தவத், தென்னர்கோமகன்றெய்வநான்மறை
மன்னுநல்லறம்வளரவையகந், தன்னதாணையாற்றாங்கிவைகினன்.

சோமசுந்தரபாண்டியனானவர் தனதருமைப் புத்திரனுக்கு திருக்கலியாணஞ் செய்ய அறிஞர்களோடும் மந்திரிகளோடுஞ்சூழ்ந்து குற்றமற்ற அழியாதசெல்வமும் குலமும் குடியும்புகழும் நமதையனுக்கிசைந்த குலத்தரசர்யாவரென்று ஆய்ந்துசொல்லுகின்றார் இனியபுனலாற்சூழப்பட்ட வடபுலத்தில் மணவூரென்னுந் திருநகரத்திற்கு வேந்தனாகியசூரியகுலத்திற் பிறந்த சோமசேகரனென்று சொல்லாநின்ற கல்விகேள்வியையுடைய அரசனிடத்துஇலக்குமியைப்போல அவதரித்த காந்திமதி யென்னுங்கன்னிகையை மணம்பேச வேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தார்.

அன்றிராத்திரி வெள்ளையானையின் பிடராற் சுமக்கப்பட்ட சிகரத்தையுடைய ஆலயத்திலெழுந்தருளிய பிறையாகிய மதியைத்தரித்த சடையினையுடைய பெருமானானவர் சூரியகுலவரசனாகிய கைமாறுகருதாது கொடுக்கும் கையினையுடைய சோமசேகரனுடைய கனவில் எழுந்தருளிவந்து தேவர்களது நனவிற்குமெட்டாத திருமேனியைக்காட்டி அன்னங்கள் தங்கிய வயலாற்சூழப்பட்ட மதுரையிலெழுந்தருளிய சிவன்யாம் நீ யீன்றபொன்னை யனையாளை மதுராபுரியிற்கொடுபோய் மறுபட்டணத்தரசர்களது மணிமகுடமிடறித்தேய்ந்த வீரகண்டாமணியையுடைய சுந்தரபாண்டியனுடைய குமாரனுக்குக்கொடுப்பாயென்றுசொல்லிமீண்டார் உடனே அரசன் மனத்தாமரையும் முகதாமரையும் மலர்ந்து இரண்டுகண்களையுந்திறந்து எழுந்து இரண்டு கையையுங் கூப்பி பரமசிவன் கருணையால் எளிதாக வந்த செயலை நினைந்து அன்பின் வெள்ளத்தின் மூழ்கி சூரியோதயகாலத்தில் நித்தியகர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு மந்திரிகளோடு நான்குவிதச் சேனைகளும் சூழ பலவாத்தியங்களு மொலிப்ப தனது திருமகளை சேடியர்களோடு தேரிலேற்றி மணக்கோலத்தோடு மதுரையைநோக்கிப் புறப்பட்டுவருங்காலையில் சந்திரகுலவரசனாகிய பாண்டியன் சுற்றத்தாரும் மந்திரிகளும் நேற்று மணத்தைக்குறித்துப்பேச ஆலோசித்தபடியே மணவூர்நோக்கிவரும்வழியில்சோமசேகரவரசனையுஞ்சேனைகளையுங்கண்டு எம்முடைய தென்னர்பெருமான் குமரனுக்கு உமது திருவை தரக்கடவீரென்றுகேட்க அவ்வரசன் கொன்றைமாலையையுடைய பரமசிவன்தன்கனவின்கண்வந்துகுலனும் குடியும் உரைத்தநன்மையை அவர்களுக்குரைத்து கலியாணத்துக்குச் சம்மதித்துரைக்க அதனை அங்ஙன மிருந்த முதியோர் அறிவுடைய உழையர்களை விடுத்து பாண்டியருக்கறிவித்து மணவூரினின்றும் வந்த சோமசேகர அரசனோடு மதுரைப்பதியை

வந்துசேர்ந்தார்கள் சூரிய குலவரசனாகிய சோமசேகரன் சந்திரகுலவரசனாகிய பாண்டியனை யெதிரே சென்றுவணங்க அவனைத்தழுவி உபசாரஞ்சொல்லி விடுதியிற்செல்ல அனுப்பிப் பாண்டியனிருந்தனன் அதற்குமேல் அமைச்சர்கள் ஐம்பத்தாறு தேசத்தரசர்களுக்கும் திருமுகங்களனுப்பி பட்டணத்திலுள்ளார்க்கு கலியாணநாளைத் தெரிவித்து நகரத்தையலங்காரஞ்செய்யும்படி மணமுரசாலறிவித்தார் பட்டணத்திலுள்ளார் மரட்டங்களைப்புதுக்கி கமுகமரங்களையும் வாழைமரங்களையும் வீதிகளெங்கும் நீடநிரைத்து பாலிகைகளும் நிறைகுடங்களும் முறைமுறையாக நிறுத்தி அசைகின்ற கொடிகளும் கட்டி அழகுக்கழகு செய்ததுபோல மாடங்கள் நெருங்கிய நகரத்தை மணக்கோலம் பெருகச்செய்வித்தார்கள் தென்றனுடன் திருமகளை தேவர்பெருமான் மணஞ்செய்ய கலியாணவழகாக ஒருநகரம் இதற்கொப்பும் அதிகமு மில்லாதவண்ணம் அன்று அழகுசெய்தார்கள் இன்றுதானே தனக்கதிகமென்று சொல்லும்படி அழகு செய்தார்கள். மாலையையுந் திருமுடியுந் தரித்த சுந்தரபாண்டியரது கலியாண திருமுகத்தை சேரனும் சோழனும் மற்றை ஐம்பத்தாறு தேசத்தரசர்களும் குறுமன்னர் முதலியவர்களும் இரதகஜதுரக பதாதிகளோடு தங்கள் தங்கள் பட்டணங்களி னின்றும் புறப்பட்டு சேனைகளா லுண்டாகும் தூளியானது திக்குகளடங்க நிறைந்து கடலைமேடாக்கவும் பலவாத்தியங்களும் கடலொலிபோல வொலிக்கவும் வந்து நெருங்கினார்கள். ஏகதண்டந் திரிதண்டத்தையுடைய சந்நியாசிகள் விருப்பத்தோடும் வந்தார்கள் வானப்பிரஸ்தஆசிரமத்தையுடைய வானப்பிரஸ்த முநிவர்கள் தங்கள் தங்கள் பத்தினிகளோடும்வந்தனர் இந்திரன் பிரமன் திருமால் மற்றதேவர்கள் பதினெண் கணத்தர் யாவரும்வந்தனர் இவ்வாறு யாவரும் வந்து அரண்மனையிற் புகுந்து சிங்காதனத்திலெழுந்தருளி தடாதகைப் பிராட்டியாரோடும் கொலுவிருக்கின்றகோலத்தைக்கண்டு துதித்து வணங்கவேண்டிய முறைப்படி வணங்கி வாழ்த்தினர் சுந்தரபாண்டியர் அவர்களுக்கு முறைப்படி சன்மானஞ்செய்து இருந்தனர் இனி பாண்டியன் திருமகளது கலியாணச் செய்தியைச் சொல்லத்தொடங்குவாம்.

சோமசேகரன் பெண்ணினுடைய அழகையெல்லாம் இராஜன்கண்டு சந்தோஷிக்குங் கொள்கையைக்கண்டு சொல்லவல்லவன் அங்குள்ளயாவருக்கும் அப்பெண்ணினது அவயவவிலக்கணத்தை நூன்முறைப்படி சொல்லத்தொடங்கி மிகவும் நீண்டு குறுகாதனவாகி பிளவுபடாத கடையினையுடையவாகி தழைந்து சூற்கொண்டமேகம் வண்டின் கணம் என்று சொல்லும்படியாகக் கறுத்துக்கடைகுழைவாகி இயற்கைமணம்வீசி குற்றமற நெருங்கிநெறித்து மெல்லென்று கண்டவர்களது உள்ளத்தையும் கண்களையும் கிரகிக்கத்தக்கதாய் நெய்த்து இருண்டவாசனைபொருந்திய மலர்களைத்தரித்த அளகத்தையுடையாள் தன்னுபகனுக்கு இனிய வளப்பம் பொருந்திய செல்வமுண்டாகும் திண்ணியமதப்பட்டயானையினது மத்தகம்போல திரண்டுயர்ந்த சென்னியையுடையாள் அவளது உள்ளத்தைமகிழ்விக்கும் கணவன் ஆயுள்நீண்டு உலகத்தையெல்லாம் அரசுசெய்யவுரியவனவன் எட்டாநாளுதிக்கின்ற குளிர்ந்தமதிபோல மயிர்நரம்பகன்று தசைந்து மூன்று விரலளவு அகன்ற விளக்கமாகிய நெற்றியையுடையாள் தன்கணவனுக்கு நல்லசெல்வத்தோடு அழியாத ஆரோக்கியமுமுண்டாம் கண்ணின்கடைசிவந்து பசுவின்பாலெனவெளுத்து நடுவிழிமிகவுங்கறுத்து அழகடைந்து இளமையையுடையதாகி இமைகருமயிரையுடையதாகி யிருப்பினன்று கரியபுருவமானது வளைத்தவில்லை யொத்ததாகி தம்மிலிரண்டுமொத்து இருப்பின்நன்று நாசியானது இருதுளையும் அழகுகொள்ளவுருண்டு எள்ளின்மலரானது தாமரைமலரின்மேல் பூத்ததுபோல விருப்பின்நன்று வள்ளைக்கொடிபோல நீண்டுதாழ்ந்து இரண்டு செவியும் சுழிநல்லவாகி முன்னர் தள்ளியிருப்பின் மனோகரமாந்தன்மையால் நன்மையுண்டாகும் விளக்கமாகிய கபோலம்வட்டமாகி தசையையுடையதாய் உயர்ந்து கண்ணாடிமண்டலம்போலத்தெளிவான ஊற்றமுடையது நன்றென்று சொன்னான். பின்னும் கொவ்வைக்கனிபோன்ற அதரமானது திரண்டு இருபக்கமுங் குவிந்து சிவந்து ரேகையொழுங்காக விருந்தால் அம்மாது தன்னன்பனுக்கு என்று நன்புருவாக விருப்பள் முப்பத்திரண்டென்னு மெண்ணையுடையதாகி வெளுத்தபற்களானவை இடைவெளியில்லாததாகி நீண்டு மேலுங்கீழும் இரண்டுவரிசையும் செவ்விதாகவளர்ந்து பசுவின்பாலைப்போல வெளுத்து விளங்கில் நன்றென்பர் நூல்களையாய்ந்தோர் மெல்லிதாய்ச்சிவந்து கோமளமானநாவினுள் இச்சித்ததிச்சித்தபடியே விரைவில்வந்து பொருந்தநுகருவள் தசைபெற்றுவட்டமாய் இரண்டங்குலவளவினையுடையதாகி அழகானசுபுகம் இருப்பின் நன்றென்பர் அகவிதழையுடைய தாமரைபோல மணமுடையதாகி இருடீர்ந்துவிளங்காநின்ற மதிபோல்வதாகிய முகம்நன்று சங்குபோன்ற கழுத்து தசைபெற்று நாலுவிரலினளவதாகித்திரண்டு மூன்றிரேகைவரையுண்டாயிருந்தால் அவள் கணவன் உ

லகத்தரசனுவன் மார்பினிடந்தசைபெற்று பதினெ
ட்டுவிரலளவகன்று மயிர்நரம்பகன்று மிதந்திருந்தா
ல்சிறப்பாம் மூங்கில்போலும் தோளானது தசைப்
பிடிப்பாய் மயிரில்லாமல் எலும்புதோன்றுமல் இள
மையான மொழியையுடையதானுல் நன்மையாம்
செங்கையானது நீண்டு உருண்டு கணுக்கள்பெற்று
அடைவாகச்சிறுத்து இருப்பின் செல்வமோடின்ப
முண்டாம் வளவியகமானது சிவந்து உருண்டு பா
ர்ப்பவர் கண்களையும் மனத்தையுங் கிரகிப்பதாய் ச
ரசரப்பின்றி யிருப்பின் அவைநல்லவாம் உள்ளங்
கையானது மிருதுவாகி சிவந்து இடைவெளியகன்
று நடுவிரலுயர்ந்து மங்கலமாகிச் சிலவரைகளில் ந
ல்லவிலக்கணவரையுளதேல் நன்மையாம் முத்துமா
லைகளணிந்த தனங்கள் கடினமாகி தசைபெற்று வ
ட்டமாய் அரும்பையொத்ததாகி இரண்டுமொத்து
இறுமாந்து ஈர்க்கு இடையில்நுழையப்பெறுது நெ
ருங்கியுள்ளனநன்றும் வாடி உரோமவரிசைபெற்று
பக்கத்தில் மயிர்நரம்பகன்ற பண்டியாள் உணவை
விரும்பியபடி அனுபவிப்பள் நாபியானது வலஞ்சு
ழிபெற்று ஆழ்ந்திருப்பின் அழியாதசெல்வமிகும் இ
டையில் மயிர்நரம்பற்று இருபத்துநான்கு விரலள
வாகி வட்டவடிவதாய்ச்சிறுகி மெலிவதாய் மத்தக
ம் யானையின் முதுகுபோல உருவமிரண்டும் நே
ரொத்திருந்தால் நிதம்பம்நன்றும் இரண்டுதுடையு
ம் மயிரொன்பகன்று யானைத்துதிக்கையும் கரபமும்
வாழைத்தண்டும் ஒத்திருக்கின் நன்மையென்றுசொ
ல்லுவர் முழந்தாளானது அங்கமுண்மறைந்து வட்
டமாய்த்தசையை யுடையதாய் இருப்பதுநன்று க
ணைக்காலானது மயிர்நரம்புதோன்றுது இரண்டுஞ்
சமமாக வுருண்டுசிறுத்து அழகடைந்திருப்பின் ந
ன்மையாம் புறவடியானது நரம்பு என்புதோன்றும
ல் தசைபெற்று ஆமைமுதுகுபோலத் திரண்டுயர்ந்
து அழகுடையதாய் மங்கலகரமாகவிருப்பின் அம்
மடந்தை அரசன்மனைவியாம் தாமரைக்கமலம்போ
ன்ற காலின்விரலுயர்ந்து பரிசுத்தமாய் அழகினையு
டையனவாய் கழுநீர்மலரினது மெல்லிய விதழ்களை
நிரைத்துவைத்தாற்போல ஒழுங்காகத்திரண்டு வெ
ள்ளியநகமானது வெண்மதிப்பிளவு பொருந்தியன
போன்று மிருதுவாகி குற்றமறத் தசைந்தனவா யி
ருப்பின் உத்தமமாம் உள்ளங்காலானது தசைப்பி
டிப்பும் மிருதுவும் சமமுமானுல் நன்றும் அழகான
தளிர்போலச்சிவந்து பிரகாசிக்கின்ற பொன்னைப்
போல எப்பொழுதும் வியர்வையற்று மேனி அழ
காக விருப்பின் செல்வ முண்டாகும் தேகமணம்
பாதிரிருவளை தாமரை மல்லிகை சண்பகம்போன்றி
ருப்பின் நலமாம் சொற்கள் குயில் கிளி யாழ்போன்
றிருப்பின் பாக்கியமுண்டாகும் என்று கரியகேசமு
தல் பாதம்வரையில் மருங்குல்தோன்றுதகன்னிகை
யின் அவயவங்களெல்லாவற்றையும் வர்க்கின்செல்
வன் நூலறிவால் ஒருங்குதேர்ந்து இவ்வுலகமன்றி
தேவலோகத்திலும் இக்குயிலையொத்த கன்னிகையி
னது அவயவவிலக்கணம்போலக் காணுதலரிய தெ
ன்றுன்.

அவ்விடத்து அதைக்கேட்டோர் யாவரும் உ
ள்ளத்தில் சந்தோஷமிக அதன்பின்பு வாசனைமிகு
ந்த மலர்மாலையைத்தரித்த மயிர்முடியினையுடைய
உக்கிரகுமரன்வந்து மதத்தயானையினது பிடரியிற்
சுமந்துவந்த வையையினது மேலானதீர்த்தத்தா ல
பிஷேகஞ்செய்யப்பட்டு அலங்காரமண்டபத்திற்செ
ன்று புதுமலர்களைத்தரித்து கஸ்தூரிமுதலிய வாச
னைகலந்த சந்தனக்குழம்புபூசி முத்துகளாற்செய்த
மாட்சிமைபொருந்திய பூஷணங்களை தேகமுழுதுந்
தாங்கி விளங்காநின்ற சோடசகலையோடுங்கூடிய ச
ந்திரன்போல்வந்து மணத்தவிசின்மேல் பலவாத்தி
யங்கள் முழங்கவிருந்தனன் அவ்வணமாகவே ஸ்நா
நஞ்செய்து அரியவாபரணமுதலியவற்றை யலங்கா
ரஞ்செய்த கன்னிகையைக்கொண்டுவந்து நம்பியின்
து வலதுபக்கத்தில் அழகுபெற விருத்திவைத்தார்க
ள் அப்பொழுது சோமசேகரவிராஜன் தன்பத்தினி
யோடுமெழுந்து இவ்விருவரையும் பரமசிவனுமு
மையுமாகமதித்து கையில் நீர்நிரம்பிய கரகத்தைக்
கொண்டு அம்மங்கலநீரால் நம்பியினது மலரடியை
விளக்கி மலர்மாலைதரித்து அமுதூட்டி பின்பு தன்
பெண்ணுகியகாந்திமதியின்கையைப்பற்றி நம்பியின்
கையின்மேல்வைத்து தேவர்களறிய நல்லநீரைவிட்
டு மந்திரஞ்சொல்லி சூரியகுலவரசனுகியசோமசே
கரன் சந்திரகுலத்தை விளக்கவந்த சுந்தரபாண்டிய
ன் குமாரனுகிய உக்கிரவருமனுக்கு இன்று என் கு
மாரியாகிய காந்திமதியைக்கொடுத்தேனென்று தத்
தம்பண்ணிக்கொடுத்து பலம்பொருந்திய சிங்கத்தா
ற் சுமக்கப்பட்ட திண்ணியகாலையுடைய இரத்தினவ
டங்கள் மாட்டிய வயிரவூசலைந்தும் நன்றுகப்பதஞ்
செய்த பஞ்சணையோடு அன்னத்தின் மிருதுவான
இறகுபெய்த அணைபத்தும் பவளவாயும் பசும்பொ
ன்மேனியும் இந்திரநீலரத்தினத்தா லமைத்த கண்
களும் உடைய பாவை விளக்கு எட்டும் சமையலி
டத்துக்குதவும் பாத்திரங்கள் நூறும் அழகிய பொ
ன்னினுலும் மணியினுலுஞ்செய்த காளாஞ்சி ஏழு
பொற்கவரி எட்டு கிரணங்களையுமிழ்ந்து பிரகாசிக்
கின்ற பசும்பொன்னுற்செய்த கிண்ணவரிசைகள் சு
ற்றிலும்விளங்க மத்தியில் நட்டபொற்கலினேடு பி
ரகாசிக்கின்ற இரத்தினப்பாத்திரங்கள் நூறும் விலை

யேறப்பெற்ற முத்தாரத்தோடு பெட்டி ஆயிரமும் அரியவிலையையுடைய மெல்லிய வஸ்திரங்களும் பட்டுகளும் வைத்திருக்கும் பெட்டிகள் மூந்நூறும் அமுதத்தாலே உருவமெழுதிய பிரதிமையையொத்தமாதர்கள் ஆபரணங்களோடெழுநூற்றைவரும்பயிர்விளைவோடு மூன்றுபெரியவூரும் இரண்டுகோடிசெம்பொன்னும் தனது அரியமகட்கு வரிசையாகக்கொடுத்தனன் அப்பொழுது பலவாத்தியங்களுமாரவாரித்தன தேவர்கள் மந்தாரமலர்மாரி தூர்த்தனர் ஓமாக்கினிதுள்ளி வலமாகச்சுழித்து ஓங்கின மங்கையர்கள் வாழ்த்துப்பாடினர் அம்மணத்தைக் கண்டவர்கள் கண்கள் பெறும்பேற்றைப்பெற்றன முறுக்குடைந்த கடப்பமலர்மாலையையணிந்த புயத்தினையுடைய இளங்காளைக்கொப்பாகிய உக்கிரவர்மன் முநிவர்கள் ஓமஞ் செய்ய இனிய வாத்தியங்கள் முழங்க காந்திமதிக்கு மாங்கல்லியதாரணந்தரித்து அப்பெண்ணினது வளையல்பொருந்திய செங்கையைப்பற்றி வேதவிதிப்படி மற்றைக் கலியாணச்சடங்குகளையெல்லாம் பூரணமாக நிறைவேற்றி அளவுபடாதவளப்பத்தோடு சூரியகுலவரசனாகிய சோமசேகரன்குமாரியை வேதவிதிவிளங்கத் திருமணமுடித்து சந்திரனும் நக்ஷத்திரக்கூட்டங்களும் தவழ்ந்து செல்லும்படியான ஆகாயத்தையளாவிய இரத்தினமாடங்களையுடைய வீதியில் வலமாக வுலாவருங்காலத்து.

மின்னலுக்கொப்பாகியபொற்றொடியையுடையவர்களும் செம்பஞ்சூட்டிய மெல்லிய அடியினரும் இரத்தினாபரணங்களையுடைய முலையினரும் சத்திக்கின்ற இரத்தினமேகலையையுடையவரும் மலர்மாலையணிந்த கூந்தலையுடையவரும் ஆகிய தாமரையரும்பையொத்த முலைகளையுடைய மங்கையர்களுடைய கண்களும் மநமும் அவரிடத்துத்தூதுநடக்க நடந்து செல்கின்ற சுருங்கிய விடையையுடையராகித் தனது பவனியைத்தொழுதுவருவார்க்கு உக்கிரகுமாரனிரங்கி அவர்களது மருங்குலினது பாரத்தைக்கழிப்பான்போல் கலையைக்கவர்ந்தும் தோளினதுபாரத்தைக் கழிப்பவன்போல் வளையைக்கவர்ந்தும் மநத்தினெருங்கிய பாரத்தைக் கழிப்பவன்போல நிறையைக் கவர்ந்தும் செல்வானாயினான் அவ்வாறு செல்லுங்கால் கண்டவர்கள் மதிபொருந்திய முடியை மறைத்த பாண்டியனது மகனே யிவனென்றால் யானையினது பிடரியிலிருக்கின்ற இளஞ்சிங்கம்போல அயல்வேந்தர்களது சேனைகள் தன்னைச்சூழ வரும்பவனிக்கு ஒப்பேது ஒப்புச்சொல்லுங்காலத்து யானைமகளை மணந்துவரும் இளையவனாகிய முருகக்கட்வுளது பவனியே ஒப்பாகும் என்றனர் இவ்வாறு பவனிவந்து இம்மையில் நன்மைதரும் கடவுளையும் ஆலயத்துட்சென்று பரமசிவத்தையும் அங்கயற்கண்ணம்மையையும் பணிந்து மீண்டு அரண்மனையிற்சென்று தன்னைப்பெற்ற தாய்தந்தைகளை முறையால்வணங்கினன்.

பின்பு திருமணத்துக்கு வந்தவர்களை அறுசுவையோடுமுண்பித்து நானாவிதவரிசைகளை அவரவர்க்குத் தக்கபடிசெய்வித்து அவர்களுக்கு விடைகொடுத்து பின்பு தேவர்களுக்கும் விடைதந்து சுந்தரபாண்டியர் அரசு செய்திருக்குநாளில் தேன்பொருந்திய மலர்மாலையைத்தரித்ததிருமகனைநோக்கி குமாரனே நீகேட்பாயாக இந்திரனும் கடலும் உனக்குப்பகையாகும் மகமேருசெருக்கடையும் அப்பொழுது இந்திரன்முடிசிதற இந்தவளையாலெறி கடலின்மீது இவ்வேலைவிடு மகமேருவை இச்செண்டாலடியென்று அம்மூன்றையும் எடுத்துக்கொடுக்க உக்கிரவருமன் பிதாவைத்தொழுது அம்மூன்று ஆயுதங்களையும் வாங்கி வெற்றிபொருந்திய இடபத்துக்கொப்பாக வெதிராகநிற்கும் புதல்வனுக்கு உக்கிரபாண்டியனென்ன எவற்றிற்கு முதலாகிய வேதங்கள்முழங்க பலவாத்தியங்களும் ஆரவாரிக்க முடிசூட்டித் தனது ஆஞ்ஞையும் அரசுரிமையும் ஒப்பற்றசெங்கோலினையும் அவர்க்குக்கொடுத்து இராஜதந்திரத்தில் அரிய சுமதியென்னும் மந்திரியையும் பழமையான பெருமை பொருந்திய நூலறிவினையுடையோரையும் நோக்கி வாருங்கள் இவனை கண்களை இமை காப்பதுபோலவும் அறிவைக்கொடுக்கும் கல்விபோலவும் காக்கக்கடவீர் இதுஉம்முடைய கடைமை இம்மண்ணாட்சி யிவனது என்று புதல்வனை அவர்களிடத்திற் கொடுத்து பின்பு கொடியவேலாயுதத்தையுடைய முருகக்கடவுளுக் கொப்பானவனை வேறாகநோக்கி ஐயனே இவ்வுலகத்தைநெடுநாளாகத்தாங்கிக் காத்தனன் இதுமுதல் நீதாங்கி இந்தக்குற்றமற்ற மனத்தினையுடையாரது சொல்வழிநடந்து நீயும் செங்கோலைமுறையாக நடத்தி ஆண்டு செல்வத்தோடு பொலிவுபெற்றிருப்பாயாக வென்றுசொல்லி பின்னர்தன்னிச்சையால் வேண்டிய இனியவருட்படிவங்கொள்ளத்தக்க முடிவில்லாத இன்பமூர்த்தியானவர் சொல்லுதற்கரியசிவகணங்களையெல்லாம் பழையவடிவமாகும்படிசெய்து தனதருட்டுணையாகிவந்த தடாதகைப்பிராட்டியோடும்பொன்னாற்செய்து விளங்காநின்ற நெடியவாலயத்துட்புகுந்து பொலிவுபெற்றிருந்தனர் அதன் பின்பு உக்கிரவர்ம்மனென்னும்பெயரைத்தரித்த அப்பாண்டியர்களுட்சிறந்தவன் தெய்வத் தன்மையையுடைய நான்குவேதங்களும் நல்லதருமங்களும் வளர இவ்வுலகத்தைத் தன்னதாஞ்ஞையால் தாங்கி யிருந்தனன்.

உக்கிரகுமாரனுக்கு வேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடலம் - முற்றியது.

பதின்மூன்றாவது

கடல்சுவறவேல்விட்டபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

வளையொடுசெண்டுவேன்மைந்தற்கஞ்சுரும், பளையவேம்பணிந்தகோனளித்தவாறிதத்
தளையவிழ்தாரினன்றனயன்வேலமே, விளையவனென்னவேலெறிந்ததோதுவாம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வளையெயின்மதுரைமூதூர்மறிகடலிவற்றினப்பண், விளைவயனகரமெல்லாம்வெள்ளியம்பலத்துளாடுந்
தளையவிழ்கொன்றைவேணித்தம்பிரான்றனக்கேசேர்த்துக், களைகணாயுலகுக்கெல்லாமிருந்தனன்காவல்வேந்தன்.

உக்கிரகுமாரபாண்டியன் சந்திரன்போன்ற வெண்கொற்றக்குடை யெங்கும் நிழலைச்செய்ய வீற்றிருக்குநாளில் அச்சமில்லாத மிகுந்த புண்ணிய வேள்விகளைத் தேவர்கள் சூழ்ந்து போற்றச்செய்து வருநாளில் செய்தற்கரிய அசுவமேதம் தொண்ணூற்றாறுசெய்து நிறைவேறுமிடத்து இந்திரன் உக்கிர பாண்டியன்மீது பொறாமைகொண்டுகோபித்து பாண்டிநாடெல்லாம் வளமிகுந்து பொன்னாடுபோலப் பொலிவுபெற்றிருப்பதால் இந்தப்பாண்டியன் வேள்விசெய்வதென்னென்று நினைத்து ஓருபாயத்தையுன்னி சமுத்திரராஜனையழைத்து நீ திடிலென்றுபெரியகடலாற்சூழப்பட்ட வேழுலகத்தையும் ஒருமிக்க அழிக்கின்ற உகாந்தகால வெள்ளத்தைப்போலக் கோபித்துப்போய் அரியகாவலையுடைய மதுரையை அழித்துவிடென்றான் அதைக்கேட்ட சமுத்திரராஜனும் இதனால் விளைவதுதெரியாமல் பேய்களுங் கண்ணுறங்கும் நடுராத்திரியில் வளப்பம்பொருந்திய வயல்களாற்சூழப்பட்ட மதுரையைச்சூழ்ந்து அழித்துவிடுதலைநினைத்துப் பொங்கி அலைகளாகிய கரங்கள் அண்டகூடமெங்குஞ்சென்று ஆரவாரித்து அலைத்து ஊழிகாலத்தில் அலைத்தாரவாரிக்கும் வெள்ளமாய் சந்திரமண்டலத்தை யெட்டிமுட்டி வருகின்ற ஓரஞ்சனமலைபோல மண்ணுலகமும் விண்ணுலகமும் நடுங்க மரக்கலங்களையுடைய கடலாகியவெள்ளம் மதுரைமீதுவருகின்றசெயல் இராத்திரிகாலத்தில் சந்திரன்மீது விஷவாயினையும் கரியவுடலினையும் உடைய ஒளிபொருந்திய இராகுவென்னும் பாம்பானது விழுங்கும்படி வருவதையொக்கும் அல்லது கருகியமேகம் அம்மதுரையை மூடிக்கொள்ளவருவதை யொக்குமென்றுசொல்ல வருகின்றகடல் வட்டமாகிய ஆமைகேடகமாகவும் வாளைமீன்கள் வீசுகின்ற வாள்களாகவும் மகரமீன்களே நெற்றிப்பட்டத்தையுடைய யானைகளாகவும் பாய்கின்ற அலைப்பரப்புகளே தாவுகின்ற குதிரைகளாகவும் ஓடுகின்ற தோணிகளே இரதமாகவும் இத்தன்மையான சேனைகளோடு கடலானது பாண்டியன்மேல் அமர்செய்வதற்கெழுந்ததை யொக்கும் இத்தன்மையாக வெழுந்துவந்த கடலானது மேகங்கள் கண்ணுறங்கு மதிலாற்சூழப்பட்ட நல்ல நகரத்திற்குக்கிழக்கேவந்து சேர்ந்தமாத்திரத்தில் வெள்ளியம்பலத்தில்வாழாநின்றகடவுள் அர்த்தராத்திரியில் சித்தராகி உக்கிரபாண்டியற்கு முன்னர்வந்து அவன்கனவில் புன்முறுவல்தோன்ற நின்றுசொல்லுகின்றார் ஓ பாண்டியனே உன்பட்டணத்தையழிக்க கடல்வருகின்றது நீ விரைவாகவெழுந்துபோய் வெற்றிவேலைப்பிரயோகித்து ஜெயமடையக்கடவாயென கூப்பியகையோடும் துதிக்கின்ற நாவினோடும் நித்திரையினின்றெழுந்து பேய்களுமுறங்காநின்ற விரவில் தான்கண்டகனவையுணர்ந்து அரசன் பள்ளியினின்றெழுந்து பலவாயிலையுங்கடந்து மந்திரிகளோடுவிரைந்து சமீபித்து உலகமிறந்ததென்றுசொல்ல வருகின்றகடலைக்கண்டு அளவிறந்த வதிசயத்தையுடையவனாகி நிற்கின்றசமயத்தில் கனவிலேவந்த சித்தவேடத்தையுடையவர் நனவிலும்வந்து அரசனுடைய நினைவைக்கண்டு அப்பனே காலதாமதஞ்செய்யவேண்டியதென்னை உன்பேரில் கோபித்து கடலைப்போலவந்த சத்துருவை பெருமையும் வலியுங்கெட கூரியவேலாயுதத்தையெறிந்து உலகமுடிவைத் தீர்க்கக்கடவாயென்று சொல்ல உக்கிரபாண்டியன் கையில் எடுத்த வேலாயுதத்தை வலமாகத்திரித்து எறிந்தபோது அவ்வேலினது முனையானது மடுத்தவுடனே அக்கடலானது சுஃறென்னும் ஒலியோடுபறந்து பெருமைகெட்டு அப்பாண்டியன் கணைக்காலினளவாயினது அழகிய வேதவேள்வியைத் தடுப்பதன்றி யுலகெலாஞ்சிந்த வேறான தந்திரத்தைச்செய்த இந்திரனதேவலால்வந்த கடலானது வஞ்சகர்க்கு நன்றிசெய்து தமது வலியிழந்தவரைப்போல வலியிழத்தல் என்று முள்ளதன்றே.

புண்ணினிடத்தில் நுழைந்தவேலால் கடலைப் புறங்கொடுக்கக்கண்ட பாண்டியனிடத்து மண்ணி

டைகின்றசித்தர் ஆகாயத்தினிடத்து ஞானக்கண்ணி னல் நிறைவாகக்காணப்படுங் கிருபையினல் வடிவ ங்கொண்டு தடாதகைப்பிராட்டியாரோடு விடையி ன்மீது விளங்கித்தோன்றி நின்றனர் அப்பொழுது திரிநேத்திரமும் சதுர்ப்புயமும் மூன்றாம்பிறையை த்தரித்த செவ்வானத்தையொத்த சடையும் காளக ண்டமும் தெரிந்து பாண்டியன் அன்போடுபணிந் தெழுந்து பரவிய பெரிய அன்புந் தானுமாகத்தக்க வஞ்சலிசெய்தேத்தித் தரைமிசைநடந்து செல்ல க டவுளானவர் ஐந்துதுந்துபிகளும் ஆரவாரிக்க பூத கணங்கள் வணங்கிச்சூழ வேதகீதங்கள் அஷ்டதிக்கி னுந் ததும்பித்தாக்க தேவர்களெல்லாந்துதிக்க ஆ காயமார்க்கமாகவந்து ஆலயத்தைச்சார்ந்தார் அஞ் சலிசெய்து சேவித்து அருகாகவந்த அரசன் ஆலய த்தையடைந்து வணங்கி விடைபெற்று மாதர்கள் அட்டமங்கலம் தாங்கப்பார்த்து மேகங்கள் தவழா நின்ற சிகரங்களையுடைய அரண்மனையிற்புகுந்து வ ளைந்த எயிலையுடைய மதுரையையும் விளைகின்ற வ யல்களையுடைய நகரமுதலிய எல்லாவற்றையும்வெ ள்ளியம்பலத்து ளாடுகின்ற நடேசனுக்கேசேர்த்து உலகுக்கெல்லாங் கலைகளை விருந்தனன்.

கடல்சுவறவேல்விட்டபடலம் - முற்றியது.

பதினன்காவது

இந்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்தபடலம்.

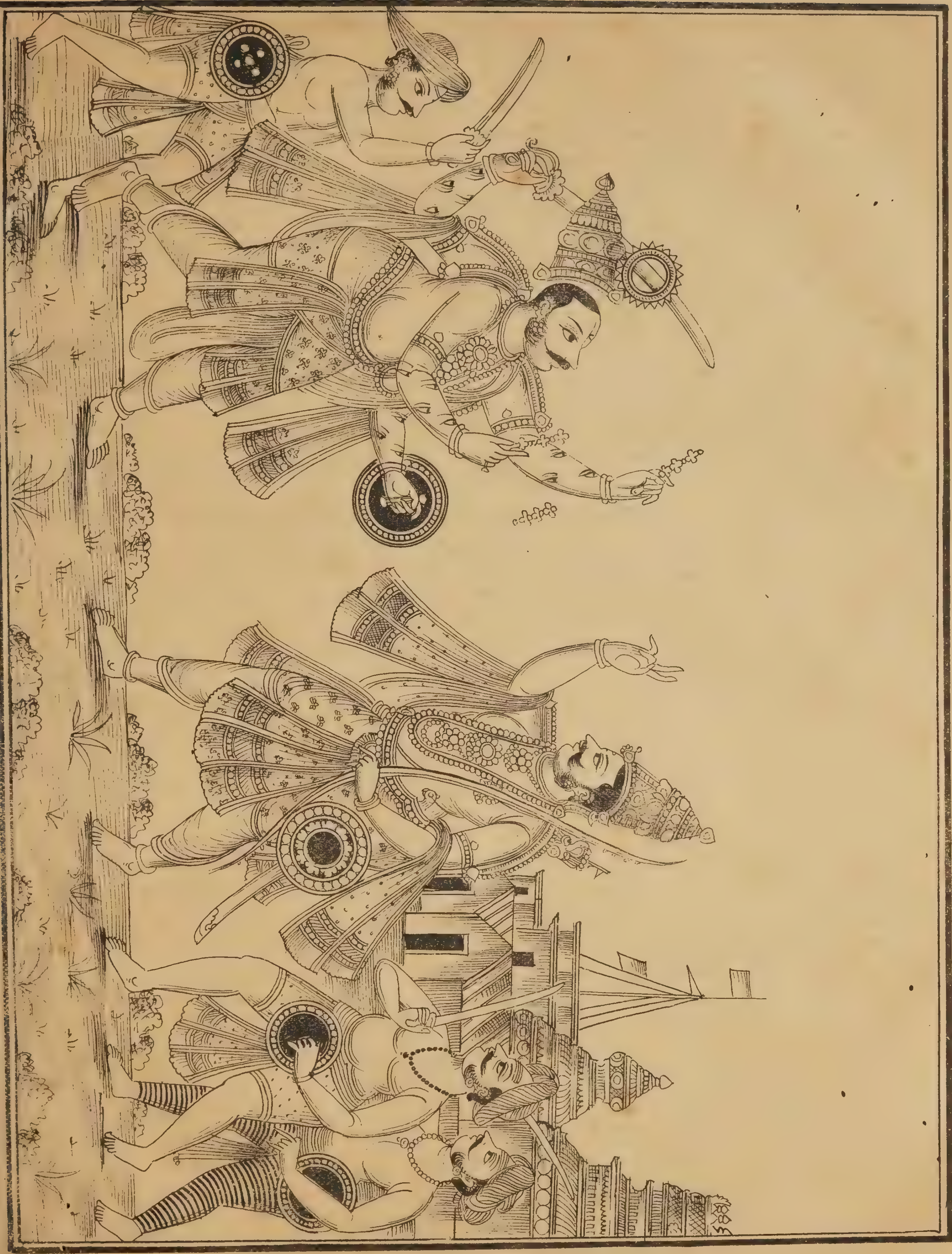
அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்னவிர்மணிப்பூண்மார்பன்வேலையைவேலால்வென்று
பொன்னவிர்வாகைவேய்ந்தபுகழுரைசெய்தேனுக
நன்னகராளிசெம்பொனகைமுடிசிந்தவந்த
மன்னவன்வளைகொண்டோச்சிவென்றதும்வகுத்துச்சொல்வாம்.

தேவர்கோனேவலாலேதிங்கண்மும்மாரிபெய்து
வாவியுங்குளனும்யாறுமடுக்களுமடுத்துக்கள்வாய்க்
காவிசூழ்வயலுஞ்செய்யுஞ்செந்நெலுங்கன்னற்காடும்
பூவிரிபொழிலுங்காவும்பொலிந்ததுகன்னிநாடு.

உக்கிரவீரபாண்டியன் அரசுசெய்திருக்குநா ளில் நவக்கிரகங்கள்மாறி மழைபெய்யாது மறுப்ப பயிர்கள் விளைவின்றி புல்லினது தலைகளுந்தீய்ந்து அழகிய மூன்றுநாடும் வறுமையாற் றுன்பமடைய மூவரசர்களும் அத்துன்ப நீங்கும்பொருட்டு அகஸ் தியர்வசிக்கின்ற இடத்திற்சென்று முநிவரைக்கண்டு தங்கள் நாட்டில் மழையில்லாமையால் துன்பமுற்ற செய்தியைச்சொல்ல பரமசிவனுக்கன்பராகிய முநி வர்கிரகங்களின் நிலையைக்குறித்துப்பார்த்து இனி மழையில்லை யாதினலென்றல் சூரியன் செவ்வாய்க் கு முன்செல்ல சுக்கிரன் பின்புசென்று நடக்குஞ் செய்கையால் கடலாற் சூழப்பட்டவுலகில் பன்னி ரண்டுவருஷம் மழைபெய்யாதென்று நூல்களிற் சொல்லுகின்றன ஆதலால் மழையைப் பெய்விப் போனகிய இந்திரனிடத்திற்சென்று கேளுங்களெ ன மூவரசர்களும் யாங்களிந்திரனிடத்தில் எவ்வா றுசெல்லுவோமென அதற்குக் குறுமுநிவன் சோ மவாரவிரத நோற்று வெள்ளிமன்றவ னருளைப்பெ ற்று ஆகாயமார்க்கமாகச் செல்லுங்களென்று சொ ல்லி அந்நோன்பின்விதியை யவர்க்குச் சொல்லத் தொடங்கினர்.

உத்தமமாகிய தேவர்களுக்குள்ளே பரமசிவ னுத்தமனவன் உத்தமமாகிய சத்திகளுக்குள்ளே உ ருத்திராணி யுத்தமியாவள் உத்தமமாகிய விரதங்க ளுக்குள்ளே சோமவாரவிரதம் உத்தமம் இப்படிப் பட்ட சோமவாரவிரதம் மந்தரங் காசி முதலிய பதி களிலிருந்து நோற்றதினலேயுண்டாகும் பலனிலும் மதுரையிலிருந்து நோற்றிடில் கோடிபங்கதிகமாம் இந்த நல்விரதம் அதிகமென்பது யாதினலென்றல் சோமசுந்தரனுக்குரிய வாரமாதலால் அதிகமாகும் சூரியனிடத்துச் சந்திரனென்றிய சோமவாரவிரத நோற்பவர்க்கு முன்சொல்லியதற் கதிகபேறுண்டா

கும் இதனினும் நீதியாற்சம்பாதித்தபொருளைக்கொண்டு அவ்விரதத்தை நோற்பவர்க்கு ஒன்று அநந்தமாகவளரும் நன்மைமிகுந்த இவ்விரதத்தைநோற்கத்தொடங்குநாள் யாவையெனில் கார்த்திகைமாதம் மார்கழிமாதம் இவற்றிலும் அல்லது இரட்டிய தெரிசஞ்சேர்ந்த மலமதியொழித்து மற்றைமதியிலும் முந்தைப்பக்கத்தில் ஆதிவாரத்தில் இரவிற்புசியாமலும் அயலிடத்தில் நித்திரைசெய்யாமலும் இருந்து விடியற்காலையிலெழுந்து சோமசுந்தரனைச் சிந்தித்து அன்றைத்தினஞ் செய்யத்தக்ககடனை முறையாகநிறைவேற்றி காமமுதலியகுற்றங்கள் தன்மனதிலேறுதுநீக்கி பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தையடைந்து கையிற்பவித்திரம் தரித்து மநோவாக்கு காயமொருமிக்கச் சங்கற்பஞ்சொல்லி சோமசுந்தரக்கடவுளை நினைந்து உலகத்திலுள்ள தீர்த்தங்களிலெல்லாமூழ்கியபலனை இத்தீர்த்தத்தி லுறுதியாகத்தரவேண்டுமென்று தீர்த்தத்தில்மூழ்கி தேகத்தில் திருநீறுதரித்து உருத்திராக்ஷமாலைவிளங்க விதியோடு தரித்து வெள்ளைமந்தாரம் முல்லை மல்லிகை வெடிவாய்ச்சாதி இருவாட்சிமுதலிய வெள்ளியமலர்களைக்கொண்டு கணபதியை முன்னர்ப்பூசித்து அவரையாசித்து சங்கற்பம்சொல்லி ஆலயத்துட்சென்று உச்சிமேல் பன்னிரண்டுவிரலுக்கு மேலுள்ள சத்தியஞாநாநந்த தத்துவத்தைநினைத்து தானிறுவியவடிவத்தை யுள்ளத்திற்கொண்டு பிரிதிவுதத்துவமுதல் சிவதத்துவமீறான அத்துவிதவிலிங்கத்தை ஆசனமூர்த்தியாகிய மூலவித்தை நூலின்விதியினாலும் மற்றவையாலும் பூசைசெய்க அவ்வாறு பூசைசெய்யும்போது பஞ்சாமுதம் பஞ்சகௌவியம் பஞ்சகனிகள் செந்தேன் சந்தனக்குழம்பு புட்பநீர் இரத்நநீர் இவற்றாலபிஷேகஞ்செய்து அழகியவெண்பட்டுச்சாத்தி கருப்புரச்சுண்ணம் சந்தனம் வாசனைபொருந்திய மல்லிகைமுதலிய வெண்மலர்மாலைசார்த்தி இரத்நமுதலிய ஆபரணங்கள்தரித்து திருவடிமுதலிய அவயவத்தைபூசித்து மீனாட்சியையு மவ்வாறு ஈசனைந்தெழுத்தை பெண்பாற்கிசையவுச்சரித்து பின்பு குற்றமற்ற பசுவின்பாலும் சமைத்த இனியவமுதும் பண்ணியவகையும் பானீயமும் நிவேதனஞ்செய்து வாசனைபொருந்திய தாம்பூலம் தந்து தூபமும் தீபமும் எண்ணியவகையால் சுற்றி கண்ணாடிமுதலிய மற்றும் புண்ணியன் திருமுன்னர்காட்டி வில்வத்தார்பூசைசெய்க புரகரனது இச்சாஞானக்கிரியையாகிப்போந்த வில்வமரத்தினடியிலடைந்து மூன்றுநாள் ஆகாரநித்திரையின்றி ஹரஹரவென்னு முழக்கஞ்செய்வோருடைய பெரிய பஞ்சபாதகங்களும் கொலைபாதகங்களும் தீருமாதலால் வில்வம் விசேடமாகும் அவ்வில்வம் மடங்கிதழ் சுருங்கல்வாடியுலர்ந்தது மயிர்ச்சிக்குண்டல் சிலம்பிக்கூடு புழுக்கடிமுதலிய குற்றமிருப்பினும் தோஷமில்லை உத்தமமாகும் அவ்வில்வத்தைக் கரத்திற்கொண்டு ஈசனுமமாயிரமுஞ்சொல்லி அருச்சித்து.

அடியனேன்செய்யுங்குற்றமன்றைக்கன்றனந்தமாகுங்
கொடியநஞ்சமுதாக்கொண்டாய்குற்றமுங்குணமாக்கொண்டு
படியெழுதரியமங்கைபங்கனேகாத்தியென்று
முடியுறவடியில்வீழ்ந்துமும்முறைவலஞ்செய்தேத்தி.

வலியமநமானது கரையநின்று வேண்டிய வரங்களைக்கேட்க நல்லகலியாணப்பேறும் பிள்ளைப்பேறும் நல்லவாக்கும் கல்வியும் பொன்னும் மனதுக்கினிய போகங்களும் பகைவரைச் சயித்தலும் அரசும் மற்றும் எண்ணியவைக ளெல்லாம் தருவர். மூலகாரணமாகிய இவ்விலிங்கத்தைத்தீண்டப்படாதவேதமுணர்ந்த வேதியர்முதலானவர்கள் இஷ்டலிங்கத்தை இந்த விதியால் அர்ச்சித்து சொல்லிய விரதத்தை நோற்கவேண்டும் அர்ச்சனைக்குரியரல்லாத சாதியர் பொருணேர்ந்து ஆதிசைவரைக் கொண்டு பூசை செய்விக்கவேண்டும்.

ஒப்பில்லாத இந்தச் சோமவார விரதம் ஐந்து வகையினை யுடையது. அவை யாவையெனில் ; மத்தியானத்தில் உணவில்லாமையிருத்தல், இரவிலுணவில்லாமையிருத்தல், இவ்விருபோதும் உண்ணுதிருத்தல், உறங்காதிருத்தல், சிவார்ச்சனை நாலுயாமத்திலுஞ்செய்தல் என்று சொல்லாநின்ற இவ்வைந்தும் ஒன்றினுக்கொன்று அதிகமாம். இவ்விரதங்களை நோற்குமளவு ஒருவருடம், இரண்டுவருடம், மூன்றுவருடம், பன்னிரண்டுவருடம், ஆயுள்நாளளவுமாம். தன்னுயுளளவை யெண்ணி நோற்பவர் முன்னர் உத்தியாபனஞ்செய்து நோற்கவேண்டும். அவ்வருடக்கட்டளைக் கிறுதிகழிப்ப துத்தாபனம் மடலவிழ்மாலை மண்டபங்குண்டமண்டலம்வகுத்து உமாபதியை ஒளியினையுடைய முப்பதுகழஞ்சு வெள்ளியால் அழகாக நிருமிதஞ் செய்து உதையகாலையில் ஆசான்சொல்வழி நித்தியகடனைமுடித்து உச்சிமுதலந்திவரையில் புராணநூல்கேட்டு மாலைமுதல்யாமமோர் நான்கும் உமாபதியைப் பூசைசெய்க அப்பூசனைமுடிவில் நூற்றெட்டு நூற்றெட்டுதரம் மூலமந்திரத்தை முறையினாலாகுதிமுடித்து பின்புஆயிரநாமத்தையும் சொல்லி ஆயிரம் வில்வத்தைக் கொண்டு

நாலுயாமமுஞ்சாத்தி நல்ல பஞ்சாக்ஷரத்தால் பஞ்சாக்ஷரவுருவமாகிய நாதனுக் கருக்கியங் கொடுத்து அளவற்ற மூலமந்திரங்களாலும் மற்ற மந்திரங்களினாலும் ஒளியினையுடைய அக்கினியைவளர்த்து ஓமஞ்செய்து பூரணாகுதிசெய்து முடிவில்லாத கடவுளினுடைய வேள்வியை முடித்து விடிந்தபின்பு நித்தியகர்மங்களை முடித்து பதின்மூன்று வாழையிலையில் வெள்ளிய அரிசியிட்டு இனிய நல்ல காய்கறிகளோடு பரப்பி பசுவின்பாலை நிறைவித்த பதின்மூன்று குடம் ஷெ அரிசியின்மேல்வைத்து சிவனடிக்குரிய அன்பினையுடையாராகிய அந்தணர்களைவருவித்து காதிலே அணியத்தக்க ஆபரணங்களும் கையிலேயணியத்தக்க வாபரணங்களும் அழகுபெற வணிவித்து அவர்களை அன்போடு சிவனாக மதித்து அருச்சனைசெய்து அரியதக்ஷணையோடு பாதத்திலணியத்தக்க காப்பு, விசிறி, குடை, வஸ்திரம் முதலிய மேலான பல தானங்களைச் செய்து பின்பு குருவை பத்தினியோடு ஆசனத்தி லிருக்கச்செய்து பொன்மயமான வஸ்திரம் காதணி கையணிகளு மணிந்து மலரினாலருச்சனைசெய்து பரமசிவத்தையடைந்து பூசனைசெய்த படிவத்தோடு பொன் பூமி பதாதிகள் மற்றவையும் கோட்டில் அணிபுனைந்த கோதானமுஞ்செய்து இவ்வாறு நிறைவேற்றி ஆசானுத்தரவால் சிவனடிக்கன்பர் தனையரோடும் ஒக்கலோடும் இருந்தமுதருந்துதல் தகுதியாகும். இவ்விரதத்தை முன்னர் திருமாலும் பிரமனும் இந்திரனும் முதலாகிய தேவர்களும் பதினெண்கணத்தரும் மனிதரும் அநுட்டித்து பெறுதற்கரிய போகத்தையும் வீட்டையும் அடைந்தார்கள். இவ்விரதத்தை நோற்பவர் பகையுந் துயருந்தீர்ந்து ஆயிரம்பிறப்பிற் றாஞ்செய்த தீவினைநீங்கி யெடுத்ததேகத்தில் சிவகதியடைவர். இவ்விரதத்தைச் சொன்னவர்களுங் கேட்டவர்களும் மனைவியரும் மக்களும் பந்துக்களும் இன்பத்தோடு வாழ்ந்து தேவவருடம் பதினாலு இந்திரன் பதத்தில் வீற்றிருப்பாரென்று குறுமுனிவர் சொல்லிய முறைப்படி சோமசுந்தரன் விரதத்தை நோற்பாராக மூன்றரசர்களும் முனிவனிடத்து விடைபெற்றுச்சென்று பொற்றாமரையின் மூழ்கி சோமசுந்தரக்கடவுளைப் பூசித்து வரம்பெற்று ஆகாயமார்க்கமாகச் சென்றார், இந்திரனதுதெரிந்து அம்மூவருமிருக்கவேறே மூன்றுசிங்காசனம் வரவழைத்து தனது சிங்காசனத்தின்கீழே யிட்டுவைத்தான். ஆகாயமார்க்கமாகவந்த மூவரசரும் பொன்னுலகமடைந்து இந்திரனிடத்துச் சென்றார். சென்றமாத்திரத்தில் சேரனுஞ் சோழனும் இந்திரன் காட்டிய ஆசனத்தில் இருக்க பாண்டியன் இந்திரனாசனத்தில் ஏறி அவனோடு சமமாக வீற்றிருந்தான். இந்திரனதனைக்கண்டு பொறாமையடைந்து தனக்குக் கீழே யிருந்த அரசர்கள்முகத்தைப்பார்த்து உபசாரஞ்சொல்லி நீங்களிங்குவந்தகாரணமென்னென ; இந்திரனே ! எங்கணாட்டில் மழையில்லாமையால் வந்தேமென அதற்கு இந்திரன் மகிழ்ந்து அவர்கள் நாட்டின்மட்டு மழைபெய்யும்படிசெய்து அழகுமிகுந்த ஆபரணங்களும் வஸ்திரமும் வெகுமானமாகக்கொடுத்து நீங்கள்போய்வாருங்களென்று அனுப்பி அவர்கள் போனபின்பு இந்திரன், பாண்டியன் தன்சிங்காசனத்திற் றன்னோடு சமமாகத் தருக்கோ டிருக்கின்றதையும் தனக்கு மழைவேண்டுமென்று கேளாமலிருப்பதையும் கண்டு காரணந்தோன்றாமல் ஒருவினையத்தை யாலோசித்து அவனுக்கு வெகுமானஞ் செய்கிறவனைப்போல அளவிறந்தோராற் றாங்கப்பட்டு பாண்டியனதுமலையையொத்த தோளினது ஆற்றல்கெடும்படியான ஓராரத்தைக்கொடுத்தான். அதைப்பாண்டியன் மாலைபோல் வாங்கிக் கழுத்திற் றரித்துக்கொண்டான். அதைக்கண்ட இந்திரன் மிகுதியுமதிசயப்பட்டுஇன்றுமுதல் பாண்டியனே உன்னை ஆரந்தாங்குபாண்டியனென்று இப்பூமண்டலத்தார் மதிக்கவென்றுசொன்னான். அதைச் சிறிதுமெண்ணாது அங்குநின்று இறங்கிப் பாண்டியன் தன்னகரம் வந்து சேர்ந்தான். பின்பு இந்திரன் ஆஞ்ஞையால் அவ்விரண்டரசர்களது நாடும் மழைவளம் பெருகும்படி பெய்து பாண்டியனுடுமாத்திரம் முன்போலவே யிருந்தது.

அவ்வாறிருக்கின்ற காலத்து ளொருநாள் பாண்டியன் வேட்டையாடும்பொருட்டு ஆகாயத்தையளாவிய பொதியமலையில் சந்தனச்சாரலில்சென்று அவ்விடத்துள்ள யானை, சிங்கம், பன்றி, புலி,கரடி, யாளி முதலிய தீயமிருகங்களை வேட்டையாடி அவற்றைக் கொல்லுங்காலத்தில் அருவிநீரையுடைய அம்மலையில் புட்கலாவருத்தமுதலிய நான்கு மேகங்களும் இறங்கி மேய்தலைக்கண்டு அரசன் அம்மேகங்களைப்பிடித்து யானைகளைப்போல தளையிடுவித்து தன்வேட்டையி லகப்பட்ட யானைகளைப்போலக் கொண்டுபோய் சிறைச்சாலையி லிடுவித்தான். இந்திரன் அச்சமாசாரத்தைக்கேட்டு அக்கினியைப்போற்சிறிகடியயுத்தத்தைக்குறித்து நினைத்து வளைந்தகடல்வறக்கும்படி வேல்விடுத்ததும் கனமான ஆரத்தைத் தாங்கியசெருக்கும் மேகத்தைத் தளையிட்டதருக்கும் நோக்கி இவ்விடத்து ஒருமனிததேகத்துக்கு இவ்வளவுவலியேதென்று மிகுந்த மானமானது மேலிட்டு பாண்டியனது மதுரைப்பட்டணத்தைச் சூழ்ந்துகொண்டான் ஒற்றர்களதனைக் கண்டு ஓடிப்போய் பாண்டியனைவணங்கி நமது மதுரைப்பட்டணத்துப்

௧௫

புறத்தில் தேவர்களது சேனைகள் சூழ்ந்தன என்று சொன்னமாத்திரத்தில் கோபமுமானமும் மேற்கொண்டவனாகி சிம்மாசனத்தினின்றுமிரங்கி மந்திரியை நோக்கி சேனைகளை விரைவில் யுத்தசன்னாகமாகும்படி யுத்தரவுசெய்து தான் யானையின்மீதேறிக்கொண்டு இடமகன்ற காவலையுடைய பட்டணத்தைக்கடக்குமுன்னே வானவர்நெருங்கி ஆரவாரித்து பலவாயுதங்களை யெடுத்து பாண்டியன்சேனைமீது வீசி உகாந்தகாலத்திற் சொரியும் மழையைப்போல பலபாணங்களை தநுசிற் கோத்து எய்தனர். அதனைப் பாண்டியன்சேனையோர்கண்டு சினந்து ஆரவாரித்து பலவிதமான படைக்கலங்களை குவைகுவையாகவெடுத்து தேவர்சேனைகளின்மேல் தூர்த்தனராகிஅநேகபாணங்களை வில்லிற் கோத்து சோனைமாரிபோல அவர்கள்தேகத்தை மறைத்தார்கள். அதனால் தேவர்கள் சிலர் தாள்கள்தறிந்தன, சிலர் தலைகள் உடைந்தன, சிலர் தோள்கள் துணிந்தன. உதிரநீர் கடலிற்போய்ப் பாய்ந்தன. அக்களத்தில் பாரிடம் கூளிகள் பருந்துகள் நெருங்கிவந்தன. இந்திரன் சேனைகள் முறிந்துபோயின. அப்போர்க்களத்தில் குறைத்தலைப் பிணங்களாடின. போர்க்கள மழிந்தனவென்று பாரிடங்கள் பாடின. கூளிகளெல்லாம் துர்க்கையின் தாளைத் தலையிற்சூடின. பிணக்குவைகள் அண்டத்தை முட்டும்படி இரத்தவாறானது பூமியைமூடின. இந்திரனானவன் தனது வீரச்சேனைகள் மாண்டதைக்கண்டு அக்கினியைச் சொரியுங் கண்ணினனாய் பஞ்சின்முன்னெரிபோலப் பதைபதைத்து பாண்டியனை தேவாஸ்திரங்களால் வெல்லக்கருதி பாண்டியன்மீது சூரியாஸ்திரத்தை பிரயோகித்து ஆரவாரித்தான் அதனைப் பாண்டியன் சந்திராஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்து அவித்தான், இந்திரன் சிங்காஸ்திரத்தைவிட்டாரவாரித்தான் அதனைப் பாண்டியன் சிம்புட்படையைவிட்டு அடக்கினான், இந்திரன் மோகனாஸ்திரத்தைவிட்டு கெர்ச்சித்தான் அதனைப் பாண்டியன் ஞானாஸ்திரத்தால் ஒழித்தான். அதுகெட்டபின்பு இருவரும் மல்லுத்தஞ்செய்யத் தொடங்கினார்கள் அவ்விருவரில் இந்திரன் பாண்டியன்மீது வச்சிராயுதத்தைவீசி ஆரவாரித்தான் பாண்டியன் கையிலிருந்த வளையைக்கழற்றி விரைவில் விடுத்தனன், அது வச்சிராயுதத்தைப் பொடிப்படுத்தி இந்திரன் மகுடத்தைத் தள்ளிச் சிதைத்தது சிதைத்தமாத்திரத்தில் நாணிப்பயந்து இந்திரன் ஓடிப்போய் சூரபதுமன் முதலிய அசுரர்களையழித்த முருகக்கடவுளையொத்த வல்லமையையுடைய இக்காளை எடுத்தெறிந்த இந்தநேமியானது நமது தலையைச்சிந்தாது மணிமுடியைச் சிந்தியது சோமசுந்தரக்கடவுளினது பூசைப்பலனென்று பின்னும் போர்செய்தற்காற்றானாகி ஓடிப் பொன்னுலகத்தையடைந்து பின்பு பாண்டியனுடைய நாட்டுக்கெல்லாம் மழைபெய்யும்படிசெய்வேன் மேகங்களின்விலக்கை நீக்கி தரவேண்டுமென்று பாண்டியனுக்கு ஓலையனுப்பினான் அவ்வோலைகொண்டுவந்த தூதன் பாண்டியனது திருவடியில்வணங்கி ஒடுங்கி நின்று ஓலையைநீட்ட அச்சபையிலுள்ளானொருவன் அவ்வோலையைவாங்கி சிங்கத்தையொத்த பாண்டியன்முன்னர் வாசிக்கக்கேட்டு பாண்டியன் அவ்விந்திரன்சொல்லை நம்பாதவனாகி அம்மேகங்களை சிறையைநீக்கி விடாதவனாகவிருந்தனன் அத்தருணத்தில் இந்திரனுக்கு நெடுநாளைச்சிநேகனாகிய ஒருவேளாளன் அதற்கு நான் பிணையென்று பாண்டியனிடத்துவந்துசொல்லி வணங்க அப்பொழுது பாண்டியன் துன்பம்வந்து உயிர்க்கிறுதிவருங்காலத்தும் சத்தியந்தவறாதுகாத்து குற்றங்களைப்போக்கி நடக்கும் நாலாமரபினனாகிய இவ்வேள்ளாளனது உரையை பரமசிவனருளிய வேதம்போலக்கொண்டு சிறைக்களத்திலிருந்த மேகங்களை விலங்கைக்கழற்றி விடுத்தனன் அம்மேகங்களெல்லாம் யானைகளைப்போல திரும்பிப்போயின பின்பு இந்திரன் ஏவலினால் அக்கன்னிநாட்டில் மாதமும் மாரிபெய்து வாவிகளும் குளங்களும் ஆறுகளும் மடுக்களும் நிரம்பி தேனையுடைய நீலோற்பலமலருகின்ற வயலுஞ்செய்யும் செந்நெலும் கருப்பங்காடும் மலர்கள்மிகுந்த சோலைகளும் காவுகளும் பொலிவுபெற்றுச்சிறந்தன.

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடலம் - முற்றியது.

பதினைந்தாவது

மேருவைச்செண்டாலடித்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அண்டரஞ்சவமருழந்தவமரர்கோனையரசர்கோன், வண்டலம்புமௌலிசிந்தவளையெறிந்துவென்புறங் [ம்
கண்டவண்ணமின்னதன்னகன்னிநாடன்மேருவிற், செண்டெறிந்துவைப்பெடுத்தசெயலுநன்குசெப்புவா

புவனியிம்முறையாற்புரந்தளித்தாரம்பூண்டபாண்டியன்றிருமகனுக்
கவனியேழறியவீரபாண்டியனென்றண்ணிமுடிகவித்தரசளித்து
நவநிரதிசயபூரணவின்பஞானநோக்கருளியமதுரைச்
சிவனடிநிழலிற்பிளப்பறப்பழையதேசொடுநிறைந்துவீற்றிருந்தான்.

உக்கிரவீரபாண்டியன் முன்னர் அகத்தியமுனிவர்சொன்ன சோமவாரவிரதத்தை யன்றுமுதல் நோற்றுவரும்போது அந்நன்மையால் நங்கையாகிய காந்திமதிவயிற்றில் நினைத்தற்கரிய ஜயத்தைக்கொண்ட ஒருபுத்திரன்பிறந்தான் ஜெயத்தைக்கொண்டபாண்டியன் புத்திரனைப்பெற்றகாலத்து பலவாத்தியங்களு முழங்கி பட்டணத்திலுள்ளார் களிப்படையும்படி திருவிழாமுதலியவற்றைச்செய்து இனிதாகவிருந்த பாண்டியன் ஜயந்தனைக்க இந்திரன் ஜயந்தனென்னும் புத்திரனைப்பெற்றகாலத்தில் மகமகிழ்ச்சியை யடைந்ததுபோல மகிழ்வடைந்து அப்பிள்ளைக்குச் சாதகாதிகர்மங்களைச்செய்து வீரபாண்டியனென நாமத்தைச்சாற்றி வேதமுதலிய பலகலைகளையுங் கற்பித்து யானையேற்றம் குதிரையேற்றம் தேரோற்றம் இவைமுதலியவும் பயில்வித்து தநுர்வேதமுதலிய ஆயுதங்களைப்பயில்வித்து அகமகிழ்ந்திருக்குங்காலத்தில்.

நவக்கிரகங்கள் வக்கிரித்ததால் மழையில்லாமல் நதிகளும் நீரின்றிவறந்து உணவு விளைவில்லாமையால் உயிர்களெல்லாம் வாடும்படி பசியால்வருந்தி அரசனுக்கு அவற்றைக் காக்கும்பொருட்டுப் பொருளில்லாமையால் நாடெல்லாம்வருந்த அப்பொழுது பாண்டியன் சபையிலுள்ள சோதிடரைப்பார்த்து இம்மழையில்லாமைக்குக் காரணம் யாதென்றுவினவ அவர்கள் கிரகங்களெல்லாம் சூரியனையுற்று நோக்கியிருத்தலால் ஓர்வருடம் மழைபெய்யாதென்று சொல்லினர் அதைக்கேட்டவரசன் பிள்ளைகளுற்ற நோயைக்கண்டு தாய்கலங்குவதுபோல உயிர்களுற்ற நோயினால்வருந்தி சந்திரசூடனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளிடத்துச்சென்று வணங்கி இவ்வுலகம் இவ்வாறு வருந்துகின்றதே இதற்கென்ன செய்வேனென்று மிகவு மிரக்கமுற்றுக் கண்ணீர்ததும்ப நின்று இரந்துவேண்ட அதற்கு விடகண்டராகிய சுவாமி காலத்தின் சமயங்களைநோக்கி இரக்கமில்லாதவர்போல ஒன்றுஞ்சொல்லாமலிருக்க அரசன் அளவில்லாத துன்பக்கடலிலேவீழ்ந்து அரண்மனையிற்சென்றான் அப்பொழுது சூரியன் அரக்கரது போர்க்கடலைக்கடந்து மேற்கடலில்வீழ்ந்தான் அப்பொழுது அரசன் தன்குடையின்கீழ்தங்கிய வுயிர்களது பசிவருத்தமெல்லாம் தன்மனதிற் குடியாகவிருத்தலால் முகம்வாடி நீங்குதற்கரிய துன்பத்தின்மூழ்கிப் பூமியின்கண்டுயின்றனன் அக்காலத்தில் வெள்ளியம்பலத்தையுடைய கடவுள் சித்தவேடராய்ப் பாண்டியன் கனவில்வந்து வெற்றிபொருந்திய வேலாயுதத்தையுடைய அரசனே இப்பொழுது மழைகிடையாது அதனைவேண்டித் துன்பப்படாதே மலைகளுக்கெல்லாம் அரசாயுள்ள மேருமலையினிடத்து ஒருகுகையில் அழிவில்லாததும் அளவில்லாததுமாகிய ஒருசேமவைப்பு இருக்கின்றது நீயாங்குச்சென்று அம்மேருவினது செருக்கடங்க உன்கைச்செண்டினால் புடைத்து உன்னுஞ்னைக்குள்ளாக்கி அப்பொன்னறையைமூடிய பாறையைவிலக்கி நீவேண்டுமளவுந் தோண்டியெடுத்துக்கொண்டு அப்பாறையைமீண்டு மடைத்து நின்குறியிட்டுவரக்கடவாயென்று ஐயன்கூற பாண்டியன்விழித்துக்கொண்டு சூரியன் உதயமாகுமுன்னர் காலைக்கடன்களெல்லாமுடித்து அங்கயற்கண்ணியின் கணவனை வலம்வந்து கடல்போன்ற சேனைகள் புடைசூழக் கோபுரவாயிலைக்கடந்து கீழ்த்திசைநோக்கி பலவாத்தியங்கள் முழங்கச்சென்று வெண்கவரிதுள்ள நான்மறையோ ராசீர்வாதஞ்சொல்ல நாவலரோத்த பார்கிழிய திண்ணியதேரை பாகுநடாத்தவூர்ந்து பவளக்காற்பிச்சமும் பொற்காலையுடைய பலமணிக்கோவைகள் தொங்குகின்ற குடைகளும் தாளக்காலையுடைய பதாகைக்காடும் யானைகளும் குதிரைகளும் பூமிதேவியின் சரீரம்துவள தேர்க்கூட்டங்களும் காலாள்களும் சூழ்ந்துவர புலிக்கொடியும் விற்கொடியும் சூழ்ந்துவர கயற்கொடியானது யானையின்மீதுதோன்றி பெரிய ஆகாயத்தினது வயிற்றைக்கிழிக்க தென்கடலானது வடபுலத்தை நோக்கிச்செல்வதுபோல பாண்டியனது சேனைக்கடல் தண்டமிழையுடைய கன்னிநாட்டைக்கடந்து காட்டுவழியைக்கொண்டுசென்று சோழராஜன் எதிர்கொண்டுசெய்யு முபசாரத்தையேற்று புன்னாட்டைக்கடந்து அதன்பின்பு தண்டகநாட்டைக்கடந்து தெலுங்கநாடகன்று கைதைவேலியினையுடைய கருநாடகநாட்டைக்கடந்து காடும்மலையும் நதிகளுங்கடந்து மாளவதேசத்தைச்சார்ந்து அங்குநின்றெழுந்து நெருப்புமயமான பாலைநிலவழியாகப்போய் விராடதேசத்தையடைந்து அநேகங்காடுகளும் மலைகளுந் தாண்டி மத்தியதேசத்தைநண்ணி அந்தப்பெரியநாட்டைநீங்கி சிவனது சடையினின்று மிறங்கித் தீர்த்

தமாகிய கங்காநதியாற் சூழப்பட்ட காசிநகரத்தை யடைந்து கங்காநதியைக்கடந்துகன்னெறியாகியமார்க்கமாக அநேககாவதஞ்சென்றபின்னர் சிங்கங்களும் யானைகளும் யாளிகளும் வழங்குதலால் மனிதர் வழக்கமில்லாத விடங்களைக்கடந்து ஆயிரம்யோசனையளவுள்ள காடுபொருந்திய குமரிகண்டத்தைக்கடந்து அதுபோல எட்டுத்தடங் கெழுகண்டங்கொண்ட பாரதவருடங்கடந்து யாவையு மீன்றுடன்னையின்ற இமோர்ப்பர்வதத்தைக்கடந்து போகமிருந்த கிம்புருடகண்டஞ்சேர்ந்து அதைவிட்டு ஏமகிரியையடைந்து அது பின்போகச்சென்று அதன்பின் காணப்படுகின்ற அரிவருடத்தையடைந்து அதையுங் கடந்து அப்பாற்சென்று நிடதமலையைக்கடந்து சம்புநாவலாகிய பொற்றரு வுமிழாநின்ற தேனாறுசெல்கின்ற இளாவிரதகண்டத்தையடைந்து திரிபுரத்தை ஒருமிக்க அழித்தநாளில் வளைந்து வில்லாக நின்றமகமேருவைப் பாண்டியன்கண்டு தனது சேனைகளையெல்லாம் புறத்தில்நிறுத்திச்சென்று தென்பக்கத்தில் சம்புநாவலின்கனியின்சாறு வலமாகத்த ழுவியோடுகின்ற பன்னிரண்டுமாற்றுப் பொன்மயமாய்கிற்கும் பசியபுனங்களையுங் காடுகளையும் நோக்கி சுற்றிக்கொண்டு தென்பால்வந்துசேர்ந்து அம்மலையரசனைப்பார்த்துமலைகளுக்கரசே எந்தையின்கையிலுள்ள வில்லே உலகத்துக் காதாரமே அளவற்ற ஆகாயத்திலூறுகின்ற சூரியசந்திரரும் நவக்கிரகங்களும் நக்ஷத்திரங்களும் தழுவிச் சூழுகின்ற தெய்வதவளாயே மேலான தேவர்களுக் காலயமே என்று பாண்டியன் அழைத்தலும் மலையரசன் வருதல் தாமதிக்க அப்பொழுது பாண்டியன் நாணி தன்கோபமும் மேருவின் செருக்குமாற ஆகாயத்தையளாவிய அதனது சிகரத்தில் செண்டினு லடித்து நின்றுன். அவ்வாறு அடிக்க அசைவற்ற மேருவானது அசைந்து பொற்பந்துபோல் துடித்தது சிகரபந்திகளும் தேவர்கள் வசிக்கின்ற மாடப்பந்திகளும்வெடித்தன பானுமண்டலம் பிளந்து தூளாகிப் பூமியில் தெறித்தாற்போல் பலமணிக ளுதிர்ந்தன அன்றியும் பக்கத்திலுள்ள மலைகளெட்டும் புறத்திற்றழுவிக்கிடக்கும் செம்பொன்னடைகல் ஓர்நான்கும் நான்கு கிடங்கரும் மலர்ந்து விசாலமான நான்கு மலர்ச்சோலைகளும் நான்கு விருக்ஷங்களும் சலித்தன. யசமானன் துன்பப்பட்டால் அவனை யடுத்தவர்க்குச் சந்தோஷமுண்டோ. பாண்டியனடித்தபின்பு மேருவாகியதேவன் தன்பக்கத்திலுள்ள மலைகளெட்டென்றுசொல்லப்படைத்தவெண்டோளும் நான்குமுடியும்மேலே பொருந்திய வெள்ளிய பிரகாசத்தையுடைய ஒப்பற்றகுடையும் பெற்ற வுருவத்துடனே எழுந்து நாணி வந்ததை மிகுந்த கிருபையையுடைய அரசன் கோபந்தணிந்து பார்த்து இவ்வளவுநேரந் தாமதித்ததற்குக் காரணமென்னென மேருவாகியதெய்வம் ஞானத்தையுடைய நம்பி நீ கேட்பாயாக அங்கயற்கண்ணியோடு பாம்பாபரணத்தையுடைய பரமசிவத்தை இந்த வுருவத்தைக்கொண்டு நாடோறுஞ் சென்று சென்று வழிபடுகின்ற நியமம்பூண்டேன் இன்றைத் தினம் ஐயனே ஏந்திழையொருத்தியின் காமமாகிய கடலில் மோகமாகிய சுழியிலகப்பட்டு வெள்ளிமன்றுளாடிய பொற்பாதத்தை வழிபடுதல்மறந்து தாமதித்து நின்றேன் அனையதீங்கினிமித்தத்தால் அடியும்பட்டேன் திருவடி பூசித்தலிற் றவறிய குற்றத்தை நீக்கினுய் இதற்குக் கைம்மாறு என்னுற்செய்யத்தக்கதுமுண்டோ அதுநிற்க வாசனைபொருந்திய பரிய மலைபோன்ற மார்பையுடையவனே நீ வந்தகாரியம் யாது சொல்லுவாயென்றுகேட்க்க பாண்டியராசன் திரவியம்வேண்டி வந்தனனென்றுன் ஐயனே உன்னுடைய தேசத்தோர்க் கேற்க உரைக்கப்படுமாற்றதாகிய பொன்னைப்போலும் விளங்காநின்ற தித்திப்பாகிய மாமரத்தினீழலிலே புதைபட்டுக் கிடக்கின்றது செம்பொன் என்று மேருவாகியதெய்வம் தன் கையாற் சுட்டிக்காட்டியது அப்பொழுது பாண்டியன் பொன்னறைமருங்கிற்சென்று அதனைமூடிய பாறையைநீக்கி தனக்கு வேண்டியவளவு செம்பொன் எடுத்துக்கொண்டு அறையைமூடிப் பின்னும்அதிலுள்ள பொன் தன்னதாகத் தன் முத்திரையிட்டுபாண்டியன் மீண்டு தன்சேனைகளோடு தென்றிசைநோக்கிப் பாகன் தேரைச்செலுத்த பொன்னுகைவிளங்குமலையும் போகபூமியும் மற்றவைகளையுங் கடந்து நன்மையைக்கொண்ட மனிதர்களிருக்குநிலத்தில் வந்த காலத்தில் மாத்திமரும் விராடரும் மாளவரும் தெலுங்கரும் ஆகிய அரசர்களும் மற்றவர்களும் தங்கள் தங்கள் பட்டணங்கடோறும் வரவு நோக்கி தங்கள் சதுரங்க சேனையோடுஞ்சென் றுபசாரஞ் செய்யப்பெற்று கன்னித்தண் டமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தான். சேர்ந்து பொன்னுற்செய்த மதிலாற்சூழப்பட்ட செம்பொன்மயமான காவலையுடைய நகரத்திற்குச் சமீபனுகி கோபுரத்தைக்கண்டு வணங்க தேரினின்றுமிறங்கி அஷ்டாங்க பஞ்சாங்கங்கள் பொருந்த வணங்கியெழுந்து மதுரையைச் சார்ந்தான். சேர்ந்தவுடனே அறத்துறையந்தணளரும் துறந்தவர்களும் பரமசிவன்றுளைப்பற்றி மற்றவைகளை மறந்த சைவபூதியரும் புனிதனது கோயில் திறத்தின் வழிநிற்கும் தொண்டர்களும் திரண்டுவந்தெதிர்கொள்ள முத்தினிறத்தினதாகிய வையைநதியை நீந்து நெடிய மதிலையுடைய வாயிலையடைந் துள்ளேசென்று வாசனை

விரிந்த அளகத்தை யுடைய மாதர்கள் குங்குமம் பனிப்பச்சிந்திய மங்கலத்தையுடைய மறுகில் சென்று வேதங்கள் சூழ்ந்திருக்கின்ற ஆலயத்து ளடைந்து தங்கணாயகனை வலம் வந்து வணங்கி யெழுந்து துதித்துவந்து திங்களுருகின்ற சிகரத்தை யுடைய செல்வத்திருமணிக்கோயிலை யடைந்தான். அடைந்து பொன்மலைக்கடவுளீந்த புண்ணிய நிதியை நல்ல மலைக்கொப்பாகக் குவித்து பலகுடிகளுக்குங்கொடுத்து அக்குடிகளைப் பாதுகாத்து பொதியமலைக் குரிய அகத்தியன் தெய்வம் பிதுர்க்கள் ஒக்கல் விருந்து இவர்களைக்காத்து தருக்கினோ டிருக்குநாளில் பஞ்சகிர்த்தியங்களையும் நடத்து மீசனுடைய ஆஞ்ஞையால் மாறுபட்ட கிரகங்களும் ஒழுங்காகச் செல்ல பாண்டியனாடெங்கும் மழைபெய்து மிகுந்த வளத்தைத்தர யாவரும் பிழைத்தலையுடையவராகி தழைத்திருந்தனர். உலகத்தை யிம்முறையாகப் புரந்தளித்து ஆரம்பூண்டபாண்டியன் தன்றிருமகனுக்குஏழுலகமுமறிய வீரபாண்டியனென் றணிமுடி கவித்து தனதரசையளித்து நவநிரதிசய பூரணவின்பனாகக் கண்ணையருளிய மதுரைச் சிவனடி நிழலிற் பிரிவறப் பழைய தேசொடு நிறைந்து வீற்றிருந்தனன்.

மேருவைச்செண்டாலடித்தபடலம் - முற்றியது.

பதினாறாவது

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உலம்பொருதடந்தோளுக்கிரச்செழியனுயரியமேருமால்வரையைப்
பொலம்புரிசெண்டாற்புடைத்துவைப்பெடுத்துப்போந்தருளடைந்தவாபுகன்றாம்
வலம்படுதிணிதோள்வீரபாண்டியன்கோல்வழங்குநாண்மதுரையெம்பெருமான்
புலம்பொருமுனிவர்தேறநால்வேதப்பொருளுணர்த்தியதிறம்புகல்வாம்.

தெருட்பெறுபோகம்வீடுகாரணமாய்ச்சிவமயமாமறைப்பொருளை
யிருட்கெடவுரைத்தேமிப்பொருட்கதிகமில்லையிப்பொருளெலாமுமக்கு"
மருட்கெடத்தெளிவதாகெனவினையவழிவழாமாதவர்புறத்தை
யருட்கையாற்றடவியிலிங்கத்துட்புகுந்தானருள்பழுத்தன்னதேசிகனே.

பிரிதிவிமுதலிய ஐந்து பெரியபூதங்களும் தத்தம் நிலைதிரிந்து பதினான்காக வடுக்கிய வுலகொடும் அயன் மால் உம்பர்களது மேலானபதவிகளும் உதித்தபடியே ஒடுங்கும்படியான ஊழிகால முண்டாக செவ்வியபொருளைச்சொல்லுகின்ற வேதங்களு மவ்வாறொடுங்கினபோது ஆதித்தனுக்கு முன்பு மலராநின்ற தாமரைபோல் பரமசிவனதுதிருமுன் உலகம் மலர்ந்தது அப்பொழுது முன்போலப்பின்னு முத்தொழில்நடத்த பராபரன்றிருவுளங்கொண்டு போர் செய்தற்குக்காரணமான சக்ராயுதத்தையுடையதிருமாலைத்தர அவரது நாபிக்கமலத்தில் வண்டுபோற் பிரமனுதித்து மூவுலகத்தையும் வரன்முறையாகச் சிருட்டித்தகாலத்தில் விஷத்தையுண்டுதன்னைத்துதித்தவானவர்க்கு உயிர்கொடுத்த பரமசிவத்தினது திருவாக்கினின்றும் பிரணவமுதித்தது அதினின்றும் வேதம்பிறந்தன அக்காலத்தில் நைமிசாரணியத்தில் வசிக்கின்ற அருணிறைந்த முனிவர்களும் கண்ணுவர் கருக்கர் முதலிய மஹாரிஷிகளுங்கூடி அவ்வேதங்களின் பொருணிலைதெரியாது உள்ளமுமுகமும் புலர்ந்தனராகியிருக்க அப்போது இருண்டமும்மலவலியைவென்றவனாகிய அரபத்தனென்னும் ஒருமஹரிஷிவந்தார் அப்படிக்குவந்த மஹரிஷியை அங்கிருந்தமஹரிஷிகள் எதிர்கொண்டுவணங்கி வேறே யாசனங் கொடுத்து உபசரித்த காலையில் அம்மறையவர் முனிவர்களைநோக்கி நீங்கள் பந்தவேதனையும் விருப்பும் வெறுப்புநீங்கிய பண்பினை யுடையவராயினீர் அப்படிப்பட்ட நீங்கள் மனம் வேறுபட்டு முகம்வாடியிருக்குஞ் செய்தியாதென அதற்கம்முனிவர் மயக்கத்திற்குக் காரணமாகிய மாயையைநீங்கினவனாகிய பரமசிவன்சொல்லிய வேதங்களைப் பயின்று அவற்றின்பொருளைச் சொல்லுகின்ற ஆசாரியன் இன்றி இருளுண்டாகிய மனத்தை யுடையேமாக விருக்கின்றேம் ஐயனே இதற்கென்ன வுபாயமெனக் கேட்ட முனிவரைநோக்கி தெளிந்தமனத்தையுடைய அரபத்

தனென்னு மஹரிஷியானவர் அவ்வேதங்களைச்சொல்லிய சிவபரஞ்சுடரோ அருளுருவங்கொண்டு அவற்றின்பொருளையு முணர்த்துமன்றி வேறேயென்ன வுபாயமிருக்கின்றது சொல்லுங்களென்று சொல்லி செய்ததவத்தால் யாதானும் பொருள்கிட்டுமேயன்றி வேறில்லை அத்தவமும் புண்ணியதலத்திற் செய்தாலன்றி சித்தியாகாது அப்புண்ணியதலத்தினும்ப ரிசுத்தத்தையுடைய சைவதலத்தினில் இயற்றில் பயனைத்தரும் அச்சிவதலங்களிலும் அதிக புண்ணிய தலத்திற்செய்யில் செய்கின்ற தவம் உடனேபயனைத்தரும் அந்தத் தகுதியானதலம் யாதெனில் உலகமும் அகிலமுந் தன்னுடம்பான வித்தகன் சென்னிப் பன்னிருவிரலின்மேல் விளங்கியதலம் அது ஜீவன்முத்தராய் அளவற்ற வானவர்கள் முனிவர்கள் முயன்று மாதவப்பயனடைந்து மநதிலுள்ளமாசகன்று வதிவதற்கிடமாமென்று அறநூல்சொல்லியமதுரையென்னு நகரில்.

தெளிந்த ஆகாயத்தினின்று மிறங்கிய ஒப்பற்ற இந்திரவிமானத்தி லெழுந்தருளிய பரமசிவத்தினருகில் தென்பக்கத்தில் முளைத்திருக்கின்ற பருத்த வடியினையுடைய கல்லாலவிருக்ஷத்தினின்று நீங்காதமுழுமுதலாகிய சிவத்தைவழிபடுகின்ற துறவோர்க்கு கருணை முகமலர்ந்து அருங்கலையனைத்தையும் தெளிவித்து விளங்காநின்ற அக்கடவுளே உங்கட்கு தான் சொன்ன வேதத்தின் பொருளை யுணர்த்தும் ஆதலால் அந்நகரத்தில் அக்கடவுளின் றிருமுன்பு அரியதவமாகிய விரதங்களைச் செய்யுங்களென அக்கடவுளினது அருளைப்போல் வந்த அம்மாதவன்பின் பரிசுத்தத்தையுடைய பெருமைபொருந்திய அம்முனிவர்களும் அங்கயற்கண்ணி பங்கனாகிய சுந்தரக்கடவுள் வீற்றிருக்கின்ற மதுரைப்பதியிற் சென்று ஆலயத்துட்புகுந்து பொற்றாமரையில் மூழ்கி கரைகடந் துள்ளங்கடந்த அன்பு தங்களைத் தள்ள விரைவிற் சென்று எட்டு வெள்ளையானையினது பிடரின்மேல் இருந்ததாகிய மேருமலைக்கொப்பான விமானத்தின்மேல் காணப்படுகின்ற கடவுளை கண்களாற் கண்டு பேரின்பமாகிய சமுத்திரத்திலும் பூமியின்மீதும் விழுந்து எழுந்து கைகளைத் தலையின்மீது கூப்பி கரசரணங்கள் கம்பித்து கண்களினின்றும் அருவிநீர்பெருக வதின் மூழ்கி வாய்குழறி பிரமனும் மாலும் இன்னமுந்தேருத கரியகண்டத்தை யுடைய வெள்ளியம்பலத்தி லாடாநின்ற தேவநாயகனே தேவர்கள் பிழைக்கும்பொருட்டு விடத்தையுண்டு அமுதத்தை யவர்க்கருளிய உத்தமனே போற்றியென்றேத்தி வேதத்தின்பொருளறியா துள்ளமயக்கமடைந்து வாடுகின்ற வெமக்கு நீயே அந்தநிறைபொருளாகின்றனை அதற்கு நீயல்லாற் பொருள்வேறுயாது என்று இறைவனையும் இறைவன்பங்கி லிருக்கின்ற இறைவியையும் அம்முறையாகவேத்தி முறையாக வலஞ்செய்து கல்லாலி னீழலிலமர்ந்த மூர்த்திமுன் முனிவர்கள்வந்து குளிர்ந்த பளிங்கையொத்த திருமேனியும்பளிங்குமலையிற்பதித்த பவளத்தையொத்த திருவடியும் செவந்தமலர்போன்றவாயும் மூக்கண்ணும் தாமரைமலர் போன்ற நான்குகரங்களும் வேதபுத்தகமும் அமுதகும்பமும் உருத்திராக்ஷவடமும் மெய்ஞ்ஞானபோதமுத்திரையும் தரித்திருக்கின்ற ஞானபோதன்முன் வணங்கி யெழுந்து துதித்து வடநிழலமர்ந்த மறைமுதல்வனது ஞாநத்தைத் தருகின்ற மநுவெழுத்தாகிய இருபத்திரண்டுந் திடமுற அரபத்தனுல் தெளிந்து கார்த்திகை மாதமுதல் மார்கழிமாதம்வரையில் தருப்பணம் ஓமம் பார்ப்பனவுண்டி இவைகளைமுப்போதுஞ்செய்து அடைவாகவுண்டு நோற்கு மாதவர்முன் கல்லாலநீழலில் மோனவடிவாகிய முதற்குரவன் குற்றமில்லாத முப்பத்திரண்டவயவ விலக்கணத்தோடு பதினறுவயதான காளைப்பருவத்தையுடைய மறையோனுகி நீண்டதிரிபுண்டரம் நெற்றியிலுள்ள அக்கினிக்கண்ணை மறைக்க காணுகின்ற தகையினையுடைய கண்டிகைசூழ்ந்து தொங்குகின்ற காதில் அணிந்தகுண்டலம் கௌவப்பட்டு பொன்னலும் பலமணிகளாலுமியற்றிய ஆபரணங்கள் ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற உதயசூரியனைக்கண்டு நகைத்து இருளையோட்ட உத்தரியமாகிய வெண்பட்டு வலதுபுறத்திலொதுங்க வெள்ளிய முப்புரிநூலினேடு முத்தமிடையிலேயிட்டுக் கோவைசெய்த உருத்திராக்ஷமணிவடம் வீசுகின்ற வொளியால் பத்தரைமறைத்தமலபந்தமாகிய விருளையோட்ட கண்டிகையணிந்த இருகரங்களும் இரண்டுதோளிலும் தரித்த மாலையானது விடத்தையுடைய வொளிபொருந்திய அரவாபரணத்தைப்பழிக்க வெள்ளிய வஸ்திரத்தாலாகிய கோவணமடித்துக்கட்டிய தண்டில் அரியபட்டிகை சுற்றப்பட்டு ஒளிமிக வண்டுகள் பண்ணைப்பாடுவனபோல் பாதமாகிய மலரின்மீது அசையாநின்ற சிலம்புகள் சத்திக்க அடியார்களுடைய உள்ளத்திலுள்ள மாசாகிய விருளைக்கெடுத்து அவர்கள் முடியில்சூட்டப்படுகின்ற தாமரைபோன்ற அடியின்புறத்தில் வெற்றிபொருந்திய வீரகண்டாமணி யொலிக்க குற்றமற்ற பவுத்திரம் வலதுகையிற் பிரகாசிக்க ஞாநநூலையெழுதியபுத்தகம் இடக்கையிலிருந்து அழகுசெய்ய ஓதியுணராமலறிந்து ஓலமிடுகின்ற வேதம் பாதுகைகளாகி இரண்டு பாதங்களாகிய மலர்களைத்தாங்க தேனையுடைய தாமரைக்குள் சத்தியாநின்ற வண்டுகளி

ன் ஒலிபோல நாவுமிதழும் புடைபெயர்ந்து துள்ள எழாநின்ற வேதவொலி அடியார்களுடைய செவிகளாகிய வழியேசென்று உள்ளமாகிய வயலிலேபுகுந்து உவகையாகிய பயிரைவளர்க்க குளிர்ச்சிபொருந்திய முத்தையொத்த பற்களையுடைய திருவாய் சிறிதரும்ப பெரியதவத்தையுடைய முநிவர்கள் காணும்படி வெளியேவந்து நாதமுடிவாகி அளவில்லாத நான்மறையின் முடிவாகிய ஞாநசுவரூபனாய் எங்கும் பூரணமாகநிறைந்திருக்கின்றபுராணன் நின்றனன்.

வட்டமாகிய வெள்ளியசந்திரனைக்கண்டு ஆரவாரிக்கின்ற கடலைப்போல மாட்சிமைபொருந்திய சிட்டராகியமுநிவர்கள் காளைப்பருவத்தை யுடைய தேசிகவுருவத்தைநோக்கி நீங்காத சந்தோஷ மேற்கொண்டு கூற்றைக்கோபித்த தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளைத்தங்கள் முடிக்கு அழகியமலராகக்கொண்டு தாழ்ந்து அளவற்றகலைகட்கெல்லா முறைவிடமாகி வேதங்களின் விளைபொருளாகின்ற வேதியனேசரணம் என்று துதித்துவணங்கிய அன்புபொருந்திய மநத்தையுடைய முநிவரைதேசிகனாகிய கடவுள் நோக்கி செய்தற்கரிய தவத்தையுடையீர் உங்கள் விருப்பம்யாதென்று கேழ்க்க அவர்கள் வணங்கி அடியரோம் பிழைக்கும்படியாயும் உலகமெல்லாம் காக்கும்படியாயும் அளவில்லாத வரத்தைத்தருகின்ற வேதத்திற்குப் பொருளருளிச்செய்யவேண்டுமென கொடியபாசங்களைநீக்குகின்றவனாகிய ஆசாரியன் அம்முநிவரோடு அழிவில்லாத லிங்கத்தின் முன்போய் வேதத்தின்பொருளைச் சொல்லத்தொடங்கி முநிவர்களே நீங்கள்கேளுங்கள் மிருதியான அரிய வேதப்பொருள்களெல்லாம் இரகசியமாகும் இந்த வேதப்பொருளை யறிதலே கெடாத போகப்பயனுக்கும் வருத்துகின்ற பாசமாகியபந்தத்தை நீக்குகின்ற வீட்டின்பயனுக்கும் கருவியாகும் உத்தமமாகிய சயம்புலிங்கங்களுக்குள் உத்தமமான தகுதியை யுடையதாகி மேலாகிய தத்துவமாகும் இந்தச்சுந்தர சயம்புலிங்கமானது அழிவில்லாததாய் வேதங்களுக்கெல்லா நிதானமான பொருளையுடையதாய் உண்மையானதாய் பரிசுத்தமாயிரண்டற்றதாகிய சுயம்பிரகாசமாகும் அன்றியும் நூல்களையுணர்ந்த நல்லோர் நிறைபராபரமென்றும் விஞ்ஞாநமென்றும் நிராமயமென்றும் நூல்களாற்சொல்லப்படுகின்ற பரம்பிரமமாகும் இந்தப் பிரமத்தினுருவமே ஏகமாகும் வேதமானது இதனதுபொருளாகும் இந்தச் சுந்தர வடிவாய் இவ்விடத்துறைகின்ற சிவலிங்கமொன்றேயென்பார் ஆகையால் வேதமுமொன்றே அரியவவ் வேதப்பொருளுமொன்றே ஆனால் சாகையால் அது அநந்தமாகித் தழைத்தன அச்சாகையெல்லாம் உவகையால் இவனையே துதிக்கும் உலக சிருட்டியாதி தொழில்நடத்தற்காக இந்தவேகனாகிய பரப்பிரமத்தின் ஆஞ்ஞையால் பிரமன் முதலிய மூன்றுமூர்த்தியாகவிருந்தது அதுபிரமனாகி மூன்றுலோகத்தையும் படைத்து மாலாகி அவற்றை யலைவில்லாமல் நிலைபெறச்செய்து மூக்கணாகியாகி அவற்றையழித்து அம்மூவருக்குந் தலைவனாகிமேலான ஆகாசசரீரியாய் முதலு மீறுமின்றி அழிவில்லாதசோதியாகிய இந்தச் சுந்தரலிங்கத்தினின்றும் ஆதியில் ஆத்மதத்துவமான பிரமன்பாகமும் நடுவில்விச்சாதத்துவமான நெடியவன்பாகமும் முடிவில் சிவதத்துவமான உருத்திரன்பாகமும் உதிக்கும் பேதப்பட்ட இம்மூன்றில் அளவில்லாத தத்துவங்களெல்லாம் உதிக்கும் இம்மூன்றினும் முறையாக சொல்லுதற்கரிய அகாரமும் உகாரமும்மகாரமும் ஆகியபிரணவம் உதித்திடும் இப்படிக்கு விந்துநாதத்தோடு உதிக்காநின்ற விசாலமாகிய பிரணவத்தினின்றும் மூன்றுபேதமாகியபதத்தால் காயத்திரிபிறக்கும் இந்தக்காயத்திரி இரண்டுபேதமாகும் அந்தபேதம்யாதெனில் சமட்டி வியட்டியென்று இரண்டாம் இவ்விரண்டும் இச்சித்தவைக்கெல்லாம் காரணமாகும் இத்தன்மையவாகிய இவையிரண்டும் இவனுடைய அருள்வலியால் நான்குவேதங்களையுமீன்றன அந்தநான்கும் பின்னிவனது அருளினால் அளவில்லாதனவாயின பிரணவமாதிமந்திரங்களும் அவ்வாறுண்டாயின அப்பிரணவமந்திரத்தினின்றும் அகாரமுதலிய அக்கரங்களுமுதித்தன சொன்ன அவ்வக்கரத்தினின்றும் சிவாகமநூலாகிய இருபத்தெட்டாகமங்களும் இந்தச் சிவலிங்கத்தின் நடுமுகமாகிய ஈசானிய முகத்தினின்றும்உதித்தன கிழ்த்திசைமுகத்தில்இருக்குவேதமானது இருபத்தொரு கிளையாகத் தோன்றிற்று. தென்பான் முகத்தினின்றும் இரண்டாம் வேதமாகிய தைத்திரிய மானது நூறுகிளையோடு மெழுந்தது கிழ்த்திசை முகத்தின் சாமவேதமானது ஆயிரமுகத்தாலுதித்தது வடதிசைமுகத்தில் நான்காமறையாகிய அதர்வணமானது ஒன்பதுருவோடு தோன்றிநடந்தது அரியவேதம் நால்வகையாதலால் வருணங்களும் ஆச்சிரமங்களும் நான்குவகையாம் அவ்வேதத்தின்றகைமையால் தருமகாண்டமும் யாகாதிகருமகாண்டமும் தோன்றின அந்தமறையும் கருமநூலென்றும் ஞாநநூலென்றும் இரண்டுவகையாம் கருமநூலானது இவனது அருச்சனைக்கு வேண்டிய வினையையுணர்த்தும் ஞாநநூலானது இவனதுருவில்லாவுருவத்தை யுணர்த்தும் மரத்ினது வேருண்டநீரால் சினைதளிர்த்தாற்போல இம்முழுமுதலாகிய பரமசிவத்துக்கு உண்பிக்கின்ற அமுது இவனுருவ

மாகிய தேவர்களுக்கும் பிறருக்குந்திருத்தியாகும் பரமனாகிய இவனது முகத்தில் நித்தியநைமித்திகம் பிராயச்சித்தம் ஆகிய முத்தொழில்களுக்கும் உலகத்தார்விரும்பிய போகத்தையும் கதியையும் பெறும்படி இயற்றுகின்ற சிவார்ச்சனையாகிய வினைக்கும் காரணமாக விருக்கின்றது இச்சிவலிங்கம் வேதம் பல முகங்களைக்கொண்டு அலறி வாயிளைத்துமயங்க வேறுபட்ட அகண்டபூரணமாய் நிறைந்திருக்கின்ற பரப்பிரமமாகும் இச்சிவலிங்கத்தை நல்லகருமநெறிவழாது செய்கின்ற பூசைமுறையினும் ஞானநெறியால் இப்பொருளை அருளினால்மயக்கற முயங்கும் அறிவினும் தெளியத்தக்கது உங்களுக்கு நாமுரைத்த அரியமறைப்பொருள் பிறராலறிதற்கரிதாகும் கருமத்தால் ஞானமுண்டாகும் அக்கருமத்தை சித்தசுத்தி தரும் அதனாலே நீங்கியிருந்த சித்தசுத்தியைத் தருமநல்கும் அரிய அத்தருமத்தாலே சாந்தியுண்டாகும் மாட்சிமைபொருந்திய அச்சாந்தியாலே அட்டாங்கயோகம்பிறக்கும் கிரியையாலும் ஞானத்தினாலும் சிவபக்தி சிவபூசை சிவதரிசனம் சிவலிங்கதாபனம் செய்தல் பரமசிவனுக்குரிய அடியவர்பூசை உருத்திரசின்னத்தைத் தாங்குதல் அரிய தேசிகனிடத்து பக்தி இவைமுதலிய யாவுந்தெரியலாகும் இம்மறைவழியால்வந்த மதங்களுக்கெல்லாம் வேதம் பிரமாணமாகும் அதன்வழியாகச் சென்று சொல்லாநின்ற தருமசாஸ்திரங்களெல்லாம் அவைகளுக்கு அனுகுணமாகும் இத்தன்மையாகிய முறையினால் ஸ்மார்த்தமென்று சொல்லப்படுவது அந்த ஸ்மார்த்தஞ்சேர்ந்த துறைகள் வைதிகமென்று சொல்லப்படும் இந்தச்சுத்தமார்க்கத்தையே மேலாகச்சொல்லுவதுதெளிவைப்பெறுகின்ற போகத்திற்கும் வீட்டிற்குங் காரணமாகிச் சிவமயமாகின்ற வேதப்பொருளை மயக்கமற வுங்களுக்குச் சொன்னோம் இந்தப்பொருளுக்கு மேல் வேறுபொருளில்லை இப்பொழுது நாம் உமக்குச்சொல்லிய இந்தப் பொருள்களெல்லாம் மயக்கமறத் தெளியக் கடவீர்களென்று பக்திவழி தவறாத மாதவரது முதுகை கிருபையோடு தன்கையாற்றடவி கிருபைமுதிர்ந்து வந்தாற்போல் வந்த தேசிகனானவன் இலிங்கத்துட்புகுந்து மறைந்தனன்.

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம் - முற்றியது.

பதினேழாவது

மாணிக்கம்விற்றபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

சுகந்தவார்பொழின்மதுரையெம்பிரான்றனதுணைத்தா, ளுகந்தவாவறுகண்ணுவமுனிமுதலோது
மகந்தவாதபேரன்பருக்கருமறைப்பொருளைப், பகர்ந்தவாறிதுமாணிக்கம்பகர்ந்தவாபகர்வாம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தந்தைதன்காமக்கிழத்தியரீன்றதனயராய்த்தனக்குமுன்னவராய்
முந்தைநாளரசன்பொன்னறைமுரித்துமுடிமுதற்பொருள்கவர்ந்துட்குஞ்
சிந்தையராகிமறுபுலத்தொளித்ததெவ்வரைச்சிலர்கொடுவிடுப்ப
வந்தவர்கவர்ந்ததனமெலாமீளவாங்கினானீர்ங்கதிர்மருமான்.

அப்படிப்பட்டகாலத்தில் வீரபாண்டியனுக்கு போகஸ்திரீகள் பெற்ற பிள்ளைகள் மன்மதனைப்போலவும் நெல்லுப் பயிருக்குக் களைபோலவும் வளர்ந்தார்கள் இப்படி யிவர்கள் வளர பின்னும் வீரபாண்டியன் பட்டத்துக்குத் தகுந்த பிள்ளைவேண்டுமென்று தானும் தன்குலபத்தினியும் அங்கயற்கண்ணிமணாளனாகிய கடவுளைக்குறித்து அஷ்டமி சதுர்த்தசி சோமவாரமுதலான விரதங்களை அனுஷ்டிக்க அப்போது கடவுளது பொருளாலே சிறிதுகாலத்துக்குப்பின் அருந்ததிபோலும் கற்புள்ளதேவிவயிற்றிலே ஆலம்வித்தின் முளைபோல உலகமெல்லாம் ஒரு குடைநிழலி லாளும்படி ஒருபுத்திரன் பிறக்க அந்தப் பிள்ளைக்கு மிகுந்த சந்தோஷத்துடனே சாஸ்திரப்படி ஜாதகமுதலான சடங்குகளெல்லாமுடித்து அந்தப்பிள்ளைவளருங்காலத்தில் வீரபாண்டியன்வேட்டையாடப் போய் விதிவசத்தாலே புலியால் கொல்லப்பட்டு சுவர்க்கலோகத்தை யடைய அந்தச் சமாசாரம் மதுரையிலுள்ள பெண்டுகளெல்லாருங்கேட்

டுக் கையால் மார்பிலடித்துக்கொண்டு கொங்கையிலணிந்த சந்தனமழிய கண்களில் முத்துமுத்தாய் நீரொழுக அழுது பிரலாபிக்கிறசமயத்தில் இறந்த அரசனுடைய போகப்பெண்கள் பெற்ற பிள்ளைகளானவர்கள் இதுதான் சமயமென்று யானை குதிரைமுதலான ஆபரணங்களையும் திரவியங்களையும் ராஜமுடியையும் களவு செய்து மந்திரி பிரதானிகளுக்குத் தெரியாமல் ஓடி ஒளிந்துபோனார்கள் பின்பு வீரபாண்டியன் உத்தரவின்படி நடந்துவந்த மந்திரி முதலானவர்கள் குலபத்தினி குமாரனைக் கொண்டு இறந்த அரசனுக்குக் கருமங்களெல்லாமுடித்துப்பின்பு அந்தப்பிள்ளைக்குப் பட்டங் கட்ட உத்தியோகித்து திரவியசாலையிற் புகுந்து நவரத்தின கிரீடத்தைத் தேடி காணாமல் திரவியங்கள் முதலிய சிலபொருள்களையும் காணாமல் திகைத்து வாடி மனைவியாதியால் வருந்தி கிரீடமுதலிய பொருள்களை மாற்றாராகிய புத்திரர்கள் கொள்ளையடித்துக்கொண்டு போனார்களென்று தெரிந்து வேறே கிரீடம் செய்யலாமென்றால் விலை அதிகப்படுமென்றும் உயர்ந்த ரத்தினங்கள் கிடைக்காதென்றும் அரசனில்லாமல் கடல்சூழ்ந்த வுலகமெல்லாம் வருந்துமென்றும் இதற்குநாம் என்செய்வதென்று ஆலோசித்துப்பின்னும் சோமசுந்தரக்கடவுள் செய்கை யெப்படிமுடியுமோபார்ப்போமென்று மந்திரிகள் அளவில்லாத கவலைகொண்டு மிகவுஞ் சிறியவனான ராஜகுமாரனைக் கூட்டிக்கொண்டு அரண்மனையைவிட்டுமஹாமேருபோன்ற கோபுரவாசலுக்கு முன்னே வரும்போது அவர்களுக்கெதிரே சரிகைச்சோமனாகிய கோவணவுடை இடம்பட விளங்கவும் பலவிரத்னமூட்டை பிடரியிற்றொங்கவும் அளவில்லாதவிலைபெற்ற தோள்வளையங்கள் பளபளென்றுமின்னவும் முப்புரிநூல் வலம்பட விளங்கவும் இந்திரவில்லைப்போல் நவரத்தினமாலை மார்பில் விளங்கவும் அழகான ரத்னகுண்டலங்கள் தோள்மேல் அசைந்தாடவும் வேதங்கள்மகிழுகின்ற பாதங்கள் பூமியிற்படவும் பாண்டியர்களுக்குக் குலதெய்வமாய் அவர்கள் இடரைநீக்குதற்கு சௌந்தரபாண்டியனா யரசாண்ட சோமசுந்தரக் கடவுள் ஒரு வர்த்தகனாய்வந்து எதிரே வருகிறவர்களைக்கண்டு நீங்கள் என்னகாரணத்தினாலே வியாகுலசிந்தையராய் வருகிறீர்களென்று கேட்க அந்தமந்திரிகள் முன்னேநடந்த சங்கதிகளைச்சொல்லக்கேட்டு வர்த்தகனாய்வந்த கடவுள் நீங்கள் ஏன்வியசனப்படுகிறீர்கள் என்னிடத்தில் ஒன்பதுவகை ரத்னங்களுமிருக்கின்றன அவைகள் பதினாயிரங்கோடி பொன்விலைபெற்றதென்று அவைகளை வகைவகையாய்க்காட்டுதெற்கு கிழக்குமுகமா யிருந்து நீலவஸ்திரத்தை விரித்து நடுவிலும் கிழக்குமுதல் எட்டுத் திக்கிலும் முத்துமுதலாகிய ரத்னங்களைக்கொட்டி இந்த ரத்தினங்கள் வலாசுரனுடைய தேகசின்னங்க ளென்று சொல்ல மந்திரிகள் அந்த வலாசுரனென்பவன்யார் அவனுடையதேகம் ரத்தினங்களான விதம் எப்படி சொல்லுமென்றுகேட்க அந்த வலனென்பவன்முன்னாளிலே மூன்றுமூர்த்தியும் தானாகவிளங்குகிற முக்கண்மூர்த்தியினுடைய பாதகமலங்களைப் பூசைசெய்த தவத்தினாலே கடவுள் பிரசன்னமாய் வந்து உனக்கு என்னவேணுமென்றுகேட்க அதற்கு வலாசுரன் தாழ்ந்துவணங்கி ஸ்வாமி நான்யுத்தத்திலே யாராலும் சாவாதவரமும் அல்லது விதிவலியால் நானிறந்தால் எனதுதேகம் பற்றற்றயோகிகளும் விரும்பத்தக்க ரத்தினங்களாகவும் கிருபை செய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க அப்படியே கடவுளருள் செய்ய வரம்பெற்றவலாசுரன் இந்திரனிடத்திற்சென்று சண்டைவேண்டி அவனுஞ் சம்மதித்துஇருவரும் சண்டைசெய்தபோதில் இந்திரன்வலனுடனே சண்டைசெய்யமாட்டாமல் தோற்று ஓடிப்போய்இந்தவலன் சாவாவரம் பெற்றவனாகையால் நம்மால் எக்காலத்திலும் வெல்லப்படான் இவனை உபாயத்தினாலே வெல்லவேணு மென்று ஆயுதங்களில்லாமல் தேவர்களுடனே கூடிச்சென்று அசுரசிங்கமாகிய வலனைக் கண்டு நடுங்கி அசுரேந்திரா உன்னுடைய ஜெயகீர்த்தி எல்லாலோகங்களும் விளங்குகின்றதினாலேஉன்னிடத்தில் அதிகசந்தோஷமுண்டாயிற்று அதனாலே உனக்கு வேண்டியவரத்தைக்கேள் நான் தருகிறேனென்ன வலாசுரன்கேட்டு கைகளைக் கொட்டி மேகத்திலிடிபோல் நகைத்து இந்திராநல்லவார்த்தைசொன்னாய் எல்லாருஞ்சிரிக்க நீ என்னைமுதுகுகொடுத்தோடச்செய்த ஜெயமும் அதனாலுண்டாகிய கீர்த்தியும் உன்பெருமையும் இப்போது நீசெய்தயுத்தத்தில் வெளியாயின உன்னுடையகீர்த்தி எங்கும் பிரசித்தப்பட்டன இதைப்போலவே நீ கொடுக்கிறவரமும் நிலைநிற்குமல்லவா ஆதலால் எனக்குக்கடவுள்கொடுத்த நல்லவரமிருக்க உன்னிடத்தில் நான்பெறத்தக்கதுமுண்டோ இனி உனக்குவேண்டிய வரத்தைக்கேள் கொடுக்கிறேன் அப்படிநான்கொடாவிட்டால் உன்னைப்போல் சண்டையில் முதுகிட்டோடின அபகீர்த்தியை அடைவேனென்றான் அப்படிச்சொல்லக்கேட்ட இந்திரன் அசுரேந்திரனாகிய வலனே பரமசிவனுடைய வெள்ளிமலைச்சாரில் ஒருயாகம் செய்யப்போகிறேன் நீ அந்த யாகத்துக்குப் பசுவாய்வரவேணுமென்றான் அதுகேட்டவலாசுரன் முன்னே ததீசிமஹாமுனி உனக்குக் கொடுத்தமுதுகெலும்பாகிய வச்சிராயுதத்தினாலே பெற்ற

புகழுடம்புபோல் என்னுடம்பெல்லாம் நல்ல ரத்தினங்களாகச் சாகின்ற கொடையினலும் அழியாத வீரத்தினலும் புகழுடம்பு இரண்டுண்டாகு மல்லவா ஆனபடியினலே நீ எனக்குப்பகைவனல்லைநண்பனையும் நீசெய்யும் வேள்வியுணவைத் தேவர்களெல்லாரும் உண்பதினலே தருமமும் புகழும் எனக்குண்டாக யாகப்பசுவாகவேண்டு மென்கிருய் அப்படியே யாகப்பசுவாவேன் கொடுப்பதே பெருமை வாங்குதல் சிறுமையல்லவோ வென்று சம்மதித்து வலாசுரன் இந்திரனை முன்னேபோகச்சொல்லிப் பின்பு தன்குமாரனுக்குத் தன் அரசாட்சியைக் கொடுத்து வேதசாஸ்திரப்படி யாகப்பசுவாய் இந்திரன் செய்கிற யாகசாலையினிடத்தில்வந்துநின்ருன் அதுகண்டு இந்திரன் சொன்னபடி நடக்கவும் கொடுக்கவும் உன்னைப்போல் தாதா உண்டோவென்றுகொண்டாட வலாசுரன் பின்னும் அதிகமான களிப்புக்கொண்டு மேருமலையுடனே எதிர்த்த விந்தமலைபோல் உயர்ந்து என்னை வேள்விக்கம்பத்தோடே கட்டுங்களென்று கிட்டிநின்ருன் அப்போது அவனைத் தருப்பைக்கயிற்ருல் சிலந்திநூலாலே சிங்கத்தைக் கட்டினற்போல யூபத்திற்கட்டி வாயைமூடி மூச்சடங்கக்கொன்று மடித்தார்கள். மடிந்தவலனுகியவள்ளல் தேவர்கள் பூமழைபொழிய விமானத்தின் மேலேறிப் பிரமலோகஞ்சேர்ந்தான் பின்பு இந்திரன் வேதஞ்சொன்னபடியே அந்தப்பசுவினுடைய வபையை எடுத்து அக்கினியில் ஆகுதிசெய்து தேவர்களையும் உண்ணச்செய்து யாகத்தைமுடித்தான் அந்தப் பசுவினுடைய இரத்தமெல்லாம் மாணிக்கங்களாகவும் பல்லெல்லாம் முத்துக்களாகவும் மயிரெல்லாம் வைடூரியமாகவும் எலும்பெல்லாம் வயிரமாகவும் பித்தம் பச்சையாகவும் நிணம் கோமேதகமாகவும் தசை பவளமாகவும் கண்கள் நீலமாகவும் கபம் புஷ்பராகமாகவும் இப்படி நவரத்தினங்களுண்டாயின இந்த ஒன்பதுவகை ரத்தினங்களும் சேர்ந்த இடங்களும் நிறங்களும் சாதிகளும் தெய்வங்களும் ஒளிகளும்குற்றங்களும் நன்ருய்ச் சோதித்துத் தேகத்தில் அணிந்துகொள்ளுகிறவர்கள் பெறும் பயனையும் கிரமமாகச் சொல்லக்கேளுங்கள் கிரேதாயுகத்தில் மக்கதேசத்திலும் திரேதாயுகத்தில் காளபுரத்திலும் துவாபரயுகத்தில் தும்புரத்திலும் கலியுகத்தில் சிங்களதேசத்திலும் மாணிக்கங்களிருந்தன அந்த மாணிக்கமென்கிற பதுமராகம் ஒன்பதுவகை நிறம் அவையாவன தாமரைப்பூநிறம் மாதுளம்பூ மாதுளவிரை நெருப்பு செங்கழுநீர் மின்மினி நாரத்தம்பழம் விளக்கு இந்திரகோபம் இந்த நிறங்களைப் பொதுவாகவுடைய மாணிக்கம் பிராமணஜாதி சாதரங்கம் க்ஷத்திரிய ஜாதி குருவிந்தம் வைசியஜாதி சௌகந்திகம் சூத்திரஜாதி காவாங்கம் என்று சொல்லப்படும் சாதரங்கத்துக்கு நிறம்பத்துவகை அவையாவன தாமரைப்பூ கருநெய்தற்பூ சூரியனெளி நெருப்பு மின்மினி மாதுளம்பூ மாதுளவிரை மேகம் விளக்கு இந்திரகோபம் குருவிந்தத்துக்கு நிறம் எட்டுவகை அவையாவன குன்றிமணி முயலிரத்தம் விளாம்பூ பலாசப்பூ மஞ்சாடிப்பூ செவ்வரத்தம்பூ முள்ளிலவம்பூ எரிபொன் சௌகந்திகத்துக்கு நிறம் ஆறுவகை அவையாவன இலவம்பூ குயிலின்கண் அசோகின்றளிர் அவிர்பொன் செம்பஞ்சி ஐவண்ணப்பூ காவாங்கத்துக்கு நிறம் நால்வகை அவையாவன குரவம்பூ குசும்பைப்பூ செங்கல் கொவ்வைக்கனி இவ்வகை நிறங்களையுடைய பதுமராகத்தை பொதுவாகச் சோதிக்கும்போது கெட்டியாய் மேலே காந்திஞல் உத்தமம் கிழே காந்திஞல் மத்திமம் சுற்றுப்பக்கத்தில் காந்திஞல் அதமம் என்பார்கள் சாதரங்கத்தைஅணிவோர்கள் வித்தியாதானம் கோதானம் கன்னிதானம் அன்னதானம் முதலான நல்ல தானங்களைச் செய்தபலனும் அசுவமேதமுதலிய யாகங்கள் செய்த பலனும் பெறுவார்கள் குருவிந்தத்தையணிவோர்கள் உலகமுழுதும் ஒருகுடைநிழலிலாண்டு வீரலட்சுமியுடனே கூடி வாழ்வார்கள் சௌகந்திகத்தை யணிவோர்கள் செல்வம் கீர்த்திகளைப்பெறுவார்கள் காவாங்கத்தையணிவோர்கள் வீட்டில் பாலும் மலைபோல் நெற்குவியல்முதலான பலபண்டங்களும் அயிஸ்வரியமிகுதியும்பெற்று வாழ்வார்கள் இகழத்தக்க குற்றங்களெல்லாம் போக்கி குணங்களெல்லாங் கொண்டு விளங்குகின்ற பதுமராகத்தை அணிவோர்களிடத்தில் முத்துமுதலிய பலரத்தினங்களும் வந்து பெருகும் லட்சுமியும் நல்லசெல்வமும் பாற்கடல்போலே பெருகும் வேறுநிறச்சார்பு புள்ளி புள்ளடிகீற்று தராசம் என்கிற ஐவகைக்குற்றங்களையும்போக்கி நல்லகுணங்களையுடைய ரத்தினத்தை அணியுமரசன் பகைவரைவென்று வீரலக்ஷுமிக்குநேசனுவான் இன்னம் கொஞ்சதேசத்தை யுடையவனுனலும் அவன்குடை நிழலி லொதுங்கிச் சகல பிராணிகளும் வாழும் அவனை பாம்பு துஷ்டமிருகங்கள் பசாசு பூதம் தாமததெய்வங்கள் தரித்திரம் வியாதி பாபகிரகங்கள் யமவாதைமுதலிய உபத்திரவங்கள் சேராவாம் இன்னமும் கற்ருேர்கள் வயிரத்தையும் முத்தையும் பிராமணஜாதியென்றும் பவளத்தையும் மாணிக்கத்தையும் க்ஷத்திரியஜாதியென்றும் புஷ்பராகத்தையும் வைடூரியத்தையும் கோமேதகத்தையும் வைசியஜாதியென்றும், நீலத்தையும் மரகதத்தையும் சூத்திரஜாதி யென்றுஞ் சொல்லுவார்கள் இன்னம் முத்

தையும் வயிரத்தையும் பச்சையையும் சாத்திககுண
மென்றும், பவளத்தையும் மாணிக்கத்தையும் கோ
மேதகத்தையும் இராஜதகுணமென்றும், நீலத்தை
தாமதகுணமென்றும் சொல்லுவார்கள். இப்படிப்ப
ட்ட ரத்தினங்களை அளந்து கண்டுமதிக்குங்காலமா
வன் ஞாயிற்றுக்கிழமையில் பதுமராகமும் திங்கட்கி
ழமையில் முத்தும் செவ்வாயில்பவளமும் புதனில்
பச்சையும் வியாழனில் புஷ்பராகமும் வெள்ளியில்
வயிரமும் சனியில்நீலமும் மதிக்கவேண்டுமென்பா
ர்கள். நாயிற்றில் கோமேதகமும் திங்களில் வைடூரி
யமும் மதிக்கலாம் இந்தநவரத்தினங்களை விலைமதிக்
கிறவர்கள் உள்ளும்புறம்பும் பரிசுத்தராய் நல்லநட
க்கையை உடையரா யிருக்கவேண்டும் தாமரைப்பூ
சாதிப்பூ செவ்வரம்பற்பூ கோடற்பூ கொடிமல்லி
கைப்பூ நூற்றிதழ்த்தாமரைப்பூ செங்கழுநீர்ப்பூ கொ
க்கிறகம்பூ மந்தாரப்பூ என்கிற ஒன்பதுவகை மல
ர்களையும் வண்டுகள் மொய்க்கத் தன்முடிமேலே சூ
டி பூமியைமெழுகி ஆசனமிட்டு நல்ல வஸ்திரத்தை
விரித்து மாணிக்கத்தைநடுவிலேவைத்து முத்து மு
தலிய எட்டுரத்தினங்களையும் கிழக்குத்திசை முதல்
எட்டுத்திசையும் வலமாக வரிசையாய் சூரியமண்ட
லாகிருதியாய்வைத்து பதுமராக முதலிய ரத்தினங்
களொன்பதையும் சூரியன்முதலான ஒன்பதுகிரகங்
களையும் முன்னேசொன்ன தாமரை முதலிய மலர்க
ளாலே அருச்சனைசெய்து சாஸ்திர விதிப்படி வழு
வாமற்பூசைசெய்யவேண்டும் இனி முத்து தலசமெ
ன்றும் சலசமென்றும் இருவகையாய் சங்கு மேகம்
மூங்கில் பாம்புத்தலை பன்றிக்கொம்பு வெண்ணெல்
இப்பி மீன்றலை கரும்பு யானைக்கொம்பு இந்தப் பத்
திடங்களிலும் பிறக்கும் ஐவாய்மான்கை பதிவிரதை
கள்கழுத்து கொக்குத்தலை இந்த மூன்றிடங்களிலும்
பிறக்கிறமுத்துகள் அருமையாயிருக்கும்யானைக்கொ
ம்பின் முத்து மாடப்புறுவின் முட்டைபோலத் திர
ண்டு வெள்ளையாயிருக்கும் மேகத்தின் முத்து இள
ஞ்சூரியனிறமாயிருக்கும் மூங்கில்முத்து மழைத்து
ளியினிறமாயிருக்கும் பாம்பின் முத்து நீலநிறமாயி
ருக்கும் பன்றிக்கொம்பின்முத்து இரத்தநிறமாயிரு
க்கும் நெல்லின்முத்து பச்சையா யிருக்கும் மீன்மு
த்து பாதிரிப்பூ நிறமாயிருக்கும் கரும்பின் முத்து
பொன்னிறமாயிருக்கும் மூங்கின் முத்தும் அப்படி
யிருப்பதுண்டு வருணன்முத்து பால்நிறமாயிருக்கு
ம் சூரியன்முத்து அவனிறமாயிருக்கும் விஷ்ணுவி
ன்முத்து நீலநிறமாயிருக்கும் வாயுவின்முத்து ரத்த
நிறமாயிருக்கும் யமன் முத்து பச்சைநிறமாயிருக்கு
ம் இந்திரன் முத்து பொன்னிறமாயிருக்கும் நக்ஷத்
திரங்கள்போல வொளியும் உருட்சியும் அழுக்கில்
லாமையும் கையாலெடுத்தால் கெட்டியும் பார்வை
க்கு நன்றாயிருத்தலும் படிகம்போ லிருத்தலுமாகிய
ஆறுகுணங்களுமுள்ள முத்துகளை அணிந்தால் மூ
தேவியும் தரித்திரமும் விட்டுநீங்கும் லக்ஷ்மியும்
செல்வமும் ஆயுசும் பிரபலிக்கும் இனி ததீசிமஹா
முனி யெலும்பும் வலாசுரன் எலும்பும் கோசல மு
தலிய நாட்டில் விழுந்து கிடப்பன குணத்திற்சிறந்
தது இலேசாய் தெளிதாய் மதித்தால் விலையதிகமா
னதாய் மேம்பட்ட வயிரத்தை குறுநில மன்னனும
ணிந்தால் குறையாதசெல்வத்தையடைந்து பகைவ
ரைவென்று உலகமெல்லாம் செங்கோல் செலுத்து
வான் தரித்திரம் வியாதிமிருகங்கள் இவைகள்சேரா
அல்ப்பாயிசு பூதகணங்களால்வருந்தல் இவைகளு
ஞ்சேரா ரத்தினங்களுக்கெல்லாம் வயிரத்தையே மு
தற்சாதியென்றுகற்றோர் சொல்லுவார்கள் இந்தவ
யிரம் ரத்தினங்களுக்கெல்லாம் துவாரமிடுதற்கு ஊ
சியாய்த் தனக்கும்துவாரமிட ஊசியாகிறதினாலே ர
த்தினங்களில்வைரமே அதிகம் இனிவலாசுரனுடை
ய பித்தத்தைப் பக்ஷிகள் தமக்கிரையாகக் கவ்விக்
கொண்டு பறந்தபோது மூக்கினாலே சிதறிவிழுந்த
இடங்களே மரகதத்துக்குப்பிறப்பிடமாகும் இன்ன
மும் வினதையென்பவள் அருணன்பிறந்த முட்டை
யோட்டை கருடன் ஓரிடத்தில்பத்திரஞ்செய்துவை
க்க அந்தவிடந்தப்பி ஒருகடல்சூழ்ந்த தீவில் விழுந்
து அந்த விழுந்த இடமும் மரகதத்துக்குப் பிறப்பி
டமாம் இன்னமும் விஷ்ணுமோகினிவடிவாய் சந்தி
ரசேகரன் பின்றொடர மந்தரமலைமட்டும் ஓடப்
பின்னேபோன கடவுள் சிங்கேருபோலத் தொடர்ந்
து சென்று இந்திரியத்தை ஒழுகவிட அந்த இந்தி
ரியத்தில் அரியரகுமரன்பிறந்து காட்டுத்தெய்வங்க
ளோடுகூடினான் அந்த விந்துவைக்கருடன் கவ்விப்
பறந்து கடலிலும் துருக்கநாட்டிலும் பரவவிட்டதி
னாலே அதெல்லாம் கருடபச்சையாயின அந்தகருட
பச்சைக்கு காடம் சுப்பிரம்காளம் என்று மூன்றுகு
ணங்களுண்டு அவற்றில் அறுகம்புல்லினிறமுள்ளது
காடம் அந்தகாடம் சகுணமென்றும் சதோடமென்
றும் இரண்டுவகைப்படும் அவ்விரண்டில் சகுணமா
னது காடம் உல்லசிதம் பேசலம் பித்தகம் முத்தம்
பிதுகமென ஆறுவகைப்படும் அவ்வாறில் காடம் பு
ல்லினிறமாயிருக்கும் உல்லசிதம் மெலிதாயிருக்கும்
பேசலம் குளச்செங்நெலினிறமாயிருக்கும்பித்தகம்
பச்சைக்கிளிச் சிறகினிறமாயிருக்கும்முத்தம்துளசி
நிறமாயிருக்கும் பிதுகம் தாமரையிலையினிறமாயிரு
க்கும் சதோடமானது தோடலேசாஞ்சிதம் துட்ட
ம் தோடமூர்ச்சிதம் தோடலேசம் மந்ததோடமெ
ன்றைந்துவகைப்படும் அவ்வைந்தில் தோடலேசா

ஞ்சிதம் எனுமிச்சவிலை நிறமாயிருக்கும் துட்டம் அலரியிலைநிறமாயிருக்கும் தோடமூர்ச்சிதம் புல்லினிறமாயிருக்கும் தோடலேசம் தாமரையிலை நிறமா யிருக்கும் மந்ததோடம் மயிலிறகினிறமாயிருக்கும் இப்படிப்பட்ட பச்சைரத்தினத்தை அணிவோர்கள்சதுரங்கசேனையுடனே ஆயுசுபெருகிவாழ்வார்கள் இனி வலாசுரனுடைய கண்களாகியநீலம் பரமசிவனுடைய கழுத்தொளிபோல இந்திரநீலம் மாநீலம் என்றிரண்டு வகைப்படும் இந்த இரண்டில் விச்சுவரூபனை இந்திரன்கொன்ற காலத்தில் அந்தப்பாபந்தீரச்செய்த அசுவமேதயாகத்தில் உண்டாகிய வாசனைப்புகை அதிகரித்து அந்த அசுவத்தின் இமையாதகண்களில் நுழைந்து கலங்கிச்சேறுபோல வழிந்தொழுகின இடத்தில் உண்டாகியதே இந்திரநீலமாம் சூரியபகவான் மனைவியான சஞ்சையென்பவள் அவனுடைய வெப்பமான வுடலைத்தழுவமாட்டாமல் தன்னிழலைத்தானாக அவனிடத்தினிறுத்திக் காட்டிலே சென்று தவஞ்செய்ய அதை மந்திரசக்தியால் சூரியன்றெரிந்து பின்றொடர அவள் பெண்குதிரைவடிவாய் மறைய சூரியன் ஆண்குதிரையாகிக்காமம் பொறாமல் இந்திரியத்தை ஒழுகவிட அவ்விந்திரியம் சிந்தினவிடமெல்லாம் உண்டாகிய நீலமே மாநீலமாம் இப்படிப்பட்ட நீலரத்தினத்தை அணிவோர்கள் மனிதர்களானாலும் தேவர்களென்று சொல்லப்படுவார்கள் இப்படிப்பட்ட நீலம் வெள்ளைகலந்திருந்தால் பிராமணஜாதி சிவப்புக்கலந்திருந்தால் க்ஷத்திரியஜாதி செம்பொன்னிறம் கலந்திருந்தால் வைசியஜாதி மிகவும்கறுப்பாயிருந்தால் சூத்திரஜாதியாம் இப்படிவிளங்குகின்ற இந்திர நீலம் உலகத்திலரிது இந்தநீலம் பாற்குடம்போல பரிசுத்தமாய் பதினாயிரம்பொன் விலைபெற்றதாயிருக்கும் இதையணிவோர்கள் மங்களம்பெற்றுவாழ்வார்கள் இனிவலாசுரனுடைய கிணங்கள்சிந்தின இடத்தில் உண்டானவைகளை கோமேதகம் என்பார்கள் அது உருக்கிய நெய்த்துளி தேன்றுளிகோசலம் இவைகளி னிறத்தை ஒப்பாகச்சிவந்து பசும்பொன்னிறத்தையும்பெற்று மெல்லிதாய் பரிசுத்தமாய் கெட்டியா இருக்கும் அதை அணிந்தால் அஞ்ஞானமும்பாவமும்போம் பரிசுத்தமுண்டாகும்.

இனி அந்தவலாசுரன் கபம்விழுந்தவிடத்தில் புருடராக முண்டாயிற்று இன்னமும் மகாவிஷ்ணு வராகாவதாரம்கொண்டு குகைபோலும் வாயைத்திறந்து சிரித்தபோது சிந்தின கபம்விழுந்தவிடத்தில் உண்டாயினதும்புருடராகமே இந்த புருடராகரத்தினம் பாரியாத்திரகிரியிற் கொடுமுடியா யிலங்கும் தெய்வமந்தரமால்வரைப் புறஞ்சூழ் மேகலையாம் மயன் இந்தப்புருடராகத்தினாலே இந்திரனுக்குப்பட்டணமும் அரசிருப்புமண்டபமும் உண்டுபண்ணினான் இந்த ரத்நத்தை அணிவோர்கள் பகைவரை வென்று வெற்றிமாலை யணிவார்கள் இனிவலாசுரன்மயிரெல்லாம் வயிடூரியமாய் இளாவிரதகண்டத்தில் கோரக்கம் மகதம் சிங்களம் மலயம்பாரசீகம் திரிகூடம் முதலிய தேயங்களிலும்மற்றதீவுகளிலும் உண்டாயினமேகம் இடிக்கும்போது கடலிலும் உண்டாகும் மூங்கிலிலை மேகம் மயிலின்கழுத்து பூனைக்கண் இந்த நிறங்களை உடையதாய் கனமாய் தெள்ளிதாய் கெட்டியாய் மெல்லிதாகி விளங்கும் இது அழகாய் வலப்புறத்தில் ஒளி வீசினால் பிராமணசாதி இடப்புறத்தில் ஒளி வீசினால் க்ஷத்திரியசாதி மேலே ஒளி வீசினால் வைசியசாதி கீழே ஒளி வீசினால் சூத்திரசாதி ஆகிய இந்தவைடூரியத்தை நல்லோர்கள் பூசைபண்ணி அணிந்து கொள்ளவேண்டும் வலாசுரன் மாமிசம் விழ்ந்தவிடத்தில் உண்டாயிற்றுப்பவளம். இன்னமும் பிரமதேவன் சந்திவடிவமாகிய தென்புலத்தாரை உண்டாக்கும்போது அவர்கள் உடலில் அழுக்குச்சிந்தின இடத்திலும் மகாவிஷ்ணு மதுகைடவரைக்கொன்றபோது ரத்தம் சிந்தினவிடத்திலும் இந்திரன் மலைகளை சிறகு வெட்டினபோது ரத்தம் சிந்தின இடத்திலும் உண்டாயினபவளம்முருக்கம்பூ பச்சைக்கிளிமூக்கு செவ்வரத்தம்பூ கொவ்வைக்கனி இவைகளினிறமாயிருக்கும்திருகல்கோணல் புழுவரித்தல் முகமொடிதல் இவைகள் குற்றம் இந்தப்பவளத்தை அதிகமாய் பெண்களே யணிவார்கள் அணிந்தால் பிள்ளைப்பேறுமுதலிய லாபங்களுண்டாகும் இன்னம் சூரியனைக்கண்டு நெருப்புச்சிந்துகிற சூரியகாந்தக்கல்லும் சந்திரனைக்கண்டு நீர்சிந்துகிற சந்திரகாந்தக்கல்லும் நவரத்நங்களில் ஒன்றில் அடங்கும் என்று ரத்நங்களின் வரலாற்று மரபைச்சொல்லி வர்த்தகராய்வந்தகடவுள் வடதிசையைப் பார்த்து தோத்திரம்பண்ணி அர்ச்சனைசெய்து அந்தரத்நங்களை கைகள்நிறையயேந்தி மதுரைக்கடவுளைப்பார்த்து கும்பிட்டு உட்பார்வையாலே இந்தராஜகுமாரனுக்கு அளவிறந்த ஆயுசும் செல்வமும் பெருகக்கடவதென்றுவாழ்த்திக்கொடுக்க ராஜகுமாரனும் இந்திரவிமானத்தைப்பார்த்து கடவுள் திருவடிகளைவணங்கி இரண்டுகையாலும் வாங்கிக்கொண்டான் கொடுத்தவர்த்தகர் மந்திரிகளையும் இராஜகுமாரனையும் முகமலர்ந்து பார்த்து இந்த ரத்நங்களைப்பதித்த நவரத்திந கிரீடத்தைச்சூட்டி அபிஷேகபாண்டியனென்று பெயரிடுங்களென்ன அந்தமந்திரிகள் அந்தரத்நங்களுக்குள்ளவிலைகொடுக்கத்தொடங்கி அந்தவர்த்தகரைப்பார்க்க காணாமல் மயங்கினா

ர்கள் அப்போது ஒருருவாய்வந்தவர்த்தகர் இடபவாகனத்தின்மேல் பார்வதிசமேதராய் கோயிலுக்குள் போகக்கண்டு வந்தவர்த்தகர் இவரேயென்று பின்றொடர்ந்துசென்று கடவுளைவணங்கி இந்தரத்நங்களுக்கு விலைகொடுக்க எங்களால் முடியுமோவென்று துதித்து எங்கள் உடல்பொருளாவி மூன்றும் உம்மதாகையால் சுவாமி மேகஞ்செய்யும் உபகாரத்துக்குப் பிரதிஉபகாரம் செய்வதுண்டோ என்று பலதரம் துதித்து கோயிலைவலம்வந்து அருள்பெற்றுக்கொண்டு வேதப்பிராமணர்கள் ஆசீர்வதிக்க அரசன் கோயிலுக்குள் எல்லாரும்வந்து சோமசுந்தரக்கடவுள் ஒன்பதுகிரகங்களையும் நக்ஷத்திரங்களையுமே மணிகளாகச்செய்தாரோ அல்லது அவர் அணிந்த பாம்பின்மணிகளோ எதென்று மதிக்கக்கூடும் இந்திரலோகத்திலும் இந்தரத்நங்கள் கிடையாவென்று ஆச்சரியப்பட்டு மயனிலும் சிறந்த கம்மாளர்களுக்கு மிகுந்த சிறப்புச்செய்து ராஜகுமாரனுக்கு நவரத்ந கிரீடம் செய்வித்து சாஸ்திரப்படி முடிசூட்டி அபிஷேக பாண்டியனென்று பேரிட்டழைத்து பட்டணப்பிரவேசம்வந்து கடவுளையும் வணங்கி அபிஷேகபாண்டியன் சதுரங்கசேனைகள்சூழ சத்துருக்களெல்லாம்வணங்க மனுநீதிப்படி பயிர்களைரக்ஷிக்கிற மேகம்போல உலகத்தை ரக்ஷித்து வருகிறகாலத்தில் பழையகிரீடத்தைத் திருடிக்கொண்டுபோனவர்களைத் தேடிப்பிடித்துக்கொண்டுவந்து சிலர்விட அவர்களிடத்தில் கொண்டுபோன பொருள்களெல்லாம் வாங்கிக்கொண்டு அரசாண்டான்.

மாணிக்கம்விற்றபடலம் - முற்றியது.

பதினெட்டாவது

வருணன்விட்டகடலை வற்றச்செய்தபடலம்.

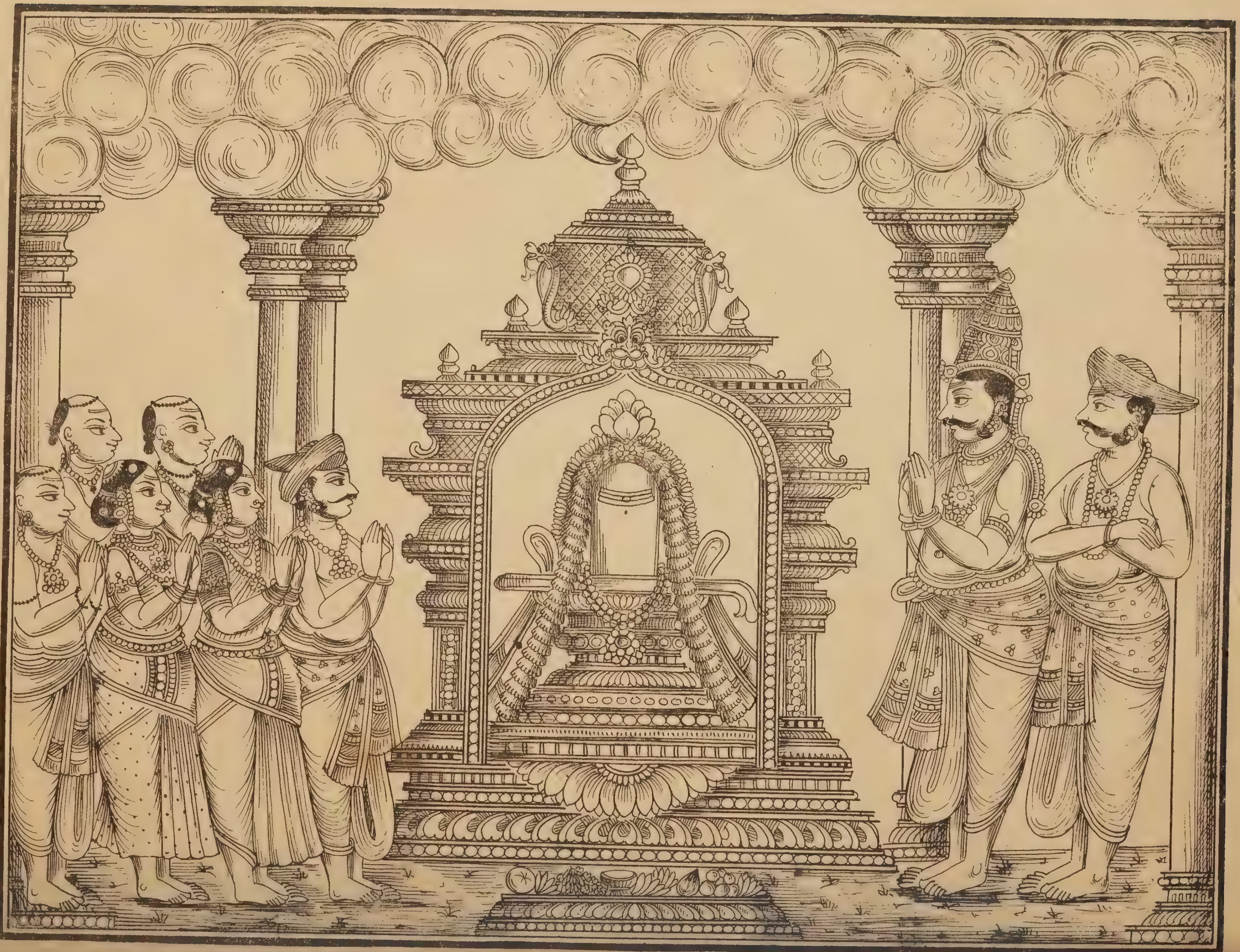
அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

காழ்கெழுகண்டத்தண்ணல்கௌரியன்மகுடஞ்சூட,வீழ்கதிர்மணிகளீந்தவியப்பிதுவிடையோன்சென்னி
வாழ்கருமுகிலைப்போக்கிமதுரைமேல்வருணன்விட்ட,வாழ்கடல்வறப்பக்கண்டவர்டலைப்பாடல்செய்வாம்

அங்கிலைநகருளாரும்வானவராதியோருந், தென்னவர்பிரானுமெந்தைதிருவிளையாடனோக்கிப்
பன்னருமகிழ்ச்சிபொங்கப்பன்முறைபுகழ்ந்துபாடி, யின்னநீர்மனத்தராகியீறிலாவின்பத்தாழ்ந்தார்.

அபிஷேகபாண்டியன் வெள்ளியம்பலக்கடவுளுக்கு பல சிறப்புகள்செய்து சித்திரைமாசம் சித்திரைநக்ஷத்திரத்தில் நெய் சந்தனக்குழம்பு முதலானவைகளால் அபிஷேகம் செய்வித்துப் பின்னும் கர்ப்பூரத் திருமஞ்சனமாட்டி கடவுளைப்பார்த்து என் கர்ப்பூரசுந்தரனே யென்று கொண்டாடிப் பூசைசெய்யுமளவும் இந்திரன்வந்து வருஷம்தோறும் தான் பூசைசெய்யும் நாளானதினாலே காத்திருந்து பின்பு தான் பூசைசெய்து தன்னுலகத்துக்குப் போனான் அதுகண்ட வருணன் தனக்குள்ளநோய் தீருங்காலம் வந்ததினாலே இந்திரன் முகத்தைப்பார்த்து இன்றைத்தினம் முகம்வாடி யிருக்கவேண்டிய தென்னவென்று கேட்டான் அதற்கு இந்திரன் மதுரைக் கடவுளைப் பூசைசெய்ய நானின்றுபோனபோது பூசிக்க காலதாமச மானதினாலே எனக்குக்கொஞ்சம்வியாகூலம் உண்டாயிற்றென்ன வருணன்கேட்டு அந்த இலிங்கம் அவ்வளவுசிறந்ததோவென்ன அதற்கு இந்திரன்முன்னே என்சாபமும் அயிராவதத்தின்சாபமும் தீர்த்தவன் சோமசுந்தரக்கடவுளல்லவோ இதுவரையிலு முனக்குத்தெரியாதோவென்ன வருணன்கேட்டு அப்படியானால் தெய்வ வைத்தியராலும் தீர்க்கக்கூடாத என்வயிற்றுநோயை அந்தக்கடவுள் தீர்க்குமோவென்ன இந்திரன் உள்ளேநகை கொண்டு நீசந்தேகித்துக்கேட்டது என்னகாரணமோ தெரியவில்லை பிரமா விஷ்ணுக்களாலும் தீர்க்கப்படாத பிறவிநோயைத்தீர்க்கவல்ல கடவுள் இந்தநேகவியாதியைத் தீர்ப்பதருமையோ அந்தக்கடவுள் திருவிளையாடலை நீசோதித்துக் கண்டுகொள்ளென்ன வருணன் இந்திரனே இன்று உன்னிடம்நான் வரும்போது காமதேனுவும் அதன்கன்றும் முன்னே வரக்கண்டநன்மையினாலே இந்தநல்லவார்த்தைகேட்டேனென்று சந்தோஷித்து வெள்ளியம்பலக்கடவுள் திருவிளையாடலைத் தெரிந்து தன்வயிற்றுநோயைத்தீர்த்துக்கொள்ள ஆலோசித்து கடலைக்கூப்பிட்டு நீபோ

ய் மதுரைமுழுதும் அழித்துவரக்கடவை யென்றனுப்பிவிட உடனே கடலானது கொதித்துப்பொங்கி மரங்களையொடித்து மலைகளைத்தோண்டித் திசைகளெல்லாம் போகவீசி விடுகளை யிடித்துத்தள்ளிப் பிரளயகாலத்தைப்போல அலையெறிந்துகொண்டுவர மதுரையிலுள்ள சனங்களும் தேவர்களும் வருணன்செய்த செய்கைதெரியாமல் பிரமகற்பத்தும் அழியாத இந்த மதுரைக்கு இடையூறுவந்ததே யென்று கலங்கிச் சொக்கநாதர் திருவிளையாடலோ நாம்செய்த பாபந்தானோ ஆலகாலமோ ஊழிக்காலமோ என்று மயங்கி நடுநடுங்க அப்போது மண்ணுலகமும் விண்ணுலகமும்மறைய மூடுகிற இருள்போலிருண்டு வருகிற வெள்ளத்தை அபிஷேகபாண்டியன்கண்டு சோமசுந்தரக்கடவுள் பாதமேகதியென்று நடுநடுங்கி விஷத்தைக்கண்டு அஞ்சின விஷ்ணுவைப்போலவும் யமனைக்கண்டஞ்சின மார்க்கண்டேயர்போலவும் கலங்கிக் கடவுள்பாதத்தின்கீழே விழுந்துமுறையிட அப்படி முறையிட்ட பாண்டியனுக்கு முன்னே நகைசெய்து பயப்படாதை யென்றுசொல்லி மதுரைக்குச் சமீபத்தில் வந்த கடலை நீங்கள் போய் வற்றக்குடியுங்களென்று தமது ஜடையிலிருக்கிற நான்குமேகங்களையுமனுப்ப உடனே அந்த நான்குமேகங்களும் முழங்கிவந்து வருகிறகடல் முழுதுமுறிஞ்சிக்குடிக்க அப்படி யுறிஞ்சினவுடனே சிவபரஞ்சோதியே தெய்வமென்று தெளிந்தவர்கள் பிறவிக்கடல்போலப் பசையறவற்றிக்காய்ந்தது அப்போது பட்டணத்து சனங்களும் தேவர்களும் பாண்டியனும் கடவுள் திருவிளையாடலென்று தெரிந்து மிகுந்த சந்தோஷமாகிய கடலில்மூழ்கிப் பின்பு சுகமே வாழ்ந்திருந்தார்கள்.

வருணன்விட்டகடலைவற்றச்செய்தபடலம் - முற்றியது.

மதுரைக்காண்டம் - முற்றிற்று.

கூடற்காண்டம்.

பத்தொன்பதாவது

நான்மாடக்கூடலானபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பூதங்களல்லபொறியல்லவேறுபுலனல்லவுள்ளமதியின்
பேதங்களல்லவிவையன்றிநின்றபிறிதல்லவென்றுபெருநூல்
வேதங்கிடந்துதடுமாறும்வஞ்சவெளியென்பகூடன்மறுகிற்
பாதங்கணோவவளையிந்தனுதிபகர்வாரையாயுமவரோ.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திருமகள்வலக்கண்வாக்கின்சேயிழையிடக்கண்ஞானப்
பெருமகனுதற்கணுகப்பெற்றுவான்செல்வங்கல்வி
யருமைவீடளிப்பாள்யாவளவளுயிர்த்துணைவன்காண
வொருமுலைமறைந்துநாணியொசிந்தபூங்கொம்பினின்றுள்.

கதிர்மதிமிலைந்தவேணிக்கண்ணுதல்வருணனேய, வதிர்கடல்வறப்பச்செய்தவாடலீதனையானேய [ம்.
முதிர்மழையேழின்மேலுமுன்னைநான்முகிலும்போக்கி,மதுரைநான்மாடக்கூடலாக்கியவண்ணஞ்சொல்வா
வன்றிறல்வருணன்விட்டமாரியைவிலக்கவீசன், மின்றிகழ்சடையினின்றுநீங்கியமேகநான்குங்
குன்றுபோனிவந்துநான்குகூடமாக்கூடலாலே, யன்றுநான்மாடக்கூடலானதான்மதுரைமூதூர்.

பின்பு வருணன் தனது செய்கைதப்பி வெட்கமுண்டாகி இரண்டு கண்களுஞ்சிவக்க கொதித்தெழுகின்ற கோபாக்கினியினாலே உடம்பெல்லாம் வெதும்பி கடல்களும் நதிகளும் வெந்துவற்றுதலாக மானமும் பலமும் குறையாமல் அதிககோபங்கொண்டு மதுரைக்கடவுளுடைய திருவிளையாடலைத் தெளியாதவனாய்ப் பின்னும் ஏழுமேகங்களையும் அழைத்து நீங்கள் கடல்களெல்லாம் வற்றக்குடித்துமுழங்கி நீரைப்பொழிந்து மதுரைமுழுவதும் விரைவிலே அழியுங்களென்றான் உடனே ஏழுமேகங்களும் கட

ல்களெல்லாம்வற்றி நிலந்தெரிய நீரைக்குடித்து உடம்பெல்லாங்கறுத்து மின்னி எட்டுத்திசைகளும் ஆகாசமும் செவிடுபடவும் பாதாளமும் பூமியும் எட்டுமலைகளும் வெடிபடவும் மஹாமேரு சாயவும் ஊழிகாலத்தில் அண்டகடாகம் வெடிக்கிற சப்தம்போல முழங்கி நெருப்பிடிவிழப் பூமியைத் தாங்குகிற பாம்புகள் ரத்தினங்களைக் கக்கிக்கொண்டு உடம்புகளை நெளிக்கவும் திக்குக்களினின்ற யானைகள் பயந்து நிலைகெடவும் பூசணிக்காய்கள்போலத் துளிகளும் திரண்ட பளிங்குத்தூண்போலத் தாரைகளுமாக நக்ஷத்திரங்களுடனே மீன்களும் துள்ளிவிழவும் உலகமெல்லாம் மூடிக்கொண்டு உலகத்தை விழுங்க வுருவுகொண்ட விஷ்ணுவைப்போல ஆகாசம் திக்குகள் பூமி இவைகள் தெரியாமல் பார்க்குங் கண்களுநுழையாமல் இருண்டு நவரத்தினங்களுஞ்சிந்த பிரசண்ட வாயுவு மோத இப்படி மதுரையெல்லாங் கவிந்தபோது அபிஷேகபாண்டியனும் பட்டணத்து ஜனங்களும் உலகம் அழியுங்காலமிதுவேயென்று மயங்கி நடுநடுங்கி இன்னமும் மதுரேசனே காக்கக்கடவனென்று கடவுள் திருவிளையாடலையறிந்து கைகண்டபாண்டியன் பட்டணத்து ஜனங்களுடனே விரைவிலே கோயிலுக்குப்போய் இந்திரவிமானத்தில்விளங்குகின்றகடவுளைவணங்கி.

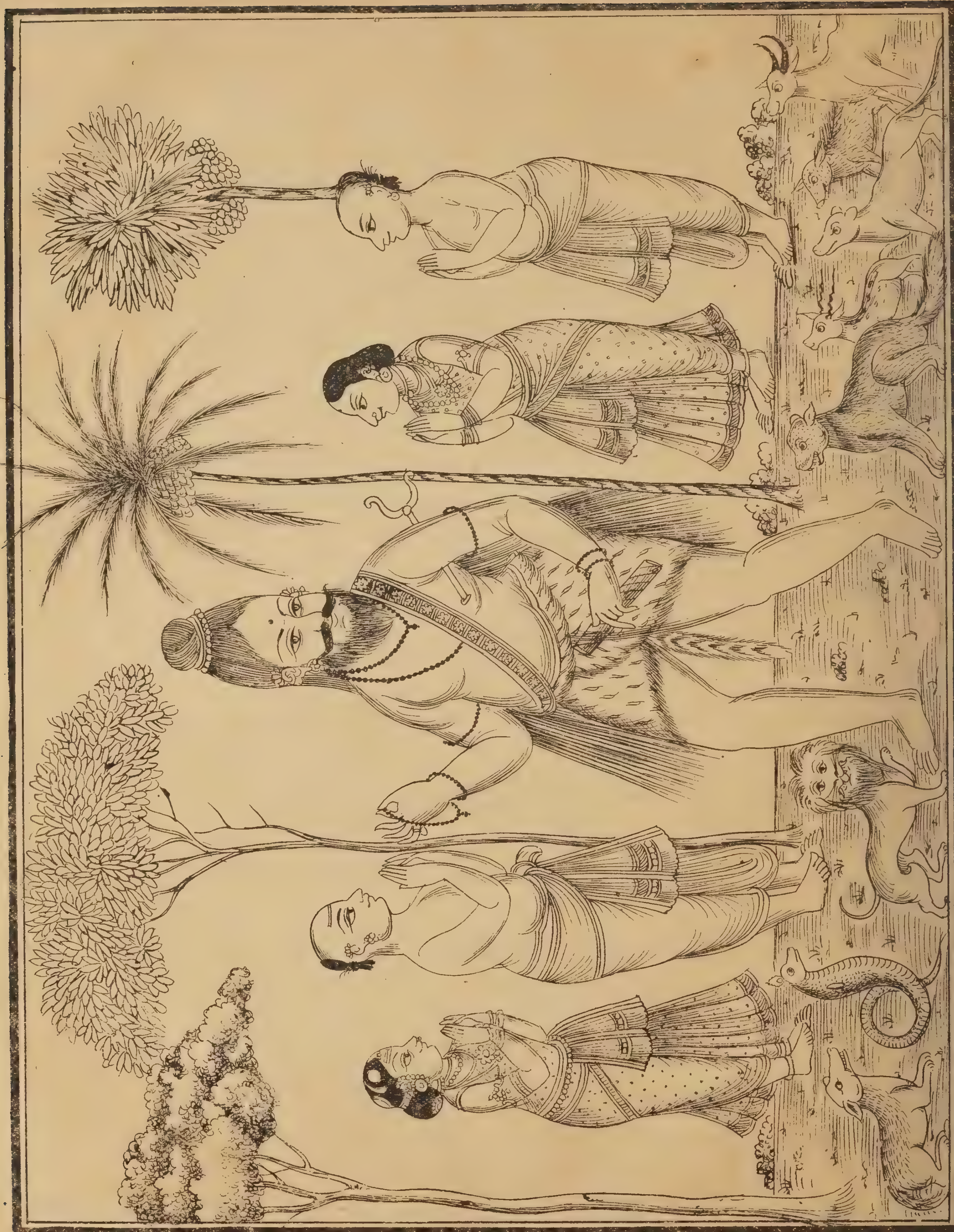
விடையினையாலமுண்டமிடற்றினைகங்கைதாங்கும், சடையினைகூற்றைவென்றதாளினைமேருச்சாபப்
படையினையடியேந்துன்பப்பாட்டினைநீக்கியாளு, நடையினையாகியெங்கணல்லுயிர்காத்தல்வேண்டும்.

என்று துதிக்கும்போது எக்காலமும் பாண்டியர்களுக்கு வருந்துன்பத்தைத்தீர்க்கும் முதற்கடவுள் முன்போலவே நாலுமேகங்களையும் பார்த்து இந்த மதுரையின் நான்கெல்லையிலும் சூழ்ந்து நாலுவீடாகிபொழிகிற ஏழுமேகங்களையும் விலக்குங்களென்றனுப்ப உடனேவந்து நான்குதிக்கும்சூழ வளைந்து நாலுமாடமாகிச் சந்துவாய்தெரியாமல் ஒருபெரியகுடிலாய் விடுகள் கோபுரங்கள் முதலியன போல நின்று அசையாமற்றுங்க அந்த நான்குமாடத்துள் சதுரங்கசேனைகளும் பட்டணத்துஜனங்களும் மற்றச் சராசரங்களும் மந்திரிகளும் அரசனும் முன்னிலும் இந்நாளதிகசுகமாக வாழ்ந்திருந்தார்கள் அப்போதுயர்ந்த மலைமேற்பொழிவதுபோல பொழியும் துளிகள் உடைந்து தெறிக்க ஏழுமேகங்களும் தங்களுடலும்வற்றிக் கடல்களும் வற்றப்பெய்து வருணனும் நாணி நடுங்கி மிகுந்த பயமும் மானமும் மேன்மேலாகக் கெருவங்குலைந்து பின்பு மனத்துளே ஓர்மகிழ்வுதோன்றிப் பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தின் கரையணுகுமுன்னே தன்வயிற்றுநோய்தீர்ந்து அதில் மூழ்கிப்பாசதரனான வருணன்மீளாத பேரன்புகொண்டு கடவுளைப் பூசைபண்ணவேண்டி திருநீறணிந்து உருத்திராக்ஷமாலிகைபூண்டு கங்கைமுதலிய நவநதிகளும்பொன்குடத்திற் றிருமஞ்சனம் முகந்துகொடுக்கப் பூவுஞ் சந்தனமும் கஸ்தூரியும் ரத்தினாபரணங்களும் பசும்பொன்னாடையும் பிறவுங் கற்பகங்கொடுக்கப் பஞ்சாமிர்தமும்பஞ்சகௌவியமும் திருவமுதும் தூபம் தீபமிவைகளைக் காமதேனுகொடுக்க அங்கயற்கண்ணி நாயகனைப்பூசித்து சகஸ்திர நாமார்ச்சனையும் முத்துமாலையுஞ்சாத்தி வணங்கிநிற்க அந்தப்பூசையை மகிழ்ந்துகொண்ட முதற்கடவுள் வருணனே உனக்குவேண்டிய தென்னவென்ன வருணன் ஸ்வாமி ஒருவிதத்தாலும் தீராத என்வயிற்றுநோய் இந்தத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கித்தீர்ந்தேன் வேதங்களாலும்காணாத உன்பெருமையை நானே காணவல்லேன் நீயோ குற்றத்தைத் குணமாகக் கொள்ளவல்லை ஆனாலு மிந்திரனிங்குவந்து காலதாமதமாய் அர்ச்சனைபண்ணி வந்த சோர்வுகண்டு இந்தச் சோர்வு உனக்கேன் வந்ததென்ன அந்த இந்திரன் பாண்டியனாலே நேரிட்டதென்ன பின்பு அவன் சொன்னபடியே நான் உன்னைச்சோதித்து.

ஆறுமதிமுடியணிந்தவருட்கடலேவயிற்றுநோயன்றிமேனாண்
மாறுபடுமிருவினையுமலவலியுங்கெடவிட்டின்வழியும்பெற்றேன்
வேறினிமந்திரமென்னைமணியென்னைமருந்தென்னைமெய்ம்மையாகத்
தேறுமவர்க்கிப்புனிததீர்த்தமேபிணியனைத்துந்தீர்ப்பதன்றே.

என்று துதித்து அடியேன் முன்னே செய்த அபராதங்க ளிரண்டையும் பொறுத்தருள வேண்டுமென்று சிலவரங்களும் வேண்டிக்கொண்டு மேற்றிசைக்கட்வுள்செல்ல அக்காலத்தில் கடவுள் சடைமேகங்கள் நான்கும் உயர்ந்து நான்குகூடமாக வருணன்பெய்த மழையைத் தடுக்கக் கூடுதலினாலே அன்றுமுதல் மதுராபுரிக்கு நான்மாடக்கூடலென்றும் ஒரு பெயருண்டாயிற்று.

நான்மாடக்கூடலானபடலம் - முற்றியது.

இருபதாவது

எல்லாம்வல்லசித்தரானபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

சத்தநான்மறைப்பொருள்வளைதள்ளுநீண்முடிமேல், வைத்தகார்கணன்மாடமாமதுரைமேல்வருணனுய்த்தமாரியைத்தடுத்தவாறுரைத்துமேறுயர்த்தோர், சித்தராய்விளையாடியசெயல்சிறிதுரைப்பாம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மன்னன்முனமைச்சர்சித்தர்மறுத்துரைமாற்றங்கூற, முன்னவனருள்பெற்றிம்மைமறுமையுமுனிந்தயோகரிங்கிலவேந்தர்மட்டோவிந்திரனயன்மாலேனோர், தன்னையுமதிப்பரோவென்றிருந்தனன்றருமவேந்தன்.

அபிஷேகபாண்டியனும் அந்தப்பாண்டி நாட்டாரும் உயர்ந்த செல்வத்தைப்பெற்று வீட்டையுஞ்சேரவேண்டி அந்த நான்மாடக்கூடலில் விளங்குகிற குணங்குறி கடந்தகடவுள் நீண்டசடையும் பூணநூன்மார்பும் பூசினவிபூதிமேலணிந்த பொட்டும் இரண்டு குண்டலங்கள் தொங்கவிட்ட வெள்ளைமுத்திரையும் தோலால் விரித்துப்பூண்ட அரைநாணும் விபூதிப்பொக்கணம் தொங்குகின்றதோளும் படிகமாலையும் கையில்விளங்குகின்ற கட்டங்கமும் உதரபந்தனமும் வேங்கைத்தோலால்கட்டிய கோவணமும் புலித்தோலுடையும் இடத்தோளிலிட்ட யோகபட்டிகையும் பொன்பிரம்பும் பாதங்களி லணிந்த வேதகிண்கிணிகளும் உபகிடதமாகிய பாதுகையும் பூண்டு புன்னகையும் குறுவேர்வையு முகத்திலே தோன்றச் சச்சிதானந்தவடிவாகிய சித்தராய்வந்து கடைவீதி சித்திரகூடம் நாற்சந்திவீதி சூளிகை உபரிகை மாளிகைவாயில் தெற்றியென்கிற விடங்களெல்லாம் திரிந்து தெற்கே யிருப்பவர்போல வடக்கே போயிருப்பதும் கிழக்கேயிருப்பவர்போல மேற்கே போயிருப்பதும் எல்லாருந்தேடிக் காணுதபடி இந்திரஜாலமாக மறைந்தும் எல்லாருங்காண தூரத்திலிருக்கிற மலையைச் சமீபத்தில் வரச்செய்தும் சமீபத்திலிருக்கிற மலையைத் தூரப்போகச்செய்தும் கிழவனைக் குமரனுக்கியும் குமரனைக் கிழவனுக்கியும் ஆணைப்பெண்ணுக்கியும் பெண்ணை ஆணுக்கியும்மலடியைப் பிள்ளைபெறச்செய்தும் கூன் செவிடு குருடு ஊமை முடம் இவைகளைத் திருத்தியும் இரும்பு செம்புகளைத்தங்கமாக்கியும் செல்வர்வீட்டிலுள்ள பொருள்களெல்லாம் எளியவர் வீட்டில் வரச்செய்தும் சினேகர்கள் பகைக்கவும் பகைவர் சினேகிக்கவும் எட்டிமரத்தில் மாங்கனிபழுக்கவு மிப்படிவித்தைகளாடி நீர்வரர்தகாலத்தில் வையையாற்றிலே நீர்வரச்செய்தும் வந்தநீரை வற்றச்செய்தும் நல்லதண்ணீர்க்குளங்களையும் ஓடைகளையும் உவர்ப்பாகச்செய்தும் உப்புநீர்க்கிணற்றை நல்லநீராகச்செய்தும் மாத்திரைக்கோலை உயரவெறிந்து நிறுத்தி அதன்மேலூசியை நிறுத்தி அதன்மேல் காற்பெருவிரலை யூன்றி ஆடியும் அந்தவூசிமேற்றலையும் ஆகாயத்திலேகால்களுமாகச் சுழன்று கருடனைப்போலே பறந்துமேகத்தைப்பிடித்து இடியுடனே குடித்துப் பார்த்தவர்களுக்கதிசயந்தோன்ற அந்த நீரைப்பிழிந்தும்பழையபடி ஆகாயத்திலேபோக மேகத்தைவிட்டும் இராத்திரியில் உண்டாகிற பொருளைப் பகலிலேகாணச்செய்தும் பகலிலே உண்டாகுகிற பொருளை இராத்திரியிலே காணச்செய்தும் அக்கினித்தம்பம் ஜலத்தம்பம் வாயுத்தம்பம் முதலிய விநோதங்கள் செய்தும் பிரம்பினுலே தடவிப் பிளையொழுகுகிற கண்களையுடைய கிழவனை யௌவனகுமாரனுக்கி ஈளைவாய்க்கிழவியை மங்கைப்பருவப் பெண்ணுக்கிக் கூடச்செய்து கருப்பமுண்டாக விபூதிகொடுத்தும் அகரமுதல் மூன்றுகிய ஆகருஷணமும் அதிரிசியமும்அஞ்சனவித்தையும் வகரமுதல் மூன்றுகிய வசியம் வாதம் அயத்தம்பமிவைகளைச் செய்தும் வேதசாஸ்திரங்களைத் தெரியாதவர்கள் நாவிலேவிபூதிசிந்தித் தெரிந்தவராகச் செய்தும் பாண்டியன் மனைவிகளோடு சஞ்சரிக்கின்ற பூஞ்சோலையில் நீண்ட தென்னமரத்தைப் பனைமரமாகச் செய்தும் மற்ற மரங்களையும் பக்ஷிகளையும் யானை முதலிய விலங்குகளையும் ஒன்றை யொன்றுகச் செய்தும் தம்மைக்கண்ட புருஷர்கள் பெண்ணுகி யணையவேண்டுகிற அழகிய வடிவங்கொண்டும் பாதாளலோகம் மேலுலோகங்களிலுள்ள பொருள்களெல்லாம் மதுரையிலே காணச்செய்து மிப்படி அனேக வித்தைகள் செய்துகொண்டுலாவுகிற சித்தயோகிகளுடைய திருவிளையாடலின்மேல் மனத்தைச்செலுத்தி கண்கள் வாங்காமற்பார்த்துத் திகைத்து பிராமணர் முதலிய சாதியாரெல்லோரும் தங்கள் தங்கள் செய்கைகளை மறந்து இந்தவேடிக்கைகளை உழையராலே பாண்டியனும் தெரிந்து அந்தச்சித்தரைக் கூட்டிவாருங்களென்று சிலரையனுப்ப அவர்கள்வந்து சித்தரைக்கண்டு

அவர்செய்கிற வித்தைகளை அதிசயித்துப் பார்த்துக்கொண்டிருக்க பின்னும் அரசன் மந்திரிகளையனுப்ப மந்திரிகள்வந்து சித்தரைவணங்கி அரசன்சபைக்கு வரவேணுமென்றழைக்க அதற்கு எல்லாம் வல்லசித்தர் அந்த அரசனாலே எமக்கென்ன பிரயோசனம் நாம் வாரோமென்ன மந்திரிகள் சென்று சித்தர் சொன்னதைச்சொல்ல அரசன்கேட்டு கடவுளருளைப்பெற்று இம்மை மறுமை யின்பங்களை வெறுத்தயோகிகள் இந்திரன் பிரமன் விஷ்ணுமுதலியோர்களையும் மதியாரொன்றால் என்னை இந்தச்சித்தர் மதியாதிருப்ப தருமையோவென்றிருந்தான்.

எல்லாம்வல்லசித்தரானபடலம் - முற்றியது.

இருபத்தோராவது
கல்லானைக்குக்கரும்பருத்தியபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

செல்லார்பொழில்சூழ்மதுராபுரிச்சித்தரெல்லாம், வல்லாரவராடலையாருரைசெய்யவல்லா
ரெல்லாரும்வியப்புறவித்தனிச்சித்தசாமி, கல்லானைதின்னக்கரும்பீந்தகதையுஞ்சொல்வாம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றுபலமுறைபழிச்சிமனையெய்திவிக்ரமனையீன்றுபன்னா
டொன்றுமுறைகோலோச்சிவிக்கிரமன்சுவன்மிசைப்பார்சுமத்திப்பாசம்
வென்றுகளைந்தருட்சித்தசுவாமிதிருவருளுக்கால்விளைபேரின்ப
மன்றமதுவிழ்வண்டிற்கலந்திருந்தானபிடேகமாறன்மனனே.

பின்பு அன்பும் பயமுந்தோன்றி அபிஷேகபாண்டியன் என்னகாரணம் பெரியோரை மதியாமலிங்குவரும்படி சொன்னேன் இனிநான் வரச்சொன்னது குற்றமானால் நானேபோய்க் காணத்தக்கதென்று அன்று தைமாசப்பிறப்பானதினாலே மதுரேசனைவந்து கண்டுசேவித்து கோயிலுக்குள்ளே பிரதக்ஷிணமாக அவன்வருதற்குமுன்னே எல்லாம்வல்ல ஆநந்தசித்தர் அரசன்குறிப்புத்தெரிந்துமுந்திஇந்திரவிமானத்துக்கு மேற்றிசையில் வந்திருக்கபிரதக்ஷிணம்வருகிற அரசனுக்குமுன்னே சந்தடிவிலக்கிவருகிற சேவகர்கள் வேங்கைத்தோலாசனத்தின்மேல் பஞ்சேந்திரியங்களையும் வென்ற கோலத்துடனே யோகபட்டத்தராய் கட்டங்கத்தி லேறிட்டகையராய் வீற்றிருக்கின்ற சித்தரைக்கண்டு கோலாலேதொட்டு எழுந்து அப்பாலேபோ அரசன்வருகிறானென்றுசொல்ல உடனே பின்னேவருகிறபாண்டியன் சித்தரைப்பார்த்து உம்முடையவூரெது பேரென்ன உமக்கென்னென்ன தெரியும் உமக்கு இப்போது வேண்டியதென்ன சித்தரே சொல்லுமென்று கேட்க சித்தர் எந்தநாட்டிலும் எந்தஊரிலும் அப்பாநாம்சஞ்சரிப்போம் ஆனாலும் இப்போது ஆநந்தகானந்துடங்கி இவிடங்களிலுள்ள சிவஸ்தலங்களெல்லாம் வணங்குந் தற்பரமாகிவந்தோம் நாமிருப்பது கான்மிரநாட்டிலுள்ளகாசியே பரதேசிகளே எமக்குறவினர் தினந்தோறும் வித்தையாடித்திரிகிறசித்தரோயாம் இந்தமதுரை இம்மையில்சீவன்முத்தியும் மறுமையில் விதேகமுத்தியும் தருவதாதலால் இங்கிருந்துஎம்முடைய விளையாடல்களைக் காட்டி யிவர்களுக்கு வேண்டிய சித்திகளும்தருவேம் இன்னமும்வேதமுதலிய கலைஞானங்களெல்லாம் தெரியும் அல்லாமலும் யாராருக்கென்ன பொருள்கள்வேண்டுமோ அவையெல்லா மெங்கிருந்தாலு மழைத்துக்கொடுக்கிற எல்லாம்வல்லசித்தரென்று பெயர்கொண்டநாம் உன்னாலே பெறவேண்டிய பொருள் யாதிருக்கின்றதென்று உள்ளுக்குள்ளேசிரித்தார் அதுகண்டபாண்டியன் இந்தச்சித்தருடைய பெருமையும் களிப்பும் மதிப்பும் நான் கண்டறிகிறேனென்று ஆலோசிக்கும்போது அங்கேயொருவன் யாரும் கழுகென்று நினைக்கும்படி ஒருபெரிய கரும்பைக் கையிலேகொண்டு சித்தர்முன்னேசெல்ல அதைக்கண்டு பாண்டியன் தன்கையிலே வாங்கிக்கொண்டு முன்னேநின்று ஓய்சித்தரே வல்லாரில் வல்லேமென்று மதித்திருக்கிற நீர் இந்தக்கரும்பை இந்தக்கல்லானை தின்னும்படி செய்தீரோயானால் எல்லாம்வல்லசித்தரும் நீரே இந்த மதுரைப்பெருமானும் நீரேயல்லாமல் வேறே யாருண்டு ஆகையாலே உம்முடைய மனத்தில் விரு

22

ம்பிய பொருள்களெல்லாம் தருவேனென்று சொல்லக்கேட்டு சித்தர் பாண்டியனே வருகவென்று குறுநகைசெய்து உன்னாலே எனக்கு வேண்டியதொன்றுமில்லை நாமே உன்னுசைதீர வேண்டியதுதருவோம் ஆனால் உலகத்தில் தூரதேசங்களிலே சென்றாகிலும் ஒரு வித்தைகற்றுவந்தால் கற்றவன் எல்லாராலும் நன்குமதிக்கப்பட்டுப் பெரும்பயனை யடைவான் நாமோ எல்லாந்தெரிந்தே மாகையா லெமக்கொரு பொருளினுமாசையில்லை ஆனாலும் இந்தக்கல்லானை இந்தக்கரும்பைத்தின்ன நீயாரென்று கடைக்கண்ணாலே சைகைசெய்ய உடனே அந்தக்கல்யானை மும்மதங்களும் மழைபோலொழுக மேகமும் நடுங்கும்படி முழங்கித் துவாரம்பொருந்திய கையைநீட்டிப் பாண்டியன் கையிலிருந்த கரும்பைப்பிடுங்கி கடைவாய்வழியே சிந்துகிறசாற்றில் வண்டுகள்வந்து மொய்க்க மென்று தின்று குதட்டிச்சாறுகுடித்து கையூசலாடக்களித்துத் தன்னிழலைக்கண்டு சீறிக்கிர்ந்து உயிருள்ளயானையாய்நிற்கப் பின்னும் சித்தர்கடைக்கண்காட்ட உடனே பாண்டியன் கழுத்தின்மாலையை எட்டிப்பறித்தது அதற்குப்பாண்டியன் கண்கள்சிவந்து சித்தயோகரைப்பார்த்துக் கோபங்கொள்ள அருகினின்ற சேவகர்கள் கோபித்துச்சித்தரை அடிக்கத் தொடங்க அப்போது சித்தசாமி குறுநகைகொண்டு அடிக்கவந்தவர்களைக் கையால் நில்லுங்களென்றமைக்க அந்தச்சேவகர்கள் வைத்தகால்பேர்க்கமாட்டாமல் சித்திரம்போலசையாது நிற்க அதுகண்டு பாண்டியன்கோபமாறி அன்புபெருகி அதிசயித்துச் சித்தசாமிகளுடைய திருவடிகளிலே தனது திருமுடிபடவணங்கிப் பேதைனாகிய அடியேன் செய்த குற்றத்தைப்பொறுக்க வேண்டுமென்று துதிக்க அப்போது அன்புக்கிரங்குகின்ற கருணைக்கடலான கடவுள்சந்தோஷித்துப் பாண்டியனே உனக்கு வேண்டியவரத்தைக்கேளென்னப் பாண்டியன்வணங்கி ஸ்வாமி எனக்கு நல்ல புத்திரனுண்டாக வேணுமென்ன அப்படியே அவனுக்கருள்செய்து முத்துமாலையைப்பறித்த யானைமேல் கிருபாதிருஷ்டிசெய்ய அந்தயானைகையைநீட்டி முத்துமாலையைக்கொடுக்கப் பாண்டியன் வாங்கிக்கொண்டு பார்க்கச் சித்தசுவாமியைக் காணாமல் யானையும் பழைய கல்யானையாய் நிற்கக்கண்டு பயந்து இந்தத் திருவிளையாடல் செய்தது எங்களுக்குயிராகிய சோமசுந்தரக் கடவுளேயென்று சன்னிதிமுன்வந்துநின்று சுவாமி உம்மைச்சோதிக்கத்தகுமோ அறிவினனாகிய நான்செய்தகுற்றத்துக்கு அபராதம் தருகிறேனென்று கொடுத்துக் கைகுவித்து நின்று.

வேதியாய்வேதவிளைபொருளாய்வேதத்தி, னீதியாய்நீதிநெறிகடந்தநீளொளியா
யாதியாயீறாய்நடுவாயவைகழிந்த, சோதியாய்நின்றாயென்சோதனைத்தோநின்னியல்பே.

நின்னுன்மொழிந்தமறைநின்னடிகள்வந்தித்தும், பன்னாளருச்சித்தும்பாதந்தலைசுமந்து
முன்னைமம்வாசித்துமுன்னையறியேனென்று, சொன்னாலடியேனென்சோதனைத்தோநின்னியல்பே.

பெரியதினும்பெரியதுமாய்ச்சிறியதினுஞ்சிறியதுமா, யரியதினுமரியதுமாயெளியதினுமெளியதுமாய்க்
கரியதுமாய்க்காண்பானுங்காட்சியுமாயவைகடந்த, துரியமுமாய்நின்றாயென்சோதனைத்தோநின்னியல்பே.

என இப்படித்தோத்திரம்பண்ணி அரண்மனைக்குவந்து கடவுளருளின்படியே விக்கிரமன் என்கிறபுதல்வனைப்பெற்று வெகுகாலம் பழம்படியே நீதிசெலுத்திப்பின்பு விக்கிரமபாண்டியனுக்குப் பட்டங்கட்டி ஜிதேந்த்ரியனாய்ச் சித்தசாமி திருவருளைக்கத்தாலே யுண்டானபேரின்பத்தேனிலே விழுகிற வண்டுபோலே கலந்திருந்தான் அபிஷேக பாண்டியன்

கல்லானைக்குக்கரும்பருத்தியபடலம் - முற்றியது.

இருபத்திரண்டாவது

யானையெய்தபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

கட்டவிழ்கடுக்கையர்கலானைகழைதின்ன, விட்டதிதுபஞ்சவனிடத்தமணரேவி
விட்டமதயானைவிறமேவலர்புரத்தைச், சுட்டகணைவிட்டுயிர்தொலைத்தருறைசொல்வாம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகெலாமழித்துமீளவுண்டாக்குமுருத்திரன்வீரசத்தியினிற்
சிலதரித்திறவாவவுணன்மார்பிடந்தசிங்கநாயகனையங்கெய்தி
யலகின்மாதவஞ்செய்துரோமசன்றன்பேரறியவோர்தீர்த்தமுண்டாக்கி
யிலகுபேறடைந்தான்பிரகலாதனுநோற்றீறிலாப்பெருவரமடைந்தான்.

அந்த அபிஷேகபாண்டியன் குமாரனான விக்கிரம பாண்டியனானவன் எட்டுத்திக்குந் தனதுசெங்கோல் செல்லத் திறைகொண்டு செல்வம்பெருகி மிடிபோக ஆக்கினைசக்கரஞ்செலுத்திப் புத்தர்சமணர்முதலிய புறச்சமையக் களைகளைந்து வேதாகமப்பயிரை விளையச்செய்து மெய்யாகிய விதிப்படி பத்தியால் வரும்பயனை யெல்லாருமனுபவிக்க மனுநீதிநடத்தி இந்திரவிமானத்துக்கு வடபக்கத்தருகேகோயிலுண்டாக்கி அருவமு முருவமு நீங்கிவந்து விளையாடின சித்தர் திருவுருவைப் பிரதிஷ்டை செய்து திருப்பணிகளுஞ் செய்துகொண்டு வருகிறநாளிலே சூரியகுலத்திலேபிறந்த சோழனொருவன்வஞ்சகனாய்க் காஞ்சீபுரத்திலே சமணர்கோட்பாடுகொண்டுவிக்கிரமபாண்டியனுக்கு விரோதியாய் சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவடித்தியானமே நிறைந்த மனத்துடனே சிங்கம்போல் விளங்குகின்ற பாண்டியனுடனே நேரோபோர்செய்து வெல்லமாட்டாமல் வஞ்சனையினாலே கொல்லவெண்ணி அஞ்சனம் கிரௌஞ்சம் கோவர்த்தனம் திரிகூடம் காஞ்சி குஞ்சரசையம் ஏமகூடம் விந்தமென்கிற எட்டுமலைகளிலும் வாசஞ்செய்கிற சமணாசாரியர்களுக்கோலையனுப்பி வரவிட அங்கங்கிருந்த சமணர்களெண்ணாயிரம்பேரும் உடம்புபோல உள்ளமுமிருண்டு ஆத்திமாலை யணிந்த சோழன் வரவிட்டஓலைகளை வாசித்துத்தெரிந்து அந்த அந்தமலைகளைவிட்டு மேகங்கள்போலிறங்கி எல்லாரு மொருமித்துக்கூடி இருள் திரண்டுவந்தாற்போலக்காஞ்சிபுரம் வந்துசேர்ந்து சோழன் அரண்மனைப்புறத்திருந்து அரசனேவலராலே அவனிருக்குமிடத்திலே சென்று சோழன்முடிமேலே மயிற்பீலியைவைத்து ஆசீர்வதித்து வாழ்த்த அப்போது சோழன் அவர்களைப்பார்த்து வசியமுதலான ஆறுவித்தைகளும் வல்லோர்களே இப்போதுநீங்கள் ஆபிசாரஞ்செய்து பாண்டியனைக்கொன்றால் உங்களுக்கு என்னுடைய நாட்டிலே பாதிகொடுப்பேன் நீங்கள்போய் அதுசெய்யுங்களென்றான் அதற்குதவத்தைச்செய்தும் அவத்தையே செய்வோராயுடன்பட்டுப்போய் பாலியாற்றங்கரையிலே மூன்றுகாதவழி யகலநீளமாக யாகசாலைவளைத்து யோசனையகலங்குழிகல்லி எட்டுக்கோணமாக வேள்விக்குண்டஞ்செய்து எட்டிவிறகிட்டுவேப்பநெய்கலந்து விஷசெந்துக்களினானு மிளகுபொடியும் ஊற்றெண்ணெயும் அகன்றகுழிநிறையப்பெய்து உயிர்கொல்லாத விரதிகள் உயிரைக்கொல்லுங்கொடிய பழிப்பைத்தருகிற வேள்விசெய்தார்கள் அப்படிச்செய்யும்போது காடுகள் பொதும்பர்கள் நந்தவனங்கள் சோலைகள் யாவும் கருகிப்பக்கத்திலுள்ள ஓடைகள் வாவிகள் குளங்களெல்லாம் வற்றமேகங்களுந்திய சுவாலைகொண்டு கிளம்புகின்றநெருப்புக்குழியிலே யமனைப்போலவும் அஞ்சனமலையைப்போலவும் காற்றுவீசுகிற காதுகளும் வாயிலே கிளைத்திருக்கிற கொம்புகளுமாறுதூறுகிறமதமும் ஊசலாடுகிற வொற்றைக்கையுமாக விஷம்போற்சீறி யெழுந்தது யார்க்குமஞ்சாத ஒருயானை அந்தவேள்வி நெருப்புமவிய மும்மதமுமொழுக வந்தயானையை நீபோய்ப்பாண்டியனை மதுரையுடனே அழித்துவாவென்றேவினார்கள் எண்ணாயிரஞ்சமணர்களும் உடனே அந்தயானை ஈரமில்லாத நெஞ்சினராகிய சமணர்கள்துர்ப்போதனையாலே நல்லஞானமும் வைதிக ரனுஷ்டானமு மில்லாத சோழனுடைய சேனைகள் சூழ்ந்துவர இடிபோல் முழங்கிப்பூமியுங்கிழிய பாதாளத்திலே கால்கள் பதியவும் அண்டமுகட்டிலேதலைமோதவும் ஊழிக்காற்றைப்போல காதுகள் காற்றுவீசவும் அக்காலத்துக்கடல்போல்மதங்கள் பெருகவும்வடவாக்கினிபோலே கண்களில் நெருப்புமூளவும் இதன் மதநாற்றந்தெரிந்து திக்கியானைக ளஞ்சவும் புறப்பட்டு மேகத்தின் வயிற்றைக்கிழித்து அதனிடிகளைக் கீழேஉதிர்த்தும் தான்முழங்குதலினாலே திக்குகளைச் செவிடாக்கியும் துவாரம்பொருந்திய துதிக்கையைநீட்டி ஆகாயத்தையளாவிய மலையைப்பற்றி அதனாலே கடலிலே சுழற்றியும் உரல்போலுங் கால்களையூன்றி யமன்போல் வருகிற யானையின் வரவைக்கண்டவர்கள் போய்ச்சொல்ல விக்கிரமபாண்டியன் கேட்டு மனஞ் சுழன்று கொதித்துயானைகள் தாங்குகின்ற இந்திரவிமானத்தையுடைய கோயிலுள்ளேபோய்க் கடவுளை வணங்கித் துதித்து இந்தயானையைக் கொன்று எங்களைரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று வேண்ட அப்போது ஆகாயத்தினின்று ஒருதிருவாக்குண்டாயிற்று எப்படியென்றால் நாம் ஒருவில்வீரனாகி அனுப்பினவர்கள் பெருமைகுறைய அந்தயானையைக் கொல்லுவோம் நீ முன்னேசென்று இந்நகருக்குக் கீழ்த்திசைப் புறத்திலே ஒரு அட்டாலைமண்டபமுண்டாக்கென்ன அதுகேட்டுப் பாண்டியன் உள்

౧ ౮

ளேபெருமகிழ்வுகொண்டு பொன்மயமான தூண்கள் திசைக்கு நான்காகப் பதினறு தூண்கள் நிறுத்தி அட்டாலைமண்டபம் அதிகவிரைவிலே செய்துமுடிக்க அந்தமண்டபத்தில் கடவுளாகிய வில்வீரன் இரண்டு சந்திரன்கள்போல் விளங்கச் செவிகளிலே சங்கக்குழையணிந்து பிரமனகிய அன்னமுங் காணுதலைமுடியிலே மயிற்கலாபஞ்சூடி இடையிலே செங்கச்சுக்கட்டி உடைவாளுமிறுக்கி வேதங்களாய் முழங்க வீரகண்டாமணியு முழங்காலின்கீழே கட்டி அம்பறுத்தூணியு முதுகின்புடை தோன்றக்கட்டி தோளிலிட்ட வில்லுடனே பசியவுருக்கொண்டு மன்மதனுமயங்கும்படியான யௌவன பருவத்துடனே வந்தேறி பாண்டியனிடக்கண்டீர்க்க யானை வருவதைப்பார்த்து அஞ்சுகூப்பிடு தூரத்தில் அதுவர வில்லைவளைத்து நாண்பூட்டிக் குணத்தொனிபண்ணி சிங்காநாதஞ் செய்து இடக்கையிலே வில்லைக் கொண்டு நாரசிங்கபாணத்தை வைத்து இடக்கால் முன்னே செல்ல வலக்காதளவும் வாங்கிவிட அது சென்று அந்த யானைமத்தகத்தைக்கிழிக்க உடனே வந்தயானைமேகம்போலே குமுறிக் கீழேவிழுந்திறந்தது அது அப்படிச் செத்தபின்பு திக்கியானைகள் தங்கள் பயந்தீர்ந்து நிலைநின்றன கடவுள் காலாலுதையுண்டு விழுந்த யமன்போல வந்தயானைவிழ மார்க்கண்டேயன்போலப் பாண்டியன் காண யானையின்கூட வந்தவர்கள் யமதூதர்போலப் பயந்தோட இருள்முகத்திலே தோன்றின உதையசூரியன்போல அதனெற்றியிலே நின்று செந்நீ ரொழுக சோழனது கொடுங்கோலாகிய யானையை பாண்டியன் செங்கோலாகிய நரசிங்கபாணம் கொல்லச் செத்த யானைமேல் கழுகு பருந்து காகம்பேய் பூதங்கள் மொய்க்கக்கண்டு பாண்டியன் மனமகிழ்ந்து கூடவந்தசமணர்களைச்சிற உடனே அரசன் குறிப்பறிந்து வீரர்கள்சென்று அவர்கள் கையிலேகொண்ட தடிகளை முறித்துச் செம்புகளை உடைத்து மயிர்ப்பீலியையும்கட்டினபாயையுங்கிழித்து வாய்க்கால்களிலேபோகவிட்டு மானங்கெடுத்துச் சிலரைத் துரத்தினர்கள் சிலர் அடிபட்டு தாங்கள்செய்த கபடமுங்கெட்டுப் பாவமும் பழிப்புமிகுந்து பறியுண்ட தலையினராகிய சமணர்கள் வருந்தித்துக்கித்து உடுத்தினபாயும் கையிற் செம்புமில்லாமலோடிப்போனர்கள் பின்பு யானையைக்கொன்று அட்டாலை மண்டபத்திலே நின்ற விற்சேவகன் பாதங்களைப் பாண்டியன் தனதிருகையாலும் பற்றிக்கொண்டு சுவாமி தேவரீர் இந்தவடிவாகவே இங்கிருக்கவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள அதற்குடன்பட்டு கடவுள் அவனுக்கு வேண்டிய வரங்களுங்கொடுக்க பாண்டியன் கடவுளைக் காலந்தோறும் வந்து வந்தனைவழிபாடு செய்துகொண்டு வருகிறநாளில் இராஜசேகர னென்றொரு மகனைப்பெற்று உலகத்தை ஆள. சோழன் அனுப்பின யானையாகிய மலையில் சரபவடிவுகொண்ட கடவுள் வில்வீரனுய் விட்ட நரசிங்கபாணம் தங்கிநின்றது முன்னே உலகத்தையெல்லாமழித்துமீளவுமுண்டாக்குகின்ற உருத்திர சத்தியிற்சிலபெற்ற இரணியனை மார்புபிளந்த சிங்கநாயகனை உரோமசமுனிவந்து தெரிசித்து அநேக தவங்களைச்செய்து தன்பேராலே ஒருதீர்த்தமு முண்டாக்கி மேலான பலனை யடைந்தான் பிரகலாதனும் வந்து தவஞ்செய்து வேண்டிய பலனைப் பெற்றுன்.

யானையெய்தபடலம் – முற்றியது.

இருபத்துமூன்றுவது

விருத்தகுமாரபாலரானபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

தழையுலாங்கையரோவியதந்திமேல்விடைமே, லழகர்சேவகஞ்செய்தவாறறைந்தனமவரோ
கிழவனகிப்பின்காளையாய்க்கிஞ்சுகச்செவ்வாய்க், குழவியாய்விளையாடியகொள்கையைப்பகர்வாம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மழவுருநீத்தடலேற்றின்வருவார்தம்மிடத்தணங்கின்மனுவையோதிப்
பழகியபார்ப்பனமகளைப்பார்ப்பதியின்வடிவாக்கிப்பலருங்கண்டு
தொழவிடைமேலேற்றிவிசும்பாருகமலர்மாரிசுரர்கடூற்ற
வழகொழுந்தருளினர்களிதூங்கியதிசயித்தாரவனிமாக்கள்.

பின்பு விக்கிரமபாண்டியன் உலகாண்டு வருங் காலத்தில் மதுரையில் விரூபாக்கனென்றொருபார்ப்பான் அவன்மனைவி அருந்ததிபோலுங் கற்புள்ளசுபவிரதை ஆகிய அவ்விருவருக்கும் பிள்ளையில்லாமல் அநேக புண்ணியவிரதங்களை அனுஷ்டித்துப் பின்பு சத்தமாதர்களிடத்தி லன்புகொண்டு மகா தவங்களைச்செய்து ஒரு பெண்பிள்ளையைப் பெற்று கௌரியென்று அந்தப்பெண்பிள்ளைக்குப் பேரிட்டு வளர்க்க ஐந்துபிராயமானபின்பு கௌரியென்கிற பெண் பிறவிப்பிணியைத்தீர்ப்பதற்கான வுறுதிகொண்ட மனத்தையுடையவளாய்த் தன்தகப்பனை வணங்கி ஐயா இந்தப்பிறவி தீரும்படியான தெய்வமந்திரம் யாதென்றுகேட்க அந்தவிரூபாக்கன் மிகவும் அதிசயித்து அரிதான தவஞ்செய்துபெற்ற தன்மகளுக்கு மனப்பிரீதியுடனே தேவிமந்திரத்தை யுபதேசிக்க அந்தமந்திரத்தைத் தன்பிதாவினிடத்திலே தெளிந்து நாக்குத்தழும்பேறச் செபித்து முன்னெளிற்செய்த தவக்குறை நிறைவேறப்பிறந்தவள் வளருங்காலத்தில் தகப்பனான விரூபாக்கன் தனது தவபுத்திரிக்குத்தகுந்த சைவாகமந்தெரிந்து பிரமசரியனாய் வேதவித்தான மேம்பட்ட குலத்தான் எக்காலங்கிடைப்பானோவென்று மனத்துடனே சொல்லிக்கொண்டிருந்தான் அக்காலத்தில் அந்தப்பெண்ணுக்கு எட்டுவயதாய் கலியாணஞ்செய்யுங்காலம் வந்துகூட அப்போதொருநாள் ஒருவைணவப்பிரமசாரிவீடுகள்தோறும்பிச்சைவாங்கி உண்கிறவனாய் வேறோர் ஊரிலிருந்து அங்கேவந்து பிச்சைகேட்க அவனைக்கண்ட விரூபாக்கன் தன்மனையாளிடத்திலுஞ் சொல்லாமல் உறவினரையும் விசாரியாமல் அவனுக்குத்தான் வருந்தித்தவஞ்செய்துபெற்ற கௌரி என்கின்ற பெண்ணைக்கொடுக்கச் சம்மதித்துப் பயப்படாமல் தாரைநீரை அவன்கையில் வார்த்தான் அது தெரிந்து அவன்மனைவியாகிய சுபவிரதையும் சுற்றத்தாரும் பிச்சைக்குவந்தவன் பெண்ணுக்கு மாப்பிள்ளை யானனென்று பெண்ணின் விதியும் பிரமசாரிப்பிராமணன் அதிர்ஷ்டமுங்கண்டு மனந்தளர்ந்து இந்தவிரூபாக்கன் குலம் கோத்திரம் குடிநலம் ஒழுக்கம் வித்தை ஊர் முதலானவைகளை விசாரியாமல் எல்லாந்தெரிந்தவனாயிருந்தும் இப்படி தத்தஞ்செய்தானல்லவோ ஆனல் விதிவழியே மதிசென்றதென்று துன்புற்று அங்குப்பிச்சைக்கு வந்தவன் குடி கோத்திரம் சூத்திரங்களெல்லாம் விசாரித்து நம்முடைய குலத்துக்குத் தக்கவனே ஆனாலும் மாயோன்சொன்ன வைஷ்ணவமதங்கொண்டு திரியுங் குற்றமொன்றே யல்லது வேறேயாதொருதோஷங்களுமில்லையென்று தெரிந்து இனித் தடைசெய்வதெப்படியென்று கொடுக்கச் சம்மதித்தார்கள் அப்போது தாயுஞ் சுற்றத்தாரும் சம்மதமானபடியே வேதத்திலே சொல்லிய எட்டுவகைக்கலியாணத்தில் பிரமசாரியமென்கிற முதற்கலியாணப்படி பெண்ணுக்கு ஆபரணங்கள் நிறையப்பூட்டி அக்கினிசாக்ஷியாய் அவனுக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்தான் அப்படிக் கொடுத்துப் பின்னும் நல்ல வரிசைகளுங் கொடுத்துத் தன்மகளை மாப்பிள்ளைகூட அவனூருக்குப் போய்ச்சேர்ந்து வாழும்படி அனுப்பிவிட்டான் பின்பு பிச்சைவாங்கும் பிராமணன் மாப்பிள்ளைக்கோலமாய் தரித்திரனுக்குப் பொன்முடிப்புக் கிடைத்தாற்போல மனமகிழ்ந்து லட்சுமியைக்கூடி வருகிறவன்போலத் தன்மனையிற் போய்ப் புகுதக்கண்ட கொடிய சீலராய்ப் பொல்லாதவராய் வைஷ்ணவமதங்கொண்டு நடக்கிற தாயுந்தந்தையும் பொருதவர்களாய் வந்த மணப்பெண்ணினுடைய சிவத்தியானமும் சைவாசாரமும் பார்த்து வெந்திருக்கிறதோல்கள்போல மனமும்வெந்து அந்தக்கௌரியைவேறுகவொதுக்கிவைத்து அவளை விரும்பாதவர்களாய் நிந்தித்துவந்தார்கள் அப்படி நிந்தித்துவந்த மாமனும் மாமியும் ஒருநாள் தங்களுறவினரில் கலியாணமென்று வீட்டைப்பூட்டித் தனியே ஓரிடத்திலிருக்கச் செய்து தாங்கள் கலியாணம் நடக்கிற வூருக்குப்போனர்கள் அவர்கள் போனபின்பு உள்ளமூக்கைப்போக்குவது திருநீறென்று உபநிடதங்கள் சொல்லத் தெரிந்தும் அதுபூசாமல் மண்பூசுகின்ற வைஷ்ணவர்கள் வீட்டிலே தனியேயிருக்கிறவள் ஐயோ எனது தோஷம்போக ஒருசிவனடியாரையுங் காணப் பெற்றிலேனே இன்று என் கண்ணுக்குத் தோஷமுண்டாகு கின்றதே யென்று கவலைகொண்டவளாய் சிவனடியார்க்கு அன்புசெய்யாத நெஞ்சே இரும்பு அச்சிவனடியார்களுக்கு ஏவல்செய்யாத தேகமே மரம் காது கண் முதலானவைந்தும் அவ்வடியார்கள் விஷயத்திலே செலுத்தாவிட்டால் அவ்வுறுப்புகள் மரப்பாவை யுறுப்புகள் சைவநெறியல்லாத தவநெறிகளெல்லாம் பவநெறியென்று தபித்துப்பின்னும் உயிர்களுக்கெல்லாம் உறுதி இகபரபோகம் அவ்விரண்டையுந்தருகிறவன் உயிர்களுக்கெல்லாமுயிரான சிவன் அவனது ஞானம்பிறந்தவர்க்கு மனம்வாக்குக் காயங்களொத்தபத்திமார்க்கம் கிடைக்கும் அந்தப்பத்திவழியே நடக்கிறவர்களுக்கு தியானவடிவு சிவனடியார் வேடமல்லவோவென்று துன்பப்படுகிறவளிடத்தில் அவள் நினைத்தபடியே சௌந்தரபாண்டியனு யரசாண்டகடவுள் கௌரிக்கருள்செய்யுங் காலமிதுவேயென்று காதிலும் கழுத்திலும் மார்பிலும் தலையிலும் தோள்களிலும் கை

களிலும் உருத்திராக்ஷங்கள்பூண்டு தம்மைப்போலவேநெடுங்காலஞ்சென்ற ஒரு பெரிய பழைய புத்தகமுங்கக்கத்திலேகொண்டுகெண்டைமீன் முள்ளுப்போலே நரைத்தநரையும் முதிர்ந்ததிரைகவுளுங்கணக்கிறநெஞ்சும் சரிந்தகோவணக்கட்டும் தலைநடுக்கமும் முப்புரிநூல்கிடந்தலைய விபூதியணிந்தமார்பும் விரித்தகுடையுந்தடியையூன்றிக்குனித்த நடையுங்கொண்டு தனியராய் வெகுகாலம்பட்டினிகிடந்திளைத்தவர்போலே வருந்திவாடி ஒருகிழப்பிராமணராய்வந்து வீட்டிலேநுழைய கௌரி அவரைக்கண்டெழுந்து மேன்மேலான பத்தியுடனே ஆசனமிட்டிருக்கச்செய்து கைகுவித்து இந்தச் சிவவடிவைக்காண என்னதவத்தை அடியேன்செய்தேனோவென்றுகொண்டாட அதற்குவந்த கிழப்பிராமணர் நான் மிகவும்பசித்துன்னிடத்திலேவந்தேனென்ன கௌரி எங்களவர்கள் வீடு பூட்டிக்கொண்டு போனார்களே நானென்னசெய்வேனென்ன பிராமணர் நீபோய்க்கதவைத்தொடு பூட்டுவிடுமென்ன அப்படியே கௌரிபோய்த் தொடுமுன்னே பூட்டுத்திறக்கச்செய்து பெண்ணே சீக்கிரம் சமையலாகவேண்டுமென்ன துர்க்கைவிரதங்கொண்டுநடந்த கௌரி உள்ளே புகுந்து விரைவிலே சமையல்செய்து வெளியே வந்து செம்பிலே ஜலங்கொண்டு கொடுத்து சாப்பிட எழுந்தருளுமென்ன எழுந்த பிராமணர்பாதம் விளக்கி அந்தநீரைச்சிரசின்மேற் றெளித்துக்கொண்டுதன்மனமாசும்போக்கி அவரை உள்ளேகொண்டுபோய் ஆசனத்தின்மே லிருக்கச்செய்து பரிகலத்திலே முல்லையரும்புபோலுஞ் சோறும் பருப்பும் நெய்யும் பலபொரிக்கறிகளும் பலகாரங்களும் பழங்களும் பரிமாறி உபசரித்தூட்ட ஐயர் அமுதுண்டு பசிதீர்ந்து தேவாமிர்தமுண்டவர்போலக் கிழத்தனம்போய் மன்மதாகிருதியாய் யௌவனகுமாரனாய் கௌரிகாண எழுந்தருளியிருந்தார் எப்படியென்னில் விபூதிபோய் அதுசந்தனமாகவும் உருத்திராக்ஷங்கள்போய் அவைபொன்னாபரணங்களாகவும் மூப்புப்போய் யௌவனமாகவும் விளங்குகின்ற தேஜோரூபத்தைக்கௌரிகண்டு நடுநடுங்கி கைகளைநெரித்து திகைத்து வேர்த்துக்கூசி ஒருபக்கத்திலே யொதுங்கி நின்றாள் அப்போது கலியாணத்துக்குப்போன வைஷ்ணவாபிமானிகள் திரும்பிவந்து தங்கள் வீட்டிலே நுழைய உடனே பதினாறுவயதுள்ள பிராமணனைவர் நெற்றியிலே காப்பிட்டு ஒரு பச்சைப்பிள்ளைவடிவமாய்.

எழுதரியமறைச்சிலம்புகிடந்துபுறத்தலம்பவன்பரிதயமென்னுஞ்
செழுமலரோடையின்மலர்ந்துசிவானந்தத்தேன்றதும்புதெய்வக்கஞ்சத்
தொழுதகுசிற்றடிப்பெரியவிரல்சுவைத்துமைக்கணீர்துளும்பவாய்விட்
டழுதணையாடையிற்கிடந்தானைத்துயிருமீன்றுகாத்தாளுமப்பன்.

அப்படிக்கிடக்கிற பிள்ளையைக்கண்டு மாமியானவள் இந்தப்பிள்ளையேதென்று கௌரியைக்கேட்க கௌரி அம்மே தேவதத்தன்பெண்டாட்டி இங்கே வந்து கொஞ்சநேரம் இந்தப்பிள்ளையைப்பார்த்துக்கொண்டிருவென்றுசொல்லிப் போனாளென்றுசொல்லுதற்கு முன்னே மாமியானவள் கண்கள்சிவந்து சீறி எலும்புகளையணிந்துகொண்டு சுடுகாட்டிலேதிரிகிறவனிடத்தில் அன்பு செய்கிறவனுக்கு நீ யன்புகொண்டவளாகையாலே எங்களுக்கு நீ தகாத ஆசாரமுள்ளவள் இனி இந்தப்பிள்ளையை யெடுத்துக்கொண்டு வெளியே போவென்று துரத்திவிட்டாள் அப்போது கௌரி தாயில்லாத பிள்ளை முகத்தைப்பார்த்து தெருவிலே நின்று துக்கப்படுகிறவள் மனமேகோயிலாக வாசஞ்செய்கிற மதுரேசனை மனத்தினாலே தியானித்து கௌரியாகிய துர்க்கை மந்திரத்தைச் செபிக்குமளவில் அழுதபிள்ளையைவிடைமேலழகனாக ஆகாயத்திலே தோன்றக்கண்டு பின்னும் அக்கடவு ளிடப்பாகத்தமர்ந்த தேவி திருமந்திரத்தை உச்சரிக்கின்றவளை தேவிவடிவாகச்செய்து விடைமேலேற்றிக்கொண்டு ஆகாயமார்க்கத்திலே தேவர்கள் பூமழைபொழியச் சொக்கநாதரெழுந்தருளினார். அதுகண்ட உலகத்தாரெல்லோரும் அதிக ஆச்சரியங்கொண்டு கொண்டாடினார்கள்.

விருத்தகுமாரபாலரானபடலம் - முற்றியது.

இருபத்துநான்காவது

மாறியாடினபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திருத்தராய்மதுராபுரிமேவியசித்தராகியசெல்வர்
விருத்தராயிளையவருமாய்மழவுமாய்வேடங்கொண்டடலேற்றி
னொருத்தராய்விளையாடியவாடலையுரைத்தனமினிமன்று
ணிருத்தராயவர்மாறிநின்றாடியநிலைசிறிதுரைசெய்வாம்.

என்றுமிப்படியேயிந்தத்திருநடம்யாருங்காண, நின்றருள்செய்யவேண்டுநிருமலமானவெள்ளி [ன்
மன்றவவடியேன்வேண்டும்வரமிதுவென்றுதாழ்ந்தா, னன்றுதொட்டின்றுமெங்கோனந்நடநிலையாய்நின்றா

பின்பு விக்கிரமபாண்டியன் தன்புதல்வனாகிய இராஜ சேகரனுக்குப் பட்டங்கட்டிவைத்து பிரம லோகமுதலிய லோகங்களுக்கெல்லா மேலான சிவ லோகத்தையடைந்தான். பின்பு இராஜசேகரபாண்டியன் உலகமெல்லாம் தன்னதாக நீதிசெலுத்தி ஒரு குடைநிழலிலாண்டு ஆனந்தவடிவாய் வெள்ளியம்பலத்துளாடுகிற கடவுள் நடனத்திலே அன்பு மிகுந்து அந்தப் பரதசாஸ்திரம் தவிர அறுபத்து மூன்று கலைஞானங்களுந்தெரிந்து வருகிற காலத்தில் கோச்செங்கட் சோழனாலே பூசிக்கப்பட்டுக் காவேரிக்கரையிலே திருவானைக்காவிலே வளர்கிற கடவுளிடத்து அன்புபெருகினவனாய் அறுபத்துநான்கு கலைஞானங்களுந்தெரிந்தகரிகாற்சோழன் உலகமாளும்போது அவன் சபையிலிருந்து ஒருபுலவன்வந்து பாண்டியனைக்கண்டு ஐயா எங்கள் கரிகாற்சோழனுக்கு அறுபத்துநான்கு கலைஞானங்களுந்தெரியும் உமக்குபரதசாஸ்திரம் ஒன்றும் தெரியாதிருக்கின்றதே யென்று துதித்துச்சொல்ல பாண்டியன்கேட்டு மறுதேசத்து வித்துவான் சொல்லுகிற சொல்லினாலே மிகவு மானமுண்டாகி வியாகுலசித்தனாய் வேதாந்தமாகிய வெள்ளியம்பலத்திலே நடனஞ்செய்கிற கடவுளாடலை நானும்கற்று ஆடுதற்கு விரும்புகின்றதேமனம் இதுவும் எனதாண்டவன் அருள்விதிதானென்று அதுகற்கத்தொடங்கி பரதநூலளவு கண்டவராய் அந்தநூலின்படி ஆடவும்வல்ல நாடகநடை தெரிந்த வித்துவான்களைத்தேடி அவ்வித்துவான்களுக்கு தனதுமகிழ்வினாலே வேண்டிய வஸ்திராபரண் திரவியங்கள் போதும் போதுமென்னக் கொடுத்து இராஜசேகரபாண்டியன் கசடறப்பரதசாஸ்திரங்கற்ற வகையாவது பாவம் அராகம் தாளம் ஆகிய மூன்றுஞ் சொன்னமுறைப்படிபரதமென்பதில் அங்கம் உபாங்கம் பிரத்தியாங்கம் முகராகம் கரப்பிரசாரம் சிரக்கரகருமம் கரகேத்திரம் கரகரணம் தானகம் சுத்தசாரி தேசிசாரி நியாயம் விருத்தி பிரவிசாரம் பூமண்டலம் ஆகாசமண்டலம் சுத்தக்கரணம் உற்புலிதகரணம் அங்ககாரம் இரேசிதமென்று சொல்லப்படுகிற இருபதுபேதமும் கற்றுப்பின்னும் அவற்றிலே மனோபாவமுதலாகிய எட்டுவகை நிருத்தங்களில் சாரிநிருத்தமாகிய தாண்டவமகமார்க்கம் தேசி வடுகு சிங்களம் எனமூன்றும் அதனிலே ஆறுமூவிரண்டு பதமும் இரோகாதி அங்கம் பதினெட்டும் நால்வகைக்கரணமும் இருவகைக்கரமும் கால்வகைபுரிகை முதலாகியபதினாறும் கவான்மனைமுதலாகிய இரண்டும்மடிப்புவகை எழுநான்கும் சுத்தசாரியெனும் பூசாரி பதினாறும் ககனசாரி பதினாறும் திக்கிராந்த முதலாகிய முப்பத்திரண்டு தேதிசாரிகளும் தேர்ச்சக்கரமுதலாகிய ககனசாரிகைகள் முப்பத்தைந்தும் வித்துவற் பிராந்தமுதலாகிய சாரி பத்தொன்பதும் ஆகிய இவைகளெல்லாம் புட்பபுடத்திலக்கணமாகிய முதற்பொருள்கள் ஆசவாத்திய முன்பொருள்முதற் களாசமுதலாகியபாடபேதங்கள் பதினாறும் படகபேதம் பத்தொன்பதும் அளகமுதலாகிய பாடவகைகள் இருபத்தெட்டும் அதில் பூசலவார்த்திகத்துடனே ஐந்துவகைச் சச்சபுடமுதலாகிய தாளமாத்திரையும் மாத்திரையின்கதிகளும் கீதமும் பாடமும் எழுத்தும் மணிபந்துமுதலிய கீதத்தில்வகுத்த கட்டளை இருபத்தெட்டும் சரளைமுதலிய கட்டளை முப்பத்தைந்தும் நன்றாகப் பொருந்தி பாவாதி மூன்றுகலப்பீறாக வுண்டாக்கப்படும் கூத்தகமார்க்கம் இப்படிப்பட்ட இந்தக்கூத்தைக் கற்கும்போது பாண்டியன் தன்னுடம்பில் மிகவும் வருத்தத்தையடைந்து இந்தவருத்தம் நான்கு வேதங்களாலுந் தெளியலாகாத பொருளாய் ஞானமாய் வெள்ளியம்பலத்தி லாடுகின்ற கடவுளுக்குமுண்டல்லவா வென்று தன்னினைவிலேகொண்டுபிரமாவும் விஷ்ணுவுங் காணக்கூடாத பாதமொன்றே நெடுங்காலமாய் வருந்த நிற்கின்றது ஐயோ இப்படிவருத்தஞ்செய்வதாகிய இந்தக்கூத்தை நான் வரு

ந்தித்தெரிந்தும் நான்கண்டிருக்கலாவதே இதுவோ தருமமென்று மனதுநொந்து பிறவிக்கடலைக் கடக்கவெண்ணினவர்கள் வந்து தெரிசிக்க ஆடுகின்ற ஆடலை நானெப்படித் தடுக்கலாகும் தடுப்பதுதகாது அப்படித் தடாவிட்டால் பாதம் வருந்துமல்லவோ வென்று ஆனால் இந்தவருத்தம்போக இப்படிச் செய்தால் நன்றென்றுதுணிந்து எழுந்துபோய் சிவனிராத்திரியில் சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு அளவிறந்த பூசைகள் நான்குசாமமுஞ்செய்து திருவடிகளைத்துதித்து பின்பு வெள்ளியம்பலத்துளாடுகின்ற சோதியின்மெய்ஞ்ஞானக் கூத்தைக்கண்டு மனமகிழ்ந்துவணங்கி ஆனந்தக்கண்ணீரொழுக கைகளைத்தலைமேற் குவித்துநின்று சுவாமி நீர்நிற்கிற காலைத்தூக்கி தூக்கினகாலை ஊன்றி இன்று நான் தெரிசிக்கமாறியாடி என்வருத்தமெல்லாம் போகும்படி செய்யவேண்டும் இப்படிநீர் செய்யாதிருந்தால் இந்தச்சுரிகைக் கத்திமேல் விழுந்து இறந்துபோகிறேனென்று கத்தியைநட்டு அதில்விழுந்துசாவத்தொடங்குமுன்னே இடக்காலை ஊன்றி வலக்காலைத்தூக்கி அந்தநிருமலக்கடவுள் மாறியாட பாண்டியன்கண்டு சேவித்துத் தன்கவலைகளெல்லாந் தீர்ந்து பரமானந்தக் கடலின்மூழ்கி அப்படித் தேனில்மூழ்கின வண்டுபோலச்சச்சிதானந்தக் கடலின் மூழ்கியெழுந்து பின்னும் திரிவிதகரணங்களு மொருமித்து அன்புவடிவாய்.

பெரியாய்சரணஞ்சிறியாய்சரணங், கரியாகியவங்கணனேசரண
மரியாயெளியாயடிமாறிநடம், புரிவாய்சரணம்புனிதாசரணம்.

நதியாடியசெஞ்சடையாய்நகைவெண், மதியாய்மதியாதவர்தம்மதியிற்
பதியாப்பதினெண்கணமும்பரவுந், துதியாய்சரணஞ்சுடரோசரணம்.

பழையாய்புதியாய்சரணம்பணிலக், குழையாய்சரணங்கொடுவெண்மழுவா
ளுழையாய்சரணம்முருகாதவர்பால், விழையாய்சரணம்விகிர்தாசரணம்.

இருளாய்வெளியாய்சரணம்மெனையும், பொருளாகநினைந்துபுரந்தரன்மா
றெருளாதநடந்தெரிவித்தெனையா, ளருளாய்சரணம்மழகாசரணம்.

அயனத்தனெனப்படுமோடரவச், சயனத்தவனைத்தருதத்துவநால்
வயனத்தவவானவர்வானவசே, னயனத்தவனுயகனேசரணம்'

கதவெங்கரியின்னுரியாய்சரண, முதலந்தமிலாமுதலேசரணென்
றதிர்பைங்கழனூபுரவண்டலறும், பதபங்கயமுன்புபணிந்தரசன்.

சுவாமி இப்படியே எக்காலமும் இந்தத்திருநடனத்தை எல்லாருங்கண்டு தெரிசிக்க இந்த வெள்ளியம்பலத்திலே நின்றருள அடியேன்வேண்டுகின்றவரம் அருளவேண்டுமென்று வணங்கினன் அப்படியே அன்றுமுதல் இன்றளவும் கால்மாறினபடியே கடவுள்நின்றருளினர்.

மாறியாடினபடலம் – முற்றியது.

இருபத்தைந்தாவது

பழியஞ்சினபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஈறிலான்செழியனன்புக்கெளியவனுகிமன்றுண், மாறியாடியகூத்தென்சொல்வரம்பினதாமேகங்கை
யாறுசேர்சடையான்முன்னோரரும்பழியஞ்சித்தென்னன், றேறலாமனத்தைத்தேற்றுந்திருவிளையாடல்சொல்வாம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதரம்பெருகப்பாவியேன்பொருட்டெம்மடிகணீரரும்பழியஞ்சு
நாதராயிருந்தீரெந்தையார்க்குண்டோநான்செயத்தக்கதொன்றென்னுக்
காதலிற்புகழ்ந்துபன்முறைபழிச்சிக்கணாயின்மாபூசனைசிறப்பித்
தேதமதகற்றியுலகினுக்குயிராயிருந்தனனிறைகுலோத்துங்கன்.

இராஜசேகரபாண்டியன் இப்படியாகச்சிலகாலங்கழிந்தபின்பு தன்புத்திரனை குலோத்துங்கபாண்டியனுக்கு தன் அரசாட்சியைக்கொடுத்து வினைகளைக்கடந்து வெள்ளியம்பலத்தி லாடுகின்ற கடவுள் திருவடிநிழலிலே கலந்து பேரின்பத்தை யடைந்தான்,பின்புகுலோத்துங்கபாண்டியன் கூடனாயகனைத் தினந்தினஞ்சென்று வழிபடுகிற நீங்காத பத்திநியமத்தைக்கொண்டு பதினாயிரம் பெண்கள் போகங்களை யனுபவித்து ஒவ்வொருத்திக்கு அவ்வாறுபிள்ளைகளாய் அறுபதினாயிரம் பிள்ளைகளைப்பெற்று அந்தப்பிள்ளைகளில் மூத்தபிள்ளையான அனந்தகுணபாண்டியன் இளமையான ஆண்சிங்கம்போல கலைஞானங்களும் இரதம் யானை குதிரையேறுதலும் கத்தி கேடகம் வில்வித்தைமுதலியவைகளுங்கற்று வல்லவனாக இப்படியே எல்லாப்பிள்ளைகளும் வல்லவராய் வருகிற செய்கையைக்கண்டு கடல்சூழ்ந்தவுலகமெல்லாம் சந்தோஷித்து வாழும்படி நீதிசெலுத்தி வருகிறகாலத்தில் திருப்புத்தூரிலிருந்து ஒருபிராமணன் தன் மனைவியுடனே பெற்றகைக்குழந்தையையெடுத்துக்கொண்டு காடுகடந்து மாமனிருக்கிற மதுராபுரிக்குவரும்போது வழியிலே தாகத்துக்குநீர் வேண்டுமென்று தாகத்துடனே வருகிற மனைவியை ஒரு பெரிய ஆலமரத்தி னிழலின்கிழே குழந்தையுடனே இருக்கச்செய்து தான் நீர் தேடிச் சென்றான் அதற்குமுன்னே மிகுந்த இலைகளையுடைய அந்தஆலமரத்தின்மேலே வெகுநாளைக்கு முன்னே ஒருவனெய்த அம்பு தைத்துக்கோத்துக்கிடந்தது காற்றலைக்க அசைந்து கிழேயிருக்கிற பிராமணத்தி வயிற்றிலே விழுந்து உருவத்தைத்தது அதுதைத்தவுடனே அந்தப்பிராமணத்திக்கு ஆயிசு முடிவுகாலமாய் இறந்துபோனாள் அப்போது அவ்விடத்திலே அம்புகோத்த வில்லையுடையவனா யொருவேடன் வெயிலுக்கொதுங்க நிழல்தேடிவந்து அந்தமரத்தினிழலி லொருபுறத்திலே இளைப்பாறி நின்றான் உடனே தண்ணீர்க்குப்போன பிராமணன் குளங்கண்டு தண்ணீர்முகந்து திரும்பி மனையாளிருக்கிற ஆலமரத்துக்கு வந்து ரத்தவெள்ளம் பெருக இறந்து கிடக்கின்ற பெண்டாட்டியைக்கண்டு கூர்மையானஅம்புதைத்துருவி யிறந்துபோனாளென்று தெரிந்துபெண்ணே உனக்கென்னகாரணம் இப்படிநேரிட்டதென்று மத்தாலுடைபட்ட தயிர்போற் கலங்கி மனந்தளர்ந்து மதிகலங்கி இந்தப்பெண்கொலை செய்தவர்கள்யாரோ வென்று தெரிவானாய்த் தேடும்போது அந்த மரத்தினிழலிலே ஒருபுறத்தில் அம்பும் வில்லுமாக வெயிலுக்கொதுங்கி நிற்கிற வேடனைக்கண்டு இவனே செருப்புப்போட்ட கால்களும், கத்திவைத்துக் கட்டிய கச்சையும் அம்பேற்றிய வில்லுமாய்க் கொலைசெய்யுங் கோலமாக இவ்விடத்தினிற்கிறதினாலே இவனே பார்ப்பனியைக் கொன்றான் என்று மதித்து ஏடா வேடா யமன்போல என்மனைவியைக் கொன்றாய் கொன்றவன் நீயேயாதலால் அரசனாணை அப்பாலே செல்லக்கூடாதென்று ஆரவாரித்து அவனைப்பற்றி இறந்தமனையாளை முதுகிலேசுமந்து பிள்ளையை இடையிலேகொண்டு பால் வேண்டியழுகிற பிள்ளைமுகத்தைப் பார்த்துப்பார்த்துக் கண்ணீர்விட்டழுது சென்று பாண்டியன் மனைக்குவந்து உள்ளேகுற்றமில்லாத வேடனை முன்னே நடத்திக்கொண்டுபோய் நிறுத்தி தன்னுடைய மனையாளுடலை நேரேகிடத்தி பாண்டியனுடைய மந்திரிமுதலானோர்கள் கேட்க கண்களிலே நெருப்புச்சிந்தக் கைகளைஉயரத்தூக்கி அபயமிட்டுச்சொல்கிறான் ஐயா இராஜநீதி கோனாதராஜசிங்கமே ராஜலட்சுமி விளங்குகின்ற மார்பனே சந்திரகுலத்திலே பிறந்து குற்றஞ்செய்தவனாக ஒப்புக்கொண்டு கையை அறுத்துக்கொண்டவனே உனக்கு அபயம் அபயம் அரசனானவன் தூங்கும்போதுந் தனது ஆக்கினைவழுவாமல் உலகங்களை ரக்ஷிக்கிறவனென்பது இந்த வேடன்செய்த கொலையை விசாரியாவிட்டாலெப்படி மெய்யாகும் என்று முறையிட வாயில்காப்பவர்கள் இதுகண்டு பாண்டியனிடத்தே சென்று ஐயா ராஜாதிராஜனேநமது அரண்மனைக்குமுன்னே ஒரு பிராமணன் தன்மனையாளைக் கொலைசெய்தானென்று ஒருவேடனை முன்னேவிட்டு இறந்தபிணத்தையும் இங்கேகொண்டுவந்து போட்டு தானொருவனாய்ப் பரிதபிக்கின்றான் என்றுதெரியச்சொன்னார்கள் அதுகேட்டபாண்டியராஜன் என்குடைநிழலும் என்காவலும் செங்கோலும் பயந்தீர்த்தரசாளுநீதியும் உலகத்திற் கலிதோஷம் போகத்தாங்குகின்ற பொறுமையும் நன்றாயினவென்று வெகுண்டு வெளியேவந்து பிராமணனிற்கிற நிலையைக்கண்டு மெலிந்து ஓய்பிராமணா நீவந்தகாரியமென்ன ஏன் துன்பப்படுகிறாய் உள்ளதைச் சொல்லென்ன பிராமணன் பாண்டியனைநோக்கி உயர்ந்தநீதியைச் செலுத்துகின்ற ராஜனே கேளுமென்று நடந்த வரலாறெல்லாஞ்சொன்னான் கேட்டபாண்டியன் பிராமணன் சொன்னவெல்லாம் உள்ளேகொண்டு வேடனைப்பார்த்து உன்செய்தி யென்னவென்ன ஐயா சுவாமிநான் வெயிலிளைத்துஅந்தமரத்தினிழலிலே ஒருபுறத்தி னின்றேனேயல்லது நான்கொன்றவ னல்லேன் வேறேகொன்றாரையும் யான்காணேன் என்ன அதுகேட்டு முன்னேநின்றவர்கள் இவர்மார்பிலே அம்புபட்டதெப்படியென்ன வேடன் அம்புபட்டிறந்தது

மெய்யே நான் அங்குநடந்த செய்கைகளொன்றுந்
தெரியேனென்முன் அப்போது மந்திரிகள் கொலே
செய்தவன் கொன்றேனென்பானே அல்லாமலும்
வேடன்வார்த்தையிலு மெய்யுண்டோ இவனேக்கண்
டித்தாலல்லது மெய்விளங்காதென்ன அரசன் அப்
படியேசெய்யுங்களென்ன தண்டனேசெய்வோர்கள்
தண்டித்து உள்ளது சொல்லென்றுகேட்க யாதொ
ருகுற்றமுஞ் செய்யாதவேடன் முன்னேசொன்னப
டியே சொல்லித் தன்னு லொருதோஷமு மில்லா
மையாலே அவ்வேடன் என்னதான்செய்வான் தண்
டிப்பவர்களேப்பார்த்து இன்னம் நீங்கள் நன்முய் வி
சாரியுங்கள் நான் தண்டிக்கப்படுவேனல்லேன் என்
று சொல்ல பாண்டியன்கேட்டுஇந்தவேடன் எவ்வ
ளவுதண்டனே செய்தாலும் சொல்லுவ தொருபடி
யே சொல்லுகிறுன் கொலேசெய்தவனுகமுகத்திலே
தோன்றவில்லே அல்லது இந்தப்பார்ப்பானுக்குச் ச
த்துருக்கள் யாராயினுமிருந்து கொன்முர்களோ அ
ல்லது மிருகங்களோ பக்ஷிகளோ இன்னம் வேறே
யாரோஇவளேக்கொலே செய்ததனுலே என்னபயனு
ண்டாகும் அல்லது இந்த வேடனுவது இன்னம்
வேறே யாராவது மிருகங்களே யெய்தபாணம் தப்பி
இவள்மேலே விழுந்ததோ இந்தப்பிராமணத்தி இற
ந்தகாரணம் தெரியவில்லேயே யென்று வியசனப்ப
ட்டுப் பின்னும் பாண்டியன் சாஸ்திரிகளேநோக்கிசா
ஸ்திரங்களாலே விசாரித்துச் சொல்லுங்க ளென்ன
சாஸ்திரிகள் ஐயா இந்தநியாயம் சாஸ்திரங்களாலே
தெளியத்தக்கதன்று தெய்வத்தாலே தெளியப்படு
வதென்ன பாண்டியன் பிராமணனே நோக்கி நானி
தைநன்முய் விசாரித்து உன்கவலேயைத் தீர்ப்பேன்
நீயஞ்சவேண்டாம் உன் மனேவிக்கு மயானக்கடனே
முடித்துப்பின்பு இங்கேவாவென்றனுப்பிவிட்டு வே
டனேக்காவல் வசப்படுத்தி பெண்டாட்டிக்குச் செய்
யுங் கடனேச்செய்துவந்த பிராமணனேத் தன்அரண்
மனேவாசலி லிருக்கச்செய்து தான்போய் தங்கள் கு
டிக்குக் குலதெய்வமாயிருக்கிற கடவுள்கோயிலிற்
சென்று கடவுளேவணங்கி சுவாமி இந்த வேடனேபி
ராமணத்தியைக் கொன்முனே அல்லது வேறேயா
வராயினும். வேறொருவிதங்களாலே கொல்லலாயி
ற்றே இதுதருமசாஸ்திரங்களாலே தெரிந்துகொள்
ளக்கூடாததாயிருக்கின்றது நீர் உம்முடையதிருவரு
ளாலே தெரியப்படுத்த வேணுமென்று மிகவும் வே
ண்டிக்கொள்ள அப்போது ஆகாயத்திலிருந்து ஒரு
வாக்கு இந்தப்பட்டணத்துக்கு வெளியே ஒருபுறத்
திலுள்ள செட்டித்தெருவில் ஒருகலியாணம்நடக்கி
ன்றது அங்கேநீஅந்தப்பிராமணனேயுங் கூட்டிக்கொ
ண்டு வந்தால் உனக்குத்தெளியாத செய்தியெல்லா
ம் தெளியச்செய்கிறேமென்றுசொல்ல பாண்டியன்
தன் இரண்டுகாதுகளுநிரம்பக்கேட்டு தன் அரண்ம
னேவாயிலிற் காத்துக்கொண்டிருக்கிற பிராமணனே
டுகூடிப் பகற்காலத்தைக் கழித்து இராத்திரிவந்தபி
ன்பு தான் வேற்றுருவங்கொண்டு அந்தக்கலியாண
வீட்டுக்குள்ளேபோய் ஒருபக்கத்திலே சுகமேயிரு
க்கும்போது அன்றைத்தினம் கடவுளருளாலேபிரா
மணனும் பாண்டியனுங்கேட்க யமனுலே அனுப்ப
லான தூதர்கள் அந்தவீட்டிலே கலியாணமாப்பிள்
ளேக்கு ஆயுள் முடிந்ததினுலே வந்துஒருதூதனே ம
ற்றொருதூதன் அண்ணேன் நமதரசனுகிய யமதரு
மராஜன் இன்றைத்தினமே இவனுயிரைக் கொண்டு
வாருங்களென்றனுப்பின வுத்தரவின்படி உடம்பி
லேயாதொருவியாதியு மில்லாதிருக்கிற இந்தமாப்
பிள்ளேயானவனுயிரை எவ்விதத்தினுலே நாம் கொ
ண்டுபோவதென்று கேட்க அந்தத்தூதன் வழிநடந்
துவந்து நிழலுக்கொதுங்கியிருந்த பார்ப்பாத்தியை
எக்காலத்திலேயோ மரத்திலேயிலே தைத்துக்கிடந்
த அம்பைக் காற்றுலேவிழச்செய்து எப்படி அவ
ளுயிரைக்கொண்டுபோனேம் அதுபோல இந்தக்க
லியாணத்திலே கொட்டுகிற மேளவாத்தியங்களுக்
கு மருண்டு கன்றீன்றபசு கட்டுந்தாம்பை அறுத்து
க்கொண்டுபோய்ப்பாயச்செய்து இவனுயிரைக்கொ
ண்டு போவோமென்முன் அந்தவார்த்தையைப் பா
ண்டியன்கேட்டு ஓய் பிராமணு கேட்டாயோ வென்
ன பிராமணன் மெய்யேகேட்டேன் இங்கே இந்த
மாப்பிள்ளேயானவனிறந்தால் அப்படியே என்மனே
வியிறந்தது மெய்தான் ஆகையாலே என் மனக்கவ
லேதீர இந்தமெய்யைக்காணவேணுமென்று பாண்டி
யன்கூடவே பிராமணனுமிருந்தான் அப்போது மி
கவும் சம்பந்தமான பல வுறவினரு நெருங்கிக்கூடி
க் கலியாணஞ்செய்யத்தொடங்கிக் கொட்டுகின்றப
லவாத்தியங்கள் முழங்கக்கூடிய பெரிய ஓசைக்குப்
பயந்து கட்டியிருந்த கயிற்றை யறுத்துக் கொண்டு
போய் ஒருகன்றுத்தாய்ப்பசு ஓடிப்பாயஅதுபாய்ந்த
வுடனே மாப்பிள்ளே யிறந்துபோனுன் அப்போது
மணமகனே பிணமகனுய் மணப்பறையே பிணப்ப
றையாய் மங்களவாழ்த்தோசைபோய் அழுகைக்கு
ரலோசையாய் முடிந்தன ஆதலால் ஒரு க்ஷணப்
பொழுதுக்குள்ளே பிறந்து முடியும்படியான இந்த
த்தேகத்தால்வரும் பயனே அறிவுடையோரடைவா
ர்கள்அறிவில்லாருக்கிந்தத்தேகத்தாலொருபயனுமி
ல்லே என்னக்கண்ட பிராமணன் ஐயோ நான் ஏனி
ப்படி வீண்வளர்த்தேனென்று மனேவி யிறந்துபோ
ன துன்பத்திலும் அதிகதுன்பங்கொண்ட பிராமண
னேடே பாண்டியன் தனதரண்மனேக்குச்சென்றும

ந்திரிகளுக்கும் எல்லாருக்குமிந்தவுண்மையைத்தெரிவித்து பிராமணனை இன்னமொரு கலியாணம் பண்ணிக்கொள்ளச் சொல்லி அதற்குத்தக்க பொருள்களைக்கொடுத்து அவனைப்போகவிட்டு காவற்கிடங்கிலே கிடந்தவேடனுக்கு விலங்கு வெட்டிவிட்டு ஆலோசித்துத்தெளியாமல் நாங்கள்செய்த தண்டத்தை நீ பொருத்துக்கொள்ள வேணுமென்று வேண்டி பரிபூரணகடாக்ஷம்பண்ணி அவனுக்கு வேண்டிய பலபொருள்களுங்கொடுத்து தயாளுவான குலோத்துங்கபாண்டியன் அந்தவேடனை அவனிடத்துக்குப் போகவிட்டு யானையெய்த கடவுளைப்போய்க்கண்டு தொழுது அன்புபெருகி சுவாமி அடியேன் பொருட்டு நீரும் பழியஞ்சுகடவுளானீர் உமக்கு நானினிச்செய்யத்தக்கது முண்டோவென்று பத்தியுடனேபுகழ்ந்து பலதரமுந்தோத்திரஞ்செய்து அளவில்லாத பூசைகளு நடத்தி உயிர்களுக்கு வருந்துன்பங்களைநீக்கி உயிர்களுக்கெல்லாமோருயிர்போல அரசாண்டிருந்தான்.

பழியஞ்சினபடலம் - முற்றியுது.

இருபத்தாறுவது

மாபாதகந்தீர்த்தபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

வேதநாயகன்வெம்பழியஞ்சிய, நாதனுனக்லனிதுங்கிய
தாதையைக்கொலைசெய்ததனயன்மா, பாதகந்தனைத்தீர்த்தமைபாடுவோம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அழிந்தவேதியன்மாபாதகந்தீர்த்ததறிந்துவேந்தமைச்சருருள்ளா
ரொழிந்தபாருள்ளார்வானுளார்வியப்புமுற்றுநல்லுரையுணர்வெல்லாங்
கழிந்துபேரருளிக்கயவன்மேல்வைத்தகாரணம்யாதெனக்கண்ணீர்
வழிந்துநான்மாடக்கூடலுயகனைவழுத்தினர்மகிழ்ச்சியுட்டிளைத்தார்.

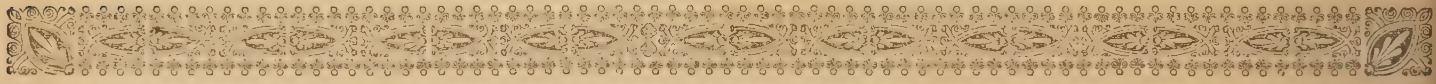
பின்பு குலோத்துங்கபாண்டியன் உலகமெல்லாஞ் செங்கோல்செலுத்தித் தனியரசுநடத்துகிற நாளிலே அவந்தியென்கிறபட்டணத்திலொருபிராமணன் அவன்மனைவியானவள் லக்ஷுமியும் மன்மதனும் அவன்தேவியாகியரதியும் பிரதிமையும் விரும்பத்தக்க ஒப்பில்லாத அழகையுடையவள் அவள் வயிற்றிலே மகனென்று ஒருகொடும்பாவி பிறந்து கொலைமுதலிய பாவங்களேறுங் கப்பல்போலே அவன் வளருங்காலத்திலே கோடானுகோடி வில்லைவளைத்துக் கோடானுகோடி அம்புகளைப்பூட்டிக் கோடானுகோடிவிகாரங்களைக்கூட்டிக் கோடானுகோடி மன்மதர்கள் எய்ததினலோ இளமையானபக்குவத்தையுடைய தேகத்தையுடையவனுகி மயக்கத்தைத் தருகின்ற காமமும் வலியபாபமும் தளைந்தீர்த்தலினலே தன்னைவயிற்றிலே வைத்துத்தாங்கிப் பெற்றவளைப்புணரவிரும்பினன் அதற்கு தாயென்னும் அழிதகவினள் தன்புருஷனில்லாத காலத்திலே நாண் முதலிய நான்கு குணங்களுநீங்க அவளுஞ் சம்மதித்தாள் இன்பமானது சிறிது இதனல் வருந்துன்பமோ மிகப்பெரிது என்பதை யாவருந்தெரிய மயக்கமாகியபாம்பு மதியைவிழுங்க அந்தக்கொடியவன் தாயைப்புணர்ந்து சுகித்துவருகிறதைக் குறிப்பாலறிந்து பக்கத்தார் அறியாமல் மனத்திலே அடக்கிக்கொண்டு வருகிறபோது வேறேயொருநாள் வெளியாகக்கண்டு அந்தப்பிராமணன் யாதொன்றும் பேசாமலிருக்க மகனுனவன் அதிககோபங் கொண்டு கொல்ல நினைத்தெழுந்ததைத் தாயானவள் கண்டு நீயோ தாயோடுகூடிச் சுகத்தையடைந்தாய் தகப்பனைக்கொன்றதினலே என்னபயன் கிடைக்குமென்று தடுக்க அதற்குக்காமுகரானவர்க்கு தாயானலென்ன தகப்பனுனலென்ன தயவேது தருமமேது நில்லென்று மண்வெட்டியைக்கொண்டு காமமென்கிற கள்ளுக்குடித்த மயக்கத்தினலே வெட்டி ராத்திரியிலே கொண்டுபோய் மயானவினையை முடித்துக்கைக்குவேண்டிய பொருளுடனே தாயோடு காட்டுவழிசென்ருன் அந்தக்காட்டிலே வேடர்கள் கண்டு சூழ்ந்து அம்புவில்லுடனே இடிக்கொப்பாக முழங்கி போகாதேநில்லென்று அவன் கையிலுள்ள

பொருள்களெல்லாம் பறித்துக்கொண்டு அவன்தா
யையும் தாங்கள் கைப்பற்றிக்கொண்டு போனார்கள்
அப்போதவன் தூரதேசங்களிலேபோய்ச் சுகமடை
யலாமென்று நினைத்ததொன்று முடிந்ததொன்றா
னதினாலே நாமொன்று நினைக்கத் தெய்வமொன்று
நினைத்ததென்ற பழமொழி அவனாலே உண்டாயிற்
று அப்போது தகப்பன் இறந்துபோனாலும் பிள்ளை
க்குத்தாயும் போனாளே துணைவேறே யொருவரு
மில்லையே யென்றுதான் துணையாகவந்து கூடினாற்
போல மகாபாதகவுருவாகவந்துமகனைப்பற்றிக்கொ
ண்டான் பற்றினபாவம் ஐயையோவென்னும் அழு
ம் சிவனேயென்னும் பாவம்பாவம் இதுவோ பழி
யென்னும் ஐயகோவென்னும் கைகளைக்குலைத்தெ
ரியும் நிழல்வடிவைப்போல விடாமற்பின்பற்றிச்செ
ல்லும் நல்லதீர்த்தங்கள் சிவஸ்தலங்கள் நல்லோரி
டங்களாகிய இவ்விடங்களிலே செல்லவொட்டாது
சிவனது பெயரைக்காதுகளிலே நுழையவொட்டா
து மனத்திலும் புகுதவொட்டாது நாவாலுஞ்சொ
ல்லவொட்டாது தூங்கவுமொட்டாதுசுற்றும் முன்
னும்பின்னும் பக்கமும் சூழ்ந்துதன்னிடுப்புமுறியப்
பற்றியிழுக்கும் இப்படியாகிய மகாபாதகத்தினாலே
அலைந்து இனி என்னசெய்யத்தக்கதென்று பொறு
க்கமாட்டாமல் துன்பப்பட்டு அன்னியதேசங்களெ
ல்லாம் பயங்கொண்டு அலைவானாகி துன்பவியாதி
வெகுகாலங்கொண்டு உலகமெல்லாந் திரிகின்ற ம
காபாதகன் தனது பலமெல்லா மொடுங்கி கடவுள
ருளாலே இனி அந்தப்பாதகந் தொலையுங்காலம் வ
ந்துமதுரையைக்கிட்டினான் அப்படிக் கெட்டபாதக
னாகிவருகிறவனுக்கு முன்னே அங்கயற்கண்ணியா
னவள் இரண்டுகாதிலுந் தந்தக்குழையிட்டு புலிப்
பல்லாகிய தாலியும்பூண்டுமயிர்ச்சடையானது பிட
ரியிலே அசைய பழிக்கஞ்சாத ஒருவேடிச்சிவடிவ
ங்கொள்ள முன்னே பழிக்கஞ்சின கூடற்கடவுள் த
லையிலேவேங்கைப்பூமாலை முடித்து மான்கொம்பு
போலக் கோணியதாடியும் விற்பிடித்த நீண்டகை
யையுமுடைய ஒரு வேடவடிவங்கொண்டு தோன்
றி கோபுர வாயிற்புறத்திலே பனங்கருக்குப்போலு
ம் பற்களையுடைய வேட்டைநாய்கள் சூழ்ந்துகொ
ண்டுகிடக்க அம்பும் வில்லும் பக்கத்திலேவிளங்க
அங்கயற்கண்ணியாகிய வேடிச்சியுடனே சூதாடிக்
கொண்டிருக்க அவ்விடத்தே பெருநுளம்புண்ட வி
ளங்கனிபோல எதுவு மில்லாதவனாய் மிகுந்தவருத்
தத்துடனே வருகிற மகாபாதகனைக்கண்டு யாரானு
லு மனத்தினால்நினைக்கக்கூடாத கொடியபாவி வரு
வதைப்பாரென்று வேடிச்சியைப்பார்த்துப் பெண்
ணே, எல்லாருக்கும் வருத்தநோயைச்செய்கின்ற ம
ன்மதனாலே அலைச்சற்பட்டு வருந்தினவர்கள் மன
ம் செல்லவேண்டிய விடங்களிலே செல்லாதுகுண
மும் குலமும் ஒழுக்கமும் குறையுமென்றும் கொ
லை பழிபாவம் வளருமென்றும்பாராது உயிர்க்குமு
டிவுவருமென்று மெண்ணாது கள்ளுக்குடித்தல்போ
ல்வதே காமமென்பது மனத்தை மயங்கச்செய்தலி
னாலே ஆனாலும் எல்லாராலுமிகழத்தக்ககாமத்தை
ப்போல நினைத்தாலும் கண்டாலும் கேட்டாலும் உ
ள்ளுண்டாகிய மனத்தைக்கெடாது கள் உண்டால்
மனத்தைக்கெடுக்கும் ஆதலால் கள்ளிலுங் கொடிய
காமமே கொலைகளுக்கெல்லாம் காரணம் காமமேக
ளவுக்கெல்லாங் காரணம் எமனுமஞ்சத்தக்க காம
மே கள்ளுண்டற்குங் காரணம் காமமே நரகலோக
த்தைக் காணியாக ஆளச்செய்யும் என்று சொல்லி
கொலைசெய்த பாவம்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றவன்
முகத்தைப்பார்த்து ஏடாபார்ப்பான் இப்படி மிகுந்
த துன்பங்கொண்டு வருந்துகின்றாயென்ன அப்படிக்
கேட்ட கடவுள் கிருபாதிருஷ்டிபட்டு கொஞ்சம்பா
வந்தணிந்து தன்புத்தியுண்டாகி முன்பிறப்பிலே
செய்த அதிகபாவத்தினாலே பிறந்து தகப்பனுக்கு
ப்பகையானதும் தகப்பனைக் கொலைசெய்ததும் பின்
பு அந்தப்பாவம்பிடித்து எங்குமலைக்க அலைந்துந் தீ
ராமல் இந்தமதுரைக்கேவந்து சேர்ந்ததும் தெரிய
ச்சொல்லி யழுதுநின்றான் அதுகேட்டு வேடவடிவு
கொண்டு மனத்திலே அருள்பெருகி விளங்குகின்ற
கிருபாசொரூபியாகிய கடவுள் அப்படிக் கெட்டுப்
போனவனைப்பார்த்து இந்தமகாபாதகம் எங்கேபோ
னாலுந்தீராதுஇங்கேதானேதீருமென்றுஅதுதீரும்ப
டியாகவெண்ணி ஓய்பிராமணாநீசெய்தபாவம் உன்கு
லத்தாரும்நரகத்தில் விழும்படியானது அதையாரா
லே தீர்க்கக்கூடும் ஆனாலும் இப்போது நாம்எமது
கண்ணாலேபார்த்ததினாலே எளிதிலேதீரும்படிசொ
ல்லுகிறோம்அதாவது ஒரு சிவராத்திரியில் சிவன
டியாருக்கேவின பணிவிடைசெய்து பிச்சையெடுத்
தொருபொழுதுண்டுசூரியனுதையமாகுமுன்னே எ
ழுந்து அறுகம்புல்கொய்துவந்து பசுக்களுக்குக்கொ
டுத்து பத்தியுடனே மூன்றுகாலமுங் கோயில்வெளி
த்தொட்டித்தீர்த்தத்திலே தீர்த்தமாடிச்சிவபெருமா
னைநூற்றெட்டுதரம் வலஞ்செய்துஇப்படியாகத்தவ
த்தைச்செய்தாயானால் உனக்கிந்தப் பாவந்தீருமெ
ன்று கடவுள்கூற வேடிச்சியாய்ப் பக்கத்தேயிருந்த
அம்மைவேடனைநோக்கி சுவாமி இந்தக்கொடியபா
வி அளவில்லாதகாலம் நாலேழுகோடி நரகத்திலே
வீழ்ந்துகிடந்தாலும் தீராதபாவந்தீரும்படி அருள்
செய்த தென்னகாரணத்தினாலே யென்றுகேட்க அ
தற்குக்கடவுள் பழிபாவங்களுக்கஞ்சாத நீசரானாலு

நினைத்தாலும் அஞ்சத்தக்க பாவத்தைச்செய்து அது பிடிக்கலாகி எங்குந்தீராமல் வேறொரு ஆதரவுமில்லாதேஅலைகின்றபாவியாகிய இவனுக்கல்லவோ நாம் அருள்செய்து காக்கத்தக்கதென்று சொல்ல அதுகேட்டவேடிச்சி சுவாமி நீர் யாதேனுமொன்று செய்தற்கும் செய்யாமைக்கும் வேறேயொன்றுசெய்தற்கும் காரணமாக விளங்குகின்றீர் ஆதலால் நீர் வேண்டுமானால் எப்படிப்பட்ட பாவிகளையும் புண்ணியவான்களாகச்செய்வது உம்முடைய அருள் விளையாட்டல்லவோ வென்று மனமகிழ்வு தோன்றச் சொல்லும்போதுவேடனாகிய கடவுளுமறைந்துவெள்ளியம்பலத்திலே பரிபூரணமாக மேகமறையமின்னலுங்கூட மறைந்தாற்போல அம்மையுங்கூட மறைந்தருள அறிவில்லாத மகாபாதகன் கண்டு பெரிதான ஆச்சரியங்கொண்டு பின்பு கூடனாயகன் சொன்னபடியே மாதவக்கோலங்கொண்டு விரதங்களையனுஷ்டித்து வருங்காலத்தில் மூன்றுமாதத்துக்குள் அவன் பாதகந்தீர்ந்து தெய்வீகத் தன்மையான பிராமணவடிவாகி சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவடிகளிலே அநேகம் வடமொழி மாலைகள்பாடி சச்சிதானந்தசோதி பொன்னடியிலே சேர்ந்து வாழ்ந்தான் ஆனபின்பு தாயைப்புணர்ந்து தகப்பனைக்கொன்ற பாவந்தீர்ந்து மோக்ஷத்தை யடையச்செய்தது அந்தப்பொற்றாமரைத் தீர்த்தமேயானால் நீரிழிவு குஷ்டம் மகோதரம் காசம் சுரமுதலிய வியாதிகளையுந் துன்பங்களையுந் தீர்க்குமென்பதோ இந்தத் தீர்த்தத்துக்குப் பெருமை ஆதலால் அந்தக் கெட்ட பிராமணனுடைய மகாபாதகத்தைத்தீர்த்தது தெரிந்து பாண்டியன் மந்திரிகள் ஊரிலுள்ளவர்கள் வேற்றூரிலுள்ளவர்கள் ஆகாசவாசிகள் இவர்களெல்லாரும் அதிசயித்துவாக்குமனதுக்கெட்டாதபேரருளை இந்த அறிவீனனிடத்திலே செய்தது என்னகாரணத்தினாலோவென்று ஆனந்தக்கண்ணீர் பொழிந்து நான்மாடக்கூடல்நாயகனைத் துதிசெய்து பேரின்பக்கடலிலே மூழ்கினார்கள்.

மாபாதகந்தீர்த்தபடலம் – முற்றியது.

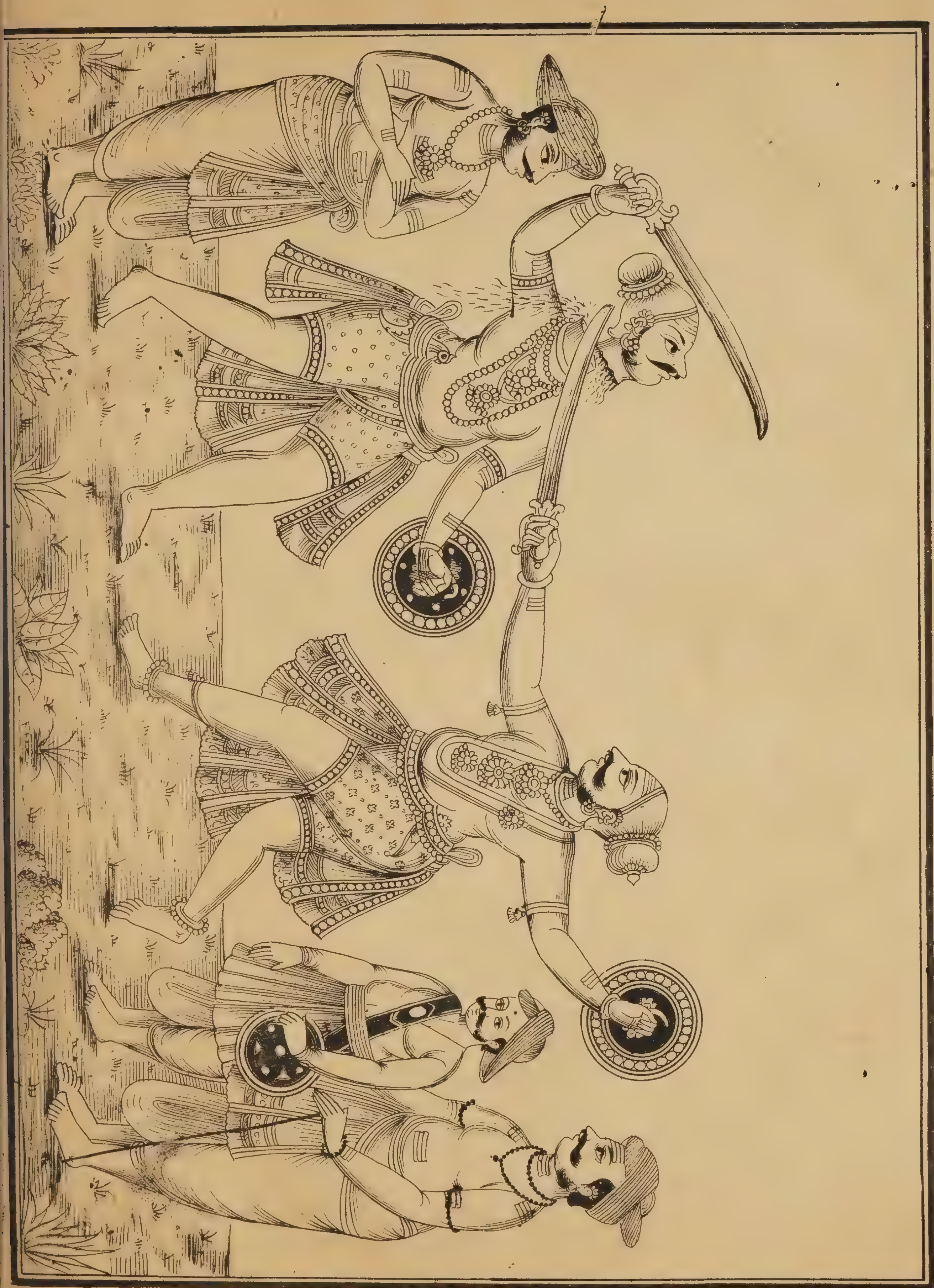
இருபத்தேழாவது

அங்கம்வெட்டினபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வேதகந்தரித்தமுக்கண்வேதியன்மறையோன்செய்த, பாதகந்தவிர்த்தவாறுபகர்ந்தனம்விஞ்சையீந்த
போதகன்மனைக்குத்தீங்குபுந்திமுன்னாகச்செய்த,சாதகன்றனைப்போராற்றித்தண்டித்ததண்டஞ்சொல்வாம்

குலோத்துங்கபாண்டியன் உலகமெல்லாங்காத்து அரசாளுகிறநாளில் வேறே யொருதேசத்திலிருந்து அந்த மதுரைக்குவந்துவாள்வித்தைகற்கவேண்டினோர்க்கு வாள்வித்தைகற்றுக்கொடுத்து. மிகவுங்கிழவனாய் வாழ்கின்றஒருவன் சோமசுந்தரக்கடவுளை வழிபாடுசெய்கின்ற அன்புடனே தினந்தினம் கோயிலுக்குப்போய் வணங்கித்துதித்து இருவினையையும் வெல்லும்பேரறிவுடையனா யிருந்தான் அப்படிப்பட்ட பேரறிவுடையனான வாள்வித்தையில் வல்லவனை வணங்கி பகைவனை வெல்லக்கற்கின்றஆண்சிங்கம்போன்ற குமரர்களில் நல்வினைதெரியாத பாவியான சித்தனென்பவனொருவன் அந்தவாள்வித்தை முழுதும் வரும்விதியாலே நிரம்பவுங்கற்றவனாய் அந்தவித்தையிலே தன்னை நன்குமதித்துமிகவும் கருவங்கொண்டு தன்னாசிரியனுக்கே எதிரியாய்த் தானுமொரு வித்தை கற்குமிடமுண்டாக்கிப் பலருங் கற்கும்படி கற்பித்து அந்த ஆசிரியனிலும் அதிகமாகத் திரவியங்கள் சம்பாதித்துப்பின்னும் தானொருவனே இருவர் வரவும் கொள்ளவேண்டிய கருத்துள்ளவனாய் அந்தக்கிழவனை அந்தவூரினின்றும்போகச்செய்யவெண்ணி அந்தக்கிழவனிடத்திலே கற்கின்ற குமாரர்களையெல்லா மனம்வேறாக்கி நாள்தோறு மிப்படி விரோதித்து வருகிறவன் முன்னே தாயைப்புணர்ந்தவனுக்குத்தம்பிபோலே அந்த ஆசிரியன் மனைவியையும்புணர விரும்பினான் அப்போது தோண்டத்தோண்டப் பொறுத்துக்கொள்கிற பொறுமையுள்ள பூமியை ஒத்தவளான அந்த ஆசிரியன் மனைவியிடத்திலே. ஆசிரியனில்லாதபோதெல்லாம் போய்ப்போய் எப்போதிடங்கிடைக்கும் எப்போதிடங்கிடைக்குமென்று பலதரமும்போய் அ

ஞ்சாமல் கேட்டுக்கேட்டுப் போவான் அப்படி அவன் கேட்கும்போதெல்லாம் அந்த ஆசிரியன் மனைவி பேசாதிருந்தாள் அப்படியிருக்கப் பின்னுமொருநாள் அந்தச் சித்தனென்பவன் அங்கேசென்று அவள் கையைப்பற்றி யிழுக்க அவனைத்தள்ளிவிட்டுவலிதான கதவைச்சார்த்தித் தாழ்போட்டுக்கொண்டு தன்கற்புக்கு அழிவுவாராமற் செய்துகொண்டாள் அப்போது சித்தன் மிகவுங் காமாக்கினியாலே வெம்பிப் பாவிகளிலும் புறங்கடைநின்ற பாவியாய்ச் செய்த தீமையைத் தன்புருஷனுக்குந் தெரியப்படுத்தாமல் மகாபதிவிரதையானவள் தன்மனத்துள்ளே அவன்செய்தனவெல்லா மடக்கிக்கொண்டு எல்லாவுயிர்களிலு நிறைந்திருக்கின்ற சோமசுந்தரக்கடவுளை நினைந்து வருந்தினள் அதுதெரிந்து சோமசுந்தரக்கடவுள் அந்தச்சித்தன் செய்தகுற்றத்துக்குத் தக்கபடி தண்டிக்கத்திருவுள்ளத்திலெண்ணி ஒருநாள் அந்தக்கிழவனாகிய ஆசிரியன்போல் வடிவுகொண்டு சித்தனிருக்குமிடஞ்சென்று சித்தா யௌவனனாகிய நீயும்மிகவும் வயதுசென்ற கிழவனாகியநானும் வாள்கொண்டுபொருது நம்மிருவருடைய பலமும் தெரிந்துகொள்வோம் நாளைக்கு இந்தப்பட்டணத்துக்கு வெளியே ஓரிடத்திற்குவாவென்று சொல்லிப்போனார் அப்படிக்கடவுளாகிய ஆசிரியன்சொன்னதற்குச் சித்தனுஞ்சம்மதித்து நாளைப்பொருது வெல்லுவோமென்று மனோரதித்த நாலாம்பாதகனான அவன்மனம்போல சூரியன் அஸ்தமித்து இருள்மூடி யிராத்திரியாய் வெடிந்து சூரியனுதையமான பின்பு சித்தன் சிங்கவாகினியைவணங்கிக் கச்சுக்கட்டிக் கத்தி கேடகங்கொண்டு அந்தக்கிழவன் சொன்ன இடஞ்சென்று நின்றான் பின்பு வாள்யுத்தத்துக்கு வாவென்று நேற்று வலியவரச்சொல்லிப் போனவராகிய கடிய ஆண்புலிபோல் முதிர்ந்துவளைந்து கூனிய ஆசிரியனும் வீரகண்டாமணிகட்டிக் கச்சுங்கட்டி விபூதியும் பூசிக்கொண்டு பிரகாசமான கத்தியுங் கேடகமுங்கொண்டு அந்தபுத்தியீனனுக்கு நேரேவந்து சிங்கமுஞ் சிங்கமுமெதிர்த்தாற்போல கடவுளாகிய ஆசிரியனும் சித்தனும் எதிர்ந்து யுத்தஞ் செய்யத்தொடங்கி ஒருவருக்கொருவரெதிர்கொண்டு நின்றும் பின்வாங்கியும் நேரேசென்றெழுந்து இடியேறுபோலக் கெர்ச்சித்தும் பின்பு கேடகத்துள்ளே குனிந்தொடுங்கியும் வெளியே தெரியவந்தும் கத்தியையுருவி இடசாரி வலசாரி திரிந்து வீசிவெட்டியும் அப்படி வெட்டுவதை ஒருவர்க்கொருவர் கேடகத்தாலேதடுத்தும் மீண்டு கொதிப்புக்கொண்டும் கிட்டிச்சென்று நகைத்தும் ஆண்மைத்தனங்கள் பேசியும் மாறிமாறி எதிரிட்டும் பின்பு முதுகுகாட்டி ஓடுகிறதுபோல ஓட்டங்காட்டியும் சக்கராகிருதியாய்ச் சுழன்று கூப்பிட்டும் மறுபடி வெட்டுகின்ற கத்தியை மார்பிலேதாங்கியும் அப்படி வெட்டுவதைத் தப்பிக்கொண்டும் இப்படியாக நாலைந்து நாழிகை நேரம் யுத்தம்பண்ணினார்கள் அப்படி யுத்தம்பண்ணுவதைப் பார்க்கிறவர்களெல்லாருங்கேட்க கிழவனாகிய ஆசிரியன் என்மனைவியை யெண்ணின நெஞ்சைக்குறித்தும் உடன்படச்சொன்ன நாவைக்குறித்தும் அவளைத்தொட்டகையையும் பார்த்த கண்களையும் சித்தா தப்பிக்கொள்ளென்று பலதரமுஞ்சொல்லிச்சொல்லி அந்தநெஞ்சுமுதலானவைகளுக்குத் தக்கதக்கபடி தண்டித்து தலையையும் வெட்டிக் கொன்று தமது திருவுருமறைந்து போயினார் அப்போது சண்டை பண்ணுவதைக் கண்டுகொண்டுநின்ற வாள்வீரர்கள் கிழவாசிரியனைக்காணுமல் அவன் விட்டிற்குப்போய்த் தேடி அவன் மனையாளை ஆசிரியன் எங்குச்சென்றனனென்று கேட்க அவள் கடவுள் கோயிலுக்குப் போயினரென்று சொல்ல அப்பொழுதே கடவுள் கோயிலுக்குப்போன ஆசிரியன் திரும்பிவருவதைத் தேடிக் கண்டவர்கள் ஐயா சித்தனுடனே போர்செய்து அவனை நீ வென்ற பின்பு அந்த யுத்தகளமெல்லாம் தேடித்தேடி இங்கு வந்துகண்டோம் நாங்களென்று சொன்னார்கள் அதுகேட்ட ஆசிரியன் நான் சித்தனுடைய அங்கம்வெட்டினவனல்லேன் நீங்கள் சொல்லுவ தென்னகாரணம் என்னைப்போலங்குவந்து சித்தனுடனே போர்செய்து கொன்றவன்யார் ஆனால் இப்படி நடந்தது இந்த நான்மாடக்கூடனாயகன் திருவுளந்தானேவென்றான் அதுகேட்டுநின்ற மனையாள் அங்கு நிற்கிறவர்களெல்லாருங் கேட்க சித்தன் நெடுநாளாய் தன்னைநெருங்கி அடுத்தடுத்துவந்து உடன்படும்படிகேட்டதும் நேற்றைத்தினம் வந்து கையைப்பற்றியிழுத்ததும் மனம்வெந்து தான் அவனைத் தள்ளிவிட்டுப்போய்க் கதவைமூடித் தாழிட்டுக்கொண்டிருந்ததுந் தெரியச்சொன்னாள் அதுகேட்ட மாணக்கர்களெல்லோரும் ஐயா இந்த அம்மைசொன்னபடியே அங்கு உம்மைப்போல்வந்த வாள்வீரர் சொல்லிச் சொல்லிச் சித்தனைக் கொலைசெய்தாரென்று சொல்ல ஆசிரியன்கேட்டு இப்படி நடந்தது நம்மையெல்லாம் ரக்ஷிக்குங்கடவுளான சொக்கலிங்கமென்னுஞ் சோமசுந்தரன் திருவிளையாடலேயென்று தன்மனையாளும் மாணக்கர்களுங் கூடிவரக் கோயிலுக்குள்ளேபோய் கடவுளைவணங்கி பிரமா விஷ்ணுக்களுக்கெல்லாம் தெளியக்கூடாத உன்பெருமை மிகவுஞ் சிறிய ஏழையான அடியேன்பொருட்டுத் திருவிளையாடலாயிற்றேயென்று துதிக்கப் பாண்டியனும் ப

ட்டணத்து ஜனங்களுங் கடவுள் திருவிளையாடலைக் கண்டு ஆநந்தக்கண்ணீரிலேமூழ்கி அடிக்கடி வணங்கி வணங்கிக் கீதங்கள் பாடியாடித் துதித்து நின்று இந்தசுவாமி அடியார்க்கெளியவர் அநாதிரக்ஷகரென்று கொண்டாடிக் குலோத்துங்க பாண்டியன் மாணிக்கமாலை யென்னு மனையாளுடனே அந்தக்கிழவாசிரியனை யானைமேலேற்றிப் பட்டணப்பிரவேசஞ்செய்வித்துப் பின்பு தன்புதல்வனான அனந்தகுணபாண்டியனுக்குத் தன்னரசாட்சியைக்கொடுத்து.

நிலைநிலையாப்பொருளுணர்ந்துபற்றிகந்துசரணமொருநெறியேசெல்லப்
புலநெறிநீத்தருள்வழிபோய்ப்போதமாந்தன்வலியைப்பொத்திநின்ற
மலவலிவிட்டகலவராவுமிழ்ந்தமதிபோல்விளங்கிமாறியாடுந்
தலைவனடிநிழல்பிரியாப்பேரின்பக்கதியடைந்தான்றமிழர்கோமான்.

அங்கம்வெட்டினபடலம் - முற்றியது.

இருபத்தெட்டாவது

நாகமெய்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

செங்கண்மால்விடைமேல்விடங்கர்செருக்களத்திடைவாளெடுத்
தங்கம்வெட்டியசேவகத்தையறைந்தனந்தமிழ்மாறன்மேற்
சங்கையிட்டமணீசராற்றியதறுகண்வேள்விமுளைத்ததோர்
வெங்கண்வாளரவைத்துணித்துவிளித்தவாறும்விளம்புவாம்.

இரவிமுன்னிருளதெனவிறையருண்முன்னிருண்மலவலியெனவெங்கும்
பரவியவமுதால்விடமகன்றவசப்படிவொழிந்தியாவருமின்பம்
விரவியகளிப்பின்மேவினரிருந்தார்மீனவர்பெருந்தகைவேந்த
னரவணிசடையார்க்கன்புருத்தானேயாகிமண்காவல்செய்திருந்தான்.

குலோத்துங்கபாண்டியன் மோக்ஷமடைந்தபின்பு அவன்மகனாகிய அனந்தகுணபாண்டியன் சிவனுருவமாகிய பஞ்சாக்ஷரமும் உருத்திராக்ஷமும் விபூதிசாதனமுமே பொருளென்று பத்திகொண்டு தனது தகப்பன் முதலாகிய அரசர்களெல்லாரிலுஞ் சிறந்தவனாய் நடக்கிறதினாலே கடவுள் பஞ்சாக்ஷரவொலியும் திருநீற்றினொளியும் உள்ளிருளையும் வெளியிருளையு மோட்டப் பரமசிவனது திருவுருவமாகவேவிளங்கியது பாண்டிநாடெல்லாம். இப்படி விளங்குகின்றதை எண்ணாயிரஞ்சமணர்களுந்தெரிந்து கோபங்கொண்டு நெருப்பில்விழுந்த இரும்புபோல அபிமானஞ்சுடப் பொறாதவர்களாய் அந்தநாயிலுங் கடையான சமணர்கள் பாண்டியனைக்கொல்லவெண்ணி வஞ்சனையான ஒருவேள்விசெய்வதற்கு காதவழியெல்லையளவு வேள்விச்சாலைசெய்து அக்கினி குண்டமுந்தோண்டி நெருப்பிட்டு எட்டுத்திக்கிலும்புகைபடர மூட்டி நக்ஷத்திரங்களெல்லாம் நெல்லுப்பொரிபோலுதிர்ந்துசிதற அக்கினிச்சுவாலை ஆகாயத்தையளாவ நெருப்பைவளர்விக்க அப்படிக்கொதித்தெரிகின்ற குழியிலிருந்து இருண்டபடமும் வாயினிருபுறத்திலும் பாதிச்சந்திரனிரண்டு விளங்கினாற்போன்ற பற்களும் வடவாக்கினிபோன்ற கண்களும் தோன்ற பாதாளத்திருந்து ஒருமலையெழுந்தாற்போல ஒரு அசுரனெழுந்தான் அப்படியெழுந்த அசுரன் கோபித்தெழுந்து சமணர்களே எனக்கு வடவாக்கினியும்வெந்து போகத்தக்க உதராக்கினிபற்றிபசிதாகமாயிருக்கிறதினாலே நீங்கள் இனி எனக்கேவும் வேலையென்னவென்றுகேட்க அதுகேட்டுச் சமணமுனிவர்கள் நீபோய்ப்பாண்டியனை மதுரையோடேயெடுத்து விழுங்கிவருகவென்றேவிக் கூடத்தொடர்ந்தார்கள். இப்படிப் பாயுடுத்துகின்ற சமணர்கள் அனுப்ப வருகின்றபாம்புருபமான அசுரன் பூமியும் ஆகாசமுநிரம்பினவுடம்புடனே விஷமுமிழ்ந்துசிந்துகின்ற துவாரம்பொருந்திய பற்களும் வடவாக்கினிபோலெரிகின்ற கண்ணும் இருள் நிரம்பின மலைக்குகைபோன்ற பிளந்தவாயுமாகி நெடுந்தூர

நீண்ட மலைபோல் வருகிறபோது பாதாளலோகம் வெளியே தோற்றவும் உடலழுந்துதலினாலே பூமி பள்ளமாகவும் கண்களினெருப்புத்தோன்றச் சுவாசம்விடும்போது முன்னேயுள்ளபயிர்கள் தீயவும் காடுகளெல்லாம்பற்றி வேவவும் மரங்களிலிருக்கின்ற பட்சிகளின்சிறகுகள் சுருண்டுவிழவும் உலகமெல்லாமஞ்சவும் உலகத்தைத்தாங்குகின்ற ஆதிசேடனடுங்கவும் சூரியசந்திரர்களஞ்சவும் இவர்களைவிழுங்குகின்ற இராகுகேதுக்களஞ்சவும் திக்கியானைகளஞ்சவும் தண்டதரனை யமனும் பயப்பட்டோடும்படி மதுரைக்குமேற்குத்திசையில் வருகிறதைக் கண்டவர்கள் ஓடிப்போய்ப் பாண்டியனுக்குத்தெரிய அவனை வணங்கி ஐயா நமது மதுரைக்கு மேல்முகமாக வொரு பெரிய விடப்பாம்பு பூமியாகாசமெல்லாந் தன்வாய்க்குளிட்டு விழுங்கும்படி வருகின்றதென்றுசொல்ல அப்படி வாயைத்திறந்துகொண்டு வருகின்றதென்று சொன்னதைக்கேட்டுப் பாண்டியன் அஞ்சாதவனாய் இந்தப்பாம்புமுன்னே யானையை அனுப்பினசமணர்களே வரவிட்டார்களென்று நிதானித்து ஆனாலும் இந்தப்பாம்பையுங்கொல்லுதற்கு நமதுகுலதெய்வமான சுந்தரக்கடவுளையிருக்கின்றுரொன்றுதேறி ஆகாயத்திலிருந்திறங்கின சூரியன்போல விளங்குகின்ற விமானக்கோயிலுக்குப் போய்க் கடவுளைவணங்கிச் சுவாமி பாரம்பரியமாய் அடிமைசெய்து உமதுதிருவடியை ஒருபோது மறவாம லெப்போது மடிமைசெய்கின்ற அடியேன் உமது சொல்வழியே நீதிசெலுத்திவருகின்றேன் இப்போது இந்தமதுரைமுழுதும் அழியும்படி சமணர்களெண்ணி வரவிட்டபாம்பை உமதருளினாலே கொல்லும்படிவேண்டுகின்ற அடியேனைக் கிருபைசெய்தருளவேண்டும் இதுவே உமது கடனென்றுவேண்டிக் கடவுளிசைவுபெற்று வணங்கி அவர்திருவடிகளை உள்ளத்திலேகொண்டு வெளியேவருகின்ற பாண்டியன் வில்லுமம்புங்கொண்டு மதுரைக்குமேற்றிசையில் வருமுன்னே மலைபோ னீண்டுயர்ந்து வருகின்ற பாம்பைக்கண்டான் அப்படி யவன்காணும்போது பாம்பாய்வருகிற அசுரன் அநேகம்புள்ளிகளையுடைய விரிந்தவாயோடுகூடிய படத்தை அகலமாகப்பரப்பி எங்குமிருள்மூட நஞ்சொழுகுகின்றபல்லை அதுக்கி பெருமூச்சுவிட்டுச் சீறி அந்தமதுரைமுழுதும் விழுங்கும்படியாக வாயை ஆவென்றுதிறந்தான் அப்போது ராஜசிங்கமானபாண்டியன் இடியேறஞ்ச அஷ்டகாசம்பண்ணி கையிலிருக்கிற வில்லை இருபுறமும் வளையவளைத்து நாணேறிட்டு அக்கினிசாச்சுல்லியமான கூரியபாணத்தைத்தொடுத்து விட்டான் அப்படி அவன் விட்டபாணங்களெல்லாம் வெறுந்தூளாகக்கடித்துத் துப்பிவிட்டான் அதற்குப் பாண்டியன் சகியாமல் பரமசிவனது பாதபங்கயத்தைநினைத்து ஒருகோடிதான அர்த்தசந்திரபாணத்தைப் பிரயோகித்துவந்த பெரியபாம்பினது வளையுமுடலைத் துண்டுதுண்டாக்கினான் அப்போது இடிபோலே குமுறி மலையிலிருந்துவிழுகிற அருவிபோல இரத்தவெள்ளமோட நீண்டவுடல்புரளசூரியவால்நெளியச் சாகிற அசுரன் முற்காலத்திலே வாசுகிகக்கின ஆலாகலவெள்ளம்போல இருண்டவிஷத்தைக்கக்கினான் உடனே அந்த விஷவாக்கினிபொங்கிப் பட்டணமெல்லாநெருங்கின சோலைகள் கிணறுகள் குளங்கள் நாற்சந்திகூடுமிடங்கள் கல்விச்சாலைகள் அகழ்க்கிடங்குகள் மதில்கள் அரசனரண்மனைகள் மாடங்கள் உபரிகைகள் மேடைகள் கோபுரங்கள் நாடகசாலைகளாகிய எவ்விடங்களிலும்பரவி வியாபிக்க பட்டணத்துஜனங்களெல்லா மயங்கித் தூங்கினவர்கள்போல மடிந்தார்கள் எப்படியென்னில் தங்கள் நிலைமைகுலைந்து உடம்புகள்விம்மிவேர்வைகளுண்டாகி புலன்பொறி கரணங்கள்தடுமாறி பேசும்பேச்சுகள் குழறித்தழுதழுத்து நாவுங்காய்ந்து சுவாசமேலிட்டு அறிவழிந்து மயங்கி மூச்சொடுங்கி உள்ளிலிருக்கிற வுயிர்போகிறது வருகிறதாக இப்படிக்கிடந்தார்கள் அதுகண்டு பாண்டியன் விஷத்தைக்கண்டஞ்சின விஷ்ணுவைப்போலக் கடவுள் கோயிலுக்குள்ளேபோய் வணங்கி எங்கள்குலதெய்வமே உமதுதிருவடிகளையே சரணமென்றடைந்தேனாகையால் முன்னேவந்த கடலைவென்றும் மழையைத்தடுத்தும் யானையை எய்துகொன்றும் இந்தமதுரையைக்காத்ததுபோலவே இந்தவிடத்தினால்வந்த வருத்தத்தையுந் தீர்த்தருளவேணுமென்று பலகால்வேண்ட கிருபைக்கடலான சோமசுந்தரக்கடவுள் தம்முடையசடையிலே தங்கிய சந்திரகலையினமுதத்திலே சிறிதுசிந்திவிட அவர்சிந்தினவுடனே எவ்விடங்களிலும் அந்த அமுதம்பெருகி பாலிலே பிரைமோர்போலக்கலந்து முன்னுள்ள மதுராபுரியாகவே பரிசுத்தஞ்செய்து விஷத்தைப் போக்கியது அப்போது சூரியன்முன்னே இருள்போலவும் கடவுள் திருவருளின்முன்னே மலவலிபோலவும் சந்திரகலையி னமுதத்துளியினாலே விஷந்தீர்ந்து எல்லாருமூர்ச்சைதெளிந்து ஆனந்தபரவசரா யெழுந்து வாழ்ந்திருந்தார்கள் பாண்டியராஜனும் சொக்கலிங்கக்கடவுளுக் கன்புருவாகி உலகமெல்லாம் அரசாண்டிருந்தான்.

நாகமெய்தபடலம் - முற்றியது.

இருபத்தொன்பதாவது

மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

சுருதியின்புறத்தவர்விடுமராவினைச்சுருதி, கருதரும்பரனருளுடைக்களரியன்றுணித்த
பரிசிதங்கதுபொருதமண்படிறர்பின்விடுப்ப, வருபெரும்பசுவிடையினுன்மாய்த்ததும்பகர்வாம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

செங்கோலனந்தகுணமீனவன்றேயங்காப்பக், கொங்கோடவிழ்தார்க்குலபூடணன்றன்னையீன்று
பொங்கோதைஞாலப்பொறைமற்றவன்பாலிறக்கி, யெங்கோனருளாற்சிவமாநகரோறினனே.

அனந்தகுணபாண்டியன் அந்தப் பாம்பைத் துண்டாடினபின்பு அதன்கூடவந்த சமணர்கள் பிரசண்டவாயுவீசக் கலைந்தோடுகிற மேகங்கள்போலக் கலங்கியோடி ஓரிடத்திலே கும்புகூடி நாம்முன்னே விட்டயானையைக்கொன்றாற்போலவே இப்போதனுப்பின பாம்பையுங்கொன்றார்கள் இனி நாம்செய்வதென்னென்று ஆலோசித்து இனி அவர்கள்சைவர்களாகையினாலேபசுவைக்கொல்லார்கள் பழிக்கஞ்சுவார்கள் இதுவேதக்கதானதந்திரமென்று கூடி முன்போலவே ஒருவேள்விசெய்து அக்கினியைவளர்க்க அதினின்றும் ஒரு அசுரன் பசுவடிவாகித் தோன்றினான் அப்படித்தோன்றின பசுவை முன்போலவே அனுப்பினார்கள் அப்போ தந்தப்பசுவானது ஆகாயத்திலோடுகிற மேகங்களைக் கொம்புகளினாலே குத்திக்கோத்து ஆதிசேடனுடையதலையும் எதிரோதோன்றுகிற மலைகளுந் தூளாகக் கால்களாலே மிதித்துப் பிரசண்டவாயுவுமஞ்சப் பெருமூச்செறிந்து அந்தப் பசுவிடுகிற மூச்சுக்காற்றினாலே சராசரங்களெல்லாம் பூளைப்பூப்போலே பறக்கவும் அதன்கோபாக்கினியினாலே உலகமெல்லாந்தீயவும் பக்ஷிகள் மிருகங்கள் பயந்தோடவும் நெருங்கினகாடுகளையும்மலைகளையுங் கொம்பாலேகுத்தி சண்டமாருதம்போலே வேகங்கொண்டு வழியிலே கண்டபேர்களையெல்லாந் துரத்திக்கொன்று இடிபோலேமுழங்கிப் பின்னும் யமன்வருகிறதுபோலே அந்தப்பசுவானது பாண்டியன் மதுரையைக் குறித்து மிகுந்த பலத்துடனே வருகின்றதைப் பாண்டியனும் பட்டணத்துஜனங்களுந் தெரிந்து சோமசுந்தரக்கடவுளை மனதிலே தியானித்துத்துதித்து வந்ததுன்பத்தைத் தெரிவிப்போமென்று கோயிலுக்குப் போய்.

நாதமுறையோபொதுவின்மாறிநடமாடும், பாதமுறையோபலவுயிர்க்குமறிவிக்கும்
போதமுறையோபுனிதபூரணபுராண, வேதமுறையோவெனவிளித்துமுறையிட்டார்.

இப்படி நின்று முறையிடுகின்றவர்களைக் கடவுள் தமது திருவருட்பார்வையினாலே பார்த்து மனமிரங்கித் தமது நந்தியைக்கூப்பிட்டு நீபோய்அந்தச் சமணர்களனுப்பின பசுவைவென்று வருகவென்றருள்செய்தனுப்ப உடனே அந்த நந்தி யமனுந் தன்னைக்கண்டஞ்சக் கண்கள்கொதித்துச் சுவாலைவீச நாக்கைநீட்டி மூக்கைத்துழாவிக் கடைவாயிலே நுரைசோர தலை ஆகாசத்தை அளாவ எழுந்து நெற்றியிலே பட்டமின்ன கொம்புகளிலே பூண்கள் விளங்க முதுகிலே பருமம்குலுங்க கொம்பிலேகட்டினதொங்கற்குஞ்சங்கள் நெற்றிமுன்னே அசைய பூட்டின முத்து முகவட்டுகளிலங்க கழுத்திலே சதங்கை மாலைகள் ஆரவாரிக்க பெரியமணியுங் கணணென்ன முத்துத்தண்டைகளும், கிண்கிணிமாலைகளும், அரசிலைத்தொங்கல்களும், பலஆபரணங்களும்விளங்க, நான்குகால்களிலும், சிலம்புகள் ஒலிக்க கால்களைத் தூக்கிவைத்து நிலத்தைக்கிண்டி எட்டுத்திக்கும் தூளிகள் எழுந்து மறைக்கச் சுவாசம்விட்டு பூமியைக் கொம்பிலே குத்திக்கோத்து மேகங்கள்நேராக எதிர்நின்று நோக்கி நெருங்கி இரண்டுகண்களினு நெருப்புச் சிந்த நடந்தது அப்படி நடந்த நந்தி இரண்டு கொம்பினாலு மேகத்தைக்கிழித்துத் துள்ளி ஒருவெள்ளிமலைபோல நடந்துசென்று அந்தப்பசுவின்மேற்கோபங்கொண்டு நாற்றம்பற்றிச் சுவாசம்வீசிக் கிட்டி மேற்குள்ளது கிழக்காகவும், கிழக்குள்ளதுமேற்காகவும், வடக்குள்ளது தெற்காகவும், தெற்குள்ளது வடக்காகவும் இப்படி முடுக்கிக் கொம்பிலேகோத்து முதுகுகீழாகத்தள்ளி மலைகளைக்கொம்பினாலே குத்தித் திசைகளுக்கப்பாற்போய்விழ வீசி அந்த மலைகளின் சிகரங்களையுடைத்து இன்னமொரு சிகரத்தில் விழவெறிந்து ஆகாயத்தை யளாவின ஆலமரங்களின் கிளைகளை ஒடியமுறித்துச் சமுத்திரத்திலே போய்விழ வீசி இப்படி நந்திதேவர் விளையாடி அந்தச்சமணர்கள் நினைத்தபடியே பசுவுடனே போர்செய்து கொல்லாமல் உயர்ந்தஜாதியான இடபம் தன்னுடைய பெரிய அழகைத் தெரியக்காட்ட அதை

வந்த பசுவானது கண்டு காமங்கொண்டு மன்மதபாணந் தைக்கப்பட்டு உயிருடனே வீரியத்தையும் விட்டுக் கீழேவிழுந்திறந்து ஒருமலைவடிவாய் முடிந்தது அதுகண்டு மதுரைமாநகர மெல்லாம் அளவில்லாத சந்தோஷத்தையடைய வேப்பமாலை யணிந்த பாண்டியன்றேள்கள் பூரிக்க சூரியனைக்கண்ட இருள்போல பசுவின்கூடவந்த சமணர்கூட்டங்க ளெல்லாம் நாணிபோடினர்கள் அன்றுமுதல் வந்த இடபமும் உலகங்களுக்குத்தெரிய ஒரு இடபமலையென்றுசொல்லும்படி விளங்கிநின்றது பின்பு சூட்சுமரூபமாய்க் கடவுள்திருவடியிற் சென்று வணங்கக் கடவுளும் பழையவடிவுடனே நீயிங்கேயிருக்கக்கடவையென்று நிலைபெறச்செய்தார் அப்போது பட்டணத்து ஜனங்களும் பாண்டியராஜனு மிகுந்த சந்தோஷத்தையடைந்து சென்று சன்னிதியிலிருந்த நந்திதேவர் பாதங்களை வணங்கிப்போக சோமசுந்தரக்கடவுளு நந்திதேவருடைய ஜெயத்தைக் கொண்டாடி அங்கயற்கண்ணம்மை யுடனே மகிழ்ந்திருக்குங் காலத்தில் அந்தயிடபமலைமேலே இலங்கையிலிராவணனைக் கொல்லவரும்போது இராமனும் தம்பியுடனே அனுமான் சுக்கிரீவன் முதலான வானரசேனைகள்சூழ வந்திறங்கினன் அதுதெரிந்து அகத்தியமகாமுனிவர் அங்கேவந்து இராமனுக்கு ஆசீர்வாதஞ்சொல்லிச் சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருவிளையாடல்களைச்சொல்ல அக்கடவுள்பெருமையைக்கேட்டுத் தலைமேற்குவித்தகையனுய் அகத்தியருடனே கூடப்போய் பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்திலே முழுகிச் சோமசுந்தரக்கடவு ளடிகளைவணங்கிச் சிவாகமப்படி அருச்சனைபண்ணித் துதித்துக் கனிந்த அன்புடனே தலைமேற்கைகுவித்து கடவுளே இந்தப்பூமண்டலத்திலே அநேகமான சிவதலங்களுள்ளன அவைகளிலே இந்தமதுரை மிகுந்தஆச்சரியமான தலமானதினுலே இது மிகவும் அழகுள்ளதென்ப தெப்படியென்றல் உலகங்களெல்லாம் உன்னிடத்திலேயுண்டாகி நிலையாக நீசெய்த செய்கைபோலவே உன்விளையாடலென்று தெரிய யானைமலையென்றும் நாகமலையென்றும் பசுமலையென்றும் இடபமலையென்று நிலைகொண்டு விளங்குதலாலே இந்தமதுரையே சிறந்தது இன்னும் கண்டவுடனே துன்பங்களைப்போக்குதற்கும் அளவில்லாதசெல்வங்களைக் கொடுத்தற்கும்கருணைகொண்டு நீயிங்கேவிளங்குகின்றசிறப்பினுலே தெய்வநாயகா இந்த இலிங்கத்துக்கொப்பானதொன்றுண்டோ அல்லாமலும் முழுகினவுடனே முன்செய்தபாவங்களெல்லாந் தீர்ந்து உனது சிவானந்தபோகத்தைக் கொடுக்கின்ற இந்தத் தீர்த்தத்துக்கொப்பான தீர்த்தந்தானென்றுண்டோ இன்னமும் எந்தத்தலங்களினு மொவ்வொன்று சிறந்ததாயிருக்கும் இங்கே மூவகைச்சிறப்புமுண்டு ஆதலால் இந்தத்தலத்தை அடைந்தவர்களுக்குச் சித்தசுத்தியும் பலவிதங்களான சித்திகளும் உண்டாகும் ஆனபடியினுலே அடியேனெண்ணிச்செல்கிறகாரியமும் முடிவதரிதானுலு மெப்படியுமுடியும்படியாக அருள்செய்யவேணுமென்று வணங்க அதற்குச் சோமசுந்தரக்கடவுள் இராமா கேட்பாயாக நீ எனக்குத் தென்கிழ்த்திசையிலே சென்று கடலுக்கணைகட்டி அந்தராவணனுடைய பத்துத்தலைகளையு மறுத்துச் சீதைசிறையைநீக்கி மீண்டுஉன்னுடைய அயோத்திக்குச்சென்று பலகாலம் உலகங்களை யாண்டு பின்பு வைகுண்டமடையக் கடவை யென்றும் அமுர்தம் போலத் தித்திக்கத் துன்பப்படாதே யென்றும் திருவருள்செய்ய அப்படிச் சொன்ன அசரீரிவாக்கைக் கேட்டு வணங்கித் துதித்துக் கடவுளிடத்திலே விடைகொண்டு சென்று வேதத்துக்குப் பொருளருளிச்செய்த கடவுளருளின்படியே இலங்கையிற் சென்று பாவியான ராவணனைக்கொன்று அவன் தம்பி விபீஷணனுக்கு அந்தஇலங்கையைக்கொடுத்துப்பின்பு திருவிராமேச்சுரப்பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்துக் கருணைபெற்று தன்னைப்பற்றினபழியைத் தொலைத்து இந்திரன்பழிதீர்த்த கடவுளை மீண்டும்வந்து வணங்கித் துதித்துச் சீதையுடனே இராமன் அயோத்திசென்றான் பின்பு அனந்தகுணபாண்டியன் தனதுபுதல்வனுகிய குலபூடணனுக்கு அரசாட்சியைக் கொடுத்துத் தான் சிவலோகஞ்சேர்ந்தான்.

மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம் - முற்றியது.

முப்பதாவது

மெய்க்காட்டிட்டபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

பாவமெனவடிவெடுத்தபடிற்றமணர்பழித்தழல்செய், தேவவருமறப்பசுவையேறுயர்த்தோன்விடைநந்தி
காவலனைவிடுத்தழித்தகதையுரைத்துமட்டாலைச், சேவகன்மெய்க்காட்டிட்டுவிளையாடுந்திறமுரைப்பாம்.[க்

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தனக்குயிர்த்துணையாநின்றசாமந்தன்றன்னைநோக்கி, யுனக்கெளிவந்தார்கூடலுடையநாயகரோவென்று
லெனககவராவார்நீயேயென்றவந்கியாவுகல்கி, மனக்கவல்பின்றிவாழ்ந்தான்மதிவழிவந்தமைந்தன்.

பின்பு குலபூடணபாண்டியன் தனதுசெங்கோல்செலுத்தி அரசாண்டு வருகிறகாலத்தில் அவனுடையசேனை காவலனாகிய சவுந்தரசாமந்தனென்பவன் சிவனடியார்களை பரமசிவமாக அன்புசெய்து பூசித்துநடந்து அரசனுக்கு இம்மைமறுமைக்குந்துணையாகி வருகிறபோது வேடர்களுக் கரசனான சேதிராயனை ஒருவேடன்மிகுந்த பலாட்டியனாய் மேலிட்டு ரதகஜதுரக பதாதிகளுடனே பாண்டியன்மேலே படையெடுத்துச்சென்று வெல்லவேணுமென்றெண்ணங்கொண்டு வலிசெய்வதைக் குலபூடணபாண்டியன் றெரிந்துதனதுபாதநிழலிலே வணங்கிநிற்கின்ற சாமந்தனைப்பார்த்து சாமந்தா நமதுபொக்கிஷத்தைத்திறந்து வேண்டியதிரவியங்களை யெடுத்துக்கொண்டு செலவுசெய்து இன்னமும் சிலசேனைகள் சேகரமாக்கிப் படைவலிமை செய்துகொள்ளென்று ஆக்ஞாபிக்க சாமந்தன் அந்த உத்தரவுகேட்டு அவனுக்கினை பின்னேதள்ள சிவனருள்வந்துமுன்னே பற்றியிழுக்க விரைவிலேசென்று பொக்கிஷத்தைத்திறந்து அரசனீதிப்படியே சம்பாதித்துச்சேர்த்திருக்கிற திரவியங்களில் தனது ஆசைநிரம்பத்தக்க பொருள்கள் கைக்கொண்டு அளவிறந்த மகிழ்ச்சியுடனே கடவுள்கோயிலுக்குப்போய்ப் பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்திலேமுழுகி நீராடி தனதுள்ளே மெய்யன்பு வடிவமான வேதப்பொருளை வணங்கித் துதித்துபரமேட்டியான கடவுளேஉமதுதிருவருளாலேநான்எண்ணினகாரிய முடிக்கவேண்டும்இப்போது நான்கொண்ட பொருள்களெல்லாம் உனக்கும்உன்னடியார்களுக்குமே ஆகவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டு புண்ணியவழியாகவந்த அந்தப் பொருள்களெல்லாம்சிவபுண்ணியத்திலேயே செலவுசெய்ய நினைவுகொண்டு கடவுளுக்கு ஆகாயத்தை யளாவுகின்றகோபுரங்களும் ஆயிரக்கால்மண்டபமும் கண்டிகையும் வயிரமணிகோளகையும் குண்டலமும் முத்துக்குடைகளும் கொடிகளும்செய்து தேவர்களுக்குப் பூசையும் பிராமணப்பிள்ளைகளுக்குப் பூணநூற்கலியாணங்களும் வேள்விகளும் பிராமண சமாராதனமும் துறவிகளுக்கு ஆடைவுணவு மருந்துகளும் பலவேறுதருமங்களு மேன்மேலாக விருத்திசெய்து யாரானாலும் சிவவேடமாகக்கண்டால் அவர்களை எதிர்கொண்டுவணங்கி அவர்களேதனது பிறப்பறுக்க வடிவுகொண்டவர்களென்று விசுவசித்து மாறாத அன்புஉள்ளத்திலேகசிந்து பெருகப்பூசித்து அறுசுவைப்போசனமு மூண்பித்து தினந்தோறுமிஞ்சின மிச்சிலுண்டு இன்று ஆயிரம்பேருக்குப் போசனம் நாளை இரண்டாயிரம்பேருக்குப் போசனம் நாளைக்கழித்துவருநாள் மூவாயிரம்பேருக்குப் போசனம் இப்படி நாளுக்குநாள் மேன்மேலும் அபிவிர்த்திசெய்து பாண்டியன் பொருள்களெல்லாம் சிவனுக்கும் சிவனடியார்களுக்குமாகச் செலவுசெய்வதைப்பாண்டியனுக்குச் சிலர்தெரிவிக்க சேனாதிபதியான சாமந்தன் பாண்டியன் அரசாட்சி மண்டபத்திற்சென்று ராஜகாரியம் பார்க்கிறவர்களோடுகூடி வெவ்வேறு நாடுகளிலுள்ள வீரர்களுக்கெல்லாம்திரவியங்களனுப்பி அவரவர்களைச் சேவகத்திலே பதிவுசெய்கிறவனாகப் பாவனைகாட்டித்தாக்கீதான ஓலைகள் தெலுங்கர் கலிங்கர் விராடர் மாராடர் கொங்கர் வங்கர் துருக்கர் முதலானவர்களுக்கு மெய்போலப் பொய்யாக வெங்கு மோலைகளனுப்பிவிட்டிருக்க இப்படி ஆறுமாதக் காலவளவும் அந்தச்சேவகர்கள் வரக்காணமல் பாண்டியன் சேனாதிபதியை அழைத்து நாளைச் சூரியனுதைய மாகுதற்கு முன்னே நீகூட்டின அந்தச் சேவகர்களெல்லாம் வந்து சேரவேணுமென்று கண்டனை செய்தான் அப்படிக்கண்டிப்பாய் உத்தரவுசெய்த பாண்டியன் மனதுக்கிசைவாகச் சாமந்தனு மொப்புக்கொண்டு வெள்ளியம்பலத்திலாடுகிற கடவுள் பாதங்களிலே விழுந்துவணங்கிசுவாமி பாண்டியன் கொடுத்ததிரவியங்களெல்லா முழுதுங்கொண்டு என்னையும் பணிவிடை கொண்டாயல்லவோஇனி அந்தச்சேவகர்களாகிய சேனைகள் வந்து சேருவதெப்படி யென்று வேண்டிநிற்க அப்போது அடியார்கள் குறைதீர்த்தாளுவதேவிரதமாகக்கொண்ட கூடற்கடவுள் திருவருளினாலேசாமந்தா நீவாங்கினபொருளளவுக்கேற்றசேனைகளுடனே நாளைவருகின்றோம் நீபாண்டியன் சபையிற்போயிருவென்று ஆகாயத்திலிருந்துதிருவாக்குண்டாகஅந்த வார்த்தைகேட்டு சாமந்தன் பெரிதானமகிழ்வுகொண்டு தன்வீட்டிற்போயிருந்து பொழுதுபோனபின்பு விடிவதெப்போதோவென்று தூங்காமல் அடிக்கடி ஆகாயத்தைப்பார்த்து நக்ஷத்திரங்களையெண்ணியெண்ணிக் கடவுள்வருவதைக்குறித்து நாழிகைபார்த்துப்பார்த்து அன்றிராத்திரி கழிக்க சோமசுந்தரக்கடவுள் தமது பூதகணங்களை வீரராகச்செய்துதாமுமொரு குதிரைவீரராய்த் தமதன்பனானசாமந்தனுக்காக வருவதைப் பார்க்கவேண்டினவன் போலச் சூரியனுதையமானான்.

அப்படிச்சூரிய னுதையமானவுடனே வீரர்கள்சிங்கமான சாமந்தன் எழுந்து சென்று கிருபாமூர்த்தியான கூடற்கடவுளை வணங்கித் துதித்துக்கொண்டு மீண்டுபோய்ப் பாண்டியன் அரண்மனையைக்கிட்டுமுன்னே சங்குகன்னன் முதலான பிரமதகணங்களும் குண்டோதரன் முதலாகிய பூதவீரர்களுங்கூடி மகாவீரர்களாய் வேல் வாள் குந்தம் தோமர

ம் சக்கரம் சூலம் வில் முதலான பதினெட்டாயுதங்களுங்கொண்ட கையர்களாய் வீரகண்டாமணிகட்டிய காலர்களாய்ச் சூழ்ந்துவர நந்தி மாகாளன்பிருங்கி நிகும்பன் கும்போதரன் முதலான தலைவர்கள் சூழக் கவசங்களிட்டு நெற்றியிலே திரிபுண்டரந்தரித்து கத்தி கேடகங்களுங்கொண்டு முன்னே குதிரைச்சேவகராய்ச்சூழ சாமரங்கள் பிச்சங்கள் குடைகள் கொடிகள் தோன்ற எங்கும் வாத்தியங்கள் முழங்க தமது விடையையே குதிரையாகமேற்கொண்டு சோமசுந்தரக்கடவுளு மொருதனிவீரராய் வந்தார் அப்படி வருகிறபோது முன்னே மதுரைமேலே கடல் பொங்கிவந்ததுபோலே பலவாத்தியங்களும் ஒலிக்கிற சத்தங்களும் பாய்கின்ற குதிரைகள் அனுமானிக்கிற சத்தங்களும் இடிபோலே வீரர்கள் கெர்ச்சிக்கிற சத்தங்களும் ஒன்றாய்க்கூடிக் கல்லென்கிற சத்தமாய்க் கலந்துவருகிற சேனைகளின் வரவைக்கண்டு பாண்டியன் சபைக்குப்போகிற சேனாதிபதியானசாமந்தன் பாண்டியனுக்குமுன்னே போய் இதோ சேனைகள் வருகிறதென்றுசொல்ல பாண்டியன் மிகுந்த சந்தோஷங்கொண்டு அரண்மனைக்குவெளியே வந்து ஒருமண்டபத்திலே யிட்ட சிங்காசனத்திலிருந்து பகைவரை வெல்லுவோ மென்கிற மகிழ்வுமிகுந்து சேனைகளின் பெருக்கத்தைக்கண்டு இந்த வீரர்கள் எந்த எந்தத் தேசத்தார்கள் சொல்லென்ன பாண்டியன்முன்னே நின்று துன்பந்தீர்ந்த மனத்தையுடைய சாமந்தன் தன் கையிலிருக்கிற பொன்பிரம்பை நீட்டி அவரவர்களை வரிசையாக நிறுத்தி ஐயா இவர்களெல்லாம் கொங்கதேசத்தார்கள் இவர்கள் குருநாடர் இவர்கள் கங்கநாடர் இவர்கள் கருநாடர் இவர்கள் அங்கநாடர் இவர்கள் ஆரியநாடர் இவர்கள் வங்கநாடர் இவர்கள் மாளவநாடர் இவர்கள் குலிந்தநாடர் இவர்கள் கொங்கணநாடர் இவர்கள்தெலுங்கநாடர் இவர்கள் சிங்களநாடர் இவர்கள் கலிங்கநாடர் இவர்கள் கௌடநாடர் இவர்கள் ஒட்டியநாடர் இவர்கள் கொல்லநாடர் இவர்கள் கூர்ச்சரநாடர் இவர்கள் பல்லவநாடர் இவர்கள் பப்பரநாடர் இவர்கள் வில்லநாடர் இவர்கள்விதேகநாடர் இவர்கள் கடாரநாடர் இவர்கள் கேகயநாடர் இவர்கள் மாகதநாடர் இவர்கள் மராடநாடர் இவர்கள் காஞ்சிநாடர் இவர்கள்நாகரிகநாடர் இவர்களெல்லாம் நம்முடைய நாட்டைச்சேர்ந்தவர்களென்று மெய்க்காட்டித் தெரிவித்துப் பின்னும் இப்படிப்பட்ட தேசத்தார்களெல்லா மெப்படி வந்தார்களென்றால் உமது கொடைப்பொருளினாலே வந்தார்களென்று சொன்னான் அப்போது அந்தச்சேனைகளிலே தூரத்திலே ஒரு குதிரைமேலேறிக்கொண்டுபின்றாங்கிநிற்கிற தனிவீரரைப்பார்த்து இவர்யாரென்றுபாண்டியன்கேட்க சாமந்தன்வணங்கி ஐயா இந்தவீரர்களில் யாரைத்தான் இன்னாரென்று தெரிவதென்று சொல்ல பாண்டியன் அந்த வீரரை இங்கே கூட்டிவாவென்ன உடனே பாண்டியன் ஆக்கினைக் கடங்கினவர்போலே சட்டையணிந்துநிற்கிற அந்த வீரரும் அருகேவரக்கண்டு பாண்டியன் அளவில்லாத மகிழ்வுகொண்டு பொன்னாபரணங்கள் ரத்தினாபரணங்கள் பொன்வஸ்திரங்கள் முதலான வெகுமானங்கள்கொடுக்க மெய்யன்பனான சாமந்தனுக்காக அவரும் வாங்கித் தரித்துக்கொண்டு தம்மோடு தகுதியான வீரர்களுக்குங்கொடுத்து தாமேறினகுதிரையை நடத்தி ஐந்துவகை வேகங்களையுங்காட்டிப்பின்பு தமது சேனைத்திரளிலே போய்க்கூடினார் அப்போதுவேடராஜனாகிய சேதிராயன் வேட்டைக்குப்போய் புலியாலடிபட் டிறந்தானென்று ஒரு தூதன் வந்துசொல்ல பாண்டியன் சேனைகளைநோக்கி முகமலர்ச்சியாய்ச் சந்தோஷங்கொண்டு சாமந்தனுக்கு அளவில்லாத சிறப்புக்கொண்ட முதன்மையும் வரிசைகளும்அதிகமாகக்கொடுத்து மெய்க்காட்டினசேனைகளெல்லாம் அவரவர் இடங்கள்போய்ச் சேரச்செலுத்தென்று சாமந்தனுக்கு விடைகொடுக்க அப்படியே சாமந்தன் அவரவர்களுக்கு உத்தரவுகொடுத் தனுப்புகிறவன்போல நடைகாட்ட தனிவீரரான கடவுளும் அங்கேநின்றது நின்றார்போலவே தமது வீரர்களோடே கூட மறைவாயினார் அதுகண்ட பாண்டியன் அதிசயித்து தன்னுள்ளே சந்தேகித்து நன்றாய் ஆலோசித்துப்பார்த்து இது நமதுகுலதெய்வமான கடவுள் திருவிளையாடலென்று நினைத்து ஆனந்தக்கண்ணீர்சிந்தி புளகாங்கிதனாய் மெய்யன்புவடிவாய் தனக்கு உயிர்த்துணையான சாமந்தனைப் பார்த்து உனக்கு எளிதே வந்தவர் கூடற்கடவுளேயானால் எனக்கு அக்கடவுள் நீயேயல்லது வேறுண்டோ வென்று மிகவுங் கொண்டாடி சாமந்தனுக்குப் பின்னும் அதிக சிறப்புகள் செய்து பகைவரால் வரு மனக்கவலை தீர்ந்து வாழ்ந்திருந்தான் குலபூடணபாண்டியன்.

மெய்க்காட்டிட்டபடலம்-முற்றியது.

முப்பத்தொன்றுவது

உலவாக்கிழியருளியபடலம்.

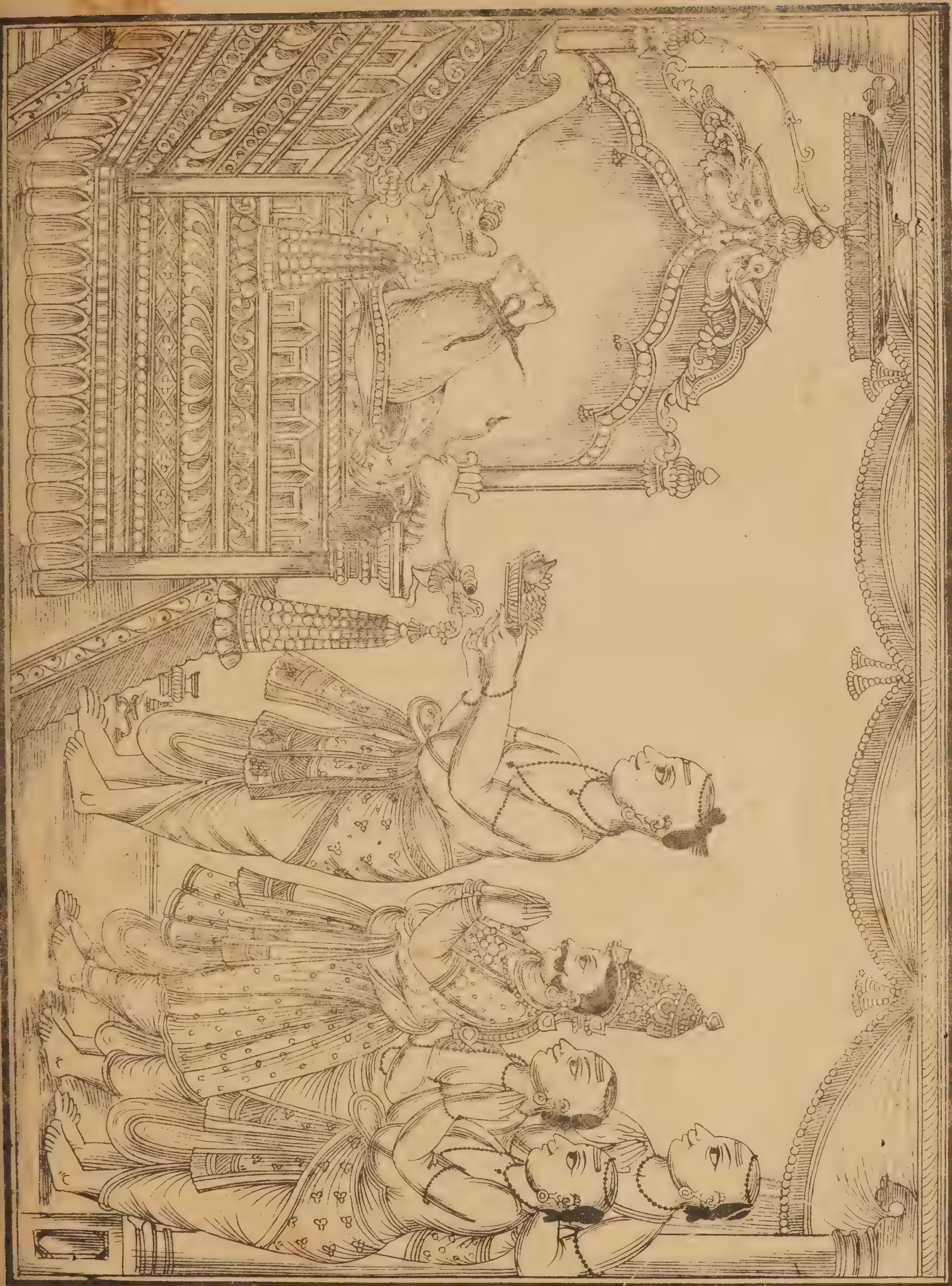
அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அடியார்பொருட்டுப்பரிவயவராகிச்செழியன்காணவிடைக்
கொடியார்வந்துமெய்க்காட்டுக்கொடுத்தவண்ணமெடுத்துரைத்துங்
கடியார்கொன்றைமுடியாரக்கன்னிநாடன்றனக்கிசைந்த
படியாலுலவாக்கிழிகொடுத்தபடியையறிந்தபடிபகர்வாம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வையாகரணர்கணையாயிகர்மறைவல்லோர்மறைமுடிசொல்லாய்வோர்
மெய்யாமிருதிகள்பொய்யாவிரதிகள்வேள்வித்தழல்களைவாழ்விப்போர்
பையாடரவணியையானனனுரைபகர்வோருலகியலகல்வோர்க
ளெய்யாதுறைதலினையாதளகையதென்னப்பொலிவதுதென்னாடு.

பின்பு குலபூடண பாண்டியன் சோமவாரந் தொடங்கிச் சிவதருமங்களெல்லாம் வழுவாமல் அனுஷ்டித்துவருகிற பலத்தினாலே தன்னாட்டிலே யுள்ள பிராமணர்களை அசட்டைபண்ண அதனாலே மழையில்லாமல் நீர்பெருகுதலின்றி விளைவுகுறைந்தது பாண்டிநாடெல்லாம் அக்காலத்திலே முனிவர்களெல்லாம் வறுமையடைந்து பூணநூலும் வேதநூலும்போய் முனிவர்கடன் தேவர்கடன் பிதிர்க்கள் கடன்களாகிய யாகங்களெல்லாம் போய் அக்கிரமங்களைச்செய்து பசிபொறாமல் அந்நியதேசங்களுக்குப் போய்விட்டார்கள் குடிகளெல்லாம் பசியாலே புழுங்கியழிந்து எந்தநாட்டுக்குப் போவோமென்று மிகவும்வருந்துகின்ற செய்கைகண்டு பாண்டியன் ஐயோவென்றிரங்கி சோமவாரத்தினன்றுபொற்றாமரைத்தீர்த்தத்திலே போய்முழுகி சித்திவிநாயகனைப் பூசைபண்ணி தனது மெய்யன்பினாலே மீனாட்சிசுந்தரேசுவரரை அருச்சனைசெய்து சன்னிதியிலே விழுந்து நமஸ்கரித்துக் கைகளைக்குவித்துத் துதித்து ஆனந்தித்து சுவாமி உலகத்திலுள்ள வுயிர்களுக்கெல்லாம் நீ உயிர் அல்லவோ இந்த வுயிர்கள் பசியால் வருந்துகிறவருத்தம் அடியேனை வருத்த வேண்டியதென்ன நான் சம்பாதித்த பொருள்களெல்லாம் தருமவழியேதானே செலவாயின இனி சுவாமி உம்முடையமனமகிழ்ந்து எனது துன்பநோயைத்தீர்க்க கிருபாநோக்கஞ் செய்யவேண்டுமென்று மிகவும்வேண்ட அப்போது கடவுள்வேண்டுகின்ற பாண்டியன் குற்றத்தைச் சிறிது உள்ளத்தேகொண்டு அவன்சொல்வது காதில்விழாததுபோலப்பேசாமலிருக்க அப்போது பாண்டியன் தன்வீட்டிற்குப்போய் கடவுள் திருவடியி லன்புபெறும்படி யெண்ணி வெறுநிலத்தே கிடந்து நித்திரைகொண்டான் அப்போது வெள்ளியம்பலவாணர் அவன்கனவிலே சங்கக்குழையணிந்து வெண்ணீறுபூசி சரிகோவணங்கட்டி மார்பிலே சிங்கத்தோல்கிடந்து விளங்க ஒருசித்தராக வெழுந்தருளி பாண்டியன் முன்னேநின்று பாண்டியா நீஎப்போதும் என்னிடத்திலே அன்புள்ளவன் உலகத்திலுண்டாகிற துன்பங்களைப்போக்கி கோணாமல் நீதிசெலுத்துகின்ற செங்கோலுடையவன் ஆனாலும் உன்னிடத்தே ஒரு குறையுண்டானதினாலே எக்காலத்தும் குறைவுபடாத வுனதுநாட்டிலே இக்காலத்திலே வேள்விகள் குறைந்து வறுமைநோயுண்டாயிற்று ஆனால் எனக்கு வேதமேபீடிகை வேதமேபாதுகை வேதமே வாகனம் வேதமே சிலம்பு வேதமேகோவணம் வேதமே கண்கள் வேதமே பேச்சு வேதமே வடிவம் இன்னம் வேதமே எனதாக்கினைசத்திரூபமாய் விதிவிலக்காய் ஞானபோதனைசெய்து நிலைநிறுத்திப் பலவுயிர்களுக்கும் போகங்களைக்கொடுத்து வேறுபாடுசெய்கிற வியாதிகளைத் தீர்த்து மோக்ஷத்தையுந் தரவல்லது எனதுசெங்கோலும் அந்தவேதமே அந்தவேதங்களை நிலைபெறச்செய்கிற வேதியர்கள் அந்த வேதநூலின்வழியே கலிதோஷத்தைத் தீர்த்து யாகங்களைவளர்த்து என்னிடத்திலே தங்கள்மனத்தைச்செலுத்துகிறவர்கள் அவர்களாலே செய்யப்படுகிற வேள்விகளே மழைக்குக்காரணம் அப்படிப்பட்ட பிராமணர்களை யிகழ்ந்து கைவிட்டாய் அதனாலேமழையில்லாமல் வறுமையுண்டாயிற்று ஆதலால்மூன்றுலோகங்களும் பிழைக்க மூன்றுதீயும் வளர்க்கின்ற இந்தப்பிராமணர்களை யானாகநினைத்து நாள்களெல்லாம் பலவகையான தருமங்களைப் பெருகச்செய்து செங்கோல்செலுத்தி ஆக்கினைசக்கரஞ் செல்ல வாழக்கடவையென்று பாண்டியனது முற்காலப்பயன்

போலே எளிதாய்வந்த கடவுள் உலவாக்கிழி யொன்றுகொடுத்து இந்தக்கிழியிலே நீயெவ்வளவுபொன் எடுத்துச் செலவுசெய்தாலும் அந்தக்கிழி பழையபடியே நான்கொடுத்த அளவிற்குறையாம லிருக்கும் ஆகையாலிதைக்கொண்டு வந்தவறுமையைத் தீரென்றுகொடுத்துப் பாண்டியன் மனக்கவலைதீரத் திருநீறுசாத்தித் தமதுதிருவுருமறைந்தார். உடனே பாண்டியன் தான்கண்டகனு மெய்யாக வணங்கியெழுந்து சோமசுந்தரக்கடவுள் சித்தராய்வந்துகொடுத்த பொற்கிழியை தனதுமணிமுடிமேலேகொண்டு பேரானந்தம்விளங்க ஒருமுகூர்த்தகாலம் கூத்தாடி மந்திரிகளுக்கும் படைத்தலைவர்களுக்குங் காட்டித் தெரிவித்து தனது சிங்காசனத்தின்மேலே அந்தப் பொன்முடிப்பை வைத்து வேதங்களுஞ் சங்கங்களுமுழங்கச் சந்தனம்பூசி புஷ்பமாலைகளணிந்துபத்துவித வாசனைத்தூபங்கொடுத்து நெய்விளக்குக் கர்ப்பூரவிளக்குகள்காட்டி கங்காதரக்கடவுளாக நினைத்துப்பூசைசெய்து கிட்டிவணங்கி வலஞ்செய்துபொன்முடிப்பையவிழ்த்து வேண்டியஅளவுகொண்டுமுத்தீவேதியர்க்கும் வேள்விகளுக்கும் இன்னம் எல்லாருக்கும் கொடுக்கக்கொடுக்க அந்தப் பொன்முடிப்பு குறையாத மோக்ஷவின்பம்போல வளர அந்தப்பொன்முடிப்பினாலே உண்டாகுகின்ற பொருள்களைக்கொண்டுருகச்செய்து இந்திரவிமானக்கோயிலை உள்ளும்புறம்புமெழுகி ஞானக்கொழுந்துபோலும் அங்கயற்கண்ணியென்னு மீனாட்சிகோயில் அறுகாற்பீடம் வாயில் முதலானவெல்லாம் அலங்காரமாக சுவர்னகஜிதமாக்கிப் பின்னும் அந்தப்பொற்கிழியாகிய கடலிலே பொன்னாகிய நீரை மொண்டுமொண்டு தினந்தினம் குலபூடணபாண்டியனென்னுமேகம் பொழிய தெய்வதருமங்கள் வளர்ந்ததினாலே விட்புறமேகங்கள் முந்நீர்க்கடலிலே மொண்டு மொண்டு பெய்து திருநாட்டிலே பலவளங்களும் வளர்ந்து கன்னிநாடு அளகைநாடுபோலச் செல்வந்தழைத்து வையாகரணர்களும் நையாயிகர்களும் வைதிகர்களும் வேதாந்திகளும் தருமசாஸ்திரிகளும் பூர்வாசிரமிகளும் தீக்ஷிதர்களும் சைவாகமிகளும் சந்நியாசிகளும் நிறைந்து தென்னாடு திருமால்வடிவாகியவையகத்திலே திருமால் திருவுந்திபோல விளங்கி அந்த உந்திப்பொகுட்டுப்போன்ற பொதிகையில் நான்முகன்போல அகத்தியமாமுனிவர் விளங்கி முத்தமிழ்வேத முழங்குகின்றன.

உலவாக்கிழியருளியபடலம் - முற்றியது.

முப்பத்திரண்டாவது

வளையல்விற்றபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

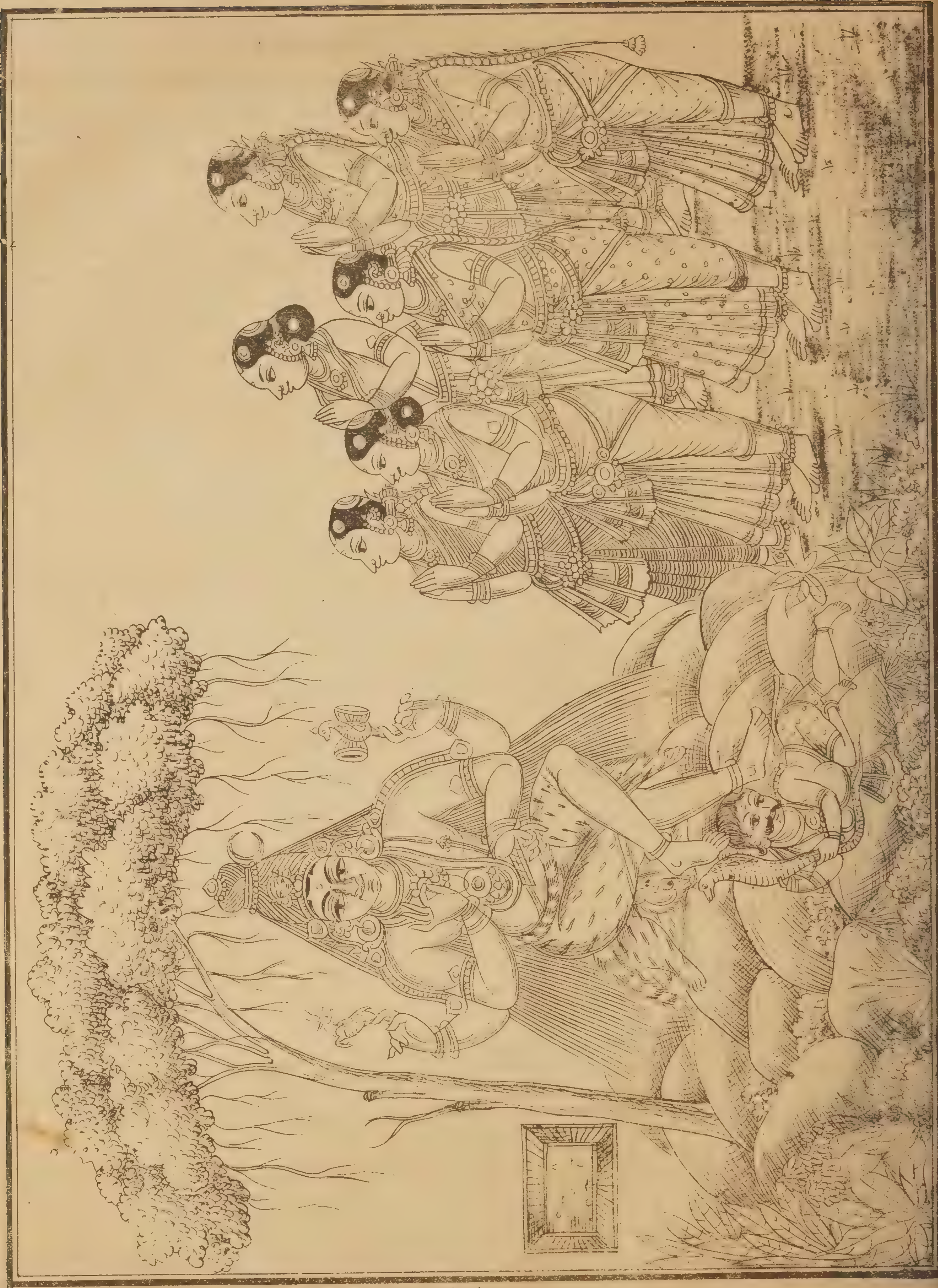
வேதந்தனதுவடிவென்றுவிண்ணின்றிழிந்தவிமானமறைக்
கீதன்செழியன்றனக்குலவாக்கிழிதந்தளித்தவழியிதுவப்
போதங்கடந்தபொருள்வணிகப்புத்தேண்மாடமணிமறுகு
பாதந்தடவநடந்துவளைபகர்ந்தபரிசுபகர்கிற்பாம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பிறந்தமைந்தரளவிறந்தபெருமைகொண்டபெருமிதஞ்
சிறந்தவீரமாற்றலேற்றதிறல்புனைந்துவைகினர்
மறந்ததும்புவேனெடுங்கண்வணிகமாதர்சிறிதுநா
றெந்தரன்றனருளடைந்துதுணையடிக்கண்வைகினர்.

மேல் குலபூடண பாண்டியன் ஆக்கினைசக்கரஞ்செலுத்திவருகிற நாளிலே முன்னாள் தாருகாவனத்திலே வாசஞ்செய்கிற தெய்வரிஷிபத்தினிகள் கற்புநிலையை அளவுசெய்யவேண்டி மன்மதனையெரித்தகடவுள் தாமே ஒருகாபாலிவடிவங்கொண்டு பிச்சைவாங்குகிறவராய் வேதமே கோவணமாக உடம்பெல்லாம் விபூதிதூளிதராய் கீதங்கள்பாடுகிறசெவந்த கனிபோன்றவாயும் உள்ளேநகையும் கிண்கிணியணிந்த திருவடிகளும் அவைகளுக்கிட்ட பாதுகைகளும் பிச்சைவாங்கும்பாத்திரமுங்கொண்டுஇரதிதேவி புருடனே தவவேடங் கொண்டாற்போலத் திருவேடங்கொண்டு வரும்போது பாதகமலங்களில

ணிந்த சிலம்பினொலியும் கண்டமதிரப்பாடுகிற சங்கீதவொலியும் கையிலேகொண்ட உடுக்கையினொலியும்சென்று அந்த ரிஷிபத்தினிகள் காதுகளைக் கிழித்துக்கொண்டு மனமும்வேறுபட்டு அவர்கள் கற்புநிலையையுந் தளரச்செய்ய அவர்கள் கையிலே பிச்சைகொண்டு பள்ளத்திலே பாய்கிற நீர்போல தங்கள் வீட்டுக்கு வெளியேவந்து பிச்சையிடுகிறவர்கள் ஐயர் பலிபாத்திரத்திலேயிடுகிறபிச்சைச் சோற்றோடுகூடக் கையில்வளைகளுங் கழன்றிடுவார்கள். பின்னுந் தங்கள் கருத்திலுள்ள நாணையிழப்பதையல்லாமல் இடையி லணிந்த மேகலைநாணுமிழப்பார்கள். (நாண்—வெட்கம்-கயிறு.) மார்பிலே மன்மதன் அம்புபடதங்கள் கண்ணம்பும்பட நின்று சோர்வார்கள். (அம்பு—பாணம்-நீர்) பின்னு மந்தப்பெண்கள் ஐயர்முன்னே வந்து ஓய் ஐயரே எங்கள் கைவளையைத் தாருமென்ன ஐயர் வளை உங்கள் கண்டத்திலிருக்கிறதென்றார். (வளை—வளையல்-சங்கு.) அந்தப்பெண்கள் ஐயரே எங்கள் கலையினைத்தாருமென்ன ஐயர் உங்கள் முகமதியிலேயிருக்கின்றது கலையென்றார். (கலை—ஆடை-ஒளி.) பெண்கள் இடையறிந்துவந்து எங்களைச்சேருமென்ன ஐயர் பெண்களே உங்களுக்கு இடையோ காணக்கூடா திருக்கிறதென்றார். (இடை—சமயம்-இடுப்பு.) பெண்கள் அது அப்படியானால் எங்கள்பழையநிறத்தைத்தந்து எங்களுக்கு விடைகொடுமென்ன ஐயர் பெண்களே நமது விடை கடலிலே கிடந்து தூங்குமென்றார். (விடை—உத்தரவு-இடபம்.) பெண்கள் இந்தக்கபாலிக்கு எப்போதும்நடுவில்லையென்ன ஐயர்நடுவில்லாமை உங்களுக்கேயென்றார். (நடு—நியாயம் .. இடுப்பு.) பெண்கள் இந்த ஐயர்நெஞ்சுகல்லென்ன ஐயர் பெண்களே உங்கள் கொங்கைகளே கல்லென்றார், (கல்—இளகாமை-மலை.) பெண்கள் ஐயரே கங்கைநீர்சுமப்ப தென்னகாரணமென்ன ஐயர் பெண்களே உங்களிடத்திலேபலியேற்கவென்றார். (கங்கைநீர்—கங்காசலம்-தலையோட்டைக் கையிலேகொண்டநீர்) பெண்கள் ஐயரே நீர்சொன்ன செப்பு எப்படிப்போலிருந்ததென்ன ஐயர் பெண்களே உங்கள் கொங்கைபோலிருக்கு மென்றார். (செப்பு—உத்தரவு-செப்பு.) பெண்கள் உம்முடைய கந்தரம் கறுத்தது எதுக்காகவென்ன ஐயர் மழைபெய்தற் கென்றார். (கந்தரம்—கழுத்து-மேகம்.) பெண்கள் என்னஉத்தரஞ்சொன்னீரென்ன ஐயர் தெற்கேநின்றுபார்த்தால் உத்தரந் தெரியுமென்றார்.(உத்தரம்—விடை-வடக்கு.) பெண்கள் ஐயர் கண்ணிலே தங்களுருவைக்கண்டு அதைப்போலவே எங்களையு மிருக்கச்செய்யுமென்ன ஐயர் பெண்களே உங்கள்கண்ணிலும் நம்மிலுஞ்சிறந்தவரிருக்கிறார் அவரைக்காணுங்களென்றார். இப்படியாகப்பெண்களிலே சிலர் கும்பிட்டுக்கொண்டுநிற்பார்கள் சிலர்சரணமென்றுபாதத்திலே விழுவார்கள் சிலர் தங்கள்கைகளைநீட்டி யெட்டித்தழுவுவார்கள்அதற்குஐயர் அகப்படாமல்நிற்பார்அதற்கு அப்பெண்கள் ஐயரே நீர் எங்களைத்தழுவாமற்போனாலும் எங்களிடையிலிருந்து அவிழ்ந்த கலையையுடுத்துமென்பார்கள் சிலர் ஐயரே உம்மிடத்தாசையால் நாங்கள்வருந்துவதுகண்டு எங்கள் தலைவர்கள் கோபிக்குமுன்னே கழன்றவளையலையெடுத்து எங்கள்கையிலே யிடுமென்ன ஐயர் நாளை வந்திடுகிறோமென்றுசொல்லி மறைந்தார் அப்போது பெண்கள் ஐயர்கொண்டுபோனநாணும் உள்ளமும் மீளும்படி செய்யமாட்டார்களாய் கலையுஞ் சங்குந்துள்ள மன்மதபாணத்தினாலே நெஞ்சுதொளைபட்டு மார்பெல்லாம்பசலைபூப்ப நிற்கின்றதை அவர்கள் புருஷர்கள்கண்டு அம்முனிவர்கள் திரிகாலஞானிகளாகையாலே நான்மாடக்கூடற்கடவுளே இப்படிக்காபாலிவேடங்கொண்டுவந்து நம்முடைய பத்தினிகள் கற்பையும் நாணையும் வாங்கிப்போனாரென்றுதெரிந்து அந்தப்பெண்களைப்பார்த்து நீங்கள் கற்புநிலை தவறினீர்களாகையாலே மதுரையில் வணிகர்கன்னிகளாகப்போய்ப் பிறக்கக்கடவீர்களென்ன பெண்கள் அம்முனிவர்களிட்ட சாபத்தையேற்று எங்களுக்கிந்தச்சாபம் எப்போது தீருமென்றுகேட்க முனிவர்கள் அந்தமதுரைக்கடவுளே வந்து உங்கள்கைகளைத்தொடும்போது தீருமென்ன பெண்கள் மனந்தளர்ந்து முல்லைமாலையணிந்த வைசியர் குலப்பெண்களாகவந்து பிறந்து பேதைபெதும்பைப்பருவங்கள் கடந்து மங்கைப்பருவப் பெண்களாயிருக்கிற காலத்திலே சோமசுந்தரக்கடவுள் சடையிலே கங்கையும் கண்டத்திலேவிஷமும் நெற்றிக்கண்ணும்பாதிப்பெண்வடிவும் மான்மழுவும் தெரியாமல்மறைத்து வளையல்விற்கிற செட்டிவடிவாய் வராகமுங்காணாத பாதங்கள் நிலத்திலேபொருந்த முன்னாளிலே ருஷிபத்தினிக ளிடத்திலே கொண்டவளையல்களுக்கே பட்டுக்கயிறு கோத்துவைத்திருந்து பின்னுமந்தப் பெண்களுக்கே யிடுவோமென்னு முள்ளக்கருத்துடனே அடியார்கள் சூட்டின ஐந்துநிறப் பூமாலைகள்போல தோளிலே ஐந்து வகையான வளையல்களைத் தோட்சுமையாக மேற்போட்டுக்கொண்டு அந்தச்செட்டித்தெருவிலே வளையலோ வளையலென்று வேதப்பொருள்சொன்ன திருவாயாலே சொல்லிக்கொண்டுவர மேகத்தின் ஓசைகேட்டுக் களித்தெழுகின்ற மயில்கள்போல தங்கள் மணிமேகலைகளொலிக்க வணிகர் குலப்பெண்கள் மாளிகைகளிலி

ருந்து வீதியினிடத்தேபுறப்பட்டுவளைகளிட்டுக்கொள்ள மின்போல நுடங்கிவந்து செட்டியார் வடிவைக் கண்டு அப்பொழுதே அவரைக்கூட மிகுந்த ஆசைகொண்டு நாண் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பென்கிற குணங்களாலே தடைபட்டு மனம் வருந்தித் தமோறி மேகலைசிலம்பு குண்டலம் கேயூரம் கண்டிகை முதலிய ஆபரணங்க ளெல்லாம் அணிந்திருந்தாலும் கைகளுக்கு வளையல் இல்லையானல் பெண்களுக்கு அழகுபோதுமோ ஓய் செட்டியாரே நல்ல வளையல்களாக எங்கள் கைகளுக்குத் தகுதியாகப் பார்த்திடுமென்று செட்டியாருக்கு முன்னே தங்கள்கைகளை நீட்ட செட்டியாரும் மீனாட்சியம்மை கைகளைத்தொட்ட தமதுகைகளினலே அந்தப் பெண்கள் கைகளைத்தொட்டு வளைகளேற்றும்போதே மையலுங்கூடவேற்றியிட அப்பெண்கள் முன்னிட்டவளைகளை உடைத்தெரிந்துவிட்டு மறுபடியும்வந்து எங்கள்கைகளுக்கேற்ற வளையலிட விலைசொல்லுமென்று மிகவும் ஆசைநீண்டு கைகளைநீட்டுவார்கள் சிலர் சிலர் ஓய்செட்டியாரே எங்களுக்குப்போடும் எங்களுக்குப்போடுமென்று பின்றொடர்ந்துசென்று மன்மதவேதையாலே நாண்முதலிய காவலுமிழந்து நிற்பார்கள் சிலர் முன்னேயிட்டவளையல் கைக்குப்பெரிதாய்க் கழன்றுபோயிற்று வேறே பொருத்தமாகஇடுமென்று சொல்லி அவரிட்டபின் அந்தவளையலும் அப்படியே பெரிதாகிக்கழல இன்னமுஞ்சிறிதாய்ப் பார்த்திடுமென்பார்கள் பின்னுமிட்டவளையல் கழன்றுபோனதினலே துன்புற்று ஓய் செட்டியாரே நீரிட்டவளையல் கழலுவதேயன்றி இடையிற்கலையுஞ்சரிவதே இதற்குக்காரணமென்னவென்பார்கள் சிலர் செட்டியாரே இந்தவளையலைப்போலே வளையல் நாங்கள் எக்காலத்துங் கண்டறியோம் இந்தவளையல் எங்கேசெய்தது கண்டவுடனே எங்கள்தேகம் புளகாங்கிக்கின்றதென்று நாளைத்தினமும் இங்கேவாருமென்பார்கள் நாங்களிட்டுக்கொள்ளும் வளையலுக்கு இப்போதே விலைதருகிறோம் கொண்டுபோமென்பார்கள் அதற்குச்செட்டியார் பெண்களே நாளைக்குநான்வந்து விலைவாங்கிக்கொள்ளுகிறேன் இன்று வேண்டாவென்று ஆண்சிங்கம்போலே செட்டியார் நடந்தருளக்கண்டு பெண்கள் பலருங்காணப் பின்னேதொடர்ந்து செல்லும்போது செட்டியார் சென்று இந்திரவிமானக்கோயிலுள்ளே புகுந்து சிவலிங்கவடிவாயினர் அதுகண்ட பட்டணத்துஜனங்களெல்லாம் ஆனந்தக்கண்ணீரொழுக வளையல்விற்ற செட்டியார் சோமசுந்தரக்கடவுளென்று தெரிந்து கொண்டாட அக்கடவுள் திருக்கைகளாலே தொட்டதினலே அந்தசெட்டிப் பெண்களெல்லாம் அளவிறந்த புதல்வரைப்பெற பிறந்தபிள்ளைகள் பெருமை வீரம் சாமர்த்தியம் கீர்த்தி இவைகள் மிகுந்துவளர்ந்திருந்தார்கள் அந்தப் பெண்களெல்லாரும் சிறிது நாட்சென்றபின்புபரமசிவனது திருவடிகளையடைந்து வாழ்ந்தார்கள்.

வளையல்விற்றபடலம் - முற்றியது.

முப்பத்துமூன்றுவது

அட்டமாசித்தியுபதேசித்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கொத்திலங்குகொன்றைவேய்ந்தகூடலாதிமாடனீள், பத்தியம்பொன்மறுகணைந்துவளைபகர்ந்தபரிசுமுன்
வைத்தியம்பினுமியக்கமாதர்வேண்டவட்டமா, சித்திநந்ததிறமினித்தெரிந்தவாறுசெப்புவாம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

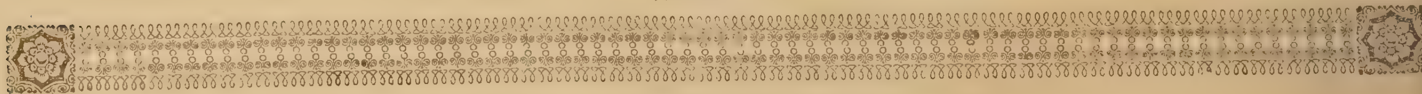
தேவதேவுபதேசித்தசித்தியைச்சிலம்பன்செல்வி,பாவணைவலத்தானன்குபயின்றுவான்வழிக்கொன்டேகிப்
பூவலர்கதுப்பினல்லாரறுவரும்புரமூன்றட்ட, காவலனிரம்பிவைகுங்கயிலைமால்வரையிற்புக்கார்.

சோமசுந்தரக்கடவுள் குலத்தானன பாண்டியன் அரசாளுநாளிலே கைலாயமலையினிடத்தில் ஆலமரத்தினிழலிலே வேதமுதலானகடவுள் அருகிலே வெள்ளிமலையினருகே ஒரு மரகதமலைபோலே பருப்தராஜகுமாரியான பார்வதி வெற்றிலைச்சுருள் மடித்துக்கொடுக்க அன்புபெருகுகிற சுகாசாரியனாய் எழுந்தருளி யிருக்கும்போது பிருங்கி நந்திமுதலாகிய கணங்களும் சனகாதிநால்வரும் வணங்கிச்சிவசரித்திரங்கள் கேட்க அவர்களுக்கு திருவாய்மலர்ந்தருளிச் செய்துகொண்டிருக்கிற சமயத்திலேகட

லிலே சஞ்சரிக்கின்ற சூரன்முதலானவர்களை வென்று செயங்கொள்ள அவதரித்த குமாரக்கடவுளுக்கு திருமுலைப்பால்கொடுத்த யக்ஷகன்னிகளாகிய ஆறுபேர்களும் உடம்பெல்லாந் திருநீறணிந்து சடைருத்திராக்ஷமாலிகை முதலிய சைவதவக்கோலமாய் வந்து வேதமாகிய சிலம்புக ளலம்புகின்ற பாததாமரைகளிலே வந்தனை செய்து சுவாமி எங்களுக்கு அட்டசித்தியு முபதேசிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க கடவுளாகிய ஆசிரியர் தம்முடைய மடியின் மேலெழுந்தருளி யிருக்கின்ற பார்வதியைக் காட்டி இவளே பராசத்தியாகிய மகேஸ்வரியாக அணிமா முதலிய எட்டுச்சித்திகளும் வணங்கிக் குற்றேவல் செய்யுஞ் சேடிகளாய்ச் சூழ்ந்து சேவிக்க விளங்குவாள் ஆகையாலிவளை நீங்கள் தியானித்தால் உங்கள் வினைகளைப்போக்கி அஷ்டசித்தியுந் தருவாளென்றருளிச்செய்து அந்தச்சித்திகளெட்டையும் தெளிவுசெய்யக்கேட்ட பெண்கள் பூர்வகருமத்தால் அந்தச்சித்திகளை மறந்துபோக அப்போது சிவபரஞ்சோதியான கடவுள் அந்தக் குற்றத்தைத் தெரிந்து பெண்களைக்கோபித்து நீங்கள் பட்டமங்கையில் ஆலமரத்தடியிலே சடமான கல்லுப்பாறையாய்க் கிடக்கவென்று சபிக்க அந்தப்பெண்கள் மிகவுந் துன்பங்கொண்டு கடவுளைவணங்கி சுவாமி நாங்கள் இந்தச்சாபத்தை எக்காலந்தீர்ந்து தெளிவோ மென்று கேட்க கடவுள் நீங்கள் இப்படிக் கருங்கற்பாறையாய் ஆயிரம் வருஷகாலங் கிடந்தீர்களானால் அப்பால் நாமே மதுரையினின்றும்வந்து உங்கள் சாபத்தைப்போக்கிப் பழையவடிவு கொடுத்து உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல அஷ்டசித்திகளுந் தெளிவுசெய்வோம் போங்களென்றார்.

அப்போ தந்தப் பெண்களாறுபேரும் பட்டமங்கையென்னு மூரிலே ஆலமரத்தடியிற் பாறையானார்கள் அப்படிப்பாறையாய் ஆலம்பழங்கள் ஆபரணங்கள்போல மேலே யுதிர்ந்து கிடக்க மூடிபட்டு ஆயிரவருஷமுங்கழிய மதுரைக்கடவுள் திருவுள்ளந்திரும்பி தமதிச்சைப்படியே ஒரு ஆசாரியவடிவாய் அங்கே எழுந்தருளி பெண்கள்சாபநீங்க திருவருட்பார்வையாலே பார்த்தபோது புடம்போட இரும்புபொன்னானாற்போல மலவிருள்நீங்கி யெழுந்து அன்புடனே கடவுளடிகளிலே வந்துவணங்க கடவுளும் பார்வதியேபோன்ற அந்தப்பெண்கள் தலைமேலே கையைவைத்து அவர்களைப் பார்த்து அவர்கள் புத்திக்குத் தெளிவுதோன்றக் கேளுங்கள் பெண்களேயென்று உபதேசஞ்செய்தருளுகிறாரெப்படியென்றால் அணிமா, மகிமா, இலகிமா, கரிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் என்றுசித்திகளின்பேரொட்டு அவைகளிலே சிறியவுயிர்களிலே பரமகாட்டையான அணுரூபமாய்ப் புகுந்திருப்பதே அணிமா, பிருதிவிமுதல் சிவமீறானமுப்பத்தாறுதத்துவமும் உள்ளும்புறமும் நீங்காதிருந்து நிறையும் பெருமையே மகிமா, மேருமலைபோல கனமான தூலமாய் எடுத்தால் இலகுவாயிருப்பதேஇலகிமா, பரமாணுப்போன்ற வடிவாய் எடுத்தால் மேருமலைபோலிருப்பதே கரிமா, பாதாளத்திலிருந்து பிரமலோகம்போய் மீண்டும் பாதாளத்துக்கு வரத்தக்கதே பிராத்தி, ஒருதேகத்திலிருந்து வேறொருதேகத்திலே புகுதலும் ஆகாசத்திலேசஞ்சரித்தலும் இச்சித்தபோகமெல்லாம் தானினைத்தபடியே அநுபவிக்க வரச்செய்தலு மிவையெல்லாம் பிராகாமியம், முத்தொழிலுஞ்செய்து சூரியன்முதலான கிரகங்களெல்லாந் தான்சொன்னபடியேநடக்கச்செய்வதே ஈசத்துவம், அசுரர் பக்ஷிகள் மிருகங்கள் பூதங்கள் மனிதர்கள் இந்திரன்முதலிய அஷ்டதிக்குப்பாலகர்களெல்லாரையுந் தன்வசமாக்கிக் கொள்ளவல்லதே வசித்துவம், ஆகியசித்திகளை எம்மைத்தெரிந்தயோகிகள் விரும்பார்கள் ஆனாலும் இந்தச்சித்திகள் அந்தயோகிகளைப் பின்றொடர்ந்து அவர்கள் நிழல்போலக் கூடநின்று உலகத்தாருக் கவர்கள்பெருமையைத் தெளியச்செய்யுமென்று அஷ்டமாசித்திகளையுபதேசித்துத் தெளிவுசெய்ய அப்படிக் கடவுளுபதேசித்த சித்திகளை அந்தப் பெண்கள் பார்வதியாகிய தேவியைப் பாவனையாகத் தியானித்து நன்றாய் அப்பியாசம் பண்ணிக்கொண்டு ஆகாசமார்க்கமாகச் சென்று கடவுள் கைலாயமலையைச் சேர்ந்து வாழ்ந்தார்கள்.

அட்டமாசித்தியுபதேசித்தபடலம் - முற்றிபது.

முப்பத்துநான்காவது

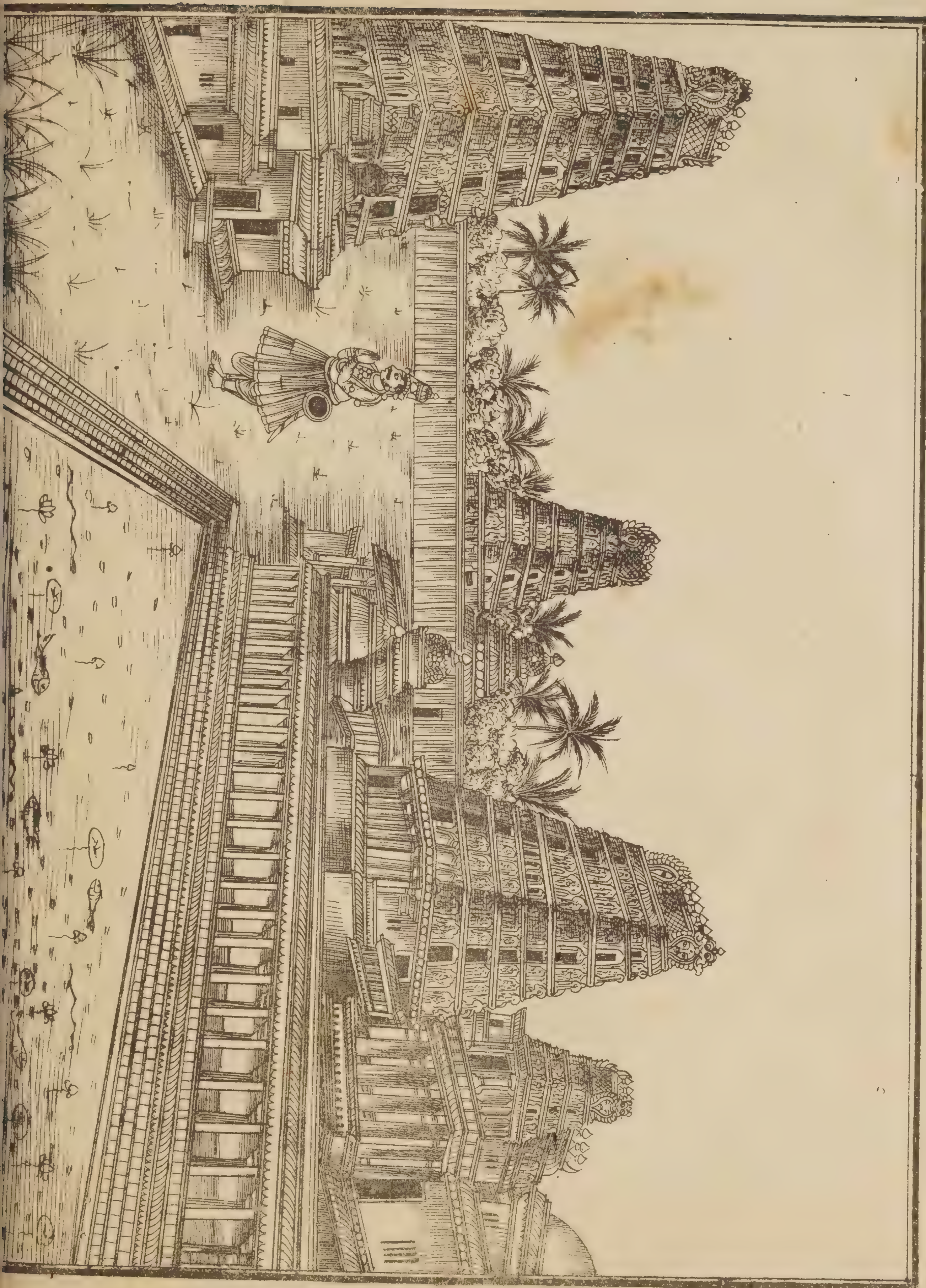
விடையிலச்சிணையிட்டபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சந்துசூழ்மலயச்சிலம்பர்தவம்புரிந்தவியக்கிமார்க், கந்தநாலிருசித்திதந்ததறைந்தனந்தனதடிதொழாம் வந்துமீள்வளவன்பொருட்டுவடாதுவாயிறிறந்தமைத்,திந்துசேகரன்விடையிலச்சினையிட்டவாறுவிளம்புவா

கொச்சகக்கலிப்பா.

கோடாதசெங்கோலும்வெண்குடையுங்கோமுடியு, மேடாரலங்கலிராசேந்திரற்களித்துத்
தோடாரிதழியான்றாட்கமலஞ்சூடிவா, ழூடாளரசுரிமைபெற்றானரபதியே.

காஞ்சிபுரத்திலே காடுவெட்டியசோழனென்பவன் உத்தமர்களாகிய சிவபத்தர்களிலே மிகவுமுத்தமன் சந்தனமுதலியவைகளும் ஆபரணங்களும் பொய்யென்று நீக்கி விபூதி ருத்திராக்ஷங்க ளணிந்து கொள்வான் மெய்யான வேத புராணங்களிலே சொல்லும் பொருள்களெல்லாம் பரமசிவமே பரதத்துவமென்று தெரிந்தவன் பின்னும் சைவ புராணங்கள் கேட்டு பரமசிவத்தி னிடத்திலே மெய்யன்பு கொண்ட கருத்துள்ளவன் சொக்கநாயகன் திருவிளையாடலுங்கேட்க அன்பு கொண்டவனுய்க் கேட்டு மீனுக்ஷிசுந்தரேசுவரர் பாதங்களை வணங்க மிகவுமன்புகொண்டு மதுரேசன் பாதங்களை நானெப்போது வணங்கப்பெறுவேனென்று பரிவு கொண்டு இராத்திரியிலே தூங்குகிறவன் மீனுக்ஷி சுந்தரேசுரரைத் தியானித்துக்கொண்டுநித்திரைசெய்ய அன்றிராத்திரியில் அந்தக்காடுவெட்டின சோழன்கனவிலே வெள்ளியம்பலத்திலே நடனஞ்செய்கிற கடவுள் ஒருசித்தராய் அவன் முன்னேவந்து சோழராஜனே நீயெவ்வளவுமஞ்ச வேண்டா நீஉன் வடிவுமாறித் தனியே வந்து இன்றே மதுரையில் நம்மைத்தெரிசனை பண்ணிக்கொண்டு போவென்று சொல்லி மறைந்தருளினர் அதுகேட்டுச்சோழராஜன் மிகவுமாச்சரியங்கொண்டு மந்திரிமுதலிய சேனைகளொருவருமில்லாமல் தானொருவனுய்ப் புறப்பட்டுக் கடவுளருளே துணையாய் நின்றுவழிகாட்ட அன்றிராத்திரியிலே மலைகள் காடுகளாறுகளெல்லாங் கடந்து கரும்புகளுஞ் செந்நெல்களும்வளர்ந்தோங்குகின்ற வையையாற்றங்கரையையடைந்து நெருங்கும்போது வையையாறு கரைகளை யுடைத்துக்கொண்டுமரங்களைமுறித்துக்கொண்டும்வெள்ளம்பெருகிவர சோழராஜன் வடகரையிலேநின்று ஏதும்துரேசனை வணங்குதற்கு இது விக்கினமாயிருக்கிற தென்று சுவாமி பொன்பாத்திரத்திலேயிட்டு உண்ணும்போது தடுத்தாற்போலாயிற்று இந்தவெள்ளங்கடப்பது வெடிந்தால் பாண்டியன் துன்பப்படுத்தத் தொடங்குவான் இதற்கென்செய்வேனென்று கிலேசப்படும்போதுகடவுள் முன்னே சொப்பனத்திலே வந்தாற்போலவே அப்போதும் சித்தவடிவாகவே எதிர்வந்துநின்று பெருகிவருகிற வெள்ளம் வற்றும்படி கிருபைநோக்கஞ்செய்ய சோழன் வற்றினவாற்றை உடனே கடந்துவந்து வடக்குவாயிலுந்திறக்க உள்ளே நிறைந்துள்ள காவலெல்லாங்கடந்து வீதிகளுங்கடந்து பொற்றுமரைத்தீர்த்தத்திலே முழுகச்செய்து தமதுகோயிலுக்குள்ளே புகுதவுஞ்செய்து இந்திரவிமானத்துள்ளே விளங்குகின்ற தம்மையும் வணங்கச்செய்து அங்கயற்கண்ணியையும் சேவிக்கும்படி செய்து பேரானந்தத்திலே முழுகவுஞ்செய்தார் அந்தச்சித்தசாமி. அப்போது சோழராஜன்,

எண்ணியவெண்ணியாங்கேயான்பெறமுடித்தாய்போற்றி
பண்ணியன்மறைகடேறுப்பான்மொழிமணுளபோற்றி
புண்ணியர்தமக்குவேதப்பொருளுரைபொருளேபோற்றி
விண்ணிழிவிமானமேயசுந்தரவிடங்கபோற்றி,

எவ்வுடலெடுத்தேன்மேனுளெண்ணிலாப்பிறவிதோறு, மவ்வுடலெல்லாம்பாவமறப்பொருட்டாகவன்றோ
தெவ்வுடல்பொடித்தாயுன்றன்சேவடிக்கடிமைபூண்ட, விவ்வுடலொன்றேயன்றேயெனக்குடலானதையா.

என்று பலபலவிதமாகத் தோத்திரஞ்செய்து வரங்கள்வேண்டுகின்ற சோழனைப்பார்த்து இனி உன்னைப் பாண்டியன்கண்டால் துன்பப்படுத்த வெண்ணுவானென்று சித்தசாமி சொல்லி அவனைவடக்குவாயில்வழியே கூட்டிக்கொண்டு சென்று வையை வடகரையிற்கொண்டுபோய் நிறுத்தி அவன்நெற்றியில் விபூதியணிந்து உன் அன்புக்கேற்கவழித்துணையுண்டாகக் கடவதென்று வாழ்த்தி அவனை அனுப்பிவிட்டு வந்து கதவைமூடிக் கதவில் விடைக்குறியிட்டுகோயிலுக்குள்ளே எழுந்தருளியிருந்தார் விடிந்தபின்பு வாயில்திறப்பவர்கள் வந்து வேறுகுறி யிட்டிருப்பதுகண்டு சந்தேகித்து மற்றைவாயில்கள் மூன்றையும் போய்ப்பார்த்து மீனக்குறிதப்பாதிருக்க வடக்குவாயிலுக்குமாத்திரம் வேறுகுறி யுண்டாயிருக்கக் காரணமென்னவென்று பாண்டியன்முன்னே சென்று ஐயா வடக்குவாயிற்கதவிலே மீனக்குறியையழித்து விடைக்குறியிட்டிருக்கின்றது அந்தக்குறி யிட்டவர்கள் இன்னுரென்று தெரிந்திலோமென்று சொல்ல வுடனே பாண்டியன்வந்து பார்த்து இதென்னமாயம் இப்படியஞ்சாமற் குறியிடவல்லவர்யாரென்று விசாரித்துத் தெரியாமல் தன்கோயிலுக்குள்வந்து வியாகுலசித்தனுய்ப் போசனமுங்கொள்ளாமல் பட்டினியாக வெறுந்தரையிலே படுத்து நித்திரைகொள்ள அப்போதவன்கனவிலே கடவுள் வந்து பாண்டியா காடுவெட்டினசோழன் மிகுந்த பத்திமானுகையாலே இங்குவந்து நம்மைத்தெரிசிக்க வேண்டினன் நாம் அழைத்துவந்து வடக்குவாயிலைத்திறந்து தெரிசிக்கச்செய்து அவனை அனுப்பிவிட்டுப் பின்பு கதவைமூடி விடைக்குறி யிட்டோமென் றருள்செய்ய பாண்டியன் விழித்தெழுந்து ப

யந்து வெயர்த்து விம்மித் தோத்திரங்கள்செய்து பரமானந்தக்கடலிலே முழுகி வெளியேவந்து எல்லாருக்கு மின்னபடியென்று தெரியச்சொல்லித் தன்னைப்போலவே யெல்லாரும் பேரின்பக்கடலிலே முழுகச்செய்து பின்புதனது செங்கோலும் வெண்குடையும் ராஜமுடியும் தன்புத்திரனான இராஜேந்திர பாண்டியனுக்குக் கொடுத்துக் கடவுள்திருவடியை யடைந்தனன்.

விடையிலச்சினையிட்டபடலம் - முற்றியது.

முப்பத்தைந்தாவது

தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சம்புமதுரைப்பரனிரவுதனியேவந்துதனைப்பணிந்த
வெம்புகதிரோன்மருமானைவிடுத்துமீண்டுதொழிறுக்கி
யம்பொற்கதவின்விடைபொறித்ததறைந்துந்தென்னனடுபடைக்கு
வம்புமலர்தோய்புனற்பந்தர்வைத்துக்காத்தவகைசொல்வாம்.

வள்ளறன்றம்பியென்னுமன்னவர்சிங்கந்தன்னைத்
தள்ளருந்தறுகணுண்மைத்தருக்கறத்தானுள்செல்வ
முள்ளனசிறிதுமாற்றியொதுக்கியெவ்வுயிர்க்குந்தாயாய்ப்
பள்ளநீரகலங்காத்துப்பல்வளம்பழுக்கவாழ்ந்தான்.

இராஜேந்திரபாண்டியன் செங்கோல் செலுத்துகிறகாலத்தில் காடுவெட்டினசோழன் பின்புதான் எல்லாருந்தெரிய மதுரையில்வந்துகடவுளை வணங்க நினைத்துப்பாண்டியன் சிநேகமாகும்பொருட்டுஅவனுக்குச் சிலகைக்காணிக்கைகள் கொடுத்தனுப்பினான். அப்படிச்சோழன்வரவிட்ட பொன்னுப்பிரணம் பொன்வஸ்திரங்கள் முதலானவெல்லாம் பாண்டியனேற்றுக்கொண்டு சோழனுடனே தானுமுறவாக வெண்ணி வேறே சிலகைக்காணிக்கைகள் கொடுத்தனுப்ப அதற்குச்சோழன் மனமகிழ்ச்சியாய்த் தன் பெண்ணைப் பாண்டியனுக்குக் கொடுக்கச் சம்மதித்திருக்க அந்தச்செய்தியை இராஜேந்திரபாண்டியனுக் கிளையவனான இராஜசிங்கமென்பவன்கேட்டுப் பழிபாவங்களுக்கஞ்சாமல் வஞ்சனையாய்த் தான்போய்ச் சோழன்மகளைக் கலியாணம் பண்ணிக்கொள்ள வெண்ணிக் காஞ்சிபுரம்போய்ச்சேர அப்படிக்காஞ்சிபுரத்துக்குவந்த இராஜேந்திர பாண்டியன் றம்பியையத் தன்சேனைகளுடனே யெதிர்கொண்டுபோய்க் கண்டு கூட்டிவந்து அவனுக்கு மூத்தவனுக்குக்கொடுக்க நியமித்தபெண்ணை அவனுக்குக் கலியாணம்பண்ணிக்கொடுத்துத் தமையன் அரசாட்சியைத் தம்பிக்குக்கொடுக்க ஆசைகொண்டு காடுவெட்டினசோழன் இராஜேந்திரபாண்டியனைப்பிடித்துத் தன்வசப்படுத்திக்கொள்ள ஆலோசித்து மருமகனுடனே இரதகெஜதுரகபதாதிகள் சூழப் பாண்டியன்மேலே யுத்தஞ்செய்வதற்காகப் பேரிகையடித்துப் பலவாத்தியங்களுமுழங்கத் திரண்டுவந்து மதுரைக்கிரண்டு யோசனைக் கிப்பாலிறங்குதற்குமுன்னே தூதர்கள் சென்று பாண்டியனுக்குத்தெரிவிக்கப் பாண்டியன் தெரிந்து சோமசுந்தரக்கடவுளுக்குத் தெரிவித்து வேண்டுவோமென்று கோயிலுக்குப்போய்க் கடவுளை வணங்கி சுவாமி அப்போது பாதிராத்திரியிலே வந்து உம்மைவணங்கி உம்முடையதிருவடிக்கன்பனுப்போன சோழன் இப்போதும் அப்படியே பிரசித்தமாய்வந்து உம்மைவணங்கும்பொருட்டு எனக்குவேண்டிய சிலவரிசைகளனுப்பி உறவுகொண்டு மனத்தில் வேறொன்றையெண்ணிப் போர்க்குவந்தனிலே அக்காலம் தருமநீதிக்குடன்பட்ட நீர் இக்காலம் அவன்செய்யவந்த வீரத்திற்குத்தகுந்த வீரஞ்செய்துநான்வெல்லும்படி செய்யவேண்டுமேயென்று மிகவும்வேண்டிக்கொள்ள அப்போதுகடவுளருளாலே அசரீரிவாக்காக பாண்டியனே நீஅஞ்சாமல் உன்சேனையுடனே சென்று வந்த பகைவருடனே போர்செய்தாயானு லுனக்கேஜெயமுண்டாகும்படி செய்கிறோமென்றுசொல்ல அந்தஆகாசவாணியைக்கேட்டு இராஜேந்திரபாண்டியன் கடவுள் திருவடியிலே மிகுந்த அன்பும் ஆனந்தமுமானகடலிலேமூழ்கி வணங்கியெழுந்து தன்கோயிலுக்குப்போயிரு

ந்து சூரியோதயமாகுமுன்னே யெழுந்து சந்திவந்தனை முதலியவைகளைமுடித்து சிவபூசையுஞ்செய்துகொண்டு கடலின்மேலே ஓராறுசெல்வதுபோலச் சோழனுடைய அளவிறந்த சேனைகளின்மேலேதனதுசுருங்கின சேனைகளுடனே சென்றெதிர்த்துநிற்க அப்போதிருதிறத்துச் சேனைகளிலுள்ள வீரர்களும் இடிபோல்முழங்கி சண்டமாருதம்போலே வேகங்கொண்டு வடவாக்கினிபோலேகொதித்து வீரநகைசெய்து சேனைகளை அணி அணிகளாகவகுத்து மடித்தவாயுடனே கைகலந்தார்கள் அப்போது சோழன்சேனைவீரர்களுக்கு பாண்டியன்சேனைவீரர்கள் ஒருவர் அநேகராகக் கடவுளருளாலேதோன்ற அப்படியேதோன்றுகிற தேரோதையும் குதிரைகளனுமானிக்கிற வோதையும் யானைகளின் முழக்கமுங்கூட வீரர்கள்பொருதுகிற வொலியும் தோள்தட்டுகின்ற வொலியுங் கூடிச் சமுத்திரத்திேனசைபோல ஒரேமுழக்கமாகக்கலந்தபோது வில்வீரரும்வில்வீரரும் வாள்வீரரும் வாள்வீரரும் வேலாளிகளும் வேலாளிகளும் மல்லாளிகளும் மல்லாளிகளும் யானைவீரரும் யானைவீரரும் குதிரைவீரரும் குதிரைவீரரும் தேர்க்காரரும் தேர்க்காரருமாகப் போர்செய்யும்போது ஒருவர்விட்ட அம்புக்கொருவர் தப்பிக்கொண்டு குரூரமானபாணங்களையெய்து பின்னுந்தொடுக்கிற அம்புடனேவில்லையு மறுத்துவிடுவார்கள் பின்னும் அளவில்லாத அம்புகள் மார்பிலேதைக்க அந்தஅம்புகளைப்பிடுங்கிக்கொண்டுவருகிற பகைவரை அவ்வம்புகளாலேயெய்து கொல்லுவார்கள் சோழன்சேனைவீரர்கள். அப்படிப்பட்ட சோழன்சேனைவீரர்கள்மேலே பாண்டியன்சேனைவீரர்கள் விடாதமழைகள்போலே பாணங்களைப்பொழிந்து நின்றுகூத்தாடி வருகிற பாணங்களுக்குத் தப்பியொதுங்கிநின்று கொடியபாணங்களாலே அவர்கள்வில்லையும் அம்பையுமறுத்தெறிந்து இன்னம் வருகிறவர்களெல்லாம் வாருங்களென்று கூப்பிடுவார்கள் இப்படிப்பொருதும்போது கால்கள்முறிந்தன தலைகளுருண்டனமலைகள்போலே தோள்கள் சரிந்தனதோர்களுடைபட்டன பலவிதமான ஆயுதங்களுமுறிபட்டன யானைகள் துதிக்கைகளறுபட்டு இரத்தவெள்ளத்திலே விழுந்தன பருந்துகளும் பூதங்களும் கூளிகளும் மொய்த்துநெருங்கின இப்படி இருதிறத்தரசர்சேனைகளும் ஒருவருடலினிழலிலே ஒருவரொதுங்கும்படி சூரியன்வெயிலெறிக்க மத்தியானமாகுமளவும் போர்செய்ய அன்றைத்தினத்தில் சிவனதுநெற்றிக்கண்போல அதிதீக்ஷண்ணியமாய் எப்படிப்பட்ட குளங்களும் ஆறுகளும் வற்றும்படி கோடைவெயில்வீசமண்ணும்வெடித்துப் பாதாளந்தோன்ற மலைகளும்பிளந்து வரிசைகளாகக்கணக்கில்லா மனிற்கிற சோலைகளிலே இலைகளெல்லா முதிர்ந்து சூரியகிரணங்களாலே யெங்குங்கானல்ாக வேர்வைநீரையல்லாம லெங்கும்நீரில்லாமல் வற்றிநின்ற நிலங்கொதிக்கயானைகள் மதநீர்மாறிச்சோரவும் குதிரைகள் தளர்ந்து தபிக்கவும்பதாதிகள் சூறைக்காற்றினாலே சுழன்று தண்ணீர்த்தாகங்கொண்டு கள்ளிமரத்தினிழலிலே யொதுங்கவும் இலைகளுதிர்ந்து வெறிதாய்நிற்கிற மரத்துநிழலைக்கண்டு சிலரோடவும்யானை தேர் குதிரை இந்தநிழல்களிலே யொதுங்குகிறவர்களும் கேடகங்களைநிழலுக்குக்குடையாகப்பிடித்துக் கொள்ளுகிறவர்களும் வேறேயொதுங்க நிழல்கிடையாமல் வீரசொர்க்கஞ் சென்றவர்களைக் கல்லாகச்செய்து நிற்கிறநிழலிலே யொதுங்குகிறவர்களுமாக இப்படிவாதைப்படுகிற சமையத்தில் எல்லாவுயிர்களுக்கும் பொதுவான கூடற்கடவுள் பாண்டியன் சேனைகளினடுவே நாலுகாலினாலே ஒருதண்ணீர்ப்பந்தல்பரப்பி அந்தப்பந்தலினடுவே நெற்றியிலே திரிபுண்டரங்களணிந்து காதிலேகடுக்கனும்பாதத்திலே ஒற்றைக்கிண்கிணியும் தோலாடையும்பார்த்தவர்கள்மனத்தையும் கண்களையுங்கிரிகிக்கின்றசிறுநகையும் கிருபாநோக்கமுங்கொண்டு வேதங்களினடுவேநின்றாற்போல தவவேடமாகநின்று ஆற்றுநீரைப்பானைகளிலே நிரப்பிக்கொண்டு ஒருகமண்டலத்திலே நீர்மொண்டுகொண்டு ஒருவருக்கொன்றும் நூறாயிரம்பேருக்கு நூறாயிரமுமாக கெண்டிகைச்செம்பின் சிறுதுவாரத்தினாலே வார்த்துவார்த்துத் தாகத்தைத்தீர்க்க அப்போது சோமசுந்தரக்கடவுள்வைத்த தண்ணீர்ப்பந்தலிலே பாண்டியன்சேனைவீரர்களெல்லாரும்வந்து நன்னீர்பருகி இளைப்புத்தீர்ந்து பலம்வந்தபின்பு சோழன்சேனை வீரர்கள்மேலேறிச் சேனைகளையெல்லா மோடத் துரத்திதும்பைமாலையணிந்து போர்செய்து சோழன்சேனைகள் கடலுடைந்தாற்போல உடைந்தோடவெற்றிமாலையணிந்து சோழனையும் அவன்மருமகனையும் கைப்பிடியாகப்பிடித்துவந்து பாண்டியனுக்கு முன்னேவிடபாண்டியன் அவ்விருவரையுங்கொண்டுபோய்ச் சோமசுந்தரக்கடவுள் சன்னிதியிலே நிறுத்திசுவாமி தேவரீர்திருவுள்ளமெப்படியென்று வணங்கிக்கேட்க அதுகேட்ட கூடற்கடவுள் பாண்டியனே நீ தருமவானல்லையோ உன்மனதிற்கிசைந்தபடி செய்கவென்று அசரீரியாகச் சொல்ல அந்த வாக்கைப் பாண்டியன்கேட்டு தருமசாஸ்திரப்படியே சோழனுக்குச் சில ரதகெஜதுரகபதாதிகளும் சில ஆபரணங்களும் கொடுத்தனுப்பிவிட்டான் பின்பு தன்தம்பியான இராஜசிங்கமென்பவனுக்கு தன் னிராஜ்ஜியத்தி

லே சிலபிரித்துக்கொடுத்து அவனை யொதுக்கிவிட்டு எல்லாவுயிர்களுக்குந் தாய்போல ரக்ஷகனுகி கடவு ளருளாலே பலவளங்களும்பெருக அரசநீதிசெலுத்திக்கொண்டு வாழ்ந்திருந்தான்.

தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தபடலம் - முற்றியது.

முப்பத்தாறுவது

இரசவாதஞ்செய்தபடலம்.

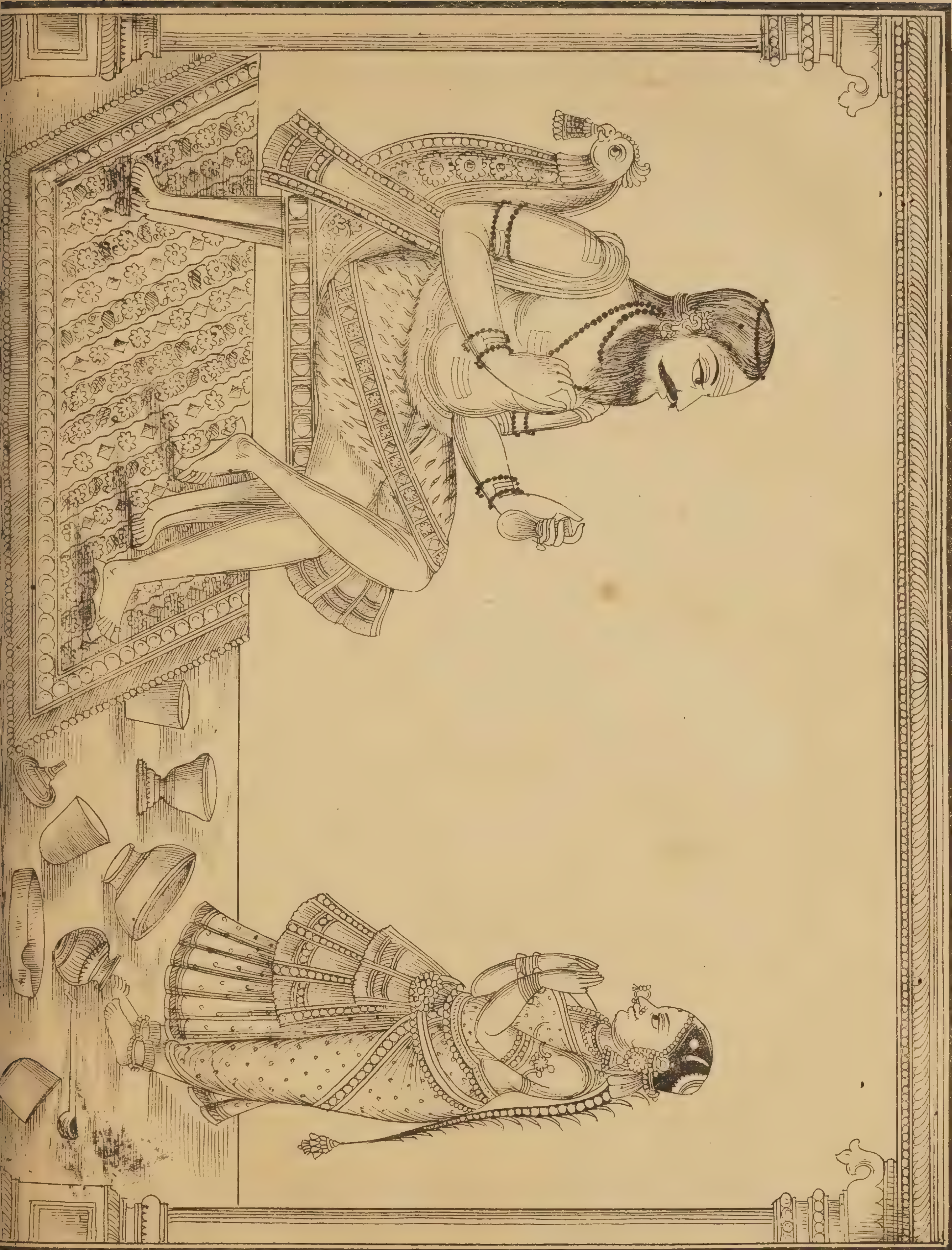
கலிநிலைத்துறை.

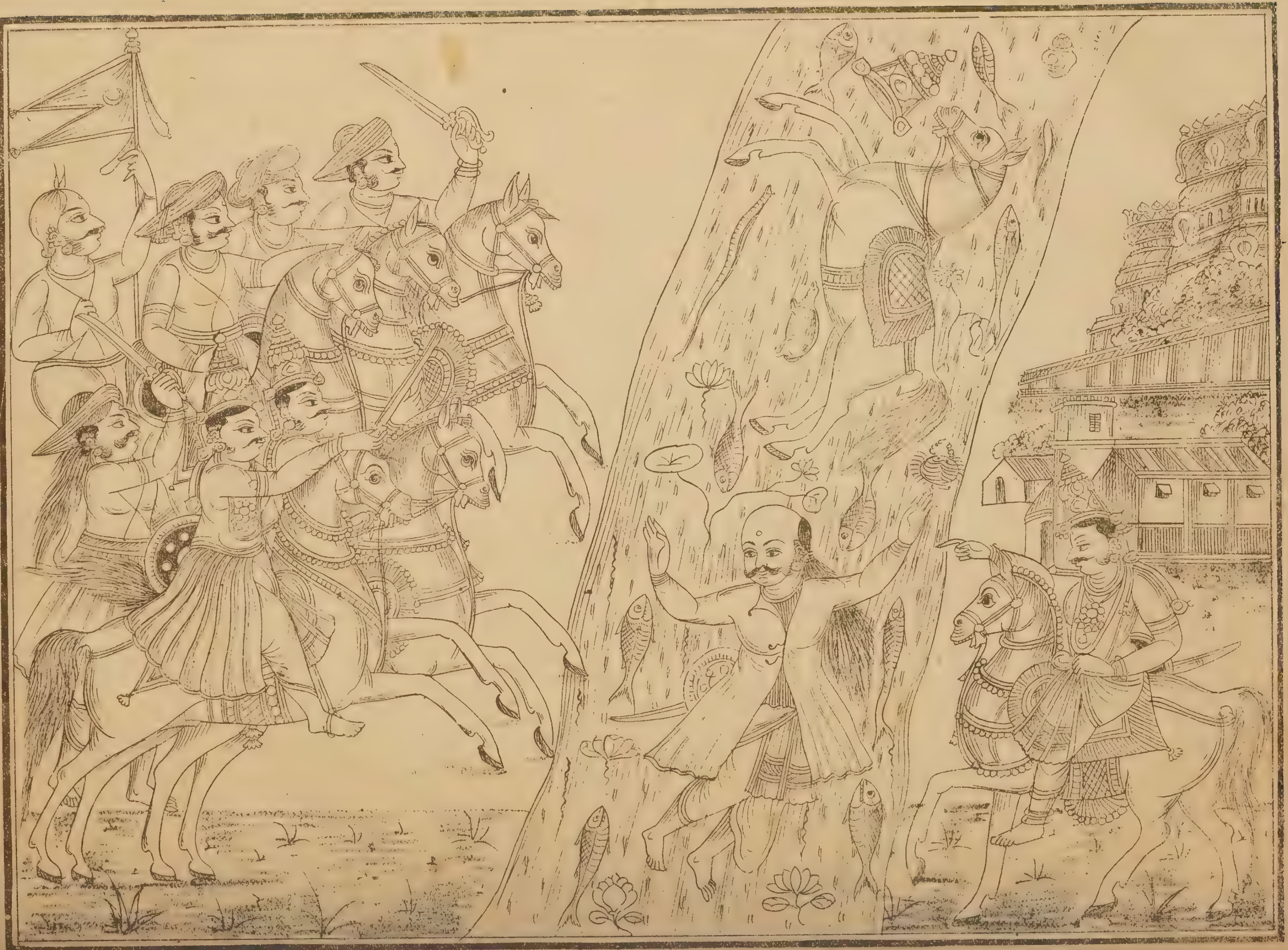
வரதன்மீனவன்படையிடைவந்துநீர்ப்பந்தர், விரதனுகிநீரருத்தியவினையுரைசெய்தும்
பரதநூலியனடகப்பாவையாளொருத்திக், கிரதவாதஞ்செய்தருளியவாடலையிசைப்பாம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்,

நையுநுண்ணிடையினுளங்நாயகன்கபோலத்திட்ட, கையுகிர்க்குறியுஞ்சொன்னகாரணக்குறியுங்கொண்டு
வெய்யவெங்கதிர்கால்செம்பொன்மேனிவேருகிநாலாம், பொய்யுகத்தவர்க்குத்தக்கபொருந்துருவாகிமன்னும்

அந்தப் பாண்டிவளநாட்டிலே வையையாற்றுக்குத் தென்கரையிலே மதுரைக்குக்கிழக்கே திருப்பூவணமென்று ஒருசிவஸ்தலமுண்டு அந்தத்தலத்துப் பூவணநாதசுவாமிகோயில் மகாஜனங்களும்பரிசாரர்களும் தாசிகளுஞ்செய்த தவப்பயன்போன்றவளாய் பெண்களிற் சிறந்தவளாய் தேவர்களுங்கண்டு மோகிக்கத்தக்க வடிவுள்ளவளாய்க் கடலமுதம்போலுஞ் சாயலுள்ளவளாய் பொன்னனையாளென்னும் பெயர்கொண்டு வீணையிற்பாடல் ஆடல்முதலானவற்றுல் தேவரம்பைகளினு மேம்பாடுடையவளாய் தருமநீதிதவிராமல்நடக்குந்தகுதியுள்ளவளாகையாலே தன்னுடைய தோழிகளுடனே விடியுமுன்னே யெழுந்து வையையினீராடிச் சிவபூசை செய்துகொண்டு பின்பு போய்ப் பூவணநாதனைச் சேவித்து அங்கேநடனஞ்செய்து சிவனடியார்களையே பொருளாகவெண்ணி அவர்களைப்பூசித்து அவர்களை அறுசுவைப்போசனமும் பொசிக்கச்செய்து பின்புதான் போசிப்பதே நியமமாகக்கொண்டு நடந்துவருகிறநாளில் அவளன்பை வெளியிடவேண்டிப் பூவணநாதர் தமது திருவுருவை நூதனமாகபிரதிஷ்டைசெய்விக்க வேணுமென்கிற கருத்தை அவளுக்குக் கொடுத்தருள அவர் தந்த பேரன்பேவடிவாய் மாண்மழுவேந்திய கடவுள்வடிவைக் கருவில்வார்த்துப் பிரதிஷ்டிக்க அந்தப்பொன்னனையா ளென்பவள் தனக்குத்தினந்தினங் கிடைக்கிற பொருள்களையெல்லாம் சிவனடியார் பூசைக்கே செலவாகி மிகுதியாகாமையினுலே கடவுள் திருவுருவையெப்படி காணத்தக்கதென்று பாண்டியனுக்கு உலவாக்கிழி யருளினகடவுளைத் தியானித்துக்கொண்டிருந்தாள் அப்படி யெண்ணுகின்றவள் நினைவுதெரிந்துகூடற்கடவுள் நிறைய விபூதிபூசின மெய்யும் கட்டகமேந்தின கையும் யோகபட்டங்கட்டின இடையும் விபூதிப்பையும் கோவணத்தின்மேலே சூழ்ந்தவுடையும் சிவந்த சடையுங்கொண்ட ஒருசித்தராகி பொன்னனையாள் மாளிகைக்குவந்து தினந்தினம் அவள்வீட்டிற் போசனத்துக்காக வருகிறவர்களுடனே கூடித் திருவமுது செய்யாமல் ஒருபுறத்திலே யொதுங்கி யிருந்தார் அங்கே சிவனடியார்களெல்லாம் அமுதுசெய்து போக தாமொருவரும் அமுதுசெய்யாமல் வேறேயிருக்கின்றவரை வேலைக்காரிகள்கண்டு சுவாமி உள்ளே யெழுந்தருளுமென்ன சித்தர் நல்லது உங்கள் தலைவியை யிங்கே வரும்படி சொல்லுங்களென்ன அந்தஊழியக்காரிகள் சென்று அம்மேவந்தசிவநேசரெல்லாரும் அமுதுசெய்தெழுந்தருளினுர்கள் அவர்களிலொருதம்பிரான் எங்கும் காணக்கூடாதகுணமுள்ளவராய்ச் சிறுநகைகொண்டருளி உன்னைத்தம்மிடத்தே வரும்படி சொல்லுகின்றுரென்று சொல்லக்கேட்டு பொன்னனையாள் நவரத்தினுபரணங்கள் புஷ்பித்த கொம்புபோலே நடந்துவந்துகண்டு நீர்வந்தது நல்வரவல்லவோவென்று துதித்து அருக்கியபாத்திய ஆசமன்னியங்கள்கொடுத்து அவர்திருவடிகள் தனதுமுடியிலே பொருந்தவணங்கி தேவரீர் இங்கே எழுந்தருளுவதற்கு அடியேன் என்ன தவஞ்செய்தேனே வென்று கொண்டாடிசித்தர் திருமேனியும் அவயவங்களினழகும் கண்டு நின்று கைகுவிக்க சித்தர் கிருபாநோக்கங்கொண்டருள உட

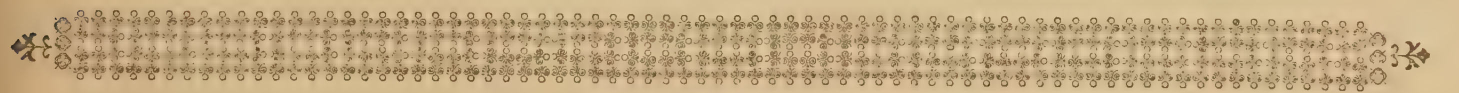

௫௭

னே பொன்னனையாள் அவர் அருள்வலைக்குட்பட்டவளாய் சுவாமி தேவரீர் உள்ளே யெழுந்தருளினால் அடியேனாலாகிய திருப்பணிகள் தேவர் மனதுக்கிசைந்தபடி நடப்பேனென்று மிகவும்வேண்ட சித்தர் தம்முள்ளேநகைகொண்டு நோக்கி ஏடிபெண்ணே என்னகாரணத்தினாலே உன் இடை இளைத்திருக்கிறதுபோலவேநீயும் மிகவும் இளைத்திருக்கிறாயென்று கேட்டருள அதற்குப் பொன்னனையாள் சுவாமி அடியேனுக்கு யாதொருமெலிவுமில்லை ஆனாலும் எங்கள் பூவணநாதசுவாமி திருவுருவைக் கருவினாலேகண்டு பிரதிஷ்டைபண்ண வேணுமென்னுங் கருத்துள்ள எனக்கு தினந்தினங்கிடைக்கிற பொருள்களெல்லாம் உங்கள் பூசைக்கேயல்லது மிகுதியாக வில்லை இதுவே யென்கருத்தென்ன சித்தர் அவளன்பு தித்திக்கக்கேட்டு பெண்ணே நீயோ தேகம் இளமை செல்வம் இவையெல்லாம் நீர்மேற்குமிழிபோல நிலையற்றதென்று தெரிந்தவளாய்த் தருமநிலையானதென்று தெரிந்து அதிலும் சிவதருமமும் சிவார்ச்சனையும் அதிகம் அதிலும் சிவனடியார்பூசையதிகமென்று பூசித்தருச்சிக்கின்றாய் ஆதலால் இம்மைக்குமறுமைக்கு நன்மைகொண்டாய் இனிஇருமைக்கும் உன்பெயராலே விளங்க சுவர்னத்தினாலே கடவுள் திருவுருச்செய்துவைக்க நீவேண்டுகிறபடியே சித்தியாகப்பெறுவை ஆனதினாலே உன்வீட்டிலுள்ள பித்தளை யீயஞ்செம்புமுதலான பலபாத்திரங்களையுங்கொண்டுவாவென்றருள்செய்தார் உடனே சித்தர் சொன்னபடியே பலவகையான நவலோகங்களுங் கொண்டுவந்து சித்தர்முன்னே கலகலவென்னக்குவித்தாள் அப்போது சித்தசாமிதிருநீற்றை அவைகளின்மேலே சிதறித்தூவி அவையெல்லாம் பொன்னாகவெண்ணி ஏடிபெண்ணே இன்றிராத்திரிமுழுதும் இவைகளையெல்லாம் நெருப்பிலே புடமிட்டெடுத்தால் அவ்வளவும் உயர்ந்த பசும்பொன்னாகும் அதைக்கொண்டு பூவணநாதர் திருவுருச் சமைத்துக் கொள்ளென்று சொல்ல பொன்னனையாள் சுவாமி தேவரீர் இன்றை இராத்திரிமுழுதும் இங்கேதானேயிருந்து திருவமுதுசெய்து இதுமுடிந்தபின்பு போகலாமென்றுவேண்ட அதற்குச் சித்தசாமி மீனாட்சியம்மையைப்பிரியாத சுந்தரராகையாலே யாம் மதுரையிலிருக்கிற சித்தரென்றுசொல்லி மறைந்தருளினார். அப்படி யவர்மறைந்தருளினபின்பு சித்தராய் வந்தவர் வெள்ளியம்பலவாணரென்று பொன்னனையாள்தெரிந்து ஐயோ மறைந்தருளினாரோ யென்று கொஞ்சம் தளர்ச்சிகொண்டு ஆனாலும் நமதுகவலையை நீக்கினாரென்று மகிழ்வுகொண்டவளாய் சித்தர் அருள்செய்தபடியே பலவகையான லோகபாத்திரங்களையெல்லாம் நெருப்பிலேயிட அவையெல்லாம் நெருப்பிலே கூடினபின்பு கடவுள் திருவடிநிழலையடைந்தவர்கள் மலவிருளாகிய களங்கநீங்கினாற்போலக் களிம்பெல்லாநீங்கி சுவர்னமாக அதைக்கொண்டு பூவணநாதர் திருவுருக்கண்டு அந்தஉருவின் வடிவழகைப்பார்த்து அச்சோ அழகியபிரானே யென்று அள்ளிமுத்தங்கொண்டு தனது அன்பின்கண்ணே பழகியகடவுளைப் பிரதிஷ்டைசெய்து திருவிழா திருத்தேர் முதலியவைகளெல்லா நடத்திச் சில நாள்கழிந்தபின்பு வீடுபெற்றாள் அன்றுமுதல் பொன்னனையாள் தனதன்பினாலே அந்த விக்கிரகத்தின் கபோலத்திலே செய்த நகக்குறிகொண்டு கலிகாலத்திலே செம்பொன்வடிவுநீங்கிக் காலத்துக்குத் தக்க கோலமாக பூவணநாதர் திருவுருவிளங்குகின்றது.

இரசவாதஞ்செய்தபடலம் - முற்றியது.

முப்பத்தேழாவது

சோழனைமடுவில்வீட்டியபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்னனையார்பூங்கொன்றைவேணியரிரதவாதம்,பொன்னனையாள்முன்செய்துபோந்ததுபுகன்றேமார்த்தர்
மன்னனைமடுவில்வீட்டிமலரடிக்கன்பனை, தென்னனையமரிற்காத்ததிருவிளையாடல்சொல்வாம்.

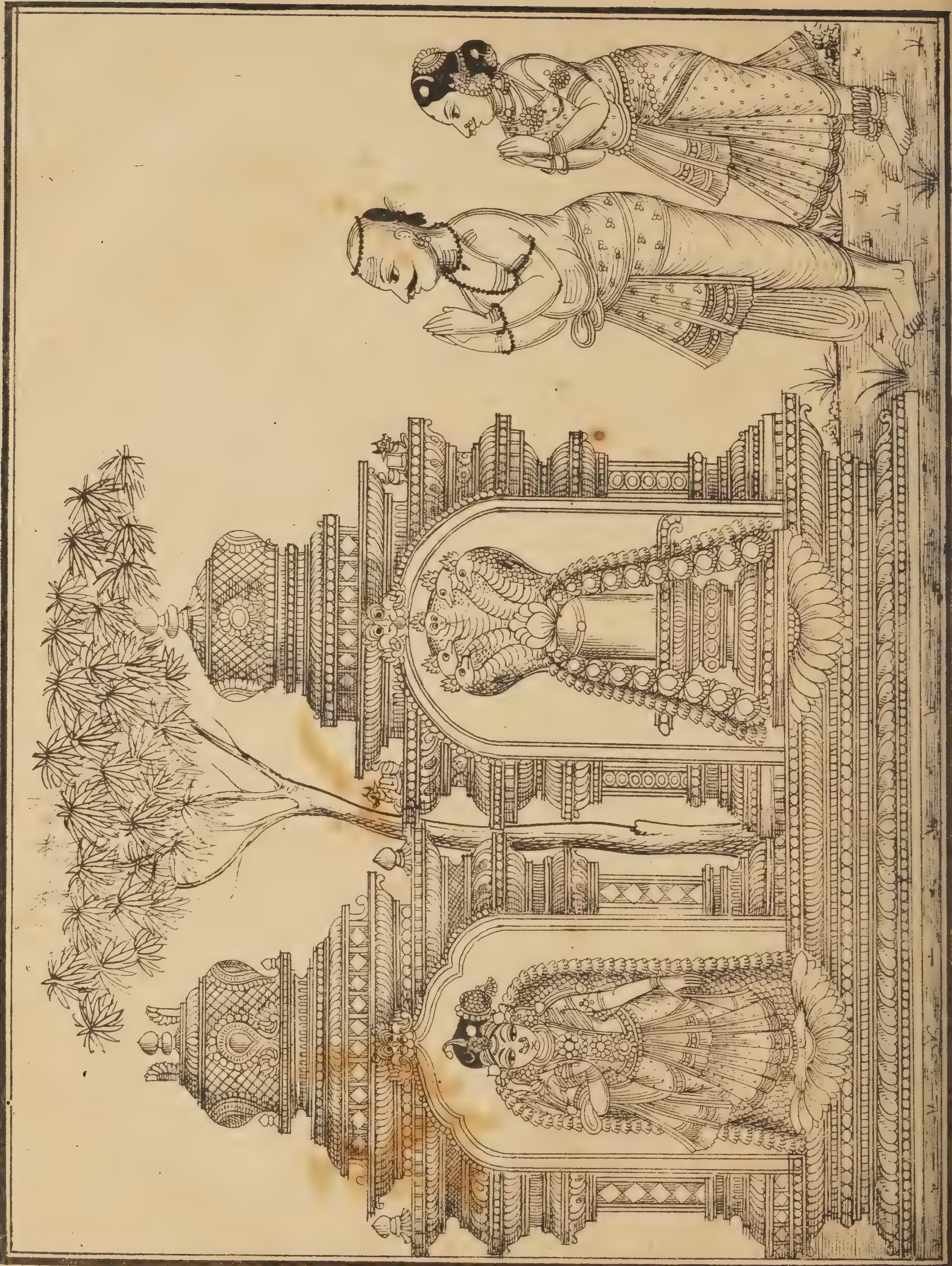
எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பிலத்தளவாழ்ந்தகடிமலர்க்கிடங்கிற்பெருந்தகையவிந்தவன்றுகில்பூண்
கலத்தரும்பேழைபடைபரிமான்றேர்கரியெலாங்கவர்ந்துதண்பொருநைத்
தலத்தவன்றங்கணுயகரணியத்தக்கதூசணிகலனல்கி
நலத்தகையவர்பேரருட்கடற்கன்புநதியெனப்பெருகிவீற்றிருந்தான்.

உஅ

இராஜேந்திரபாண்டியன் இந்திரன்முதலான தேவர்களெல்லாந் துதிக்கச் சிவலோகமடைந்தான் பின்பு அவன்புத்திரன் இராஜேச பாண்டியன் அவன்புத்திரன் இராஜகெம்பீரன் அவன்புத்திரன்வங்கியதீபன் அவன்புத்திரன் புரந்தரஜித்து அவன்புத்திரன் வங்கியபதாகன் அவன்புத்திரன் சுந்தரேசபாதசேகரன் இந்தப்பாண்டியன் கூடற்கடவுளுக்கு மிகுந்த அன்புள்ளவனாய்த் தனது கொலைவேலினாலே கொடுங்கோன்மைசெய்கிற குறுநில மன்னர்களை யடக்கி உலகத்தில் உயிர்களாகிய பயிர்களை வளர்க்குநாளிலே பத்துத்தேரும் நூறுயானைகளும் ஆயிரங்குதிரைகளும் பதினாயிரம் வீரர்களுமான இவ்வளவு சதுரங்கங்களைக்கூட்டி இவைகளுக்குத்தக்க சம்பளங்கள்கொடுத்து மிகுந்தபொருள்களெல்லாம் சிறந்தவடிவான சிவனுக்கே கண்டிகை மகுடமுதலான ஆபரணங்கள்செய்தும் கோபுரம் மண்டபமுதலானவைகளுக்கு ரத்தினங்கள்பதித்து இப்படிக்கோயிலுக்கு வேண்டிய திருப்பணிகளெல்லாஞ்செய்தும் வருகிற இவனுடைய சேனைகளின் சுருக்கத்தைத்தெரிந்து ஆயிரங் குதிரைகளுக்கொரு சேவகனென்று சொல்ல வல்லவனாகிய ஒருசோழராஜன் இந்தச்சுந்தரேச பாதசேகரபாண்டியனை வென்று ஜெயங்கொள்ள வெண்ணி வஞ்சிமாலைசூட்டிக்கொண்டு அனேகமாயிரம் ரதகஜதுரகபதாதிகளுடனே கடல்பொங்கிவருவதுபோல வெழுந்து பாண்டிநாட்டைக் குறித்துவர அதுதெரிந்து பாண்டியன் சோமசுந்தரக்கடவுள் சந்நிதியிற்போய் வணங்கிநின்று சுவாமி உம்முடைய திருவருளாலே நான் அரசாட்சி செய்துவருகிறது தெரியாமல் எனது சேனைகளின் சுருக்கத்தைக்கண்டு எனது நாட்டைத் தன்கைவசமாக்கவெண்ணிகாவிரிநாடனாகியசோழன் தனது சேனைக்கடலிலே வடவாக்கினிபோலே மூண்டுவருகின்றான் இதற்குநான் செய்வதென்னவென்று வேண்ட ஆகாயத்திலிருந்து அசரீரியாகநீஎவ்வளவுமஞ்சவேண்டா நாமேபொருதுவென்று உனக்கு வெற்றியுண்டாகச் செய்கிறோமென்று சொல்ல பாண்டியன் கேட்டு சூரியனைக்கண்ட தாமரைபோல முகமலர்ச்சியாய் கடவுள்திருவடிக் கமலங்களை மனத்துள்ளே தியானித்துக்கொண்டு வெளியேவந்து பலவாத்தியங்களுமுழங்கத் தனதுசேனைகளுடனே புறப்பட்டுக்கொல்லிமலைக்கதிபனான சோழன் சேனைக்கடல் முன்னே ஒரு ஆறுபோலச்சென்றாலும் அந்தச்சேனைகள் கண்களுக்குப் பாண்டியன்சேனையும் கடவுளருளாலே ஒருகடல்போலவே தோன்றலாயிற்று அப்போது கூடற்கடவுள் பாண்டியன் சேனைக்கு முந்தி வேதமாகிய குதிரைமேலேறிக்கொண்டு (மேருவில்லைவளைத்து வாசுகி நாணைப்பூட்டி துளசிமாலையணிந்த அம்பை அதிலேநாட்டி வாயினெருப்பை முப்புரத்திலேமூட்டி வெற்றிகொண்டதாமே) ஒரு வேடன்வடிவாகிக் காதிலேதந்தக்குழையும் கழுத்திலே முத்துமாலையும் வெட்சிமாலையு மயிலிறகுமுடித்தகொண்டையும் கைகளிலே தந்தக்கடகங்களும் சோழனைக்கொல்லவெழுந்த விடம்போற் கருத்ததிருமேனியும் எமன்போல்விளங்கும் வேலுமாகநிற்க அவனைச்சோழன்கண்டு ஆயிரங்குதிரைக்கொருசேவகன் நான் நீயெவ்வளவென்ன வேடனாகியகடவுள் நீயிவ்வளவுதானே நான் அளவில்லாத குதிரைகளுக்கொருசேவகனென்ன அதுகேட் டஞ்சிநிற்கிற சோழன்முன்னே மின்னலைநீட்டிக்கொண்டு செல்லுமேகம்போலே கடவுள்வேடன் தனதுகைவேலைச் சுழற்றிக் கோபித்து அதிர்ந்துசீற சோழன்பயந்து இனி இவன்கைவேலாலே நாமிறப்பதற்கெவ்வளவுஞ் சந்தேகமில்லையென்றோடினான் அப்போதுகடவுள்வேடன்மறைய பாண்டியன்குதிரையுட னோடுகிற சோழனைத்துரத்திக் கொண்டுபோக சோழன்திரும்பிப் பார்த்து இவன் அந்தவேடனல்லனென்று பயந்தீர்ந்து பாண்டியனைமதுரையளவுந்துரத்தினான் அப்போதோடுகின்ற பாண்டியன் தனது மதுரைக்குள்ளே அவசரமாய் நுழையவெண்ணி வருகிறவேகத்தினாலே ஒருமதங்கொண்டயானைபோலேதவறி ஒருஅகழ்க்கிடங்கிலே விழுந்தான் அப்படிப் பாண்டியன் விழுந்த மேற்றிசை அகழிலே கூடவேதொடர்ந்துவந்து சோழனுங் குதிரையுடனே விழுந்தான் அப்படிவிழுந்த இருவரில் கூடற்கடவுளருளாலே பாண்டியன் யானைபோலெழுந்து கரையில் வந்தான் சோழன் அதிலே அழுந்தியிறந்தான்அப்படி யிறந்த சோழனுடைய ஆடையாபரணங்கள் ரதகஜதுரகபதாதிகளெல்லாங் கொள்ளைகொண்டு தங்கள்கடவுளுக்கு வேண்டியவைகளைக்கொடுத்து கடவுள் திருவடிக்கன்பனாய்ப்பெருகி அரசாண்டிருந்தனன்.

சோழனைமடுவில்விட்டியபடலம் - முற்றியது.

முப்பத்தெட்டாவது

உலவாக்கோட்டையருளியபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்பனிக்கதிர்வேணிவானவன்மீனவன்றனைமானவேன், முன்பனிக்கவலந்திரித்துமுடுக்கிநேரியடுக்கலான்
பின்பனிக்கமலத்தடத்திறவிட்டவாறிதுபெருமைசா,லன்பனுக்குலவாதகோட்டையளித்தவாறுகிளத்துவாம்.

கலிநிலைத்துறை.

அன்பன்னடியார்க்கினியானனிநாளளந்தல்கித், தன்பன்னியொடுமயலார்சுற்றந்தமரோடும்
பின்பந்நிலையேயிமவான்மகளைப்பிரியாத, வின்பன்னுருவாய்ச்சிவமாநகர்சென்றிறைகொண்டான்.

அந்தமதுரையில் விளங்குகின்ற சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு மிகுந்த அன்பனை ஒருவேளாளன் தருமத்திற்கும் புகழுக்கும் சிறந்தவன் அவன்மனையாள் ஈகையினாலும் கற்பினாலும்சிறந்த தருமசீலையென்பவள் எல்லாரும் நன்குமதிக்கத்தன்கணவனுக்கு இனிமையானவள் அப்படிப்பட்ட மனைவியோடுவொழ்கின்றவன்அநேகம் ஏர்கள்வைத்துஉழவுதொழில்செய்து விளையும் பலன்களைக்கொண்டு அரசருக்குக் கொடுக்கும் பகுதிச்செலவுபோக மிகுந்தவையெல்லாம் தன்மனையாளாலே அறுசுவை யுண்டிகள் சமைத்து சிவனடியார்களைப் பூசித்துப் பொசிக்கச்செய்து விருந்தென்னும் வேளாண்மையும் செய்து சிறந்தவனாய் அவன் அப்படிக்கொடுக்கக்கொடுக்க மணற்கேணிபோல் செல்வம்பெருகி வளர்கிறகாலத்தில் இவனது நற்குணங்களை யெல்லாருக்கும் தெரிவிக்கவேண்டி மதுரேசர் அவனது விளைநிலத்தில் விளைவுகுறையச்செய்தார் அப்படியானாலும்யார்க்கும் இல்லையென்னாமல் சிவனடியார் பூசைமுன்போலவே குறையாமற்செய்து பின்பு தான்கொண்டவிரதத்துக்கு பொருள்போதாமல் தன்உடம்பை வருந்தச்செய்து இதுவாயிலும்நமக்குவேண்டியபொருள்கொடுத்துவந்த சுந்தரக்கடவுள் கடன்படச்செய்து விளைபொருளும் குறையச்செய்தால் நம்மால் என்னசெய்யத்தக்கதென்று நினைத்து சிவனடியார் பூசை நியமத்துக்குத் தடையுண்டாய் மிகவும்வருந்தி தினம்தினம் சிவனடியாரைப் பூசித்துப்பின்பு தான் புசிக்கிறவனாகையாலே ஒருநாள் தானும் தன்மனைவியும் பட்டினியாய் உதராக்கினியாலே புழுங்கி இனி இறந்துபோகத்தக்க இந்த உடம்பினாலே பிரயோசன மென்னவென்று வெறுத்துத் தன்மனைவியுடனே கோயிலுக்குப்போய் இந்தச்செய்தியைக் கடவுளுக்குத்தெரிவித்துப் பின்பு நாம் இறந்து போவதே துணிவென்று துணிந்து வேதத்தலைபோலும் கோயிலில்விளங்குகிற கடவுள் சந்நிதிமுன்னேவணங்கி நின்று தேவர்கள்பிழைக்க நஞ்சுண்டுகொத்த கடவுளே உன்னுடைய மெய்யன்பர்பூசைக் கிடையூறாய் எம்முடைய விளைநிலமெல்லாம் விளையாமற்போயின கடனும் மிகுதியாயின இனிக் கடன்கொடுப்பாரு மில்லை ஆதலால் இனியாரையாகிலும் கடன்கொடுக்கும்படி செய்தீரேயானால் இந்தவுடம்பை வைத்திருப்போம் அப்படிச்செய்யாவிட்டால் இந்த உடம்புச்சுமையைத் தாங்கமாட்டோமென்று மிகவும்வேண்டும்போது கடவுள் நீங்கள் அஞ்சவேண்டாம் உங்கள் வீட்டில் நல்லசம்பாநெல்லுக்கோட்டையிருக்கச்செய்தோம் அந்தநெல்லுக்கோட்டை நீங்கள் எடுக்கஎடுக்கக் குறையாதிருக்கும்அதைநாள்தோறும் பூசைபண்ணி அதில்வேண்டிய நெல் எடுத்துக்கொண்டு தினம் நமதன்பர்களுக்கும்யார்க்கும் அன்னதானமுதலிய பலவித தர்மங்களும் செய்து கொண்டிருங்கள் பின்பு வீடுங் கொடுக்கிறோமென்று ஆகாயவாக்காகச்சொல்ல அந்தத் திருவாக்கைக்கேட்டு ஆனந்தபரவசராய் வேதப்பொருளான கடவுளை வணங்கித் துதிசெய்து பின்புதங்கள் வீட்டுக்குவந்து முன்னே தேடின தவப்பயன்போல கடவுள் அருளின உலவாக்கோட்டையைக்கண்டு மகிழ்ந்து அந்தக்கோட்டையைக் கடவுளாக எண்ணி தினம்தினம்சந்தனபுஷ்ப தூபதீபங்களால் ஆராதனைசெய்து உணவுக்கும் அதற்குவேண்டிய பலவிதச் செலவுகளுக்கும் அதுகொடுக்கப்பெற்றுச்சிவனடியார்களுக்கும் வைதிகர்களுக்கும் தென்புலத்தார்தெய்வம் விருந்து சுற்றம் முதலானயார்க்கும் மேகம்போல வரையாதுகொடுத்து குபேரன்போல வாழ்ந்து பின்பு தானுந்தன்மனைவியும் சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்கள்.

உலவாக்கோட்டையருளியபடலம் - முற்றியது.

முப்பத்தொன்பதாவது

மாமனாகவந்துவழக்குரைத்தபடலம்.

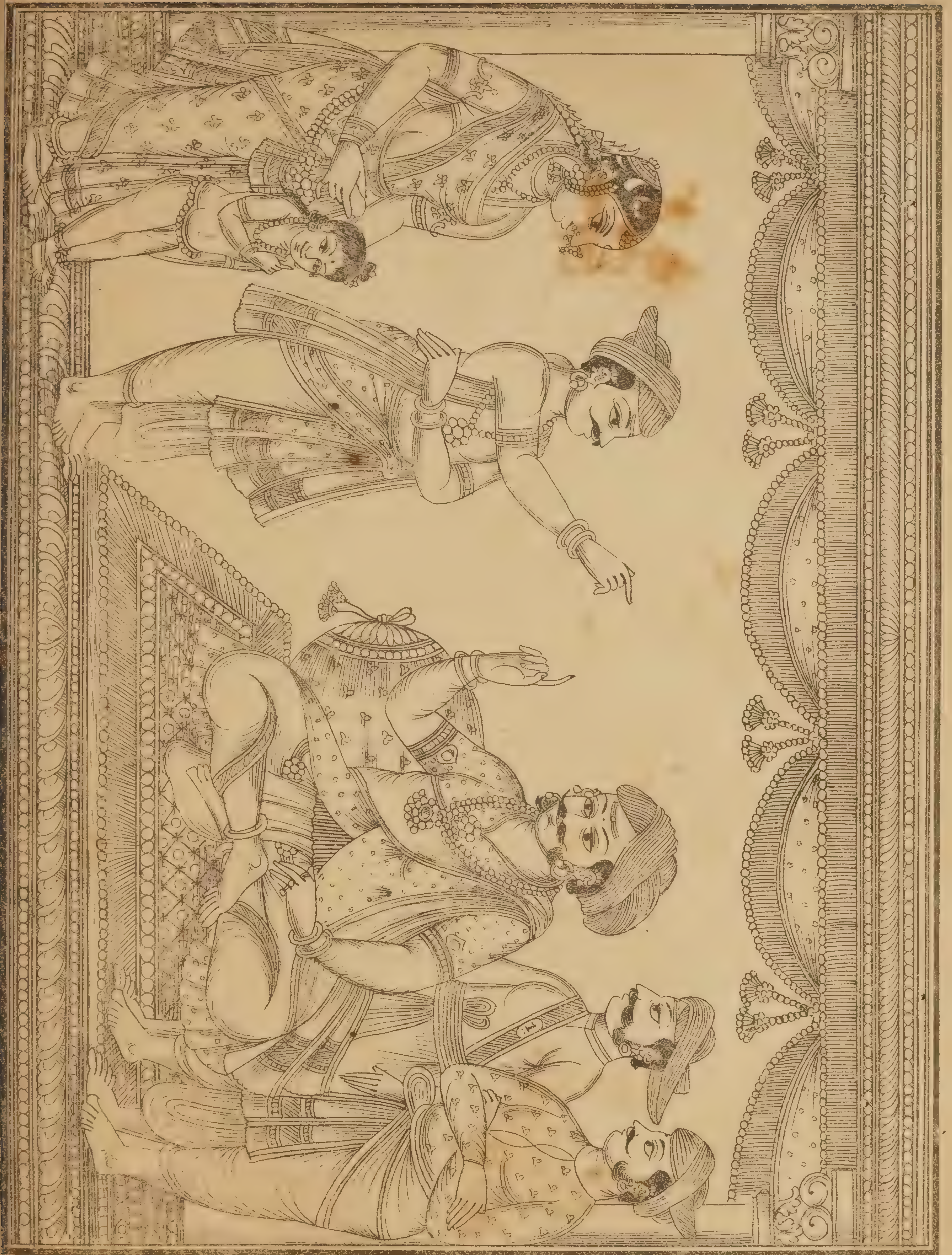
அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தாமநாறிதழியார்தந்தமர்க்கன்பன்வறுமைப்பட்டோ
னுமநாளுலவாக்கோட்டையருளியமுறையீதையன்
றேமனுண்முலைத்தீந்தார்ச்சிறுதகைவணிகற்காக
மாமனாம்படிவங்கொண்டுவழக்குரைவண்ணஞ்சொல்வாம்.

கலிநிலைத்துறை.

பூதநாயகன்பூரணசுந்தரப்புத்தேள், பாதசேகரன்வரகுணபாண்டியன்புயத்தி
லோதநீருலகின்பொறைசுமக்கவைத்தும்பர், நாதர்சேவடித்தாமரைநகைநிழலடைந்தான்.

அந்தமதுரையில் வணிககுலத்திலே பிறந்து குபேரன்போல் செல்வத்தையுடையவனுய்த் தனபதியென்னும் பெயர்கொண்ட ஒருவனும் அவன் மனைவியாகிய அருந்ததிபோலும் கற்பும் மகாலக்ஷுமியையொப்பான அழகுமுடைய சுசிலையென்பவளும் நெடுங்காலமாக பிள்ளையில்லாமல்வருந்தி தனபதியென்பவன் தன்தங்கைபிள்ளையாகிய மருமகனை தனக்குப் பிள்ளையாகக்கொண்டு தன்மனைவியிடத்தில் மகிழ்ந்து கொடுக்க அவளும் வணங்கி வாங்கிக்கொண்டு அந்தப்பிள்ளைக்குப் புனையவேண்டிய ஆபரணங்கள்புனைந்து அன்புடனே நன்ருகவளர்த்துவருங்காலத்தில் தனபதியென்பவன் பிள்ளையில்லாதவளானுலும் தன்மனைவியிடத்து அதிகமோகங்கொண்டு தன்தங்கைமேல் நாள்தோறும் மனைவிநிமித்தமாக அதிகசண்டைசெய்து விரோதித்துவரஅக்காலத்தில் ஒருநாள் தங்கையானவள் தமையனைக்கோபித்து பிள்ளையில்லாதமலடனுனவுனக்கு என்மகனல்லவோ இவ்வளவுபெருமையுண்டாகி இம்மைப்பயனும் மறுமைப்பயனும் அடைய யோக்கியனுனுயென்ன அதுகேட்டதனபதி மிகவும்நாணி இனிவருபிறப்புக்காயினும் பிள்ளையுண்டாகத் தவஞ்செய்வேனென்று நினைத்துத் தன்செல்வமெல்லாம் தன் மருமகனுக்கே ஆகச்செய்து காட்டில் தவஞ்செய்யப்போயினுன் பின்புஅப்படி தவஞ்செய்யப்போனவன் நெடுங்காலம் வராமலிருக்க அவன் தாயாதிகள் அவன்மருமகன்கொண்ட செல்வமெல்லாம் வழக்கிட்டுப் பறித்துக்கொண்டார்கள் அப்படி விளைநிலங்கள் அடிமைகள் ஆபரணங்கள் திரவியங்கள் பசுக்கள்முதலான எல்லாமிழந்து சிறகொடிந்தபட்சிபோலத் தளர்கின்ற மகனும் தாயும் ஐயோசார்பில்லாதவர்களுக்கெல்லாஞ்சார்பான ஆதரவாயிருக்கிற கூட்றகடவுளே உன்திருவடிகளேசரணமென்று இந்திரவிமானக் கோயிலுக்குள்வந்து சுந்தரேசர்திருவடிகளைத்தொழுது துதித்து எவர்க்கும் மாதாபிதாகுருதெய்வமுமாகிய நீரே எங்களுக்கும் ஆதரமாகவேண்டுமென்றுபிரார்த்தித்துச்சுவாமி என்தமையனை தனபதி தனக்குப்பிள்ளையில்லாததினுலே என்மகனை தனக்குமகனுகக்கொண்டு எல்லாருக்குமுன்னே தன்செல்வமெல்லாம் கொடுத்துத் தவஞ்செய்யப்போயினுன் அப்படி அவன் கொடுத்த செல்வத்தை தாயத்தார்கள் தங்கள் பலத்தினுலே பறித்துக்கொண்டார்கள் ஆதலால் ஒருத்தியாகிய என்மகன்மிகவுஞ்சிறியவனுய் வேறே ஆதரவுமில்லாமல் இருக்கிறதினுலே நானிப்படி வருந்துகிறது தயாநிதியாகிய உமக்குத் தெரியவில்லையோஎன்று பின்னும் பூமியில் படியவிழுந்துவணங்கி அப்படியேசோர்ந்து கடவுள் அருளாலே கொஞ்சம் நித்திரைகொண்டாள் அப்படிநித்திரைசெய்கிறவள் கனவிலே சோமசுந்தரக்கடவுள் ஒரு பிராமணவடிவுகொண்டுவந்து ஓய் வணிகப்பெண்ணே நீ நாளைவுதயமானவுடனேஉன் தாயத்தாரை அரசனுணையிட்டு மறித்துச்சபையேற்றி வழக்கிட்டுக்கொண்டிரு நாம் அங்கேவந்து பெரியோர்களெல்லாருஞ் சம்மதிக்க உன்வழக்கைத் தீர்த்துத் தருகிறேம் நீயெழுந்து போவென்றருள்செய்ய அந்தச்செட்டிச்சி விழித்தெழுந்து மிகவும்அதிசயித்துயாருமில்லாதவர்களுக்குத் தெய்வமேதுணையென்பது மெய்யேயென்று மீனுட்சி சுந்தரேஸ்வரரை வணங்கித்துதித்து தன்மகனுடனே வீட்டிற்கு வந்து நித்திரைசெய்து விடிந்தபின் வெள்ளியம்பலவாணர் கோயிலில்வந்து வணங்கிக்கொண்டு அவரருள்செய்தபடியே கொடுவழக்கிட்டு வென்றுகொண்ட தாயத்தார்களைத்தடுத்து நீங்கள்யாரும் அடுப்பில் நெருப்பிடக்கூடாது இந்த இடம்விட்டு அப்பால் ஓரடிஎடுத்துவைக்கக்கூடாது அநியாயவழக்கிட்டு உங்களைவென்று போகொட்டேன் இதோ எல்லாருங்கேட்க அரசன் ஆணையிட்டேன்இனி நியாயசபைக்குச்சென்று அந்தத் தருமநீதியார் தீர்த்தபடி கேட்டு எங்களுடைய பொருள்களைக் கொடுத்துப்

போகவேணுமென்று தாயத்தார்கள் எல்லாரையும் மறித்தார் அப்படிமறித்தபோது அந்தத்தாயத்தார்கள் துர்வார்த்தைகளாலே வைதுதள்ளி மகனையும் தாயையும் அடித்தார்கள் அப்படி அடிக்கும்போது கூகூகூவென்று கூச்சலிட்டுக்கொண்டுபோய் நியாய சபையார்முன்னே முறையிட்டாள் அதைக்கேட்ட நியாய சபையார் கூட அனுப்பின சேவகரோடே தனபதிதங்கையானவள் தாயத்தார்களைக் காட்டி சபைக்குக்கூட்டிவந்தாள் அந்தவேளையில் பார்வதி சமேதரானவெள்ளியம்பலவாணர் காதிலே அதிகவிலைபெற்ற குண்டலங்களும் தோள்களிலே ரத்ந கேயூரங்களும் கழுத்திலே ரத்தினகண்டிகையும் கையிலே வயிரமோதிரமும் விளங்க அந்தத் தனபதிபோலே மேட்டிமையான நடைகொண்டுவந்து கண்டு வாடினதாமரைபோலே பங்காளிகளுக்கு முகங்காட்டி வெறுத்தும் மருமகனைத்தேடி கண்ணருள்கொண்டு பார்த்தும் தன் உள்ளக்குறிப்பைத் தெரிவித்து நியாயசபைமுன்னே நின்று ஓ ஓ இங்கேஅரசனில்லையோ அறிந்த பெரியோர்களில்லையோ ராஜநீதிகோணலாமோ நூல்களிற்சொல்லுகின்ற தெய்வமும் கிடையாதோ நிலையானதருமம் எங்கேபோய்மறைந்தது என்று பேசுகிற தனபதிசெட்டியாரை வஞ்சனைபண்ணின தாயாதிகள் கண்டு மனங்கலங்கி முன்வலிந்துவென்ற உறுதி அழிந்து பயமும் வெட்கமும் நிறைந்து நிற்க அப்போது மாமனாகி வந்த செட்டியார் மருமகனைத்தழுவி தங்கைக்கு ஆதரவு சொல்லி சாமவேத கீதம்போல ஐயையோ இப்படி அநாதிகளாய்ப் போனீர்களே யென்று அழ தங்கையும் மருமகனும் அழுது பாதங்களில் கண்கணீராட்டதாமும் மருமகனைக் கட்டிக்கொண்டு அழுது தங்கைமேலும் மருமகன்மேலும் கண்ணீராட்டி மருமகனைப்பார்த்து வியசனமாய் மார்பிலே நானணிந்த ஐம்படையைக்கண்டிலேன் கால்களில் சிலம்பையும் கண்டிலேன் தோளில்மதாணியுங் கண்டிலேன் காதில் கடுக்கனையுங் கண்டிலேன் முகத்தில் அசைகிற சுட்டியையும் கண்டிலேன் ஐயோ வெறு உடம்பைத்தானே காண்கிறேன் இந்தப்பங்காளிகளுக்கு பிள்ளை நகைகள் என்னவிலைபெறுமென்று ஆசைப்பட்டுப் பறித்தார்கள் என்று நியாய சபையார் எல்லாருங் கேட்க வாய் விட்டு அழுது தங்கையையும் அழுகை மாற்றி தமது கையாலே முதுகைத் தடவிக்கொடுத்து என் கண்முன்னே நீங்கள் ஏன் அழுகிறீர்கள் இந்த அநியாயம் பண்ணினவர்கள் வழக்குநானுள்ள அளவிலும் ஜெயங்கொள்ளுமா உலகத்திலே நான்சம்பாதித்த பொருள் விசுவாசபாதகம் பண்ணியோ இம்மி அரிசியுங் கொடாமல் அதிக வட்டிவாங்கியோ இப்படி ஆச்சுது ஆனாலும் நம்முடைய பொருள் நம்மை விட்டுப் போகுமோ வென்று கோயில் மதுரேசரைப் பார்த்துத் தலைமேல் கைகுவித்து ஓ ஓ மாணிக்கம் விற்ற எங்கள் குலத்துசிங்கஞ் செட்டியாரே ஙங்கள் வழக்கை இந்த நல்லபெரியோர்கள் முன்னே நீரே தீர்த்துத்தரவேண்டுமென்று பிரலாபித்து அழுதார் மறுபடியும் அந்தக்கள்ள வஞ்சகச்செட்டியார் சினந்து நியாயச் சபையாரை நோக்கி தராசுமுனைபோல் எங்கள்வழக்கையும் இந்தப்பங்காளிகள்வழக்கையுந் தீர்த்துத்தரவேண்டுமென்றும் நகைத்து மூத்தபுலி போலேநின்றுசொல்ல சான்றோர் நடுங்கி இருதிறத்துவழக்கையும் தாங்களெடுத்துப்பேசி விசாரித்துப் பங்காளிகள் வழக்கிடுவது குற்றமென்ன. பங்காளிகள் உறுதிமான்கள்போல-இவர் தனபதிசெட்டி அல்லவென்றுசொல்ல செட்டியாராகிய சுவாமி சபையைப்பார்த்து இரண்டுகையையுங் கொட்டிச்சிரித்து அந்தச்செட்டிகள் குடிப்பேர் பட்டப்பேர் காணிப்பேர் தந்தைபேர் தாய்பேர் மாமன்பேர் மாமிபேர் பங்காளிகள்பேர் இவர்களைப்பெற்றவர்கள்பேர் பிள்ளைகள் உடன்பிறந்தார் பெண்டாட்டிகள் உறவினர் குணம் நடக்கை அடையாளம் இவைகளில் எவ்வளவும் தப்பாதபடிசொல்ல சபையார் எல்லாரும்பார்த்து தனபதிசெட்டியார் இவரேயென்று தீர்ப்புக்கொடுக்க பங்காளிகள்வழக்கு இழந்து இந்தத்தீர்ப்புக்கு வேறுசொன்னால் வேப்பமாலையணிந்த பாண்டியன் தெண்டிப்பானென்று பயந்து வீட்டுக்குப் போய்வருகிறேனென்றும் குளத்துக்குப்போய்வருகிறேனென்றும் சலோபாதைக்குப்போய் வருகிறேனென்றும் காற்றடிக்க மழைகலங்கினாற்போல் கலைந்துபோனார்கள் அப்போது நியாயசபையார் தனபதிசெட்டியார் மருமகனுக்கே அவர்செல்வமெல்லாமென்று தீர்ப்புச்செய்து வாங்கிக் கொடுத்தார்கள் அவர்கள்கொடுத்தவுடனே மாமனாகிவந்து வழக்குரைத்தசுவாமி கோயிலுக்குள் எழுந்தருளினார் அது தெரிந்துவந்தவர் கூடற்கடவுள் அல்லவோவென்று செட்டிப்பிள்ளைக்குப் பாண்டியன் மனமகிழ்ச்சியாய் அநேகம் சிறப்புகள்செய்து கடவுள்கோயிலை கனகமயமாய்புதுக்கி தன்புதல்வனாகிய வரகுணபாண்டியனுக்கு தன் அரசாட்சியைக்கொடுத்துப் பின்பு ஸ்வாமி திருவடிக்கமலங்களைச்சேர்ந்தான்.

மாமனாகவந்து வழக்குரைத்தபடலம் – முற்றியது.

நாற்பதாவது

வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடலம்.

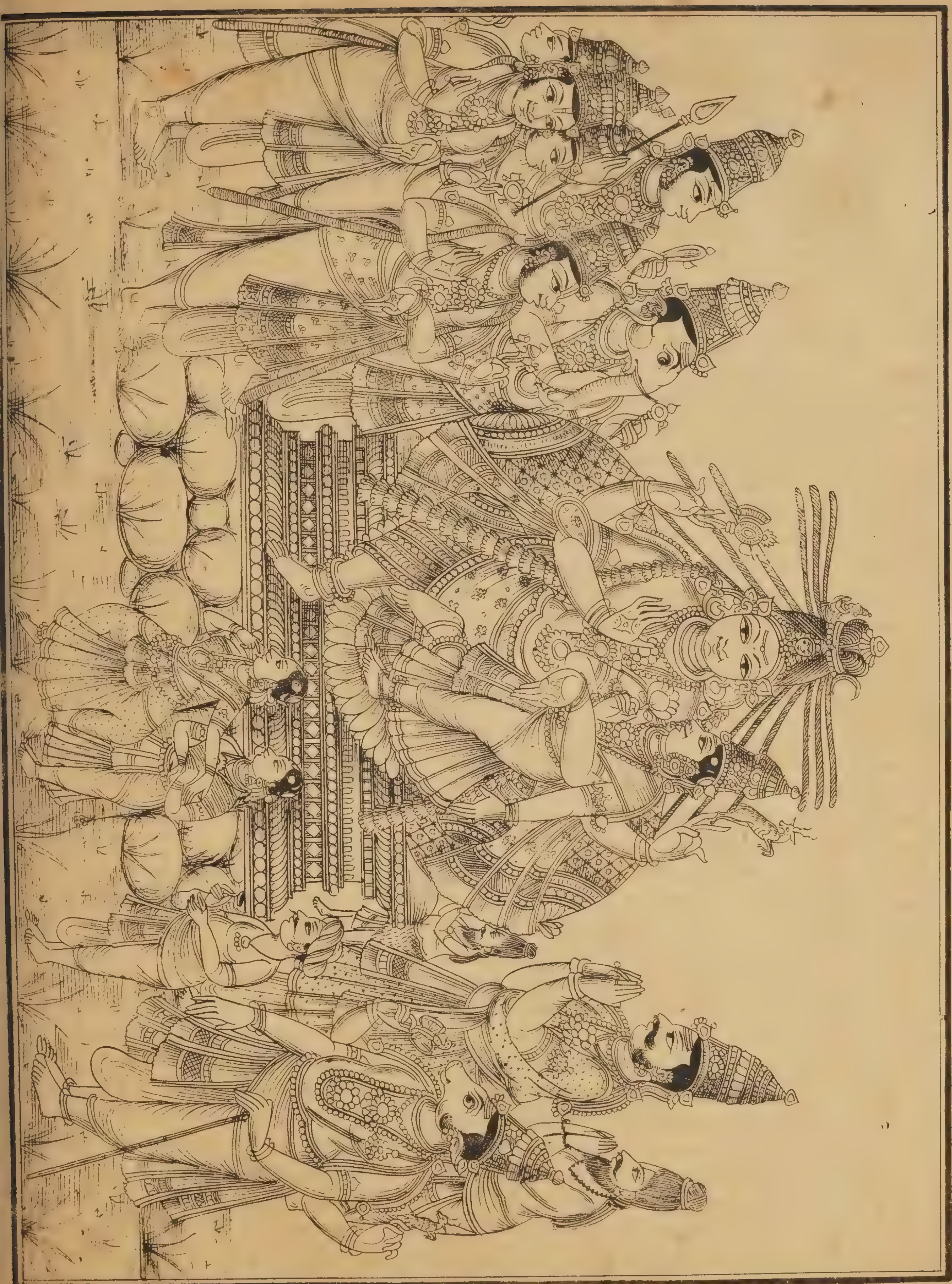
எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்கொண்டவேதமுதலிடையீறுநாடரியபரமாமனாகியொருவணிக
னெண்கொண்டகாணிபொருள்கவர்ஞாதிமாதுலனாயெதிரேறிவென்றபடியீதுவாந்
தண்கொண்டநேமிவரகுணதேவனெய்துபழிதன்னைத்துடைத்தனையமனவன்
கண்கொண்டுகாணவுயர்சிவலோகமதுரைதனில்வருவித்தகாதையினிமொழிவாம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

அன்னதனித்தென்மதுரையன்றுதொடுத்தின்றெல்லை, தன்னனையதாயகிலதலங்கள்சிகாமணியாகிப்
பொன்னகரின்வளஞ்சிறந்துபூவுலகிற்சிவலோக, மென்னவிசைபடப்பொலிந்ததேழிரண்டுபுவனத்தும்.

வரகுணபாண்டியன் இந்திரன்போன்று வேள்விகள்செய்து நிலைகொண்டவீரமும் சூரியன்போல்பிரதாபமும் மன்மதன்போ லழகுங்கொண்டவனாய் இயமானன் சந்திரன் சூரியன் நிலம் நீர் தீ காற்று ஆகாயமென்கிற எண்வகையுருவான சோமசுந்தரக்கடவுளை மனம் வாக்குக்காயமென்னும் திரிவிதகரணங்களாலும் குறையாதவழிபாடுசெய்யும் அன்புகொண்டு வேதாகமங்கள்முதலிய கலைஞானங்களும் யாகாதிபலகிரியைகளும் உலகத்திலேநிலைபெற்றுவிளங்கச்செய்து நான்முகனாகவும் அஷ்டலட்சுமிகளும் நித்தியவாசம்பண்ணப் பெற்றிருத்தலாலே திருமாலாகவும் ஜிதேந்திரியனாய் முழுதுந்தெரிந்ததினாலே பரமசிவனாகவும் உலகாண்டுவரும்போது ஒருநாள் தங்குவேட்டையாடிவரவெண்ணி வனங்களெல்லாஞ்சென்று மிருகங்களைத்தேடி புலி யானை பன்றிகளைக் கலைத்தோட்டிச் சூரியன் அஸ்தமிக்குமளவும் வில்லும் அம்புங்கொண்டு திரிந்துகொன்று பட்டணத்துக்குத் திரும்பும்போது வாயுவேகங்கொண்டுசெல்கிற குதிரைமேலேறிவர அங்கேவரு வழியிலே ஒருபிராமணன் மயங்கிச் சோர்ந்து முகத்திலே குறுவேர்வை தோன்ற நித்திரைசெய்ய அவன்மேலே இவன் ஏறிவருகிற கடுநடைப்புரவி கால்களை வைக்க பிராமணனிறந்தான் அதுதெரியாமல் வரகுணபாண்டியன் அம்புபோல்வருகிற குதிரையுடனே தன் அரண்மனைவந்து சேர்ந்துநிற்க குதிரைக்காலினாலே மிதிபட்டிறந்துபோன பிராமணனை அவன்பந்துக்கள் எடுத்துக்கொண்டுவந்து பாண்டியன்கடைத்தலையிலிட்டு அங்கே நடந்தசெய்தியைச் சொல்ல பாண்டியன்நினைத்துணர்ந்து எடுத்துவந்த பிராமணர்கள்கையிலே வெகுதிரவியங்களைக்கொடுத்து இறந்தவனுக்கு மயானவினைகளைமுடிக்கச்சொல்லி அனுப்பினான் பின்பு அந்தப்பிராமணக்கொலை பாண்டியனைக் கொஞ்சமாயினும் விடாமல் பிடரியைப்பிடித்துக்கொண்டது அப்படி அந்தப்பழிவிடாமற்பற்றிக்கொண்டதுதீர வேதப்பிராமணர்களுக்கு அநேக தானதருமங்கள்செய்து வன்னி அரசு வேம்புகளைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்தும் அறுகம்புல்லைப் பறித்துக்கொண்டுவந்து பசுக்கள்வாயிலுண்ணக் கொடுத்தும் அகமருடணஸ்நானங்கள் ஓமங்கள்செய்தும் பஞ்சகௌவியம் பசுவின்கொம்புதோய்த்த நீர் பருகியும் இன்னம் அநேகதானங்கள்செய்தும் அந்தப்பழிநீங்காமல் பின்னும் பலமாக நெருப்பிலே நெய் வார்த்தாற்போலமூண்டு வரகுணன் கண்ணுக்குத் தோற்றவளைந்துசூழ்ந்தது எப்படியென்னில் அழும் பெருமூச்சுவிடும் கையெறியும் மலைபோலுயரும் குறுகும் கோபித்துமுழங்கும் முன்னும்பின்னும் பக்கங்களுந்தொடரும் சிரிக்கும் பகுவாயைமெல்லும் விலகும் கிட்டிவரும் பழிதாவென்று கோபித்து எதிர்நின்றுபோராடும் இப்படியாக வரகுணபாண்டியன் அழுக்கடைந்தமாணிக்கம்போலவும் பாம்புவிழுங்கின சந்திரன்போலவும் ஒளிமழுங்கி பெருநுளம்புண்ட விளங்கனிபோல உள்ளறிவின்றித் துன்புறுவது கண்டு வேதப்பிராமணர்கள் ஐயா நமது கூடற்கடவுளைத் தினம் ஆயிரத்தெட்டுப்பிரகாரம்பிரதக்ஷிணஞ் செய்தாயானால் அக்கடவுளே உன்பழியைத்தீர்ப்பார் அல்லாமலும் உறுதியாய் அப்படி பத்துநாள்வலஞ்செய்துவந்தால் கடவுளே அதற்கு வழிகாட்டுவாரென்று சொல்ல வரகுணபாண்டியன் கடவுள்கோயிலுக்குள்ளேபோய் இந்திரன்பழியும் மஹாபாதகமுந்தீர்த்த கடவுளே என் பழிபாவங்களையும் தீர்க்கவேணுமென்று வணங்கித் துதித்து பெரியோர்கள் சொன்னபடியே வலஞ்செய்ய அப்போது கடவுள் ஆகாசவாணியாக பாண்டியா நீ செய்யும் வலத்துக்காக நாம் மிகவுஞ்சந்தோஷித்தோம் எவ்வளவும் இந்தப்பழிக் கஞ்சவேண்டாம் உன்னுடனே சோழன் சண்டைசெய்யவருவான் அவனோடு நீயுஞ் சண்டைக்கெதிர்ப்பாய் அப்போதுசோழன் உனக்கு முதுகிட்டோடுவான் நீயவனை எட்டிப்பிடிப்பதுபோலே துரத்திக்கொண்டு பின்னே ஓடும்போது எம்மையே யாம் அர்ச்சனைசெய்துகொண்டிருக்கிற தலத்துக்கு

ச்செல்வாய் அப்போதங்கே உன்பழியைத் தீர்க்கி
ரோமென்றுசொல்ல பாண்டியன் மீனாக்ஷிசுந்தரே
சர் திருவருளை மிகவும் புகழ்ந்துகொண்டு தன்கோ
யில்போயிருக்கும்போது சிலநாளைக்குப்பின் சோழ
ராஜன் புலிக்கொடி கட்டிவருகிற சேனைகள்சூழக்கட
ல்போலப் பலவாத்தியங்களு முழங்கப் பாண்டியனு
டெவந்துசூழ பாண்டியனுந் தனது சேனைகளுடனே
சோழன் சேனைகளுடனேயெதிர்த்து யுத்தம்பண்ண
மந்தரகிரியாற் கலங்கின கடல்போலே சோழன்சே
னைகள்கலங்கியோட சோழனும்நாணி முதுகிட்டோ
டும்போது வரகுணபாண்டியன் அவனைப்பின்பற்றி
ச்சென்று காவிரிநாட்டிலேவந்து பூசத்துறையிலே
ஸ்நானம்பண்ணிக் காவேரித் தென்கரையிலே வாச
ஞ்செய்கிற இடைமருதப்பரைக்கண்டுசேவிக்க கிழ
க்குவாயிலைக்கடந் துள்ளேபோகும்போது பாண்டி
யனதுபாசமும் பழியும் வெளியே நின்றன தெய்வம
ருதிலே வேதவண்டுகள்பாடிமொய்க்க விளங்குந்தே
னைக் கண்ணாரப்பருகி அழலைச்சேர்ந்த வெண்ணெ
ய்ப்பாவைபோற் கரைந்து அறிவுமயமாய் வரகுண
பாண்டியனின்று.

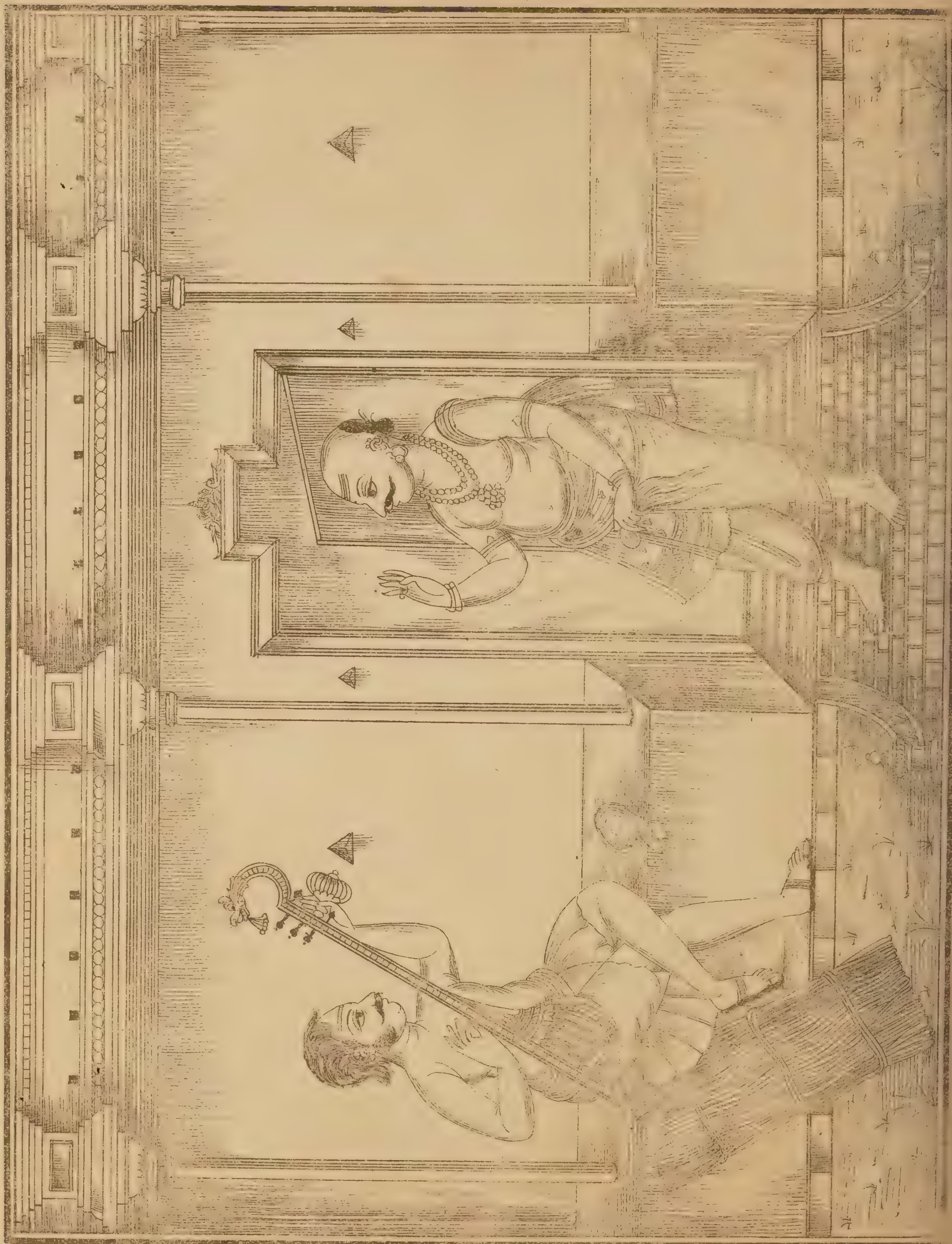
நிராமயபரமானந்தநிருத்தநான்மாடக்கூடற், பராபரவிமையாமுக்கட்பகவபார்ப்பதிமணாள
புராதனவகிலநாதபுண்ணியமருதவாண, வராவணிசடையாவென்றென்றளவிலாத்துதிகள்செய்தான்.

அப்படித்துதிசெய்கிற பாண்டியனைப்பார்த்து
மருதப்பர் பாண்டியனே கிழக்குவாயிலிலேதானே
பிராமணக்கொலை நின்றுவிட்டது இனிநீ அந்தவழி
யேபோகாமல் மேற்குவாயில்வழியாக நமதுமதுரை
க்குப்போவென்றருள்செய்யவரகுணபாண்டியன் அ
ந்த அருள்வாக்கைக்கேட்டு மருதமரத்தைவலஞ்செ
ய்து நீங்காத அன்பினாலே அடிக்கடி வாயில்களெல்
லாம் விழுந்துவிழுந்து சேவித்து மேலைவாயில்வழி
யே போகின்றவன் தன்பெயராலே கோபுரஞ்செய்
து சிலநாள் அங்கிருந்து கோயில்திருப்பணிகளெல்
லாஞ் செய்து தென்றிசையைநோக்கிச் செல்லும்
போது வழிகளிலுள்ள சிவஸ்தலங்களெல்லாம் கண்
டு வணங்கிக்கொண்டு மதுரைபோய்ச் சேர்ந்து தன்
பழியைத்தீர்த்தாண்ட சோமசுந்தரக்கடவுள் பாதக
மலங்களை தினந்தோறும் வந்து வணங்கித் துதித்து
இப்படியாக உலகமெல்லாம் தனதுசெங்கோல் செ
லுத்திவருகிற நாளிலே வரகுணபாண்டியன் பெரி
யோர்களாலே அமுதம்போலும் சிவன் புகழைப் ப
லவாகக்கேட்டு வேதம் ஆகமம் புராணம் மிருதிகள்
முதலான நூல்களெல்லாம் உலகங்களுக்கெல்லாம்
மேலானது சிவலோகமென்பதை உட்கொண்டு அந்
தச்சிவலோகங் காணவேண்டிய கருத்துடனே சிவ
ராத்திரியினன்று கடவுள்கோயிலுக்குள்ளேபோ
ய் மீனாட்சிசுந்தரேசனைவணங்கி சுவாமி இந்தப்பிற
விக்கடலைக்கடந்து உமது பாதநிழலை யடைந்தவர்க
ள்சூழ நீ சிவலோகத்தில் வீற்றிருப்பதைத் தெரிசி
க்கவேணுமென்னும் ஆசை எனக்குமிகுந்திருக்கிற
தினாலே அருள்செய்யவேணுமென்ன அன்புக்கெளி
யரான வெள்ளியம்பலவாணர் அந்த உலகத்தை இ
ங்கேவருவித்து இவனுக்குக் காட்டவேணுமென்று
திருவுள்ளங்கொள்ள உடனே சிவலோகந் தெரிந்து
சூரிய சந்திரர்க ளெல்லா மின்மினிபோ லொதுங்க
கோடி சந்திரமண்டலங்கள் ஒன்றாய்க் கூடிவந்தாற்
போல ஆகாயத்திலிருந்து சிவலோகங் கீழேயிறங்க
கடவுள் நந்திதேவரையழைத்து எம்மிடத்தில் அன்
பு மிகுந்த வரகுணபாண்டியனுக்கு அவனாசைப்ப
ட்டபடியே சிவலோக முழுதுங் காணக் காட்டென்
றருள்செய்ய வேத்திரப்படைகொண்ட நந்திதேவர்
தொழுது வந்து வரகுணபாண்டியனை வாவென்று
கூட்டிக்கொண்டுபோய் திருமாலும் நான்முகனும்
வேதங்களும் அளந்தறியக்கூடாத சொயம்பிரகாச
சூரியனை கடவுளாளுகின்ற சிவலோகம் இதுதா
ன் பாரென்றுசொல்லுகின்றார் கருப்பூரவாசனை பரி
மளிக்க இளந்தென்றல்வீச அரும்புகள் விண்டு ஆ
யிரம்யோசனை தூரம் வாசம் வீச வெண்டாமரைக
ளும் செந்தாமரைகளும் பூத்துவிளங்குகின்ற ஓடை
களும் பக்கங்களிலுள்ள யாறுகளும் அளவில்லாத
உருத்திரகணிகைகள் தங்கள் மதுரவாயைத்திறந்து
தேன்போற்பாடுகின்ற ஏழிசைகளும் யாழிசைகளு
ம் மலர்ந்த பூந்தருக்களிலே வண்டுகள்பாடு மிசைக
ளும் தும்புரு நாரதர்பாடு மின்னிசைகளுமே எங்
கெங்குமாய் அமுதவாவிகளும் பொற்றாமரைக்குள
ங்களும் குயில்கள்கூவுகின்ற தேன்சோலைகளும் அ
ஞ்ஞான விருள்போன தேவர்கள்வாழுமிடமும் திரு
ப்பாற்கடல்போன்ற அகழிகளும் பொன்னாலாகிய
மதில்களும் கோபுரங்களும் மிகுந்த நன்மைகள்விள
ங்குகின்றவீதிகளும் நவரத்தினகஜிதமான மாளிகை
களும் சூளிகைகளும் புதிது புதிதாக நாள்தோறும்
உண்ணக்கிடைத்த நால்வகை யுண்டிகளும் சந்தன
கந்தபுஷ்ப தாம்பூலங்களும் செம்பொன்மாலைகளும்
வீணைப்பாடலும் ஆடலுஞ் செய்கின்ற சித்திரப்பா
வைபோன்ற பெண்கள்கூட்டங்களும் உருத்திரப்பெ
ண்களோடுகூடிவாழு மாளிகைவரிசைகளும் அவர்க
ள் செல்வங்களும் போகங்களுந்தெரியக்காட்டிநான்
முகனிடமிது திருமால்வாழ் பரமபதமிது இவைக
ளெல்லாங் கடவுள்வடிவுகொண்ட உருத்திரர்கள்வீ
தி திக்குப்பாலகர்களுறைவிடமிவை விடியுமுன்னே
யெழுந்து நீராடி நமது கடவுள்கோயிலுக்குத் திரு

வலகுபரிமாறி நந்தவனங்களைவளர்த்து ஆய்ந்து பூவெடுத்து சிவன்றிருநாமங்களைக் காதில்கேட்டு உலகவாணராகிய சாலோகம்பெற்று வாழ்கின்றவர்களிவர்கள் பரிசுத்தாந்தக்கரணராய்ப் பஞ்சசுத்திகளுஞ்செய்துகொண்டு உள்ளும்புறமு மொத்த அன்பினராய் விதிப்படி சோடசோபசாரங்களும் திரிகரணசுத்திமாய்ப் பூசித்துக் கடவுளருகேயிருக்கின்ற சாமீபம் பெற்றவர்களிவர்கள் கிளம்புகின்ற வாயுவினாலே அக்கினியை உயரச்செய்து மேலே நெருங்கிப் பிங்கலைநாடிக்கும் இடைநாடிக்கும் நடுவே சிந்துகின்ற சந்திரமண்டலத்தில் விளைந்த அமுதரஸத்தைப் பானம்பண்ணி நமதுகடவுள் வடிவை நெற்றியென்கிற புருவமத்தியத்தின்மேலே தியானஞ் செய்து அக்கடவுளது சாரூபத்தைப் பெற்றவர்களிவர்கள் கடவுள்விஷயமாக வேள்விகளைச்செய்து முடித்துவந்த வேதியர்களிவர்கள் தண்ணீர்ப்பந்தல் முதலான முப்பத்திரண்டு தருமங்களும் புகழும் நிராசையாகச் செய்துவந்தவர்களிவர்கள் வேதாகமப்படியே விபூதியணிந்து கடவுளது பஞ்சாக்கரத்தைச் செபித்துச் சிவபுராணங்கள்கேட்டு வினைவலிகடந்த சிவபத்தர்களிவர்கள் வேதத்திலே சொல்லுகின்ற சதஉருத்திர மந்திரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு விபூதிருத்திராக்ஷமாலை யணிந்தவர்கள் யாரானாலும் அவர்கள் குறி குணம் குலம்பாராமல் அவ்வன்பர்களையே சிவனாகவெண்ணி பத்திசெய்து பிறவிவேராறுத்துவந்தவர்களிவர்கள் பஞ்சகௌவியங்களால் அபிஷேகங்கொள்ளுகிற கடவுளேசிவமென்று அந்தஞானோபதேசஞ்செய்தும் சிவதருப்பணஞ்செய்தும்சாமகானஞ்செய்தும் கோயிலிலாலயஞ்செய்து சிவலிங்கஸ்தாபனஞ்செய்தும் பிறவிதீர்ந்துவாழ்கிற உத்தமர்களிவர்கள் சிவார்ச்சனை செய்பவர்களுக்கு வேண்டியவைகளைச்செய்தும் சிவனடியார்களையே சிவனாகவெண்ணி அறுசுவையமுதமுண்பித்துப் பூசித்துச் சிவனடியார்க்குத் திருப்பணிகள்பலவுஞ்செய்துமேம்பட்டவர்களிவர்கள் சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு ஆலயமுதலிய திருப்பணிகளும் அருச்சனையும் நிரம்பச்செய்து பூதிசாதனப்படியே இந்த மதுரையையாண்டுசிவலோகஞ்சேர்ந்த உன்குலத்தரசர்களிவர்கள் என்று பிரம்பாலே குறித்துக்காட்டி. நந்திதேவர் பின்பு சிவனடியார் கூட்டத்தையுந் தெரியக்காட்டிச் சொல்ல வரகுணபாண்டியன் அங்கங்கேநின்றுவணங்கிவணங்கித் தலைமேற்கைகுவிக்க பின்பு கிரமப்படியே நந்திதேவர் தேவர்நாயகனான கடவுள் சன்னிதிமுன்னே கொண்டுபோய்விட்டார் அங்கே வேதங்களும் ஆகமங்களும் வடிவுகொண்டு இருபுறத்திலும் துதிக்கவும் தும்புருவும் நாரதனும் வீணைகள் பாடவும் வண்டுகள் மொய்த்துப்பாட அசைகின்ற பூங்கொம்புகள்போலே அரம்பையர் நடனஞ்செய்யவும் சேவிக்கவந்ததேவர்கள் இடம்நெருங்கிநிற்கவும் யானைமுகக்கடவுளும் முருகக்கடவுளும்வீரபத்திரசுவாமியும் விழுந்துவணங்கிநின்று ஏவினபணி கேட்டு நிற்கவும் இடையிற்கட்டித் தொங்குகின்ற சோமனை ஒதுக்கிக்கொண்டு இரண்டுகைகளாலும் வாயைமூடிக்கொண்டு பிரமாவிஷ்ணுக்கள் ஒதுங்கிநின்று தங்கள்குறைகள் சொல்லவும் இந்திரன்முதலான திக்குப்பாலகர்கள் தாங்கள்செய்கிற காவலிற்குறைகள் சொல்லவும் எமுதண்டுமுதலியவைகளைக்கைக்கொண்டு வாயைமென்று பல்லைக்கடித்து பூதத்தலைவர்கள் நிற்கவும் கோடியமன்கள் கண்டுநடுங்க முத்தலைச்சூலங்களைக் கைக்கொண்டு சிவகணங்கள் சூழ்ந்து காத்துநிற்கவும் தேவர் சித்தர் அசுரர் சாரணர் விஞ்சையர் கின்னரர் மாதவர் இயக்கர் உரகர் கருடர் பாதாளவாசிகள் சுத்தயோகிகள் முதலான கூட்டங்கள் துதிக்கவும் கிருபாமுதமாகிய கடவுளை நோக்கி இனிவருகிறபிறவியைத்தீர்த்து எங்களைரட்சிக்கவேணுமென்று அன்புமிகுந்து ஆனந்தக்கண்ணீரொழுக மயிர்புளகிக்க முனிவர்கள் சிவசிவசங்கரவென்று முழங்கவும் எல்லாருக்கும் கிரமமாக உபசாரஞ்சொல்லி பார்வதி குறுநகைகொள்ள ஆயிரங்கிரணங்கள்வீசுகிற சிங்காசனத்தின்மேலிருக்கிற கடவுளைக்கண்டு வரகுணபாண்டியன் விழுந்து வணங்கிப் பேச்சுத்தடுமாற உரோமஞ்சிலிர்க்க அருட்கடலிலே அன்பாகிய ஆறிழுக்க மிதந்துபோய் வாக்குக்கெட்டாத ஆனந்தாமுதத்தை வாய்மடுத்துண்டபின்பு தன்பொறிகளும் தன்கரணங்களும் கடவுள் விஷயமாகச்செய்து அன்புவடிவாய்நின்றான் அப்போது அவனுக்கு முன்னேதோன்றின சிவலோகம் பழையபடி மதுரையாய் அங்கயற்கண்ணம்மையும் தாமுமாகச் சுந்தரக்கடவுள் விளங்கினார் அப்போது வரகுணபாண்டியன் கடவுளருட்பெருமையையோசித்து கடவுள் பாதங்களிலேவிழுந்து வணங்கி அன்புமிகுந்து ஆனந்தக்கண்ணீரொழுக வாய்குழறச்சுவாமி.

நாயினேனென்னைநடுக்கும்பழியகற்றித், தாயினேராகித்தலையளித்தாய்தாள்சரணஞ்
சேயினேன்காணச்சிவலோகங்காட்டிப்பின், கோயினேர்நின்றவருட்குன்றேநின்றாள்சரணம்.

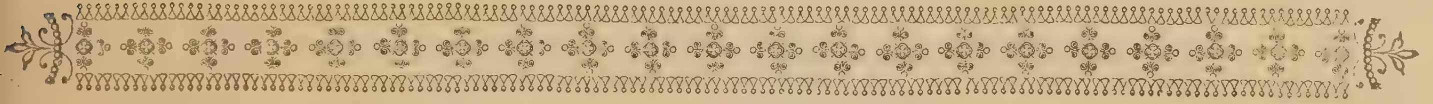
மாழாந்துசெய்யும்வினைவழிபோம்வன்னரகிற், றாழாதடியனேற்கன்புதந்தாய்தாள்சரணம்
ஏழாகிநான்குவகையாயெழுபிறப்பும், பாழாகவென்னைப்பணிகொண்டாய்தாள்சரணம்.

வெங்கட்பழியின்வினையேனைவேருக்கித், திங்கட்குலக்களங்கந்தீர்த்தாய்நின்றாள்சரண
மங்கட்சிவபுரமுண்டன்புடையார்க்கென்பதையின், றெங்கட்குக்காட்டியிசைவித்தாய்தாள்சரணம்.

என்று துதித்துக் கடவுளருள்பெற்றுப் பேரன்புகொண்டு பின்னும் வெவ்வேறேபல பூசைச்சிறப்புகள்செய்து வரகுணபாண்டியன் வாழ்ந்திருந்தானென்றுசொன்ன அகத்தியமுனிவரை இருஷிகள் பார்த்து ஐயா அக்காலத்திலே இந்திரன்சாபம் வெள்ளானைசாபம் தகப்பனைக்கொன்று தாயைக்கூடின பாபங்களெல்லாம் மதுரையிலே தீர்த்து வரகுணபாண்டியனுக்குத் திருவிடைமருதூரில் பழிநீங்க வரந்தந்ததுயாதுகாரணம்சொல்லவேணுமென்ன அகஸ்தியர்நன்றென்று சோமசுந்தரக்கடவுள் எல்லாப் பழிபாவங்களும் தீர்க்கிறவரென்று பிரசித்தமானதினாலே இனி மதுரையிலுள்ளவர்கள் அஞ்சிப் பழிபாவங்கள் செய்யாதிருக்கவேண்டி வரகுணபாண்டியனைத் திருவிடைமருதூருக்குப் போகச்செய்துபழிதீர்த்தாரென்றுசொல்ல முனிவர்கள்கேட்டு அதிசயானந்தக் கடலின்மூழ்கினார்கள் அன்றுமுதல் மதுரை சிவஸ்தலங்களுக்கெல்லாம் சிகாமணியாய்ப் பூலோகத்திலே சிவலோகமென்று பதினாலுலகங்களும்புகழ விளங்கியது.

வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடலம் - முற்றியது.

நாற்பத்தொன்றாவது

வி ற கு வி ற் ற ப ட ல ம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நெடியவன்பிரமன்றேடநீண்டவன்றென்னற்கேழின்,முடியதாஞ்சிவலோகத்தைக்காட்டியமுறையிதையன்
படிமிசைநடந்துபாடிப்பாணன்றன்விறகாளாகி, யடிமையென்றடிமைகொண்டவருட்டிறமெடுத்துச்சொல்வாம்.

கலிநிலைத்துறை.

அரசனல்கியவெறுக்கைபூணுடைகள்பிறவும், பரசுநாவலர்மாணவர்யாவர்க்கும்பகிர்ந்து
வரிசையாலிசைக்கிளையொடுமனையில்வந்தெய்திச், கனைசெயாமகிழ்சிறந்திசைக்காவலனிருந்தான்.

பின்பு அகஸ்தியர்சொல்லுகிறார் வரகுணபாண்டியன்இந்திரன்போல் மதுரையில்விளங்கு நாளில் வடதேசத்திலிருந்து ஏமநாதனென்று ஒருவீணைபாடகன் அநேகம்ஜயவிருதுகளுடனே மதுரைக்கு வந்துஅரசன் அரண்மனைக்குள்ளே ராஜசபையிலே வரகுணபாண்டியனைக் கண்டு வணங்கி பாண்டியன் கீர்த்திகளைப் பலவிதமாகக் கொண்டாடி ஏழிசைத்தந்திபூட்டின வீணையை யிடதுதோளிலேசார்த்தி சுருதிகூட்டித் தேன்போலு மின்னிசைகளை பாண்டியன்காதுகள் நிரம்பப்பாடினான் அப்படிப்பாடக்கேட்டபாண்டியன் தன்தலையசைத்துமெய்ச்சிஏமநாதனுக்கு ரத்தினாபரணங்கள் கொடுத்து பலவகையானபோஜனங்களுக்கு வேண்டியவைகளுங் கொடுத்து அவனிருக்கவீடும் வேறேயமையச் செய்வித்து பின்னும்வேண்டிய சன்மானங்களுஞ்செய்ய ஏமநாதன் தனக்கெதிரொருவருமில்லாத கறுவத்துடனே மனோரதித்துத் தானிருக்கவமைந்த இடத்துக்குப் போனான் பின்பு பாண்டியன் வந்தஏமநாதன் மிகவுங் களித்திருக்கிறானென்றுதெரிந்து சேவகரைவிட்டு நம்முடைய பாணபத்திரனை யிங்கே கூட்டிவாருங்களென்ன உடனேசேவகர்கள்போ யழைக்கக்கேட்ட பாணபத்திரன் சபைக்குவந்து பாண்டியனைக் கண்டு வணங்கிநிற்க பாண்டியன்பார்த்து பத்திரா புதிதாகவந்திருக்கிற வீணைபாடகனுடனே பாடவல்லையோவென்ன பத்திரன்வணங்கி ஐயா பாண்டியர் குலசிகாமணியே உம்முடையதயவின் பலமும் சோமசுந்தரக்கடவுளருளின்பலமுங்கொண்டுஎன்னாலானவளவும்பாடி அந்தஏமநாதன்கொண்ட விருதைப் பறித்து அவனையும்பாட்டால் வெல்லுவேனென்ன பாண்டியன்கேட்டு நீநாளைவந்துபாடக்கடவையென்றுத்தரவுசெய்தனுப்பபத்திரன் தன்வீட்டுக்குப்போயிருந்தான் அங்கே ஏமநாதனிடத்திலேயிருக்கிற கற்றுச்சொல்லிகளான பாடகர்கள் கடைத்தெருவுகள் நாற்சந்திகூடுமிடம் அம்பலச்சாவடி வீதியாகிய இந்த இடங்களெல்லாம் போய்ப்போய்ப் பாடித்தங்கள் பெருமைவிளங்கத் திரிந்தார்கள்.

அப்படி அவர்கள் பாடுகிறபாடல்களைக்கேட்டு பத்திரன் ஆச்சரியப்பட்டு ஏமநாதனுடைய சீடர்களே இவ்வளவு பாடவல்லராஞல்அவன் எவ்வளவு வல்லனேவென்றுமதித்து இப்படிப்பாடவல்லனை அவனை நாளை எப்படிநாம்பாடி வெல்லுவதென்று மதுரேசனைவந்தனைசெய்து சுவாமி உம்முடைய அருளாகியதுணை இக்காலத்தில்முழுதும் வேண்டுமென்றுதுதித்துக்கொண்டுபோய்த் தன்வீட்டிலிருந்தான் இப்பால் இந்திரவிமானத்திலே நிலைபெற்றுவிளங்குகின்றசச்சிதானந்தமயமானகடவுள்தமதன்பனான பாணபத்திரனது இசைப்பகையை வெல்லத்திருவுள்ளத்திலெண்ணி விறகுசுமந்துவந்து விற்கிறகிழவனுகத் தமதிச்சைப்படி மிகவும் அழுக்குப்பிடித்த கந்தைத்துணியை இடையிலேகட்டிக்கொண்டு வெட்டிவெட்டிமழுங்கித்தேய்ந்த வெட்டறுவாளை வலப்புறத்திலே செருகிக்கொண்டு கிழிந்து பழையதாய்த்தேய்ந்த தோற்செருப்புகளைக் கால்களிலேபோட்டுக்கொண்டு பழையதாய்க் கிழிந்து கிழிந்து தைத்தபோர்வையான உறைக்குள்ளேகிடக்கிற வீணையையும் ஒருதோளிலே மாட்டிக்கொண்டு பிடரிக்குமேலே தோள்களிலேதொங்கக் காதுகளிலே களாக்காய்களைக்கொத்துடனே செருகிக்கொண்டு தலைமயிர்சரிந்து தொங்கச்சும்மாடுகட்டிவைத்து அதன்மேல்வெட்டின விறகுகட்டுகளைத் தினந்தினஞ்சுமந்து அழுந்தித்தேய்ந்ததலையுடையவராய் அப்போதும்வெட்டினவிறகுசுமையைத் தலையிலேசுமந்துகொண்டு சதைப்பிடிப்பில்லாமல் எலும்புகள்தெரிய இளைத்தவுடம்புடனே பார்த்தவர்கள் ஐயோ வென்றிரங்கும்படியாய் பூமியிலேபாதங்கள்பட முகத்திலே வியர்வுதோன்ற இருமி விறகாளாக வருகிறவர்சுமைதாங்கிக்கல்லைக்கண்டு அதன்மேலே விறகுகட்டைச் சார்த்தி அங்குள்ளமடுவிலேபோய்க் கையாலள்ளி நீர்குடித்துவந்து விறகுசுமையைத்தலைமேற்கொண்டு உச்சியெரிவுதீர அடிக்கடியெடுத்தெடுத்தாற்றிக்கொண்டு மதுரைக்குள்ளேவந்து விலைகேட்கிறவர்களுக்கு வாங்கத்தகாதவிலைசொல்லி வீதி சந்தி முடுக்குகளெல்லாமலைந்துதிரிந்து பிரமாவிஷ்ணு வேதங்களாலுங்காணப்படாதவர் ஏமநாதனிறங்கியிருக்கிற வீட்டுக்கடைத்தலைக்குப் போரும்போது சூரியன் அஸ்தமித்து செவ்வல்லிகள்மலர சந்திரோதயமாக பக்ஷிகள் கூடுகளிலடங்க வண்டுகள் தாமரைகளிலேதூங்க குரங்குகள் சோலைகளிலேமறைய இடையர்கள் மாடுகளையோட்டிக்கொண்டுவந்து சேர பள்ளிக்கூடங்களிலே பிள்ளைகள்படிப்போய பூமிக்குக்கறுப்புப்போர்வை போர்த்தினற்போல இருள் வந்துகவிய மன்மதன்பாணங்களையெங்கும் பிரயோகிக்க சந்திரனுகிய முகத்திலே அதிற்களங்கமான திலகம்விளங்க இருளாகியகூந்தலுடனே நக்ஷத்திரங்களாகிய முத்துமாலைகளணிந்துகொண்டு பார்வதிதேவிதனதுநாயகனைத்தேடிக்கொண்டுகூடவந்ததுபோல மாலைக்காலம்வந்துகூட அந்தவேளையில் விறகாளானகடவுள் சுமந்துவந்த விறகுகட்டை ஒருபுறத்திலே இறக்கிச் சார்த்தியூன்றிவிட்டு அந்த ஏமநாதன் வீட்டுவெளித்திண்ணைமேலிருந்து இளைப்பாறினபின்பு தகுந்த இன்னிசையைக்கொஞ்சம் எச்சாகக்கொண்டுபாடினர் அப்போது அந்தராகத்தைக் கேட்டு ஏமநாதன் இப்படிப்பாடுகிறவன் யாரென்றுவெளியேவந்து விறகாளைப்பார்த்து நீயாரென்று கேட்க அதற்குவிறகாள் நான் இந்தமதுரையில் வீணைபாடகராகிய பாணபத்திர னடிமையென்றூர்பின்னும்பாணபத்திரரிடத்தில் கற்பவர்கள் அநேகருண்டு அப்படிக்கற்றவர்களிலே நானுமொருவன் என்னை இசைத்தலைவனான பத்திரன் நீ மிகவுங்கிழவன் பாடத்தக்கவனல்லன் இனிப்பாட யோக்கியனைலென்று தள்ளிவிட்டார் நானே வேறே ஜீவனங்கிடையாமல் விறகுவெட்டிக்கட்டித் தூக்கிக்கொண்டு வந்து விற்றுவயிறுவளர்க்கிறேனென்று சொல்ல இசைநூல்வல்லனுன ஏமநாதன் விறகுவிற்கிறவனே நீ முன்னேபாடின இராகத்தை இன்னமொருதரம் பாடென்றுசொல்ல விறகாளானகடவுள் குண்டுப்பள்ளம் வற்றினற்போல வாயகன்ற சுரைப்பத்தரையுடைய வீணைதண்டத்தை இடத்தோளிலே சாய்த்தி தெரித்துப்பார்த்து முறுக்காணிகளை முறுக்கிப்பற்றின முறுக்காணிகளினின்று படர்ந்து செல்லவிட்டு தேன்ருரைபோல இறுக்கிச்சுருதிகூட்டி வேகத்துடனே மெட்டுகள்தோறும் விரல்கள்நடந்துசென்று வர இசைகள் ஏழினிடத்துப் பலவேருக இன்னிசையாய் விளங்குகின்ற சாதாரிராகத்தின் ஆலாபனையுடனே நீண்டு செல்லுதலுமுடுகியலாகிய அராகமும் நரம்பாகியதந்தியும் கண்டமும் ஒருகுரலாக நன்கொலிக்க வயிறுகுழியவாங்கல் அழுமுகங்காட்டல் புருவமேறல் தலைநடுங்கல் கண்ணுடைல் மிடறுவீங்கல் பையைப்போலே வாயைத்திறத்தல் பல்லைக்காட்டல் ஆகிய உடற்குற்றங்களில்லாமல் வெள்ளை காகுளி கீழோசை வெடிகுரல் குழறுநாசி ஆகிய இசைக்குற்றங்களை நீக்கி ஓரிடத்திலே நின்று இரட்டித்துச்சொல்லுதல் அளவுகடந்து மிகநீண்டொலித்தல் இளைத்து நெடுமூச்சுவிட்டுத் துடித்தல் என்கிற பாடற்ருழிற்குற்றங்கள் முதலியனவெல்லாம் விட்டு எழுதின சித்திரம்போலிருந்து இழுமெனுமருவியோதை மத்தளவோசை வெண்கலத்துவனி சங்கநாதம் வண்டின்குரலாகிய இசைக்கு

ணங்களும் மூங்கிலினின்றும் உதிரு மிலைபோலவும் மீன்கொத்திக்குருவி மீன்மேல் விழுதலைப்போலவும் பாடுதலின் குணங்களும் மந்திரம் மத்திமம் தாரம்துள்ளல் தூங்கல் மெலிதல் மிகுதல் ஆகிய நாதகீதங்கள் தப்பாமல் கேட்டோர்களெல்லாம் இதென்ன புதுமையென்னப் பாடியருளினர் விறகாள் எப்படி யென்றால்.

விரைசார்மலரோனறியாவிகிர்த, னரசாய்மதுரையமர்ந்தானென்னே
யரசாய்மதுரையமர்ந்தானவனென், புரைசார்மனனும்புகுந்தானென்னே.
பாடன்மறையுந்தெளியாப்பரமன், கூடல்கோயில்கொண்டானென்னே
கூடல்போலக்கொடியேனகமு, மாடலரங்காவமர்ந்தானென்னே.
நீலவண்ணன்றேருநிமல, னாலவாயிலமர்ந்தானென்னே
யாலவாயானலரில்வாசம், போலென்னுளமும்புகுந்தானென்னே.

என்று இப்படிப் பாணபத்திரனை ரட்சிக்கும் பொருட்டு பருந்துடனே நிழல்போகுதல்போல வீணைநரம்புடனே சேரப்பாடின இன்னிசைத்தேனானது ஆகாசவாசிகளுடைய செவியாகிய வாய்க்கால் வழியே ஓடி மயிர்த்துவாரங்களிலே வழியத்தேங்கி அவர்களுடைய அமுதமயமானவுடலை இன்னிசைமயமாகச்செய்தது பின்னும்மரங்களெல்லாம்அசையாதுநின்றன கடல்கள் ஒலியாதிருந்தன நீண்ட மலையருவிகளும் நதிகளும்புரண்டுதுள்ளாமனின்றன இப்படி கருணைக்கடலான விறகாள் பாடின சாதாரியான இன்னிசைத் தேனைப்பருகி சித்திரமெழுதவல்லவன்எழுதிவைத்த சித்திரங்கள்போலச் சராசரங்களெல்லா மசையாதிருக்க விஞ்சையர்களிலே சிலர் வீணையைக்கைநழுவவிட்டுச் சோர்ந்தார்கள் சிலர்விரல் நடாத்துகின்றவீணைநரம்பினொலியும்கண்டத்தொலியும் வேறாகி.வேர்த்தார்கள் சிலர் நாணி சந்தோஷமும்அதிகமாய் நாக்குக்குழறி தங்கள்நாயகிகள்மேலே மயங்கிவிழுந்தார்கள் பின்னும்இந்தவிறகாளான வெள்ளியம்பலவாணன் பாடல்கேட்டுஅவன்பாதத்தியானமானன் பிரமன் விஷ்ணு ஆனந்தக்கடலின்முழுகினன் இந்திரன்எனக்கு ஆயிரங்கண்களும்ஆயிரங்காதுகளாகவில்லையேயென்றான்தபோதனர்களும் முத்தர்களும் சித்தர்களும் கடவுளாகிய கடலில் தங்களன்பாகிய ஆற்றுடனே கூடி ஆனந்தக்கண்ணீர்வெள்ளம்பாய பேரின்பக்கடலிலே முழுகினர்கள் இன்னும் நாயகருடனே ஊடின பெண்களெல்லாம் கூடிகலவிக்கடலிலே முழுகினர்கள் நாயகரைப் பிரிந்த பெண்களெல்லாம் நாயகர்மேல் மனஞ்செல்ல மன்மதபாணத்தினலே வருந்தி மயங்கினர்கள் பாம்புகள் மயில்கள் யானைகள் சிங்கங்கள் மான்கள் புலிகள் எல்லாமயங்கி தங்கள்தங்கள்பகை தெரியாமல் இந்த இன்னிசைவலைக்கு ளகப்பட்டுச் சோர்ந்தன பூமிவெடித்து வெம்மையேற கிளைகள் கரிந்தமரங்களுக்குக் காதறிவுண்டாகி நல்லோர்கள் போல எங்குந்தளிர்த்து முகமலர்ந்தன தேவர்மனிதர் விலங்கு புள் முதலானவைகளெல்லாம் அந்தக்கரணங்களடங்க கடவுள்பாடின இன்னிசை மயமாயின இப்படி கடவுள் பாடின முல்லைப்பண்ணாகிய சாதாரிராகம் சராசரவுயிர்களையும் உலகையும் எட்டுத்திக்கையும் விழுங்கித் தன்மயமாக்கி ஏமநாதனை அவனுடம்பையு முயிரையும் உருகச்செய்தது அப்போது ஏமநாதன் பரவசனயிருக்க பாடினவிறகாள் தம்முடைய விறகுசுமையுடனே மறைந்துபோயினர் அவர்போனபின்பு ஏமநாதன் இந்தச்சாதாரிராகம் இதுவரையிலும் நான்தெரிந்ததேயன்று தெரிந்தேனென்று ஒருவர்சொல்லவுங்கேட்டிலேன் ஆனல் இதுதேவராகம் இந்தத்தேவராகத்தை யார் இவனுக்குச் சொல்லிக்கொடுத்தார்களோ இந்தராகம் கடவுளேயன்றி மனிதர்களிலே தெரிந்தவர்களாரென்று மிகவும்அதிசயித்துதள்ளுபடியான இந்தக்கிழவன்பாடலே யிப்படியானல் இதுகற்றுக்கொடுத்த பாணபத்திரன்பாடலெப்படியோவென்று மதித்துப்பயந்து தன்னுடையசமையலாள்கள்முதலான கூட்டங்களெல்லாம் நடுநடுங்கித்தொடர அன்றிராத்திரியே பிரயாணமாய்பலவிதமான சோமன்உடுப்புப்பெட்டிகளும் ஆபரணப்பெட்டிகளும் மடக்குப்பெட்டிகளும் அங்கங்கேகிடக்க வெட்கமும் பயமுமிஞ்சி வீணைகளையும் போட்டுவிட்டுவடதிசையைக் குறித்தோடிப்போனன் அவன்போகும்போது பல்லக்கு ஒருவழி பாடகிகளொருபுறம் குடையொருபுறம் கற்பவர்களொருபுறம் வேலையாள்களொருவழிநாணழிந்து பாடற்கிழ்மக்கள் ஒருவழியாகத் தானும் பயந்துபோயினன் அன்றிராத்திரியே விடைமேலழகரான கடவுள்பத்திரன்கனவிலே யெழுந்தருளி ஓபத்திரனே உனக்குஎதிரியாய்வந்த ஏமநாதனிடத்திலே இன்றுசாயந்திரம்விறகுதலையாளாய்ச் சென்றுநான் பத்திரனடிமையென்று சொல்லிப்பாடி அவனைவென்று துரத்தினேன்இதுதானே நீஎன்னைவேண்டிக்கேட்டுக்கொண்டதென்று மறைய பத்திரன் விழித்தெழுந்துமனத்தாலும்எண்ணக்கூடாத

சொல்லைக்கேட்டுபயந்து இப்படிச்சொல்லுதற்கோ நான்கடவுளை வேண்டினதென்று சூரியோதயமாகு முன்னே கோயிலுக்குப்போய்க் கடவுள் சன்னிதியில் வணங்கிசுவாமி நீர்.

கடியகானகம்புகுதவோகட்டியவிறகை, முடியிலேற்றவோமுண்டகத்தாள்கணெந்திடவந்
தடியனேன்பொருட்டடாதசொற்பகரவோவஞ்சக்,கொடியனேன்குறையிரந்தவாவிளைந்ததேகுற்றம்.

நெடியனேமுதல்வானவர்நெஞ்சமுஞ்சுருதி, முடியனேகமுங்கடந்தநின்முண்டகப்பாதஞ்
செடியனேன்பொருட்டாகவிச்சேணிலந்தோய்ந்த, வடியனேற்கெளிதாயதோவையநின்பெருமை.

நாதவந்தமுங்கடந்தமெய்ஞ்ஞானவானந்த, போதமென்பரஃதின்றுருபுடைவிமானிடமா
யாதபந்தெறத்தறிந்தவிந்தனஞ்சுமந்தடியேன், பேதையன்பளவாயதோபெருமநின்னுருவம்.

மறிந்ததெண்டிரைகிடந்தவனுந்தியில்வந்தோ, னறிந்ததன்றரும்பொருள்வரம்பகன்றெழுவிசும்புஞ்
செறிந்தவண்டமுங்கடந்ததுசிறியனேன்பொருட்டாந்,தறிந்தவிந்தனஞ்சுமந்ததோதம்பிரான்முடியே

என்று பத்திரன் மீனாட்சி சுந்தரேசனைத் துதித்து வலஞ்செய்து தொழுதுமீண்டு வாருணபாண்டியன் அரசாட்சிமண்டபம்வந்து அரசனைவணங்கி நிற்க பாண்டியன் சேவகரையழைத்து வடக்கேயிருந்துவந்த பாடகனை அழையுங்களென்ன சேவகர் அவனிருக்குமிடம்போய்அவன்பயந்தோடிப்போன செய்தி தெரியாமல் அங்கெல்லாந்தேடிக் காணமலுழல அயல்வீட்டுக்காரர்தங்களுக்குத்தெரிந்ததைச் சேவகரோடுசொன்னதாவது ஐயா சேவகர்களே அந்தப்பாடகன்நேற்று இங்கேயிருந்தான் ஒருவிறகு தலையன்பத்திரனடிமையென்று சாயந்திரம்வந்துபாடினான் அவளவுதா னெங்களுக்குத்தெரியும் பின்பு பாதிராத்திரியில் பிரயாணமாய்ப்போய்விட்டா னென்று சொல்லக்கேட்டுசேவகர் விரைந்துசென்றுபாண்டியனைவணங்கி அயல்வீட்டார் சொன்னபடியே சொல்ல சபையாரெல்லாம் அதிசயித்துக் கூத்தாடினார்கள் அப்போதுபாண்டியன் அனுமானங்கொண்டுதன்னைச்சேர்ந்த பத்திரனைப்பார்த்து அந்தப்பாடகன் என்னகாரணத்தினாலே ராத்திரியே பிரயாணமானான் நீநேற்று என்னிடத்திலிருந்து போனபின்பு நீ என்னசெய்தா யென்று கேட்க பத்திரன் வாருணபாண்டியனை வணங்கி ஐயா நேற்று இங்கிருந்து நான்போய் சோமசுந்தரக்கடவுளை வணங்கி என்குறைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு பின்பு என்வீட்டிற் போயிருந்தேன் ராத்திரி என்கனவிலே கடவுள்வந்துபத்திரா உனக்காக விறகுதலையனாய்ச் சென்றுஉன்னெதிரிமுன்னே சாதாரிராகம்பாடி அவனைவென்று துரத்தினேனென்றார் நான்உடனே விழித்தேன் இதுதான் நடந்ததென்று சொன்னான் அப்போது சேவகர்போய் விசாரித்துவந்துசொன்னதும் பத்திரன் கனவின்செய்தியும் ஒத்திருந்ததினாலே இது கடவுள் திருவிளையாடலிலொன்றென்று பாண்டியன் தெளிந்து பத்திரன் அன்பையும் கடவுளருளையும் வியந்து கொண்டாடி மதுரேசனைப்போய் வணங்கி பத்திரனை யானைமேலேற்றி மதுரையை வலஞ்செய்வித்து அனேகம் வெகுமானஞ்செய்து பத்திரனைப்பார்த்து பிரமன்முதலாகிய எல்லாரையும் ஏவல்கொண்ட கடவுளே உனக்கு விறகாளாய்வந்துஏவல் செய்து உன்குறையைத் தீர்ப்பாரானால் எல்லாரும் உனக்கு ஏவலாளிகளல்லவோ ஆதலால்இனிநானும்ஏவலாளியே பிசகில்லை இனிநீர் இன்றுமுதல்வேதநாதனையே பாடத்தக்கதென்று உபசரித்தனுப்பினான் பத்திரன் தனக்குப் பாண்டியன் கொடுத்தனவெல்லாம் தன்னையடுத்த வித்வான்களுக்கும் கற்றுச்சொல்லிகளுக்கும் பங்கிட்டுக்கொடுத்துத் தன்னுடைய பாடகர்களுடனே வீட்டுக்குவந்து அளவில்லாத மகிழ்ச்சிகொண்டிருந்தான்.

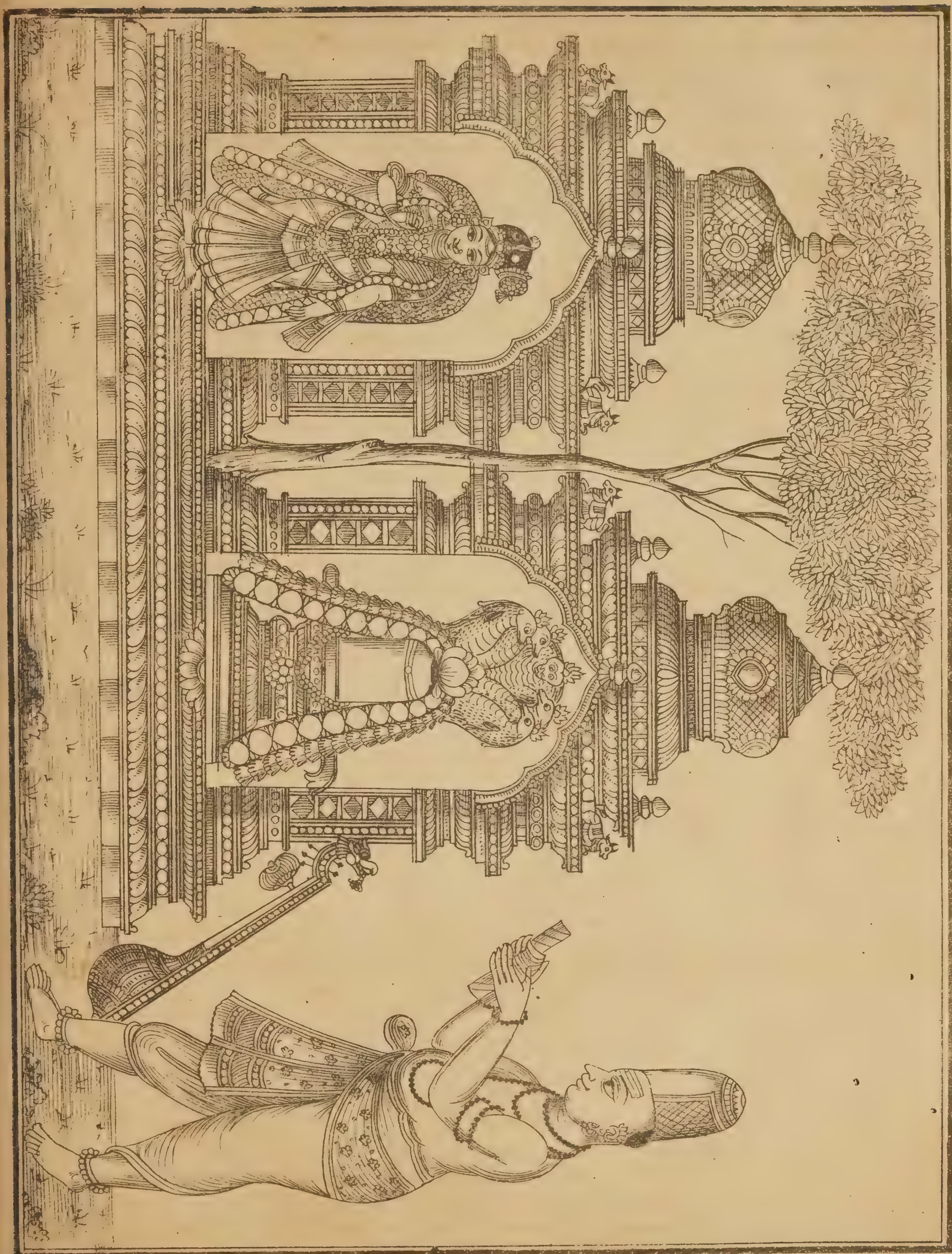
விறகுவிற்றபடலம் - முற்றியது.

நாற்பத்திரண்டாவது

திருமுகங்கொடுத்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

முன்னவன்மதுரைமூதூர்முழுமுதலிசைவலானை
யின்னிசைபாடிவென்றதென்னுரைசெய்கேனந்தத்
தென்னவன்சேரன்மாடேதிருமுகங்கொடுத்துப்பாணர்
மன்னவன்றனக்குச்செம்பொன்வழங்கியவழக்கஞ்சொல்வாம்.

வந்துமதுரைப்பெருமானைவணங்கிக்கொணர்ந்தநிதியெல்லா
மிந்துமருமானகருள்ளார்யாருமறியயாவர்க்கு
முந்தைவேதமுதல்வர்க்கும்புலவோர்தமக்குமுறைநல்கிச்
சந்தயாழினிசைப்பாணர்தருமமனையான்வைகினன்.

பின்பு பத்திரன் பாண்டியன்சொன்னதே சரியென்று அன்றுமுதல் பாண்டியனிடத்தில் பாடுந்தொழிலைவிட்டு கடவுள் கோயிலுக்குப்போய் மூன்றுகாலமும் தினந்தோறும் சன்னிதிமுன்னேநின்று பாடுவதே நியமமாகக்கொண்டு பாடிவருகிறநாளில் கடவுள் கோயிலிற்போய்ப் பாடுவதேயன்றி வேறே தொழிலில்லாமையினாலே பத்திரன் அதிகவறுமையினாலேமெலிய அவன் அப்படி மெலிவதைச் சோமசுந்தரக்கடவுள்பொறுமல் பாண்டியனுடைய பொக்கிஷத்திலுள்ள திரவியங்களைக்கொண்டுவந்து தம்முன்னேநின்று பாடுகிற பத்திரன் கண்ணுக்குமுன்னே சிலநாள் வைத்துக்கொண்டுவந்தார் சிலநாள் பொன்பூவிராகன்வைத்தார் சிலநாள் ரத்தினுபரணங்கள் வைத்துவந்தார் சிலநாள் பொன்னுடைகள் வைத்தார் சிலநாள் சாமரைக்காம்புத்தகட்டுப்பொன்னைவைத்தார் சிலநாள் சிங்காசனப்பொன் றகடுகளைக்கொண்டுவந்துவைத்தார் இப்படி ஒருவருக்குந்தெரியாமல் கடவுள்கொடுத்துவந்த பொருள்களெல்லாம் பத்திரன் நெருப்பிலிட்டுருக்கி அழித்துடைத்து தன்னைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும் யாசகர்களுக்கும் தன்கைபார்த்திருக்கு மவர்களுக்கும் பிறருக்கும் மாறுமல்கொடுத்து அவர்கள் துன்பமும் தன்மிடியும் தீர்த்துகொண்டுவந்தான் இப்படிப் பாணபத்திரனுக்கு தினங்கொடுத்துவந்த கடவுள் பின்பு சிலநாள் கொடாதிருந்தார் அக்காலம் பத்திரன் கோயிலுக்குப்போய்ப்போய்க் கடவுளைவணங்கி ஒன்றும் பெறுமல் சும்மாவந்து பெருந்துன்பத்திலழுந்தி வேறே பிழைக்கும்வகைகிடையாமல் மிகவும் இளைத்துவாடி தரித்திரம் பொறுக்கமாட்டாமல் நித்திரைசெய்தான் அப்படி அவன் தூங்கும்போது கடவுள்கனவில் ஒருசித்தவடிவுகொண்டுவந்து நின்று அப்பா பத்திரா உனக்காக யாம் பாண்டியன் பொன்னறைக்குள்ளிருந்த பொருள்களைப் பெருதுளம்புண்ட கனிபோல் கொண்டுவந்துகொடுத்தோம் இனி அப்படிக்கொடுத்தால் எம்மிடத்தில் மிகுந்த பத்திமானை பாண்டியன் தெரிந்தால் இவ்வளவு காவல்கட்டியிருக்கிற பொருளைக்களவுசெய்தது கடவுளேயென்று மனம்வேறுபட்டு பொக்கிஷங்காக்கிற காவலாளிகளை தண்டித்தாலும் தண்டிப்பான் ஆதலால் இனி உன்போல எம்மிடத்தில் அன்புள்ளவனைசேரமானுக்கு ஒரு ஓலையெழுதிக்கொடுக்கிறோம் நீ அந்த ஓலையுடனேபோய்ச் சேரமானைக்கண்டுவாவென்று.

மதிமலிபுரிசைமாடக்கூடற் - பதிமிசைநிலவுபானிறவரிச்சிற
கன்னம்பயில்பொழிலாலவாயினின் - மன்னியசிவன்யான்மொழிதருமாற்றம்
பருவக்கொண்மூப்படியெனப்பாவலர்க் - குரிமையினுரிமையினுதவியொளிதிகழ்
குருமாமதிபுரைகுலவியகுடைக்கீழ்ச் - செருமாவுகைக்குஞ்சேரலன்காண்க
பண்பால்யாழ்பயில்பாணபத்திரன் - றன்போலென்பாலன்பன்றன்பாற்
காண்பதுகருதிப்போந்தனன் - மாண்பொருள்கொடுத்துவரவிடுப்பதுவே.

எனத் திருமுகப்பாசுரத்தையெழுதிப் பத்திரன்கையிற்கொடுத்துச் சித்தராகவந்தவர் மறைந்தருளினர் பத்திரன் நித்திரைதெளிந்து விழித்தெழுந்து ஆடிப்பாடி ஆனந்தக்கடலிலே முழுகி தான்பெற்ற திருமுகத்தைப்பட்டுவஸ்திரத்தில் முடிந்துகொண்டு கடவுள்பாதங்களைவணங்கிக் கோயிலைவலஞ்செய்து பத்திரன்விரைவிலே மேற்றிசையைக்குறித்து வழிபிடித்துக்கொல்லைகளும் குறிஞ்சிநிலங்களும்பாலைவனங்களும்கடந்துசென்று பலாச்சுளைகள் பழங்களுடனே காலிலேதடுக்க மிகுந்தவளங்கொண்டமலைநாட்டுக்குப்போய் கடலாகிய உடையாடையும் மலைகளாகிய முலைகளோடுவிளங்குகின்றமலைநாடென்கிற பெண்முகத்திலிட்ட திலகம்போன்ற திருவஞ்சைக்களம் அறப்பெருஞ்செல்வமும் ஐஸ்வரியமும் வீரமும் வடமொழிதென்மொழிகளும் சிறந்துவிளங்குகின்றதைக்கண்டு பத்திரன் அந்தப்பட்டணத்தில் ஒருபுறத்திலே ஒருதண்ணீர்ப்பந்தலில் வந்திருந்தான் இப்பால் அந்த அஞ்சைக்களத்தையாளுகிற சேரமான்கனவிலே அன்றுராத்திரி சோமசுந்தரக்கடவுள் ஒருசித்தராயெழுந்தருளி ஓசேரமான்பெருமானே யாம் மதுரையிலிருக்குஞ்சித்தர் எம்முடையஓலைகொண்டு பாணபத்திரனென்பவன் திரவியங்கள்வேண்டி உன்னைக்காண இங்கேவந்திருக்கிறான் அவனுக்குவேண்டிய பொருள்களெல்லாங்கொடுத்து அவனைச்சீக்கிரம் நம்முடையமதுரைவந்துசேரும்படி செய்யென்றுசொல்லி மறைந்தருளினர் உட

னே சேரமான்பெருமாள் விழித்தெழுந்து விடிந்த பின்பு தன்மந்திரி பிரதானிகளுக்குத்தெரியச்சொல்லி இப்போது மீனாட்சிசுந்தரேசன் திருமுகங்கொண்டுவந்தபத்திரன் எங்கேயிருக்கிறார் கண்டு கூட்டி வாருங்கோளென்று ஏவல்வீரரையனுப்ப அந்தஏவல்வீரர் வீதிதிண்ணை முடுக்குசாவடி சத்திரங்களெல்லாம்போய்த்தேடி தண்ணீர்ப்பந்தலிலிருக்கிற பத்திரனைக்கண்டுதெரிந்து விரைவிலேசென்று சேரமான்பெருமாளுக்குத் தெரியப்படுத்தினார்கள் உடனே சேரமான் சேனைகளுடனே எதிர்கொண்டுபோய் பத்திரனைக்கண்டு கைகளைத் தலைமேற்குவித்துக்கொண்டு துதிகள்பாடிக் கூத்துமாடி நிலத்திலேவிழுந்து தேனைக்கண்ட வண்டுபோல்மகிழ்ந்து திருமுகத்தைவாங்கிக் கண்களிலேயொற்றி முடிமேல் மாலையாகச் சூட்டிக்கொண்டு ஆனந்தக்கண்ணீர்துளும்ப உடம்புபூரித்து ஓலையைப்பிரித்துவாசிக்க.

மின்போல்விளங்குகின்ற செம்பொன்னாலும் ரத்நங்களாலும் அமைந்த உபரிகைகளால்நிறைந்த மதுரையிலிருக்கும் சிவனாகியயாம் எழுதிவிடுக்கும் பாசுரத்தை அழகானமேகம்போல் புலவர்களுக்குக் கைமாறுகருதாது கொடுக்கிற சேரநரபாலன் காணக்கடவது தன்னைப்போல் நமதிடத்தன்பனாகிய இன்னிசையாழ்ப்பத்திரன் தன்னிடத்திற்குவருகிறதினாலே அவனுக்குவேண்டிய இருவகைநிதியங்களுங் கொடுத்துவரவிடக்கடவை.

என்று பாண்டியர் குலதெய்வமான கடவுளனுப்பின திருமுகத்தின் செய்தியைப்பார்த்துச்சேரமான்பெருமான் தனதுமகிழ்வுக்கு முடிவுதெரியாதவனாய் அந்தஓலையைப் பொன்றட்டின்மேல்வைத்து அதை மதயானைத்தலைமேலேற்றி பாணபத்திரனை முன்னேவைத்து தான் பின்னேயிருந்து சாமரம்பணிமாறி பலவாத்தியங்களுமுழங்க பட்டணத்தைவலஞ்செய்து மங்கிலியப்பெண்கள் மங்களதீபங்கொண்டு எதிரேவரத் தன்னரண்மனைக்குக்கொண்டுவந்துதிருமஞ்சனஞ்செய்து பஞ்சவர்னங்களாலும் சித்திரவிசித்திரமான மணிமண்டபத்திலே பாணபத்திரனை எழுந்தருளப்பண்ணி பொன்னாசனத்திலிருக்கச்செய்து பூசித்து அறுசுவைப்போனகமுண்ணச்செய்து சந்தனகளபகஸ்தூரிபனிநீர்புஷ்பதாம்பூலாதிகள்கொடுத்துப்பின்புகடவுள்அனுப்பிவிடுகவென்று எழுதியிருத்தலினாலே பத்திரனையழைத்துக்கொண்டுபோய்செம்பொன்னறையைத்திறந்துகாட்டிஇந்தப்பொருள்களெல்லாம் ஐயாபத்திரரே உம்மதே ஒப்புக்கொள்ளுமென்ன அதற்கு பத்திரன் சேரமானைவணங்கி ஐயா நீரோ கடவுளருளுக்குப் பாத்திரமானவராதலால் நீர்கொடுத்ததே எனக்குப்போதுமென்ன சேரமான்பெருமாள் தான் நினைத்தபடியே கொடுக்கக்கொடுக்கப் பத்திரன் போதும்போதுமென்று மிடிதீர்ந்து பல்லக்கு யானை குதிரை பொன்னுடைகள் பொன்னாபரணங்கள் அனேகந் திரவியங்கள் முதலானபொருள்களெல்லாம் கொடுக்கப் பெற்று சேரமான் ஏழடிபின்றுடர்ந்து வழிவிட்டுமீண்டு நிற்க பத்திரன்மீண்டு மதுரைக்குவந்து முத்தமிழ்மதுரேசனைக்கண்டு தொழுது பாண்டியனது மதுரையிலுள்ளவர்களெல்லாந் தெரிய எல்லாருக்கும் வேதியருக்கும் புலவருக்கும் இசைப்பாணருக்கும் முறைப்படி கொடுத்து பாணரில் தர்மதேவதைபோல் வாழ்ந்திருந்தான்.

திருமுகங்கொடுத்தபடலம் – முற்றியது.

நாற்பத்துமூன்றாவது

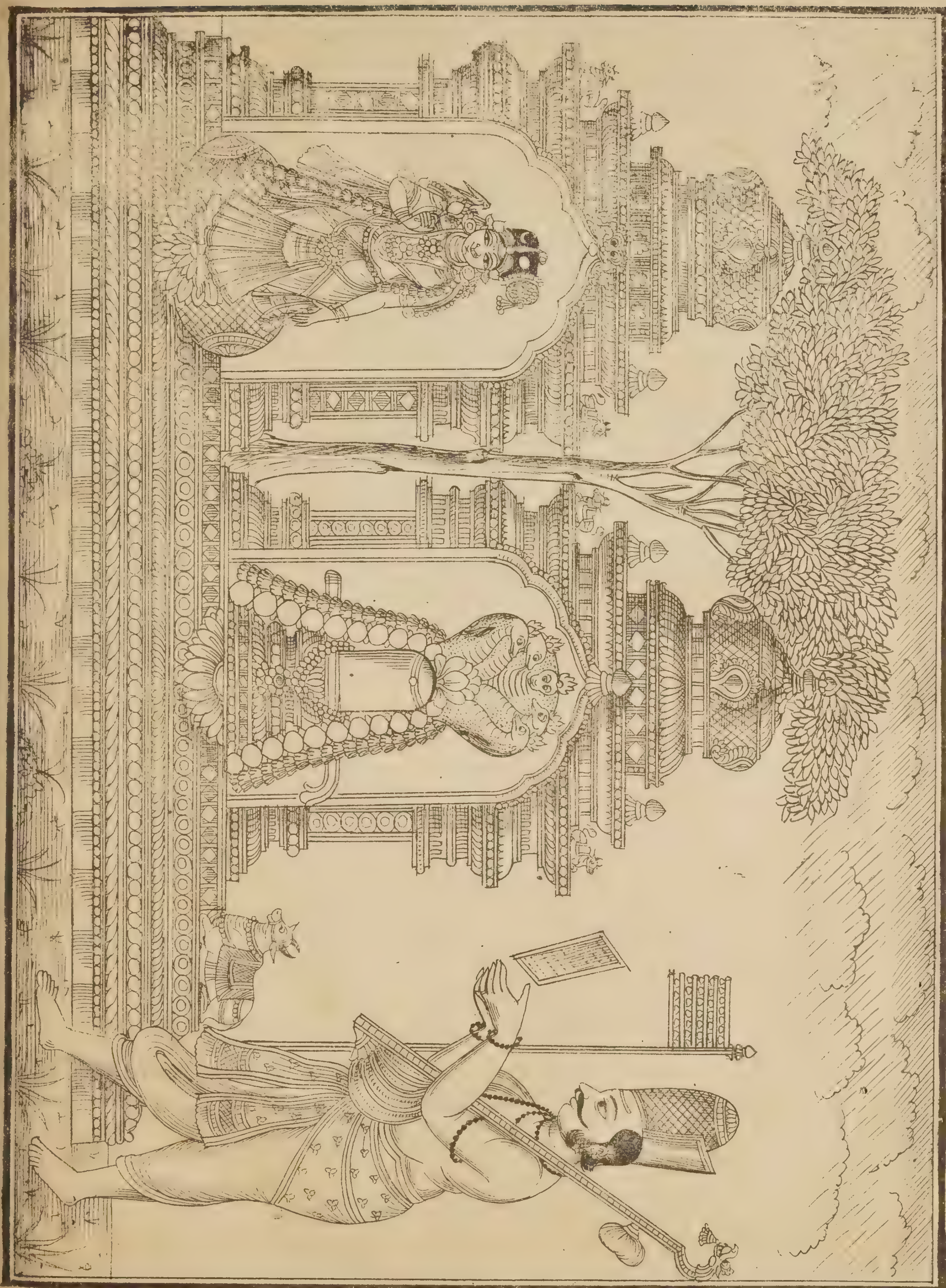
பலகையிட்டபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

கருந்துழாய்முகிலொருபாற்கலந்தவர்பத்திரற்குநிதி, திருந்துதாருதியநிடைத்திருமுகமீந்தளித்ததிது
வருந்தியாழவனிசைப்பமழைதாங்குநள்ளிரவி, லிருந்துபாடெனப்பலகையிட்ட துஉமினிப்பகர்வாம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இறையருள்வரிசைபெற்றபத்திரனுமேலுயர்த்தவரைநாற்போது
முறையினல்வழிபட்டொழுகுவானாகமுடிகெழுவரகுணவேந்து
மறைமுதலடிகள்வந்துவந்தனையால்வழுத்துவான்சில்பகல்கழிய
நிறைபெருஞ்சுடரோன்றிருவுருவடைந்துநெறியினாற்சிவபுரமடைந்தான்.

பின்பு பத்திரன் தன்னையுகந் தடிமைகொண்ட கடவுள் கோயிலுக்குப்போய் மூன்றுகாலமும் வணங்கிவருநாளிலே திருமுகங்கொடுத்துப் பொருளருளியபின்பு அர்த்தசாமத்திலுஞ்சென்று விடையின் பின்னேநின்று ஏழிசையும்பாடி கடவுள் அடியார்களும் தேவர்களும் வணங்க முத்துப் பல்லக்கின்மேலேறிக்கொண்டு தேவிபள்ளியறைக் கெழுந்தருளும்போதும் சேவித்து இப்படிதினநியமந்தப்பாமல் நடந்துவருகிறநாளிலே இந்தப்பத்திரன் என்னவிக்கினங்கள்வந்தாலும் தான்கொண்ட நியமம் விடாதவனென்பதை எல்லாருக்குந்தெரிவிக்க கடவுள்திருவிளையாட்டாக ஒருநாள் பத்திரன் பள்ளியறைசேவிக்கப்போகும்போதில் மேகங்கள்குமுறி திக்குகள்தெரியாமல் ஆகாயமெல்லாநிறைந்து வருணன் விட்டமழையைப்போல மின்னிப் பாம்புகள்பயந்தொடுங்க இடித்து நக்ஷத்திரங்களும் தெரியாமலிருண்டு ஆகாயம் கருங்கடலை அடியோடே வாரிக்கவிழ்த்தாற்போலவும் இருப்புக்கம்பிகளை எங்கும் ஊன்றினாற்போலவும் அஞ்ஞானிகள் மனம்போல்.கீழ்மேலொன்றுந்தெரியாதபடி மழைபொழிய அந்தமழையில் பத்திரன் நனைந்து அந்தமழையைப் பூமழைபொழிவதாகவெண்ணிவந்து கடவுள்கிருபையாகிய மழையிலேநனைந்து தேன்மழைபொழிவதுபோலே நந்தியின்பின்னேநின்று வீணையையிடதுதோளிலே சாய்த்தி சுருதிகூட்டி ஆலாபனம்பண்ணி கடவுள் செவிவழியேபோய் அருட்பயிர்தலையெடுக்க தான்தொடுத்த தமிழினிசையமுதம் மடைதிறந்து நரம்புநனைந்து ஓசைமழுங்கவும் உடல்குளிர்ந்துநடுக்கவும் கைவிரல்கள் மிறைத்திழுக்கவும் மயிர்சிலிர்க்கவும் கால்கள் சேற்றிலழுந்தவும் நின்று அன்புமிகுந்து என்னையும் உருக்கத்தக்க அமுதவிசை பாடுகிறான் எப்படி யெனில்.

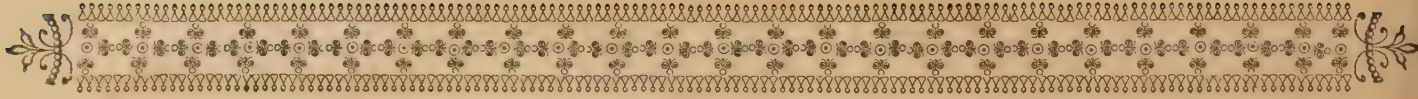
மாதர்நகையாய்மதுரேசருண்பலிக்கெம்மனைவாய்வந்து
காதன்முகத்தரும்பிக்காட்டியென்சிந்தைகவர்ந்தார்போலுங்
காதன்முகத்தரும்பக்கையறவுதீரக்கலப்பேன்பாதி
பேதையுருவாயிருந்தார்நாணிவிழித்தாவிபிழைத்தேன்போலும்.

ஒண்ணுதலாய்வெண்டலைகொண்டுண்பலிக்குநம்மனையினூடேகூடற்
கண்ணுதலாருள்ளாளக்கானமிசைத்தென்னுள்ளங்கவர்ந்தார்போலுங்
கண்ணுதலார்பாடுமெவினயங்கண்டாகங்கலப்பேன்பாதி
பெண்ணுருவமாயிருந்தார்வெள்கிவிழித்தாவிபெற்றேன்போலும்.

ஐயரியுண்கண்ணாய்திருவாலவாயுடையானையங்கொள்வான்
மையனகைசெய்தென்வனமுலையின்மேற்செங்கைவைத்தார்போலு
மையனகைசெய்தென்வனமுலைமேற்கைவைப்பமாழ்கிச்சோர்வேன்
றையலிடங்கண்டுநெடுநெடுங்கிவிழித்தாவிதரித்தேன்போலும்.

என்றிப்படிப்பாடுகிற தம்புருநாரதருக்கு வெகுமானமாகக்கொடுத்த சங்கக்குழையணிந்த காதுகளிலே பத்திரன் இன்னிசைத்தேனை ஊற்றுகின்ற அடிமைத்தனத்தை கடவுள் கண்டு இதன்மேனின்று பாடென்று ஆகாசவாக்காகச் சொல்லி ஒருபலகை பத்திரன்முன்னே காணவிட்டார் அப்படி கடவுளிட்ட பொற்பலகைமேல் கடவுள் அருளாணைக்குப் பயந்தேறி மதுரகீதம்பாடி கடவுள் திருவடிகளைத் தியானித்துப் பலகையையு மெடுத்துக்கொண்டு பத்திரன் தன்வீட்டுக்குப் போகும்போது மழைவிட்டு நக்ஷத்திரங்கள் விளங்க வீடுவந்து புகுந்திருந்தான் இப்பால் வரகுணபாண்டியன் பொழுதுவிடிந்தபின்பு தங்கள் குலதெய்வமான கடவுள் பாணப்பத்திரனுக்கு நின்று பாடப் பலகையருளின சிறப்புக்கேட்டு பத்திரனையழைத்துவந்து அந்தப் பலகைமேலிருக்கச்செய்து இந்தப்பத்திரனே மதுரேசனென்றுநினைத்து ரத்தினாபரணங்கள் விளைநிலங்கள் முதலான பல சிறப்பும் போதும் போதுமென்னக் கொடுத்து பத்திரனுக்கு முன்போலவே மாதச்சம்பளமும் நடத்திக்கொண்டுவந்தான் இப்படிபாண்டியனாலே வரிசைபெற்ற பத்திரன் கடவுள்கோயிலுக்கு நாலுகாலமும்போய்ப் பாடுந்தொழில்விடாமல் நடத்திக்கொண்டுவருகிறநாளில் வரகுணபாண்டியனும் மறைமுதலடிகளிடத்தில் வந்து தொழுது துதிக்கும் நியமம் வழுவாமல் சிலநாள் கழிந்தபின்பு கடவுளது சாரூப்பியம்பெற்றுச் சிவபுரமடைந்தான்.

பலகையிட்டபடலம் - முற்றியது.

நாற்பத்துநான்காவது

இசைவாதுவென்றபடலம்.

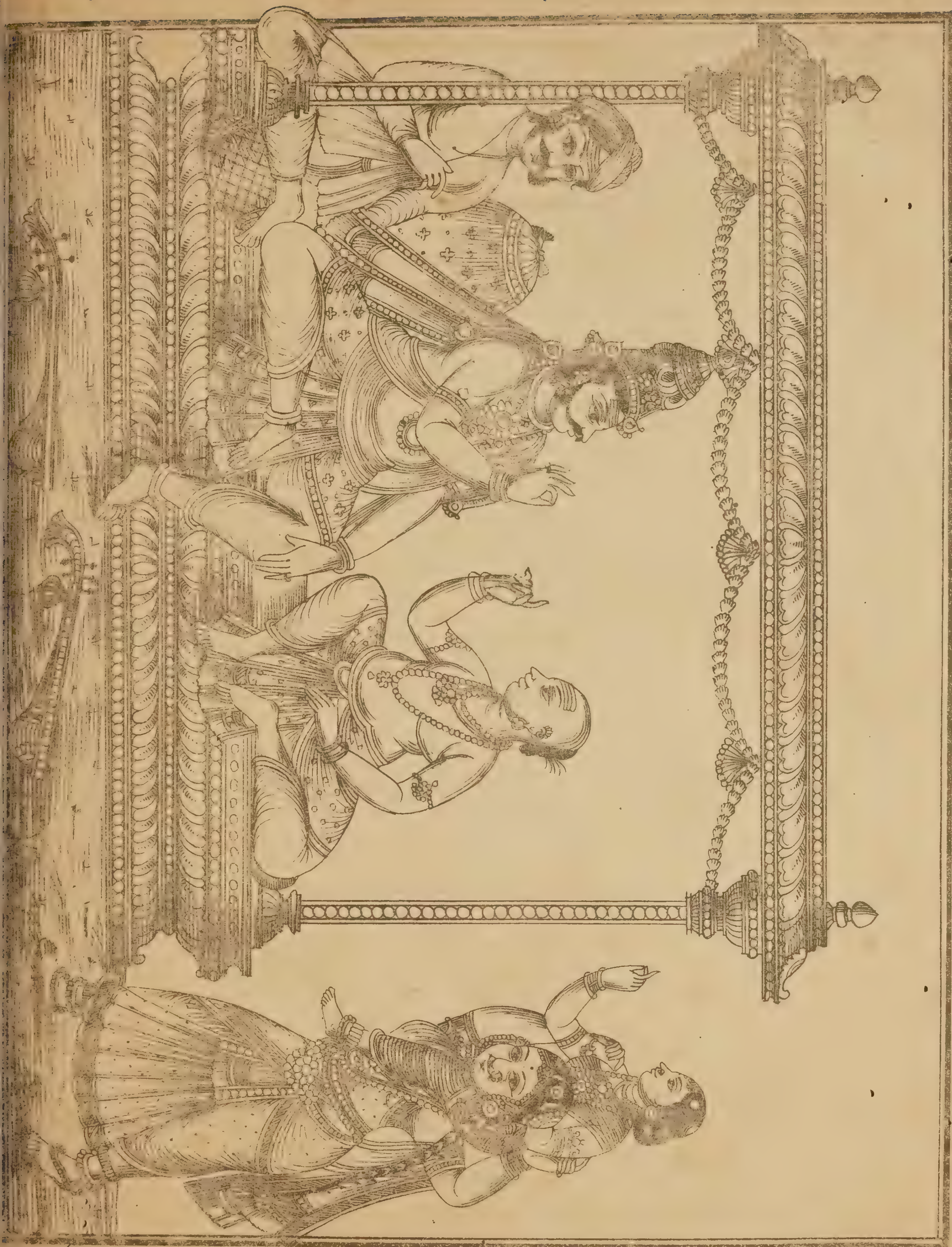
எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கூடலம்பதியிலாடகமேருக்கொடியவிற்குருசிலடியவனுக்குப்
பாடலின்பரிசிலாகியசெம்பொற்பலகையிட்டபடிபாடினமன்னன்
வீடரும்பொருவில்கற்புடையாளோர்விறலியைப்பரமனிறையருள்பற்றி
மாடகஞ்செறியும்யாழ்வழிபாடிவாதுவென்றவரலாறுமிசைப்பாம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்னியல்சடையினானைவிடைகொடுவலஞ்செய்தேகி
யின்னியமியக்கஞ்செய்யவெழில்கொடன்கோயிலெய்தித்
தொன்னிதிபெற்றான்போலச்சுகுணபாண்டியனைப்பெற்று
மன்னியமகிழ்ச்சிவீங்கவைகினானிராசராசன்.

அப்படி வரகுணபாண்டியனுக்குப் பின் அவன்புத்திரனான ராஜ ராஜ ராஜபாண்டியன் முடிசூடி அரசாளுங்காலத்தில் அவனுக்கு குலபத்தினிகளனேகர் காதற்பரத்தைகளனேகரில் ஒருபரத்தை அந்தப் பாண்டியனுக்கு அமுதும் ஆவியும் போன்றவள் பின்னும் அவன்மகிழ மதுரகீதம்பாடும் வித்தையிலும்வல்லவள் அப்படிப்பட்ட அவளுக்கும் பாணபத்திரன்மனைவிக்கும் கீதம்பாடும்விஷயத்தில் பகையுண்டாகி மிஞ்சி பாண்டியன் பரத்தையானவள் பத்திரன்மனைவிக்கெதிராக இன்னமொரு பாடகியைவரவழைத்துவிட்டுப்பாடி இவள்கருவபங்கம் பண்ணவேணுமென்று நினைத்து பாண்டியனுக்குத் தெரியப்படுத்த அவன் அவள்சொல்வழி நடக்கிறவனாகையாலே தேடி ஈழநாட்டில்நின்றும் ஒருசமர்த்தியான பாடகியை வரவழைக்க அவள் தன்னுடைய தோழிக்கூட்டங்கள் பக்கங்களிலேநெருங்க ராஜசபைக்குவந்து பாண்டியனை வணங்கி ஒருபுறத்திலிருந்து கின்னரமங்கைபோலே வீணாகானம் பண்ணி நிற்க அவள்மேல் மனஞ்சென்ற பாண்டியன் பழிநோக்காமல் அந்தஈழநாட்டாளைப்பார்த்து நீ இப்போது உன்னுடன்பாடவருகிற பத்திரன்மனைவிபக்ஷமாக நாங்கள்பேசினாலும் நீவிடாமல் அவள் வெட்கும்படி ஆணையிட்டுமறித்து பாடி வெல்லவேணு மென்று சொல்லி பின்பு நீநாளைக்குவாவென்று விடைகொடுத்தனுப்பிவிட்டு பத்திரன் மனைவியை வரவழைத்து உள்ளொன்று வெளியொன்றாக என்னோடு பாடவல்லவளுமுண்டோ வென்று கருவங்கொண்டு வந்திருக்கிறாளொருத்தி அவளோடு நீபாடவல்லையோ வென்று கேட்டான் அதற்கு ஐயா பாண்டியமஹாராஜனே எனது கற்பும் மதுரேசன் கருணையும் நிலைகொண்டிருக்கையாலே வந்தவளோடு பாடி வெல்வதேயல்லாமல் நான் பயந்திருக்கிறவளல்லவென்று பத்திரன் மனைவி சொல்ல பாண்டியன் அவளையும் நாளைக்குவாவென் றனுப்பிவிட்டு மற்றைநாள் பாண்டியன் சபையிலே அந்த இரண்டு பாடினிகளையும் வரவழைத்து பாடவிட்டுப் பாடல் கேட்குமுன்னே யாழ்ப்பாணத்தி லிருந்து கப்பல்வழியாக வந்த பாடினி பத்திரன்மனைவியைப்பார்த் திகழ்ந்து குற்றமெத்தனை குணமெத்தனை வீணைக்குத் தெய்வம் யார் முன்னே இசைப்பது எந்த உயிர் உயிரளவெத்தனை உடம்பளவெத்தனை உயிர்மெய்யளவெத்தனை இவைகளுக்கு மறுமொழி சொல்லிப் பின்பு நீ சமர்த்தியானால் என்னோடுபாடு இல்லாவிட்டால் நீ தோற்றவள் என்று சொன்னாள் அதற்கு பத்திரன் மனைவி நீயோ கப்பலிலிருந் திறங்கிவந்த பெருமையும் வித்தையும் வாதஞ்செய்வதில் உற்சாகமும் யாரும் ஆசைப்படத்தக்க உன் பெண்மையழகின் செருக்கும் இந்த ராஜகுமாரன்முன்னே உன் வாயைத் திறவாவிட்டால் எப்படி விளங்கும் ஏடி பெண்ணே உன்னோடு இசைவாது வெல்ல நான் ஒப்புவேனேயல்லது சும்மா வாய்ச்சண்டை செய்ய நான் எதிரியல்லேன் உன்னைப்போலே மானம்விற்றுண்டுபிழைக்கும் வேசிகளே வாய்ச்சண்டைக்குத் தக்கவர்களென்று பத்திரன்மனைவி மறுமொழி சொன்னாள் அப்போது பாண்டியன் அவ்விருவரையும் சண்டைவிலக்குகிறவன்போலே விலக்கி இப்போது நீங்களிருவரும் பாடுங்கள் தோற்றவள் வென்றவளுக்கு அடிமையாவதே சபதம் என்று ரோஷமுண்டாக்கிவிடவும் ஈழநாட்டுப்பாடினியானவள் ஏந்தி வீணையை இடது தோளிலே சாய்த்தி அவள் குரலின்படியே

கைவிரல்கள் தந்தியைத்தெறிக்க பெருமிதநகை உள்ளேநின்று சிறிதுதோன்ற ஏழிசைப்பாடலை ராஜகுமாரன் காதுக்கின்பமாக மழலையமுதம்போலப் பாடினாள் அதற்கு பத்திரன் மனைவிவீணையைக்கொண்டு முறுக்காணிகளைமுறுக்கிச் சுருதிகூட்டி யக்ஷக்கின்னரர்கள் நாணவிரல்கள் செல்லும்வழியே நாவில்வருகிற இன்னிசையமுதத்தைப் பலருங்கேட்கப்பாடினாள் அப்போது பாண்டியன் மனக்கருத்துச் சபையார்தெரியாமல் பத்திரன் மனைவிபாடலை மெச்சிக்கொண்டாடினார்கள் பாண்டியன் இலங்கையிலிருந்துவந்த பாடினிபாடலை மகிழ்ந்துகொண்டாடினான் அப்படியான பாண்டியன் கருத்தைத்தெரிந்து சபையார் பாண்டியன்கொண்டாடினபடியே இலங்கைப்பாடினிபாடலைக் கொண்டாடினார்கள் மன்னவனெப்படி மன்னுயிரப்படி என்கிறபடியே கொண்டாடினசபையாரைப்பார்த்து பாண்டியன் தனக்கு இன்பமானபரத்தை சுகபோகத்தைமகிழ்ந்துநீதி தவறி இன்று ஒருநாளிலே இவ்விருவர்பாடலையும் தெரிந்து சொல்லக்கூடுமோ போங்களென்றனுப்பிவிட்டான் இலங்கைப்பாடினியானவள் பாண்டியன் தன்னைமெச்சினதே வெற்றியாகக்கொண்டு பெருங்களிப்படைந்து தன்னிடத்துக்குவந்து தூங்குமஞ்சத்தின்மேலிருந்து இளைப்பாறிக்கொண்டிருந்தாள் இப்பால் பத்திரன்மனைவி மீனாக்ஷிசுந்தரேசர் திருவடிகளைவணங்கி வருந்திநின்று கண்ணீரொழுக அழுது ஸ்வாமி சுந்தரபாண்டியனாகி நீதிசெலுத்தின கடவுளே இந்தப்பாண்டியன் பக்ஷபாதமானவழக்குச்சொல்ல உடன்பட்டான் சபையாரும் அவன் சொன்னபடியே சொன்னால் எப்படி நியாயமான நீதிவிளங்கும் ஆனதினாலே உம்முடைய கிருபையாகிய துணைசெய்து எனக்குவந்த பகையைவென்று தரவேணுமென்றுவேண்ட கடவுள் அசரீரிவாக்காய்பெண்ணே நீபயப்படாதை நாளைக்கும் நீயே வெல்லும்படி செய்கிறோம் போவென்ன பத்திரன்மனைவி வீட்டிற்குப்போயிருக்க மற்றைநாள் பாண்டியன் அந்த இரண்டுபாடினிகளையும் வரவழைத்துநேற்றுச்சொன்னபடியேசொல்லிப் பாடுங்களென்ன சபையாரு மப்படியேசொல்ல அப்போது பத்திரன்மனைவி ஐயா பாண்டியராஜனே நீரோபக்ஷபாதமான நியாயஞ்சொல்லுகிறீர் சபையாரும் அப்படியே சொல்லுகிறார்கள் ஆனதினாலே தராசுமுனைபோல நியாயஞ்சொல்லுதற்கு நம்முடையகடவுள் சன்னிதிமுன்னேநின்று பாடினால் இருவர்பாட்டையுங்கேட்டு யாராயினுமொருவர் இன்னாள்வென்றாளென்று சொன்னாற்போதும் ஆகையால் அப்படிச்செய்யவேணுமென்ன பாண்டியன் அப்படியே செய்யுங்கள் நாளைக்கென்று விடைகொடுத்தனுப்பிவிட்டான் மற்றைநாள் பாண்டியனு மந்திரிகளும் அறம்பொருளின்பம் வீடாகியவைகளை முழுதுந்தெரிந்த பெரியோர்களும் கூடிப்போய் வெள்ளியம்பலவாணர் மணிமண்டபத்திலிருந்துகொண்டு அந்த இரண்டுபாடினிகளையும் கூட்டிவாருங்களென்ன ஏவலாளர் விரைவிலோடி அழைத்துவந்தார்கள் அப்போது இலங்கைப்பாடினி இந்தக்கிழவி இன்று தோற்று எனக்கடிமையாவதற்குச் சந்தேகமில்லையென்று மனக்களிப்புடனே முன்னேவந்தாள் பத்திரன்மனைவியும் தனதுகற்பும் கடவுள்திருவடிமேலன்பும் நிலையாகக்கொண்டுவந்தாள் அப்போது மதுரேசனும் முத்தாரங்களும் ரத்தினகேயூரங்களும் இன்னம்பலவித ஆபரணங்களும் விளங்க அலங்கிருதராய் தாமும் ஒருவித்வானாகி பெரியோர் கூட்டத்திற்கூடி வந்திருந்தார் அப்போது கப்பலிறங்கி வந்தவள் முன்னேபாட அதுகேட்டு சபையார் ஒன்றுங்கொண்டாடாமற் பேசாதிருந்தார்கள் அப்போதுபத்திரன்மனைவி சரஸ்வதிபோலிருந்து வீணையைக்கொண்டுபாடினாள்-எப்படியென்னில்.

குடங்கைநீரும்பச்சிலையுமிடுவார்க்கிமையாக்குஞ்சரமும்
படங்கொள்பாயும்பூவணையுந்தருவாய்மதுரைப்பரமேட்டி
படங்கொள்பாயும்பூவணையுந்தருவாய்கையிற்படுதலைகொண்
டிடங்கடோறுமிரப்பாயென்றேசுவார்க்கென்பேசுவனே.

தேனார்மொழியார்விழிவழியேசெல்லாதவர்க்கேவீடென்று
நானாவேதப்பொருளுரைத்தாய்நீயேமதுரைநம்பரனே
நானாவேதப்பொருளுரைத்தாய்நீயேபாதிநாரியுரு
வானாயென்றுபிறர்பழித்தாலடியேன்விடையேதறைவேனே.

வரதனாகியெவ்வுயிர்க்குமாயாவிருத்திவலியடக்கிச்
சரதமானவீட்டின்பந்தருவாய்மதுரைத்தனிமுதலே
சரதமானவீட்டின்பந்தருவாய்வீடுபெறுவார்போல்
விரதயோகநிலையடைந்தாயென்பார்க்கென்னான்விளம்புவனே.

என்று மதுரேசனைத்தியானித்து இப்படி இசைப்பாட்டாலே கனிந்துபண்ணுதல் பரிவட்டணை முதலாக இசைநூலிற்சொல்லிய தொழில்களெட்டும்வார்தல் வடித்தல்முதலாகிய இசைக்கரணங்களெட்டுந்தோன்ற மண்ணுலகத்தார் செவிகளுக்கேயல்லாமல் விண்ணுலகத்தார் செவிகளுக்கும் இன்னிசையமுதம் வார்த்தாள் இப்படி இடைபிங்கலை இயங்காமல் மூலாதாரந்தொடங்கி அசைந்து பொதுவானதொழிலால்பிரமரந்திரபரியந்தம்நடக்கஇசைக்குமுள்ளாள மிடறுவீங்காமலும் கண்களிமையாமலும் பல்தோன்றாமலும் புருவம்மேலே நிமிராமலும் கொடிறு துடியாமலும்பாட எல்லாருங் கேட்டுக் குதுகலங்கொண்டு மெய்ச்சத் தொடங்கும்போது பாண்டியன்முன்னே தான் கொண்டாடினவனையே கொண்டாட நினைக்க அப்போது கடவுளருளாலே பாண்டியன் மனக்கோணல்தீர்ந்து பத்திரன்மனைவியே நன்றாய்ப்பாடினாளென்று மெய்ச்சி இலங்கைப் பாடினிகழுத்தின்மேலே பத்திரன்மனைவியைக்கொண்டுவந்துவையுங்களென்று சொல்லும்போதுவித்வானாய்வந்திருந்தகடவுள் இந்தப் பத்திரன்மனைவி பாடலே ஆச்சரியம் ஆச்சரியமென்று கொண்டாடி சபையார்காண அப்பொழுதே மறைந்தருளினார் அதுகண்ட சபையாரெல்லோரும் அதிசயித்தார்கள் பாண்டியன்பயந்து இதுவிடைமேலழகர் திருவிளையாடலென்று தெரிந்து சபையாரும் பாண்டியனும் அடியவரன்பையும் கடவுளருளையும் ஆராய்ந்துபார்த்து ஆனந்தக்கண்ணீர்பெருகப் பேரின்பக்கடலில் முழுகினார்கள் உடனேபாண்டியன் கப்பலிறங்கிவந்தவள் பிடரின்மேலிருக்கிறவளை இறங்கச்செய்து அவளுக்குமுன்னே ஆடையாபரணங்கள் முதலான பலவெகுமானங்கள்செய்து பின்பு கப்பலிறங்கிவந்தவளுக்கும் சிலவரிசைகள்கொடுத்து ராஜசபைக்குவந்து மீனாக்ஷிசுந்தரேசராகிய வித்வானுக்கும்ஆபரணதிகள்முதலான சிறப்புச்செய்து ராஜாக்கள் பலமெல்லாம் தெய்வபலத்தின்முன்நில்லா அந்தத்தெய்வபலமும் மதுரேசன்முன்னேநில்லாவென்றுசொல்லும்பழமொழி இந்தப்பத்திரன் மனைவியாலே விளங்கக் கண்டோமென்று அதிசயித்து கடவுளிடத்தில் விடைகொண்டு கோயிலைவலம்வந்து ஆடல்பாடல்களுடனே தன்னரண்மனைக்குவந்து வாழ்ந்து பின்பு ராஜராஜராஜபாண்டியன் சுகுணபாண்டியனைப்பெற்று வாழ்ந்திருந்தான்.

இசைவாதுவென்றபடலம் - முற்றியது.

நாற்பத்தைந்தாவது

பன்றிக்குட்டிகளுக்குமுலைகொடுத்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இருளைக்கந்தரத்தில்வைத்தோன்றன்னிடத்தென்றுமன்பின்
றெருளைத்தந்தவட்குமாறுந்தெரிவையையிசையால்வெல்ல
வருளைத்தந்தளித்தவண்ணமறைந்தனந்தாயாய்ப்பன்றிக்
குருளைக்குமுலைதந்தாவிகொடுத்தவாறெடுத்துச்சொல்வாம்.

கலிநிலைத்துறை.

இம்மையிப்பவத்தன்னையாயினிவருபவமுஞ், செம்மைசெய்தசேதனத்தையுஞ்சேதனஞ்செய்தா
ரொம்மையெப்பவத்தாயினுமெனைப்பலவுயிர்க்கு, மம்மையப்பராய்க்காப்பவரவரலாலெவரே.

முன்னே தேவர்களுக்காக நஞ்சையுண்டதற்குச் சாட்சியாகக் கழுத்திலே நஞ்சைவைத்த நீலகண்டக்கடவுளுடைய மதுரைக்குத் தெற்கே குருவிருந்ததுறையென்றொருஊருண்டு அந்தஊரில் தேவர்குருவாகிய வியாழபகவானிருந்து தவஞ்செய்ய அவருக்காக வேண்டியவரங்களைக்கொடுத்து சித்திரத்தேர்வலவனும் லக்ஷுமிநாதனும் வணங்கக் குருநாதனென்னும் பெயரினாலே விளங்கத்தக்கது குருவிருந்ததுறை அந்தஊரில் சுகலனென்றொருவேளாளனுண்டு அவன்மனைவி சுகலையென்பவள் மஹாபதிவிரதையாய் வாழ்ந்து பன்னிரண்டு பிள்ளைகள் பெற்றாள் அந்தப்பிள்ளைகளை தாய்தகப்பன்மார் தங்களுக்குள்ள செல்வப்பெருக்கினாலே எவ்வளவும் தண்டியாமல் மிகுந்த அன்புகொண்டுவளர்க்குநாளில் அந்தத் தாயுந்தகப்பனுமிறந்துபோக அந்தப்பிள்ளைகள் எவ்வளவு மஞ்சாதவர்களாய் வேடருடனே கூடிக்

காட்டிலேவேட்டையாடி வெயில்ப்படாத ஒருமரப் புதலின்கீழேயிருந்து தவஞ்செய்கிற தேவகுருவை அங்கேகண்டு கைகளைக்கொட்டிச் சிரித்து கல்லு ம ணலும்வாரி அவர்மேலேவீசினர்கள் அப்போது த வஞ்செய்கிறதேவகுருவானவர் அந்தப்பிள்ளைகளைச் சினந்துபார்த்து நம்முடைய தவத்துக்கு விக்கினஞ் செய்தார்களேயென்று மனநொந்து பிள்ளைகளே உ ங்கள் நல்லதொழிலைவிட்டு வேடத்தொழில்செய்த லைகிறீர்கள் ஆனலும் நீங்கள் உழுகிறதொழிலாளிக ளானதினலே பன்றிவயிற்றிலேபிறந்து குட்டிகளா ய் தாயையுந்தகப்பனையு மிழந்து அலைந்து துன்பப் படக்கடவீர்களென்று கடியசாபமிட்டார் பின்புபா பரூபிகளான பன்னிரண்டுபிள்ளைகளும் பயந்து சா பத்தையேற்றுக்கொண்டு அய்யா பெரியவரே எங்க ளுக் கிந்தச்சாபம் எப்போது தீருமென்று மிகவும் வேண்டிக்கேட்க அதற்குத் தேவகுரு குருநாதனு டைய திருவடிகளைத் தியானித்துத் தமது கோபத் தைத் தணித்துக்கொண்டு பிள்ளைகளே உங்களுக்கு மதுரேசனே தாயாய்வந்து முலைகொடுத்து உங்களு யிரைக்காப்பாற்றிப் பின்புஉங்களைமந்திரிகளாகச்செ ய்து பின்பு அழியாதவீடும் தருவாரென்று சாபத்தி ற்கு விமோசனஞ்சொல்ல பின்பு அந்தப்பன்னிரண் டுபிள்ளைகளும் அந்தக்குருவிருந்ததுறைக்குப் பக்க மானகாட்டில் அனேகம்பன்றிகளுக்குத் தலைவனன பன்றியரசனது பெட்டைப்பன்றியின் வயிற்றில்வந் து குட்டிகளாகப்பிறந்து வளருகிறனளில் மதுரை யில் ராஜாதிராஜனென பாண்டியன் மதுரையைவிட் டு மேல்புறக் காடுகளெல்லாந்தேடி மான்வேட்டை யாடுதற்கு மதயானைமேலேறிக்கொண்டு தன்சேனை கள்நெருங்க வர அப்படியவன்வரும்போது மிருகங் கள்சஞ்சரிக்கிற இடங்கள்தெரிந்த வேட்டைக்காரர் கள் தோல்ச்செருப்பிட்ட கால்களுடனே மிருகங்க ள்செல்லுகிற அடிச்சுவடுகண்டு புலால்நாறுகிறவா யும் நெருப்புவிழிகளும்கொண்ட புலிகள் பன்றிகள் கடமைகள் மான்கள் மேய்கின்ற கும்பல்கண்டோடி வந்துசொல்ல சிலவேட்டையாடிகள் சீக்கிரத்திலே போய் அந்தக் கும்பலைச்சுற்றி வலைகட்டி அதிர்வெ டிமுழக்கி நாய்கள் சுற்றிலும்நிற்க மிருகங்களைக்கலை த்து ஒருபுறத்திலேயொதுக்கி ஈட்டி வேல்கள்கொ ண்டு வீரர்கள்சூழ்ந்துநிற்க யானைமேல் பாண்டியன் ஏறியிருக்க பம்பை தவண்டை சங்கு கொம்புமுதலி யபறைகளாலே திசைகள்செவிடுபடமுழங்க பலவி தங்களான பார்வை மிருகங்களைவைத்துக்காட்டி அ ந்தமிருகக்குரல்களுங் காட்டி புலி கரடி யானை கட மை மான் முதலியவைகள் மருண்டு கலங்கச்செய்து விற்களைவளைத்து வீரபாணங்களைப்பொழிந்தார்கள்

அப்போது அங்கே கூடின மான்களெல்லாம் கால்க ள்முறிந்தன தலைகளுடைந்தன ரத்தங்கள்பீறிட்டன வெள்ளைநிணம் வெளியே சரிந்து கைகளொடிந்து யானைகளிறந்தன கரடிகள் புலிகள் வாய்கள்கிழிந்து விழுந்திறந்தன கடித்தபுல்லும் கிழங்குகளுமாக அ வசரத்துடனேவந்து கண்ணிக்குளகப்பட்டன்சில சாயல் கண்டு பார்வைகளின் மேலே விழுந்தகப்ப ட்டனசில கட்டினவலைக்குத் தப்பி அப்பால் நாய் களைவிப்பிடிக்க அகப்பட்டனசில வீரர்கள் கைவே ல்களினலே குத்துப்பட்டிறந்தனபல இப்படி இறந் தவைகள்போக சிலகொலைவிலங்குகள்வலையைத்தா ண்டி அங்கேநிற்கிற வீரர்களை டெதிர்த்து மீண்டு பார்வை விலங்குகளோடு கூடி நிற்பனசில வீரர்கள் விட்ட அம்புகள் புலிகளைத்துளைத்துச்சென்றும்மா ன்களைஉருவியும் மலைக்கரடிகளைத்துளைத்தும் யானை களைப்பொத்தும் இப்படியாகமாண்டனபல அம்புப ட்டுத்தப்பி வலையைக் கிழித்துச் செல்கிற மானை நா ய்கள்பிடித்துக்கொண்டுநிற்க யானைகள்மேலேபட்ட வேலாலாகிய புண்வழியே மலைமேல் நெருப்பெரிவ துபோல ரத்தங்கள்பொங்குகின்றனசில வீரர்களொ லியும் பம்பைச்சத்தமும் கொம்புச்சத்தமும் அம்பு கள் பட்டு விழுகிற விலங்கின் ஓசையும் தப்பி ஓடு கிற மான்மேலே தாவிப்பாய்ந்து நாய்குலைக்குஞ்சத் தமும் அந்தக்காடெல்லாம் நிறைந்து இடிமுழக்கம் போலாக இப்படிபலமிருகங்களையும்கொன்று பாண் டியராஜன் மேலைத்திக்கில் போகும்போது ஒருபன் றிகண்டு தங்கள் பன்றியரசனிருக்கிற காட்டுக்கோடி முன்னே நின்று ஓ பன்றிராஜனே கேளும் பாண்டிய ன் இந்தக்காட்டிலுள்ள மிருகங்களையெல்லாங் கொ ன்றுகொண்டு இதோவருகிருன் நீர் அசட்டைபண் ணலாமோ வென்ன பன்றியரசன் மிகுந்தமனோரத ங்கொண்டு பாண்டியனேடுபோர்செய்ய வெண்ண ங்கொண்டு தன்பெட்டைப்பன்றியைப்பார்த்து ஓய்பெ ண்ணே நான்இன்று பாண்டியனுடனே சண்டைப ண்ணி வென்றுவருவேனே அல்லது சாவேனே இ னிநீஉன்குட்டிகளைக்காத்துக்கொண்டு இங்கேசாக்கி ரதையாய் இருவென்றுசொல்ல அந்தப்பெண்பன்றி ஓஓஅங்கேஉயிர்போனல் இங்கேஉடல்பிழைக்குமா பாவியானநாமிருவரும் பெற்றகுட்டிகளைக்கொடுத்த தெய்வபலத்தினலே ஜெயங்கொண்டுவந்தீரானல் உ யிர்வாழ்வேன் அன்றேல்நீர்இறந்தவிடத்திலேயே உ யிர்விடுவேன் உடலையல்லாமல் நிழலிருக்குமாநானு ம் கூடவருகிறேன் வாருமென்றுகுட்டிகளையுஞ்சூழ விட்டுக்கொண்டு பெட்டைப்பன்றி பின்னேபற்றிவர ம ஹாவேகத்துடனே பன்றியரசன் வீரர்கூட்டம்போ லேபலவகைமுள்ளம்பன்றிமுதலான பன்றிக்கூட்ட

ங்கள் முன்னேதிரள இந்தவராகவீரன் கண்களிலே நெருப்புப்பொறிகள்பறக்க முழுரோஷத்துடனே வருகிறபோது பாண்டியன் சேனைவீரர்கள் விடாத மழைபொழிவதுபோல அந்தப்பன்றிக்கூட்டத்தில்பாணவருஷங்களைப்பொழிய பாணங்கள்பட்டு முன்னே இரத்தவெள்ளம்பெருகின அந்த இரத்தவெள்ளத்திலேஉடல்கள் மிதந்தன குடல்கள்சரிந்தன எலும்புகள்முறிந்தன நிணங்களு மூளைகளும்சிதறின பருந்து காகங் கழுகுகள்மேலே பட்ர்ந்து பறந்தன உடல்வேறு பன்றிகளுயிர்வேறாயின அப்போது பன்றிகள் நெருப்பைப்போலே கொதித்துப் பாண்டியன் சேனைகளை சிலரைக்கடித்து சிலரை உதைத்து வாயிலே ரத்தம்பெருகக் கொம்பாலே குத்திசிலரை நெஞ்சுநேரே பிளந்து பன்றிகள்கொல்ல சிலவீரர்கள் காலொடிந்தார்கள் சிலர் தலையுடைந்தார்கள்சிலர் தோள்முறிந்தார்கள் சிலர் துடைமுறிந்தார்கள் சிலர் கை யாயுதங்கள் முறிந்தார்கள்சிலர் உயிர்போனார்கள் இப்படி பாண்டியன் சேனைவீரர்கள் சாவக்கண்டு பாண்டியன் மந்திரிகள் சீறி இருப்புலக்கை சக்கரமுதலியவைகளைக்கொண்டு அடித்து நறுக்கிகுத்திவெட்டி குறைத்து துணித்துப் பலவகையாகக் கொன்று தொலைக்க அதெல்லாங் கண்டு பெண்பன்றியானது தனது தலைவனான பன்றியரசனைப் பார்த்து ஓய்தலைவனே இப்போது நாம் முன்னே அனுப்பினபன்றிக்கூட்டங்களெல்லா மிதோ கொஞ்சக்காலத்தி லிறந்தழிந்தன நாமினி செய்யத்தக்கதென்ன கிடக்கிறது இனிநாம் வீணே இறந்துபோகாமல் தப்பிப் பிழைத்தோடிப்போவதே நல்லகாரியமென்று வேண்டிச் சொல்ல அது கேட்ட பன்றியரசன் சாவதற்கஞ்சாமல் (நுண்ணறிவுடையராய்நூலொடு பழகினும் - பெண்ணறிவென்பதுபெரும்பேதைமைத்தே) ஆதலால் உன்னுடைய அறிவுக்கேற்றபடி சொன்னாய் மானமுள்ளவர்கள் போர்க்குப் பின்வாங்கினால் குற்றமான பழிப்பல்லவோ இன்னம்இரண்டு சிங்கங்கள் தங்கிக்கிடக்கிற நீர்த்துறையில் ஒருபன்றிவந்து நீர்குடித்து மீளும் ஒருபன்றியிருக்கிற நீர்த்துறையில் வீரத்தில்மிகுந்த சிங்கம்வந்து தண்ணீர்குடிக்கப் பயப்படும் அப்படிப்பட்டவீரவுறுதிகொண்ட குலத்திலே பிறந்தேனாதலாலே இந்தவேப்பமாலையணிந்த பாண்டியன் வீரத்தினையடக்கி என் கீர்த்தியை எங்கும்பரவச்செய்யவல்லேனேயல்லது மடிவேன் அழிவது பூதவுடம்பேயல்லது புகழுடம்பழியுமோ நீ சும்மா இங்கேதானே நில்லென்றுதனது பேட்டுப்பன்றியை நிறுத்தி மற்றைப் பன்றிகளெல்லாம் என்காற்புறத்தில் நின்று பாண்டியன் சேனைகளைக் கொல்லவேணுமேயல்ல தோடக்கூடாதுஎன்றுசொல்லிப் பாண்டியா ஓடிப்போகாதை நில்லென்று கொதித்துவந்து நிலத்தைக்கிண்டிப் பள்ளமாக்கி அதிலிருந்து கிளம்புகிற தூளியினாலே ஆகாசமெல்லாமறையத் தான் தனியேவருகின்ற பன்றியரசனைப் பார்த்துப் பாண்டியன் அதன்வீரத்தை மிகவும் புகழ்ந்து கொண்டாடி வில்லைவளைத்துப் பாணங்களைப் பொழிந்தான் அப்போது பன்றியரசன் பாண்டியன்விடுகிற பாணங்களைப் பறித்துச் சிலபாணங்களைப் புல்லைப்போலக் கடித்தும் சிலபாணங்களைக் காலாலே தேய்த்தும் சிலபாணங்களை முறித்தும் சிலபாணங்களை வாலாலேவீசியுதிர்த்தும் இப்படிச் சின்னபின்னம் பண்ணுவதைப் பாண்டியன் கண்டு நாணித் தன் யானைகையிலே இருப்புலக்கையைக்கொடுத்துவர அதுகண்டு இடியேறுபோலே சீறிப் பன்றியரசன் அந்த யானையைக்கொல்ல நினைத்து அதன்கை வாழைத்தண்டுபோ லொடியச்செய்து தன் கொம்பாலே குத்திச் சிதைத்துக் கொல்ல உடனே பாண்டியன் ஒருதேர்மேலே பாய்ந்தேறிச் சக்கரத்தைச்சுழற்றி அதன்மேலே விட்டான் அந்தச் சக்கரத்தைப் பன்றியரசன் தடுத்துவிட்டு மிகுந்த வேகத்துடனே பாய்ந்து அவனேறின தேரையுடைக்கப் பாண்டியன் வேறே ஒருகுதிரைமேலேறி வேலாயுதத்தைச் சுழற்றும்போது பன்றியரசன் அவனேறின குதிரையின்பின்னேசென்று பாய்ந்து குடல்சரியவும் ரத்தமொழுகவும் கொம்பால்குத்திக் குதிரையைக்கொல்ல பாண்டியன் மனம்பொறாமல் கீழேகுதித்துத் தன்கையிருப்புத்தடியாலே அந்தப் பன்றியரசன் தலைமேலே ஓங்கியடிக்கப் பன்றியரசனிறந்து விமானமேலேறி மன்மதாகிருதியாய்த் தேவர்கள்வியந்து பூமழைபொழியச் சுவர்க்கலோகத்துக்குப் போய்த்தேவகானங்களைக்கேட்டும் அமுதம்பொசித்தும் தேவரம்பைகள் போகசுகமும் அனுபவிக்கலானான் பின்பு பெண்பன்றி எனதுநாயகன்சாக நான்கண்டிருக்கலாமோ வெல்லாவிட்டாலும் நானும்கூடச்சாகிறேனென்று கோபித்தெதிர்க்க அதுகண்டு அரசர்கள் பெண்மிருகத்தைக்கொல்வது நீதியன்றென்று விலக்கி வீரர்களுக்குத் தலைவனான சருச்சரனென்பவன் அத்துடனே போர்செய்யவளைந்து வெகுதேசகாலம் போராடப் பெண்பன்றி மிகவுஞ்சினத்து அந்தச் சருச்சரனாகிய வேடவீரனைமுட்டிக் கீழே தள்ளிக்கொல்லும்போது அவன் தன்கையிலிருந்த இரும்புத்தடியாலே அதன்தலைமேலே யோங்கியடித்து அதையுங்கொன்று தானும் அத்துடனே வீரசுவர்க்கம்சேர்ந்தான்.

பின்பு பாண்டியனும் மதுரைபோய்ச் சேர்ந்தான் அந்த ஆண்பன்றிவிழுந்து ஒருமலையாய் இன்

௯௯

னமும் பன்றிமலையென்று விளங்குகின்றது அந்தமலையில் தபோதனர்கள் அளவில்லாதபேர்கள் மோக்ஷமடையத் தவஞ்செய்கிறார்கள் என்றுசொன்ன அகஸ்தியரைப்பார்த்து கேட்டமுனிவர்கள் ஐயா மஹரிஷியே அறிவில்லாத பன்றிவடிவாயிருக்கிற மலையிலே முனிவர்களிருந்து தவஞ்செய்வது என்ன காரணமென்ன அதற்குஅகஸ்தியர் கேளுங்கள் முனிவர்களே முன்னாளில் மன்மதன்போலே விளங்குகின்ற ஒருவிச்சாதரன்புலத்தியமஹாமுனி பண்ணுகிறதவத்துக்கு விக்கினமாக வீணையிசைபாடினான் அதுகேட்ட புலத்தியர் அவனைப் பன்றியாகச் சபித்தார் அதற்குஅவன் பயந்துஐயா முனீந்திரரேஎனக்கு எப்போது இந்தச்சாபம் தீருமென்றுகேட்கமுனிவர் ராஜாதிராஜனென பாண்டியன் வேட்டையாடவந்து பலமிருகங்களையுங்கொன்று உன்னையுங் கொல்வான் பின்பு இந்தவடிவைப்பெறுவாயென்றுசொன்னார் அவர்சொன்னபடியே அந்த விச்சாதரன் பன்றியாய்ப் பிறந்திறந்து பழையவடிவைப் பெற்றான் ஆதலாலே அந்தப்புண்ணியன் உடல்கிடந்தபடியே மலையாய் அதிலேபெரியோர்களெல்லாரும் வாசஞ்செய்கிறார்கள் மதுரேசனுமங்கே விரும்பியிருக்கிறார் என்று முனிவர்கள்கேள்விக்கு மறுமொழி சொல்லி இப்பால் அந்த ஆண்பன்றியையும் பெண்பன்றியையும் கொன்றவிடத்திலேயே அவர்கள்போட்டுவிட்டுப் போனபின்பு பன்னிரண்டுகுட்டிகளும் திகைத்துத் துன்புற்று தாயென்று இன்னமொருபன்றியின்பின்னே ஓடும் நல்ல நிழலைத்தேடியலையும் பால்குடிக்கப் பசியுந் தாகமுமிகுந்து உபத்திரவப்படும் வெயிலாலே வெதும்பும் இப்படி இந்தக்குட்டிகள் படும்பாட்டை யாராலே சொல்லிமுடியும் அப்போது மீனாக்ஷிசுந்தரேசர் தமதிச்சைப்படி விமானமேல்வந்தவர் கண்டிரங்கி அந்தக்குட்டிகள் துன்பந்தீர்க்க வெண்ணிஅன்புடைய தாய்ப்பன்றி வடிவீகொண்டுகிட்டிவர குட்டிகள் கண்டு தந்தாயென்று கிட்டி முட்டி மொய்த்து அதன் முதுகின்மேலேறி எட்டிஎட்டிக் கால்களாலுதைத்துநிலத்தைக்கிண்டித் துள்ளிக்குதித்து மீண்டுதிரும்பி இப்படிப்படுகின்ற குட்டிகளைப்பார்த்துப் பன்றிகாணுததாய்ப்பன்றி தன்மயிர்சிலிர்த்துத் தழுவிமோந்து முலைகுடிக்கச் செய்து அந்தக்குட்டிகளுக்கு மிகுந்தபலமும் வீரமும் ஞானமும் பெருமையும் நல்லகுணங்களுமுண்டாகச்செய்து முகமாத்திரம் பன்றிமுகமாகவும் உடம்பெல்லாம் மனிதவடிவாகவுஞ் செய்து (கங்கைநாயகன்கடவுளர்நாயகன்கயற்கண் - மங்கைநாயகன் கருணையாந்திருவுருமறைந்தருளினர்.) ஆகையால்அவரே அறிவில்லாத பன்றிவடிவாகி அறிவுண்டாகச் செய்வாரானால் இனிநமக்குத் தாயுந்தந்தையுமாய்க் காக்கவல்லவரவரோயென்றுபின்னும்சொல்லுகிறார்.

பன்றிக்குட்டிகளுக்குமுலைகொடுத்தபடலம் — முற்றியது.

நாற்பத்தாறுவது

பன்றிக்குட்டிகளைமந்திரிகளாக்கியபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

தந்தைதாயிழந்தலமருங்குருளையைத்தாயாய், வந்துநாயகன்முலைகொடுத்தருளியவகையீ
தந்தவாறிருமைந்தருமந்திரராகி, யெந்தையார்சிவபுரம்புகுந்திருந்தவாறிசைப்பாம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இன்னவாறெழுகும்பன்னிருவோருமீகையுந்தருமமும்புகழுந்
தென்னர்கோமகற்குவைகலும்பெருகத்திசையெலாம்விசயமுண்டாக்கிப்
பன்னகாபரணன்சிவபுரமடைந்துபரன்கணநாதருட்கலந்து
மன்னிவீற்றிருந்தார்மன்னர்மன்னவனும்வான்பதமடைந்துவீற்றிருந்தான்.

ஆதிநாயகன் திருவுருமறைந்தபின்பு அந்தப் பன்னிரண்டு பிள்ளைகளும் பன்னிரண்டு சூரியர்களும் கூடினாற்போல அந்தப்பன்றிமலையிலே எல்லாங்கற்றுணர்ந்து பலகலைகளிலும் வல்லவராய்க் கூடியிருந்தார்கள் அவர்களப்படி யிருக்குங்காலத்தில் கடவுளருள் எல்லா வுயிருக்கும் பொதுவா யின்பந்தருமென்பதை எல்லாருந்தெளிய அங்கயற்கண்ணம்மையானவள் தன்மணாளனை கடவுளைப்பார்த்து சுவாமி உலகத்திலே மிருகங்களிலே கெட்ட அறிவில்லாத மிருகமாகிய இந்தப் பன்றிக்குட்டிகளுக்குத்

தாயாய் முலைகொடுத்து விலங்கறிவைப்போக்கி நல்லறிவருளினது என்னகாரணத்தினாலேயென்று கேட்க அதற்குக்கடவுள் பெண்ணே எல்லாவேதங்களும்ஆகமங்களும்என்னைசகலசீவதயாபரனென்றுசொல்லுகிறதினாலே எனக்குச் சேதனங்களென்றும் அசேதனங்களென்றும் வேறுபாடில்லை அவ்விரண்டும் பொதுவாகையாலே தாயையிழந்து உதராக்கினியான பசியாலே வெந்து வெயில் உடம்பெல்லாஞ்சுடவோட்டிலேகிடந்து தீய்கிற பன்றிக்குட்டிகளுக்கு மனமிறங்கித்தாயுமாகிப்பால்கொடுத்தோம் அதனாலே அளவில்லாதவீரமும்பலமும் நல்லவித்தையு ஞானமும்பெற்றார்கள் இனி அந்தப்பிள்ளைகள் நம்முடைய பாண்டியனுக்கு மந்திரிகளாகி அநேகநன்மைகளைச்செய்து பின்பு போக்குதற்கரிதானமும்மலங்களையும்போக்கிக்கொண்டு நம்முடைய சிவகணங்களோடு வந்து கூடுவார்களென்று நாயகிக்கு விடைசொல்லி அன்றிராத்திரியே பாண்டியன் கனவிலே வந்து பாண்டியனே சொல்லக்கேள் இந்தப் பன்றிமலையிலே பன்னிரண்டுவீரர்கள் பேரறிவுடையரா யிருக்கிறார்கள் அவர்களை உனக்குமந்திரிகளாக வைத்துக்கொள்ளென்றுசிவபரஞ்சோதிசொல்ல பாண்டியராஜன் அதிக சந்தோஷங் கொண்டு சூரியோதயமான வுடனே தன்மந்திரிகளுக்குத் தெரியச்சொல்லி அந்தப் பன்றிவீரர்களைக் கூட்டிக்கொண்டுவாருங்களென்ன உடனே மந்திரிகள் அங்கேபோய் அவர்களைக் கண்டு பாண்டியராஜனைக்காண நீங்கள் வரவேணுமென்றுவேண்ட அவர்களும் பாண்டியன்சமுகம்வந்து கூடினார்கள் அப்படிவந்தவீரர்கள் பாண்டியனைவணங்கிநிற்க அவர்களைப்பார்த்து மிகவும் அதிசயானந்தங்கொண்டு பாண்டியன் கடவுளருளின்படியே அவர்களுக்கு மந்திரித்தனங் கொடுத்துப் பின்னும் பலவரிசைகளுங்கொடுத்து முன்னே பழையவர்களான மந்திரிகள்பெண்களைவிசாரித்து விவாகங்களுஞ்செய்வித்து இதுமிகஅழகிதென்றுகொண்டாட நடத்தினான் அந்தப்பன்றிவீரர்களும் பாண்டியனுக்குக்கண்ணுங்கவசமும்போலநடந்து பன்னிரண்டுடலுக்குஒருயிர்போலமனவொருமையாய்ஐந்தலைநாகம்விழுங்குமிரைபோல ஒருதன்மையாய்ப் பொருள் வருவழிதெரிந்து அரசனுக்கீட்டி பாண்டியனுக்குக் கல்விதருஞானம்போலமகிழ்வுண்டாக பாலுந்தேனும்போல மதிநுட்பமும் நூல்வல்லமையுங் கொண்டு பகைவரு மனங்களிக்கப்பேசும் வாசகம் வல்லராய் பிறர்வாய் நுண்பொருளுணர்ந்து அரசனால் மதிக்கப்பெற்றோம் பழையமானோமென்று இறுமாப்படையாமல் குற்றேவலாளிகள்போல மிகவுமஞ்சி யொடுங்கி அரசன் வேண்டினதைத் தங்களுக்கு விடமாகவெண்ணி அகலாதணுகாது தீக்காய்வார்போல் அரசனிழல்போல எதுசொன்னாலுந்தடாமல் அபராதப்பொருள்கள் பகைவரைவென்று கொள்ளும்பொருள்கள் இவைகளில்லாமல் விளைநிலத்துவாரப்பொருளே ஈட்டும்பொருள்களாகச்சம்பாரித்து அரசன் மனக்கருத்தை கண்ணாடிபோலத் தங்களுள்ளேதெரிந்துகொண்டு அது நீதியானாற்செய்தும் அல்லவானால் உயிருக்கானிவந்தாலும் செய்யவெண்ணாராய் இப்படிநடக்கிற பன்னிரண்டுபேர்களும் தானமும் தருமமும் புகழும் பாண்டியனுக்கு வளரச்செய்து திக்குவிசயங்களும்பண்ணி பின்பு கடவுள் சிவபுரம் போய்க் கணநாதருடனேகலந்து மன்னிவீற்றிருந்தார்கள் பாண்டியனும் மேலானபதவியை யடைந்தான்.

பன்றிக்குட்டிகளைமந்திரிகளாக்கியபடலம் - முற்றியது.

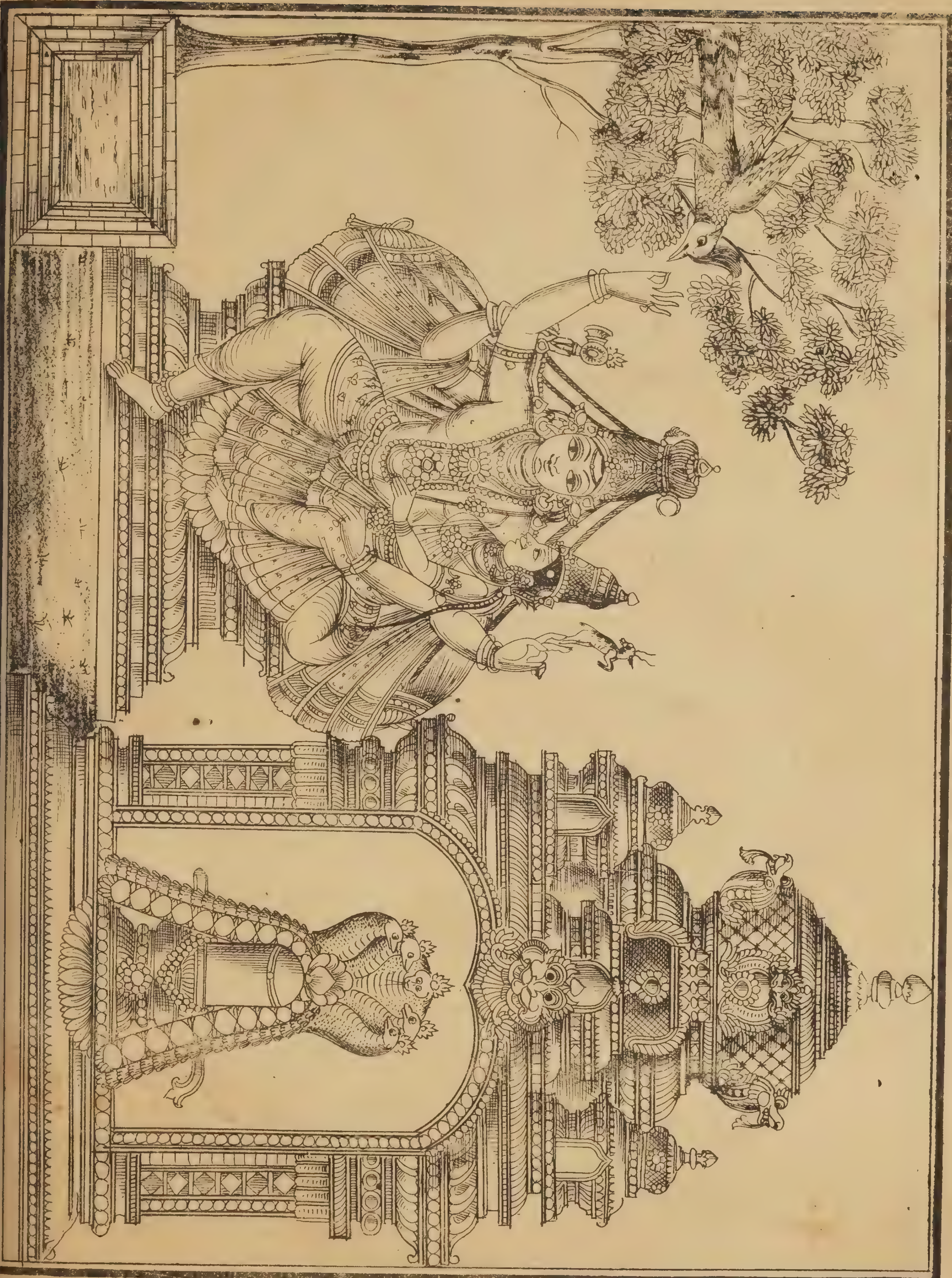
நாற்பத்தேழாவது

கரிக்குருவிக்குபதேசஞ்செய்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

வரிக்குருகிப்பத்திரற்குப்பலகையிட்டமணிகண்ட, னரிக்குருளைவடிவானவடல்வீரர்க்கரசன்பார்
பரிக்குமமைச்சியலளித்தபரிசுரைத்தாம்பசுபதியாற், கரிக்குருவிகுருமொழிகேட்டருளடைந்தகதைபகர்வாம்.

பின்பு சுகுணபாண்டியன் கடலாற்சூழப்பட்டவுலகமெல்லாம் தன் ஒருகுடைநிழலிலேவாழ நீதிசெலுத்திவருநாளில் முற்காலத்திலே ஒருவன் மிகவுந் தருமங்களையேசெய்து தன்னாலேதள்ளப்படாத ஒருபாவத்தைச்செய்து அந்தப் பாபபலத்தினாலே வந்து அசேதனமான ஒருகரிக்குருவியாய்ப்பிறந்து காகமுதலான பறவைகளெல்லாங்கொத்தி யுமவாதைசெய்ய ரத்தஞ்சிந்துகிற தலையுடனே பறவைக

ளுக்கெல்லாம் எளியபறவையாய் அப்பறவைகளாலே உண்டாகுகின்ற துன்பத்துக்காக பட்டணங்களிலே சஞ்சரிக்கப்பயந்து காட்டிலேபோய் நடைவழியிலே ஒருபுறத்திலேநிற்கிற மரத்தின்மேலே யிருந்து நாணிச்சோம்பி நெடுமூச்சு விட்டிருக்கும்போது ஒருவன் விபூதி ருத்திராக்ஷங்களணிந்து உள்ளும்புறம்பும்பரிசுத்தனாய் கைபிற்குடையுடனே தீர்த்தயாத்திரை செல்கிறவனாகி அந்தமரத்து நிழலிலே வந்தான் அப்படிவந்தவன் அங்குள்ள சிலரைப்பார்த்து எல்லாருக்கும் பேறுதருகின்ற தலம் தீர்த்தம் மூர்த்திகளாகிய மதுரைபொற்றாமரை சுந்தரேசன் என்று மூவகைச்சிறப்புமுள்ளது உலகத்திலெங்குமில்லை மற்றையிடங்களிலே ஒன்றொன்றேசிறந்தது இந்தமூவகையாலுஞ்சிறந்தது மதுரையையல்லாமல் வேறெங்கேயுண்டு ஆதலால் இந்தமதுரேசன் அன்பர்க்கெளியவனாய் நினைத்தவரங்களெல்லாம் வருபிறவிக்கென்னாமல் இப்பிறவியிலேயே தருதலாலே எல்லாக்கடவுள்களுக்கும் சோமசுந்தரக் கடவுளே அதிகனென்றான் அதுகேட்டுக் கொம்பிலிருந்தகரிக்குருவி ஞானம்பெற்று தான்பக்ஷியாய்ப் பிறந்ததும் அப்படிக்குப் பிறந்தகாரணமும் தெரிந்து இனிஇந்தச் சன்மத்தை நீக்கவேணுமென்றெண்ணி இங்கே இந்தப் புண்ணியபுருஷன் சொன்னதே உறுதியென்று கொண்டு அந்தக் காட்டைவிட்டு மதுரைப்பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்திலேவந்து ஸ்நானஞ்செய்து மீனாக்ஷி சுந்தரேசனைவலஞ்செய்து மனத்தாலே தொழுது அர்ச்சிக்க இப்படிமூன்றுநாள்கழிந்தபின்பு மீனாக்ஷி சுந்தரேசனை வணங்கி எதிர்நோக்கி சுவாமி இந்தக்கரிக்குருவி யிங்கேவந்து சேர்ந்ததென்ன காரணமென்று கேட்க கடவுள் அதன்வரலாறெல்லாந் தெரியச்சொல்லி பத்திநியமம்பூண்ட அந்தப்பக்ஷியின்மேலே தமது கிருபாதிருஷ்டிகொண்டு பார்த்துமுன்னே மார்க்கண்டேயனுக்கு நித்தியத்துவங்கொடுத்து யமனைவென்ற சத்தியஞான மித்திஞ்சயத்தினையுபதேசஞ்செய்தருளினர் அப்படி ஒப்பில்லாதகடவுள் சொன்னமந்திரத்தைக்கேட்டவுடனே சிற்றறிவுபோய்த் தனது துன்பமெல்லாந்தீர்ந்து சிவபெருமான் றிருவடிகளைத்தியானித்து.

எண்ணிலாவுயிர்க்கிறைவபோற்றிவான், றண்ணிலாமதிச்சடிலபோற்றியென்
புண்ணியப்பயன்போற்றியங்கயற், கண்ணிநாதநின்கருணைபோற்றியால்.

தெளிதலின்றியேசெய்ததீமையால், விளியுமென்னையுமாளல்வேண்டுமோ
வெளியரொங்குளாரொன்றுதேர்ந்துதேர்ந், தளியையாவதுன்னருளின்வண்ணமே.

உம்மைநல்லறமுடையநீர்மையா, லிம்மையிம்மனுவியம்பினாயிது
வம்மைநன்னெறிக்கேதுவாதலான், மும்மையுந்நலமுடையமொய்ம்பினேன்.

என்று துதித்து ஸ்வாமி ஆனாலுமெனக்கொருகுறையுண்டு அதென்னவென்றால் கெட்டபறவைகளெல்லா மென்னை வாதைப்படுத்தினதினாலே யுண்டாகியமானமும் எல்லாப் பக்ஷிகளுக்கும் எளிமையுங்கொண்டேன் ஆனதினாலே என்மானத்தைக் காத்து ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று கரிக்குருவிசொல்ல கடவுள்கேட்டு நீ அஞ்சவேண்டாம் இனி உன்னைவாதித்த பக்ஷிகளுக்கெல்லாம் வலியை ஆவாயென்றுவரங்கொடுக்க அதற்குக்கரிக்குருவி கடவுளைவணங்கி ஸ்வாமி அடியேனுக்கு இன்னமொரு வரம் வேணும் அதாவது தேவரீர் என்னை வலியனாவாயென்று சொன்னது என்குலத்துக்கெல்லாம் வலியன் என்பதுண்டாகவேணும் இன்னம் நீர் எனக்குபதேசித்த மந்திரத்தை உச்சரித்து என்கலியுந்தீரவேணும் என்றுகேட்க கடவுள்கிருபையுடனே உனக்கப்படியே உண்டாகக்கடவதென்று சொல்லி மூன்றெழுத்தாகிய அந்தமந்திரத்துக்கு தெய்வம் இருடி சந்தம் இவைகளெல்லாம்தெரியச்சொல்லினர் அப்போது கரிக்குருவி குருபதேசம்பெற்றுத் தன்குலமெல்லாம் வலியனென்று பெயர்கொண்டு உலகத்திலே நிலைபெறச்செய்து பின்பு தானும் கடவுள்திருவடிநிழலைச்சேர்ந்து வாழ்ந்தது உலகத்திலே ஒருவன் சுகமேவாழ்ந்தால் அவன்பந்துக்களெல்லாம் சுகப்படுவார்களென்கிற பழமொழி இந்த ஒருகரிக்குருவியாலே அதன்குலத்துக்கெல்லாம் வலியனென்று பெயருண்டாய் விளங்கினது.

ஈசனடிக்கன்பில்லார்போலெளியாரில்லையாவர்க்கு
மீசனடிக்கன்புடையார்போல்வலியாரில்லையாவர்க்கு
மீசனடிக்கன்பின்மையினாலெளிதாய்த்திரிந்தவிக்கயவா
யீசனடிக்கன்புடைமையினால்வலிதாயிற்றேயெவ்வுயிர்க்கும்.

கரிக்குருவிக்குபதேசஞ்செய்தபடலம் - முற்றியது.

நாற்பத்தெட்டாவது

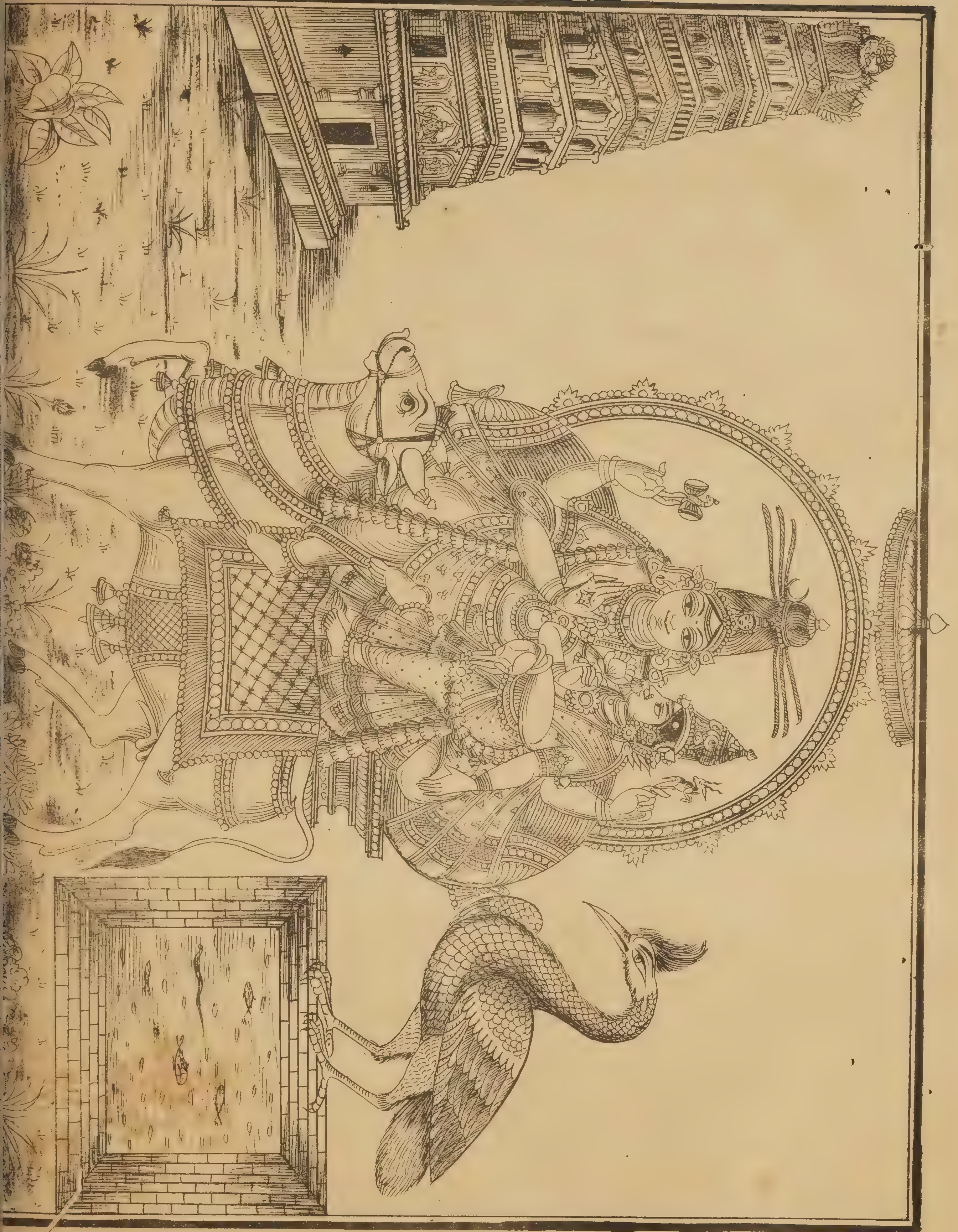
நாரைக்குமுத்திகொடுத்தபடலம்.

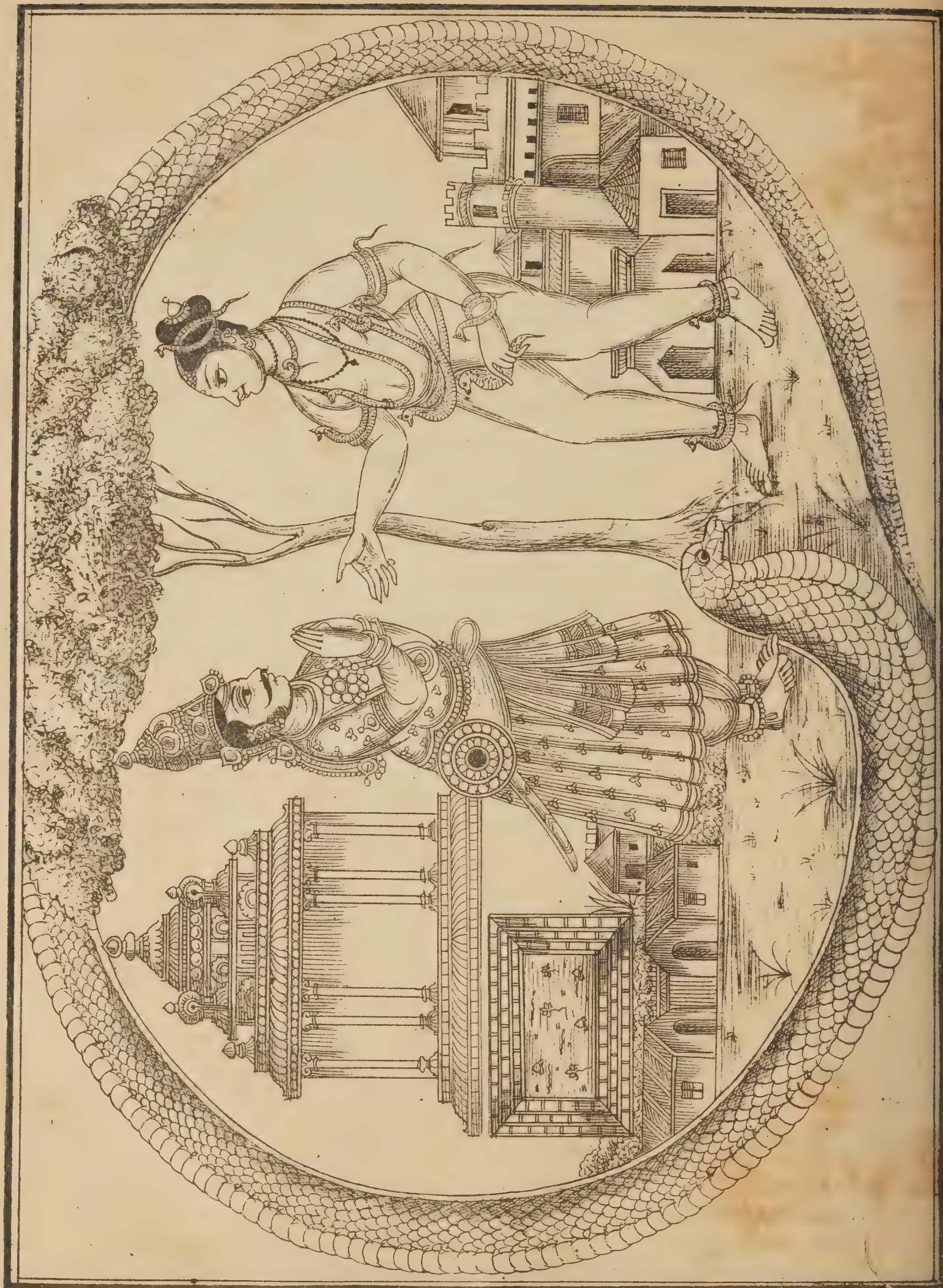
கலிவிருத்தம்.

அத்திதந்தவிமானமழகியார், பத்திதந்தபறவைக்குமந்திர
சித்திதந்ததிறனிதுநாரைக்கு, முத்திதந்தகருணைமொழிகுவாம்.

௨ மறக்குறும்புக்களைகட்டுமண்ணின்மே, லறப்பெரும்பயிராக்கியதன்பயன்
சிறக்கநல்கிடவுண்டுசெருக்குவான், றுறக்கமெய்தியிருந்தான்சுகுணனும்.

அந்தவையையாறுசூழ்ந்த நாட்டிலேதென்றி
சையில் சத்திரமென்றொன்றுண்டு அதனிடத்தே
தாமரைக்குளமொன்றுண்டு அந்தக்குளமோ அதிக
ஆழமுள்ளது அதிலுள்ள மீன்களையுண்டுகொண்டு
சங்குகள்மிகுந்து முத்துகளைப்பெற்றுவளரும் அந்
தக்குளத்தருகே வெகுநாளாய் வாழ்ந்துகொண்டி
ருந்ததொருநாரை அந்தச்செங்காலுரைக்குப் பிறவி
க்கடல்வற்றுங்காலமாக சிலநாள் மழையில்லாமல்
அந்தத்தாமரையோடை நீர்வற்றிப்போயிற்று அப்
படி நீர்வற்றவே நாரைக்கிரைகிடையாமல் தான்தங்
கியிருந்த ஓடைக்கரையைவிட்டு மிகவும்பசித்து இ
ரைதேடியிளைத்து வேறேயொரு அநேகம்பெரியோ
ர்கள் வாசம்பண்ணுகிற காட்டிலேவந்துவிழுந்தது
அந்தக்காட்டிலே அநேகம் முத்தரானமுனிவர்கள்
சூழ பரிசுத்தமான பேரின்பக்கடலிலேமுழுகி மன
மாசுதீர்ந்து சிவமயமான சத்தியத்தவமாமுனிவரொ
ன்பவர்வாசஞ்செய்ய கூப்பிடுதூரவளவு சதுரமாக
சுற்றும் படிக்கட்டுள்ளதாய் அலங்கிருதமான கட்டு
க்கோப்புடனே குளிர்ந்தசந்தியாமடமும் குளமும்
அவ்விடத்தேயுண்டு இன்னும் சண்பகம் பாதிரிவே
ங்கை வஞ்சிமகிழ் குராமரா செம்முருக்கு மருதுமு
தலான பலசாதிவிருக்ஷங்களும் அங்கேசூழ்ந்திருக்
கும் ஆனல் அந்தக்குளத்துக்குப்பேர் அதோதீர்த்த
மென்று சொல்லப்படும் அந்தத்தீர்த்தக்கரையிலே
முன்னேபசித்திளைத்துவந்த செங்காலுரை அமர்ந்
து அந்தத்தீர்த்தத்திலே பெரியதபோதனர்களெல்
லாரும் வந்துவந்து முழுகியெழும்போது அவர்கள்
சடையோடுகூடத் துள்ளிவிளையாடுகிற மீன்களைக்
கண்டு அச்சோ இந்தமஹாமுனிவர்கள் திருமேனிக
ளைத்தொட இந்தமீன்கள் என்னபுண்ணியங்கள்செ
ய்தனவோவென் றதிசயித்து இவ்வளவுயோக்கிய
தைகொண்ட இந்தமீன்களை நாம்தின்னலாகாதென்
றுவெறுத்து அங்கே சும்மா பட்டினியேயிருந்தது
அக்காலத்தில் அங்கேயிருக்கிற சந்நியாசிகளெல்
லோரும் அந்தத்தீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து நி
த்திய கருமானுஷ்டானங்களெல்லா முடித்துக்கொ
ண்டு அந்தச் சந்தியாமடத்திலேயிருந்து முன்னே
சுந்தரபாண்டியனு யரசாண்ட கடவுள் மதுரைப்பு
ராணமாகிய சாஸ்திர காலக்ஷேபந்தொடங்கிக் கட
வுளருள்விளையாடல்களும் அந்தமூர்த்திதீர்த்தம் த
லப்பெருமைகளும் அன்பர்க்கெளியானென்றும் அ
வர்கள்சொல்லக்கேட்டு அங்கேயிருக்கு நாரையா
னது தனதஞ்ஞானநீங்கிப் பாசவினைவிழ்ந்து மெ
ய்ஞ்ஞானந்தோன்றி சிவபரஞ்சோதி பாதத்தியான
த்தினன்பு வாவென்றிழுக்க வெழுந்து உடனேகட
வுள் மதுரைக்குவந்துபொற்றாமரைத்தீர்த்தத்திலே
முழுகி தெய்வயானை தாங்குகின்ற விமானத்தில் வி
ளங்குகின்ற கடவுளைவணங்கி வலஞ்செய்து கிருபா
திருஷ்டிதோன்றத் தெரிசித்து சந்நிதிமுன்னே யிரு
க்து கடவுளது கிருபா சொரூபத்தைத் தியானித்து
இப்படிப் பதினைந்துநாளளவும் நியமந்தப்பாமல் பி
ன்னும் அப்படியே நாரை பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்
திலே முழுகவேண்டி மதிலின்பக்கமாக வரும்போ
து பசியினாலேவெந்து இந்தத்தீர்த்தத்திலே துள்ளு
கின்ற வேல் வாள் போன்ற மீன்களைப் பிடித் துண்
போமென்று கொஞ்சம் மனத்திலே யெண்ணிப் பி
ன்னும் கடவுளருளாலே ஞானந் தோன்றி ஐயோ!
இந்தத்தருமதீர்த்தத்தின் மீனையும் உண்ண எனக்கு
ப்பசியுண்டாயிற்றே ஐயோ! எனக்கு இந்தப்பிறவி
யெக்காலந்தீருமென்று துக்கித்துப் பின்னும் சோம
சுந்தரக்கடவுள் திருவடித்தியானத்திலே மனம்வை
த்திருக்கும்போது தேவர்களும் வேதங்களுங்காணு
த கடவுள் அந்தநாரை நினைத்தவடிவா யதன் முன்
னேதோன்றி ஓய் நாரையே நீயெனக்குமிகவும் பிரி
யவஸ்துவானுய் ஆகையாலே உனக்கிப்போது வே
ண்டியவரமென்னென்ன அதுகேட்டுச் செங்காலு
ரைவணங்கி சுவாமி இந்தப்பிறவியைத்தீர்த்து உன்
னடியார்கள்வாழ்கின்ற சிவலோகத்தை நான் சேரு
ம்படிசெய்யவேணும் இன்னம் என்குலப் பறவைக
ளும் வேறுசாதிப்பறவைகளும் இந்தப் புண்ணிய தீ
ர்த்தத்திலுள்ள மீன்களையுண்டால் எக்காலத்துந்தீ
ராத பாவம்வந்து சம்பவிக்கும் ஆகையாலே எக்கா

லத்தும் இந்தக்குளத்திலே மீன்களில்லையாகச் செய்யும் வரமும் வேணுமென்ன நல்லதென்று வெள்ளியம்பலவாணர் அந்தவரமிரண்டுந் தந்துபோனர். உடனே நாரையுஞ்சிவலோகமடைந்தது ஐவகைவாத்தியங்களுமுழங்க விமானத்தின்மேலேறி நான்குதோள்களும் மூன்றுகண்களுமாய்ப் பூமழைக்குள்ளே முழுகிப்போய் நந்திதேவர்கூட்டத்திலே யிருக்கலாயிற்று அன்றுமுதல் இன்றளவும் பொற்றுமரைக்குளத்திலே மீன்களேயல்லாமல் நீர் வாழுயிர்களியாவு மில்லாமற்போயின ஆனதினலே இந்த நாரைதன்குலத்துக்கும் வேறுபறவைகளுக்கும் நல்லகதியடையச்செய்ததென்று புகழலாமோ கடவுளருளையே புகழலாமோ ஆனலும் சிவனடியாரானல் அவர்களுக்கு அருமையான பொருளொன்றுமில்லை சுகுணபாண்டியன் துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனஞ் செய்து பின்பு மேலான சுவர்க்கலோகத்தை யடைந்தான்.

நாரைக்குமுத்திகொடுத்தபடலம் - முற்றியது.

கூடற்காண்டம் - முற்றிற்று.

திருவாலவாய்க்காண்டம்.

நாற்பத்தொன்பதாவது

திருவாலவாயானபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பாயுடையார்விடுத்தபழியழல்வழுதியுடல்குளிப்பப்பதிகமோதுஞ்
சேயுடையாரணந்திளைக்குஞ்செவியுடையாரளவிறந்ததிசைகளெட்டுந்
தோயுடையார்பொன்னிதழித்தொடையுடையார்விடவரவஞ்சுற்றுமால
வாயுடையார்புகழ்பாடப்பெறுவேமேல்வேண்டுவதிம்மனிதயாக்கை.

வேதனெடுமாலாதிவிண்ணுடர்மண்ணுடர்விரதயோகர்
மாதவர்யாவருங்காணமணிமுறுவல்சிறிதரும்பிமாடக்கூட
ஞதனிருதிருக்கரந்தொட்டம்மியின்மேல்வைத்தகயனுட்டச்செல்வி
பாதமலரொழுபிறவிக்கடனீந்தும்புணையென்பர்பற்றிலாதோர்.

ஷை வேறு.

ஓலவாய்மறைகடேருவொருவன்றன்னுலகந்தன்னைச், சேலவாயுழலுநாரைக்கருளியசெயலீதம்ம
நீலவாய்மணிநேர்கண்டனெடியநான்மாடக்கூட, லாலவாயாகச்செய்தவருட்டிறமெடுத்துச்சொல்வாம்.

கலிவிருத்தம்.

பல்வகைப்பெருங்குடிகளும்பரப்பெலாநிரப்பிச், செல்வவானவன்புரந்தரன்புரத்தினுஞ்சிறப்ப,
மல்லன்மாநகர்பெருவளந்துளும்பிடவளர்த்தான், றெல்லைநாட்குலசேகரன்போல்வருதோன்றல்.

அந்தச் சுகுணபாண்டியனுக்குப் பின்பு சித்திரவிரதன் சித்திரபூடணன் சித்திரத்துவசன் சித்திரவருமன் சித்திரசேனன் சித்திரவிக்கிரமன் இராஜமார்த்தாண்டன் இராஜசூடாமணி இராஜசார்த்தூலன் த்விசராஜகுலோத்தமன் ஆயோதனப்பிரவீணன் இராஜகுஞ்சரன் இராஜபயங்கரன் உக்கிரசேனன் சத்துருஞ்சயன் வீமத்தேர்மன்னன் வீமபராக்கிரமன் பிரதாபமார்த்தாண்டன் விக்கிரமகஞ்சுகன் சமரகோலாகலன் அதுலவிக்கிரமன் அதுலகீர்த்தி என இப்படி இருபத்திரண்டு பாண்டியர்களொருவனுக்கொருவன் மகனாய் மதுரையை அரசாண்டபின்பு அந்த அதுலகீர்த்திபாண்டியனுக்கு மகனனகீர்த்திபூடணபாண்டியன் மதுரையை ஆளுங்காலத்தில் கடல்களேழும் தமக்குக்காவலான கரையைக் கடந்து பொங்கி முழுதும் வெளியேவந்து முழங்கி விரைந்து அதிவேகமாய் மேலுலகமும் இந்த உலகமும் எட்டியானைகளும் எட்டுமலைகளும் சக்கரவாளகிரியும் மறையப் பிரளயகாலம்வந்து கவிந்துகொண்

டது அந்தமகாப்பிரளயமான வெள்ளத்திலே எல்லாவுலகங்களும் ஏழுதீவுகளும் இவைகளிலுள்ள சராசரங்களும் மலைகளுமழிந்து போயின மீளுட்சியம்மைகோயிலும் இந்திரவிமானமும் பொற்றாமரைக்குளமும் கடவுள் திருவிளையாடல்களினாலே யுண்டான இடபமலை யானைமலை நாகமலை பசுமலை பன்றிமலையாகிய இவைகளழியாதிருந்தன பின்பு அந்தப்பிரளயம் வற்றிப்போகக்கண்டு முதற்கடவுளான சிவபெருமான் பழையபடி உலகங்களு முயிர்களுமுண்டாகச்செய்து சோமசூரியாக்கினிகளான மூவர்குலத்துத்தமிழ்நாட்டு மூவரான சேரசோழபாண்டியர்களையு முண்டாகச்செய்து சந்திரகுலத்தாரானபாண்டியரில்அறுபத்துநான்குகலைகளுங்கொண்டதொரு சந்திரன் என்றுசொல்லும்படி வங்கியசேகரபாண்டியன் பிறந்து தங்கள் கடவுள் கோயிலைச்சுற்றி கொஞ்சமாகப் பட்டணமுண்டாக்கி அதிலிருந்து நரசிங்கமூர்த்திபோல உலகாண்டுவருகிறகாலத்திலே அந்த வங்கியசேகரபாண்டியன் மனுநீதிப்படியே செங்கோல் செலுத்துகிறதினாலே கலிதோஷந்தீர்ந்து அவனுடெல்லாஞ் செழித்து விளைவுமிகுதியாய் பலவகைவளங்களும் பெருகி ஜீவராசிகளும் அதிகமாயின அக்காலத்திலே பாண்டியன் கடவுள்கோயிலுக்குப் போய்வணங்கி சுவாமி உம்முடைய அருளின்பலத்தாலே இந்தப்பூமிபாரம் தாங்கிவந்தேன் எனக்கிப்போதொரு குறையுண்டாயிற்று அதாவதுஜனங்களதிகமாய் இருக்க இடம்போதாமல் நானும் உம்முடைய கோயிலுக்குள்ளே வந்து குடியிருக்கும்படியாய் நேரிட்டதாகையாலே இவ்வளவு மனிதர்களும் இருக்கத்தக்கதான பட்டணமொன்றுண்டாக்க நான்வேண்டினால் முன்னையோர்கள் கட்டியிருந்த அளவுதெரியவில்லை ஆதலால் இப்போது முன்னிருந்த பட்டணத்தினளவிப்படியென்று எனக்குத் தெரியக்காட்டவேணுமென்று மிகவும் வேண்டினான் அப்போது அணுவுக்கணுவாய் இந்திரவிமானத்திலிருக்கிற கடவுள் பாண்டியனுக்காக அன்புக்கெளிய சித்தராகிக் கிருபைக்கடலாக கடிசூத்திரங்கோவணம் பூணநூல் சன்னவீரம் குழை குண்டலம்பாதகிண்கிணி சிலம்புகங்கணமுதலான வெல்லாம் பாம்பாக அணிந்துகொண்டுவந்து பெரியமண்டபத்திலே நின்றுதமது கையிற்கங்கணமாயிருக்கிற ஒருஆலவாய்ப்பாம்பைப்பார்த்து நீஇந்தப்பாண்டியனுக்கு இந்தப்பட்டணத்தி னளவைத் தெரிந்தளந்து காட்டுகென்ன அதற்கு அந்த ஆலவாய்ப்பாம்பானது சித்தர்பாதங்களை வணங்கி சுவாமி இனி இந்தப்பட்டணம் என்பெயராலே விளங்கச்செய்யவேண்டுமென்ன அப்போது சித்தரான கடவுள் அப்படியே யாகவென்றருள்செய்ய உடனே அந்த ஆலவாய்ப்பாம்பு விரைவிலேசென்று கிழக்குத்திக்கிலே தன்வாலைநீட்டிப் பட்டணத்தைவலமாகப் பூமியிற்படிந்து உடலைவளைத்து வாயிலேவாலைவைத்துப் பாண்டியனுக்கு அளவுதெரியக்காட்டி மீண்டு சித்தர்கையிற்கங்கணமாகவந்து பொருந்திற்று அப்போதுசித்தர் தம்முடைய கோயிலுக்கெழுந்தருளினர் பின்பு பாண்டியன் அந்த ஆலவாய்வளைத்துக்காட்டினபடியே சூழ மதிலெடுத்து ஏழுகடலையும் சக்கரவாளகிரி சூழ்ந்தாற்போலாக்கி தெற்கே திருப்பரங்குன்றமும் வடக்கே இடபமலையும் மேற்கே திருவேடகமும் கிழக்கே திருப்பூவணமும் இப்படி நான்குதிசைக்கும் நான்குவாயி லெல்லையாகவகுத்து அந்தமதிலுக்காலவாயென்று பெயரிட்டு முற்காலத்துள்ளபடியே மதில்கள் மண்டபங்கள் கோபுரங்கள் வீதிகள் சோலைகள் முதலானவெல்லாம் புதிதாக அமைத்து கடவுளுக்கும் பெரிய கோளகை கிரீடம் திருவாபரணங்களெல்லாம் ரத்தினங்களாலும் தங்கத்தாலும் வெவ்வேறே செய்து பின்னும் பலவகையானகுடிகளெல்லா நிரம்பச்செய்து இந்திரலோகத்திலும் அதிகசிறப்புள்ளதாக எல்லாவளங்களும் பெருக முன்னாளிலே குலசேகரபாண்டியன் செய்த மதுரையை இக்காலத்தில் திருவாலவாயென்று பெயர் விளங்கச்செய்தான்.

திருவாலவாயானப்படலம் - முற்றியது.

ஐம்பதாவது

சுந்தரப்பேரம்பெய்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அங்கணருரகமணிந்தருள்வடிவமடைந்தரசகமகிழக்
கங்கணவிடவரவங்கொடுகெடிநகர்கண்டருண்முறையிதுவாஞ்
சங்கணிகுழையினர்பஞ்சவன்வழிபடுதம்பெயரொழுதியகூர்
வெங்கணைகொடுவளவன்படைமுடுகியவென்றியையினிமொழிவாம்.

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சிலைவிற்சேவகஞ்செய்துவாகைவாங்கித்திருவளித்தசேவகற்குச்சிறந்தபூசை
நிலவித்தாய்மணிப்பொலம்பூணிறுவிச்சாத்திநிழல்விரிக்கும்வெயின்மணியானெடியமேரு
மலைவிற்ருனென்னவரிச்சிலையுநாமம்வரைந்தகடுங்கூர்ங்கணையும்வனைந்துசாத்தி
யலைவித்தாழ்கடலுலகுக்ககலச்செங்கோலறம்பெருக்கும்வங்கியசேகரனுமண்ணல்.

அந்த வங்கியசேகரபாண்டியன் வெள்ளைக்குடைநிழலிலே பூமிதேவியும் லட்சுமிதேவியும் சரஸ்வதிதேவியும் நிலைபெற்று வாழுங்காலத்திலே அநேகம் யானைப்படைபா சூழ எதிர்த்த பகைவரை வென்று தன்பாதங்களை வணங்கச்செய்து வெற்றிமாலைசூடிய விக்கிரமசோழனென்பவன் இந்தச் சந்திரகுலத்தானுன பாண்டியனை வெல்லுமுபாயங்கொண்டு கடல்போலுஞ்சேனைகள்சூழ கஜபதி நரபதிதுரகதபதிமுதலான வடதேசத்து ராசர்களுடனே பலவாத்தியங்களு முழங்கத் தேர்மேலேறி நடத்திக் காவேரியாற்றினருகே வந்திறங்கிக் கொண்டு வலிசெய்யத் தொடங்க அவன்சேனைவீரர்கள் கோபித்து பாண்டிநாட்டிலுள்ள பசுக்களை ஒட்டிக்கொண்டுவந்து குறும்புகள் பண்ணியும் குளங்களேரிகளை யுடைத்துவிட்டும் அந்த ஆலவாய்க்குவருகிற பலசரக்குகளையும் வழிகட்டி அடித்துக் கொள்ளையிட்டும் வருவார்போவார்களை வரவும் போகவு மொட்டாமல் வாதைப்படுத்திப் பயங்காட்டியு மிப்படிச் சண்டைக்கு ஆரம்பித்து மதுரையாகிய ஆலவாயைக்கிட்டினுர்கள் இப்படி இவர்கள் பலாத்காரம்பண்ணுவதைப் பாண்டியன் தெரிந்து இனி யென்னசெய்வோம் சோழன்சேனையோஅளவில்லை அவைவந்து சண்டைதொடங்கினுல் என்னுல் வென்று முடியாது ஆகையாலே இந்தச்செய்தியை சந்திரனையும் கங்கையையுங்கொண்ட சடாதரனை கடவுள் திருவடிக்குமுன்னே நின்று சொல்லி வெல்லும் வரம்பெறுவோமென்று கோயிலுக்குப்போய் வணங்கி கிருபாசொரூபியான தெய்வமே அடியேனுடே விக்கிரமசோழன் சண்டைசெய்துவெல்ல அன்னியதேசத்தரசர்களுடனே வந்து குடாரங்க ளடித்துக்கொண்டிறங்கினுன் அவன்சேனைகளோ டெதிர்த்துச் சண்டைசெய்யத்தக்க சேனைகளெனக்கில்லை இன்னம்அவன் அவ்வளவுசேனைகளுடனேவந்து புருந்தால் எனக்குக்காவலாக வேறேகோட்டையுண்டோ ஒகோ தெய்வமே இனிமே லெனக் கென்னகெதியென்று வேண்ட கடவுள் ஓய்பாண்டியா நீ முந்திச் சென்று சண்டைபண்ணுகிறபடியே சண்டைபண்ணு நாமும் பின்னே உனக்குத்துணையாய்க் கூடவேவந்து நீயே வெற்றிகொள்ளும்படி சண்டை செய்கிறேம் பயப்படாதை யென்று ஆகாசவாக்காகச் சொல்ல அவ்வார்த்தைகேட்டுப் பாண்டியன் மனங்களித்து ஆனந்தக்கண்ணீரொழுக இரண்டுகைகளையுந்தலைமேலே குவித்து வணங்கிக்கொண்டு வெளியே புறப்படும்போது ஒரு தூதன்வந்து ஐயா பாண்டியமகாராஜனே விக்கிரமசோழனுடைய சேனைகள் நம்முடைய இடபமலைக்கருகே வந்துவிட்டதென்றுசொல்ல அதுகேட்டபாண்டியன் பலவாத்தியங்களு முழங்க வலம்புரிச்சங்கமூத தேரை மனவேகமும் பின்னிடும்படி சாரதிசெலுத்த ரதகெஜதுரகபதாதிகள்சூழ தன்னுடைய திருவாலவாய் மதிலைச் சுற்றின அகழிபோலவந்து வளைந்த சோழனுடைய சேனைகளுக்கெதிரே வஞ்சிமாலைசூடிக்கொண்டு சேனைகள்நெருங்க அந்த இருதிறத்துச் சேனைகளும் யுத்தகளம் நிறையச் சபதங்கள் சொல்லி ஒருவருக்கொருவராக தேர்வீரருடனே தேர்வீரரும் யானைவீரருடனே யானைவீரரும் குதிரைவீரருடனே குதிரைவீரரும் வில்லாளிகளுடனே வில்லாளிகளும் வேலாளிகளுடனே வேலாளிகளும் கத்திகேடகக்காரர்களுடனே கத்திகேடகக்காரர்களும் சிங்கங்களுடனேசிங்கங்களெதிர்த்தாற்போலச் சண்டைசெய்ய அப்போது பாண்டியன் தேர்மேல் வருகிற சோழனுடனே சண்டைசெய்யத்தொடங்கினது சந்திரனும் சூரியனு மெதிர்த்ததேசரியென்ன துள்ளுகின்ற குதிரைக ளனுமானிப்பும் மதமழைபொழிகிற யானைகளின் சத்தமும் ரதங்களினேசையும் வீரர்கள்கெர்ச்சிதமும் அவர்கள்வீரகண்டாமணிச் சத்தமும் பலவாத்தியங்களினுடைய ஓசையும் கூடி எங்குங்கல்லென்றெலிக்ககடனிைக்குடித்துவந்து மேகங்களொன்றுடனேயொன்றெதிர்த்தாற்போல வெதிர்த்து இடிபோல முழங்கி நீண்ட மலைப்பாம்புபோலத் தொங்குகிறகைகளுடனே ஒன்றுடனேஒன்று எதிர்த்து இருப்புலக்கைகளையெடுத்து ஒன்றையொன்றடித்து ரத்தங்கள்பெருகியோட உயிர்சோர்ந்து விழுகின்றன யானைகள் ஒருவன் தானெய்தபாணங்களைத்தடுத்துப் பின்னும் பாணங்களைவிட்டு மார்பைத் தொளைசெய்யக்கண்டு சிரித்து அவன்வீரத்தை மெய்ச்சுவான் மற்றொருவன் மிகவுங்கூரியதான வேலையெடுத்தெறிய அந்தவேலை இன்னமொருவன் தன்கைவாளாலேவெட்டித்துண்டாக்கினுன் இப்படி யொருவருக்கொருவர் பின்வாங்காமற் போர்செய்யும்போது மிகுந்தசேனைகளையுடைய சோழனுக்குத் துணையாகவந்த வடதேசத்தரசர்கள் உலகமுடியுங்காலத்திலே சூறைக்காற்று

விசக்கொதித்தெழும்பின வடவாக்கினிபோலக்கொ
தித்துப் போர் மூண்டு செய்யும்போது பாண்டியன்
சேனைகள் நிலைகொள்ளாமல் பளபளென்று மின்னு
கிற கத்திகளுடனே வில்லுகளுமிழந்து ஏறினதேர்
களுங் குதிரைகளுமிழந்து வீரர்களும் பாகர்களும்
ஓடும்போது சோழன்கண்டு பாண்டியன்போர்செய்
யமாட்டாமல் தோற்றானென்று இனிவெற்றி தன்ன
தென்றுநினைத்து மிகுந்தசெருவத்துடனே தன்வெ
ற்றிச்சங்கை யெடுத்தூதினன் அப்படிப்பட்ட சமை
யத்திலே முன்னாளிலே தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தும்
மடுவிலேதள்ளியும் ஜெயம்பெறச்செய்தகடவுள் அ
ப்போதுவந்தபடியேஇப்போதும்ஒருவேடராஜனாக
வடிவங்கொண்டு பாண்டியன்சேனைகளோடாமனிற்
கச்செய்து தாமேரக்ஷகராய்க் கைவில்லைவளைத்துச்
சுந்தரேசனென்றுதமதுபேரொழுதினகூரியபாணங்க
ளைப்பிரயோகித்து தானேவென்றதாகச் சங்குமுழக்
கினசோழன்சேனைகளோடும்படிசெய்யும்போது அ
வர்விடுகிறபாணங்களில் ஒவ்வொருபாணம் நூறுநூ
றுமகாவீரர்களைக்கொல்லக்கண்டசோழன் இதென்
னபுதுமை ஒருபாணம்நூறுபேரைக்கொல்வதற்குக்
காரணமென்ன அந்தப்பாணத்துக்கிவ்வளவுவலிமை
யெப்படிவந்ததென்று அனுமானப்பட்டு அந்தப்பா
ணத்திலொன்றைக் கொண்டுவரச்சொல்லி அதிலெ
ழுதியிருக்கிற பெயரைவாசித்து இது சுந்தரேசனெ
ன் றெழுதியிருக்கிறதினாலே பாண்டியனுக்குத் திரு
வாலவாய்க்கடவுளே துணையாகவந்துபோர்செய்தா
ல் நம்மாலே வெல்லக்கூடுமோவென்றுபயந்து தன
துகாவிரிநாட்டைக்குறித்து மீண்டுசெல்லும்போது
அவனுக்குத்துணையாகவந்த வடதேசத்தரசர்கள் து
ருக்கர்கள்ஒட்டியர்கள் முதலானவெல்லாரும் வந்து
நில்லும் சோழமகாராஜனேயென்று கோபங்கொண்
டு திட்டி வைது நாங்களெல்லாமிருக்க நீதோற்றோ
டினால் உன்கருத்தும் ஆண்மையும் புகழும் எத்துட
னேகூடும் நீ ஓடவேண்டாம் வாவென்றுகோபித்து
இடிபோல் முழங்கிப் பாண்டியன்சேனைமேல் விழுந்
து கும்புகும்பாகநின்று விற்களைவளைத்துக்கொடிய
பாணங்களைப் பந்திபந்தியாகவிட்டுச் சேனைகள் தெ
ரியாமல் மறைத்துமூட அதுகண்டு மூன்காயம்வா
ங்கி வேடவீரனாகநின்ற கடவுள்முன்னே தாம்கொ
ண்ட மகாமேருவேபோன்றவில்லைவளைத்து ஒருபா
ணத்தைவிட்டு அவர்கள்விட்ட பாணங்களெல்லாவ
ற்றையும் அறுத்துத்தொலைத்துப் பின்னும் பத்தம்
பைவிட்டு ஆயிரந்தேரையுடைத்து மறுபடியும் பத்
தம்பினாலே ஆயிரம்யானைகளைக்கொன்று பத்தம்பி
னாலே ஆயிரங்குதிரைகளையறுத்து பத்தம்பினாலே
ஆயிரம்வீரர்களைக்கொலைசெய்து நூறம்புவிட்டுபதி

னாயிரங்குதிரைகளைக் கொன்று பின்னு நூறம்பினா
லே பதினாயிரம்யானைகளைக்கொன்று நூறம்பினாலே
பதினாயிரம்தேர்களையழித்து நூறம்பினாலேபதினாயி
ரம்மகாவீரர்களைவென்று ஆயிரம்பாணங்களைவிட்டு
நூறாயிரங்குதிரைகளைக்கொன்று பின்னும் ஆயிரம்
பாணங்களாலே நூறாயிரம்யானைகளைக்கொன்று ஆ
யிரம்பாணங்களாலே நூறாயிரம்தேர்களையழித்து ஆ
யிரம்பாணங்களாலே நூறாயிரம்பதாதிகளைக்கொன்
று இப்படிச்சண்டைசெய்யதோள்களறுபட்டனகா
ல்கள்முறிபட்டன தலைகள்மண்ணிலேபடிந்து விழு
ந்தன ரத்தவெள்ளங்கள் இறந்தபிணங்களை இழுத்
துக்கொண்டோடின அவர்கள்புனைந்துவந்ததும்பை
மாலைக ளற்றுவிழுந்தன ரதகெஜதுரகபதாதிகளெ
ல்லா மடிந்தன மிஞ்சினசேனைகளெதிர்நிற்கஅஞ்சி
யொதுங்கிப்போயின பின்னும் உயிர்கள் சூரியமண்
டலத்தின்வழியே முன்னேபோகப் பின்னே தாமு
ங்கூடப்போவதுபோல அநேகந்தலைகளறுபட்டுஉய
ரச்செல்கின்றன சிலகுறைத்தலைகள்கூக்குரலிட்டுக்
கூத்தாட குற்றுயிரானவுடல்கள் கைகளைக்கொட்டி
த் தாளம்போடுகின்றன ஒருபுறத்தில் பூமியிலேவி
ழும்படி தமது தலையையறுத்தவர்களைதலைபோனவு
டல் கையிலிருக்கிறவேலாலே குத்தித்தள்ளுகின்ற
ன ஒருபுறத்தில் சிலகவந்தங்கள் எதிர்நின்று மார்
பைத்தட்ட அற்றதலைகள் வாயைமென்று பல்லைக்க
டித்துவிழுந்து கொக்கரிக்கின்றன ஒருபுறத்தில்இர
ண்டுதலைகளற்றுவிழ அத்தலைகள் ஒன்றற்கொன்று
முகப்பழக்கத்தினாலே வெண்பற்கள்தோன்றச் சிரித்
து பிரியாமல் கூடவேவந்தாயேயென்று அன்புகொ
ண்டு எதிரேசொல்லிச்சேர ஒன்றுக்கொன்றுமோந்
துபாடிநின்றாடின பின்னும்ஆகாயத்திலேபறக்கிறப
ருந்துகளும் காகங்களும் கழுகுகளும் அந்தப்போர்
க்களத்திலே இறந்துவிழுந்தவர்கள் உடல்களின்மே
லே வேர்வைபோக விசிறிகள்கொண்டு விசிறுகிறது
போலச் சிறகடித்துக்கொள்வன ரத்தவெள்ளங்கள்
இழுக்க மிதந்தோடுகிற தேர்களுடனே பேய்ப்பிள்
ளைகள் கடலிலே கப்பல்களைத்தள்ளிச்சாய்க்கிற மக
ரமீன்கள்போலக் கீழேமுழுகி மேலேதோன்றுகின்
றன ஒருபுறத்தில் இறந்தவருடல்களை ஒருபுறங் கத்
தியறுத்திழுக்க ஒருபுறங் கழுகு பருந்து காகங்கள்
கொத்திக் கொத்தியிழுக்க ஒருபுறம் பூதங்களிழுக்க
கூளிகள்மொய்த்துக்கொண் டொருபுறமிழுக்க ஒரு
பக்கத்தில் வால்களெல்லாம் அகப்பைகளாகவும் மு
றம் செவிகளாகவும் கொம்பின் முத்துகள் அரிசிக
ளாகவும் கால்கள் உரல்களாகவும் கொம்புகள் உல
க்கைகளாகவும் உடல்கள் பானைசட்டிகளாகவும் இர
த்தமே நெருப்பாகவும் மத்தகம் அடுப்பாகவும் இப்

படி யானைகளிறந்தவிடங்கள் மடைப்பள்ளிபோலாக ஒருபுறத்தில் பிணங்களாலே கரைகட்டி ரத்தவெள்ளத்தைத் தேங்கச்செய்து குடிக்கப்போகிறபேய்களை உதைத்துத்தள்ளிவிட்டு முன்னே வையையாறு பெருகிவர மண்டிபோட்டிருந்து குடித்தபூதத்தைப்போலவே ஒருபெரியபூதம் அந்தக் கரையையுடைத்துவிட்டு நிணமுங்கொழுப்புமாகவருகிற ரத்தவெள்ளத்தைக் கையாலணைத்துக்கொண்டு எதிரேயிருந்து குடிக்கின்றது. இப்படியாக திருவாலவாய்க்கடவுள் சுந்தரனென்று பெயரொழுதியிருக்கிற பாணங்களையெய்ய அந்தப்பாணங்களாலே சோழனுக்குத்துணையாகவந்தவர்களும் எட்டிமரத்தைச்சேர்ந்த சந்தனமரங்களும்கூடக் காட்டுத்தீயால் வெந்ததுபோல மடிந்தார்கள் கடவுள்பாணங்களாலிறந்தோர் உடல்களையுண்ணமொய்த்த கூளிகள் பருந்துகள் காக்கைகள் கழுகுகள் முதலானவைகள் ஒன்றற்கொன்று எனக்குனக்கென்றுசண்டைசெய்யலாயினஇப்படிவேடவீரனலே தன்சேனைகளெல்லாமடியக் கண்டசோழன் பகைவர்களையும் மிஞ்சினசேனைகளுஞ் சூழ்ந்து பின்னேவர தான் முதுகிட்டோடிப்போனன் பின்பு வில்லுடனேயிறங்கின மேகம்போன்ற கடவுள் ஜெயங்கொண்ட பாண்டியன் முகத்தைப்பார்த்து புன்னகைசெய்து தமது திருவுருமறைந்தருளினர் அப்போது வேப்பமாலையணிந்த பாண்டியன் தனது வெற்றிச்சங்கை வாயில்வைத்தூதி முழக்கி பட்டத்தியானைமேலேறிக்கொண்டு பல்லாண்டு மங்களங்கள்பாடத் திருவால்வாய் நகரையடைந்தான் அப்படிப்பட்டணத்துள்வந்து கடவுளுக்குப் பொன்னுலும் ரத்தினங்களாலும் ஆபரணங்கள்பண்ணிச் சார்த்தி நீண்டவில்லும் சுந்தரனென்னும்பேரொழுதின அம்பும்பண்ணிச்சார்த்திவங்கியசேகரபாண்டியன் கடல்சூழ்ந்தவுலகமெல்லாம் தருமநீதிபெருகச்செய்தான்.

சுந்தரப்பேரம்பெய்தபடலம் - முற்றியது.

ஐம்பத்தொன்றுவது

சங்கப்பலகைதந்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

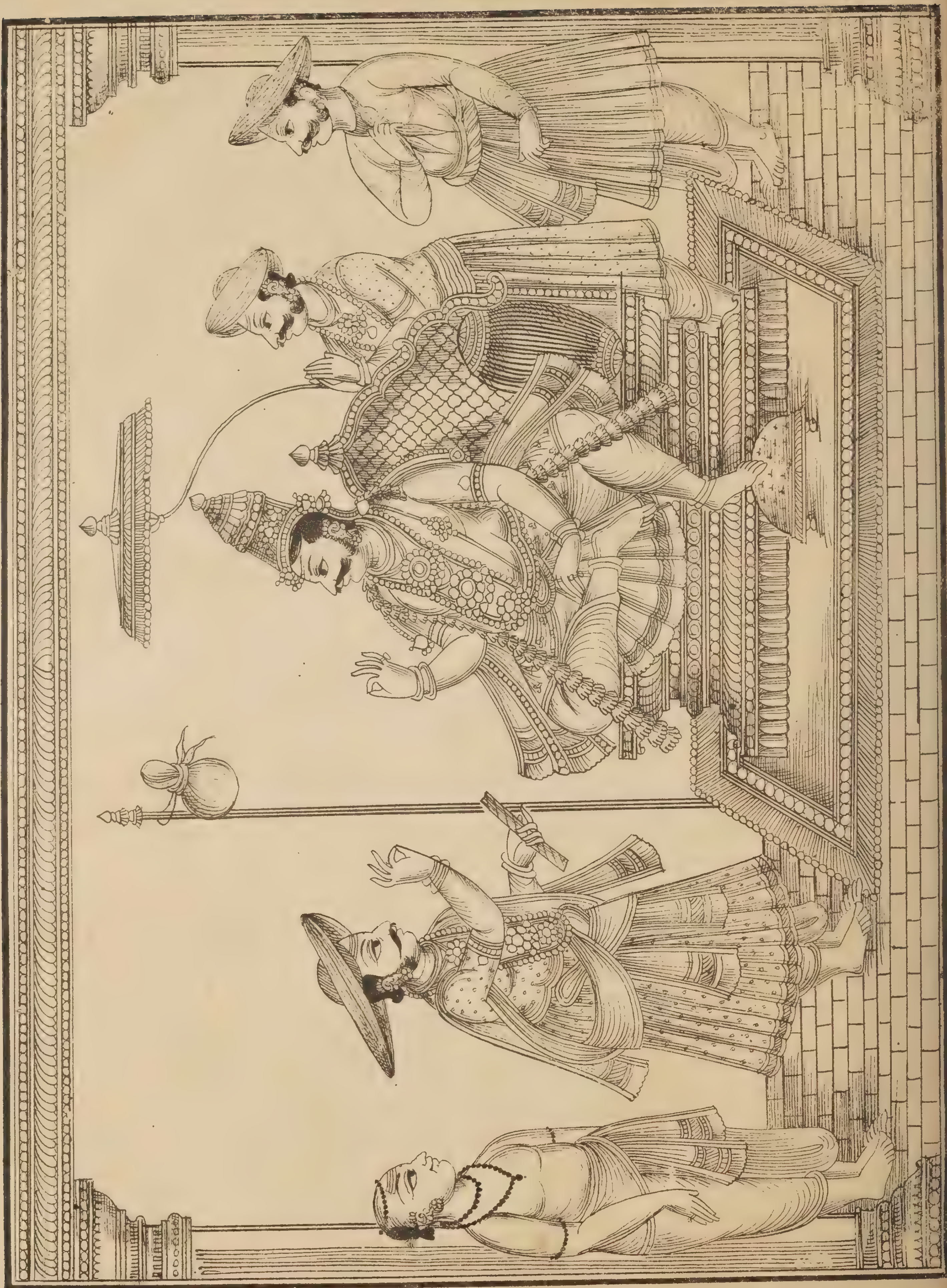
வேடுருவாகிமேருவில்லிதன்னுமக்கோலெய், தாடமராடித்தென்னனடுபகைதுரந்தவண்ணம் [ல்வாம்.
பாடினஞ்சங்கத்தார்க்குப்பலகைதந்தவரோடொப்பக், கூடிமுத்தமிழின்செல்வம்விளக்கியகொள்கைசொ

கலிநிலைத்துறை.

வங்கியசேகரன்வங்கியசூடாமணிதன்னைப், பொங்கியதேசார்முடிபுனைவித்துப்புவிநல்கி
யிங்கியல்பாசவினைப்பகைசாயவிருந்தாங்கே, சங்கியல்வார்குழையானடியொன்றியசார்புற்றுன்.

அந்தவங்கியசேகரபாண்டியன் நீதிசெலுத்தி அரசாளுங்காலத்தில் தாமரைப்பூவாசனத்திலே வாசஞ்செய்கின்ற நான்முகனான பிரமதேவன் காசிப்பட்டணத்தில்வந்து பத்து அசுவமேதயாகஞ்செய்து பெரியோர்களெல்லாம் சந்தோஷிக்க வேதாகமப்படி முடித்தபின்பு ஸ்நானம்பண்ணுதற்கு தன்பத்தினிகளான வாணி சாவித்திரி காயத்திரியென்னுமூன்றுபேர்களுடனேகூடிக் கங்கையைக்குறித்துப் போகும்போது அந்தமூவரிலொருத்தியான வாணியென்பவள் ஆகாயமார்க்கத்திலே சஞ்சரிக்கிறவளான ஒருவிஞ்சையர்கன்னியானவள்பாடுகின்றகானத்திலே தன்மனத்தைச்செலுத்திக் கூடப்போகாமலங்கே தானேநிற்க பிரமதேவன் மற்ற இருவருடனே கங்கைக்குப்போனபின்பும் வாணிவராமல் காலதாமதஞ்செய்ய பிரமதேவன் ஒன்றும்யோசியாமல் அந்த இருவருடனேகூடிக் கங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்துகரையேறும்போது வாணிவந்து என்னையல்லாமல் நீ ஸ்நானம் எப்படிச்செய்யக்கூடுமென்றுகோபிக்க அதுகேட்ட பிரமதேவன் ஓய்வாணி குற்றம் உன்மேலிருக்க நீயென்னை வீணேகோபித்தகுற்றந்தீர நீ அளவில்லாத மனிதப்பிறவிபிறந்து இந்தக்குற்றந்தீரக்கடவையென்று சாபங்கொடுக்க அந்தச்சாபத்தையேற்ற வாணியானவள் மிகவும்பயந்து புலம்பித்துக்கித்து சுவாமி பிறப்பில்லாதவுமக்குப் பாரியான நான் இப்படி மனிதப்பிறவியிலகப்பட்டு மயங்கலாமோவென்றுகேட்க அதற்கு அந்தவெண்டாமரைச்செல்வியான வாணியுடைய துக்கம்போகவெண்ணிப்பிரமதேவன் ஓய்வாணி உன்சொரூப்மான ஐம்பத்தோரெழுத்தில் அகரமுதலாக நாற்பத்தெட்டு எழுத்துக்களும் நாற்பத்தெட்டுப்புலவர்களாக உலகத்

திலே பிறக்கக்கடவது அந்தஅந்த வருக்கங்களிலும மற்றவைகளிலுமேறி அந்த அந்தப்படியேயாய் இன்னம் வெவ்வேறு உச்சரிப்புகள்தோன்றவுஞ்செய்கிற அகரவுயிர்க்குமுதலாக விளங்குகின்றகடவுள் திருவாலவாய்க்கடவுளேயாகலான் அக்கடவுளும் ஒருபுலவருருக்கொண்டு சங்கப்பலகையேறியிருந்து நாற்பத்தொன்பதின்மராகி மற்றநாற்பத்தெண்மருக்கும் உள்ளேநின்று ஞானந்தோன்றச்செய்து அங்கே முத்தமிழ்ப்புலமையு நிரம்பச்செய்வாரென்று பிரமதேவன்சொல்ல அப்படியே அந்தநாற்பத்தெட்டெழுத்தும் உலகத்திலேவெவ்வேறே மனிதஜாதிகளாய்ப்பிறந்து பலவகையான மாட்சிமைகொண்ட கலைகளின்வகைகளெல்லாந்தெரிந்து ஆரியமும் மற்றப்பதினெண்பாடைகளுந்தெரிந்து தகுதியான தென்கலையிலே நுண்ணறிவுடையராய் அத்தமிழ்ப்புலமையில் தலைமையானவர்களாய் உயர்ந்த வயிரரத்தினங்கள்பதித்த ஆபரணங்களை யல்லாமல் ருத்திராக்ஷமாலிகைகளும் பூணுகின்ற துல்லியமான திருநீறணிந்த மெய்யராய் கடவுளுக்கு தாங்கள் வழுவறக்கற்ற தமிழ்மாலை சூட்டுவதேயன்றி ஆய்ந்துகொண்டுவந்த பூமாலைகளுஞ்சூட்டி அருச்சனைசெய்வார்கள் பின்னும் ஊர்களெல்லாம்போய்ப்போய்த் தங்கள் புலமைத்தனத்தாலே ஜெயங்கொண்டுபொருநையாற்றுவளங்கொண்ட பாண்டிநாட்டில்வந்து உலகமெல்லாம் ஆளுகின்ற செல்வச்சிறப்பானிறைந்த நிதிபோலும் பாண்டியன் செங்கோல்விளங்குகின்ற மதுரையைநோக்கி அவர்கள்வரும்போது பல்கலைப்பயனை அற்புதமூர்த்தியென்னுந் திருவாலவாய்க்கடவுள் தாமும் அங்கே ஒருபுலவராகி பாதங்கள் நிலத்திலே படியவந்துகூடி அங்கேவருகின்ற புலவர்களைப்பார்த்து நீங்கள்யார் எங்கேயிருந்து வருகின்றீர்களென்றுகேட்க அப்போதவர்கள் ஐயா நாங்கள் புலவர்கள் சகலபாவங்களையுந் தீர்க்கத்தக்கபொருநைநாட்டுக்குப் போகவருகிறோமென்றுசொல்ல அப்போது தனியேவந்தபுலவர் அந்தப்புலவர்களைப்பார்த்து நீங்கள் தமிழ்கூறும் திருவாலவாயில் விளங்குகின்ற எங்கள் கருணைமூர்த்தியை வந்துவணங்கவேண்டும் ஆதலால் என்கூடவாருங்களென்ன அதற்குப்புலவர்கள் ஐயா நீரோ எங்கள்வினைகளெல்லாம் தீர்க்கும் சுந்தரக்கடவுளென்றுகொண்டாட தனிப்புலவர் அந்தப்புலவர்கள்சூழக் கோயிலுக்குப்போய் மீனாக்ஷிசுந்தரேசனைவணங்கச்செய்து மறைந்துபோயினர் பின்பு வந்தசான்றோர்களாகிய புலவர்கள் இந்திரவிமானக்கடவுளைத் தனித்தனியே தமிழ்ச்செய்யுள்கள் பாடித்துதித்து வணங்கிக்கொண்டு வெளியேவந்து பாண்டியனைப்போய்க்கண்டார்கள் பாண்டியன் வந்தபுலவர்கள்கல்வி கேள்விகளைத்தெரிந்து இவர்கள் ஒழுக்கத்தாலுயர்ந்த சான்றோர்களென்று மதித்து மனமகிழ்ந்து கடவுள்கோயிலுக்கு வடமேற்றிசையில் ஒருசங்கமண்டபமுண்டாக்கி அப்புலவர்களுக்குத் தகுந்தசிறப்புகளுஞ்செய்து நீங்கள் இந்தமண்டபத்திலேதானே அமர்ந்திருங்களென்று புலவர்களை நிலையாகயிருக்கச்செய்தான் அப்படிப்பாண்டியன் வேண்டியசிறப்புகள் செய்யக்கண்ட பழையபுலவர்கள் பொறுமல் மனம்புழுங்கி அந்தச்சங்கப்புலவர்களோடு பலவிதமான தர்க்கங்கள்செய்து முன்னிருந்த புலமைத்தனமும்போய்த் தோற்றுத்துன்புற்றுப்போனார்கள் இப்படியே அன்னியதேசத்துப் புலவர்களெல்லாரும் வந்துவந்து கேள்விகள்கேட்டு வாதஞ்செய்துதோற்க அவர்களைவென்றுகொண்டிருக்கிறசங்கப்புலவர்கள் ஆலோசித்துமீனாக்ஷிசுந்தரராகிய புலவர்கோயிலுக்குப்போய் முந்துநூல்மொழிந்த முதற்கடவுளை முறையேவணங்கி ஸ்வாமி எங்களைப்பலரும்வந்து வாதஞ்செய்கிறதினாலே அறிவுநிறைகாண்பதாக எங்களுக்கொரு சங்கப்பலகை தந்தருளவேணுமென்றுகேட்டு வணங்கினார்கள் அப்போது முன்னேபாடின பாணனுக்கு வலியப்பலகைதந்தகடவுள் வேணுமென்றுகேட்கிறபுலவர்களுக்குக்கொடுக்கத் தாமுமொருபுலவராய் ஒருபலகையுடனே அவர்கள்முன்னேவந்து இந்தப்பலகை சதுரமாயிரண்டுசாணளவுள்ளது சந்திரனிலும் பரிசுத்தமானது மந்திரபலமுள்ளது மூதறிஞரான உங்களைப்போல்வார்க்கு ஒருமுழம்வளர்ந்து இருக்க இடங்கொடுக்குமென்றுசொல்லி வாணிவடிவாகியபுலவர்களுக்கு அந்தவாணிபீடமான வெண்டாமரைமலர்போன்ற பலகையைக்கொடுக்க உடனே சங்கப்புலவர்கள் பலகையைவாங்கிக்கொண்டு கோயிலைவலம்வந்து தங்கள்கல்விக்கழகமாகிய சங்கமண்டபத்துக்குப்போய்ப் பலகையைவைத்து நல்லபூமாலைசாத்தி பனிநீரிற்குழைத்த சந்தனம்பூசி புதுவஸ்திரம்சாத்தி தூபதீபமுங்கொடுத்துத் தனித்தனியேபூசைபண்ணி வணங்கித்துதித்து முன்னே நக்கீரர் ஏறினர் பின்பு கபிலரும் பரணரும் ஏறினார்கள் பின்பு புலவர்கள்எல்லாம் முறைமுறையேயேறியிருக்க இடங்கொடுத்து கடவுள்தந்தபலகை ஒன்றுதானே எல்லாப்பொருளுஞ்சொல்ல இடங்கொடுக்கிற முன்னோர்நூல்போலவிளங்கிற்றுபின்புயாராயினும் வாதஞ்செய்யவந்தால் அந்தமேம்பாடுபெற்ற சான்றோர்கள் நூற்பொருள்விளங்கக்காரணமும் உதாரணமும் ஏழுவகைமதமும் பேசும்போது கேட்டறிந்தகிளிகளும் பூவைகளுமே தடுத்துச் செவ்வையாக நிலைநிற்கச்செய்யும் அப்படியாக நாற்பத்தெட்டுப்பு

லவர்களுந்தாங்கள் ஆராய்ந்தறிந்தகல்விகேள்விகளின் பயன்விளங்கத் தனித்தனிபாடல்கள் பாடிக்கொண்டிருந்தார்கள் அப்படியிருக்குங்காலத்திலே பலருஞ்செய்தநூல்களும் அந்தநூல்களிலுள்ள சொல்லின்பமும் பொருளின்பமும் செய்யுட்குறிப்புகளுமொரேதன்மையாய் வேறுபாடுதெரியாமல் அவர்களே அதிசயித்து இது நீர்பாடியது இது நான்பாடியதென்று அவர்களில் ஒருவருக்கொருவர் பகைகொண்டு மயங்கவும் தெளியவும்செய்த சொல்லும்பொருளுமான மதுரேசர் அந்தச்சங்கப்புலவர்கள் முன்னே தாமுமொரு புலவராகவந்து நீங்கள்மயங்கித் துன்பமடையும்படியான பாடல்களைக்கொண்டு வாருங்களென்ன சங்கப்புலவர்கள் சுவாமி இவைகளே நாங்கள்பாடினபாடல்களென்று முன்னேவைத்தார்கள் அப்போது சுந்தரேசராகிய புலவர் சங்கப்புலவர்கள் சொல்லின்தொடர்பும் பொருளின்தொடர்பும் தெரிந்து அவரவர்கள்பாடின பாடல்களை அவரவர்களே ஒப்புக்கொள்ள எடுத்துக்கொடுத்தருளினார் அப்படிக்கொடுக்கப்பெற்ற சங்கப்புலவர்கள் மனமகிழ்ந்து ஐயாபுலவரோ நீரும் எங்களோடு ஒருபுலவராய் இருக்கவேண்டுமென்று மிகவும்வேண்டி பொன்னாசனமிட்டு அதிலிருக்கவைத்தார்கள் அப்போது அந்தப் பொற்பீடத்தின்மேல் பொன்மாலையின்நடுவே ஒருநாயகரத்தினம் விளங்கினாற்போலே மதுரேசரும்வீற்றிருந்தார் பின்பு அவரோடுகூடிநாற்பத்தொன்பதுபுலவர்களாய் தமிழ்ப்பாடல்கள்பாடிக்கொண்டு தங்கள்நுண்ணறிவுதோன்ற வாழுங்காலத்தில் வங்கியசேகரபாண்டியன் தன்மகனாகிய வங்கியசூடாமணிக்கு முடிசூட்டி அரசாட்சியுங் கொடுத்துப் பின்பு பாசவினைகளை வென்று பரமசிவன் திருவடிகளைச் சேர்ந்தான்.

சங்கப்பலகைதந்தபடலம் – முற்றியது.

ஐம்பத்திரண்டாவது

தருமிக்குப்பொற்கிழியளித்தபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

சொற்குவைதேரும்பாவலர்மேவத்தொகுபீட, மற்குவைகண்டத்தண்ணலளித்ததறைந்தேமாற்
றற்குவைதந்தாலுய்குவலென்னுந்தருமிக்குப், பொற்குவைநல்கும்வண்ணமெடுத்துப்புகல்கிற்பாம்.

தேய்ந்தநாண்மதிக்கண்ணியானுதல்விழிச்செந்தீப், பாய்ந்தவெம்மையிற்பொருதுபொற்பங்கயத்தடத்தூ
ளாய்ந்தநாவலன்போய்விழுந்தாழ்ந்தனனவனைக், காய்ந்தநாவலனிம்மெனத்திருவுருக்கரந்தான்.

இராஜாதிராஜனான வங்கியசூடாமணி யென்னும் பாண்டியன் முன்னே மதுரையைச் சுந்தரபாண்டியனாகி யரசாண்ட கடவுளுடைய திருமுடிக்குத் தகுதியாய் பலவகை மலர்களுந் தரும்படியான நந்தனவனம் வைக்கிறதான திருப்பணி செய்யவெண்ணி குருக்கத்தி - பாதிரி - ஆத்தி - வில்வம் - மந்தாரம் - மல்லிகை - முல்லை - மகிழ் - கோங்கு - கொன்றை - காக்கணம் - அலரி - நந்தியாவட்டம் - செருந்தி - குருந்து - புன்னாகம் - தாமரை - நீல முதலான மூவகைமலர்களும் எட்டுத்திக்கும் பரிமளிக்கும்படி வண்டுகள் தேனைக்குடித்து எங்கும் இசைகள்பாட நந்தவனமுண்டுபண்ணி அதிலே சண்பகப்பூந்தோட்டமும் வேறேவைத்து அந்தச் சண்பகமரங்க ளெல்லாம் பூத்து பொன்னாபரணங்கள் நிறையப்பூண்ட பெண்கள்போல விளங்கக்கண்டு வங்கியசூடாமணி மிகவு மனமகிழ்ந்து வண்டுகள் மொய்க்காத சண்பகப்பூக்கள் கொய்து இண்டைமாலை, தொங்கன்மாலை, தாமமாலை, கண்ணிமாலைகளாகத் தொடுத்து திரிபுரதகனரான கடவுள்திருமேனியில் அணிந்து அலங்காரஞ்செய்து அந்தப்புதுவலங்காரத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்து அதிசயித்து மதுரேசரை வணங்கி அக்கடவுளைச் சண்பகசுந்தரரென்று பெயரிட்டுத் துதித்தான். அதுமுதல் இன்றளவும் சண்பகசுந்தரரென்றும் பெயர்விளங்கலாயிற்று அக்கடவுள் திருமுடிக்குச் சண்பக மலர்களால் அலங்காரஞ்செய்து வணங்குகிறதினாலே வங்கியசூடாமணிக்கு சண்பகபாண்டியனென்னும் பெயருண்டாயிற்று இப்படிச் சண்பகபாண்டியன் சண்பகசுந்தரரைவணங்கித் தினந்தோறும் அன்பு நீங்காமல் திருப்பணிவிடைகள் செய்துகொண்டு வருங்காலத்தில் மன்மத

கோலாகலமாக வசந்தகாலம் வந்தது எப்படியென்றால் உலகத்தார் வேர்வை தீர்க்கிற தென்றற்காற்று தனக்குமொரு தென்றற்காற்றுத்தேடவும் குளிர்ந்திருக்கிற சோலைகளும் தமக்குமொரு குளிர்ந்த சோலைதேடவும் குளங்களும் வேறே குளங்கள் தேடவும் சந்திரனும் தனக்கொரு சந்திரன்றேடவும் ஆகாயத்திலுள்ள விருக்ஷங்களோடு பகைகொண்டு சீறிச்செவந்தெழுந்தாற்போல மாமரங்கள் உயர்ந்து தளிர்விடவும் செருந்திமரங்கள் பெண்கள் ரத்நங்கள்பதித்த குண்டலங்களணிந்தாற்போல மலர்ந்து நிற்கவும் பலாசமரங்கள் உதையகாலத்துச் சூரியன்போல முழுதுமலரவும் காஞ்சிமரங்கள் மேகவாகனனுன் இந்திரன்போல் மலரவும் குங்கும மரங்கள் சந்திரன்போல்மலரவும் காயாமரங்கள் விஷ்ணுநிறமாகமலரவும் பூமியைக்கிழித்துக்கொண்டோடுகிற வையையாற்றங்கரையிலே கரிய மணற்கொழிப்புகள் அல்குலாகவும் அந்த ஆற்றினலையொலிகள் மேகலையோசையாகவும் அவ்விடத்தே புருஷவிந்தொழுகினாற்போல ஞாழற்றுதுகளுதிரவும் புன்னைவிருக்ஷங்கள் மரகதம்போலே தழைத்து வெள்ளை முத்துப்போலே அரும்புகள்விட்டு பொன்னைப்போலே பூக்கள் மலர்ந்து கடலெல்லாம் பவளக்காடாக செம்பராகங்களைச் சிந்தவும் மற்றமரங்களெல்லாம் புருடரோடு பிணங்கினபெண்கள் ஆபரணங்களையெல்லாங் கழலவிட்டாற்போல முன்னே இலைகளெல்லாமுதிர்ந்து பின்பு கூடின பெண்கள்போலத் தழைத்துப் பிரிந்த பெண்கள்போல பசந்து கண்ணீரொழுகின மிகவு மையல்கொண்ட பெண்க ளலர்போல அலருண்டாய் விளங்கவும் புருஷன் மெலியத் தானுமெலிந்து நெஞ்சுகுழைந்து நிற்கும் பதிவிரதைபோல சூரியகிரணத்தாலே மரங்கள்தீயத் தாமுந்தீய்ந்து பின்பு அந்தமரங்கள் தழைக்க சூழ்ந்த கொடிகளெல்லாந்தழைக்கவும் நட்டுவன் ஆட்டுவிக்க முகத்திலே வேர்வை யொழுக பாட்டுகள்பாடிக் கொண்டாடுகின்ற பெண்கள்போல தென்றற்காற்றசைக்க அசைந்து தேன்களொழுக வண்டுகள்பாடச் சாய்ந்து வளைந்து பூங்கொம்புகளாடவும் உத்தமகுலத்துச்செல்வர்கள் செல்வங்குறைந்தகாலத்திலும் இல்லையென்று வந்தவர்களுக் கில்லையென்னும லுயிரா மாறியாயினுங் கொடுப்பதுபோல செவ்வந்தியும்மகிழும் மலர்ந்து முதிர்ந்தும் வாடியும் காய்ந்தும்வண்டுகள் மொய்த்துத் தேனைநக்கும்படி கிடக்கவும் ஆண்குயில்கள் மாந்தளிரைக் கோதிக்கோதிக் கூப்பிட்டு பெட்டைக்குயிலை மனமுருக்கவும் தன்னிலும் பெரிய அரசன் பிரசித்தனாய் விளங்கக்கண்ட மற்றோரரசன் அடங்கினாற்போல மயில்களொடுங்கி யடங்கவும் கண்டது கற்கும் பண்டிதன்போலத் தென்றற்காற்றும் சோலைகளிலேநுழைந்து வாவிகளிலேபுகுந்து தாமரைமலர்களெல்லாந் துழாவி இருவாட்சி முல்லை மல்லிகைப் பந்தல்களிலே உலாவி பலவாசனைகளையுங் கொள்ளைகொண்டு குளிர்ந்து மெதுவாகச்சஞ்சரிக்கவும்வசந்தகாலத்தரசன் மகுடஞ்சூடிக்கொண்டு தாமரைமலராகிய படிக்கமேந்த குயிலோசையாகிய மத்தளங்கொட்ட மருதமரத்திலே கிளிகள் மங்களங்கள்பாட வண்டுகள் சங்கீதம்பாட தாழைமடலாகிய ஈர்வாளுந்தோன்ற வாழுமிடமாகவே அந்தச்சோலை விளங்கவும் யௌவனபுருடர்கள் சந்திரகாந்தக்கல்லாலே செய்திருக்கிற மண்டபங்களிலும் சித்திரித்த புது வீடுகளிலும் தோட்டங்களிலும் தாமரைத்தடாகங்களிலும் தண்முத்துமாலையணிந்த பெண்கள்முலைகளிலுமே அந்தக் கோடைகாலவெம்மை தீர வெண்ணி திருவாலவாய் மதில்சூழ்ந்த மதுரையில் மேலுலகத்துத் தேவர்களும் விரும்பும் போகசுகத்தைத் தருகிற மங்கைகளுடனேகூடி விண்ணுட்டிலே கற்பகக்காடுபோல விளங்குகின்ற பூஞ்சோலைகளிலே சுகிக்க யானைகள்மேலே சிங்கங்கள்போலவும் குதிரைகள்மேலே யானைகள்போலவும் தேர்கள்மேலே சூரியர்கள் போலவும் மாலைகளிலே வண்டுகள் மொய்க்க கால்களிலே சிலம்புகள் கழல்களொலிக்க நடந்தும் புருஷர்கள்செல்ல மங்கையர்கள் கறுத்த பேட்டானைகள்மேலே மற்றொருபெண்யானைபோலவும் முத்துப்பல்லக்குகள்மேலே சரஸ்வதிகளைப்போலவும் குதிரைகள்மேலே ரதிதேவிகளைப்போலவும் புருடர்கள் கைகளைப் பற்றிக்கொண்டும் இப்படியாக வண்டுகள் மொய்த்த பரிமளமாலைகள் சூடின புருஷர்களும் மன்மதன் சேனைபோன்ற பெண்களும் வெள்ளை முத்துகளை மலைகள் போலக் கொழித்துக் குவிக்கின்ற வையையாற்றங் கரையில் மணல்மேட்டுகளிலுள்ள சோலைகளுக்கு வந்து பெண்யானைகளிலும் பெண் குதிரைகளிலு மேறிவந்த பெண்கள் புருடர்கள் தோள்கொடுத்திறக்க அவர்கள் தோளிலுள்ள வீரலக்ஷுமிபோல இறங்கி பூங்கொம்புகளிலே பூங்கொத்துகளினின்று பொடிகளுதிர்ந்தாற்போல கலவைச் சந்தனங்களுதிர வனமங்கைகள்போல பொன்மலைபோலுங் கொங்கைகளைக் கொண்டு நடக்குஞ் சித்திரம்போல குருக்கத்திப்பூவைக்கண்டு அதனருகே சிலர் போக புன்னை நிழலிலே சிலர்வர மாமரத்துநிழலிலே சிலர்செல்ல செருந்திமரநிழலிலேசிலர்கிட்ட மன்மதன் ஆயுதசாலைபோலே தோன்றுகிற தாழைநிழலிலே சிலர் நிற்க அந்தப்பெண்டுகள் கூந்தலை மேகமென்று நினைத்துச் சிலமயில்கள்கூத்தாடும் சிலமயில்கள் அந்தப்பெ

ண்கள்கண்களை அம்பென்றுகண்டு பயந்தோடும் குயில்கள் அந்தப்பெண்கள் மேனியை மாந்தளிரென்று தின்னவந்து பின்பு அவர்கள் பேசுமிசையைக் கேட்டு ஒதுங்கி வெட்கிப்போகும் இன்னும் அந்தச்சோலையில் அலைகள் மிகுந்திருக்கிற குளங்கள் பூத்திருக்கிறதேயல்லாமல் கொம்புகளிலும் செங்கழுநீர் செவ்வல்லி தாமரையாகிய மலர்களைப் பூத்தாற்போல பெண்கள் தம்முடைய கண்கள் வாய்முகமாகிய இவைகள் விளங்க எங்குநெருங்கினார்கள். பின்னும் பெண்யானைகள்போல் நடந்துலாவின பெண்கள் கூடவே சிலநாயகர்கள் கொடிகள் படர்ந்த மாதவிப்பந்தலுக்குள்ளே புகுந்து இயக்கர்கூட்டமாகக் கூடி பனிநீர்தெளித்து வேடையைநீக்கி கன்றினபாதங்களைப் பிடித்துச் சேடியர்களுக் குதவி செய்வார்கள் சிலபெண்கள் பூங்கொம்பைவளைத்து மலர்களைப்பறித்து மோந்து ஆயாசந்தீர்ந்து அந்தப்பூங்கொம்புகளுக்குத் தங்கள் குழையுந்தோடுமணிந்து அழகுபார்த்து மகிழ்ந்து நாயகர்கள் மார்பிலேதைக்க பறித்த மலர்களை மன்மதபாணங்கள்போலே எறிவார்கள் சிலபெண்கள் பூங்கொம்பைவளைக்க அக்கொம்பிலே அலர்ந்த மலர்களிலே மொய்த்திருக்கிற வண்டும் பெடைகளு மிசை பாடிக்கொண்டே யிவர்கள் கூந்தலிலே வந்து மொய்த்துப் பாணர்கள்போலே நெருங்கின இன்னும் இவ்வுலகத்திலே விடுதருந்தெய்வம் பெண்களே யென்பவர்கள் வார்த்தை மெய்யே எப்படியென்றால் அந்தப் பெண்கள் வளைக்க வளைந்து நடுங்கி அவர்களடியிலே மலர்களைச் சிந்தி மலர்முகங் கண்ணீர் சோரப் பூங்கொம்புகளும் வணங்குமானால் புருடர்கள் வணங்குந் தெய்வமென்னலாகாதோ ஒருத்தி எட்டாத ஒருபூங்கொம்பை எட்டிவளைக்கும்போதெல்லாம் அதுவளையாமையாலே அவள் வாடின கொடிபோலேநிற்க அகைமன்மதன்போலுமொருவன் வந்து கண்டு ஏன் வருந்துகிறு யென்றேள்மே லேறிக்கொண்டு மலர்களைப்பறியென்று தன்றேண்மே லேற்றிக்கொண்டு நின்றான் இன்னமொருத்தி அப்படியே எட்டாத பூங்கொம்பை எட்டி எட்டி வருந்திநிற்க அதுகண்ட அவள் புருடன் மிகவும் பொறாமல் இதுவென்ன பிணங்கினவளோ வென்று வளைத்துக்கொடுத்து வேண்டின மலர்களைப் பறித்துக் கொள்ளென்ன அவள் கொம்பைநோக்காமல் பிணங்கினவளெவளோவென்று கண்ணீர்விட்டழுதாள் இன்னமொருத்தி காதிற்பொன்னோலையிலே செருந்திப்பூவைச் செருகிப்பார்த்து அவள்புருடன் இந்தஓலை அழகிதென்ன உடனேஅவள் அந்த ஓலையிட்டவளுக்கே இந்த ஓலையுமிட்டுப்பாரென்று அவனை மயங்கித் துன்புறச்செய்தாள் ஒருத்தி மாமரத்துக்கூட்டி லிருக்கிற பெட்டையானது தன்னுடைய சேவற்குயிலைக் கூப்பிடக்கண்டு தன்கணவனைக் கடைக்கண்ணாலே வரக் கூப்பிட்டு வண்டுகளுந் தேனும்பொருந்திய ஒருமாதவிப்பந்தலுக்குள்ளே புகுந்தாள் ஒருத்தி தான்பூசினசந்தனவாசனையைக்காற்று வீசவிடுத்தும் அரைநாண்மாலையோசை நாயகன்காதிலேவிழ நடந்து கல்விகளைச்சித்திரித்திருக்கிற புடவையை யுடுத்தியும் போர்த்தும் இப்படித் தூதனுப்பினவள் போலத் தலைவன் வருவழிநோக்கிநின்றாள் ஒருத்தி தனக்கு மலர்கொய்து தருகிறவன் உடம்பெல்லாம் அந்தப் பூந்தாதுகள் சந்தனகஸ்தூரிகள்போலச் சிதர்ந்துகிடக்கக்கண்டு நீயாரோடு கூடிவந்த சந்தனமிதுவென்றாள் அவன் என்மனத்திலே உன்னையுங்கூடச்சுமந்து பறித்த சண்பகத்தாதுகள் சந்தனமன்றென்றான் அவள் என்னையன்றி இன்னம் யாரை உன்மனத்தே கொண்டு சுமந்தாயென்று நெய்வார்த்த நெருப்புப்போற் கொதித்தாள் இன்னமொருத்தி தன்பிணக்குத்தீரவந்து கணவன்வணங்கும்போது தன்னிழலை அவன்முடிமணியிலே கண்டு கங்காநாயகன்போன்ற நீர் என்னை ஏன் வணங்குகிறீரென்று சிரித்துப் பின்னுந்துன்பத்தின்மேலே துன்பமுண்டாகப் பண்ணினாள் ஒருவன் ஒருத்தியைப்பார்த்து உன்பாதங்கள் தாமரைமலரோ கைகள் காந்தள்மலர்களே கொங்கைகள் கோங்கரும்புகளே கண்கள் நீலமலர்களே உன்வாய் செவ்வல்லிப்பூவே உன்பல் எந்தப்பூ அதையுந்திறந்து காட்டிவிட்டுப்போவென்று அவளைவேண்டி அடுத்துநின்றான் தனிவிடைபோலு மொருவன் ஒருத்தியைத் தன்முன்னேகண்டு ஏடிபெண்ணே உன்னிடத்திலே என்மனம்வந்து மறைந்துகொண்டது உன் அல்குலாகிய சுனையிலோ கொங்கையிலோ உனது பூம்பட்டைத்திறந்து காட்டிவிட்டுப்போவென்று அவள்பின்னே தொடர்ந்துசென்றான் இன்னும் பதிவிரதையானவளை விட்டுப் பலரும் அனுபவித்து உடம்பெல்லாம் எச்சிலான பெண்களைக்கூடுகின்ற அறிவீனர்போல பெண்கள் வளைக்க வளைந்த பூங்கொம்பின்வண்டுகள் அவர்கள் கூந்தலில் முடித்திருந்த பழம்பூமாலைகளிலேவந்து மொய்த்தன இப்படிப்புருடர்களைத்தழுவி அவர்களிடத்துள்ள பொருள்களையெல்லாம் கொண்டாற்போலப் பெண்கள் பூங்கொம்பைத்தழுவி மலர்களையெல்லாம் பறித்துக்கொண்டபின்பு கைப்பொருளில்லாதவன்போல அந்தப்பூஞ்சோலையெல்லாம் வறுமையாயின பின்புபெண்கள் தங்கள் புருடர்களோடு கூடிப் பூக்கொய்து விளையாடிக்கூடின புருடரைப்போலே உடம்பையுங் கண்களையும் வாயையும் வேறுபாடுசெய்கிற பொய்

கைநீராட இறங்கினபோது அந்தக்குளங்கள் தாமரைநீலம்குமுதமாகிய மலர்களை மலர்வதேயன்றி முல்லைசண்பகம் கோங்காகிய மலர்களையும் மலர்ந்தாற்போல விளங்கின அப்பெண்கள் குளத்தில் புகுமுன்னே கயலும் பாம்பும் ஆமையும் நண்டும் வராலும் அன்னங்களும் வலியபகைவரைக்கண்டஞ்சி ஓடினாற்போலோடின அப்பெண்கள் நீராடும்போது பலமலர்களும் அலைகளால் அலைவது கண்ணும் நீலமலரும் முகமும் தாமரைமலரும் வாயும் செவ்வல்லிமலரும் யுத்தஞ்செய்வதுபோலாகவும் பாசிபோலக் கூந்தல்கள் விரியவிட்டுத் தாமரை அரும்புபோலக் கொங்கைகள்தோன்ற தாமரைமலர்போல முகங்கள்தோன்ற அலைநீராடிக் கரையேறுகிற தனது நாயகியைக்கண்ட புருஷன் அவள் வாயும் கண்களும் வெளுத்திருந்ததினாலே மயங்கி என்னுயிர்போன்றவள் எங்கேயென்றுகேட்டான் அதற்கு அவள் என்னையல்லாமல் உனக்கு நாயகிவேறுண்டோ வென்று புலம்பியழுதாள் ஒருத்தி நீராடத் தனது நாயகன்கையைப்பற்றிச் செல்லும்போது அவன் நீராடிவருகிற ஒருத்தியைப்பார்க்க இவள் சீச்சீ - இவளாடின எச்சில் நீரிலே நான் முழுகவாரேனென்று கரையிலேதானேநின்றாள் ஒருத்தி நாயகன் நீராடும்போது அவன்மார்பிற் குங்குமத்தில் தாமரை மொட்டழுந்தி யிருக்கக்கண்டு இப்படி உன்மார்பிலே காயம் பண்ணினவ ளெவளென்று வருந்தினாள் ஒருத்தி தனது பிரியநாயகன்செய்தகுற்றமாகியவேலாலேபிளவுபட்ட நெஞ்சினளாய்ப்பிணக்கும் காமநோயும்தாங்கமாட்டாமல் அவன்பார்க்க ஆழமானநீரிலே முழுகுகிறவளைப்போல முழுகிப்போய் அங்கே யிருக்கிற அன்னத்தைப் பார்த்துக் கைகொடு கரையேறவென்று வேண்டினாள் நீரிலே விளையாடுகின்ற ஒருத்தி முகமானது தாமரைமலர்களி லொன்றாகத் தோன்றுவதுகண்ட நாயகன் இவள் முகமெது தாமரைமல ரெதுவென்று சந்தேகித்து வருந்த அதற்கவள் குறுநகைசெய்ய அந்த நகை யொளியாலே முகமென்று தெரிந்து கொண்டான் ஒருத்தி களித்தவனான நாயகன் மொக்குளிலே தனது நிழல் தன்போலவே சிறித்துக்கொண்டு தோன்றுவதைத் தனக்குச் சக்களத்தியென்று நினைத்துத் தன்கையைநீட்டித் தடவிப்பார்த்துக் காணாமல் இந்த நீர்க்குள்ளே ஒளித்துக்கொண்டாயோ வென்று அவ்விடத்திலே உதைத்துச் சீறினாள் ஓரிடத்திலே வழிப்போக்கர்கள் பொருளைவௌவுகின்ற அரட்டரைப்போல கந்தபொடிகலவைச்சாந்து கஸ்தூரிகளைமாறிமாறி வீசிவிளையாடுகின்ற புருஷர் பெண்கள்மார்பிலே வண்டுகள் ஆகாசத்திலே பறந்துவந்துவிழுந்து அவ்வாசனைகளைக் கவர்ந்துண்கின்றன. ஓரிடத்திலே தாங்கள் பறித்த நீலப்பூ தாமரைப்பூக்களை மன்மதபாணம்போலாக மார்பிலே யெறிவார்கள் அப்படி யெறிகிறமலர்களைக் கைகளாலே தடுத்தெறிய அம்மலர்கள் மீண்டுபோய் அவர்கள் முகத்திலேபடக்கண்டு மனமகிழ்ந்து சிரிப்பார்கள் ஓரிடத்திலே பிடியானையும் களிற்றானையும்போல ரத்தினாபரணங்கள் விளங்க கைகளாலே பனிநீர் கந்தபொடிகளை இறைப்பார்கள் பின்னும் பூசியிருக்கிற சந்தனமழிய நீரையும்வாரி யிறைப்பார்கள் பின்னும் அந்தப்பெரிய குளத்திலே நீராடுகிறவர்களிலொருத்தி தன்செவந்த வாய்நிறைய நீரைக்கொண்டு ஒருவன் முகத்திலே கொப்புளித்துத்துப்ப அந்தநீரை அவன் செவ்வல்லித்தேனென்று முழுதும்பிரியனாய்க் குடித்தான் ஒருவன் ஒருத்தியைப் பார்த்து அங்கே ஆழம் போகாதை நில்லென்று தடுத்து விலக்குகிறவனைப்போலே தன்கையால்வளைத்துத் தூக்கி மார்போடணைத்து இரதியையணைத்த மன்மதன்போல் மகிழ்ந்தான் இப்படி அவர்கள் பூசிவந்த சந்தனகளப கஸ்தூரி வாசனைகளை அந்தக்குளத்துக்குக் கொடுத்து அதிலுள்ள பூவாசனைகளைக்கொண்டு கரையேறும்போது சிலபெண்கள் நனைந்து மெல்லிதான வஸ்திரத்துக்குள்ளே தங்கள் உடம்பெல்லாந்தெரிய அதற்கு நாணிகரைமேல்நிற்கிற கணவரைப்பார்த்து ஐயனே நான்உடுத்தும் வஸ்திரத்தையெடுத்தெறியுமென்றுகண்ணனை வேண்டுகிற இடைப் பெண்கள்போல வேண்டத்தொடங்கினார்கள் இந்தப்பெண்க ளணிந்திருந்தசெம்பஞ்சுக்குழம்பும் குங்குமக் குழம்பும் கரைந்துகுழம்பி அந்தக்குளமுழுதுஞ்சிவந்து ஆலாத்தி நீர்போலாக அதைச்சுற்ற நின்றவர்கள்போலாயின சோலை. குளக்கரையேறினபெண்கள் பட்டுவஸ்திரங்களும் இன்னம் பல நிறமானசேலைகளும் பலவிதமான ரத்தினாபரணங்களும் சந்தனகுங்கும கஸ்தூரிச்சேறும் பூமாலைகளுங் கொண்டு புருடர்களுள்ளமெல்லாங்கொள்ள வெண்ணினார்கள் குளத்திலே தோன்றக்கண்டதுபோல தாங்களழகுபார்க்கிற நிலைக்கண்ணாடியிலும் கண்ணீலமும் முகதாமரையும் வாயல்லியுந் தோன்றக்கண்டு கண்களாலே மன்மதனையுமேவல்கொள்ளவல்ல பெண்கள் பொன்னாலும் வெள்ளியாலும் பளிங்காலுஞ் செய்த கிண்ணங்களிலே கூரியகத்தியை ஊன்றினாற்போலவார்த்துத்தோழிகள்கொடுத்த மதுவை மொய்க்கிற வண்டை விரலாலே தெறித்தோட்டிக் கொவ்வைக்கனிபோலும் வாயில்வைத்து நிரம்பக்குடித்தார்கள் இந்தக்குடத்திலிருக்கிற மதுவையெல்லாங் கொள்ளை கொண்டு போகவந்தவைகளே இந்தக் கிண்ணங்களென்று சி

ணந்து ஈரும்வாளை அதனெஞ்சிலேயூன்றி யீர்வது போல குடத்திலிருந்து கிண்ணத்திலேவாக்க அப்படி ஈர்ந்துபிளப்பதைக் காண்பாளைப்போல வண்டுகள்மொய்க்கக் கள்ளைக்குடித்து மனமறக்கிற வொருத்தி இன்னமொருத்தி தான்குடிக்கவள்ளத்திலே ஊற்றுகின்ற மதுத்தாரையை மயக்கத்தாலே ஈர்வாளென்றுநினைத்து அடிபயித்தியகாரி ஏன் வாளாலே கிண்ணத்தை அறுக்கிறாயென்று சிரித்தாள் இலமென்றுசொல்லிப் பலரிடத்திலு மேற்றும் இன்மைநீங்காத எளியோர் கொப்பரையோடே புதையற்பொருள்கிடைத்தால் விடாது கொள்வாரல்லவோ அப்படியே பலமலர்களிலுநக்கித் திரிகிறவண்டுகள் கையாலோட்டினாலும் போகாமல் மதுக்குட மெல்லா மொய்த்துக்கொண்டிருக்கின்றன அங்கே நிரம்ப மதுவுண்ட வொருத்தி பின்னுமுண்ணும்போது அக்கள்ளிலேதோன்றுகின்ற தன்முகத்தையும் கண்ணையுங்கண்டு ஓஓ இதிலே தாமரைபூத்திருக்கின்றது அல்லாமலும் மெய்யே வண்டுகளுமொய்க்கின்றனவென்று சொல்லிக் கைகளைக்கொட்டிச் சிரித்தாள் ஒருத்தி தான்குடித்துமிஞ்சின கிண்ணத்திலிருக்கிறகள்ளிலே தோன்றுகிற சந்திரனைக்கண்டு யான் நாயகனைப்பிரிந்திருக்கிறபோது நீநெருப்பாய்ச்சுட்டவனல்லையோ நீஇப்போது எச்சிற்கள்ளைக் களவாற்குடிக்கவந் தகப்பட்டுக்கொண்டாய் இனிஉன்னை நான்விடமாட்டேன் இதிலேதானே கிடவென்று வேறேயொருகிண்ணத்தினாலேமூடிப்பத்திரஞ்செய்துகுடியாதிருந்தாள் நிரம்பவுண்ட வொருத்தி தன்கைக் கண்ணாடிக்குள்ளே தோன்றுகின்ற கண்சிவப்பும் வாய்வெளுப்புங்கண்டு பிறர்நிந்திக்க என்னழகைக்கொள்ளைகொண்டுபோனவன் யாரென்று மயங்கி விழுந்தாள் ஒருத்தி மதுவுண்ணும்போது அந்த மதுவிலே தன்வடிவைக்கண்டு தோழியைக்கூப்பிட்டு என்னுடனேகூடக் குடிக்கிறவளைக்கண்டாயோவென்ன தோழிவந்து பார்த்து தன்வடிவையுங்கண்டு ஒருத்திமாத்திரமா இரண்டுபேர் குடிக்கிறார்களென்றாள் அப்போதவள் இது இரண்டுபேர் எச்சிலென்று கீழேபெய்துசிரித்தாள் முழுக்குடியளான வொருத்தி தனது வேறுபாடான வடிவைக் கண்ணாடிக்குள்ளே கண்டு இவள் அல்லளோ நான்தானோ அல்லது யாரேனும் என்னைக்கொண்டு போனவருண்டோ அடி சேடி நான் எங்கேயிருக்கிறேனோ தெரியவில்லை என்னை நீ உடனேதேடிக்கொண்டு வரவேணும் என என்பிராணநாயகன் வந்து தேடுவானே அவனுக்கியார்வழி சொல்லுவார்கள் நீசொல்லென்றாள் அப்படியே நிரம்பக்குடித்த வொருத்தி தன்பின்னே புருஷன்வந்து நிற்பதுதெரியாமல் அவனோடுசேரத்தன்னையும் கண்ணாடிக்குள்ளேகண்டு ஓ ஓ மாற்றாளோடு கூடியிருக்கிறாயோ வென்று ஓங்கியுதைத்தாள் சிலர்கட்டுச்சோறுண்கிறார்கள் சிலர் வீணைபாடி வெண்ணெய்போலுருகினார்கள் இப்படிப்பட்ட வசந்தகாலத்திலே செண்பகபாண்டியன் ஒருநாள் தன்மனைவியோடு கூடி வேறே ஒருபுரத்திலே சந்திரகாந்தச்சலவை மண்டபத்தில் வேடைக்கோடை போக தனியாக ஒருகொம்பிலே மாந்தளிரும்கோங்கரும்பும் முல்லையரும்பும் காந்தள்கமலம் செவ்வல்லி சண்பகம் செங்கழுநீர் மலர்ந்தாற்போன்ற தேவிகூட விருக்கும்போது தென்றற்காற்றானது நல்லதிவ்வியபரிமள கந்தவாசந்தோன்ற முகத்துமுன்னேவீச அப்படிவீசின வாசத்தை நன்றாய்மோந்து பார்த்து பாண்டியன் இதேது புதிதானநல்ல திவ்வியபரிமள கந்தமாயிருக்கிறது பூஞ்சோலைக்காற்றுவீசின வாசமுமன்று காற்றுக்கோ வாசமேகிடையாது இது எதினுடைய சுயவாசமோ வென்று ஆராய்ந்து ஆலோசித்து திரும்பித் தன்தேவியைப்பார்த்தான் அப்போது அந்தவாசம் அவள் கூந்தலிலிருந்து வீசக்கண்டு ஓ ஓ இந்தவாசம் வண்டுங்கண்டிராது இதென்ன புதுமையென்று கொண்டாடி இவள்கூந்தலில் இந்தவாசம் செயற்கையால்வந்ததோ இயற்கையேவந்ததோவென்று சந்தேகித்து இப்போதுநான் சந்தேகித்த கருத்தைத்தெரிந்து பாடவல்லவருண்டானால் அவர்க்கு ஆயிரம்பொன் கொடுத்தேனென்று முடிப்புக்கட்டிக் கொடுக்க அங்கிருந்த ஏவலாளர் மெய்ஞ்ஞானிகளான சங்கப்புலவர்களுக்கு முன்னேகொண்டுபோய்க் கட்டித்தொங்கவிட்டார்கள் அக்காலத்தே சங்கப்புலவர்கள் கடலிலே கப்பலைக்கண்டால் அதிலிருக்கிற பொருள் இன்னதென்று தெரியாமல் மதிப்பினாலே இன்னதென்று சொல்வதுபோல பாண்டியன் கருத்தை ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே வந்து சொல்லிச்சொல்லி மெய்விளங்காமல் அவமானப்பட்டுக் கிலேசிக்கலானார்கள் அக்காலத்திலே ஆதிசைவகுலத்துப் பிரமசாரி ஒருவன் அவனோ தாய் தகப்பனில்லாத தனியனான தருமியென்பவன்.

ஒருவனான்முகத்தொருவன்மார்புறை, திருவனாடருந்தேவனாலுரு
அருவநாலகன்றானைத்தன்கலி, வெருவநாடிமுன்வீழ்ந்துவேண்டுவான்.

தந்தைதாயிலேன்றனியனாகிய, மைந்தனேன்புதுவதுவைவேட்கையேன்
சிந்தைநோய்செயுஞ்செல்லறீர்ப்பதற், கெந்தையேயிதுபதமென்றேத்தியே.

என்று இப்படியாக கடவுள் கோயில்முன்னே நின்று துதித்து சுவாமி வேதாகமங்கள் முடியக்கற்று அவ்வழியே யானடந்தேனுனாலும் இல்லறமான மனைவி வாழ்க்கையில்லாமல் உன் பாதவருச்சனைக்குயோக்கியனுவேனே மனைவியில்லாதவன் உன்னைத் தொடலாகாதே ஓலகடவுளே இதுவேநல்ல சமையம் எல்லாமறிந்திருக்கிற நீர் இந்தப்பாண்டியன் கருத்தறியீரோ இந்தச்சமையத்தில்நான்போய்ச்சொல்லி ஆயிரம்பொன்னும் பெறும்படியான ஒரு கவி பாடியருளவேணுமென்று மிகவும் பிரார்த்தித்தான் அப்போது பாண்டியர் குலதெய்வமாகியகடவுள்.

கொங்குதேர்வாழ்க்கையஞ்சிறைத்தும்பி, காமஞ்செப்பாதுகண்டதுமொழிமோ
பயிலியதுகெழீஇய நட்பின்மயிலியற்
௪ செறியெயிற்றரிவைகூந்தலின், நறியவுமுளவோஅறியும்பூவே.

என்கிற ஒருசெய்யுளைச்சொல்லி எழுதிக்கொடுக்க தருமியென்பவன் ரெழுதுவாங்கி தனதுதுன்பந்தீர்ந்து கடவுள்சொன்ன பாடலைக்கைக்கொண்டு புதையல்கண்டெடுத்தவன்போல மனமகிழ்ந்து சங்கப்புலவர்களுக்கு முன்னேபோய் அங்கேகற்றுவல்லசான்றோர்கையில் அந்தப்பாடலைக்கொடுக்க அவர்கள்வாங்கி வாசித்துப்பார்த்து சொற்சுவை பொருட்சுவைதெரிந்து நல்லநல்லவென்று கொண்டாடிஅந்தச்சான்றோர்கள் பாண்டியனுக்கு முன்னேபோய்ச்சொல்ல பாண்டியன்கேட்டுத் தன் மனக்கருத்துக்கு ஒத்திருந்ததினாலே தலையை அசைத்து மனமகிழ்ந்து இந்தச்செய்யுள்பாடிக்கொண்டு வந்தபிராமணன் முன்னே முடிவுகட்டிவைத்த ஆயிரம் பொன்னும் யாதொரு தடையுமில்லாமற் பெறக்கடவனென்று கொடுக்க அப்போது பாண்டியனேவினபடியே கற்றுவல்ல சான்றோரோடு ஏவலாளிகள் கூடவந்து சங்கமண்டபத்துக்கு முன்னேகட்டித் தொங்குகிற பொன் முடிப்பை தருமி அறுக்கும்போது கீரன் நில்லென்று விலக்கி இந்தச்செய்யுளிலே குற்றமிருக்கின்றதென்றுசொல்ல தருமியென்பவன்கேட்டு பசியன் நெடுங்காலம் அன்னங்கிடையாமல் பட்டினியே கிடந்து கிடைத்துண்ணப் போம்போது கையைப்பிடித்துக்கொண்டால் அந்தப்பசியன் கலங்குவதுபோலக் கலங்கி மனமும் வாயுமுலர்ந்து பயந்து கடவுள் கோயில்முன்னேவந்து அந்தப்பாடலை வைத்து சுவாமி நீர் என்னகாரணத்துக்காக இந்த வழுவானபாடலை எளியேன்கையிலேகொடுத்தீர்தரித்திரமென்கிற வியாதிபிடித்து பலகாலமும் வழிபடுகின்ற உமதடியேன் இப்போது கிடைக்கிறபொருள் போயிற்றேயென்று அதற்கே நான்முழுதும் வருந்தவில்லை தெய்வநாயகனுன நீர்பாடினபாட்டு குற்றமென்று கொஞ்ச ஆயிசும் கொஞ்ச அறிவுமுள்ளவர்கள் சொல்லலானல் இனி உம்மை யாவர்தெய்வமென்று மதிப்பார்களென்றல்லவோ நான்முழுதும் துன்பப்படலானேன் இப்போதுநேரிட்ட அவமானம் உமக்கேயல்லாமல் எனக்கென்னவுண்டு ஓகோதெய்வமேயென்று முழுதும் மனம்வருந்தி அந்தச் சைவப்பிராமணன் அழ அப்போதங்கே எல்லார்க்கும் பந்தம் வீடு வேதம் அதன்பயன் ஆகிய எல்லாமான சுந்தரேசர் ஒருபுலவராக கண்டிகை மதாணி மோதிரம் கதிர்முடி வயிரம்பதித்தகடுக்கன் இவைகளாலே அலங்கிருதராய் முத்தமிழும் வல்லவரிவரோயென்று அறியவிட்டகுறிபோலத் திரிபுண்டரங்கள் நெற்றியிலே யிட்டுக்கொண்டு நல்ல பட்டங்கியும் போட்டுக்கொண்டு கங்கணங்களணிந்த தோள்களையுடைய கற்றுச்சொல்லிகள் அடைப்பைதாங்கவும் களாஞ்சிதூக்கவும் கோடிகமேந்தவும் முத்துக்குடை நிழலின்கீழே பொற்காற்சாமரை வீசவும் வேதமே பாதுகையாகத் தாங்கவும் தாமருளிச்செய்தவைகளைக்கற்றுப் பாடவல்லவரான வேதாகமங்கள் தருமசாஸ்திரங்களெல்லாந்தெரிந்த சான்றோர்கள்கூடின சங்கமண்டபத்துக்குவந்து அங்கே அவர்கள்முன்னேநின்று அவர்களைப்பார்த்து நாம் பாடியனுப்பின பாட்டிலே குற்றஞ்சொன்னவர் இவர்களில்யாரென்று கேட்குமுன்னே கீரன் அஞ்சாமல் நானே குற்றஞ்சொன்னவனென்ன வந்தபுலவர் அதில் எதுகுற்றமென்றுகேழ்க்க அவர்பெருமைகள் ஒன்றுந்தெரியாத கீரன் அப்பாட்டிலே சொற்குற்றமில்லை பொருட்குற்றமிருக்கிற தென்ன அதற்குப்புலவர் பொருட்குற்றமென்னவென கீரன் தனக்குக் குற்றம்வருவது தெரியாமல் முடிக்கும் பூவால்வாசமேயல்லாமல் கூந்தலுக்கு சுயமேவாசமேது அப்படி வாசமுள்ளதாக (கூந்தலினறியவுமுளவோ) வென்று வினவியதே குற்றமென்ன புலவர் பதுமினி கூந்தலுக்குஞ் செயற்கைதானே வென்ன கீரன் அவள் கூந்தலுக்கு மூடித் ததினலேதான் வாசமுண்டாகுமென்ன புலவர் தெய்வப்பெண்கள் கூந்தலும் அப்படித்தானேவென்ன கீரன் அந்தப்பெண்கள் கூந்தலும் மந்தாரமுதலிய மலர்களாலேதான் வாசங்கமழுமென்ன புலவர் நீ துதித்து வணங்குகின்ற பரஞ்சோதியான திருக்காளத்தியப்பர் பாகத்தே வீற்றிருக்கின்ற ஞானப்பூங்கோதை கூந்தலும்

அப்படித்தானேவென்ன அதற்கும் அஞ்சாமல் கீரன் ஞானப்பூங்கோதை கூந்தலுக்கும் அப்படியே செயற்கையாலேதான் வாசங்கமழுமென்று முழுதும் ஒரேநிலையாகச் சாதிக்கும்போது வந்த கடவுட்புலவர் தமது நெற்றிக்கண்ணைக் கொஞ்சந் திறந்துகாட்ட கீரன்கண்டு பயப்படாமல் நீரோபரமசிவனுனாலுமாக உம்முடைய நெற்றியிலேயொருகண்காட்டினதுபோல உம்முடைய உடம்பெல்லாம்சண்களாகக்காட்டினாலும் பாட்டில் குற்றம் குற்றமேயென்று சொல்ல அப்போது கடவுள் நெற்றிக்கண்வெம்மை கீரன் மேலே தாக்கி பொற்றாமரைக் குளத்திலே போய் விழுந்தான் அவனையெரித்து வீழ்த்தின கடவுள் உடனே தமதுதிருவுருமறைந்தருளினர்.

தருமிக்குப்பொற்கிழியளித்தபடலம் – முற்றியது.

ஐம்பத்துமூன்றாவது

கீரனைக்கரையேற்றியபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

மாரனைப்பொடிகண்டவனந்தணமைந்தனுக், காரநற்கனகக்கிழியீந்ததறைந்தன
மோனத்திரள்சூழ்மலரோடையிடத்தினுங், கீரனைக்கரையேற்றியவாறுகிளத்துவாம்.

சம்பகமாறனென்னுந்தமிழ்நர்தம்பெருமான்கூட, லம்பகநுதலினேயங்கயற்கண்ணினை
வம்பகநிறைந்தசெந்தாமரையடிவந்துதாழ்ந்து, நம்பகநிறைந்தவன்பாற்பல்பணிநடத்திவைகும்.

கடவுள் நெற்றிக்கண்ணாலே தாக்கப்பட்டகீரன் பொற்றாமரைக்குளத்திலே விழுந்து துக்கசாகரத்திலேயழுந்தித் துன்பப்படுதலை அவரோடு கூடின சங்கப்புலவர்கள்கண்டுபொறாமல் அரசனில்லாதகுடிகளும் நாயகரத்தினமில்லாத கண்டியும் ஞானமில்லாத கல்வியும்போலச் சங்குலைகுலைந்து ஐயையோ சொல்லும்பொருளுமான கடவுளோடு வாது செய்த குற்றமெப்படிதீருமோ இனிக் கீரன்பிழைப்ப தருமையென்றெண்ணி முன்னாளிலே வெள்ளிமலையை வேரோடுபெயர்த்த ராவணன்பயந்து கைவீணையாலே இன்னிசைபாடக் கேட்டு மனமிரங்கின கடவுள் பின்னும் அந்தராவணனுக்கு தேரும் வாளும்கொடுத்து அவன்செய்த குற்றத்தையும் பொறுத்தருளினரல்லவோ ஆகையாலே இக்குற்றத்தை ஒருவராலுந்தீர்க்கப்போகாது எல்லார்க்குந் தெய்வமான கடவுளே மனமிரங்கினற் றீர்ந்துபோகுமென்று துணிந்து சொல்லிக்கொண்டுபோய்ப் புலவர்கள் கடவுளடிநிழலிலே யொதுங்கி நின்றுவணங்கி.

திருத்தனேசரணஞ்சரணம்மறைச்சென்னிமே, னிருத்தனேசரணஞ்சரணந்நிறைவேதநூ
லருத்தனேசரணஞ்சரணந்திருவாலவா, யொருத்தனேசரணஞ்சரணங்களுனக்குநாம்.

பாயுமால்விடைமேல்வருவோய்பல்லுயிர்க்கெல்லாந், தாயுந்தந்தையுமாகுநின்றண்ணளிதாமரைக்
கேயுமாதவன்போனல்லதீயவியற்றினர்க், காயுமின்பமுந்துன்பமுமாக்குவதாதலால்.

அத்தகற்றசெருக்கினறிவழிகீரனின், வித்தகக்கவியைப்பழுதென்றவிதண்டையான்
மத்தகக்கண்விழித்துவெதுப்பின்மலர்ந்தபொன், முத்தகக்கமலத்திடைவீழமுடிக்கினுய்.

என்று துதித்து ஓ நீலகண்டக்கடவுளே இனி இந்தக் குற்றத்தைப் பொறுத்தருளவேணு மென்று கபிலனும் பரணனுமுதலான புலவர்களெல்லாம் சரணமென்று விழுந்து வணங்கி மிகவும் வேண்டினர்கள் அப்போது அந்தப் பாற்கடலிற்பிறந்தநஞ்சையுண்ட கிருபாசொரூபியான கடவுள் கரும்பின் மாதுரியத்தையும் வெல்லத்தக்க தீஞ்சொல்லையுடைய மீனாக்ஷியம்மையோ டெழுந்துவந்து நக்கீரன்கிடக்கின்ற பொற்றாமரைக் குளத்தருகேபோய் குளிர்ந்த மதுரத் தீஞ்சொற் புலவர்கூட்டத்திலே நின்றருளினர் அப்படிநின்றருளின கடவுள்முன்னே நெருப்புக்கண்ணாலே பார்த்து வீழ்த்தி இப்போ தருட்கண்ணாலேபார்க்க ஆழ்ந்தநீரிலேகிடக்கிற நக்கீரன் பொறி புலன் கரணங்களெல்லாம் கடவுள்விஷயமாயொருமித்து அவரது கிருபைக்கடலிலே முழுகி அன்புருவாய் ஐயோ உலகமாதாவான ஞானப்பூங்கோ

கள

தையம்மை கூந்தலுக்குங் குற்றஞ்சொன்ன என்வாய்க்குற்றத்தை சுந்தரக்கடவுளையல்லாமல் யார்பொறுத்தருளுவாரென்று (காளத்திகையில) யென்றெடுத்தசொன் மாறிமாறியிசைய நேரிசைவெண்பாவினாலே ஒரு அந்தாதிபாடித் துதிக்க அதுகேட்டகடவுள் அவன் முன்னேவந்து அவன்கையைப்பிடித்துக் கரையேற்றிவிட்டார் கரையேறின கீரன் பிறவிக்கடலினின்று கரையேற்றவல்ல கடவுளையும் அங்கயற்கணம்மையையும் வணங்கி அவ்விருவருடைய திருவடிக்கீழ் குற்றஞ்செய்தவர்களுக்குப் பயந்தண்டமும் நன்மைசெய்தவர்களுக்கு அன்புஞ் செய்கின்றதே பொருளாகக்கொண்டு கடவுளருளை வேண்டிப் பாடுகின்றார்.

அறனிலாளிழைத்தவேள்வியழித்தபேராண்மைபோற்றி, மறனிலாத்தண்டிக்கிந்தமாண்பெருங்கருணைபோற்றி
கறுவிவிழ்கூற்றைக்காய்ந்தகனைகழற்கமலம்போற்றி, சிறுவனுக்கழியாவாழ்நாளளித்தருள்செய்திபோற்றி.

சலந்தரனுடலங்கீண்டசக்கரப்படையாய்போற்றி, வலந்தருமதனைமாயோன்வழிபடக்கொடுத்தாய்போற்றி
அலர்ந்தசெங்கமலப்புத்தேணடுச்சிரமரிந்தாய்போற்றி, சிலந்தியைமகுடஞ்சூட்டவரசருள்செல்வம்போற்றி.

திரிபுரம்பொரியநக்கசேவகம்போற்றிமூவர்க், கருளியதலைமைபோற்றியனங்கனையாகந்திய
வெரியிடுநயனம்போற்றியிரதிலந்திரப்பமீளக், கரிய:வன்மகனுக்காவியுதவியகருணைபோற்றி.

நகைத்திடவந்தவந்தகுசிரந்திருகிவாங்கிச், சிகைத்திருமுடிமேல்வைத்ததிண்டிறல்போற்றிகோயி
லகத்தவிசுடரைத்தூண்டுமெலிக்கரசாளமூன்று, சகத்தையுமளித்ததேவர்தம்பிரான்சரணம்போற்றி.

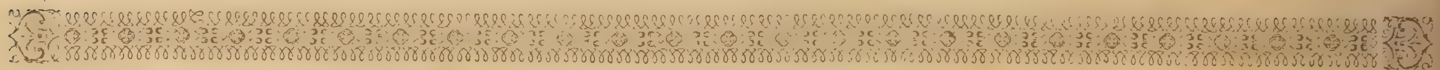
[போற்றி
பொருப்பகழ்ந்தெடுத்தோன்சென்னி புயமிறமிதித்தாய்போற்றி, யிருக்கிசைத்தவனேபாட விரங்கிவாள்கொடுத்தாய்
தருக்கொடுமிருவர்தேடத்தழற்பிழம்பானாய்போற்றி, செருக்குவிட்டவரோபூசைசெய்யநேர்நின்றாய்போற்றி

பருங்கைமால்யானையேனம்பாய்புலியரிமான்மீன, மிருங்குறள்யாமைசொண்டவிசல்வலிகடந்தாய்போற்றி
குரங்குபாம்பெறும்புநாரைகோழியாணலவன்றேரை, கருங்குரீஇசுழுகினன்புக்கிரங்கியகருணைபோற்றி.

சாலநாளிழைத்ததீங்குக்கென்னையுந்தண்டஞ்செய்த, கோலமேபோற்றியஞ்சிக்கொடியனேனெடுத்தபுன்சொன்
மாலைகேட்டென்னையாண்டமலைமகண்மணாளபோற்றி, யாலவாயடிகள்போற்றியம்மைநின்னடிகள்போற்றி.

ஆ! துன்பப்பட்டேன் அடியேனுக்கருளருளென்றிப்படிக் கோபமும் பிரசாதமுந்தோன்ற கடவுளையும் தேவியையும் போற்றி போற்றியென்று பாடிப் பின்னும் தேவகானத்தோடுகூடிய ஏழிசையெழுகூற்றிருக்கையும்பாடிச் சொக்கநாதருடைய சேவடிகள் தன்சிரசின்மேலேபட விழுந்து பணிந்தெழுந்தான் மற்றப்புலவர்களுந் தனித்தனிபாடித் துதித்து வணங்கினார்கள் பின்பு கடவுள் தம்மைப்பாடித்துதித்த நக்கீரருக்கு இன்னருள் சுரந்து நீ முன்போலவே பாண்டியனாலே மெய்ச்சப்பட்ட புலவர் கூட்டத்திலே போயிருவென்றுசொல்லித் தமது திருவுருமறைந்தருளி இந்திரவிமானக்கோயிலுக்குள் அம்மையோடெழுந்தருளியிருந்தார் பின்பு நக்கீரரும்புலவர்களும் சங்கமண்டபத்திலே தொங்கக்கட்டின பொற்கிழியென்கிற பொன்முடிப்பை அந்தத் தருமியென்னுஞ் சைவப்பிராமணனுக்குக் கொடுத்து பாண்டியனாலும் வரிசைகள்கொடுக்கச்செய்து தளர்வில்லாத கல்விச்செல்வரா யமர்ந்திருந்தார்கள் பின்பு சண்பகபாண்டியன் மீனாக்ஷிசுந்தரேசரைவந்து வணங்கி நிறைந்தமெய்யன்புடனே பின்னும் கோயிலுக்கும் கடவுளுக்கும் வேண்டிய திருப்பணிகள் நடத்திக்கொண்டுவந்தான்.

கீரனைக்கரையேற்றியபடலம் - முற்றியது.

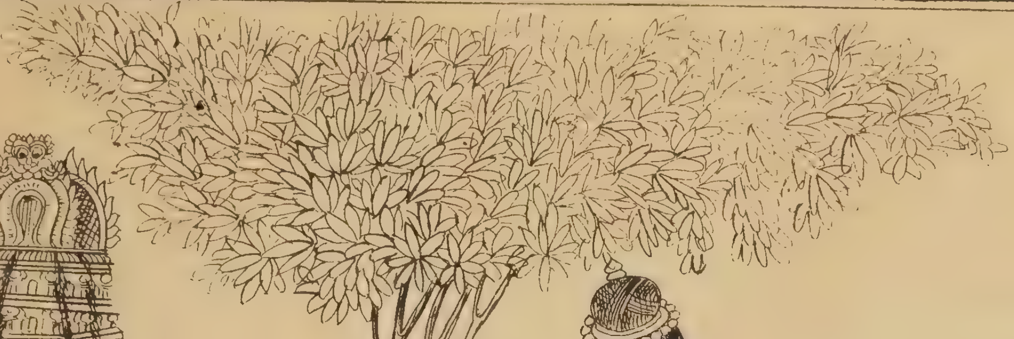
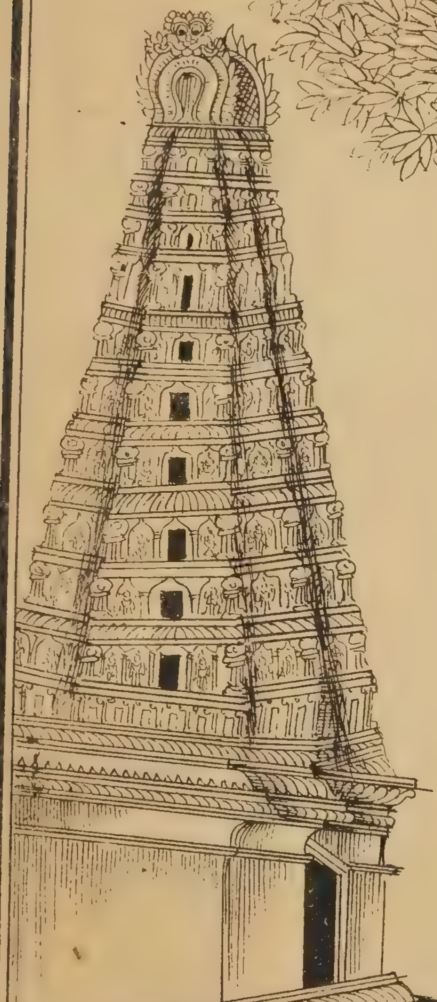

ஐம்பத்துநான்காவது
கீரனுக்கிலக்கணமுபதேசித்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கொன்றையந்தெரியல்வேய்ந்தகூடலெம்பெருமான்செம்பொன்
மன்றலங்கமலத்தாழ்ந்துவழிபடுநாவலோனை
யன்றகன்கரையேறிட்டவருளுரைசெய்தேமிப்பாற்
றென்றமிழனையான்றேறத்தெருட்டியதிறனுஞ்சொல்வாம்.

௫௪

கலிநிலைத்துறை.

மாதவன்றனக்காலவாய்மன்னவனருளாற், போதகஞ்செய்தநூலினைப்புலவரேனோர்க்கு
மாதரஞ்செயக்கொளுத்தியிட்டிருந்தனனமலன், பாதபங்கயமூழ்கியபத்திமைக்கீரன்.

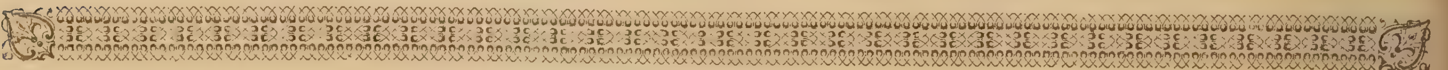
முன்பு கடவுளருளாலேசென்று புலவர் கூட்டத்திற்கூடி வாழுகின்ற நக்கீரர் தமதுள்ளத்திருந்த கோணல்தீர்ந்து மதுரேசர் திருவடிகளிலே மிகுந்த அன்புகொண்ட மனத்துடனே ஆராய்ந்து பார்த்து முன்னேகடவுள் நெற்றிக்கண்ணாலே எரிந்த மன்மதன் பிரமா விஷ்ணுக்களாலும் உருவாகாமற்போனான் நம்மையும் அந்தக்கண்ணேசுட அந்த வெம்மையைத்தீர்த்து ரக்ஷித்ததல்லவோ இந்தப் பொற்றாமரைத்தீர்த்தம் ஆகையாலே இந்தத்தீர்த்தமே நம்மையெக்காலமும் ரக்ஷிக்கத்தக்கதென்று வேறுபாடில்லாத மனத்தையுடையவராய் மூன்று காலமும் போய்முழுகி முழுகி.

அப்பனையாலவாயெம்மடிகளையடியார்சேம
வைப்பினையிறைஞ்சிநித்தம்வழிபடுநியமம்பூண்டான்.

இப்படிக் களங்கமில்லாத மனத்துடனே வந்துவழிபடுகின்ற நக்கீரர் நியமத்தைக்கண்டு சோமசுந்தரக்கடவுள் கிட்டி மனமகிழ்ந்து இந்தக்கீரனுக்கிலக்கணமின்னந்தெளிவாக வரவில்லை ஆதலாலே இதுசெஞ்சொல் இது வழூஉச்சொல்லென்றுதெரிகிலன் இனிகுற்றந்தீர்ந்த கேள்வியறிஞர்கள் யாரைக்கொண்டு இவனுக்குப் போதிப்போமென் றெண்ணி ஆலோசிக்கும்போது அம்மையானவள் தன்னுடையதாமரைமலர்போன்ற கைகளைக்குவித்து வணங்கி ஸ்வாமி உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல எல்லாமொருங்குணர்ந்த உம்முடைய சங்கைக்கு விடைசொல்ல வல்லவர்களெங்கேயாரிருக்கிறார்கள் ஆனாலு மென்மனத்துக்குத் தோற்றியதொன்றுசொல்லுகிறேன் அதாவது முன்னொருகாலத்திலே வெள்ளிமலையினிடத்து இந்திரன் பிரமன்விஷ்ணு சனகாதி நால்வர் முதலான எல்லாருங்கூடினபோது அங்குப் பூமிதாங்காமல் வடகீழ்த்திசை அழுந்தித்தாழ்ந்தது தென்மேற்றிசை உயர்ந்தது அதுகண்டுதேவர்களெல்லாம் உம்மை வணங்கித்துதித்து சுவாமி உம்மையொப்பான ஒருவரை தென்மேற்றிசையிற்போயிருக்க விடைகொடுத்தால் இந்தப்பூமி சரியாக நேரே நிலைநிற்குமென்றார்கள் அப்படிச் சொல்லக்கேட்ட நீர் கடலைக்குடித்த அகத்தியனே நம்மையொப்பானவன் அவன் மனைவாழ்க்கைக்குரிய வுலோபாமுத்திரையே பார்வதியை யொப்பானவளென்று அங்கே போயிருக்கும்படி அந்த அகத்தியமுனியை யனுப்பும்போது அந்தமுனிவன் சுவாமி நான்போகும்படியான நாடோ தமிழ்வழங்குநாடு அந்தநாட்டிலுள்ளவர்களெல்லாம் தமிழாராய்ந்து கேட்டுத் தெளிந்தவர்கள் அவர்களுக் கெல்லாம் கேள்விக்குவிடைசொல்லவேண்டும் ஆதலால் அந்தச் செந்தமிழிலக்கணம் எனக்குத்தெரிய அருள்செய்யவேண்டுமென்றான் அதற்கு அவன்கேட்டுக் கொண்டபடியே இலக்கணமுதனூலைத் தெளியச்சொன்னீர் அப்படி இலக்கணந்தெளிந்துகொண்ட பின்னும் சுவாமி இனி எக்காலம் உம்முடைய திருவடியைக்கண்டு சேவிப்பேனென்ன அதற்கு நீகடம்பவனத்திலே நம்மைக் கண்டுசேவித்துக்கொள்ளென்று இன்னும் உனக்கு வேண்டியவைகளெல்லாம் அங்கே நம்மிடத்திலே பெற்றுக்கொள்ளக் கடவையென்று விடைகொடுத்து பொதியமலையிற்போயிருக்க அனுப்பினீர் அப்படியே இன்னம் உலோபாமுத்திரையுடனே கூடி அங்கேதானே யிருக்கின்றான் இதுசெய்தி உமக்குஞாபகமுண்டாகத்தெரிவித்தேன் உம்முடைய திருவுள்ளத்துக்குச் சம்மதமானால் இந்தக் கீரனுக்கு அந்த அகத்தியமுனியை அழைத்து இலக்கணம் தெளியப்படுத்துமென்று தேவிசொல்ல கடவுள்மகிழ்ந்து அக்காலத்தினடந்தவெல்லாம் இன்றளவும் மறவாமலிருந்து சொன்னையல்லவோவென்று கொண்டாடி அப்படியேசெய்கிறோமென்று அந்தக்குடம்பெற்ற முனியான அகத்தியனை நினைத்தார் அப்போது எல்லாமுடைய நாயகனை கடவுள் திருவுள்ளந்தெரிந்து தலைமேலே கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு அரிய தவமான விமானத்தின்மேலே தன்பத்தினியோடேறி ஆகாசமார்க்கமாகவந்து அந்தத்தவத்தேரைவிட்டுப் பத்தினியுடனே தமிழ்முனிவனிறங்கிக் கடவுள் கோயிலுக்குள்ளே புகுந்து நான்குபுயங்களுடனே விளங்குகின்ற கடவுளாகிய செம்பவள மலையையும் அதனருகே விளங்குகின்ற தேவியாகிய இந்திரநீலமலையையும் வணங்கி பெருகுகின்ற அன்புமனத்திலே துளும்பிப்பொங்கவும் மெய்ஞ்ஞானானந்தம்பெருகவும் கடவுளருகே ஒருபுறத்திலிருக்க அப்போது அவ்விடத்தே நக்கீரரும் பொற்றாமரைக்குளத்திலே நீராடிக்கடவுளை முன்புபோலவே உருகுகின்ற அன்புடனே விரைவில் வணங்கவந்தார் அப்போது நக்கீரர்வரக்கண்ட கடவுள் அகத்தியரைப்பார்த்து ஓய் அகத்தியமுனிவரோ இந்தக்கீரனுக்கின்ன மிலக்கண நிரம்பவில்லை ஆதலால் நீரெம்மிடத்தேதெரிந்துகொ

ண்டபடி குற்றந்தீரத் தெளிவுபடுத்துமென்று செவ்வாய்மலர்ந்தருளினர் உடனே சந்திர சடாதரனை கடவுளனுக்கிரகித்ததை தலையினு மனத்திலுங்கொண்டு நக்கீரனையழைத்து வணங்குவித்து அகத்திய முனிவர் நக்கீரருக்கு வடநூலார் வியாகரணமென்கிற இலக்கணஞ்சொல்லத் தொடங்கினர் எப்படியென்றால் பொதுப்பாயிரஞ் சிறப்புப்பாயிரங்களைக் கொண்டு எழுவகைமதங்களுடனே நான்குபொருளுங்கூடிப் பத்துக்குற்றங்களையுந் தவிர்த்து பத்தழகும் முப்பத்திரண்டு யுத்திகளும் பொருந்திய முனைவன்கண்ட முதனூலைத் தொகைவகைவிரியாக கருத்துரை பதவுரைமுதலிய காண்டிகையுரையாலும்விருத்தியுரையாலும் நூலிலுள்ளபொருளைக் குற்றமில்லாமல் விளங்கத்தெரிவித்தார் அப்படித்தெரியப்படுத்தின வழிநூலாசிரியனை அவர்சொல்லியவகை கண்டு அந்தநூலின்பொருள்வடிவான முதனூலாசிரியன் களிப்பும் இன்பமும் கருணையுந்தழைக்கத் தம்முடைய திருக்கைகளாலே உள்ளேமகிழ்வுபொங்க ஆலிங்கனம்பண்ணி அவருக்குவேண்டியனவெல்லாம் அருள்செய்து பொதியமலையிலே போயிருக்க விடைகொடுத்தனுப்பிவிட்டார் உடனே உலோபாமுத்திரையோடு குறுமுனியான அகத்தியர் விடைபெற்றுப் போனபின்பு அங்கயற்கண்ணம்மை தன்கணவனைப்பார்த்து சுவாமி என்னகாரணத்தினலே நீரே சொல்லாமல் கீரனுக்கு அகத்தியராலே இலக்கணஞ் சொல்லுவித்ததென்று கேட்க அதற்கு மதுரேசர் பெண்ணேகேள் நூல்சொல்லவேண்டியது தனக்குவழிபாடுசெய்வோன் மிகவும்பொருள்கொடுப்பவன் மனமார்ச்சரியமில்லாதவன் சொன்னசொற்கடவாதவன் ஆகிய இப்படிப்பட்டவர்களுக்கே சொல்லுவது தருமம் இந்தக்கீரன் என்னேடுகொண்ட மனமார்ச்சரியத்தாலே நாமேசொல்லாமல் அகத்தியனலே சொல்லுவித்தோமென்ன அம்மைகேட்டுக் கவலைதீர்ந்து மகிழ்ந்திருந்தாள். பின்பு இலக்கணந்தெரிந்துகொண்ட நக்கீரர்தான் முன்னேபாடின கவிகளெல்லாம் ஆராய்ந்துபார்த்து அதிலுள்ள வழுவழாநிலைகளெல்லாந்தெரிந்து ஐயோ நான்யாதுகாரணத்தினலே முழுதொருங்குணர்ந்த கடவுள்பாடலிலே பொருள்வழுச்சொன்னேன் வேதாந்தங்களும் தொடப்படாதபாதங்கள் பூமிதொடும்படி வந்தருளின நிறைந்தபரஞ்சோதி நிராமயனை வெள்ளியம்பலக்கூத்தன் விஷயத்தில் அபராதியானேன் எப்படியென்றால் அல்பமதிகளே அதிக கெருவிகளென்கிற பழமொழி என்மட்டாகவன்றோ முடிந்தது இன்னும் அட்டமூர்த்திக்குச்செய்த குற்றத்தினலே அக்கடவுள் நெற்றிக்கண்ணே என்னுடம்பைச்சுட்டதேயன்றி என்னெஞ்சையுஞ் சுடுகின்றதேயென்று பலவிதமாக மனநடுங்கிப் பின்னும் பிள்ளையைப் பெற்றதாயானவள் கசக்குமருந்தை வாயிலூட்டிப்பிணியைத் தீர்த்தாற்போல் என்னுடனே பகைகொண்டுவலிந்து என்குற்றந்தீரத் தெளிவுசெய்தகடவுளுக்கு நான் செய்யக்கிடந்த தென்னவென்று அளவில்லாத பேரின்பக்கடலிலே முழுகி கடவுள் அகத்தியராலே தமக்குத்தெளிவுசெய்த நூலை எல்லாப் புலவர்களுக்கு மன்புடனேபோதித்து கடவுள் திருவடிக்கன்பு மிகுதியுமேன்மேலாக நக்கீரர் சங்கத்திலிருந்தார்.

கீரனுக்கிலக்கணமுபதேசித்தபடலம் – முற்றியது.

ஐம்பத்தைந்தாவது

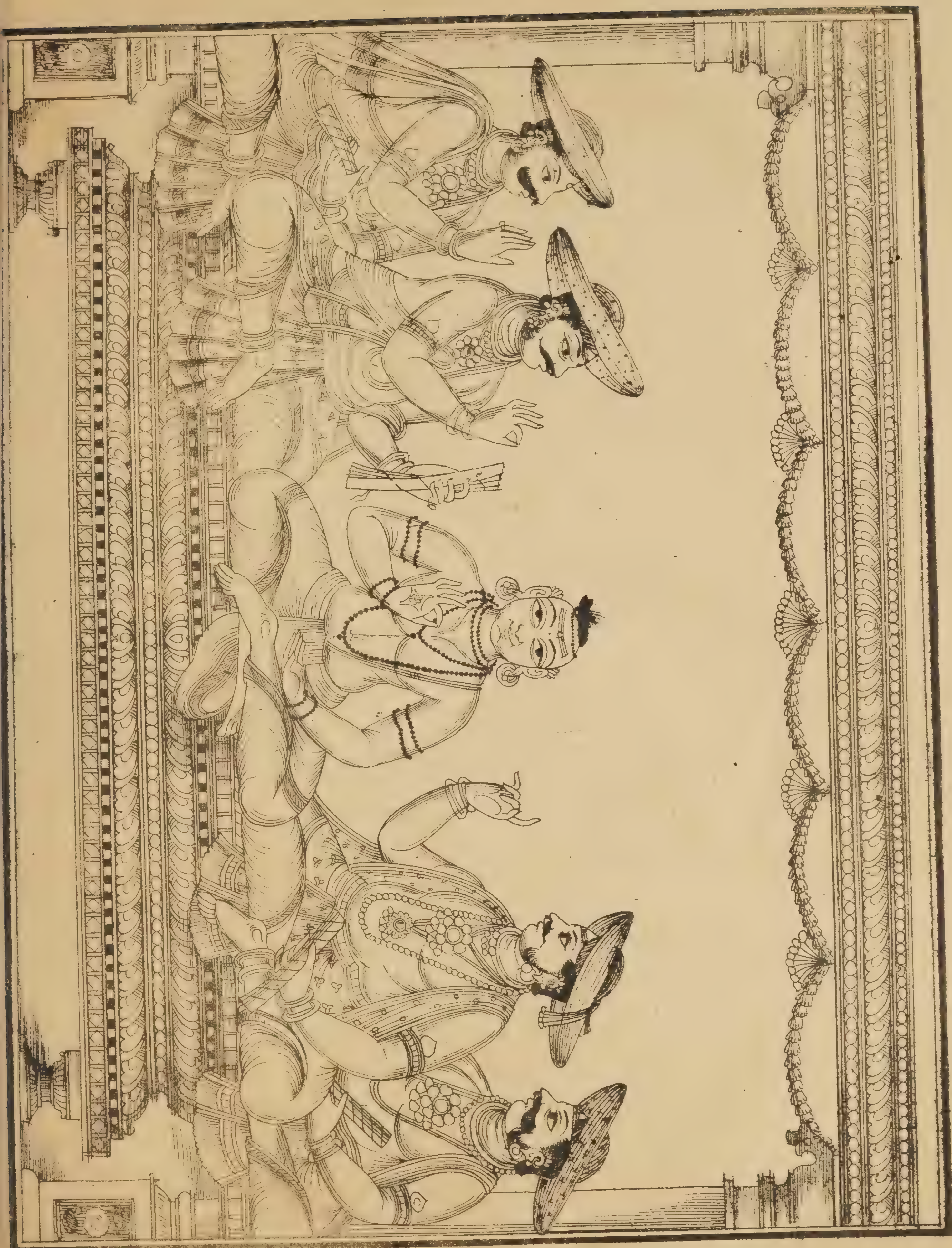
சங்கத்தார்கலகந்தீர்த்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

காமனைப்பொடியாக்கண்டகண்ணுதல்தென்னூல்கீர, நாமநற்புலவர்க்கிந்தநலமிதுபொலம்பூங்கொன்றைத்
தாமனச்சங்கத்துள்ளார்தலைதடுமாற்றந்தேற, வூமனைக்கொண்டுபாட்டுணர்த்தியவொழுக்கஞ்சொல்வாம்.

உலகினுட்பெருகியந்தவொண்டமிழ்மூன்றும்பாடற், நிலகமாய்ச்சிறந்தவாய்ந்ததெய்வநாவலருந்தங்கள்
கலகமாநவையிற்றீர்ந்துகாசறுபனுவலாய்ந்து, புலமிகுகோட்டிசெய்துபொலிந்தனரிருந்தார்போலும்.

அந்தச்சங்கப்புலவர்கள் நாற்பத்தெட்டுப்பேர்களும் தனித்தனி வெவ்வேறே செந்தமிழ்ச்செய்யுள்கள்பாடி அவரவர்களும் தங்கள் தங்களைமெய்ச்சிப்பெருமைகள்பேசி மாறுகொண்டு பின்பு அவரவர் தராதரந்தெரிந்து சொல்லவல்ல முதனூலாசிரியனைகடவுள் சந்நிதிமுன்னே வந்தார்கள் அப்படிவ

௫௪

ந்தவர்கள் கடவுளை வணங்கி சுவாமி நாங்கள் பாடின இந்தப்பாடல்களின் நல்லதும் தீயதும் தெரிந்து வேறுபாடுகளை அளவிட்டுக்காட்டிஅவைகளின்குற்றங்களைப்போக்கிஎங்கள்சந்தேகந்தீர்த்தருளவேணுமென்று வேண்டிக்கொள்ள அதைக்கேட்டவேதமுதல்வனுனகடவுள் முன்னே பிரமாவிஷ்ணுக்கள்தேடவளர்ந்து நெருப்புமலையாகநின்று அதிலிருந்துவந்த வடிவுபோல சச்சிதானந்த சொரூபமாய் உலகுக்கெல்லாங் காரணமாகமுளைத்த மூலவிலிங்கத்திலிருந்தும் காணக்கூடாத ஒருபுலவராகிவந்து ஓப்புலவர்களே இந்தமதுரையிலே ஒருவர்த்தகன் குபேரன்போலும் பாக்கியவான் அவன்பேர் தனபதி அவன்மனையாள்பேர் குணசாலினி அவ்விருவருக்கும் அவர்கள்செய்த மகாதவத்தினுலே வெள்ளறிவாளருடைய அஞ்ஞானவிருள்நீங்க ஞானசூரியன்போல அவதரித்திருக்கிறுன் அவனே தெய்வத்தன்மையான மன்மதன் போலும் வடிவழகுள்ளவன் ஆனுல் வாய்பேசாத ஊமைப்பிள்ளை அவனிடத்தில் நீங்கள் எல்லோரும்போய் நீங்கள்பாடின பாடல்களையெல்லாம் சொல்லுங்கள் அவன் கேட்டு தன்புத்திக்கிசைந்து நன்றுனபாடல்களே எல்லாருமதிக்கும்படியான பாடல்கள் என்றுசொல்ல அதற்குப்புலவர்கள் சுவாமி அவன் ஊமையானுல் எங்கள்பாடல்களிலுள்ளநன்மைதீமைகளை எப்படித்தெரிந்துசொல்லமாட்டுவானென்றுகேட்க வெள்ளியம்பலவாணர் ஓய்புலவர்களே அவன் செட்டிப்பிள்ளையாய் ஊமையாயிருந்தாலும் உங்கள்பாடல்களிலுள்ள சொல்லாழமும் பொருளாழமுங்கண்டால் தலையையசைத்து உடம்பெல்லாம்புளகித்து மனங்களித் தானந்திப்பான் அப்போதுங்களுக்கெல்லாம் உண்டான கலகந்தீருமென்றுசொல்லி ஆலயத்துக்குள்ளேபுகுந்தருளினுர் பின்பு புலவர்களெல்லாருங் கூடிப்போய் அந்தச் செட்டிப்பிள்ளையைக்கண்டு அழைத்துக்கொண்டுபோய்த் தங்கள் சங்கத்திலே யிருக்கப்பண்ணி நல்லசந்தன களபக்கஸ்தூரி புஷ்பங்களாலே அலங்காரம்செய்து விசுவசித்து முன்னேயிருந்து தாங்கள்பாடின அருமையான தீந்தமிழ்களைச்சொன்னுர்கள்அப்போதந்த ஊமைப்பிள்ளை அப்பாடல்களைக்கேட்டு சிலர் சொல்லாழங்களைமகிழ்ந்தான் சிலர்பொருளாழங்களைமகிழ்ந்தான் சிலர் சொற்கூட்டுகளை இகழ்ந்தான் சிலர் பொருட்கூட்டுகளை இகழ்ந்தான் சிலர் சொல்லின்பங்களைப்புகழ்ந்தான் சிலர்பொருளின்பங்களைப்புகழ்ந்தான் சிலர்சொல்லுறுதிகளையும் பொருளுறுதிகளையுந் தேர்ந்துகொண்டாடினுன் இப்படிப் புலவர்கள்பாடின தமிழ்களை மனக்குறிப்பினுலே தெளியப்படுத்தின சிறியசெட்டிப்பிள்ளை மிகத்தெளிந்த நக்கீரர்தமிழையும் கபிலர்தமிழையும் பரணர்தமிழையும் அப்படியே கேட்கும்போதெல்லாம் கொண்டாடி அந்தமூவர்தமிழிலு நுழைந்து சொற்சுவையும் பொருட்சுவையு மிகச்சிறந்திருக்க அனுபவித்து உடல்பூரித்து மனமொருமித்துத் தலையையசைத்து மகிழ்ந்துருகி ஆனந்தக்கண்ணீர்விட்டு நவரத்தினங்களையும் தனித்தனியே விலைமதித்துச் சொல்லுந் தங்கள் குலச்செட்டிகள்போல புலவர்கள்பாடின தமிழ்ப்பாடல்களை தராசுமுனைபோலநிறுத்துப்பார்த்து இன்னதிப்படி இன்னதிப்படியென்று குறித்துக்காட்ட நல்வழிதெரிந்த புலவர்கள் ஒருவருக்கொருவருண்டான பகைதீர்ந்து உறவானுர்கள் பின்பு அப்புலவர்கள்பாடின பாடல்கள் உலகமெல்லாம் பரவிச்சிறந்து விளங்கின அந்தத்தெய்வப்புலவர்களும் தங்கள்கலகந்தீர்ந்து நூலாராய்ச்சிசெய்து பழையபடிசங்கங்கூடிப் பொலிந்து வாழ்ந்திருந்தார்கள்.

சங்கத்தார்கலகந்தீர்த்தபடலம் - முற்றியது.

ஐம்பத்தாருவது

இடைக்காடன்பிணக்குத்தீர்த்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

குடைக்காடன்பசிக்கன்னக்குழியருத்திவேட்கையறக்கொடுத்தகங்கைச்
சடைக்காடன்புலவரிகறணிவித்தமுறையிதுமேற்றன்னைப்பாடுந்
தொடைக்காடன்பகன்றிகழ்ந்ததென்னவனேமுனிந்துதன்னைத்தொழுதுபோன
விடைக்காடனுடன்போய்ப்பின்பெழுந்தருளிப்பிணக்கறுத்தவியல்புசொல்வாம்.

கலிநிலைத்துறை.

பரிசிலைப்புலவருக்கருள்குலேசன்பல்பகல்கழிஇத், திரிமருப்பிரலைவெம்மழுவெடுத்தவன்மதிச்சென்னிமேல்
வரிசிலைப்படைபொறித்தவனெனப்பெறுவரமைந்தனு, மரிமருத்தனனிடத்தவனிவைத்தரனடியெய்தினன்.

பின்பு சண்பகபாண்டியன் சண்பக சுந்தரர் பொன்னடிக்கு மிகுந்த அன்புகொண்டு சண்பகப்பூ மாலைகட்டிச்சாத்தி வணங்குகின்ற திருத்தொண்டுக்குத்தகுந்த அந்தரசூடாமணியாய் விளங்குகின்றசிவலோகத்தையடைந்தான் அவனுக்குப்பின்பு பிரதாபசூரியன் வங்கிசத்துவசன் இரிபுமருத்தனன் சோழவங்கிசாந்தகன் சேரவங்கிசாந்தகன் பாண்டிவங்கிசேகரன் வங்கிசேசசிரோமணி பாண்டீச்சுரன் குலத்துவசன் வங்கிசவிபூடணன் சோமசூடாமணி குலசூடாமணி இராசசூடாமணி பூபசூடாமணி குலேசபாண்டியன் என்றிப்படிப் பதினைந்து பாண்டியர்கள் மதுரையை யாண்டார்கள் அவர்களில் குலேசபாண்டியன் இலக்கண இலக்கியமுதலிய எப்படிப்பட்ட நூல்களின் முடிவுங்கண்டு தெளிந்தவனுதலினுலே முத்தமிழ்ச்சங்கம் அவனுக் கிடங்கொடுத்துக் கூடவிருந்தான் அப்படிக்கல்விகேள்விகளினுலே சிறந்தவனென்றுகேட்டு இடைக்காட்டுச் சித்தர் முழுதுந்தெரிந்தகபிலரை உறவுகொண்டு அவராலே அந்தப்பாண்டியனைக்கண்டு தமிழ்ச்சொல்லவேணுமென்று நினைத்து தாம்பாடின பாடல்களைப்பாண்டியன்முன்னே வந்து சொல்ல பாண்டியன் அப்பாடல்களின்சொற்சுவை பொருட்சுவைகளெல்லாந்தெரிந்தும் தன்மனத்திற்பொருமையாலே தலையசைத்தல் மனமகிழ்தல் முகமலர்தல்களி லொன்றுஞ்செய்யாமல் பேசாதிருந்தான் அப்போது சங்கத்தாரைவேண்டிவந்த இடைக்காட்டுச் சித்தர் மிகவு நாணி அங்கு நின்றும் கடவுள் கோயிலுக்குப்போய் சன்னிதியிலேவிழுந்து கும்பிட்டு தமிழறியும்பெருமானே தன்னைச் சேர்ந்தார் நன்னிதியே திருவாலவாயுடைய நாயகனே இந்தப்பாண்டியன் கல்வியிற்சிறந்தவனென்று சொல்லக்கேட்டு வந்து பாடல்கள் பாடினேன் அதற்கு அவன் எவ்வளவுந் தலையசையாமல் அவமதித்து அன்புகொண்டு புகழ்ந்தவர்களுக்கு ஒருபயனுமுதவாத உவர்க்கடல் உப்பங்கழி காட்டுமிருகம் பட்சி முள்ளுமரம் வெறுங்கல்லாணமலை வேம்பு பாலைநிலம் இவைகளிலொன்றுனஅசேதனம்போலிருந்தான் சுவாமி இப்படி அவன்என்னையோ அவமதித்தான் அன்று சொல்வடிவான இந்த அங்கயற்கண் ணம்மையையும் பொருள் வடிவான உம்மையுமே அவமதிப்புச்செய்தான் ஆகையாலே எனக்கொன்று மில்லையென்று சன்னிதிமுன்னே நின்றிப்படிச் சொல்லிப்போட்டு இடைக்காட்டுச்சித்தர் ஆருத கோபத்துடனே அங்குநின்றும் விரைந்துபோயினர் பின்பு அவர்சொன்னசொற்கள் கடவுள் திருச்செவிகளிலே மிகவுமுறைத்து விரைந்துசென்ற இடைக்காட்டுப்புலவருக்கும் அவரைத் தொடர்ந்துசென்ற கபிலருக்கும் மனமகிழ்வாக தாமும் ஞானமயமான தம்முடைய இலிங்கவடிவைத் தெரியாமல் மறைத்துவிட்டு தேவியுடனேசென்று வெளியேபோய்த் தமது கோயிலுக்கு வடபுறத்திலேவருகிற வையையாற்றுக்குத் தென்புறத்திலே ஓராலயந்தோற்றி அதிலே அமர்ந்திருந்தனர் பின்பு சங்கப்புலவர்களும் கடவுள்போன வழியேபோய் அங்குத்தோற்றின ஆலயத்தி னிடத்திலேதானேவாசஞ்செய்திருந்தார்கள் அன்றிராத்திரி விடிந்து விடியற்காலம் பள்ளி யெழுந்தபின்பு சேவிக்கவந்த அடியார்கள் ஞானமயமான இலிங்கத்தை அங்கேகாணுமல் இதென்ன மாயமென்று அதிசயித்து மனங்கள் கலங்கி இந்தச்செய்தியைப் பாண்டியராஜனுக்கோடிப் போய்த் தெரிவிப் போமென்று போகும் போது மதுராபுரி பிராணநாயகனைப்பிரிந்த பெண்கள்போலவும் லட்சுமி நீங்கியதாமரைமலர்போலவும் அழகுகுலைந்து களையில்லா திருப்பதைக் கண்டுகொண்டுபோய்ப் பாண்டியனைக்கண்டு நடுநடுங்கி நாக்குக்காய்ந்து ஐயா பாண்டியமகாராஜனே நாங்கள் சொல்லப்பயப்படுகிறோம் ஆனாலும் உங்கள்குலதெய்வத்தைத் திருப்பள்ளியெழுச்சிகண்டு இன்றுசேவிக்கப்போனோம் அங்கேகடவுள் வடிவான இலிங்கத்தைக்காணேம் வெளியே பட்டணங்களெல்லாம் அழகு குலைந்திருக்கின்றதென்று காய்ச்சினவேலை காதிலேசொருகினாற்போலச் சொன்னவுடனே பாண்டியன் சிங்காசனத்திலிருந்து அடியற்ற மரம்போல மண்மேல்விழுந்து உயிரும் அறிவும் ஒடுங்கி பண்பொம்மை கிடந்தாற்போலச் சிறிதுநேரங் கிடந்து கொஞ்சம் ஞாபகமுண்டாகி யெழுந்து இரண்டுகைகளையுங்குவித்து அழுதுகண்ணீர்வெள்ளத்திலே முழுகி தெய்வமே ஓஓ தெய்வமே அடியேன் என்னகுற்றஞ்செய்தேன் சுவாமி திரிபுரத்தையெரிக்க வில்லாகவளைத்த மேருமலைக்குப் போனீரோ அல்லது பழைய சிவபுரத்துக்குப்போனீரோ கயிலைமலைக்குப்போனீரோ தம்மைமறந்து உம்மையேதியானிக்கின்ற அடியாருள்ளத்துக் கெழுந்தருளினீரோ அல்லது எப்போதுந் துதித்துக்கொண்டேயிருக்கிற வேதமுடிக்கெழுந்தருளினீரோஇப்போதெங்கேபோயி

னீர் சுவாமி எங்கேபோனீர் என்று துன்பப்படும்போது சிலர் ஓடிவந்து ஓ ஐயா பாண்டியமகாராஜனே நாங்களொரு அதிசயங்கண்டோம் அதாவது வையையாற்றுக்குத் தென்புறத்திலே பிரமசிருஷ்டி உண்டான நாள் முதல் ஒருநாளுங் கண்டதில்லை இந்தத் திருவாலவாய்க்கடவுள் இங்கிருந்த சங்கப்புலவர்கள்கூட பார்வதிதேவியுடனே வந்து வாசஞ்செய்கிறு ரென்றுர்கள் அந்தவார்த்தை காதிலே புகுந்திமுக்க வெழுந்து பாண்டியன் பயத்திலே முழுகிக்காலாலேநடந்துபோய் வையையாறு தன்னுடைய அலையாகிய கையினலே புட்பங்களைக்கொண்டருச்சனைசெய்து வணங்க தென்கரையிலே பார்வதிதேவியுடனே வாசஞ்செய்கின்ற தங்கள்குலரத்தினமான கடவுளைக்கண்டு ஓடிவந்துவணங்கி அன்பினுலே உருகுகின்ற கண்ணீர்பெருகி ஆனந்தக்கடலிலே முழுகிக்கிடந்து பின்னுமெழுந்து நாக்குக்குழறித் தடுமாறிநின்று ஐயா சுவாமி வேதங்களுந் தேடிக்காணப்படாத திருவடிகள் செவக்கவும் பட்டணமெல்லாம் துன்பப்படவும் செகதீஸ்வரியான மாதாவுடனே இங்கேவருவதற்குக் காரணமென்ன அடியேனுலாகிய குற்றமுண்டோ அல்லது என்னைச் சேர்ந்தவர்களாற் குற்றமுண்டோ? அல்லது என்பகைவர் திருடர் காட்டுமிருகங்களாலே இடையூ றுண்டாயினவோ அல்லது வேதப்பிராமணர்கள் ஆசாரந்தப்பி நடந்தார்களோ அல்லது தருமங் குறைந்ததோ தவங்குறைந்ததோ இல்லறந் துறவறந் தவறினவோ எங்கள் குலதெய்வமே தெய்வமே எனக்கொன்றுந் தெரியவில்லை.

கள்ளேறுகடுக்கைநறுஞ்சடையானேபோற்றிபெருங்கருணைபோற்றி
வெள்ளேறுகொடியுயர்த்தவிடையானேபோற்றியருள்விகிர்தாபோற்றி
புள்ளேறுகொடியுயர்த்தபுனிதனயன்றேருதபுனிதாபோற்றி
வள்ளேறுசிறுகுழவிமதிநுதலங்கயற்கண்ணிமணுளபோற்றி.

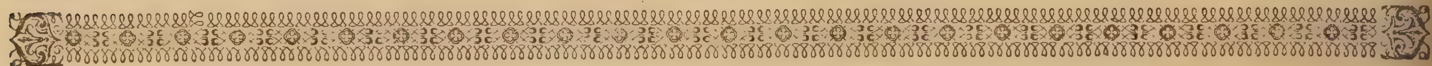
பாதமலரிணைபோற்றிபன்னிரண்டுகையானைப்பயந்தாய்போற்றி
வேதமுடிகடந்தபரஞானத்திலானந்தவிளைவேபோற்றி
போதவடிவாய்நால்வர்க்கசைவிறந்துநிறைந்தபரம்பொருளேபோற்றி
மாதவளநீறணிந்தமன்னவங்கயற்கண்ணிமணுளபோற்றி.

பொக்கமுடையார்செய்யும்பூசைதவங்கண்டுநகும்புராணபோற்றி
தக்கன்மகம்பொடியாகத்திருப்புருவநெரித்தகொடுந்தழலேபோற்றி
செக்கமலக்கண்ணிடந்தகண்ணனுக்குத்திகிரியருள்செல்வாபோற்றி
மைக்குவளையனையமணிகண்டாவங்கயற்கண்ணிமணுளபோற்றி.

என்று பாண்டியன் இப்படித் தோத்திரங்கள் பண்ணக்கேட்டு மதுரேசர் ஆகாயவாக்காக பாண்டியா இப்போதுன்னுடைய தோத்திரத்தைக் கேட்டு நாம்மிகவுஞ்சந்தோஷித்தோம் மெத்தவு நன்றுயிருக்கின்றது ஆனுலும் இன்னமு மொன்றுண்டு அதேதென்றுல் உலகத்திலே உள்ள சிவஸ்தலங்களிலேதிருவாலவாய் மிகவு மதிகம் இங்கே சயம்புலிங்கங்கள் அநேகம் அல்லாமலும் அசுரர்இயக்கர்சித்தர் அரக்கர் தேவர் முனிவர் மனிதர் ஆகிய இவர்கள் தங்கள் பெயர்கள் விளங்கிப் பிரதிஷ்டையாகச் செய்த லிங்கங்கள் அநேகம் இந்தலிங்கங்களில் மேம்பாடுள்ளவைகள் அறுபத்துநான்கு இந்த அறுபத்துநான்கிலு மேம்பாடுள்ளவைகள் எட்டு இந்த எட்டும் திக்குப்பாலகர்களாலே பூசிக்கப்பட்டன இப்போது நாம்புகுந்திருக்கிற லிங்கம் நமது தோழனை குபேரனலே பூசிக்கப்பட்டது இந்த லிங்கங்களெல்லாம் ஒருழிக்காலத்திலே மறைந்துபோயினவானுலு மிங்கே இந்தலிங்கம் நமது தோழன் பூசைசெய்ததானதினலே இதிலே நாம் வாசஞ்செய்கிறேம் இனி இது வடமதுரை யென்று பெயராகக்கடவது ஆனுலும் நாம் கடம்பவனம் மதுரை நான்மாடக்கூடல் திருவாலவாயென்கிற அவ்விடத்தைவிட்டு ஒருநாளு நீங்கமாட்டோமென்ப துனக்கே தெரியும் நீயோ எனக்கபராதியானவனன்று இடைக்காட்டுப் புலவன் செய்த செய்யுளை நீ அலட்சியஞ்செய்தா யாகையாலே நாம் அந்தப்புலவனிடத்திலே கொண்டிருக்கிற தயவினலே அங்கேமறைந்து இங்கே வந்தோமென்று சொல்லக்கேட்டபாண்டியன் அப்படியோவென்று சுவாமி சிறியோர்செய்தகுற்றம்பொறுப்பது பெரியோர்களுக் கழகுதானே ஆகையாலே பொறுத்து ரக்ஷிக்கவேணுமென்று பின்னுந்துதித்துவணங்கின் அப்படிவணங்கின பாண்டியனுக்கு இரங்கி யருள்செய்து வடமதுரைக்கடவுள் அவனை அவன்கோயிலுக்குப்போகச்சொல்லித் தாமும் சங்கப்புலவர்களும் மதுரைவந்துசேர்ந்தார் பின்பு பாண்டியன் விதிப்படி வாழை கமுகு சாமரம் மேற்கட்டி விளக்கு

பூமாலை நிறைகுடம் துகிற்கொடி இவைகளாலே அலங்காரமாக ரத்தினகஜிதமான சங்கமண்டபத்திலே செம்பொன்னாசனத்தின்மேலே மாப்பிள்ளைக்கோலமாக இடைக்காட்டுச்சித்தனை அலங்கரித்துப் புலவர்கள்சூழ இருக்கச்செய்து தானும் சிங்காசனத்தின் மேலிருந்து மல்லிகைமுல்லைமுதலிய வெள்ளைமலர்களால்செய்த மாலையும் வெள்ளைவஸ்திரமும்வெண்முத்து மாலையும் அணிந்துகொண்டு மங்களவாத்தியங்கள் முழங்கவும் வேதப்பிராமணர்கள் ஆசீர்வதிக்கவும் மங்கிலியப் பெண்கள் பல்லாண்டுசொல்லவும் தமிழ்ப்பாடலைக்கேட்டு இடைக்காட்டுச்சித்தருக்கும் சங்கப்புலவர்களுக்கும் வரிசைப்படி வஸ்திரபூஷணுபரணங்கள் பணிப்பெண்கள் மிருந்ததிரவியங்கள் யானை குதிரை விளைநிலம் முதலானவைகள் நிரம்பக்கொடுத்து ஏழடிதூரம் பின்னே காலாலே நடந்து சென்று பரிசுத்தகவிகளான சங்கப்புலவர்களே நான்இப்போது இந்த இடைக்காட்டுச்சித்தருக்குச்செய்த குற்றமெல்லாம் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று துதித்து வணங்கினன் அப்போது சங்கப்புலவர்கள் ஐயா பாண்டியமகாராஜனே உம்முடைய குளிர்ந்தசொல்லாகிய மழையினலே எங்கள்கோபாக்கினி அவிந்தது இன்னமும் இந்தத்திருவாலவாயிலில் விளங்குகிற எங்கள் கடவுள்கிருபாநோக்கத்தினலே உமக்கு மிருந்தபுகழும் குறையாத செல்வமும் உண்டாகக்கடவதென்று வாழ்த்தினர்கள் பின்பு பாண்டியன் செய்ததவமே ஒருவடிவுகொண்டாற்போல சோமசுந்தரக்கடவுள் அருளாலே அரிமருத்தன பாண்டியனென்கிற புத்திரனைப்பெற்று பலகாலஞ்சென்றபின்பு அந்தப் புத்திரனுக்குத் தன்னரசாக்ஷியைக்கொடுத்துக் கடவுள் திருவடியைச் சேர்ந்தான்.

இடைக்காடன்பிணக்குத்தீர்த்தபடலம் - முற்றியது.

ஐம்பத்தேழாவது

வலைவீசினபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்பிரித்தன்னவேணிவேதியனிடைக்காடன்பின், சென்றுமீண்டனையான்கொண்டபிணக்கினைத்தீர்த்தவண்ணம்
இன்றுணாசெய்துமுந்நீரொறிவலைவீசினூழன், மன்றலங்குழலினளைமணந்துமீள்வண்ணஞ்சொல்வாம்.

அவ்வேலையன்புடையாரறுபதினுயிரவர்க்குமளித்துப்பாச
வெவ்வேலைகடப்பித்துவீடாதபரானந்தவீடுநல்கி
மைவ்வேலையனையவிழியங்கயற்கணங்கையொடுமதுரைசார்ந்தா
னிவ்வேலைநிலம்புரக்கமுடிகவித்துப்பாண்டியனென்றிருந்தமூர்த்தி.

பின்பு வில்விசயனுக்கொப்பான அரிமருத்தனபாண்டியன் அரசாளுங்காலத்தில் சோமசுந்தரக்கடவுள் வேறே தனியிடத்திலிருந்து அங்கயற்கண்ணம்மைக்கு ரகசியமான வேதார்த்தங்களைச்சொல்ல என்னகாரணத்தினலோதெரியாது கடவுள்சொல்லுகின்ற நான்குவேதப்பொருள்களையெல்லாம் அம்மை தீவினைசெய்தவள்போலக் கொஞ்சங்கவலையுண்டானவளாய் அன்பில்லாமற்கேட்க அதுதெரிந்து கடவுள் தேவியைப்பார்த்து அஞ்ஞானத்தையுடைய பெண்கள்போல நாம்சொல்லுகின்றவேதப்பயனை அசட்டையாய் மனவொருமையில்லாமற் கேட்டாய் ஆதலாலே இந்தக்குற்றம்போக தருமவிரதங்களில்லாமல் மீன்பிடித்து இழிதொழில் செய்கின்ற வலையர்மகளாகக் கடவை யென்று சாபங்கொடுத்தார் அப்போது தேவிபயந்து சுவாமி உம்மைப்பிரிந்திருக்க என்னலாகுமோ சொல்லுமென்றுவணங்கிக்கேட்க அதற்கு கடவுள் தம்மைப் பிரிந்துபோகப்போகிற தேவிதுன்பத்தைப்பார்த்து நீ கடற்கரையில் வாழ்கிற வலையர்களுக் கரசன்மகளாகி அங்கே வளருங்காலத்தில் நாம்வந்து உன்னைக் கலியாணஞ்செய்துகொள்ளுவோம் நீவருந்தவேண்டாவென்று சொல்லித் தேவியை விடைகொடுத்தனுப்பிவிட்டுத் தாம்தனியேயிருக்க அப்போது அந்தச்செய்திதெரிந்து விநாயகக்கடவுள் தந்தைமுன்னேவந்துஇந்தப் புத்தகங்களாலே யல்லவோ இப்படி நடக்கலாயிற்றென்று அங்கேயிருந்த புத்தகங்களை யெல்லாம் தம்முடைய ஐந்துகைகளாலும் வாரிச் சமுத்திரத்திலேபோய்விழவெறிந்தார் உடனே முருகக்கடவுளு

ம் அங்கேவந்து தந்தைகையிலிருந்த சிவஞானபோ
தநூலைப்பறித்து விரைவிலே அதுவும் கடலிலே
போய்விழ வெறிந்தார் அப்போது கடவுள் வாயில்
முன்னேகாத்திருக்கின்ற நந்தியை வெகுண்டுபார்த்
து நாம் தனியே தேவியோடு வார்த்தைசொல்லிக்
கொண்டிருக்கிற சமையமிதுவென்று நீயெண்ணம
ல் இந்தமிடுக்கரிருவரையும் ஏன் உள்ளேவரவிடுத்
திருந்தாய் இந்தக் குற்றம்போக நீயும் இப்போதே
போய் ஒருசுறுமீனாகிக் கடலிலே கிடந் தலையக்கட
வையென்று சாபங்கொடுத்துப் பின்பு யானைமுகவி
நாயகக்கடவுளுக்குச் சாபங்கொடுத்தால் அந்தச்சா
பம் தம்மையே தொடருமென்று சாபமிடாமல் மு
ருகக்கடவுளைமாத்திரம் மதுரையில் செட்டிகள்குல
த்தில் ஊமைப்பிள்ளையாய்ப்பிரக்கச் சாபமிட்டருளி
னார் இப்பால் கடவுள்ஏவலாலே தேவியானவள் வ
லைப்பெண்ணாகவும் நந்திதேவர் சுறுமீனாகவும் பிறந்
ததெங்கேயென்றால் வையையாறு சூழ்ந்த நாட்டி
லே உவர்க்கேணிகளும் உப்பங்கழிகளும் அகழாக
வளைந்து தாழைகளிருண்டு மதிலாகச்சூழ்ந்திருப்ப
து அதுவோதண்டுறைப்பாக்கமென்று சொல்லப்ப
டுவது அங்கே எவ்விடங்களிலும் கேடகத்துள்ளே
யடங்கி வாளாயுதத்தைக் கையிலேகொண்டு ஒருவ
ருக்கொருவர் சண்டைபண்ணுகிறதுபோல முள்ளு
களையுடைய மடல்களிலேமறைந்து பூக்கள் காற்று
லசைய தாழைகள்நெருங்கி நிற்கின்ற அவ்விடங்க
ளிலே புலவுமீன்களை உலரப்போட்டு அவைகளைப்
பலபட்சிகளும்வந்து தின்னமல் அதட்டியோட்டுகி
றவோசையும் அவைகளை விலைக்குவிற்கிறசத்தமும்
வாங்குகிறவர்கள் சத்தமும் மீன்பிடிக்க வலைவீசுகி
றசத்தமும் அந்தவலைகளையிழுக்கிறசத்தமும் கடலி
ன் அலையோசையையடக்க அங்கே நுளையருடைய
சிறுபெண்கள் களிமண்ணாலேசெய்த பொம்மைக்கு
தாழை தனதுபூவிலுள்ளசோறூட்ட கடல் முத்து
மாலைசூட்ட குங்குமமரங்கள் பூமாலைசூட்டுகின்றன
பின்னும் அங்கேவந்து சமுத்திரத்தில் ஸ்நானஞ்செ
ய்து போகிறவர்களுக்கு உபசாரஞ்செய்கிற தருமப்
பிரபுக்கள்போல தாழைகட்டுச்சோறாக பூமலர்ந்து
கொடுக்க முத்துமாலை பொன்மாலை பவளமாலைகளை
புன்னைமரங்கள் மலர்ந்துகொடுக்கின்றன காய்ந்தமீ
ன்விற்கிற வலையர்கள் குடிசைகள்மேலே கடலிலிரு
ந்துதாவிப் பவளக்கொடிகள்படர நுளைச்சிகள் அடி
க்கடி குப்பைகுப்பல்களாகக்கூட்டி யொதுக்கும்படி
வாசல்களெல்லாம் கடல்முத்துகளை அலைகளாலே
ஒதுக்கிக்கொண்டே யிருக்கின்றன பின்னும் அந்த
நுளைப்பெண்கள் விலைகூறிவிற்கிற கெண்டைமீனுக்
குநேராக அவர்கள்கண்களே பிறழ்ந்து விலையுயர்த்

தவும் பேசுகிறவாய்வாசமும் கூந்தலில் முடித்திருக்
கிற தாழம்பூவாசமு மீனினாற்றத்தைப்போக்கி நல்
லவாசம்வீசவும் உப்பங்கழியிலேமலர்ந்த குமுதப்பூ
விலே மொய்க்கிற வண்டுகள் பனங்கள்ளுக்குடித்த
வாயிலு மொய்க்கின்றனவாகிய பட்டினத்திலே ஒ
ருவன் முன்செய்த தவத்தினாலே தேவர்களிலும் ப
ரிசுத்தனாய் கொஞ்சம் பாபசம்பந்தத்தாலே மீன்வி
ற்றுப்பிழைக்கிற சாதியிற்பிறந்து மேம்பட்டுநுளைய
ர்கள் கடலிலேபிடிக்கிற மீன்களெல்லாங் கொண்டு
வந்து குவிக்கின்ற பெரியவாசலுடையவனாய் அவர்
களுக்கு ஆறிலொருபங்கு கொடுக்குங் காவலனாய்
விடைக்கொடிக் கடவுளுக்கு மெய்யன்பனாகிய நற்
குணனாய் வருங்காலத்தில் அவனுக்குப் பிள்ளையில்
லாமல் வெகுநாள் இம்மைமறுமைப்பயன் பெறாத
வன்போல வருந்தி ஒருநாள் கடல்பார்க்கப்போகும்
போது கரையோரத்திலே ஒருபுறத்திலே பருவதரா
ஜன்தவத்தினாலே ஓடையிலும் பாண்டியன்செய்தத
வத்தினாலே வேள்வியிலும் பிள்ளையாய்ப் பிறந்த
லோகமாதாவானவள் தனது நாயகனேவலாலே மீ
ன்விற்கிறவலையன்செய்த பூர்வ புண்ணியபலன் சித்
தியாகத் தன்னிச்சைப்படி அவன் அன்புக்கிரங்கின
வள்போலத் தனது செவ்வாய்மலரைத்திறந் தழுது
கொண்டு ஒருகுழந்தைவடிவாய் ஒருபுன்னைமரத்து
நிழலிலே கிடந்தாள் அப்படிக் கிடக்கின்றதை அந்
த வலையர்க்கரசன் கண்டு ஓ! ஓ! இந்தப்பிள்ளை ஜலக
ன்னியோ அல்லது கங்காதேவியோ அல்லது வன
கன்னியோ அன்று கண்களிமைக்கிறதினாலே இந்த
வுலகத்தில் யார்பெற்ற பெண்ணோ தெரியவில்லை ஆ
னாலும் பிள்ளையில்லாதவெனக்கிரங்கி மதுரேசர் அ
ருள்செய்தபிள்ளையே யிதுவென்று நினைத்து வலத்
தோள் துடிக்க அன்புமிகுந்து இரண்டுகைகளாலு
மெடுத்து மார்போடணைத்துக் கொண்டுவந்து தன
து கற்புடைமனைவி கையிலே கொடுத்தான் அவன்
கொடுத்தபோது பிறவிக்குருடனுக்குக் கண்கிடை
த்தாற்போலவும் நித்தியதரித்திரனுக்கு நிதிகிடைத்
தாற்போலவும் அவன்மனைவி மகிழ்ந்துவாங்கினாள்
அவள்வாங்கும்போது வலையர்களெல்லாம் கடல்
போல் முழங்க வலைச்சிகளெல்லாருங் கைகள்கொ
ட்டிக் கொம்மியடித்துக் குரவையாட மிகவுமகிழ்ந்
து பிள்ளைத்திருநாள்கொண்டாடி அந்தவலையர்க்கர
சன்மனைவியானவள் தான்பெறாமற் பெற்றெடுத்த
பிள்ளையைத் தன்கொங்கைகளுங் கண்களுங்குளிரத்
தழுவிமுத்தமிட்டு உச்சிமோந்து மனத்திலன்புபெ
ருக அழகிதாய் ரத்தினவிளக்குப்போல் வளர்த்து
வருகிறநாளிலே மீன்விற்றுத்தேடின பொருள்களா
லே பலவகையான பிள்ளைப்பணிகளும் முத்தும் பா

சிமணியும் ரத்தினங்களுங்கலந்துகோத்த கழுத்து மாலையும் கைகளுக்கு வளையல்களும் தங்கள் குலத்துக்கேற்க அழகுவடிவான பிள்ளைக்குப் பின்னும் அழகுபெற அலங்கரித்துப் பாராட்டவளர்ந்து உயிர்களையெல்லாம் தாய்போல்வளர்க்கு மீனாட்சியம்மை தானொரு வலைப்பெண்ணாகி அங்குள்ள வலைச்சிறுபெண்களோடுகூடிக் கடற்றுறைக்குப்போய் சேற்றாலே பொம்மைபண்ணி விளையாடியும் சிறுசுளகிலே முத்துகளைமுகந்து கொழித்தும் தாழம்பூ குங்குமப்பூப்பறித்தும் கூந்தல்பின்னே அவிழ்ந்துதொங்கக் கடனீராடியும் தன்னாயகன் தனக்குநியமித்த நாளும் தனது கொடிபோன்ற இடையுங் குறைவாக தன்னாயகன்மேல்வைத்த அன்பும் ஆசையுங்கொங்கைகளும் வளரச் சிலகாலத்திலே மிகவும் வளர்ந்து அந்தத்தண்டுறைப்பாக்கத்தில் வாசஞ்செய்திருந்தனள் அக்காலத்திலே திருவாலவாய்க்கடவுள் ஏவியபடியே கொன்றைமாலையும் இளம்பிறைச்சந்திரனும் விளங்குகின்ற சடாமகுடமும் நான்குகைகளுங்கொண்ட நந்திதேவர் தாமுமொரு சுறுமீனாகி முருகக்கடவுளும் யானைமுகக்கடவுளும் அக்காலத்தே யெறிந்துவிட்ட புத்தகங்களையெல்லாம் தமது தலைமேற்கொண்டு கடலிலேமுழுகி விளங்கனிக்குக் கன்றெறிந்த கண்ணனுங்காணப்படாத கடவுள்திருவடிகளை மனதிற்கொண்டு அக்கடலிலே முன்னேகலக்கின மந்தரமலைபோற்கிடந்து கலக்கி அங்குவருகிற தோணிபடவுகளை வேகங்கொண்டுமோதிஉடைத்து கப்பல்களைச் சரக்குடனே கவிழமுட்டிச்சீறி அங்குச்சஞ்சரிக்கின்ற பல சுறுமீன்களையுமுடுகத்துரத்தி மற்றமீன்களையெல்லாம் தன்கொம்பிலேகோத்துவீசி தரங்கவாரிநீரைக்கலக்கித் தந்திரங்கொண்டு புலவர்க்கமுதுதந்து மந்தரகிரியேயிகராய் அலையோடுகூடிச்சென்று வலைச்சேரிகளையழித்து மேலே துள்ளியெழுந்து மேகங்களைக்கிழித்து அந்தக்கடல் வழியே கப்பல்கள் செல்லவொட்டாமல் இப்படித் திரியும்போது அந்தக்கடற்றுறைச்செல்வனான வலையர்க்கரசன் சஞ்சலித்து இந்தச்சுறுமீனை எப்படி நாம் பிடிப்பதென்று தன்கிளையோடுகூடி ஆலோசித்துப் பெரியகயிற்றுவலையைக்கொண்டு அங்குள்ள கடலெல்லாம் பரவப் படவின்மேலிருந்து வீசினான் அப்படி வீசியெறியவே சுறுமீன் அவனேறிநின்றுவீசின படவைத் தன்கொம்பாலேகுத்தி உடைத்துவிட்டது அவனேறிவந்த படவுடையவே வேறேயொரு தோணிமேற்பாய்ந்தான் அந்தத்தோணிமேலும் பாய்ந்துடைக்க அதைவிட்டு வேறொரு சோங்கின்மேலேயேறிப் பின்னுமொரு பெரியவலையைவீசி இப்படி ஒருயிரே பலவுடல்களிலும் புகுதுமாப்போலே அந்த வலையர்க்கரசன் படவுதோணி சோங்குகளி லேறியேறி வலைவீசினாலும் அகப்படாமல் முன்னேவீசினால் பின்னேகிளம்பியும் பின்னேவீசினால் முன்னேயெழுந்தும் வலப்புறஞ்சென்றால் இடப்புறங்கிளம்பியும் இடப்புறஞ்சென்றால் வலப்புறமெழுந்தும் ஒருகால்வீசினபோதகப்பட்டு அவன் சந்தோஷித்திழுக்கும்போது அந்தவலையினின்றும் வழுவிப் பொதுமகளிருள்ளம்போல மெய்க்காட்டிப் பின்பு உணர்ந்தார்க்குணர்வரிய பரம்பொருள்போற் காணாமற்போய்மறைய வலையர்க்கரசன் தன்னேவலாளருடனே இப்படிப்பலகாலும் அந்த மீனைப்பிடிக்கத்தக்க தந்திரங்களெல்லாஞ்செய்தும் அகப்படாமற்போக அவன் இனி யார்தான் இந்தமீனைப்பிடிக்க வல்லவரென்று அந்தக்கடற்கரையிலுள்ளவர்க ளெல்லாருடனுங்கூடி ஆலோசித்து முடியாமல் மிகவுங்கலங்கித் துன்புற்று அந்தத் தண்டுறைப்பாக்கத்தான் இந்தக்கடலிலே மந்தரமலைபோலே கிடந்தலைகிற சுறுமீனைப் பிடிப்பவன்யாரோ அவனே என்மகளுக்கு மாப்பிள்ளையென்று மனத்திலே நிச்சயித்துக்கொண்டிருந்தான் அப்படி நந்திதேவரும் மீனாக்ஷியம்மையும் அவ்விடத்திருக்குநாளில் அஷ்டகெஜங்களுந் தாங்குகின்ற இந்திரவிமானத்துக்கடவுள் நினைந்து உயர்ந்தசாதிகளையும் தங்களிலும் இழிவான ஜாதிகளென்று கசந்திருக்கிற வலையர்குலப்பெண்ணை விவாகஞ்செய்யவேண்டிநாம்போய்ப் பெண்கேட்டால் அவன்வெறுத் திகழாதபடியான மீன்பிடிக்கும் வலையனாகிப்போவோமென்று திருவுள்ளங்கொண்டு இருண்ட கறுப்புக்கச்சையும் அதிலேசெருகின சிற்றரிவாளும் தோள்மேலணிந்த உடைவஸ்திரமும் குடுமியிலே முடித்த நெய்தற்பூமாலையும் பெரியதேவரிருவரும் வேதங்களுந்தேடிக்காணாமலிளைக்க ஒருவலையன்வடிவாய் தன் கணாதிபர்கள் ஏன் நம்முடையகடவுள் மீனாட்சிதேவியை வலைச்சியாகச் சபித்துத் தாமும் ஒருவலையனானென் றதிசயிக்க வேடங்கொண்டு மீன்பிடிக்க வீசுகின்றவலையைத் தோள்மேற்போட்டுக்கொண்டு அது முதுகின்புறத்திலே கனங்கொண்டுதொங்க மற்றொருதோளிலே சுமையாக மீன்போடுகிற கூட்டைமாட்டி அது பின்புற மிழுத்துக்கொண்டு போக அந்தத் தண்டுறைப்பாக்கத்தைநோக்கி உப்பங்கழிக்கரைகளெல்லாம் முள்ளிச்செடிகளும் தாழஞ்செடிகளும் நெய்தற்பூக்கள் நீர்ச்சுழிகளிலேமுழுகிச் சுழல்கின்ற பள்ளங்களும் சுஃறென்று சத்திக்கின்ற மடல்களையுடைய பனைமரங்கள் நடக்கும் வழிகளிலே மாட்டின தோண்டி கலயங்கள் நிரம்பிக் கள்ளைவார்க்கவும் அந்தக்கள்ளை வாயைத்திறந்து

குடிப்பதுபோல செவ்வல்லிகள் மலர்ந்துநிற்பனவுமான கடற்கரைச்சோலைகள்சூழ்ந்த வலைச்சேரிக்கு வந்து சேரும்போது அமுதம்போன்ற தேவியைப் பெறாமற் பெற்றுவளர்க்கத் தவஞ்செய்த வலையர்க்கரசன் தன்மனத்திலே அதிசயித்து அங்கேவருகிற யௌவனபருவத்தையுடைய வலையனைக்கண்டு ஓய் நல்ல அழகியநம்பி நீயார் சொல்லென்றுகேட்டான் அதற்கு நான்குவேதங்களுந் தெளியக்கூடாத வடிவுகொண்டுவந்த மீன்வேட்டையாடி ஓய்அரசனே மதுரையிலுள்ள வலையர்களுக்கெல்லாம் தந்தைபோற்சிறந்துள்ள ஒருவலையனுடைய மகன் நான் ஆனாலும் படைத்துக்காத்துத்துடைக்கவும் வல்லேனாவேன் அல்லாமலும் இங்குள்ள மீன்களையல்லாமல் ஆகாயத்துள்ள மீன்களையும் வலைவீசிப் பிடிக்கமாட்டுவேனென்று சொல்ல அதுகேட்ட வலையர்க்கரசன் இவன் வலையனென்பதுமெய்யோ முன்னேசொன்னதொன்று இப்போது சொல்வதொன்றாயிருக்கின்றது ஆனாலுமிந்த இரண்டையும் பரிசோதித்தறிவோமென்று சிவனுக்கடிமைத்தொழிலை உட்கொண்டிருக்குமவனான வலையர்க்கரசன் அப்படியானால் இந்தத்துறையிலே ஒரு பெரியமீன் நெருப்பைப்போலே கொதிக்குஞ் சீற்றத்தைக்கொண்டு கிடக்கின்றது ஐயா அதை நீ கண்டுபிடிக்கமாட்டுவையேயானால் என்னுடையமகளை உனக்குக் கலியாணஞ்செய்து தருகிறேனென்றுசொன்னான் அதுகேட்டு ஆண்சிங்கம்போல்வந்த வலையன் உடனே வாயுவேகமாகவிரைந்து செல்லுகின்ற ஒருபடவின்மேலே பாய்ந்தேறி சங்குகளைவீசுகிற அலைகளைத்தடுத்து அந்தப் பெரியகடலைக்கிழித்துக்கொண்டுசென்று மீன்பிடிக்கும் வேலையாளான யௌவனகுமாரன் தனது மலைபோன்ற தோள்மேலே கனத்ததொங்கல்களுடனேகிடந்து தொங்குகின்றவலையையெடுத்து நன்றாய்ப்பார்த்து மார்புபுரளவீசினார் அப்படிவீசவே பக்கமெல்லாங்கொண்டமணிகள் பிரகாசமாகச் சுற்றிலும் வேகங்கொண்டு ஒலித்துப் படர்ந்து விழுந்து பரவ அதற்குள்ளே நாகமானது படத்தைவிரித்து வாயைத்திறந்துவிழுங்க அகப்பட்ட ஒருமீனைப்போல குரூரமான செய்கையுடனே உழலுகின்ற அந்தச்சுறுமீன் அகப்பட்டுக்கொண்டது அது அகப்பட்டவுடனே அடியார் அன்பின்வலைக்குள்ளாகும் வலையன் தான்விசிறியெறிந்த வலைக்குள்ளானமீனைச் சுருக்கியிழுத்துக் கடற்கரைமேலேபோட அப்படிப்போடும்போது தேனைக்கண்டு மொய்க்கும்வண்டுகள்போல வலையர்களெல்லாம்வந்து நெருங்கிக்கண்டீர்களே நாமும் நமதரசனும் நம்முடையசாமர்த்தியமுழுதுங்கொண்டு பலகாலுமுயன்றுவீசினவலையிலகப்படாத இந்தமீன் இந்த இளங்குமரன்ஒருகால் வீசினவலைக்கு ளகப்பட்டதல்லவோ ஆகையாலே இந்தப்பிள்ளையாண்டான் நமதுகுலத்துக்கொருதெய்வமாகக் கொள்ளப்படுமென்று கொண்டாடினார்கள் அப்போது அந்தக்கடற்கரைச்செல்வன் மிகவும் ஆனந்தித்துப் பம்பைமுழங்கக் கள்ளொழுகும் வாயையுடைய நுண்ணிடைவலைச்சிகள் குரவையாட படங்கொண்ட பாம்புக்கச்சைகட்டின வலையனுக்கு குங்குமப்பூமாலையுந் தகரஞாழலுமணிந்த கூந்தலையுடைய பெண்ணைத் திருக்கலியாணஞ்செய்துகொடுத்தான் அப்போது கலியாணக்கோலங்கொண்ட மருமகனும் வேல்போலுங்கண்களையுடைய மகளும் ஆகாசத்திலே விடைமேலேறித் தங்கள்சுபாவவடிவுகொண்டு விளங்க கரைமேற்கிடந்தமீனும் தன் வடிவுகொண்டு நந்தியாய் முன்னேதோன்ற விடைமேலழகராய்க் காக்ஷிகொடுத்து அவர்கிருபாநோக்கம்பெற்றதினாலே பூருவகருமத்தால்வந்த அந்தப் பிறவியிலுண்டான சிற்றறிவுநீங்கிக் கடற்கரைச்செல்வனுக்கு நல்லறிவுதோன்றி மாணிக்கவல்லியோடு கூடின ஆணிப்பொன்வில்லியான கடவுள் திருவடி நிழலின்கீழேவிழுந்து வணங்கி.

இரக்கமிலிழிந்தயாக்கையெடுத்துழலேழையேனைப், புரக்கவின்றென்போல்வந்தபுண்ணியவடிவம்போற்றி
அரக்கெறிபவளச்செவ்வாயணங்கினைமணந்தென்பாசங், கரக்கவெள்விடைமேனின்றகருணையேபோற்றியென்றான்.

என்றுதுதிக்கின்ற அன்பனை மலர்மிசையேகுவானான கடவுள் ஓய்கடற்கரைச்செல்வனே நீ பலகாலமாகப் பிள்ளையில்லாமல் வருந்துகின்றதைக் கண்டு நாம் பார்வதியை உனக்கு மகளாகக்கொடுத்து தருந்தபடியேநாமும்வந்து விவாகஞ்செய்துகொண்டோம் இனிமேல் நீ இன்னமும் இந்தவுலகத்திலே குபேரன்போலக் குறையாதசெல்வங்கொண்டு சுகபோகத்திலேமுழுகிவாழ்ந்து பின்பு நமதுலகத்தையடைவாயென்று பெண்ணைக்கொடுத்தமாமனாருக்கு நல்லருள்செய்து அந்தத் தருமசொரூபமான மால்விடைமேலேறினபடியே நந்திதேவரும் அடியார்களுஞ்சூழ ஆகாசமார்க்கமாக உத்தரகோசமங்கைக்குப்போய் அங்கேயிருந்து அநாதிமூர்த்தியான கடவுள் நான்குவேதங்களுந்துதிக்கும் பாதங்களைத் தேவிவணங்கிக்கேட்க அவளுக்கு வேதப்பொருள்களெல்லாந்திரட்டித் தெய்வாமிர்தம்போலத் தேவிகாதுகள் நிரம்பப் புகட்டியருளினார் அப்போது அங்கே அறுபதினாயிரம் அடியார்களுக்கும் கிருபைசெய்து

பாசக்கடலைக் கடக்கப்பண்ணி அழியாத பரானந்த வீட்டைக்கொடுத்துப் பின்பு அங்கயற்கண்ணம்மையுடனேகூடி சுந்தரபாண்டியனாக வுலகாண்ட கடவுள் மதுரைக்கெழுந்தருளினார்.

வலைவீசினபடலம் – முற்றியது.

ஐம்பத்தெட்டாவது

வாதவூரடிகளுக்குபதேசித்தபடலம்.

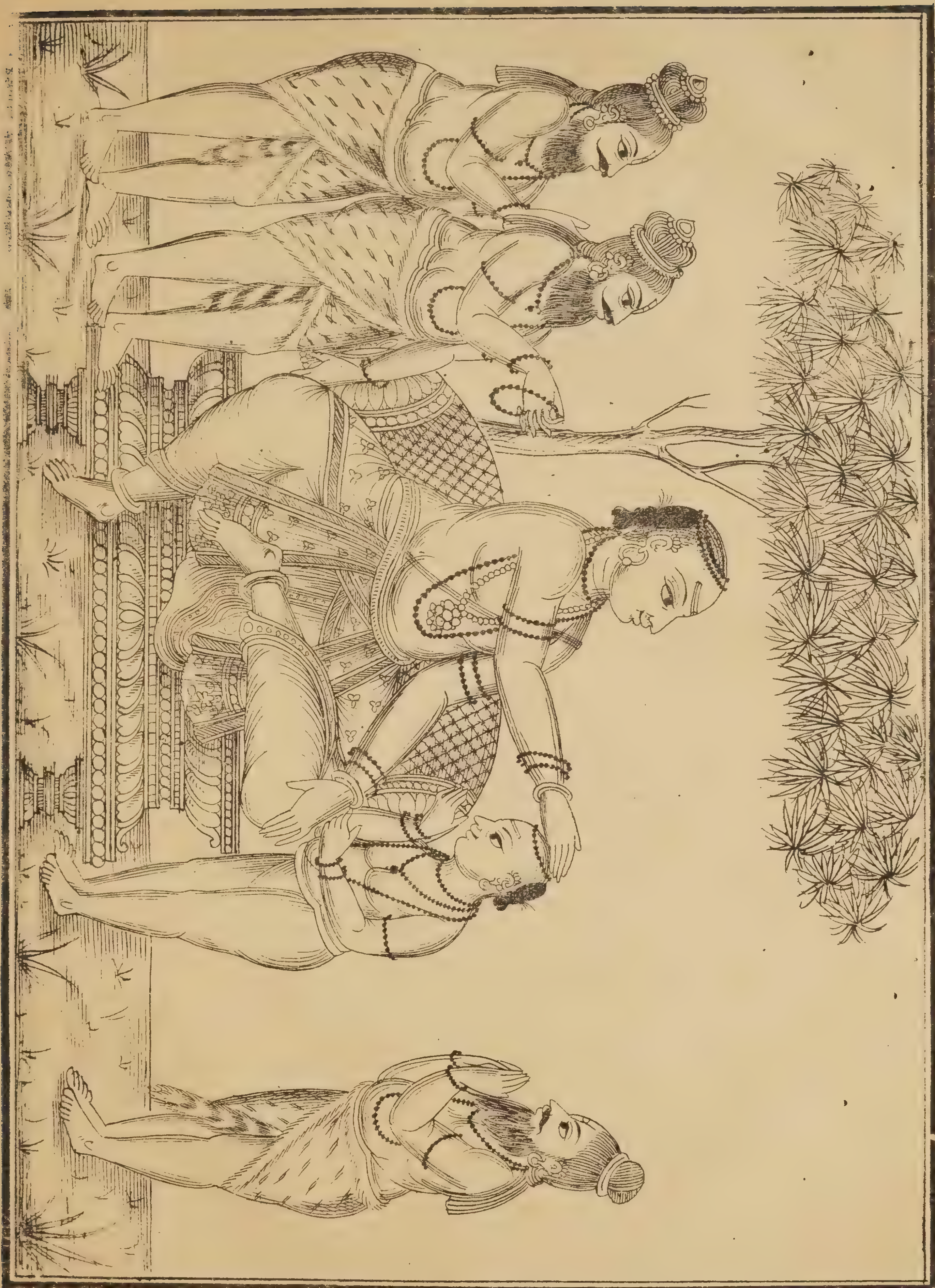
கொச்சகக்கலிப்பா.

கலைவீசுமதிச்சடையோன்கடற்றுறைவன்றலைச்சென்று, வலைவீசியவன்பாசவலைவிசும்பரிசிதுமே
லலைவீசும்புனல்வாதவூரரைவந்தவிச்சைவலி, நிலைவிசிப்பணிகொண்டநெறியறிந்தபடிமொழிவாம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இறக்கினுமின்றேயிறக்குகவென்றுமிருக்கினுமிருக்குகவேந்த
னுறுக்கினுமொறுக்கவுவகையுமுடனேயூட்டினுமூட்டுகவானிற்
சிறக்கினுஞ்சிறக்ககொடியதீநரகஞ்சேரினுஞ்சேருகசிவனை
மறக்கிலம்பண்டைப்பழவினைவிளைந்தான்மாற்றுவார்யாரெனமறுத்தார்.

உலகத்திலே நல்லோர்கள் தங்களுக்கு வரும் பொருளும் செலவும் தெரிந்து குடும்பத்தைப் பாதுகாத்துப் பொருள்வேண்டிக் கொடாத செல்வரிடத்திலே போகாதிருத்தல்போலப் பாண்டிநாட்டிலுள்ள வயல்கள் குளங்களெல்லாம் நிரம்பப்பாய்ந்து தருமம்வளரச்செய்து கடலுவர்ப்பென்று பாயாத வையையாற்றங்கரையிலே யிருக்கின்றது திருவாதவூர் அவ்வூரில் எப்போதும் திருவிழாக்களும் வீடுகளெல்லாம் விருந்தோடுண்டலும் பிள்ளைப்பேறுகளின் மகிழ்ச்சியும் வேதமோதுதலும் மத்தளமுழங்குகின்ற நாடகசாலைகளும் மேகங்கள் நீங்காது சஞ்சரிக்கின்ற சோலைகளும் முப்போகம் விளைதலினாலே எப்போது முழுதுகொண்டிருக்கிற வயல்களும் உயிர்நிரம்பியவுடல்போல விளங்குகின்றன அப்படிப்பட்டவூரிலே அமாத்தியப்பிராமணர்குலத்தில்வேதநெறியும் சைவாகமநெறியும் விளங்கவும் மகாவிஷ்ணுவஞ்சனையாலேசெய்த புத்தமதமாகிய இருள் தோற்றோடவும் கடவுளருளாலே ஞானதைய சூரியன்போலே ஒருவர்வந்து பிறந்தார் அப்படிப்பிறந்தவர் திருவாதவூரரென்னும் பெயர்கொண்டு தங்கள்குலத்துக்குத் தக்கபடியே சடங்குகளெல்லாம் செய்யப்பெற்று இளஞ்சந்திரன்போல்வளர்ந்துவேதமுதலான அறுபத்துநான்குகலைஞானங்களும் பதினாறுவயதுக்குள்ளே கற்றுணர்ந்திருக்க இவர்செய்தியைத் தெரிந்தவர்கள்போய்ச்சொல்ல அரிமருத்தனபாண்டியன்கேட்டு வரவழைத்துக் கண்டுமகிழ்ந்து தகுந்தசிறப்புச்செய்து தன் அரசாட்சிக்குத் தகுதியான மதிமந்திரித்தனங் கொடுத்து மேம்படுத்திக்கொள்ள இவர் தனுவேதமும் மனுசாஸ்திரமும் நன்றாகத்தெரிந்தவ ராகையாலே அந்தப்பாண்டியனுக்குக்கண்போன்று முழுதுந்தெரிந்த மந்திரிகளெல்லாருக்கு முதல்மந்திரியாய் பகைவர்வலிகளை யடக்கி இறைப்பொருள்வாங்கியும் செல்லக்கூடாத பலவகைத்தீவுகளிலும் செங்கோல்செலுத்தவல்லரான அரசர்களெல்லாம் தங்களிடத்துள்ள அரும்பொருள்களைவரவிடுத்து நல்லவர்களாயொப்புரவான நட்புக்கொள்ள நடந்து கண்ணுங்கவசமும்போல் ராஜகாரியஞ்செய்து தமதுதயவினாலே தமதுறவினர்போல எல்லாரு மகிழ்ச்சிகொள்ளச் சந்திரன்போலுங்குடைநிழல்செய்வித்து நீதிசெலுத்திவாழுங்காலத்திலே நித்தியாநித்திய வஸ்துவிவேகந் தோன்றி இகபரபோகவிராகராய் சமாதிசட்கசம்பத்திகொண்ட முமுக்ஷுவாகி புத்தர்முதலான புறச்சமையமார்க்கங்களும் வேதசாஸ்திரங்களைத் தழுவின உட்சமையங்களும் மனமாசறுத்துச்சிவனருளைத்தெளிவிக்கமாட்டா அதனாலேமும்மலங்களும்போகா அதனாலேவீடுங்கிட்டாது ஆகையாலேபத்திசெய்து சிவனருளைப்பெற்றபத்தர்களுக்கேயல்லாமல் யார்க்கும்வீடுசேரக்கூடாதென்று பொதுவான வேதஞ்சொல்லுதலினாலே அந்த மெய்ப்பொருளுணர்ந்தோர்கள் அந்தமெய்ப்பொருளின் நெறியெல்லாம் சத்திநிபாதர்க்கு விளங்கச்சொன்னதே ஆகமம் அந்தவேதாக

மங்களின் முடிவிலே விளங்கின்றபொருளின் பேதாபேதங்களான பிணக்குகளைப் போக்கி அஞ்ஞானக்கட்டை யவிழ்த்து நாதனுகிய தன்னையுமென்னையும் தெரிவிக்கின்ற போதனுகியகுருபரன் வருவதெக்காலம் இன்னும் மெய்யன்புக் கெளிதாகவிளங்குகின்ற அருட்குருவான ஞானசாரியனது நிறைந்தஅருளையல்லாமல் இந்தக்கொடிதான சிதாபாசத்தை நல்ல கேள்விகளாலே போக்கிக்கொள்வோமென்பது தெப்பத்தைக் கொண்டு நீந்தாமல் வெறுங்கையாலே கருங்கடலைநீந்த வெண்ணுவதுபோலல்லவோ வென்று வாதவூரடிகள் இன்பவீட்டைச்சேரவேண்டிய ஆசைக்குள்ளே கட்டுண்டு வேதாகமநூல்களையுணர்ந்த பெரியோர்கள் கோயிலுக்கு வரும்போதெல்லாம் போய்க்கண்டு கண்டபோ தெல்லாம் விசாரித்தறிந்தும் இப்படி அநேசம் பெரியோர்களைக் கண்டு கண்டு விசாரித்துணர்ந்த பொருள்களெல்லாம் தாகவிடாய் கொண்டவர்கள் உவர் நீருண்டாற்போல மனதுக்குப் பொருந்தாமல் அரசனுக்கு உயிரும் கண்ணுமாய் மந்திரித்தனத்தையும் விடாமல் கள்ளப்புருஷனிடத்தே அன்புகொண்டு நடக்கின்ற பெண்பிள்ளையைப்போலே தேவரைக்காக்க நஞ்சுண்ட கடவுளிடத்தே உள்ளன்புகொண்டு ராஜகாரியமுங் கைக்கொண்டு இப்படி நடக்கின்றவரொருநாள் அரிமருத்தனபாண்டியன் சபைக்குப்போய் அவனெதிரேநிற்கும்போது குதிரைபரிபாலகர்கள்வந்து அரசனைக்கண்டு வணங்கி ஒருபுறத்தே நின்று ஐயா பாண்டியமஹாராஜனே நம்முடைய குதிரைக்கூட்டங்களிலே இறந்த குதிரைகள்போக மிஞ்சின குதிரைகளெல்லாம் முழுது நோய்கொண்டவைகளும் அதிகவயது சென்று கிழங்களுமாயிருக்கின்றனவே யல்லாமல் நல்லகுதிரைகள் ஒன்றுவதுகிடையாதென்று சொன்னார்கள் அதுகேட்ட பாண்டியன் வாதவூரடிகளைப்பார்த்து இன்றைத்தினமே நீர்போய் நம்முடைய கஜானாவைத் திறந்து வேண்டிய திரவியங்களெடுத்துக்கொண்டுபோய்க் கடற்கரையிலே குதிரைகள்வந்திறங்குவன தெரிந்து நல்ல சயங்கொண்டு தாவத்தக்க குதிரைகள் வாங்கிக்கொண்டு வருதற்குப்போமென்று விடைகொடுத்தனுப்பினன் அப்போது மனவேறுபாட்டுடனே மந்திரித்தனஞ் செய்துகொண்டுவருகின்ற வாதவூரடிகள் நிதியறையைத்திறந்து நல்லகுதிரைகளாக வாங்கத்தக்க திரவியங்களை வேண்டியமட்டும் கைக்கொண்டு தாழிறுக்கிப் பொக்கிஷத்தைப் பூட்டிக்கொண்டு சந்திரகுலத்துப் பாண்டியனலே உத்தரவு பெற்றுப் போகின்றவர் தாம்கொண்ட பணமூட்டைகளை ஒட்டகங்களின்மேலேற்றி முன்னே போகவிட்டுப் பின்பு ஆகாயத்தையளாவிய கடவுள்கோயிலுக்குப்போய்ப்பொற்றுமரைக்குளத்திலேமுழுகி அந்தக்குளக்கரையிலிருக்கிற சித்திவிநாயகக்கடவுளை வணங்கிக்கொண்டு கருணைநாயகியான அங்கயற்கண்ணி யெம்பிராட்டியினுடைய சிவந்த தாமரைபோலுந் திருவடிகளைவணங்கினபின்பு வருணனுடைய வயிற்று நோயைத்தீர்த்தாண்ட சந்திரசேகரக் கடவுளினுடைய பாதங்களை முன்னேநின்று வணங்கி சுவாமி எனக்கொருகுறை முடிக்கவேண்டும் அதாவது இப்போதுநான் கொண்டுசெல்கின்ற பொருள்களை யெல்லாம் உமக்கும் சிதேந்திரியர்களா யும்மைவேண்டுகின்ற அடியார்களுக்குமே ஆகச்செய்யவேண்டும் ஓவெள்ளியம்பலத்தி லாடுகின்ற கடவுளே இதுவே யெனக்குள்ள குறையென்று வேண்டிநின்று துதிக்கின்ற வாதவூரடிகளுக்கு கடவுள் இன்னருள்போலும் ஆதிசைவனுகிய ஒருகுருக்கள் முன்னேவந்து விபூதி கொடுத்தான் அப்படி விபூதிகொடுக்கப் பெற்ற வாதவூரடிகள் நமக்கு இதுபோலு நல்ல நிமித்தம் வேறில்லை இன்னமிதுவே நல்வழிக்குக் காரணமென்று இரண்டு கைகளையுமேந்தி வாங்கி அணிந்துகொண்டு வேதநாதனை கடவுளை வணங்கி விடைகொண்டு திரும்பிப் பலவாத்தியங்கள் முழங்கவும் பதாதிகள்சூழவும் இரட்டைவெண்சாமரைகள்வீசவும் பவளக்கால்கொண்ட சந்திரன்போலும் வெள்ளைக்குடைநிழலின்கீழே பொன்னலும் ரத்தினத்தாலுஞ் செய்த பல்லக்கின்மேலேறிக்கொண்டு நடந்தார் அப்படி அவர் வழிக்கொண்டு நடக்குமுன்னே வெள்ளியம்பலத்திலே கான்மாறிஆடின கடவுள் வாதவூரடிகளினுடைய இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமும் கண்டு அவரை அடிமைகொண்டு பணிகொண்டருள நினைத்து வேதங்களுங்காணக்கூடாத தமது கிருபையினலே ஒரு பிராமணகுலக் குருவாகித் தமது பாதங்களைவிட்டுநீங்காத பலசீடர்களுடனே திருப்பெருந்துறைக்குவந்து ஒருகுருந்தமரத்தி னிழலடியிலே யெழுந்தருளியிருந்தனர் பின்பு கடல்போலுஞ்சேனைகளுடனே முல்லைநிலங்களும் பாலைநிலங்களும்கடந்து எழுபிறப்பாகிய கருங்கடலைக்கடக்க வருகிற வாதவூரடிகள் கருணைக்கடல் நிறைந்துவிளங்குகின்ற திருப்பெருந்துறையை அடுத்து வரவர மனத்திலே ஆனந்தக்கடல்பெருகிக் கைகளைத் தலைமேலேகுவித்துக்கொண்டு ஆனந்தக்கண்ணீரொழுக வினைகளைப்போக்குகின்ற கடவுளருளுங் கூடவந்து பித்து இதுவென்று பிறர்நகைக்கவருவதான நாலாஞ்சத்திபதியவும் தமது மெய்யறிவைமூடுகின்ற மும்மலங்களினின்றும் பயந்து சுமைதாங்குகின்றவனையும் பிணியாளனையுமொத்து நெருப்பிலிட்ட

வெண்ணெய்போலத் தமது மனமுருகக்கண்டு என்னகாரணத்தினாலோ தெரியவில்லை இங்கே என்மன முருகுகின்றதினாலே என்னை மறைத்திருக்கின்ற மலவலியைக் கருக்குகின்றவனாகி என்னையாளுங் கிருபைக்கடல் விளங்குவதான இடமேயிதுவென்று திருப்பெருந்துறைக்குவந்து மழுவை வலங்கொண்ட கடவுள் கோயிலுக்குள்ளேபுகுந்து அங்குள்ளதீர்த்தத்திலே முழுகிச் சன்னிதிமுன்னேவந்து தேகம் மண்ணிலேபட விழுந்துவணங்கிக் கடவுளுடைய மெய்யானபுகழைத்துதித்துக்கொண்டு ஆலயத்தினிடத்தே கோயிலைவலமாகவரும் வாதவூரடிகள் மூல மறையும் ஓதிமுடியாதபொருளை சீலமுனிவோர்தெளிய மோனவழிதேற்றுங்கோலமானது வாசஞ்செய்கின்றதான வொருகுருந்தமரத்தை தமக்குமுன்னேகண்டார் அங்கேவேதசாஸ்திரங்க ளொருபுறத்திலும் மெய்வழியான சிவஞானபோதநூ லொருபுறத்திலும் புராணங்களோடுகூடின இசைநூலொருபுறத்திலும் உட்சமையம் புறச்சமையமென்று வேறுபாடானநூல்க ளொருபுறத்திலும் வாய்விட்டுமுழங்கவும் வேதங்கள்சொன்ன அறம் பொருள் இன்பம் வீடாகிய நான்கையும் அந்த வேதங்களாலும் காணுதற்கரிதான வீட்டுக்குக் காரணமாமென்று சைவாகமங்களிலே சொல்லுகின்ற சரிதை கிரியை யோகம் ஞானமாகிய நான்கையு முடிவுகண்டுணர்ந்து பெரியரான மாணாக்கர் கூட்டங்களும் வினவிடைபேசிக்கொண்டிருக்கவும் சரியை தெரிந்த மெய்யடியார்களும் கடவுளுக்கின்பமாகிய கிரியைசெய்கின்ற நல்லோர்களும் விளங்குதலான சிவயோகந்தெரிகின்ற அப்பியாசிகளும் ஆசாரியத்தன்மைகொண்டு போதிக்கின்ற ஞானிகளுமாக அளவில்லாதவர்கள் நிறைந்திருக்கவும் விரதங்களைவிட்டு ஆடாமலும் பாடாமலும் சகம்பேயென்று தம்மைச்சிரிக்க அழுகையு முவகையுங்கொண்டு பாசம்நீங்கியகண்களாலே சிவவடிவைத்தெரிசித்துக்கொண்டு உலகந்தெரியாமல் உலவுகின்ற அநேகம் வைராக்கியர்கள் கூடியிருக்கவும் மறைப்பில்லாத உள்ளமாகிய ஆகாயத்திலே குற்றந்தீர்ந்து விளங்குகின்ற ஞானசூரியனுக்கு உதயாஸ்தமயங்க ளில்லாமையினாலே இராப்பகல் தெரியாமலிருந்து செய்கின்ற நித்தியகருமானுஷ்டான விரதங்களைவிட்டிருக்கின்ற வித்துவான்களுங் கூடியிருக்கவும் கோவணமே வஸ்திரமாகவும் கையிற் பிச்சைவாங்குதலே சோறாகவும் சிவனடியார்களே உறவாகவும் உருத்திராக்ஷங்களே ஆபரணங்களாகவும் வெறுநிலமேபடுக்குமிடமானாலும் பகல் இராத்திரி ஆதி அந்தம் நடு இல்லாத இடத்திலே தூங்குவதே அவர்களுக்குவாழ்வாகவும் இப்படியாகிய அநேகம் அடியார்கள் கூட்டங்களினடுவே கல்லாலவிருக்ஷத்தையொப்பான குருந்தமரத்தினிழலடியிலே (சிவமும் ஞானமும் போதமும்) ஒருகையிலே சிவஞானபோதமெழுதிய புத்தகமும் ஒருகையிலே சின்முத்திரையுங்கொண் டிருக்கின்ற கிருபாமூர்த்தியைக்கண்டு கண்டவுடனே அம்பலத்திலாடிய ஆனந்தவடிவமும் வடவாலவிருக்ஷத்தின் கீழிருந்து சனகாதிகளுக்கு அசைவறச்சொன்ன வடிவமும் ஆகிய இரண்டும் இப்போது நாயினேனுக்கு எளிதாக இங்கேதோன்றுகின்ற இந்தவடிவமேயென்று அப்போது கடவுள் திருவுள்ளக்குறிப்பு தமதுள்ளத்துக்குத் தோற்றுவிக்கத்தெரிந்து முன்னேவந்துவணங்கி இரண்டுகைகளையு முடிமேலேகுவித்து துன்பமான வெவ்விய பிறவிவலையை அறுத்துக்கொள்ள வந்ததிருத்தொண்டரான வாதவூரடிகள் தாம் காணுதற்கு நல்லவராய் எளிதாகவந்து தமது அன்பாகிய வலைக்குள்ளகப்பட்ட கடவுளாகிய ஞானதேசிகர் அருள்வலைக்குள் ளகப்பட்டு உடம்பெல்லாம் நெக்கிட மனமுருகிய சீலத்தையுடைய மாணாக்கர்கள் பக்குவந்தெரிந் துபதேசிக்கின்ற ஞானதேசிகனென்று சொல்லும்படி மூலவாகமத்தைச்சொன்ன கடவுள்திருவடிகளின்மேலேவிகசிதமான செங்கழுநீர்மாலையை வன்கழலாகச்சுற்றி சந்தனக்குழம்பாலே அலங்கிருதஞ்செய்து காலமுங்கணுக்காட்சியுநிமித்தமுங்கடிந்தவராய்நிற்கஅப்போது ஞானதேசிகரான கடவுள் வாதவூரடிகளுடைய ஒழுக்கத்தையும் அன்பையுங்கண்டு அவருடைய உடல்பொருளாவிமூன்றையும் தத்தமாகவாங்கிக்கொண்டு மனக்கண்ணினாலே மும்மலங்களையும்போக்கி பாதகமலத்தையுஞ்சூட்டிச் செந்தாமரைபோலுந்திருக்கையை அவர்தலைமேலேவைத்துசூட்சுமபஞ்சாக்ஷரத்தினாலே சூழ்ந்த பாசக்கட்டையறுத்து மெய்யானந்தம் விளைநிலத்துய்த்துப்போக்கு மீட்சியுட்புறம்பிலாப்பூரணவடிவமாக்கினர் அப்போது ஒப்பற்றஞானவிளக்காகிய கடவுள்பார்த்த பார்வையாலே இரும்புண்டநீர்போலே தம்மைப்பற்றிவாங்கிக்கொண்ட பரிசுத்தனையும் குருபதேசஞ்செய்ததையும் தம்மைமூடியிருந்த பாசத்தையும் தம்மையும் மறந்து மெய்ஞ்ஞான சொரூபமாய் ஒன்றுந்தெரியாதிருந்தார் வாதவூரடிகள் பின்பு தேனும், பாலும், கற்கண்டும், அமுதமுமாகத் தித்தித்து ஊனும், உள்ளமும் உருக்க உள்ளொளியைத்தெரிந்து ஆனந்தமான ஆறுநிரம்பிக் கரைப்புறத்தே கசிவதுபோல நீங்காத ஞானவாக்கு சரஸ்வதி நாவிலேவந்து குதிகொள்ள கும்பிட்ட கைகளும், நடுங்கிய தலையும், நீர்துளும்ப அழுகின்ற கண்களும், புளகாங்கிதமா

ன தேகமும் நாக்குத் தழுதழுத்த அன்புள்ளவார்த்தைகளுமாகத் தம்மை இழந்து அக்கினியிலேசேர்ந்த நெய்போலப் பின்னுமுருகி வணங்கித்துதிப்பவராய் குற்றமில்லாத சொற்களாகிய மாணிக்கங்களைப் பத்திசெய்து முழுதும் அன்பாகிய கயிற்றிலே வரிசையாகக்கோத்து மாலையாக அழுது சாத்துகின்ற மெய்யன்பருக்கு ஞானதேசிகர் மனமகிழ்ந்து எக்காலமும்வழுவாமல்விளங்குவதாக மாணிக்கவாசகனென்று பேர்கொடுத்தருள வாதவூரடிகள் தமதுபாட்டுக்கு மனமகிழ்ந்தருளின குருபரன் திருவடிகளின்மேலே ஆனந்தக்கண்ணீராட்டி சொற்களாகிய மலர்களையணிந்து தற்போதமாகிய நல்ல அமுதத்தை ஊட்டி தற்பரஞானமாகிய ஓமாக்கினியைமூட்டிச் சிவபூசைசெய்வதன்மேல் முயற்சியுடையவராக அப்படி ஆசையாலுண்டாகின்ற பிறவிவாசனைதீர்ந்து மாணிக்கவாசகரான வாதவூரடிகள் தமது ஞானதேசிகனுக்கு மாணாக்கராய்ச் சொல்லுகின்ற வேதாகமமான உபநிடதப்பொருள்களைக்கொண்ட பாடல்களையெல்லாங்கேட்டுப் பின்னும் அந்தப்பாடல்களிலே நேசங்கொண்டவராய் அப்படிப்பாடச்செய்து கடவுள் இன்னமும் சிலகாலம் வாதவூரடிகள் தித்திக்கப்பாடுகின்ற மாணிக்கவாசகங்களைத் தமது திருச்செவிகளாலே கேட்கவும் அவர் கைப்பொருள்களையெல்லாம் பத்தியாகிய பெரிய அன்பைக்கொடுத்து வாங்கித் தமக்குவேண்டிய திருப்பணிகளைக்கொண்டு பாண்டியன் இவருடையகுணங்களெல்லாந் தெரிந்துகொள்ளச்செய்து வீடுபெறச்செய்யவும் புத்தரைவாதுசெய்து முடிக்கவும் திருவுள்ளங்கொண்டு வாதவூரடிகளைப்பார்த்து மயக்கிச் சிறிதுகாரியமுண்டு இங்கேநீயிருவென்று அடியார்களுடனே தமதுதிருவுருமறைந்தருளினர் அப்போது கனவிலேதோன்றும்பொருள்போல கடவுள்தமது கிருபாசொரூபத்தைக்காட்டி மறைத்தவுடனே வாதவூரடிகள் கலக்கத்திலேமுழுகி இதென்னநனவோ அல்லது கனவோ இன்று நாதனனவர் நாய்க்குத்தவிசிட்ட நன்மைபோலே அடியேனுக்கு நினைக்கவுங்கூடாத தமது திருமேனியைக்காட்டி அடிமைகொண்டு விட்டுப்போன தென்னகாரணமென்று சந்தேகித்துப் பின்னுமனந்தேறி ஏன்சுவாமி, உம்முடைய அடியார்திருக்கூட்டத்திலே என்னைக் கூட்டிக்கொள்ளாமல் என்னையும் என்வினையையும் விட்டுப்போனீரோ அப்படிநீர்போக அடியேன்வஞ்சனைசெய்கின்ற வினைக்குப்பாத்திரமான இந்தவுடலைத் தீயிலுமிடாதிருக்கின்றேன் அல்லது மலையிலிருந்துருண்டுவிழுந்து அழியாதிருக்கின்றேன் வாளால் வெட்டியாயினுங் குறையாதிருக்கின்றேன் இப்படி நான்செய்யப்பயந்திருக்கிறது இந்த உடலும் உமதுடைமையென்றல்லவோ அல்லது தானாகவானாலும் சாகவில்லை சுவாமி உம்மைப்பிரிந்திருக்கவுங்கூடவில்லை நானென்னபண்ணுவேன் சுவாமி சுவாமியென்று இரங்கிப்புரண்டழுது பின்னும் தரித்திரனாகிய ஒரு பிறவிக்குருடன்கையிலேகிடைத்த அதிகவிலைபெற்ற மாணிக்கம்போலவும் மழலைச்சொல்நிரம்பாத ஒருசிறுகுழந்தைகையிற்கொண்ட செம்பொன்மணிக் கிண்ணம்போலவும் எந்தத்தேவர்களுக்குங்கிட்டாத நீர் எளிதாகவந்து அடிமைகொண்ட அருமைதெரியாத அடியேனைத் துன்பக்கடலிலேமுழுகச்செய்து உம்மைப்பிரிந்தறியாத அடியார்களுடனே நீங்கிப்போயினீர் ஆதலால் கல்லாதமூடனான என்குறையேயல்லது உம்மாலே என்னகுறை.

மண்ணுதியாருறுமனந்துழாவித்தடுமாறிப், புண்ணுகியெனைக்காணுதுழல்கின்றேனைப்போதவருட்
கண்ணுலவைமுழுதுங்காயநோக்கியான்யானென், றெண்ணுவெனைத்தந்தாயெங்குற்றுயோவெந்தாயே.

வானுதியைந்துமுதல்வகுத்தவோசைமுதலைந்து, மானுதியங்குமனமாதிநான்கும்வழியடைப்பத்
தேனுதியறுசுவையுங்கழியவூறுந்தெள்ளமுதம், யானுரநல்கினையாலெங்குற்றுயோவெந்தாயே.

மாசாய்மறைக்குமலவலியும்நானும்வேறின்றி, யாசாவிகாரமலமாயினேனைப்பொருட்படுத்திப்
பேசாதவின்புருவினின்னேடென்னைப்பின்வைத்த, வீசாவெனையிங்கிட்டெங்குற்றுயோவெந்தாயே.

என்று வாயைத்திறந்து அழுது பிரலாபித்து அப்போதீன்ற கன்றைப்பிரிந்த பசுவைப்போலே மனங்கரைந்து கோபுரவாயிலின் புறம்பேபோய் அங்கேதிரண்டுநின்ற பாண்டியன் சேனைகளைப்பார்த்து நீங்கள்முன்னேபோய்ப் பாண்டியனுக்கு ஆடிமாசம் கப்பலிலிருந்து குதிரைகள்வந்திறங்குமென்று சொல்லுங்களென்றுஅனுப்பிவிட்டு வாதவூரடிகள்திருப்பெருந்துறையிலேதானேயிருக்க குதிரைவீரர்களும் தேர்வீரர்களும் மதுரைக்குப்போய் பாண்டியனை வணங்கி உள்ளதைச் சொன்னார்கள் அதுகேட்டுக் குதிரைகள் மெய்யே வருமென்று பாண்டியன் ஒன்றும்பேசாமலிருந்தான் பின்பு வாதவூரடிகள் பாண்டியன் குதிரைவாங்கக் கொடுத்த பொருள்களை யெல்லாம் குருந்தமரத்தடியிலே வந்திருந்து தம்மை அடிமைகொண்ட கடவுளுடைய திருப்பெருந்துறையிலுள்ள பிராமணர்களுக்கு மனத்திலன்புபெருக முன்னே வேண்டியமட்டுங்கொடுத்துப் பின்பு கடவுள் பூசைக்கும் திருவிழாச்சிறப்புக்கும் செல்வநிறைந்த

கோயில் திருப்பணிகளுக்கும் நிரம்பக்கொடுத்து சிவனடியார்களுக்குங்கொடுத்து அந்தத்திருப்பெருந்துறையிலேதானே யிருந்துகொண்டு இவ்விதமாகவுலகத்தாசைதீரக் காலங்கழித்துக்கொண்டு வரும்போது பாண்டியன் வாதவூரடிகள் கெடிச்சொல்லி அனுப்பின ஆடிமாசம்வந்தவுடனே இன்னமுங் குதிரைகள்வராவில்லையேயென்று வாதவூரடிகளான தன்மந்திரிக்கு ஓலையெழுதி அனுப்பிவிட்டான் அப்படி அவன் எழுதியனுப்பின திருமுகத்தைக்கிரமப்படியே வாதவூரடிகள்வாங்கி அதிலுள்ள சமாசாரந் தெரிந்துகொண்டு ஆதியந்தமில்லாதகடவுளுடைய திருவருட்கடலிலேமுழுகின வாதவூரடிகள் இனியென்ன செய்வோமென்று சோர்ந்து தம்முடையமனமாகிய விளைநிலத்திலே சிவமாகிய பயிர்வளர பந்தபாசங்களின்வேரறக்களைந்து கடவுள்திருவருளாகிய நீரைப்பாய்ச்சி அந்தமாதியில்லாத ஆனந்தபோகத்தைத் தந்தருளின வுழவனாகிய தேசிகனுடையகோயிலுக்குப்போய் என்னுயகனே பொன்னுடைரேறே யேறுகொடியுயர்த்தமன்னு தென்னு பெருந்துறையெம்மணியே பாண்டியன் கொடுத்த பொருள்களெல்லாம் உன் ஆலயத்துக்கும் உன் அடியார்களுக்குமே செலவுசெய்யும்படியான புத்தியைக்கொடுத்தாய் இனி அந்தப் பாண்டியனுக்கு எப்படி நான் குதிரைகள் கொண்டுபோய்ச் செலுத்துவதென்று வணங்கி யெழுந்து துதித்து வேண்டினர் அப்படிவேண்டுமவருக்குமுன்னே திருப்பெருந்துறைக்கடவுள் ஆகாசவாக்கினலே ஓய் மந்திரியே பாண்டியனுக்குக் குதிரைகள் எப்படியும் வந்து சேருமென்று ஓலையெழுதியனுப்பென்று சொல்லியருளக்கேட்டு வாதவூரடிகள் மனதிலே மிகவும் சந்தோஷித்து அப்படியே ஓலையெழுதி யனுப்பினர் அந்த ஓலைபோய்ச்சேர்ந்துவாசிக்கக் கேட்டுப் பாண்டியன் சந்தோஷித்திருந்தான் அப்போது சூரியன் அஸ்தமிக்க அந்தச் சூரியனலே வெந்தசூடு தணிக்கிறவனுகச் சந்திரன் உதயமானுன் அன்று இராத்திரியிலே தூங்குகின்ற வாதவூரடிகள் கனவிலே வெள்ளியம்பலக்கடவுள் குருந்தடியிலே தோன்றின வடிவுகொண்டெழுந்தருளி ஓய் வாதவூரரே நாம் பாண்டியன் சந்தோஷிக்கும்படியான குதிரைகளைப் பின்னே கொண்டுவருகின்ருேம் நீர் முன்னே மதுரைக்குப்போமென் றருளிச்செய்ய உடனே வாதவூரடிகளெழுந்திருந்துதேவர்களுக்கும் கனவிலுங் காணக்கூடாத கிருபாசொரூபம் நம்க்கு நனவிலும் கனவிலும் எளிதாயிற்றல்லவோவென் றெண்ணிக்கொண் டிருக்கும்போது வெள்ளியம்பலத்திலாடுகின்ற ஆனந்த சூரியன் மனத்திலுள்ள அஞ்ஞானவிருளைத் தின்றுகொண்டுவிளங்குவதுபோல சூரியன் உலகைமூடினஇருளை விழுங்கிக்கொண்டு உதயமானுன் அப்படிவிடிந்தவுடனே வாதவூரடிகளெழுந்திருந்து திருப்பெருந்துறைக் கடவுளைவணங்கிக்கொண்டு இனிப் பிறப்பிலழுந்தாதவராய் வழிக்கொண்டு நடந்துபோய் திங்கட்கொழுந்தார் சடையார் விடையார் தென்கூடலணைந்துபாண்டியன் கோயிலுக்குள்ளேபோய்ப் பாண்டியனைக்காண பாண்டியன் வழிபாடுசெய்து முன்னே நிற்கின்ற வாதவூரடிகளைப் பார்த்து எவ்வளவுபொருள் கொண்டுபோயினீர் எவ்வளவுகுதிரைகள் வாங்கினீரென்ருன் அதற்கு வாதவூரடிகள் ஓய் பாண்டியமகாராஜனே கொண்டுபோன பொருட்கணக்கும் வாங்கின குதிரைகளின்கணக்கும் குதிரைகள் வந்தபின்பு கண்டுகொள்ளலாம் இனி வருங் குதிரைகளாலே துரங்கபதியென்று பெயர்பெறுவீரென்ருர் அதுகேட்ட பாண்டியன் மந்திரிக்குச் சிறந்தவெகுமானங்கள் செய்து அனுப்பிவிட வெளியே வருகின்ற வாதவூரடிகள் பொற்ருமரைக் குளத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து சித்திவிநாயகரை வணங்கிக்கொண்டு தானுக எழுந்தருளிப் பக்கத்திலே அங்கயற்கண்ணம்மையுடனே விளங்குகின்ற சிவலிங்கத்தைத்தெரிசித்து மனம் வாக்குக் காயமூன்றும் அன்புமயமாய் மன்னே யென்னையாட்கொண்டமணியே வெள்ளிமன்றுடும் அன்னே யென்றுதுதித்து அடியேன் வேண்டிக்கொண்டபடியே பாண்டியன் கொடுத்த பொருள்களெல்லாம் நீரேஒப்புக்கொண்டு எனது அடிமையையும் அங்கீகரித்தீர் ஆனல் இனிமேல் என்னைப் பாண்டியன் கோபியாமல் மிகவும் சந்தோஷிக்கும்படியாய்க் குதிரைகள்வந்து சேருவதெப்படியென்று வேண்டிநிற்கும்போது கடவுள்திருவாக்கு ஓ ஓ மெய்யன்புள்ளவனே நீவேண்டிக்கொண்டபடியே சூரியன் தேரையிழுக்கும் குதிரைகள்போலுங்குதிரைகள் கொண்டுவருகிருேமென்று ஆகாயத்திலே உண்டாக அதுகேட்டுப் பொய்யன்பில்லாத வாதவூரடிகள் பரமசிவனுடைய கருணையைப் போற்றிக்கொண்டு தமதுமனைக்குப்போனர் அப்படி அவர்போனவுடனே அவரிடத்துக்கு வந்து சுற்றுப்புறத்திலுள்ளவர்களும் பந்துக்களும் அடிமைசெய்கிறவர்களும் அன்னியர்களும் பிறரும் வந்து கூடி மேகங்கள் முழுங்கினுற்போல முழங்கிப் புத்திகள் சொல்லுகிருர்கள் ஐயா மந்திரித்தனங் கொண்டு ராஜகாரியஞ்செய்கிறது பிராமணதருமமே யன்று அல்லது அப்படிப்பட்ட மந்திரித்தனத்தை யொப்புக்கொண்டால் ராஜாக்கள் மனதுக்கேற்றபடியே செய்யவேண்டுமென்று தருமசாஸ்திரந்தெரிந்த சான்ருேர்கள் சொல்லுவார்கள் அப்படிப்பட்ட அரசியலும் அமைச்சியலு

௫௯

ந்தெரிந்த உமக்குநாங்கள்சொல்லக்கடவதென்னவி ருக்கின்றது நீர்செய்வதோ ஒன்றுநன்றானதாயில்லே நாளைக்குக் குதிரைகள்வருவதாகக் கெடுச்சொன்னீ ரே சொன்னபடியே குதிரைகள் வரவேண்டுமல்ல வோ இனிமேல் குதிரைகள்வந்துசேராவிட்டால்நா ளைக்கென்னசொல்லுவீர் நீரோ உம்மையடுத்தபந்து க்கள் சிநேகிதர்கள் சார்ந்தவர்கள் நல்லோர்கள் மு தலானவர்களை ரக்ஷிக்கவேண்டும்படியான கருத்தில் லாதவரா யிருக்கிறீர் நீர்செய்கிறசெய்கை உமக்கே அழகிதாகக் கொண்டீரென்று எல்லாருஞ் சொல்ல அதற்கு வாதவூரடிகள் கேளுங்கள் நானோ பந்துக்க ள் சிநேகிதர்கள் துன்பம் இன்பம் தேகாபிமானம் பொருளாசை கோபம் செருவம் நல்வினை தீவினை முதலான இவைகளெல்லாம் கற்றைவார்சடையா ன் கோலங்காட்டி யாட்கொண்ட அன்றே விட்டுவி ட்டேன் ஆனால் இனியெனக்குத் தாய் தகப்பன் மா மன் ஆசான் பாட்டன் எல்லாம் சிவனே நிராசை யே மனைவி, உயிர்களே பிள்ளைகள், சிவனடியார்க ளே பந்துக்களாக எந்தையார் கருணைகாட்டி யென் னையாட்கொண்டவன்றே கொண்டேன் ஊரெல்லா ஞ்சமைத்தசோறென்னதே கடல்சூழ்ந்த உலகமெ ல்லாம் பாயலே, கோவணமே கட்டும்வஸ்திரம், வி பூதியே பூசுஞ்சந்தனம், உருத்திராக்ஷமே ஆபரண மாக நீறெல்லாஞ்சுமந்த வேணி நிருத்தனாட்கொண் டவன்றே எண்ணினேன். நான் இறந்தாலும் இன் றே இறக்கக்கடவது சாவாமலிருந்தாலு மிருக்கக்க டவது பாண்டியன் தண்டித்தாலும் தண்டிக்கக்கட வது வெகுமானஞ் செய்தாலுஞ் செய்யக்கடவது சுவர்க்கஞ் சேர்ந்தாலும் சேருகிறேன் நரகஞ்சேர்ந் தாலுஞ் சேருகிறேன் சிவனைமறக்கமாட்டேன் பழ வினைப்பயனை யார்தான் விலக்கிக்கொள்ளுவார்கள் என்று அவர்களைத்தடுத்து வார்த்தையாடிக்கொண் டிருந்தார்.

* காலமுங்கனக்காட்சிபுநிமித்தமுங்கடிந்தார், சீலமாணவர்செவ்விதேர்தேசிகனென்ன
மூலவாகமமோதினன்முறுக்கவிழ்கழுநீர், மாலைசாந்தணிந்தடியின்மேல்வன்கழல்வீக்கி.

வாதவூரடிகளுக்குபதேசித்தபடலம் – முற்றியது.

ஐம்பத்தொன்பதாவது

நரிபரியாக்கியபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அரிகணைதொடுத்துவேழமட்டவன்செழியன்வாயிற், றெரிகலையமைச்சரேற்றைத்தேசிகவடிவத்தீண்டி
வரிகழல்சூட்டியாண்டவண்ணமிவ்வண்ணமைய, னரிகளைப்பரிகளாக்கிநடத்தியவாறுஞ்சொல்வாம்.

ஏனமந்திருந்தத்தமில்புகப்புரவிபார்த்த, மானகராருந்தத்தமனைபுகப்பரியின்பாக
ரானவர்தாமுங்கோயிலடைந்துதம்விளையாட்டெல்லா, மீனெடுங்கண்ணினாட்குவிளம்பினரிருந்தாரன்றே.

அப்படி ஆசாபாசங்களை யறுத்துப் பரிசுத்த ராயிருந்த வாதவூரடிகளை மறுநாள் பாண்டியன் வர வழைத்து ஏன் இன்னம் குதிரைகள் வரவில்லையெ ன்ன வாதவூரடிகள் இன்றுமுதல் மூன்றுநாளைக்கு ள்ளே குதிரைகள்வந்துசேரும் ஐயா அப்படிவருகி றகுதிரைகளுக்கு வேறே பெரியலாயங்கள்கட்டவே ணும் தண்ணீர்குடிக்கக் குளங்கள்தோண்டவேணு ம் பட்டணமெல்லாம் அலங்காரஞ் செய்யவேணு மென்றுசொல்ல அதுகேட்டு பாண்டியனும் அப்ப டியேசெய்யவேணுமென்று உத்தரவுபண்ண வேலை க்காரர்கள் குதிரைலாயங்கள் பெரிதாகக்கட்டிப் ப ட்டணமெல்லாம் அலங்காரம்பண்ண மண்வெட்டி யாள்கள் மூன்றுநாளைக்குள்ளே வேறே வாவிகளு ங் குளங்களும்வெட்டினார்கள் பின்பு கெடுச்சொன் ன மூன்றுநாளுங்கழிந்தபின்னும் பாண்டியன் இன் னம் குதிரைகள்வரக்காணேமேயென்று வாதவூரடி களைக்கூப்பிட்டுத் தானே தண்டிக்கிறவனுக்குக் கோப ங்கொண்டு இவன்குதிரைவாங்கினதெங்கே என்றை க்குக்குதிரைகள் வருகிறதென்று தனக்குமுன்னேநி ன்ற சிலசேவகரைப்பார்த்து பெரியதிருடனான இ வனைக்கொண்டுபோகத்தண்டித்து நம்முடைய பொ ன்னறையிலுள்ள பொருள்களெல்லாங் கணக்குப்

பார்த்து எவ்வளவுங்குறையாமல்வாங்குங்கள் போங்களென்று உத்தரவுகொடுத்தான்அப்படி அவன் உத்தரவுகொடுக்கவே பாண்டியன் கோபத்துக்குப்பயந்து முன்னேநில்லாமல் ஒருகையிலே கயிறுகட்டி வாதவூரடிகளை நடுவேவிட்டுச்சுற்றுஞ் சூழ்ந்துகொண்டுபோய் தண்டவீரர்கள் ஒய்மந்திரியே இனிஎப்படிப்பணத்துக் கென்னவகைசொல்லுமென்று கோபித்து அவரைநிற்கவைத்துத் தலைமேலே பெரிதான் ஒருகல்லைச்சுமக்கவைத்து வாதிக்க வாதவூரடிகள் சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருவடிகளைத்தியானித்துத் தலைமேலேற்றின கல்லுச்சுமையைச்சுமந்துகொண்டு நின்றார் அப்படி அவர்தாங்குகிற பாரத்தை அவரை ஆண்டகடவுள் தாங்குகிறதினாலே வாதவூரடிகள் தமக்குக்கனம்தோற்றாமல் தாம்நிற்கிற வெயிலே சிவனது பாதநிழலாகநின்றார் அப்படி அவர் நிற்கிறநிலையைத் தண்டவீரர்கள்கண்டு இது ஏதோமாயமாயிருக்கின்றதென்று கொலைசெய்யவும் அஞ்சாத அவர்கள் மிகவுங்கோபங்கொண்டு வேதாந்தப்பொருளைத் தியானஞ்செய்துகொண்டு நிற்கிற வாதவூரடிகள் கையிலுங் காலிலுங்கிட்டி கட்டி நெருக்க அந்தக்கொடுந்தொழிலுக்கும் சலியாமல் சிவத்தியானமாயிருந்தார் அப்போது சூரியன் ஐயோ இந்தக்கொடிய தண்டகர்கள் இனி மிகவுந்தண்டிப்பார்களே யென்று பார்க்கமாட்டாதவனாய்த் தன்னொளிகள் மழுங்கிக் கடலிலேமுழுகி அஸ்தமித்தான் அப்போது வாதவூரடிகளான தமதன்பருடைய துன்பந்தீர்க்கிறதற்கு சுந்தரவிடங்கர் அவர்முன்னே எழுந்தருளினார்போலச் செவ்வானந்தோன்றி அவர் மார்பிலணிந்த பன்றிக்கொம்புபோல இளஞ்சந்திரன் உதையமாகிப்பிரமதேவனுடையதலை மாலைபோல நக்ஷத்திரங்கள் விளங்க துன்பமாகிய சுழிகளையுடைய பிறவிக்கடலிலே முழுகிக் கழிகிற பாண்டியனை தன்னையுங்காக்கவல்ல சோமசுந்தரக்கடவுள்திருவடிகளைத்தியானித்து வழிபடுகின்ற வாதவூரடிகள் பெருமைதெரியாமல் காவல்வசப்படுத்தின அந்தப்பாண்டியன் பழிபாவம்போல எங்குமிருண்டது அப்படியிருண்டவுடனே வாதவூரடிகள் காலிலேவிலங்கிட்டுக் காவலாளர்கள் கண்களிலே நெருப்புப்பொறிசிதற தவத்தைக்காவலுக்குள் ளாக்கினாற்போலக் கோபங்கொண்டு தண்டித்துக் காவலறையிலே வைத்துக் கும்புகூடி எல்லாரும்வாதிக்க வாதவூரடிகள் அந்தச்சிறைக் கூடத்திலேகிடந்து மாலுமயனுங் கீழுமேலுந்தேட நின்றவரது செம்பொன்மயமான திருவடிக்கமலங்களைத்தமக்குத்தெப்பமாகக்கொண்டு தமக்குநேரிட்ட துன்பக்கடலைக் கடக்க இருட்கடலும்வற்றி விடிந்தது அந்த உதையகாலத்தில் அந்தமிலழகனையும் அங்கயற்கண்ணியையும் திருப்பள்ளியுணர்த்துதற்கு அடியார்கள்வந்துகூடி வந்தனைசெய்கிற சத்தமும் மங்கலசங்கத்தொனியும் நான்குவேதமுழக்கமும் வாதவூரடிகள்தமதுதிருச்செவிகள் நிரம்பக்கேட்டுக்கொண்டிருக்க அந்தச்சமையத்திலே போதவானந்தச் சோதியாகிய கடவுள் தமது பரிசுத்தரான மெய்யன்பருக்காக நாதமாகிய பேரிகைகள் முழங்க நரியாகிய குதிரைகள்மேலேறின வீரர்கள் சூழத் தாமும் வேதமாகியவாவும் பரிமேலேறிக்கொண்டு மதுரைவீதியில் இனிவருவதைத் தானுங்காண ஆசைகொண்டவன்போலத் தேர்மேல் சூரியனுதையமாயினான் அப்படிச்சூரியன் உதையமானவுடனே அங்கயற்கண்ணியுடனே திருப்பள்ளியெழுந்திருக்கின்ற சோமசுந்தரனான கருணைக்கடல்விளங்குகின்ற இந்திரவிமானத்தின் சிகரத்தைப்பார்த்துத் தமது கைகளைக்குவித்துக் கண்களிலே நீரொழுக நாதனைப்பாடத் தொடங்கினார் எப்படியென்றால்.

எந்தாயனைத்துலகுமீன்றுயெத்தேவர்க்குந், தந்தாய்செழுங்குவளைத்தாராய்பெருந்துறையில்
வந்தாய்மதுரைத்திருவாலவாயுறையுஞ், சிந்தாமணியேசிறியேற்கிரங்காயோ.

மூவாமுதலாய்முதுமறையாயம்மறையுந், தாவாதசோதித்தனிஞானபூரணமாய்த்
தேவாதிதேவாய்த்திருவாலவாயுறையு, மாவார்கொடியாயடியேற்கிரங்காயோ.

முன்னுமுதுபொருட்குமுன்னுமுதுபொருளாய்ப், பின்னும்புதுமைக்கும்பின்னுரும்பேரொளியாய்த்
தென்னுமதுரைத்திருவாலவாயுறையு, மென்னுயகனேயெளியேற்கிரங்காயோ.

மண்ணாய்ப்புனலாய்க்கனலாய்வளியாகி, விண்ணாயிருசுடராயித்தனையும்வேறாகிப்
பண்ணாயிசையாய்ப்பனுவலாயெங்கண்ணுங், கண்ணாயென்னுறுகண்காணுவாறென்கொல்லோ.

பொங்குஞ்சினமடங்கல்போன்றுருத்துவெங்கூற்ற, மங்கும்புரியாவருந்துன்பத்தாழ்ந்துநான்
மங்கும்படியறிந்தும்வந்தஞ்சலென்கிலையா, லெங்குஞ்செவியுடையாய்கேளாயோவென்னுரையே.

பூட்டியருட்பாசமிருபாதம்பொறித்துடலிற், கூட்டியடியாருளகப்படுத்தாட்கொண்டருமை
காட்டியவோவின்றென்னைக்கைவிட்டாய்வெய்யரொனே, யாட்டியொருக்குமிடத்தாரோன்றுகொள்வாரோ.

ஊராருனைச்சிரிப்பதோராயென்றுன்னடிமைக், காராயடியேனயர்வேனஃதறிந்தும்
வாராயரசன்றமரிழைக்கும்வன்கண்ணேப், பாராயுன்றன்மையிதுவோபரமேட்டீ.

என்று இப்படியாகத் துதிக்கின்றவருடையஅழுகைச்சத்தம் கடவுள்காதிலே இளம்பிள்ளை அழுமோசை பெற்றதாய் காதிலே புகுமாப்போலே நுழையக்கேட்டுக் கூடற்கடவுள் அன்றைக்கேவாதவூரடிகளைச் சிறைக்கூடத்தைவிட்டுநீக்கத்திருவுள்ளங்கொண்டு நந்திதேவர்முதலான கணதிபர்களைக்கூப்பிட்டு உடனே அவர்கள்வந்துவணங்க நாம் இன்றைத்தினம் ஆவணிமூலநக்ஷத்திரம் பாண்டியன் மிகவுங்கோபங்கொள்ளுமுன்னே அவனுக்குள்ள குதிரைகளெல்லாம் செலுத்தவேண்டும் ஆகையாலே நீங்களெல்லாரும் காட்டிலே சஞ்சரிக்கின்ற நரிகளையெல்லாஞ்சேர்த்துக் குதிரைகளாக்கி அந்தக்குதிரைகளைநடத்தும் வீரர்களாகி நீங்கள் முன்னே செல்லுங்கள் நாமும் உங்கள்பின்னே ஒரு குதிரைவீரனாய் வருகிறோமென்று விடைகொடுக்க அந்த ஒன்றானகடவுள் ஆக்கினைகொண்டெழுந்த கணதிபர்கள் தேவர்களும் அதிசயிக்க காடுகளிலுள்ள நரிகளையெல்லாந்திரட்டி வேகத்துடனேதாவுகின்ற குதிரைகளாகச் செய்து அந்தக்குதிரைகளை நடத்துகின்ற பாகர்களானார்கள் இடையிலே தூக்கிக்கட்டின செம்பட்டும் அதிலேசெருகின சுரிகையாகிய பாங்கும் கால்களிலே செருப்பும் நெஞ்சிலே யிரும்புக்கவசமும் சினந்துபார்க்கிறகண்களும் திரிபுண்டரமணிந்த நெற்றியும் இடிபோல அதிர்ந்து முழங்குகின்ற சிரிப்பும் கொதித்துப்பொங்குகின்றகோபமும் கொண்டவர்களாய் வட்டமானகேடகம் முதுகிலே கிடந்தசையக் கூர்மையான வாளேந்தியகைகளுமாகச்சிலர்வர சிலர் தோமரஞ்சுழலக்கொண்ட கையினராய்வர சிலர் முதுகிலே அம்புக்கூடுகட்டிக் கையிலே வில்லேந்திவர சிலர் சிவந்தபடாத்தினாலே போர்வையணிந்துகொண்டுவர சிலர் பச்சைப்படாத்தினாலே சட்டையிட்டுக்கொண்டுவர சிலர் மேகவண்ணப்பட்டினாலே போர்வையணிந்துகொண்டுவர சிலர் செம்பொன்னிறமான சட்டை யணிந்துகொண்டுவர அனேகம்பேர்கள் மயிற்குடைபிடித்துக்கொண்டுவர அநேகம்பேர்கள் சாமரங்கள் குடைகளுடனேவர அநேகம்பேர்கள் சாலர்க்குடைகள் பிடித்துக்கொண்டுவர அநேகம்பேர்கள் முத்துக்குடைகள்பிடித்துக்கொண்டுவரஇப்படிவருகிறவர்களிலே தருமம்அருத்தம் காமம் மோக்ஷமென்கிற நான்கும் நான்குகால்களாகவும் ஞானகாண்டம் கருமகாண்டம் ஆகிய இரண்டும் காதுகளாகவும் காட்சியளவையைக் கடந்த ஒருமையான பரம் அபரம் என்கிற உணர்வேகண்களாகவும் அருமையானவிதியே முகமாகவும் நிஷேதமேவாலாகவும் பலநூல்களே முதுகலங்காரமாகவும் மந்திரங்களே சதங்கைகள் கிங்கிணிமாலைகள் ரத்தினச்சிலம்புகளாகவும் சூரியனும் சந்திரனும் இருபுறத்தும்அங்கவடிவாகவும் பெருமைபொருந்திய தாரகப்பிரம மந்திரமே கடிவாளமாகவும்புறச்சமயங்களான சேனைகள் தோற்றோடும்படி மூண்டுபோர்செய்து பகையைவெல்லவல்லதாய் கடவுள் முகமாகியலாயத்திலே தங்குவதாய் அண்டகோடிகளையெல்லாம் ஒருபிண்டமாக அடுக்கினதுபோலான முதுகின்மேலே உபநிடதமான சீனிகொண்டு பரிசுத்தமாய் விளங்குகின்ற வேதமாகிய குதிரைமேலேறிக்கொண்டு வாதவூரருடைய கால்விலங்கைப் போக்குதற்காக எழுந்தருளுகின்ற சோதியானவர் அவர்க்கேயல்லாமல் பாண்டியன் பிறவியைப் போக்கவும் காலிலே வீரக்கழல்கட்டி வேதமாகிய உறையினின்று முருவின ஞானவாளானது புறத்திருளையும்போக்கி விளங்க பிறக்கவேண்டினவர்கள் மறந்துமிங்கே வராதிருங்கள் அந்தப்பிறவி தீரவேண்டினவர்கள் விரைவிலே இங்கேவாருங்கள் தமதன்பரைப் பாண்டியன் தண்டியாமைக்குவருகிறவன் உங்கள் பிறவியைத்தீர்க்க வருகிறா னென்பதுபோலக் குதிரைக்கால்களிலே சிலம்புகள் சத்திக்கவும் சுவாமிகங்கையை உம்முடைய முடியின்மேலேமறைத்துவைத்திருக்கிறீர் அப்படியே எங்களையுமறைத்துவைத்துக்கொள்ளுமென்று வேண்டி காவேரி துங்கபத்திரிமுதலான நதிகளெல்லாஞ்சூழ்ந்து பொங்கி விழுகிறதுபோல அந்தகங்காநதியும் சாமரைகளும் புரண்டுவிழவும் பிரமதேவனுடைய நாவிலிருக்கின்ற சரஸ்வதிதேவியானவள் பார்வதிநாயகன் நான்குவேதங்களே குதிரையாக அதன்மேற்கொண்டு வருகின்றானென்று தானொரு வெள்ளைக்குடையாகிமேலே பரவிவருகிறதுபோல அந்தக்குடைவிளங்கவும் வேதங்களைக்கொண்டு சொல்லுகின்ற பதினெண்புராணங்களும் நாம்சொல்லுகின்ற கடவுளிவனே படைத்து காத்துஅழிக்கிறவனுமிவனே இன்னும்வேதங்களும் முறையிடுகின்ற பரம்பொருள் இவனேயென்று வாய்விட்டுச் சொல்வதுபோலப் பதினெட்டுவாத்தியங்களு முழங்கவும் இப்படி நெருங்கின் மாயக்குதிரைகளெல்லாம் மேற்குத்திசையை நோக்கி நடந்துவருகின்றன அவைகளினடுவே சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய வேதக்குதிரையும் நடந்துவரும்போது கிளம்பினதூளிகள் ஆகாசமும் திக்குகளும் மறைக்கக்கண்டு சூரியன் நாம்செல்லுதற்குவழியெங்கேயென்று மயங்க நெருங்கின பலவாத்தியங்களினுடைய முழக்கமும் குதிரைகளினொலியும் வீரர்கள்சத்தமும் திசைகள்செவிடுபட வேதக்குதிரைமேலழகர் இன்னம் மதுரை அரைக்காதவழிதூரமென்ன எழுந்தருளினார் அதுகண்டபேர்கள் விரைந்தும

துரைக்கோடி வந்து அங்கே காவல்வசப்பட்டிருக்கிற வாதவூரடிகள்முன்னேவந்து மலர்ந்த சந்தோஷமுகத்துடனே ஐயா ராஜநீதிதவிராமல் நடத்துகின்ற மந்திரிகள் சிங்கமே பலநிறங்களைக்கொண்டு கடல்பொங்கிவருகிறதுபோல உள்ள குதிரைகளெல்லாம் திரண்டுவருகின்றன இந்நேரம் கோட்டைவாயிலுக்குள்ளே வந்துபுகுதும் பாண்டியனுக்குப்போய்ச் சொல்லுமென்ன அதுகேட்டு வாதவூரடிகள் மேகத்துக்கு விலங்கிட்ட உக்கிரபாண்டிய குலத்தானிடமேசென்று ஐயா பாண்டியமகாராஜனே குதிரைகள் வருகின்றன வென்று சொல்ல பாண்டியன் வாயுவேகத்துடனே குதிரைக்கடல் வருகின்றதென்று அணிந்தகங்கணங்கள் தெறிக்க உடம்பு பூரித்து மனமகிழ்ந்து பெரியவிலைபெற்ற ரத்தின ஆரங்களும் வஸ்திரபூஷணங்களும் வெகுமானஞ்செய்து மந்திரியை மகிழ்வுடனே சந்தோஷப்படுத்தினன் அப்படிச்சந்தோஷப்படுத்திச் சிங்காசனத்தைவிட்டு எழுந்து தலைவாயிலுக்குவந்து அங்குள்ள மணிமண்டபத்திலே ஒருசிங்காசனத்தின்மே லிருந்துகொண்டு பெண்கள் சாமரங்கள்வீசப் பெரியோர்கள்சூழ்ந்திருக்க குதிரைக ளெங்கேவருகின்றன வென்று பார்த்துக்கொண் டிருக்கும்போது கடவுள் திருவிளையாட்டால் சிறிதுநேரம் குதிரைகள்வராமல் தாமதமாக சந்திரகுலத்துப்பாண்டியன் மனம்நாணி இது பொய்யென்றுநினைத்து அருகேநிற்கிற தண்டவீரர்களைக்குறித்துச் சினந்துநோக்க அவர்கள் பாண்டியன் மனக்குறிப்புத்தெரிந்து மந்திரிகளுக்கு முதல்வரான வாதவூரரை நெருக்கிக்கொண்டுபோய் எவ்வளவும் அஞ்சாமல் மிகவும் தண்டனைசெய்ய அப்போது வாதவூரடிகள் தமது சுந்தரபாண்டியனை கடவுளைநினைத்துப் பாதங்களைத்துதிக்கின்றார்.

பூவார்முளரிப்புத்தேளறியாநெறிதந்தாய், பாவார்தென்சொற்பனுவன்மாலைப்பணிகொண்டாய்
தேவாதேவர்க்கரசேசிறியேனுறுதுன்ப, மாவாவென்னவஞ்சேலென்னயறனேயோ.

நெஞ்சேபுரையேசெயலேயெல்லாநினவென்றாய், வஞ்சேபோலுமஃதேலின்றுவாராயோ
பஞ்சேரடியாள்பாகாகூடற்பரமேட்டி, யஞ்சேலென்னவிதுவோவருளுக்கழகையா.

காவிநேருங்கண்டாநாயிற்கடையான, பாவியேனைப்பொருளாக்கொண்டென்பணிகொண்டா
யாவியோடிவ்வுடலுநினதேயன்றேவின், றேவிவாளாதிருந்தால்யாரென்னுடையானே.

என்று துதித்தழுகின்ற வாதவூரடிகள் காதிலே பால்வேண்டிக் கத்துகின்ற இளங்கன்றின் காதிலே தாய்ப்பசுவின் கனைகுரலோசைவந்துபுகுந்தாற்போல சின்னம் காளம் காகளம் முதலியவைகளொலிக்குமோசை வந்து புகுதவும் செந்தூள் திசைகளெல்லாம் மறைக்கவும் கண்டார் அப்போது பாண்டியனுங்கூடக்கண்டு வாதவூரரை அழைத்து அவர் எல்லாரும் வணங்கும் குலத்தினராகையாலே அவரிடத்திலே மெய்யன்புகொண்டு எங்களுடைய ராஜகாரியம் உம்மைப்போலே செய்யவல்லவர்கள் யாவருண்டென்று கொண்டாடிச் சொல்லிமுடியாத சந்தோஷங்கொண்டு பேசிக்கொண் டிருக்கும்போது படர்ந்த இருட்படலத்தைக்கிழித்துக்கொண்டு தனத்ாயிரங் கிரணங்களுந் தோன்ற உதையமாகிற சூரியர்கள் போன்றவர்களாய்ச் சிறந்த திருமேனிகொண்ட பாகர்களுடனே கடலினுரைபோலே வாய்நுரைதோன்ற மாயக்குதிரைகளெல்லாம் வந்தன அப்படிவந்த குதிரைகளைப் பாண்டியன் தன்குலத்திலுள்ளவர்களும் கண்டறியாத லக்ஷணங்களை யுடைய குதிரைகளிவைகளென்று பார்த்து அச்சோ இந்திரனைப்போல ஆயிரங்கண் நமக்குண்டானாலும் பார்த்து முடியாதென்று மனக்குறிப்புடனே தானென்றும் சந்தோஷமென்றும் வேறுபாடில்லாமல் அந்தக்குதிரைகள்மேல்வந்த வீரர்களையெல்லாங் கண்டதிசயித்து இந்தக் குதிரைவீரர்களுக்கெல்லாம் தலைவர்யாரென்று தன் மந்திரியான வாதவூரரைக் கேட்க எல்லாந்தெரியவல்ல வாதவூரடிகள் ஐயா எனக்கது தெரியாதென்றார் அந்தச்சமையத்தில் அண்டங்களெல்லாம் ஒருடலாகத் தாமே உயிராகி ரக்ஷிக்கப்பட்ட ஆனந்தமயமாகிப் பரஞ்சோதியான கடவுள் அந்த அண்டங்களைத் தாங்குகின்ற வேகத்தையுடைய வேதமாகிய குதிரையே தமக்கோராதாரமாகித் தம்மைத்தாங்கவும் ஒருகாலத்தும் அசையாதிருக்கின்ற தம்முடைய பாததாமரைகளசையவும் எல்லாருடைய ஆசா பாசங்களையும் நீக்குவதான கையிலே ஏறினகுதிரைக்கடிவாளமாகிய பாசத்தைப்பற்றிக்கொண்டு பாண்டியனுக்கு முன்னே வந்து ஓ ? பாண்டியமகாராஜனே எங்களுடைய குதிரையேற்றத்தைக் கொஞ்சம் பாருமென்று சொல்லி அந்தப்பாண்டியனும் அந்தப் பாண்டியன் சபையாருமே யல்லது தேவர்களுமயங்கும்படி எல்லா உலகங்களையும் அசைக்கவல்லகடவுள் ஐந்துகதியும் பதினெட்டுச் சாரியுமுதலான விசித்திர வேறுபாடுகள் தோன்றத் தாமதையாமல் குதிரையைச்சற்றே அசைத்தருளினர் அப்படியே மற்றைக்கணுதிபர்களும் தனித்தனியே தங்கள் குதிரைகளை நடத்திக்காட்

டக்கண்டு பாண்டியன் அவர்களைப்பார்த்து உங்களிலே தலைமைத்தனங்கொண்டவர் யாவரென்று கேட்டான் அதற்குக் குதிரைவீரர்கள் எங்களுக்குத்தலைவரான தனிவீரர் இவர்தானென்று கடவுளைக் காட்டினார்கள் அவர்கள் காட்டினவுடனே சுட்டுதற்கரியசோதி சுருதிவாம்புரவியோடு பாண்டியன் முன்னே வர அவரது கிருபாதிருஷ்டி பாண்டியன் மேலேபட்டுத் தன்னைமறந்தெழுந்து இரண்டு கைகளையுந் தலைமேலே குவித்துக்கொண்டு நின்றான் உடனே கடவுளருளாலே மயங்கின பாண்டியன் மனந்தேறி இன்று ஒருகுதிரைவீரனைக்கண்டு நாம் எழுந்து தலைமேலே கைகள் குவித்துக்கொண்டு நின்றதற்குக் காரணமென்னவென்று சிங்காசனத்திலே மறுபடியும் இருக்க நாணி அப்படியே நின்றான் அப்படிநிற்கின்றபாண்டியன் முகத்தைப்பார்த்து எதிரே நின்ற வேதப்பரிமேலழகர் ஓபாண்டியமகாராஜனே உன்னுடைய பொருள்களெல்லாங் கொண்டு வந்து உன்சொல்வழுவாத மந்திரியானவர் எனக்கும் என்னைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும் நிரம்பக்கொடுத்ததினாலே இந்தக்குதிரைகள் தேவர்களுக்கேயல்லாமல் மனிதர்களுக்குக் கிடைக்கத் தக்கனவல்ல குதிரைலக்ஷணந்தெரிந்தவர்களாலும் விலையளவுசெய்யக்கூடாதவைகளாய் சாஸ்திரத்திலே சொல்லிய லக்ஷணங்களுள்ளனவாய் நல்லகுதிரைகளுமக்குவந்து சேர்ந்தன ஆனாலும் குதிரைவிற்கும் வர்த்தகத்தைச் சொல்லக்கேளும் இந்தக்குதிரைகளை என்னிடத்திலே இன்று நீர் கயிறுமாறி உம்முடையவாகக் கொள்ளுகிறதினாலே இந்தக்குதிரைகள் நாளைக்கெப்படியானாலும் எனக்கும் உமக்கும் யாதொருவழக்கும் பேசக்கூடாது இதுவே குதிரைவிற்குநியாயமென்றுசொல்ல அதுகேட்டபாண்டியன் மனமகிழ்ந்து அதற்குச்சம்மதப்பட்டு அந்தத் தனிவீரரைப்பார்த்து என்னிடத்துள்ள மந்திரிகளிலே சிறந்த வாதவூரர் உங்களுடைய சிநேகத்தினாலே பின்னும் எனக்குச்சிறந்தவரானாரென்று கொண்டாடிப் பாண்டியன் சொன்னான் அதற்கு பாம்பாபரணந்தோற்றாமல் வேதக்குதிரைமேல் வந்தவர் மரகதநிறமான வேப்பமாலையணிந்த பாண்டியனைப்பார்த்து குதிரை கயிறுமாறிக்கொடுக்குமுன்னே பொதுவான குதிரைலக்ஷணங்கள் சொல்லத்தொடங்கி கேளும்பாண்டியராஜனே இந்தக்குதிரை சமையம்வந்தால் மதிலுங்கடந்துபோகும் கண்ணுநுழையாத பலகணிவாயிலு நுழையும் கண்டவெளியெல்லாம் தனக்கு வழியாகப்போகும் பசிவந்தால் எதுகிடைத்தாலுந் தின்னும் இன்னும் ஒப்பில்லாது சிறந்த இலக்கணங்களுள்ள இந்தக்குதிரைகளிலொன்று உன்னிடத்திலிருந்தாலும் லட்சுமிகடாட்சமும் குறையாதசெல்வமும் மேன்மேலானகீர்த்தியும்பெறுவாய் நெய்த்துமாந்தளிர் நிறமான நாக்கும் கீழேஊன்றுகின்றஉயர்ந்த குளம்புகளும்நீண்டு சரியொத்திருக்கிற பற்களும் பாம்புப் படம்போல்விரிந்த கழுத்துமார்புங்கொண்டிருந்தால் அதற்குப் பாடலமென்று சொல்லவேண்டும் அகன்றநெற்றியும் நீண்டதலைமயிர்போலே ஒரு நிறமானபுறமயிருடனே மூன்றுகோணமாய் அழகிய முகமுள்ளதைக் கோடகமென்றுசொல்லத்தகும் எதிர்த்தயுத்தத்திலே முகத்திலே கத்திகொண்டு வெட்டினாலும் எதிர்த்துச்சண்டைசெய்வதாய் குரங்கு வேங்கை யானை நரி சரபம் முயல்கள் போலுங் கதியுடையதானால் அதை இவுளியென்று சொல்லப்படும் உன்னதமு நீளமுமுடையதாய் சங்கு கற்கண்டுபோல வெள்ளையான வாய்நுரையை உமிழ்வதாய் பின்னமான ஒரு நிறமும் மைநிறமுமுடையதை வன்னியென்றுசொல்லவேண்டும் பலமானகழுத்திலே சிறந்ததெய்வீகமானமணியும் அஷ்டமங்கலமும் அழகானபஞ்சகல்யாணமுமுள்ளதைக் குதிரையென்று சொல்லவேண்டும் குங்குமவாசனை கருப்புரவாசனை அகிற்சந்தனவாசனை கஸ்தூரிச்சேற்றுவாசனைவீசுவதாய் சங்கு மேகம் சரபம் சிங்கம் இவைகள்போ லனுமானிப்பதைப் பரியென்னப்படும் நாலுகால்களுங்கடைந்தெடுத்து நாட்டினாற்போல்வதாய் கொள்ளி வட்டம்போலே வட்டமிட்டுச்சுழல்வதாய் மேலேறின வீரன்காலுக்குள்ளடங்குவதைக் கந்துகமென்னத்தகும் கோட்டையும் மலைமேற்கோட்டையும்ஆறும்தாண்டும் பலமுள்ளதாய் இந்த முழுலட்சணங்களெல்லாம் முழுதுங்கொண்டதைப் புரவியென்று சொல்லவேண்டும் ஆனால் இந்த எட்டுவகையும் எட்டுவயதுள்ளவைகளே பகைவரைவெல்லுவதான இந்த எட்டுவகையும் பாண்டியராஜனே நீயே ஏறத்தக்கவைகளென்று சொல்லி வேதமுதுகிலேறியிருக்கின்ற தனிவீரர் திரும்பித்தமது கூட்டத்தார் முகத்தைப்பார்த்தார் அவர்பார்த்தவுடனே நெருங்கிக் கூடநின்ற வீரர்களெல்லாம் குதிரைநூல் வல்லவர்களறிவும் பின்னிடும்படி தனித்தனி சாரிவிட்டார்கள் அதுகண்டு பாண்டியன் அதிசயித்துத் தன் பக்கத்திலே தனக்குமுழுது நம்புதலான மந்திரிகள் எல்லாரையும் பார்த்து அசையாததலையை யசைத்து மெள்ளமெள்ளத் தோன்றுகின்ற நகையோடுமிகவுஞ் சந்தோஷித்தான் அப்போது கடவுளும் தமது தெய்வத்தன்மையான குதிரையைச்செலுத்தி இடசாரி வலசாரிகொண்டு வட்டமாக வரும்போது கொள்ளிபோல வீதியெல்லா மொரோகுதிரையாகத் தோன்றி வீதிகளை

ல்லாங் குதிரைகள் நிற்பனவாக ஒரு நிமிஷத்துக்கு
ள்ளே முன்னே ஒருபாண்டியனுக்காக தமதுகையிற்
கங்கணமான பாம்புவளைந்து சுற்றினதுபோலே சு
ழல இன்னம் ·பலநிறங்கள்கொண்ட குதிரைகளும்
வீதிகளெல்லாம் பின்னினாற்போலப் பின்னி வட்ட
மாக மதுரையென்கிற ஒரு பெண்ணானவள் கையில
ணிந்த நவமணிக்கடகம்போலவும் விளங்கின இன்
னும் அந்த மதுரையிலுள்ள பெண்களிடித்துக்கொ
ள்ளும் பொன்னிறக் கந்தபொடிகள் சிந்திக்கிடக்கி
ற வீதியிலே நடக்கிற குதிரைக்கூட்டங்களாலே கி
ளம்பின தூளிகள் பொன்னுலகத்திலே·குதிரைகள்
செல்ல அங்குண்டான பொன்னிறப்பொடியையொ
ப்பாயின இப்படித்தேவர்களு மனிதர்களும் அந்த
மதுரையிலுள்ள யாவரும் அதிசயிக்கும்படி குதிரை
யைநடத்தி அந்த மதுரைக்கரசனான பாண்டியனுக்
கு முன்னே கருணைக்கடலானகடவுள் வந்து நின்
று அந்தக்குதிரைகள் பிறந்தவிடங்களை வகுத்து இ
ந்தப்பரிகள் காம்போசம் இந்தமா மந்தரம் இந்தப்
புரவிகள் காந்தாரம் இந்தக்குரங்குளை வான்மீகம்
இந்தக்கந்துகம் சிந்து இந்தக்கனவட்டம் பாஞ்சால
ம் இந்தக்குதிரை துளுவம் இந்தத்துரகம் இமயம்இ
ந்தக்கற்கி கலிங்கம் இந்தப்பாடலம் ஆரியம் இந்த
அச்சுவம் கூர்ச்சரம் இந்தத்துரங்கம் கேகயம் இந்
தக்கொய்யுளை யவனம் இந்தக்கொக்கு மக்கம் இந்த
இவுளி வனாயுசம் இந்தப்பாய்மா பல்லவம் இந்தக்
கோரம் சவ்வீரம் இந்தக்கன்னி மராடம் இந்தவன்
னி வாசந்திகம் இந்தக்கோடகம் காடகம் இந்த அ
யம் காஸ்மீரம் இந்தக்கோணம் மாளவம் இந்தக்கு
ந்தம் கந்தரம் இந்த அரி சவுராட்டம் இந்தக்கிள்ளை
சாலிவேய் இந்தத்துரகதம் வேறொருதீவாந்தரம் இ
ந்தக்குரகதம் குருக்கேந்திரம் ஆக இப்படிப் பலபல
தேசங்களிலுண்டாகிப் பெயர் வேறுபாடான குதி
ரைகளையெல்லாம் இந்தவாதவூரன்கொடுத்த பொரு
ளுக் காசைகொண்டு இவர்களே கொண்டுவந்தவர்
கள் கேளும் பாண்டியராஜனே இந்தக்குதிரைகளில்
வெள்ளி முத்து பால் சந்திரன் சங்கு வெண்பனி
இந்தநிறமுள்ளது வெள்ளைக்குதிரை மாதுளம்பூசெ
ம்பஞ்சுக்குழம்பு இந்தநிறமுள்ளது சிவப்புக்குதிரை
குயில் வண்டு மேகம் இந்தநிறமுள்ளது கறுப்புக்கு
திரை கோரோசனைநிறமுள்ளது பொன்னிறக்குதி
ரை இந்தநான்குநிறமுங் கலந்திருப்பது மிச்சிரம்மு
கம்-மார்பு-உச்சி-வால்-கால்கள் நான்கு ஆக எட்டு
றுப்பும் வெண்மைகொண்டது அஷ்டமங்கலம், த
லை-வால்-மார்பு-இந்த மூன்றுநீங்கலாக ஐந்திடத்து
ம், வெள்ளையுள்ளது பஞ்சகல்யாணி கழுத்தில் வல
ஞ்சுழித்திருந்தால் அதையே தெய்வமணியென்று
தெரிந்தோர்கள் சொல்லுவார்கள் முகம் தலை-நா
சி-மார்பு இந்த நான்கிடத்திலும், இரண்டிரண்டு சு
ழிகளும், நெற்றிநடு பின்பக்கம், இந்த இரண்டிடத்
திலு மொவ்வொருசுழியும், உள்ளகுதிரையே லக்ஷ
ணமுள்ளது இந்தச்சுழிகளில்லாவிட்டால் அதை
இலக்கணப்பழுதென்று சொல்லவேண்டும் வெவ்
வேறாக மார்பிலே ஐந்துசுழியுண்டானால் அதற்கு
ப்பேர் ஸ்ரீவற்சம் நெற்றியில் இரண்டுசுழியாவது மூ
ன்றுசுழியாவதிருந்தாலு நல்லதே அப்படியில்லாவி
ட்டால் நெருக்கமாக நான்குசுழி வலம்புரியாயிருந்
தால் நல்லது அப்படியன்றி இரண்டுசுழி முன்னங்
கால்களிலும் மூலத்திலுமிருந்தாலும்நல்லதென்றே
சொல்லுவார்கள் கண்டத்தினடுவே இரட்டைச்சுழி
யுடைய குதிரையானது தன்னுடைய கருத்தாவுக்கு
மிகவும் தரித்திரத்தையுண்டாக்கும் அல்லதுதன்னை
க்கொண்டவனுக்கு மிகுந்த துன்பத்தையும் மரண
த்தையும் உண்டாக்கும் அந்த இரட்டைச்சுழிகணை
க்காலிலிருந்தால் அந்தக் குதிரையையுடையவனுக்
கு பயம் துன்பம் விலங்கு இவைகளுண்டாகும் மே
லுதடு முன்காலடி கபோலம் முழங்கால் இந்த நா
ன்கிடங்களிலுஞ் சுழிகளிருந்தாலும் அந்தக்குதிரை
தன்னைவாங்கிக்கொண்ட தலைவனைக்கொல்லும் இந்
தச்சுழியையுடைய குதிரையை ஏறாமல் லாயத்தி
லேகட்டியிருந்தாலும் குற்றமாம் இவைகளிருக்ககு
திரைக்குப்பிராயம் முப்பத்திரண்டு அவஸ்தை பத்
து அவஸ்தை ஒன்றுக்கு வருஷம் மூன்று மாதம் இ
ரண்டு நாள் பன்னிரண்டு இன்னமும் எந்தநிறபேத
ங்கள் மிகுந்திருந்தாலும் வெள்ளைநிறங்கலந்திருந்
தால் அவ்விதமானகுதிரை நல்லதே கறுத்தகுதிரை
க்கு வயிறாயினும், மார்பாயினும் சிவந்த நிறமாயிரு
ந்தால் அது வெற்றியைத்தரும் அந்தவயிறும் மார்
பும் வெள்ளையாயிருந்தால் அதற்குப்பெயர் வாரு
ணம் அது பகைவர்போரிலே வெற்றியைக்கொடுக்
கும் பிடர் வெளுத்திருந்தால் உடையவனுக்கு பிள்
ளைப்பேறுண்டாம் மார்பு வெளுத்திருந்தால் சந்
தோஷத்தைக்கொடுக்கும் மணிக்காலும் கண்டத்தி
னிடமும் வெளுத்திருந்தால் பொருள்கொடுக்கும்
முகம் வெளுத்திருந்தால் சயங்கொடுக்கும் பின்பக்
கத்தினிடம் வெளுத்திருந்தால் சுகங்கொடுக்கும் இ
டைவெளுத்திருந்தால் சந்தானம்பெருகும் வலப்பு
றத்திலே வெள்ளையாயிருந்தால் தனதானியங்கள்
பெருகும் முதுகு வால் முகம் இந்தமூன்றும் வெ
ளுத்தகுதிரை ஜெயங்கொடுக்கும் உந்திதொடங்கி
முன்புறமெல்லாம்சூரியன்போலேசிவந்து சந்திரன்
போலே பின்புறமெல்லாம்வெளுத்து அழகுள்ளகு
திரைக்கு பகலில்ஜயமுண்டாகும்சந்திரன்போலேமு

ன்புறம்வெளுத்துப் பின்புறமெல்லாம் சூரியன்போலே சிவந்தகுதிரைக்கு இராத்திரியிலே ஜெயமுண்டாகும் இந்த இருவகைக்குதிரைகளும் வந்திருக்கின்றன குதிரை காலூன்றினல் பந்துவைத்தாற்போலவும் நின்ருல் மலைபோலவும் அனுமானித்தால்யானைபோலவும் சிங்கம்போலவும் வேகத்தில் வாயுப்போலவும் ஆட்டத்தால் நட்டுவன்போலவும் நடந்தால் யானைபோலவும் சிங்கம்போலவும் குலமகளைப்போலே கவிழ்ந்தமுகமும் கருநெய்தல்போலே கண்ணும் மேகம்போலே சிறந்து விளங்குகின்ற நிறமும் கருநெய்தற்பூப்போலே வாசனையும் மலரானும் அகிற்சந்தனங்களாலும் ரத்தினபரணங்களாலும் அலங்கரித்தால் நீங்காத சந்தோஷங்கொண்டு விளங்குவது உத்தமமான குதிரையென்று சொல்லுவார்கள் உத்தமக்குதிரைக் குயர்வு நூறு விரல் அளவு மத்திமக்குதிரைக்குயர்வு எண்பத்துநாலு விரலளவு அதமக்குதிரைக்குயர்வு அறுபத்தொருவிரலளவு என்று*நிலைபெற்றநாகபந்தம் விருத்தம்நெடுவீதியென்கின்ற குதிரையினுடையநடைபேதமெல்லாம் இனிதாகநடத்திக்காட்டின வெவ்வியகுதிரைக்கு எசமானைப்பார்த்து அதிசயப்பட்டுத் தமிழைவளர்த்த பாண்டியன் சிரக்கம்பஞ்செய்து ஒருகைவிரலைச்சுழற்றி அழகியபொன் இவ்வளவென்று விலையில்லாததான அரியவஸ்திரமொன்று கொடுத்தான் எம்முடைய கடவுளானவர் சவுக்கின்மேல் ஏற்றுக்கொண்டு புன்னகைசெய்தார் அப்படி ஏற்றுக்கொண்ட பிரகாசம்பொருந்திய வஸ்திரத்தை நேசத்தையுடையவனுக் காற்றைப்போலச் சீக்கிரத்தில்வந்து விரைவாகத் தன்கையில்வாங்கி வணங்கவில்லை சிரசிலே தரித்துக்கொள்ளவில்லையென்று பாண்டியராஜன்திருநீற்றையணிந்த கடவுளினுடைய மறைப்பினலே கோபங்கொண்டான். வெளிப்படக்காணுதற்கரிய அருமைத்திருமேனியையுடைய பரமசிவனவர் பார்த்தவர்கண்களும் மனமும் சந்தோஷமடையும்படி வருகிறதைப்பார்த்தும் பாண்டியன் காணவில்லை ஒளித்துக்கொண்டு உலகெங்கணு நிற்கின்றகடவுள் மிகுந்தபிறவியையொழித்து அறிவுகொடுத்தாலல்லாமல் எவர்கள் அவருடையதன்மையைத் தெரியவல்லவர்கள் எட்டுத்திசைகளிலும் இருக்கின்ற அரசர்கள் அன்பால் தமக்குக்கொடுக்கப்பட்ட வஸ்திரங்களையெல்லாம் சவுக்கிலே வாங்கிக்கொள்வது அவரது தேசவழக்கமென்று வளத்தையுடைய தமிழ்பாடுகின்ற திருவாதவூரரானவர் பாண்டியராஜன் முன்னேநின்று அவன்மனத்திலேகொண்டிருந்தகோபம் சாந்தியாகும்படி தாழ்ந்துசொன்னர் நன்மைபொருந்திய இந்தவழக்கத்தைக்கேட்ட பிற்பாடு அன்புகொண்டு கலக்கமில்லாத அஸ்வலக்ஷணசாஸ்திரங்கற்றறிந்தவரைப் பார்த்து லக்ஷணவிதிப்பிரகாரமிருக்கிற பெரியகுதிரையினுடைய 'இழிவும் உயர்வும் பிரகாசமாக உங்களுக்குள்ளே சோதித்து நம்மோடேசொல்லுமென்றுசொன்னன் பாண்டியராஜன் சொல்லினற் பிரகாசிக்கப்பட்ட அஸ்வலக்ஷணத்தினுடைய நிச்சயமாகிய பொருளைத்தெரிந்தவர்கள் வெற்றிபொருந்திய விரும்பத்தக்க குதிரைகளுக்குள்ளே குற்றத்தையும் குணத்தையும்பார்த்து மகமேருமலையின்மேல் தன்னுடைய மீனக்கொடியை எழுதிவைத்துத் திரும்பிய வெற்றியைக்கொண்ட அரசர்க்கரசனகிய பாண்டியராஜன்முன்பாக இந்தப்படிசொன்னர்கள் துன்பத்தைத்தருகின்ற சந்திரச்சுழி அண்டாவர்த்தமென்னுந் தண்டையடியிலிருக்கின்ற சுழிகளும் உடலிலொரு பக்கத்திலிருக்கின்ற சுழியாகிய கௌவகமும் காகாவர்த்தமும் மேன்மையாகவிளங்கிய முன்வளையச்சுழியும் பரவிய செழுமையுள்ள கேதாரிச்சுழியும் காலிலிருக்கின்ற பிரயோசனமில்லாத கொடியசுழியாகிய கேசாவர்த்தமும் பொலிவோடுங்கூடியகச்சைநிலையிற்பட்டடையாகச் சொல்லப்பட்ட சுழியும் ஆகிய இந்தச் சுழிகள் பொருந்தாதனவாம் கொம்புபோலிருக்கு நீண்டகாதும் முறுக்கியகாதும் மூன்றுகால்விளர்த்து ஒருகால்கறுத்தும் கறுத்தகாலொன்றும் மூன்றுகால்கறுத்து ஒருகால்விளர்த்தும் விளர்த்தகாலொன்றும் விளர்த்தகண்ணும் தீனிகுன்றுமையும் வெம்புகின்ற தீயையுடைய மயான ருத்திரனைப்போலு நீலகண்டமும் பீஜமில்லாமையும் ஏறக்குறையவிருக்கும்பெரியபீஜமும் செவ்வையாகிய பதுமையும் அக்கினியும் சித்திரமும்போ லசைவில்லாமலும் முகம் வால் நாற்கால்களிவைகளிற் சுழியில்லாமையுமெனப் பூலோகத்தார்சொல்லிய குற்றங்களில்லாமல் கழுத்தடியில் மார்க்கண்டமிரட்டையாயிராமல் சிரசிலே இரண்டுசுழியும்செழுமையுள்ளநாபியிலே நான்குசுழியும் சிறந்தமார்பிலே யிரண்டுசுழியும் நெற்றியிலே ஒருசுழியும் உதட்டிலே ஒருசுழியும் ஆகியசுழிகள் பத்தும் குறையாமல் நரி பூனை கரியகாக்கை பேய் ஓரி நாய்செழுமையுள்ளபன்றி இவைகளுடைய சத்தமில்லாதவையாய்ப் பெரிய அலையையுடைய கடல் மேகம் சங்கம் இடபம் பேரிகை இவைகளைப் போல் சத்தமுடையதாய் கோபித்துப் பகைக்கின்ற புலி கரடி கழுதை செந்நாய் ஒளியையுடைய பூனை நரிதரிக்கப்பெற்ற கரியகாகம் தீ புகை இவைகளினுடைய நிறத்தைப் பொருந்தாதவைகளாய் இறுமாப்புடையனவாய் வாயுவென்னும் வேகத்தோடுங் கூடிப் பிரகாசித்த கிரணங்களையுடைய வெள்ளியமுத்

துக்கள் சந்திரன் நீலரத்தினம் மெல்லிய தாமரையி னுடையயகர்ந்தம் செழுமைபொருந்தியபொன் காயா செவ்வரத்தமலர் நல்ல பச்சைக்கிளி ஆகிய இவைகள்போல அமைந்த உருவத்தை யுடையவாகி நெற்றிபரந்து உயர்ந்த மேலுதட்டை யுடையவாய் வெண்ணிறநிறைந்து தம்மிலே வரிசையாய் ஒத்துப்பிரகாசிக்கப்பெற்ற பற்களையுடையவாய் நிறைந்த நல்ல வாசனைசிறந்து நாக்கும்மாவினிளந்தளிர்போலும்செம்மைநிறம்பொருந்தி இரண்டிமைமயிருந்திரட்சியுடையவாய் உக்கிரமாகிய கண்பார்வையுடையவாய் தேகத்தில் அதிகமாமிசமில்லாமல் உள்ளே வளைந்து முக்கோணமாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற முகத்தையுடையவாய் கழுத்துமயிரும் தலைமயிரும் ஒருநிறமாய் மார்பினுடனே கண்டமும் பாம்பின்படம் போலொத்துச் சங்குகள்போலத் தொனியுண்டாய்க்குவிந்து உள்வாங்கி மண்டலஞ்செய்வனவாய் வலிமைகொண்டகுளம் புடையவாய்க் கிளைகொண்ட நரம்புகள்மறைந்து தசையையுடையவாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற முழங்கால் நெளித்தலில்லாமல் நெளிப்பாகிய முதுகும்பெருத்ததுடைகளுந் திரண்டு தண்டைக்காலானது நீண்டு சிவந்த நிறத்தையுடையவாய் மிகுந்த செழுமையுள்ள சாமவேதத்தினுடைய நாவிலும் பிரமதேவனுனவன் ஓமஞ்செய்யும்போது அவன்கண்ணினின்று கையில்வழிந்த நீரினிடத்தும் இந்திரன்முதலிய திக்குப்பாலகரெண்மரிடத்தும் சமுத்திரத்திற்பிறந்த அமிர்தத்தினிடத்தும் அந்தப்பிரமனோமஞ்செய்த அக்கினியிடத்தும் நிறைந்த கருப்பையிலும் லட்சுமிசாபத்தாற் பிரமன் கோட்டானுக அந்தக்கோட்டான் முட்டையிலும் ஆகிய இவ்வேழிடத்திலும் உற்பத்தியான பழமையுடையனவாய் நாலுகாலும் நெற்றியும் ஒக்கவெளுத்திருக்கும் பஞ்சகல்யாணியென்னுங் குதிரைகள் ஆகாசத்திலும் நீரிலும் செல்லுகின்ற வழியுண்டாய்மங்காளனென்றும், சாரங்கனென்றும், கங்காநீலனென்றும், மௌவழகனென்றும், கொங்காளனென்றும், சன்னசம்பானென்றும், குங்குமச்சோரனென்றும், கரியானென்றும், நீலனென்றும், சாரனென்றும், விளங்கியமள்ளானென்றும், ஊஞ்சிவந்தானென்றும், நல்லானென்றும், பொல்லானென்றும், கருங்காற்சம்பானென்றும் பலநிறத்தையு முடையசாதியாய் உயர்ந்தகுதிரைக ளிவைகளென்று அவற்றின்மேன்மையெல்லாஞ்சொல்லிப் பாண்டியராஜனைத்தொழுதுநின்றார்கள். ❁ அவர்கள்சொன்னபின்பு பரிமேலழகர் ஒரு நரிப்பரியைக்காட்டி இதைப்பூசித்துவணங்கிக் கயிறுமாறிக்கொள்ளென்ன உடனே அரிமருத்தனபாண்டியன் அவர்காட்டின குதிரைக்கு முத்துமாலை சதங்கை சிலம்புகளால் அலங்காரஞ்செய்து நல்ல பூமாலையும் சந்தனமுமணிந்து தூபதீபங்களுங் கொடுத்துப் பத்தியுடனே வணங்கி யெதிரேநிற்க அப்போது முத்தொழிலின் மூவராய் மூவர்க்குந்தெரியாத முக்கண்மூர்த்தியான பரிமேலழகர் திருவாலவாய்ப் பரனைப்பார்த்துத் தமதுகைகளைத்தலைமேலேகுவித்து வாழியென்று குதிரையைக்கொடுத்துக் கயிறுமாறி உபரிடதமாகிய சீனியையுடையகுதிரையொன்று தவிர மற்றைக்குதிரைகளையெல்லாங்கொடுக்கப் பாண்டியன்கொண்டு தன் அரண்மனைக்குள்ளே கொண்டுபோங்களென்ன அவன் குதிரைவீரர்கள் வாயுவையும் கடலையும்போலக் கொண்டுபோய் லாயத்திலே கட்டினுர்கள் பின்பு குதிரைவர்த்தகரான கடவுளுக்கு பாண்டியன் நல்ல வெள்ளைவஸ்திரம் வெகுமானமாகக்கொடுத்தான் பாணனுக்கு ஏவல்செய்தகடவுள் நாணமில் குதிரையைவிட்டிறங்கிவாங்கி அந்தவஸ்திரத்தை மற்றொரு கங்கைபோலத் தமதுமுடிமேலே சூடிக்கொண்டார் அப்போதுகணுதிபர்கள் நமது கடவுள் குதிரையைவிட்டிறங்கி இந்தப்பாண்டிய னிடத்திலே யிரந்து தலைமேலே சூடிக்கொள்ளுதற்குக் காரணமென்ன இனி இந்தப்பாண்டியன் கடவுளணிந்த கபாலமும் திகம்பரமும் பாம்பாபரணமுங் கொள்ளுவானேவென்று தங்களுக்குள்ளே ஒருவர்க்கொருவர்பேசி வெகுண்டார்கள் பின்பு மனுநீதி நடத்துகின்ற பாண்டியன் குதிரைவீரர்க ளெல்லாருக்கும் வெவ்வேறே வஸ்திரங்கள்கொடுக்க அவர்களும்வாங்கிச் சூடிக்கொண்டார்கள் பின்புஅருள்வடிவாய்ச்சிறந்துவந்த பரிமேலழகரும் மற்றமாயக்குதிரைவீரர்களும் மறைந்துபோயினர்கள் அப்படி அவர்கள் போனபின்பு தனக்கு இம்மைக்கு மறுமைக்குந் துணையாகிய வாதவூரடிகளுக்கு அரிதான சிறப்புகள்செய்து அவரிடத்துக்கு அவரை அனுப்பிவிட்டுப்பாண்டியன் உச்சிக்காலத்தில் தனதரண்மனைக்குள்ளேபோக மற்றைமந்திரிகளும் தங்கள் தங்கள்வீட்டிற்குப்போககுதிரைகள் பார்க்கவந்த பட்டணத்துஜனங்களும் தங்கள் தங்கள் வீடுகளுக்குப் போக பரிமேலழகரும் தம்முடையகோயிலுக்குப்போய்த் தம்முடைய திருவிளையாட்டெல்லாம் மீனுட்சி யம்மைக்குச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்.

நரிபரியாக்கியபடலம் - முற்றியது.

---

* இந்தஅடையாளமுதல் ❁ இந்தஅடையாளவரையில் திருவாதவூரர்புராணத்திலிருந்து சேர்க்கப்பட்டது.

அறுபதாவது

பரிநரியாக்கியபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

ஞானநாயகனுணையானரிபரிவெள்ள, மானவாறுரைசெய்துமீண்டப்பரிநரியாய்ப்
போனவாறுகண்டமைச்சரைப்புறவலன்கறுப்ப, வானவாறுபோல்வைகைநீர்வந்தவாறுரைப்பாம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வழுதிதன்றமர்விட்டேகமதுரைநாயகன்பாலேகி, யழுதிசைபாடுங்தொண்டிலகப்படும்பாதம்போற்றித்
தொழுதுகொண்டறிவாயூறுஞ்சுகப்பெருங்கடலின்மூழ்கி, யெழுதுசித்திரம்போன்மன்னியிருந்தனர்வாதவூரர்.

நெருங்கிய வாத்தியங்களின் முழக்கமும் சேனைகளும் அதிகமாகப்பெண்கள்கூட்டங்கள் எதிரே வந்து மங்கலங்கள் ஏந்த பாண்டியன் கொடுத்த வரிசைகளுடனே வாதவூரடிகள் தமது திருமனையிலே வந்துபுகுத அப்படிவந்து புகுந்தவுடனே சுற்றத்தாரும் கல்விகற்றவர்களும் மிகுந்தசிநேகிதர்களும் தங்கள் தங்கள் முறைப்படியே விசாரிக்கின்றவர்களுக்கெல்லாம் தமது வாக்காலே உபசாரவார்த்தைகளும் சந்தோஷமுமுண்டாகச் செய்தனுப்பிவிட்டு வாதவூரடிகள் தாம்தனியே ஓரிடத்திலேயிருந்து கரந்தைசூடிய ஆலவாய்க்கண்ணுதலாகியகடவுள் நாம் வேண்டிக்கொண்டபடியே கொண்டுபோன பொருள்களெல்லாம் அடியார்களும் தாமுமாகவே ஒப்புக்கொண்டு நம்மையும்பணிகொண்டு நமது துன்பத்தையும்தீர்த்தார் அல்லாமலும் பாண்டியனுக்குச் சம்மதியாகவே குதிரைகளுஞ்செலுத்தினர் ஆதலால் இனி நமக்குமுழுதுங்கவலையில்லாமல் செய்தஅவரோபிரபஞ்சமாயையை முழுதும் வெல்லும்படியான தமதருள்விளக்குவதான பேரானந்தத்தை நாமடையும்படி நம்மைத் தவக்கோலஞ் செய்தருளவேண்டுமென்று அன்புமிகுந்து இகபரத்தாசைகளொன்றுமில்லாமல் அறிவினுக்குள்ளுணர்வாகத்தோன்றுகின்ற பூரணமாகிய சுந்தரச்சோதியினுடையவெள்ளியம்பலத்துளாடிய திருவடிகளை மனத்துள்ளே கொண்டிருந்தனர் பின்பு சூரியன் நாளைத்தினமும் திருவாலவாய்க்கடவுள் தமதன்பரை ஆண்டுகொண்டருளவேண்டி மண்சுமந்தருளுவரொன்று அதையும்பார்ப்பதற்காக ஊளையிடுகிற நரிக்குதிரைகளையுடைய தூளிகளாலே மூடுபட்ட உடம்பைக்கழுவிக்கொண்டு திரும்பவேண்டுகிறவன்போலக்கடலிலே குளித்து மறைந்தான் அப்படி அவன்மறையவே கடவுள் திருவிளையாடலாலேவந்த குதிரைக்கூட்டங்களாலேயெழுந்த செந்தூளியாலே அழுக்காய்மழுங்கின ஆகாயத்தை வெள்ளைநிலாவாகிய வஸ்திரத்தினாலே அந்தத்தூளிகளைத் தொடைக்கிறவன்போல முத்துகளைஎறிகின்ற கடல்முகட்டிலே குளிர்ந்த சந்திரன் உதையமாகிப்பின்னும் நக்ஷத்திரங்களே எழுத்துகளாக எழுதின ஆகாசமாகிய ஏட்டுக்கு இருளாகிய மைபூசி பரிசுத்தமான வெள்ளைக்கிரணமாகிய வெள்ளைவஸ்திரத்தினாலே துடைக்கிறவன்போலவும்விளங்கினன் அப்படி இராத்திரியானபின்புபாண்டியன் லாயத்திலேபுகுந்திருந்த மாயக்குதிரைகளெல்லாம் கடவுள் திருவிளையாடலாலே முன்னுள்ளதங்கள் வடிவுகொண்டு ஒன்றோடொன்று பேசுகின்றன எப்படியென்றால் சங்கோசையும் பிணப்பறையோசையும் பெண்டுகள் அழுகுரலோசையும் கொங்கைகள் செவக்க இரண்டுகைகளாலும் மாரடித்துக்கொள்ளுமோசையுமல்லவோ நாம் எவ்விடங்களிலுங் காதுகள்குளிர அமுதம்போலே கேட்போம் இப்போது அதைவிட்டு நாம் குதிரைகளாகிமனிதர்களைச்சுமந்துதாம்பு சங்கிலிகளாலே கட்டுண்டுபகலெல்லாம் சவுக்காலடிக்கத் துன்பப்பட்டோம் இப்போதல்லவோ நம்முடைய விதிவலியாலே நம்முடைய வடிவை நாம்கொண்டோம் ஆனால் முன்னே நாம் காடுகளிலே வாழுங்காலத்திலேஒருநாளாவது இந்தக் கவலையானதுன்பத்தை நாம்கண்டறிந்திலம் இனி நாம் கட்டுண்ட தழும்பும் சவுக்கடித்தழும்பும் உடம்பிலே போகவில்லை ஆகையால் இனிவிடியுமுன் ஓடிப்போவதே காரியம் இவ்விடத்திலே மனந்திருத்தியாக நாம் தின்பதற்கு ஊன்சரிந்து சிந்துகின்ற தொள்ளைநத்தைகளில்லை நந்துகளுமில்லை செலவுக்குள்ளே புகுந்துமறைகிற கவைக்கால்நண்டுகளுமில்லை இவர்கள் கொடுக்கிற கடலை கொள்ளு பயறு புல்லுகள் தின்னத்தகுமோ இனி அரசன் ஏவலாளரும் பட்டணத்துஜனங்களும் நம்மைக்கண்டால் அடித்துக்கொல்லுவார்களே இனி அவர்களடியாமல் விடியுமுன்னே கட்டுகளை அவிழ்த்துக்கொண்டு ஓடிப்போவதே நல்லவுபாயமென்று தயிரியங்கொண்டு

ஊளையிடுகிற குறுநரிக்கூட்டங்கள் கூடிப் பேசிக் கொண்டு கொள்ளு கடலைகளை வெறுத்து நண்டு நத்தை சங்குகளை விரும்பி சங்கிலிக்கட்டுகளை முறித்துக் கால்களிலே கட்டினகயிற்றுடனே முளைகளைப்பிடுங்கிக்கொண்டு போம்வழிபார்த்து ஊளையிட்டெழுந்து குதிரையிலாயத்திலே முன்னுள்ள குதிரைகள்மேலேபாய்ந்து பல்லுடையஅழுந்தக்கடித்து மென்று இரத்தத்தைக்குடித்து குதிரைகள்முழுதும் பயந்தோடும்படி அவைகளின் பீசங்களைக் கடித்துக் காயஞ்செய்யும்போது அந்தநரிகளின் ஊளைச்சத்தங்கேட்டு திடுக்கென்று நித்திரையைவிட்டெழுந்து இலாயங்காக்கின்ற காளைவீரர்கள் நேற்றுச்சிங்கங்கள்போல்வந்த குதிரைகளெல்லாம்நரிகளாய்முன்னுள்ளகுதிரைகளின் குடர்களைப்பிடுங்கித் தின்பனவற்றைக்கண்டார்கள் அப்படிஅவர்கள்வந்து கண்டவுடனே சிலநரிகள்கெட்டியாய்வலிதான இரும்புமுள்ளுகள் நட்டிருக்கின்ற வேலியைத்தாண்டி யோடின சிலநரிகள் சாளரவழியைத் தொளைத்துக் கொண்டோடின சிலநரிகள் கோட்டையிற் கள்ளவழியாயோடின சிலநரிகள் கும்பலுக்குள்ளேநுழைந்தோடின நொண்டிநரிகளும் கிழநரிகளும்ஓரிகளும் குருட்டுநரிகளும் வியாதிகொண்டநரிகளும் ஓடிப்போக இடங்கள்கிடையாமல் அந்தலாயத்திலேதானே கத்திக்கொண்டுகிடந்தன அவைகளிலே சிலநரிகள்கிட்டவந்தவர்களையும் அதட்டினவர்களையும் கீழேவிழும்படிகடித்து நடுவேபுகுந்தோடின சிலநரிகள்தடுத்துப் பிடிக்கவருகிறவர்கள் கால்களினடுவேநுழைந்தோடின சிலநரிகள் அங்கேதானேகிடந்து ஊளையிட்டழுகின்றன சிலநரிகள் குட்டிநரிகளைக்கூடக் கூட்டிக்கொண்டு வேலிமுறியத்தாண்டுகின்றன இப்படிப்பாண்டியன் அரண்மனையைக்கடந்து வெளியே போனநரிகளெல்லாம் குளங்கள் தோட்டங்கள்வீரர் வீடுகள் கோயில் நாற்சந்திகள் வீதிகள் பட்டணங்களெல்லாநெருங்கி மன்றுகளும் சித்திரகூடங்களும் மாடங்களும் செய்குன்றுகளும் தெற்றிகளும்வாசல்களும் நக்ஷத்திரங்களும்கிரகங்களும்சுற்றுகின்ற உயர்ச்சியையுடையசோலைகளும்எந்தஇடங்களும்நிறைந்து நரிகள் தங்களினங்களுடனே ஊளையிட்டு அலைகின்றன அப்போது யானைச்சத்தமும் பலவித வாத்தியங்களினுடைய சத்தமும் தேர்கள்குதிரைகளின்சத்தமும் முத்தமிழ்முழங்குமோசையும் பாணர்கள் பாடலோசையும் நிரம்பின பட்டணங்களெல்லாம்நரிகள் ஊளையிடவே எல்லாரும் விழித்தெழுந்தார்கள் வளர்க்கிறநாய்களெல்லாம் விழித்துநின்றன மயில்களும்பயந்து விழித்துக்கொண்டன கோழிகளும்விழித்தெழுந்தன வண்டுகளும்பயந்தெழுந்தன அன்னங்களுமெழுந்தன பக்ஷிகளெல்லாம் விழித்தெழுந்தன அதிகவிரைவாக யானைகளும் விழித்தெழுந்தன காகங்களும் விழித்தெழுந்தன இப்படியாகநரிகள்சமையல் வீடுகளிலேபுகுந்து தங்களுக்கதிக பசியுண்டாகிப் பாண்டங்களையுருட்டிக் காய்ச்சின குழம்பு சமைத்தசோறுபலவிதமான உணவுமுதலியவைகளைக் குட்டிகளுக்குங் கொடுத்துத் தாங்களுமுண்டு ஊளையிட்டுத்திரிந்துபுருக்கள் மயினுக்கள்கிளிகள் சிவந்தகொண்டைத் தலைச்சேவல் முதலியவைகளைப்பிடித்தும் தூங்குகின்ற பிள்ளையைக்கொண்டுபோய் அதன்வாயையும் பல்லையுநக்கிக் காயஞ்செய்யாமல் தங்களுக்குறவுபோல விளையாடியும் வாசல்களிலே பந்தரிட்டுப் படர்ந்தகொடிகளை வேரோடுபிடுங்கியும் அதன்காய்களைக்கடித்தும் கரும்புகளைச் சாறொழுகமுறித்தும் வாயிலிட்டுக்குதட்டியும் வண்டுகள் வாயிலேமொய்க்க ஊளையிட்டுத்துள்ளிக்குதித்தும் திரிவனபலவாகி முறுக்கானகொம்புகளையுடையஆடுகளாயிரம் இரும்புபோற்கெட்டியான பன்றிகள் ஆயிரம் முருக்கம்பூப்போல் உச்சிக்கொண்டையையுடைய கோழிகளாயிரம் அதன்குஞ்சுகளாயிரமாகக்கொன்று பின்னே தொடர்ந்துநாய்கள் குலைக்கக் குலைக்க ஓடிமுன்னே கண்டவுயிர்களைக்கொன்று கோபங்கொண்டு வீரர்கள்போய் வளைந்துவந்தால் அவர்களைச்சீறி இரத்தங்களொழுகக்கடிப்பன அநேகங்களாக பன்றிகள் கத்துகிறசத்தமும் பலபுள்ளிகளும் முள்ளுப்போன்ற வாய்களையுமுடையகோழிகளின்சத்தமும் ஆடுகளின்சத்தமும் நாய்கள்குலைக்கிறசத்தமும் வீரர்கள்சத்தமும் கூடிஊளையிடுகிற நரிக்குரலுக் கொப்பாகிய தொருபக்கத்திலே அப்படியாகப் பொழுதுவிடிந்தவுடனே பட்டணங்களெல்லாங் கண்விழித்தெழ கோட்டைவாசல்காக்கிறவர்கள் வாயிற்கதவைத் திறக்குமளவில் தடையில்லாமல் எங்குங்கூடினநரிகளெல்லாம் கணப்பொழுதிலே இருள்சிதர்ந் தோடினாற்போல காட்டுக்கோடிப்போயின அப்போது அழிவில்லாத சிவபரஞ்சோதிபோல சூரியன்கிரணங்கள் வீசுமளவில் தெளிந்த சாத்துவிகர்கள்முன்னே தாமதகுண தேவதைகள் நில்லாமற்போவதுபோல நக்ஷத்திரங்களொளி மழுங்கிமறைய தேவர்களுக்குங் கிட்டாத வேதப்பொருளானகடவுள் அழுதுதொழுகின்றவாதவூரடிகளுக்காக எளியராய் மண்சுமந்தருளுகின்ற வருத்தத்தைக்கண்டு அவர்பாதங்களை வருடுவதற்காகவே ஆயிரங்கிரணங்களாகிய கைகளுடனேசூரியன் கீழ்த்திசையிலே உதயமாகவும் நேற்றைத்தினம் பாண்டியனுக்குக் குதிரைகள் செலுத்தித் தமது கவலைதீர்ந்து சிவத்தைத்தியானித்திருக்கிற வாதவூரடிகள் மனம்போற் றாமரைகள் மலர்ந்தன ஒ

ப்பில்லாத பரம் பொருளைத்தெரிந்து பேச்சடங்கி னமௌனிகள்போலக் குமுதங்கள் வாயொடுங்கின அந்தவேளையில் இலாயக்காரர்கள் எப்படிப்போய்ச் சொல்லுவோமென்று பயந்துவிரைந்தெழுந்து சென்று பாண்டியன்அரசாட்சிசெய்கின்றசபையிலேஅவனைக்கண்டுகும்பிட்டு உடல்நடுங்கி ஐயாநேற்றுகாற்றினும் அதிகவேகமாய்க்கண்ணுக்கழகாய்வந்த குதிரைகளெல்லாம்முன்னிருந்த குதிரைகளுக்கு நமன்போலாகிக்கடித்துக்கொன்று பட்டணமெல்லாங் கும்புகூடிப் பலசிவன்களையும் வதைத்துக் காட்டுக் கோடிப்போயினவென்று சொன்னார்கள் அப்படிச் சொன்னமனத்துக்குப் பொருந்தாத இந்தச்சொல்லாகிய கடுங்காற்று அவன்காதாகியதுருத்திவழியே போய்க் கோபாக்கினியைமூட்டிவிடக் கண்களிலே நெருப்புப்பொறி சிந்தச்சிவந்து பாண்டியன்கோபித்ததைக்கண்டு அங்குள்ள மந்திரிகளும் பயந்தொதுங்கினார்கள் பின்பு பாண்டியன் நேற்றுக்குதிரைகளைக்கண்டு அமுதமுண்டவன்போலச் சந்தோஷக் கடலிலேமுழுகி இன்று அந்தக்குதிரைகளெல்லாம் நரிகளாயோடிப்போயின வென்றவுடனே துன்பக்கடலிலேமுழுகி அருகிலேயிருந்த மந்திரிகளைப்பார்த்துக் கண்டீர்களோ இந்தவாதவூரனாகிய கறுத்தஇருள்போலும் மனவஞ்சகன் நம்முடையபொருள்களெல்லாங் கொண்டுபோய்க் காட்டிலே திரிந்து மாமிசத்தையும் நிணத்தையுங் குடலையும் பிடுங்கித்தின்கிற நரிகளையெல்லாம் குதிரைகளாக்கிக்கொண்டு வந்து காட்டிப்பின்பு இவன்பண்ணினமாயங்களுக்கு இவனை யென்னசெய்வதுஎன்றுகேட்க அதற்கு மந்திரிகள் ஐயா எங்களுக்கெல்லாம் கொடிய பழி பாவங்களுண்டாகத் தவறுசெய்து உம்முடையசெய்நன்றி மறந்தவனுக்கு நாங்கள் சொல்லக் கடவது என்னவிருக்கிறதென்று சும்மா தங்கள் தலையையும் அசையாமல்பேசாமலிருந்தார்கள் அந்தவேளையில் வாதவூரடிகள் இங்கேநடந்ததொன்றுந்தெரியாமல் பாண்டியனுக்கு குதிரைகள் செலுத்தவேண்டிய காரியத்தை நன்றாகமுடித்துமனக்கவலைதீர்ந்தோமென்று நஞ்சுண்டகடவுளைத்தியானித்து அறிவுமயமாகிய பேரின்பக்கடலில் முழுகினவராய் அரசன்சபைக்குவந்தார் அப்படிவந்த வாதவூரரை சிவந்தகண்களிலே நெருப்புப்பொறிசிந்தக் கடுகடுத்துப்பார்த்துப்பாண்டியன் ஒப்வாதவூரா நீயென்னுடைய பொருள்களெல்லாங்கொண்டுபோய் நல்லகுதிரைகள் வாங்கிவந்தாய் உனக்கேஅழகாயிருக்கின்றதல்லவா ராஜகாரியஞ்செய்து கீர்த்தியைநிலைநிறுத்தத் தக்கவர்கள் உன்னைப்போல் யாவர் இருக்கிறார்களென்று சீறும்போது வாதவூரர் ஐயா அந்தக் குதிரைகளுக்குக் குற்றமென்னவென்றுகேட்டார் அதற்குப்பாண்டியன் குற்றமேது அந்தக்குதிரைகள் ராத்திரிநரிகளாகி முன்னுள்ள குதிரைகளினுடைய வுயிரைவாங்கி இரத்தமொழுக நிணங்கள் சிதறக் குடர்களைப்பிடுங்கித்தின்று முன்னேவந்தவர்களையுங் கடித்துக் காயங்கள்பண்ணிக் காட்டுக்கு ஓடிப்போயின நீமுன்னே எனக்குக் கண்ணுங் கவசமும்போல் என்காரியங்கள்செய்துவந்தது சமயம்பார்த்து என்பொருள்களையெல்லாம் அபகரித்துக் கொள்ளுகிறதற்கோ உன் மந்திரித்தனம்நன்றாயிருந்தது ஐயோ பிராமணர் குலத்தில் பிறந்துபரிசுத்தனென்று ஒருபேருங்கொண்டாயே நீபண்ணினகாரியத்துக்கு வேறொருசாதியானால் அதிகமாகத்தெண்டிக்கப்படுவார்களேயென்று சினங்கொண்டு தெண்டிக்கிற சேவகர்களைக்கூவிநீங்கள் இவனைக்கொண்டுபோய் தடுத்துமறித்து வாதைசெய்து உபத்திரவத்தினாலே பயந்துகொடுக்க என்பொருள்முழுதும் வாங்குங்களென்ன அப்போது எமனானும் தண்டித்துப் பொருள்வாங்கவல்ல வீரர்கள் சூரியனை யிருள்மறைத்ததுபோலக் கவிந்து வாதவூரரைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய் அடிகொதிக்கின்ற கொடியவெயிலில் நிறுத்தி சூரியனைப்பார்க்கச்சொல்லி இரண்டுகைகளிலும் நெற்றியிலும்கல்லேற்றி தங்கள் கண்களிலேநெருப்புப்பொறிசிந்ததண்டிக்க அதுபொறுக்கமாட்டாமல் சூரியனையும் சந்திரனையும் அக்கினியையும் கண்களாகக்கொண்ட பரஞ்சோதியைநினைத்தழுது.

நாதவோநாதமுடிவிறந்தநாடகஞ்செய், பாதவோபாதகனைமென்னைப்பணிகொண்ட
வேதவோவேதமுடிவின்விளைந்ததனிப், போதவோபோதநெறிகடந்தபூரணவோ.

ஐயவோவென்னுடையவன்பவோவன்பர்க்கு, மெய்யவோமெய்யில்வினையேன்றலைவைத்த
கையவோசெய்யகழற்காலவோகாலனைக்காய், செய்யவோவேதப்பரியேறுஞ்சேவகவோ.

அத்தவோகல்லாக்கடையேனையாட்கொண்ட, பித்தவோபொய்யுலகைமெய்யாகப்பேதிக்கும்
சித்தவோசித்தந்தெளிவித்தெனைத்தந்த, முத்தவோமோனமயமானமூர்த்தியவோ.

என்று உயர்ந்தபுகழையுடைய வாதவூரடிகள் துதிக்குங்குரல் சோமசுந்தரக்கடவுள் காதிலேபோய்ப்புகுந்தவுடனே கடவுள் இனி வாதவூரடிகள்சிதம்பரத்துக்குப்போகவும் தம்முடையதலைமேல் மண்சுமையேறவும் பிட்டுவிற்கிறகிழவி விமானத்தின்மேல் ஏறிக்கொண்டுசுவர்க்கலோகம்போகவும் எண்ணி

கங்கா நீர்வடிவாகிய வைகையாற்றைப்பார்த்து நீ கடையுகத்தில்வரும் கடல்போலக் கண்டோரெல்லா மதிசயிக்கப் பெருகி வரக்கடவையென்ன அப்படி தும்பைச்சடைமுடிக் கடவுள் ஒருசொல் சொல்லு முன்னே சங்குகளாகிய வளையலும் கருமணலாகிய கூந்தலும் உடையபெண்வடிவான வைகையாறு முற்காலத்தில்கச்சைநெருக்கி விம்முகின்ற தனங்களாலும் வரிவளையலாலும் தழும்புண்டாக அணைத்த பார்வதியின் தவங்குலைக்கும்பொருட்டு மிகுந்தகோபங் கொண்டுவந்த கம்பாநதிபோல வேகங்கொண்டு கரைகளுடையவும் அங்குள்ளகமுகமரங்கள்குலை முறிந்து பழங்கள்சிந்தவும்மோதிப் படப்பைகளை அழித்தும் முத்துகளைவிசிக்கொண்டு வாழைத்தோட்டங்களை அடியோடேசாய்த்து விளைந்தநெற்களைப் பறித்து பலவிருட்சங்களையும் வேரோடே பிடுங்கி வாரிக்கொண்டு கடுகி அநேகமாயிரந் தாமரைகளைப் பரப்பிக்கொண்டு இந்திரன்போலவும் செங்கழுநீர் முல்லை கரும்புகளைக்கொண்டு மன்மதன்போலவும் மணிகளையும் மலர்களையும் சிந்தி காஞ்சியும் சங்கமுமொலிக்கப் பக்கங்களிலேவீசி முகமாகிய தாமரையிலே கண்ணீரொழுகப் பிணங்கினபெண்போலவும் மலைத்தேன் முதலியவைகளும் முல்லை நிலத்துள்ள நெய், தயிர், பால்களும், மருதநிலத்துள்ள கரும்புங் கருப்பஞ்சாறும் வாரிக்கொண்டு மதுரைக்குள்ளிருக்கிற எழுகடலைக்காண வருகிறதைப்போலப் பெருகிக்கோட்டைவாசலுக்குள்ளே நுழைந்து சிறுவீடுகளையெல்லாம் இடித்துத்தள்ளி கப்பல் தோணி போலமிதக்க மதிலையும் இடித்துத்தள்ளிக்கொண்டு வீதிகளும் பலபொருளும்விற்கிற கடைவீதிகளும், மன்றுகளும் யானை குதிரை தேர்கள் செல்லுகிறவீதிகளும்பெருகி அலைமோதி வெள்ளம் வருகிறதைக் கண்டு பட்டணத்துஜனங்க ளெல்லாம்பயந்து பிள்ளைகளை எடுத்துக்கொண் டோடுகிறவர்களும் பிள்ளைகளைக்காணமல் தேடியழுகிறவர்களும் பெண்கள் கைகளைப்பற்றிக் கூட்டிக்கொண்டோடுகிறவர்களும் எங்கேபோய் நிற்போமென்று தடுமாறி மயங்குகிறவர்களும் திரவியங்கள் ஆபரணங்கள் முதலானவைகளையெடுக்க நேரமில்லாமல் ஓடுகிறவர்களும் சில பொருளைக்கொண்டு சிலபொருளைஎடுக்கமறந்தவர்களும் உயர்ந்துநீண்ட மாளிகைகளின்மேல் ஏறுகிறவர்களும் ஆக இப்படியெல்லாருங்கலங்கி இந்தமதுரைக்கு இப்படித்துன்பம் வருதற்குக் காரணமென்னவென்றுலோசிக்கிறவர்களாய் என்னே நேற்று குதிரைகளெல்லாம் நரிகளாகி எங்கும்வாதைப்படுத்தின இன்று இப்படிவெள்ளம்பெருகிமுன்கடல்பெருகி வந்தாற்போல வந்ததென்று ஏதேனும் நம்முடையபாண்டியனாலே குற்றமுண்டோ (அல்லது) கடவுள் திருவிளையாடலோ அந்தக்கடவுளை யல்லாமல் இந்த வெள்ளத்தைத்தடுக்க ஆயிரங்குண்டோதரர்கள் கூடிவந்து குடித்தாலும் அடங்குமோ ஆயிரமுகக்கங்கையஞ்சடைக்கடவுள் தமதுசடையை இடங்கொடுத்தாலும் இந்தவெள்ளத்தின்கோபம்அடங்குமோ என ஆகாசகங்கை ஆயிரமுகங்கொண்டு பெருகிவருவதுபோல வருகிறவெள்ளம் அடங்காமைகண்டு வாதவூரரைத்தண்டிக்கிற வீரர்களும் பயந்து தங்கள்வீட்டிலுள்ள பொருள்களைப் பத்திரஞ்செய்யவேண்டி இவரைவிட்டுவிட்டுப்போய்விடவாதவூரடிகள் மதுரேசர் கோயிலுக்குள்போய் அழுகிசைபாடுந்தொண்டிலகப்படும் பாதம்போற்றித்தொழுதுசேவித்து அறிவுமயமாய் பேரானந்தக்கடலில் முழுகி எழுதினசித்திரம்போல் அசையாமல் அங்கேயிருந்தனர்.

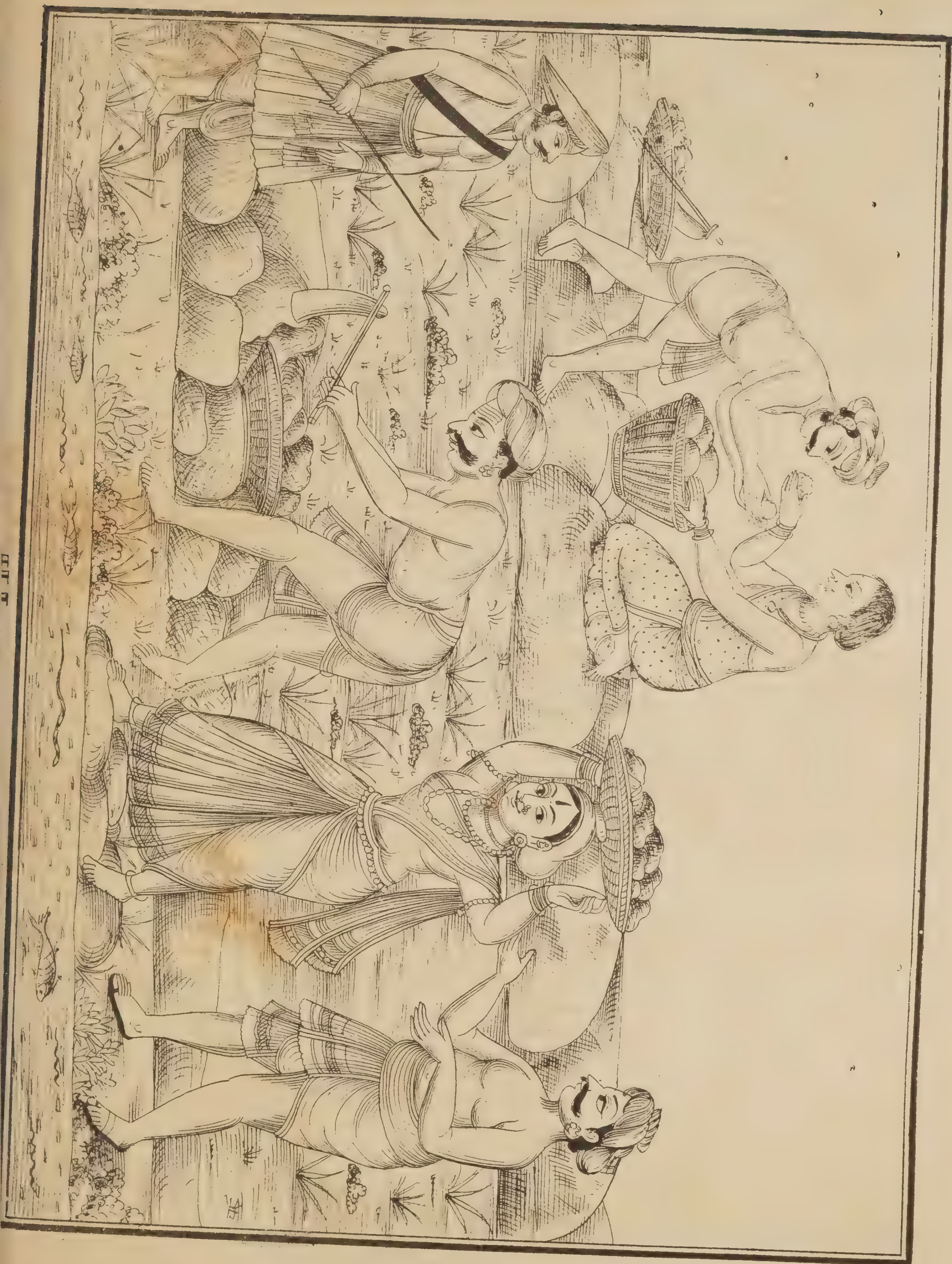
பரிநரியாக்கியபடலம் - முற்றியது.

அறுபத்தொன்றுவது

மண்சுமந்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்சுமந்தமறைநாடரும்பொருள்பதஞ்சுமந்தமுடியார்மனம்
புண்சுமந்ததுயர்தீரவந்தபரிநரிகளாயடவிபோனபின்
விண்சுமந்தசுரநதியெனப்பெருகுவித்தவைகையிதுவிடையவன்
மண்சுமந்துதிருமேனிமேலடிவடுச்சுமந்தகதையோதுவாம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மாசறுமணிபோற்பன்னாள்வாசகமாலைசாத்திப், பூசனைசெய்துபன்னாட்புண்ணியமன்றுளாடு
மீசனதடிக்கீழெய்தியீறிலாவறிவானந்த, தேசொடுகலந்துநின்றார்சிவனருள்விளக்கவந்தார்.

ஆகாயமுகட்டை யளாவிவருகின்ற வைகையாற்றுவெள்ளத்துக்குள்ளே மதுரையானதுகருங்கடற் சுழலுக்குள்ளே கிடந்தலைகின்ற கப்பல்போலச் சுழன்றுகலங்கப் பாண்டியன்கண்டு மந்திரிகளையெல்லாங் கூப்பிட்டு நீங்கள்போய்க் கரைகட்டியொதுக்கிப் பெருகிவருகிற வெள்ளத்தின்வேகத்தை யடக்குங்களென்று விடைகொடுக்க உடனேமந்திரிகள்வணங்கிக்கொண்டுபோய்த் தனித்தனியே குடிகளுக்கெல்லாம் பெயர்கண்டெழுதி இன்னார் இவ்வளவுகரை இன்னா ரிவ்வளவுகரை கட்டவேணுமென்று கோல்போட்டளந்து அடையாளஞ்செய்து பங்குபிரித்துவிட்டு பட்டணமெல்லாம் பறையடித்துக்கூவிச்சொல்லி அவர்கள்விடுகிற ஆள்களையெல்லாம் கும்புகூட்டிவிட்டு அவரவர்க்கு அளந்துவிட்டபடி வேலைசெய்து கரைகட்டுங்களென்றவுடனே மண்வெட்டி கூடையாள்கள்சிலர்மரங்களெடுத்துவருகிறவர்கள்சிலர் தழைகள் வைக்கோல்கள் கொண்டுவந்து ஆகாசத்தையளாவும்படி குவிக்கிறவர்கள்சிலர் தச்சர் கொத்தர்கள்சிலர் ஆகஇப்படிக்கடலிலே நீர்முகக்கவருகிற மேகங்கள்போல ஆற்றங்கரையிலே வந்து கூடிநெருங்கி நின்று குதிரை மரங்கள் நிறுத்தி வைக்கோலாலே பாம்புபோலு நீளப்புரிகள் திரட்டிமுறுக்கி அடியிலே அழுந்தக்கிடத்தி அதன்மேலே தழைகளையும் வைக்கோற்கட்டுகளையும் போட்டுநிரப்பிக் கூசவிட்டுப் பறைகள்முழக்கி மணல்வெட்டிக்கூடைகள் தட்டுகளிலே நிரப்பி யெடுத்துவிடுகிறவர்களும் அவர்களையெடுத்துக்கொண்டு விரைவிலேபோக அதட்டுகின்றவர்களும் தடுமென்று உடைப்பிலே கொண்டுவந்து கொட்டுகிறவர்களும்அந்தமணலாலே கரைபரப்புகிறவர்களும்கரையெழுந்தவுடனே சந்தோஷித்துக் குரவைகுழறுகிறவர்களும் கரைகட்டுகிறவர்களும் வெள்ளம்வந்து உடைத்துக்கொண்டு மனங்கலங்குகிறவர்களும் வைகையாற்றைப்பார்த்து எங்கள்தாயே ஏனிவ்வளவுகோபம் தணியவேணுமென்று வேண்டுகிறவர்களும் மணல்கொட்டும்போதுஉடைப்படங்கி யடையக்கண்டு மகிழ்வடைகிறவர்களும் குரவையாடிக்குதிக்கிறவர்களும் எட்டுத்திசையுங்கேட்க முழங்கிப்பறைகளடிக்கிறவர்களும் இப்படிஊரிலுள்ளவர்களெல்லாருக்குங் கூலியாள்கள்வந்து முன்னே அளந்துவிட்ட எல்லைகளிலேநின்று வேலைகள்தனித்தனியே செய்து கரைகட்ட அப்போது அந்த மதுரைக்குக் கீழ்த்திசையிலிருக்கிற ஒருநரைத்தகிழவியாய் வெகுகாலங்கண்டவள் அவள்பேர் வந்தி அவள் தினந்தினம் சுடுகிறபிட்டை நான்குதோள்களும் மூன்றுகண்களுங்கொண்ட கடவுளாகிய திருவாலவாயானந்தத்தேனுக்கு நிவேதனஞ்செய்து பின்புவிற்கிறவள் அப்படி தினம்விற்று சீவனஞ்செய்கிற வந்தியென்னும் கூனற்கிழவி பங்குக்கு அளந்துவிட்டகரையடைப்பதற்குக் கூலியாள்கிடையாமல் மிகவுந்துன்பப்பட்டு இனியெப்படி பாண்டியன் தண்டித்தா லென்னசெய்வேனென்று மனந்தடுமாறிக் கூடற்கடவுளை நினைத்து சுவாமி நானே பிட்டுவிற்றுப்பிழைக்கிறகிழவி நாளதுவரையிலும் எள்ளளவாயினும் துன்பமென்பதுதெரியாமல் சூரியன் எங்கே உதையமாகிறானென்று மெண்ணாமலிருந்த வெனக்கு இன்றுபாண்டியன் உத்தரவினாலே துன்பம்வந்து நேரிட்டது ஐயோ எனக்குத்துணையுமில்லை மக்களுமில்லை தமருமில்லை பந்துஜனப்பெருக்கமுமில்லை ஆபத்துவேளைக்குதவத்தக்க அயலாருமில்லை இந்தவேளைக்கு பற்றுக்கோடுபோ லுதவுவாருமில்லாமல் துன்பத்திலே முழுகிப் புலம்புகின்ற பாவியேனுக்கு எனக்காகவொப்புச்சொல்லி வேலைசெய்கிற ஆளுமில்லாமல் இப்படிப்பட்ட துன்பத்திலே நான்வருந்துவது உமக்குத்தருமமோ தேவர்களுக்குமருமையானதெய்வமே அடியார்க்கெளியனான கடவுளே அரசனுடைய ஆக்கினையினாலே நீதிப்படியே என்னைத்தண்டிக்குமுன்னே எனக்குப்பதிலாகப் போய்க் கூலியாளாய் வேலைசெய்கிறவர்களொருவரையுங்கண்டிலேன்இனி மிகவும் ஏழையானநான் என்னபண்ணுவேன் என்று துக்கித்து ஆரேனும் கூலியாளாக வருவதுண்டோவென்று தன்கொங்கைமேலே மழைத்தாரைபோற் கண்ணீரொழுகச் சோரும்போது முன்னே தம்மைக்குறித்து நிவேதனஞ்செய்கிறபிட்டையெல்லாம் இப்போதுலகமெல்லாங்காண உண்டு அவள் துன்பந்தீர்ப்பதற்குபார்வதிபாகத்தைமறைத்து கிருபாசொரூபமாய் முன்னே குண்டோதரன் தாகந்தீர்த்து வைகையாறாகப்பெருகின கங்காதேவியைப்பிரியமாட்டாத அன்பினாலே அவளைக்காணுதற்கு மீனாக்ஷியம்மையைவஞ்சித்து வடிவுமாறி வெளியே வருகிறவர்போல வருகின்ற ஞானவடிவானவர் அழுக்குப்பிடித்த ஒருபழந்துணியை இடுப்பிலே உடுத்திக்கொண்டு சிறந்த அடியார்கூட்டங்கள்சாத்துகின்ற இண்டைமாலைபோலும் சும்மாடுமேலேகூடை

யைக்கவிழ்த்து ஒப்பில்லாத ஒருதோளின்மேலேம ண்வெட்டியை மாட்டிக்கொண்டு திடசித்தரான முனிவர்கள் செய்தூட்டுகின்ற வேள்வியமுதும் இடப்புறத்திலிருக்கின்ற தேவிசமைத்தூட்டுகின்ற அமுதும் நன்றாகவுண்டும் அடங்காதபசியுடையராய்தாய்முலைப்பாலருந்த ஆசைகொண்டெழுகின்ற இளம்பிள்ளையைப்போற் புறப்பட்டு வேதமுடியிலேபடுகின்ற பாததாமரை பூமியிலேபடநடந்து யாராயினும் கூலிக்குவேலை கொள்வாருண்டோ வென்று வேதமான வாய்மொழிகள் சொல்லி அழுதகண்ணீருடனே துன்பக்கடலிலேமுழுகிச் சோர்கிற பிட்டுவாணிச்சி தெருவுக்குவரும்போது.

தாய்போலும்பரிவுடனே தந்தைதாய் முதலான ஒருவருமில்லாத அநாதியாய்வருகின்ற கூலியாள் கூப்பிட்டுச் சொல்லிக்கொண்டுவருகிற குரலைக் கேட்டு வந்தியென்பவள் மனத்துன்பந்தீர்ந்து மலடிக்கு நல்ல செல்வப்பிள்ளை கிடைத்தாற்போலும் பெருமகிழ்வுகொண்டு வெளியேவந்து தாய்போலுந் தண்ணளிபெருகித் தன்னிடத்தேவருகிற கூலியாளைக்கூப்பிட்டுநீ எனக்களந்துவிட்டகரையை அடைத்துத்தருவையோ வென்றுகேட்க அதற்குக்கூலியாளாகவந்தவர் தாயே நான்போயடைக்கிறேன் அதற்குக்கூலி என்னகொடுக்கிறுயென்ன கிழவி பிட்டுத்தருகிறேனென்றுசொல்ல கூலியாள் அதற்குச் சம்மதித்துத்தாயே நானிப்போது அதிகபசியுள்ளவனுக இருக்கிறதினலே உதிர்ந்தபிட்டெல்லாம் இப்போதுண்ணக்கொடுத்தால் அதை உண்டிளைப்பாறின பின்புபோய் உன்பங்குக்குள்ளகரையை அடைத்துவருகிறேனென்ன உடனே கிழவியுஞ்சம்மதித்து குடாய்க்குள்ளடைத்திருந்தசிக்கை உடைத்து உதிரிகளையெல்லாம் அள்ளிக்கொண்டுவந்து அப்பா தம்பி இதை யெல்லாம் சாப்பிடென்றுகொடுக்க அப்போது கூலியாளானவர் தமதிடுப்பிலே சூழ்ந்திருந்த பழந்துணியை அவிழ்த்து ஒருபுறத்துமுன்தானையை விரித்துவாங்கி நன்றாயிருக்கின்றதென்று அவளன்புடனே கூட்டி அமுதுசெய்து தாயே இந்தப்பிட்டு தாய் முலைப்பாலினு நன்மையுள்ளதாக இருக்கின்றது அந்தத் (தென்னவனுயுலகாண்ட திருவாலவாயுடைய-மன்னர்பிரான்றனக்கேயா மென்றென்று வாய்மலர்ந்து) திவாய் நஞ்சுண்டகடவுள் தலையை அடிக்கடி அசைத்துக்கொண்டு அமுதுசெய்தருளி அம்மே நீ தகப்பனுந்தாயுமில்லாமல் அநாதியாய்வந்த எனக்கொருதாயாய்த் தயவுசெய்து தீராத இளைப்பைத்தீர்த்தாயே இனிவேலைசெய்கிற இடத்துக்குப்போய் உன்மனது சந்தோஷிக்கும்படி வேலைசெய்யப் போகிறேனென்று சொல்லிக்கொண் டெழுந்து ஆனைக்கொம்பையு முறித்துக்கொண்டு வருகிற வைகையாற்றங்கரைக்குவந்து நான் வந்தி யென்பவளுக்குக் கூலியாளென்று கணக்கிலே பதியவைத்து மனத்தாலும் வாக்காலும் வேதங்களாலும் அளவிடப்படாத சந்திரசேகரக் கடவுள் கரையடைக்கத் தொடங்கி முன்னே மண்ணைவெட்டி அந்தமண்ணைத்தலைமேலெடுத்துவைத்து அதிககனமா யிருக்கிறதென்று கீழேமுழுதுங்கொட்டிவிட்டுப் பின்பு குறையவாரி எடுத்துக்கொண்டுபோய் சும்மாடுங்கீழே விழ இறக்கிக் கொட்டித்தட்டி மறுபடியும் சும்மாடு தலையிலே படியக் கட்டிக்கொண்டு முன்போலவே மண்ணைவெட்டி வாரிக்கொண்டுபோய்க் கரையாகக் கொட்டி இப்படியாக இவர் ஒருதரம் இரண்டுதரம் மண்சுமந்திளைத்து கைகளிலும் தலையிலும் வடுவாகியழுந்த நீலவண்ணமாலுமறியாத பாதங்களிலேசெவந்து நீர்சுரக்க நடந்துபோய் ஒருதழைத்த மரத்து நிழலுக்குப்போய் மலைமகளான பார்வதியும் நீர்மகளான கங்கையுமறியாமல் பூமிதேவிதொட்டு மகிழும்படி வெறுநிலத்திலே திருமேனியைக்கிடத்தி சந்திரனைமுடித்திருக்கிற தலையைக் கூடையைக்கவிழ்த்து அதன்மேலேவைத்துக்கொண்டு சிவந்த மேருமலைபோலுங் கடவுள் தமது வடிவைநினைந்து சற்றுநேரந்தூங்கி அந்த மரமே கல்லாலவிருக்ஷமாகவும் அலைகள்வீசிக்கொண்டுவருகிற வெள்ளத்தையடைக்கவந்தவர்களெல்லாம் சனகாதி முழுதுணர்ந்த மெய்ஞ்ஞானிகளாகக்கண்டு களிக்க மெய்யுணர்ச்சிமோனமயச் சுத்தவுருவைத் தெளிவிக்கிறவர்போலத் தெளிந்தெழுந்து ஆடியும் சாமவேதம்போலத்தித்திக்கின்ற அமுதரசமான பாடல்கள்பாடியும் சிரித்தும் இவற்றையாராகிலும் பார்த்தால் உடனேபயந்தவர்போல வேலைசெய்தும் வேலைவாங்குகிறவர்கள் பராமுகமானுல் அந்தக்கட்டுக்கரையிலுள்ள மணலைக்குவித்து அதன்மேலேகுதித்து தூளெழும்ப காலாலேபாய்ந்து ஒடியும் திரும்பிவந்தும் உன்மத்தங்கொண்டவர்போலப் பேசாமலுட்காந்திருந்து வேலைமிகவுஞ்செய் திளைத்தவரைப்போலே உடம்பெல்லாம் வேர்வையொழுகப் பெருமூச்சுவிட்டு வாயாலூதிக் காற்றுவரச்செய்துகொண்டு மிகவும் பசித்தவர்போலே தளர்ந்து அடியாளிடம் பிட்டின்மேலே நினைவுகொண்டு வந்திவீட்டைக் குறித்துத்திரும்பிவந்து துன்பவெள்ளத்தை நீந்தி இன்பவெள்ளத்திலே முழுகியிருக்கிற கொடும்புறமுதியாளான கூனற்கிழவியைக்கண்டு அம்மே அளந்துவிட்ட கோலளவுக்கதிகமாகவே விசாலமாகக் கரைகட்டப்பட்டு வருகின்றது நான்மிகப்பசித்துவந்தேன் தாயே சீக்கிரம்பிட்டிடு வேலைக்குப் போகவேணுமென்ன உட

னே வந்தியும் அப்போதுசுட்ட பிட்டைக் கொடுக்க கூலியாளானவர் இரண்டுகைகளையுமேந்தி வாங்கிக் கையுஞ்சுட வாயுஞ்சுட வாயிலே கொட்டிக்கொண்டு இரண்டு தாடைகளையும் பிடித்தொற்றிக்கொண்டு பதமாக்கி நீரைக்குடித்துப் பசிதீர்ந்து முன் போலவே கரையடைக்கவந்து பிட்டைவாய்நிரம்பத்தின்று பலங்கொண்டவராக மண்ணைவெட்டி யெடுத்துக்கொண்டுபோய் வேற்றுப்பங்கிலே கொட்டி உடைப்படையக்கண்டு கெர்ச்சித்துத் தமது வலிய தோள்களைக்கொட்டிப் பக்கத்தினிற்கிறவர்களைத் தழுவி மிகவுஞ்சந்தோஷித்துப்பின்பு வெட்டியெடுத்தமண்ணைக் கூடையோடேதடுக்கி விழுந்துவழுக்கி ஆற்றுவெள்ளத்தோடேபோய் நீந்திக்கொண்டு கூடையோடேவந்து கரையேறிக் கூடையைக்கீழே அடித்தடித்து ஈரம்போகச்செய்து அந்தக்கூடையில் அவிழ்ந்தகட்டைப்பிரித்துக் கட்டிக்கொண்டுபோய் மண்ணைவெட்டி ஒருகொட்டு மண்ணையெடுத்துக் கொண்டுபோய்க் கரையிலேகொட்டி ஒட்டினமண் போகக் கூடையை உடைப்பிலேவிழும்படி தட்டிஅது தவறிப்போக வெள்ளத்திலேவிட்டுவிட்டு மீண்டும் அதையெடுக்கிறவர்போலத் தாவி வெள்ளத்திலேவிழுந்து அலையிலேயோடவிட்டுத் தாமொரு மரத்தைத் தெப்பமாகப்பற்றி மிதந்து பின்பு கெட்டிப்பட்ட கரையிலேவந்து மோதி மறுபடியுஞ் சுழியிலேசுழன்று அமுந்தித் தூரத்திலேபோய்த்தலைதூக்கியெழுந்து மீண்டுகரையேறிவந்து கைபிடியைவிட்டுக் கொட்டுக்கழலச்செய்து மறுபடியும் அதிலே கோத்து ஆப்புவைத்திறுக்கித்தட்டிக் கெட்டிசெய்துகொண்டு பெருமூச்சுவிட்டுத்தளர்ந்து நின்று இளைப்பாறி இடையிலே உடுத்தின கச்சிலிருந்த பிட்டை அள்ளித்தின்று யாரும்வேலைசெய்யாதபடி சிலர்க்கு அந்தப்பிட்டை அள்ளிக்கொடுத்தும் வேலை செய்யவில்லையென்று மாறுகொண்டோங்கி அடிக்கவந்தவரைப்பார்த்து இரண்டுகைகளாலும் அந்த அடியைத்தாங்கிக்கொண்டு சிரித்தும் இப்படியாகஇகபரத்தாசையும் மண்ணாசை பெண்ணாசை பொருளாசையுமற்றுத் தம்மையும்விட்டுத் தத்துவந்தெரிந்த யோகிகள் ஞானக்கண்ணாலேயல்லது காணக்கூடாத பரஞ்சோதியான கடவுள் உலகத்தார் ஊனக்கண்கொண்டும்பார்க்க அவர்களுடனே கூடி முன்னே தமதருளினாலே உலகங்களையெல்லாம் சிருஷ்டித்தும் ரக்ஷித்தும் போக்கியும் இப்படிப் பெரியவிளையாடல்செய்கின்ற சந்திரசேகரக்கடவுள் இப்போதும் ஒருகூலியாளாகித் திருவிளையாடல்செய்யும்போது அங்கே ஆளோட்டுகிறமாறுகோல்கைக்கொண்டவீரர்கள் கூடவேநின்று வேலைவாங்குகிறவர்களாகையாலே அடைகரை பார்க்கவந்து அதிவேகமான நெடிய அலைகளொதுங்கி வெள்ளம்போகும்படி அவரவர்கள் தங்கள் தங்களுக் களந்துவிட்ட இடங்களெல்லாம் மலைபோலக்கரைகளிட்டுவருவதை ஒவ்வொருபங்குஞ்சரிபார்த்து கடவுளாகிய கூலிவேலையாளையும் கண்டு ஏடாதம்பியென்று கரைமேல்வந்தவர்கள் ஆயிரம்பிறைகண்டுதொழுத கிழவிபங்குமாத்திரம் அடைபடாமையால் எல்லார்பங்கும் அடைபட்டிருக்க நீ ஏன் இன்னம் அடையாதிருக்கிறு யென்று கேட்டார்கள் அதற்குக் கடவுள்வேறொரு பேச்சும் பேசாமல் மன்மதன்போலெதிரேநிற்க அந்தத்தண்டவீரர்கள் இந்த அடைபடாதபங்குயாரதென்றுவிசாரித்து வந்திக்குக்கூலியாளாய் வந்தவன்யார் நீதானேயென்று கோபங்கொண்டு அடிக்கிறதற்குப் பிரம்புகொண்டோங்கப்பயந்து மயங்கிநிற்க கடவுள் தம்மை உணர்ந்த ஞானிகளுக்குப் பெருமைதோன்றத் தாம் அந்தவேலை வாங்குகிறவீரரை அசட்டைபண்ணி இறுமாப்புடனேநிற்கும்போது வெள்ளம் அதிகரித்து வந்திகரையுடனே அடுத்தகரையையும் கல்லிக்கரைத்துக்கொண்டுபோக கண்டவர்களெல்லாரிலும் சிலர் இவன்சித்தனோவென்பார்கள் சிலர் அன்று பேய்பிடித்தபித்தனோவென்பார்கள் அன்று வந்தியையேமாற்றிப்பிட்டுத்தின்னவந்த எத்தனோவென்பார்கள் சிலர் அல்லது இந்திரசாலவித்தைகாட்டுஞ்சித்தன்றானோ வென்பார்கள் சிலர் ஐயோ இவனை இன்னானென்று தெளியக்கூடவில்லையேஎன்பார்கள் சிலர்சிலர் பாடல்விஞ்சையனோவென்பார்கள் பண்ணுடனேபாடலுக்குந்தக்கபடி ஆடும்விஞ்சையனோ வென்பார்கள்சிலர் அன்றுமகதைஸ்வரியமானசெல்வச்செருக்கிலேகிடந்துமுழுகிப்பின்புவறுமையாலிளைத்தவனோ வென்பார்கள் அப்படியானால் கீர்த்தியுண்டாகவாழ்ந்த செல்வர்களில்யாருடையமகனோ இவனென்பார்கள் ஆனாலும்மன்மதனுங்கண்டுமோகிக்கத்தக்ககட்டழகுடையவன் இவனென்பார்கள்சிலர் அப்படி எங்குமில்லாதஅழகுள்ளஇவன்கூலியாளாகவந்தது என்னகாரணமென்பார்கள் அன்று தாய்தந்தையில்லாமல் தனியாகப்போனவனோ வென்பார்கள் இவன்ஒருநாளும்வேலைசெய்தறியாதவனேஎன்று இவன்மேனியே சொல்லுகிறதென்பார்கள் அப்படி யானாலென்ன வந்தியிடத்திலே கூலியும் வாங்கிக்கொண்டு கணக்கிலும் தன்பேர் பதியவைக்கச் சொல்லி வேலையுஞ்செய்யாமல் ஒருவர்போய் நல்லவார்த்தைசொன்னாலும் கேளாதவனாய் கல்லிலடித்தமுளைபோல எதுவுங்காதிலே நுழையாமல் அசட்டைபண்ணித்திரிகிறான் ஆகையால் இந்தச்செய்தியை நாம்போய் அரசனுக்குத் தெரிவிப்போமெ

ன்று பாண்டியன் சபையிலேபோய்க் கண்டுவணங்கி ஐயா சுவாமி இந்தவெள்ளத்துக்குள்ளான பட்டணத்துஜனங்களெல்லாம் அளந்துவிட்ட பங்குகளை அவரவர்களும் ஒப்புக்கொண்டு மலைபோலே கரைகட்ட மண்சுமந்துவந்தடைத்தார்கள் இந்தவூரிலே பிட்டுவிற்கிற வொருகூனற்கிழவி பங்குமாத்திரம் அடைபடாம லிருக்கின்றது அவளுக்குக் கூலியாளாய் மன்மதனைவென்ற அழகனுயொருவன்வந்து பேர்பதியவைத்துப் பின்பு எவ்வளவும் வேலைசெய்யாமல் அரசர்பெற்ற செல்வக்குமாரன்போல் களிப்புக்கொண்டு பாடுகிறுன் ஆடுகிறுன் காலத்தைவீணேகழித்து வேலைசெய்யவேணுமேயென்று மனதிலெவ்வளவுமெண்ணுமல் யாரையும் அசட்டைபண்ணுகிறுன் நாங்கள் அவனழகைப்பார்த்து அடிக்கப்பயந்துமகாராஜனே உமக்குத்தெரிவிக்கவந்தோமென்ன உடனே மந்திரிகளுடனே பாண்டியன்விரைந்தெழுந்து நாம்போய் அடைபட்டபங்குகளையெல்லாம் பார்ப்போமென்று வைகையாற்றங்கரைக்குவந்துகட்டின கரையையெல்லாம் மனங்களிகூரப்பார்த்துக்கொண்டுபோகுமவன் வந்திபங்கையடைப்பா ரில்லாமையாலே அந்தப்பங்கையும் அதற்கடுத்த பங்குக்கரையையும்அலைகள்குத்தியிடித்துக்கொண்டுபோகின்ற வெள்ளப்பெருக்கையுங்கண்டு கோபங்கொண்டு இந்தப்பங்கடைக்கிற கூலியாள் எங்கேபோனுனென்று கேட்க அப்போதுபாண்டியன் கோபிக்கிறதைக்கண்டு அடிக்குங்கோலைக்கையிலேகொண்டு நிற்கிறசேவகர்கள்பயந்து மீளாதகோபங்கொண்டு உள்ளூம்புறம்புமொளித்துநின்ற கள்வனுன கூலியாள்கையைப் பிடித்திழுத்துக்கொண்டுபோய் இவன்றுன் வந்தியினுடைய கூலியாளென்றுகாட்டிவிட பாண்டியன் கண்டுகோபித்துத் தன்கையிலே பொற்பிரம்புகொண்டு அண்டங்களையும் அளவில்லாத உயிர்களையும் தனக்குச்சரீரமாகக்கொண்ட கடவுள்முதுகிலே ஓங்கியடித்தான் அப்படிஅடித்தவுடனேநிறைந்தசோதியானகடவுள் தாம்எடுத்துக்கொண்டுவந்த கூடையோடுமண்ணை உடைப்பிலே கொட்டிவிட்டு மறைந்தருளினுர் அப்படி எல்லாவுயிர்களுக்கு ஞானவடிவான கடவுள்முதுகிலேபட்ட அடித்தழும்பு பாண்டியன் முதுகிலும் அவன்பத்நிகளுடம்பிலும் மந்திரிகளுடம்பிலும் ராஜகுமாரர்கள்மேலும் அங்குக்கூடிநிற்கிற வீரர்கள்மேலும் குதிரைகள்மேலும் யானைகளின்மேலும் பட்டதாக பின்னும் அந்தமதுரேசன் மேலேபட்ட அடித்தழும்புஒன்பதுகிரகங்கள்மேலும் பலநக்ஷத்திரங்களின்மேலும் ஐந்து பூதங்களின் மேலும் மேகங்கள்மேலும் வேதங்கள்மேலும் ஆறுசமையதேவர்கள்மேலும் மற்றைத்தேவர்கள்மேலும் இருஷிகள்மேலும் அடியார்களான இருஷிகள்மேலும் பட்டன. வானவரும், மனிதரும், நரகரும், பட்சிகளும், விலங்குகளும், பாம்பு, கறையான், எறும்புமுதலான சரங்கள்மேலும், மலை,மரம், கொடி, புல் முதலாகிய அசரங்கள்மேலும் பட்டன. தாய் வயிற்றிலுள்ளபிள்ளையும் அப்போதடிபட்டதழும்புடனேபின்புபிறக்கலாயின. சராசரங்களெல்லாம்தாமேயான கடவுள்மேலேபட்ட அடித்தழும்பு உயிரில்லாத சித்திரங்கள்மேலும்பட்டு மற்றஎங்கும்படுதலால் திடுக்கென்றுமாயோன் பாற்கடலிலேவிழித்தான் தாமரையாசனத்திலிருக்கிற பிரமதேவன்இது என்னவென்றதிசயித்தான்.இந்திரன்பயந்தான். மற்றைத்தேவர்களெல்லாம் உடல்நடுங்கினுர்கள். விஞ்சையர்-இயக்கர்-சித்தர்-சாரணர்களெல்லாம் உடம்பிலே அடித்தழும்புகொண்டார்கள். அப்படி பட்டதழும்பை ஒருவர்க்கொருவர்காட்டி பட்டவிதம்தெரியாமல் மயங்கினுர்கள். அக்காலம்ஒன்றுனகடவுள் எல்லாவுயிர்களும்தானேயென்பதும் அன்பினுக்கெளியோனென்பதும் தெரிவிக்கவேண்டி அடிபட்டு அங்கே ஒருகூடைமண்ணைக்கொட்டி வெள்ளம்வற்றச்செய்துகரையை உயர்த்தி மிகுத்துஉடனே வேலையைவிட்டு மறைந்துபோனதைக்கண்டு ஆளோட்டும்வீரர்போய்க் கிழவியைத்தொடர்ந்துவாதிக்க அவள் இன்னம் அரசனுலே துன்பமுண்டோமுன்னே போனஆள் என்னசெய்தான் இனியென்னுலேசெய்துமுடியுமோவென்றுதளர்ந்து எலும்புபோலேவெளுத்த தலையையுடையகிழவி கூடற்கடவுளைப்பார்த்து நின்று அழுதாள் அப்படி அழும்போதுஅன்பே தேனுகக்கூட்டி உண்ணச்செய்தபிட்டைஅமுதுசெய்தருளினவர் தமதுகிருபையினுலேதாம் நந்திமுதலிய கணுதிபர்களுடனே ஆகாசத்திலே சூரியன்போலே விளங்குகின்ற திவ்வியவிமானத்தைப் பூமியிலே இறங்கச்செய்து தாயே வாவென்று அவளை விமானத்தின்மேலேற்றிக்கொண்டு விரைவாகத் தேவர்கள் பூமழைபெர்ழிய பண்ணேடுகூடினபாட்டும் வேதமும் ஐந்துதுந்துபியும், ஆகாசத்திலே முழங்கச் சிவனருளைப்பெற்றவர்கள் வாழ்கின்ற சிவலோகம் போய்ச்சேர்ந்தார்கள் பின்பு வெள்ளியம்பலவாணர் ஒருகூடைமண்ணைக்கொட்டிவிட்டு மறைந்ததும் அடைக்குங்கரை நீண்டமலைபோலுயர்ந்ததும் தங்கள்மேலே பிரம்படிபட்டதும்பார்த்து அடிஎன்மேலும்பட்டது என்மேலும்பட்டது இதுஅது என்று மந்திரிகள் நின்று சொல்லுகிறதும் மற்றைஎல்லாரும் அப்படியேசொல்லிக்கொள்வதும் பாண்டியன் கண்டு மனத்திலே ஆசங்கைகொண்டுநிற்க மண்ணை உடைப்பிலே கொட்டிவிட்டுமறைந்தருளின கடவு

ள் ஆகாசத்திலேநின்று பாண்டியனையும் அவன்சேனைகளையும்பார்த்து அசரீரியாக ஓய்பாண்டியராஜனே நீசம்பாதித்த பொருள்களெல்லாம் தருமநீதிப்படி வந்ததாகையாலே அந்தப்பொருள்களெல்லாம் பரிசுத்தமாகவே எனக்கும் என்னடியார்களுக்குமே வாதவூரன் உதவுதல்செய்தான் நீஅவனைத்தெரிந்து கொள்ளாமல் துன்பப்படுத்தினதினாலே நரிகளைக்கு திரைகளாக்கிக்கொண்டுவந்து கொடுத்தோம் அவைகளெல்லாம் ராத்திரியிலே பழைய நரிகளேயாய்ப் போயின அதுகண்டுநீ பின்னும் வாதவூரனைநெருக்கி வாதித்தாய் நாம் அதுபொறுமல் வைகையாற்றைப்பெருகி வரச்செய்தோம் செய்தும் வந்திக்குக் கூலியாளாய் அவள்கொடுத்தபிட்டை வாங்கித்தின்றுவந்து வேலையில் உன்னாலே பிரம்படியும்பட்டோம் உடனே வந்திபங்கு அடைபடவேண்டியேநாமே மண்ணைக்கொட்டிக் கரைசரிப்படுத்தி அங்கே அவளுக்கு வந்ததுன்பத்தையுந் தீர்த்துஅவள் நமது சிவலோகஞ்சேரவுஞ்செய்தோம் நாம்இவளவெல்லாம் இந்த வாதவூரன்பொருட்டாகவே செய்தோம். நீ இந்த வைதிகசிரேஷ்டனுடைய பெருமைகளொன்றுந்தெரிந்துகொண்டிலை அந்தவாதவூரனே எம்மிடத்திலே அன்புகொண்டுஉனக்கு இம்மைப்பயனும் மறுமைப்பயனுந் தேடிக்கொடுத்த உத்தமன்சந்தன புஷ்பங்களாகிய புறப்பற்றுத் தீர்ந்தவன் ஆகையாலே இவன் மனநிறுத்தவல்லயோகி யென்றுகொண்டு அவனிச்சைப்படியேபோகவிட்டு நீவேதவழியே நின்று நீதிசெலுத்துகின்ற அரசருக்குநியமித்த ஆயுள்குறையாமல் நீங்காத செல்வக்கடலிலே முழுகி வாழக்கடவையென்று சொன்னவார்த்தை பாண்டியன் இரண்டுகாதுகளும் நிரம்பக்கேட்டுப்பயந்து சந்தோஷமிழுக்க அதிசயக்கடலிலேமுழுகி மறதியில்லாத அன்புகொண்ட வாதவூரர் எங்கேயிருக்கிறு ரென்று வந்துதேடி நஞ்சுப்பாம்பைக்கோவணமாகக்கட்டின கூடற்கடவுள் கோயிலுக்குவந்து தமதிச்சைப்படி இருக்கிறவாதவூரரைக்கண்டு விழுந்துவணங்கி ஐயா இந்தக்கடல்சூழ்ந்த உலகத்தையாண்டு கொதிக்குநரகத்திலே முழுகவல்லனை என்புத்திக்கேற்றபடியேசெய்தேன் நீரோநான்செய்த அநேக சுமதவப்பலனாக வந்துசேர்ந்து எனக்கு இபரங்களுக்குக்காரணமாகி என்னுடையதுன்பப்பிறவியான நோய்க்கு அரியமருந்தானீர் நான் உம்மைக்கோபித்து எண்ணாதுசெய்த இந்தக்குற்றங்களையெல்லாம் பொறுத்தருளி நீர்முன்புபோலவே உம்முடையதான பாண்டிநாடெல்லாம் ஆளுதல்கொண்டு துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனஞ்செய்யத் தக்கதென்ன வேண்டுகோளாக மண்ணாசை நீங்கினவாதவூரடிகள் உள்ளேநகைகொண்டுபாண்டியனைப்பார்த்துஐயா பாண்டியமகாராஜனே அலைகள்வீசுகின்ற ஆற்றுநீர் ஊற்றுநீர் மேகநீர்கொண்டகடல்சூழ்ந்தநாட்டுக்கெல்லாம் இந்திரன்போல அரசாட்சிசெய்யக்கடவீர் இனி உங்கள்தெய்வம் அருளிச்செய்தபடியே விரும்பிச்செய்யக்கடவீர் பரிசுத்தமான உங்கள்குலதெய்வம் அவராகையாலே அவரே உங்களுடைய குலோத்தாரகராய் நடத்திவரவல்லார்நான்உம்மையடுத்திருந்தபடியினாலே வைதீகதர்மமும் லௌகிகதர்மமும் நன்றாய்த்தெளியலாயிற்று இப்படித்தெளிந்துகொண்டபடியினாலே மெய்ம்மையாஞ் சித்தசுத்தி விளைந்தது அதுவிளைந்தபடியினாலே பொய்க்கடவுளரிடத்துநின்றுநீங்கி மெய்க்கடவுளான பரமசிவனுடையபத்திதோன்றிற்று அப்படிவந்த பத்தியினாலே "மாயையின் விருத்தியானபந்தமாம் பவஞ்சவாழ்க்கை விளைவினுட்பட்ட துன்பம் வெந்ததுகருணையாகி மெய்யுணர்வு இன்பந்தன்னைத்தந்தது பாதஞ்சூட்டித் தன்மயமாக்கிற்று.

சச்சிதாநந்தமாமத்தனிப்பரசிவனேதன்ன, திச்சையாலகிலமெல்லாம்படைத்தளித்திறுசெய்யும் [ளோன்.
விச்சைவானவரைத்தந்தமேலவன்பிறவித்துன்பத், தச்சமுற்றடைந்தோர்க்கானவின்பவீடளிக்கும் அன்

மந்தரங்கயிலைமேருப்பருப்பதம்வாரணசி, யிந்தநல்லிடங்கடோறுமிகபரபோகம்யார்க்கும்
தந்தருள்செய்தெம்போல்வார்தம்மனம்புறம்போகாமற், சிந்தனைதிருத்திஞானத்திருவுருவாகிமன்னும்.

ஒப்பவர்மிக்கோர்வேறற்றொருவனாயெங்குந்தங்கும், அப்பரஞ்சுடரோயிந்தஆலவாயுறையுஞ்சோதி[ய்தான்
கைப்படிகனிபோன்மேனட்கண்ணுவனுதியோர்க்கு, மெய்ப்பொருள்விளங்கித்தோன்றுவேதத்தைவிருத்திசெ

அப்படிவேதத்துக்குப்பொருள் அருளிச்செய்த கடவுள் தமதருளினாலே ஞானமயமானபொன்னம்பலத்தையுடைய தில்லைமூதூருக்குப்போகும்படி எனக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்தருளினர் ஆகையாலே நீரும்நான்தில்லைமூதூருக்குப்போகும்படியாகவே இசையவேண்டுமென்று திருவாலவாய்க்கடவுளைவணங்கிப் பலபடியாகத்துதித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு தமதுபிறவிக்கட்டை அறுத்த நாதனுடையபாதங்களிலே கட்டுண்டுபோக அவர்பின்னேதொடர்ந்து பாண்டியன்போகப்போகவாதவூரடிகள் நில்லுநில்லுமென்று சொல்லிக்கொண்டுபோகுமளவில் பாண்டியன் கூப்பிடுதூரம்கூடப்போய் அவர்சமீபமா

க வணங்கி விடைகொண்டுதிரும்பினன். இப்படிபாண்டியனைவிட்டுவிட்டு வாதவூரடிகள் போனபின்பு பட்டணத்துக்குள்ளேவந்து பாண்டியன் அறப்பெருஞ்செல்விபாகத்தண்ணலைக்கோயிலிலேவந்து தெரிசித்து தான்பிரம்புகொண்டோங்க அதற்குமுதுகு காட்டி அடியுண்ட கிருபைக்கடலானவர் சந்தோஷிக்க வணங்கி மனத்திலே நிறைந்தமகிழ்வு அங்கேநிலை கொள்ளாமல் வாய்வழியேபெருகிவர எதிரேநின்று.

அடையாளம்படவொருவனடித்தகொடுஞ்சிலைத்தழும்புந்
தொடையாகவொருதொண்டன்தொடுத்தெறிந்தகல்லும்போற்
கடையானேன்வெகுண்டடித்தகைப்பிரம்புமுலகமெல்லாம்
உடையானேபொறுத்ததோவுன்னருமைத்திருமேனி.

கடியேறுமலர்மகன்மான்முதலாயகடவுளரும், படியேழுமளவிறந்தபல்லுயிருநீயேயோ
முடியேறமண்சுமந்தாய்முதுகுதனிலடிபட்ட, தடியேனும்பட்டேனின்றிருமேனியானேனே.

நைக்குமருந்தின்சுவைபின்காட்டுமாறெனவினைக்கும், பொய்க்குமருங்கலனாகிமண்ணுண்டுபுலைநரகந்
துய்க்குமருந்துயர்களைவான்மாறுய்நின்றுணையடிக்கே,உய்க்குமருந்தவரிவனென்றறியாமையொறுத்தேனே.

பாதியுமையுருவானபரமேட்டியெனக்கிம்மை, ஊதியமும்பரகதியுமுறுதியெனவிளைவிக்கு
நீதியினன்மந்திரியாய்நின்னருளாயவதரித்த, வேதியனையறியாதேவெறுத்துநானொறுத்தேனே.

மாயாவிருத்தியினன்மாழாந்துமாதவனை, ஆயாதொறுத்தேனருநரகத்தாழ்ந்துநான் [றே
வியாமலின்றனையார்மெய்ம்மையெலாந்தேற்றியவென், றுயானுய்ந்தணளிக்கென்றமியேன்செய்கைம்மா

நின்னையுணர்ந்தவர்வேதநெறிவேள்விசெய்தூட்டு,மின்னமுதிற்கழிசுவைத்தோவிவளிடும்பிட்டெவ்வுயிர்க்கு
மன்னவனேசெந்துவர்வாய்மலர்ந்தமுதுசெய்தனையா, லன்னையிலாவுனக்கிவளோரன்னையாய்வந்தாளோ.

அன்றுசிறுத்தொண்டரிடும்பிள்ளைக்கறியமுது, மென்றுசுவைதெரிந்தவேடனிட்டவூனும்போ
னன்றுநாயாட்டியிடுபிட்டுநயந்தருந்தி, யென்றுமடியார்க்கெளிவந்தாயெந்தாயே.

நரியாவும்பரியாக்கிநடத்தியுமம்பரமன்றித், தரியாயான்றருதுகிலைத்திருமுடிமேற்றரித்துமறைக்
கரியாய்நீயென்பாசமறுக்கவருந்திருமேனி, தெரியாதேபரியாசைதிளைத்திறுமாந்திருந்தேனே.

விண்சுமக்கும்புள்ளாய்விலங்காய்ச்சுழன்றுமனம், புண்சுமக்குஞ்சூழ்ச்சிவலியுடையபுத்தேளிர்
மண்சுமக்குமள்ளராய்வந்திலரோவந்தக்காற், பண்சுமக்குஞ்சொல்லிபங்கன்பாதமுடிகாண்பாரோ.

என்று பலபடியாகத்துதித்து இக்கடவுள் தம்மையடுத்தவர்க்கன்பர் இவரைத்தெளிந்தால் மிகவுநன்று இகபரபோகவீடுகள் எளிதாய்ப்பெறலாம் என்றுபாண்டியன் அன்றைத்தினந் தொடங்கி திருப்பணிபூசை முதலானவெல்லாம் அதிகமாகப்பெருகச்செய்து அழகுநிரம்பின வெள்ளியம்பலவாணர்திருவடிக்கன்பும் உலகத்துயிர்களுக் கன்புங்கொண்டு நடந்துவாழுங்காலத்தில் முன்னே திருப்பெருந்துறைக்கடவுளுக்கும் அவரடியார்களுக்கும் தான்தருநிதிப்படியே சம்பாரித்து வாதவூரடிகளாலே கொடுத்தபொருள்கள்போய் அநேகமாய்த் தழைத்து வரும் பயனைபோலவும் பௌரணிமியில் சந்திரனைக் கண்டகடல்போலவும் நாள்தோறும் பலவிதமான செல்வங்களும்பெருக மகிழ்கின்றபாண்டியன் சகநாதனென்றொருபிள்ளையைப்பெற்று அளவில்லாத இன்பத்திலேமுழுகிப் பின்பு அந்தப்பிள்ளைக்கு முடிசூட்டி ராஜனாகச்செய்து வாதவூரடிகளுடைய சார்பால் மெய்யானவழிதோன்றி இருவினையொப்புமையாலே பரமசிவனுடைய கிருபாதிருஷ்டியால் மும்மலக்கட்டும்விட்டுச் சிவானந்தக்கடலிலேமுழுகி முக்கண்மூர்த்தியினுடைய சிவந்தமலர்போலும் பாதநிழலை அடைந்தான் அரிமருத்தன பாண்டியமகாராஜன் * பின்பு வலியசௌரியத்தையுடைய அந்தப்பாண்டியராஜன் இந்தப்பிரகாரஞ்சொன்னமாத்திரத்தில் திருவாதவூரர் தென்றிசையை ரட்சிக்கின்ற நீதியையுடைய அவ்வரசனைப்பார்த்துப் பின்னேபிரகாசிக்கின்ற சடையையுடைய கடவுள் நிலைபெற்றிருக்கின்ற திருப்பெருந்துறைக்குப் போகும்படி இன்று என்னையனுப்புவதே எனக்கு இந்தவுலகத்தையாளும்படிக்குக் கொடுப்பதென்றார். தென்றிசைமன்னனாகிய பாண்டியனும் அப்படிசொல்லக்கேட்டு மனத்திலே நொந்துகொண்டு முன்னேனாகிய சிவனுடைய அடியாருக்கு ராஜசம்பத்திலே ஆசையுண்டோவென்று சொல்லி மாணிக்கவாசகருடைய மிருதுவாகியபாதத்திலே வணங்கி அய்யரே மநதுக்குவேண்டியபடி செய்யக்கடவீரென்று செலவுகொடுத்துத் தன்னுடைய கீர்த்திமிகுந்த மதுராபுரியிற் புகுந்தான். பாண்டியராஜன்போனபின்பு பரமசிவனிடத்

* இது முதல் திருவாதவூரர் புராணப்படி உரை எழுதப்பட்டது.

து அன்புமிருந்த மாணிக்கவாசகர் கடவுளுடைய பேரின்பவாழ்வைவிரும்பி அவ்வரசனுக்காகக் கொண்டிருந்த வேடத்தைக்குறைவென்று நீக்கி மேலாகியதவவேடங்கொண்டு அத்தனைப் மதுரையிலிருக்குஞ் சொக்கநாயகரைவணங்கி மேகங்கள்தவழுகின்ற பிரகாசமிருந்த சோலைநீடிய அந்தமதுரைமா நகரைவிட்டுக் கடவுள் தம்மையாண்டதிருமேனியைக் கண்டு வணங்கவேண்டுமென்று திருப்பெருந்துறைக்குப்போக நினைத்துப்பித்தங்கொண்டவராய் அஞ்ஞாநநீங்கத் திருவடியைவைத்த கடவுளுடைய திருப்பெருந்துறையைப்பார்த்து நடைகொள்ளுஞ்சமயத்தில் மநோவேகமும் வாயுவேகமுந் தடைபெற்றிருக்கின்ற இளங்கன்றை நாடியோடுங் கபிலைப்பசுவும் நிறைந்துநின்று மடையையுடைக்கும் நீரும்போல் கண்களாலும் நுழையப்படாத காடுகளும் ஊர்களும்சீக்கிரத்திலேநடந்துபோய்அளவற்றமுனிவர்கள்வசிக்கின்ற அழகுநிறைந்ததிருப்பெருந்துறைக்குப்போய்ப்புண்ணியத்தையுடைய முநிவர்கள்சூழ முன்புபோலிருந்த தேவர்களுக்கதிபனாகிய பரமசிவனுடையதிருவடியின்மேல்வீழ்ந்துவணங்கி முன்னாலே சத்தபுரியிலும் விசேஷமாகியகாஞ்சிமா நகரத்தில்கம்பையாற்றில் காமாக்ஷிபூசைசெய்யும்போது அந்தப்பூசையின் உறுதியைச்சோதிக்க அந்நதியிலேசர்வதீர்த்தங்களையும்வரச்செய்து அது ஆகாசமளாவிவருகிறபோது சிவபூசைக்கு விரோதமாய் வருகிறதென்று பயந்து தழுவிக் கொள்ளுதலால் ஒருவராலுந் தொடுதற்கரிய மார்பிலே அந்தக்காமாக்ஷியி னுடையதனபாரங்களாலும் இங்கே ஒருமாற்றினாலும் அடைந்ததழும்பை யுடையவனேபோற்றி வேண்டிய வடிவங்கொள்பவனாகி வெவ்வியகுதிரையின்மேலேறிக்கொண்டு எங்களையடிமைகொண்டு அருள்செய்யவந்த ஐயனேபோற்றி போற்றி என்று இந்தப்பிரகாரந்துதித்தமாணிக்கவாசகரது சிரசின்மேலேகளங்கரகிதராகிய கடவுளானவர் சிவந்தகையை வைத்து இன்சொற்சொல்லி எழுந்திருவென்று சொல்ல எழுந்தபின்பு விபூதியுந்தரித்து அறிவுநிறைந்த கிருபாநோக்கஞ்செய்து அன்பையுடைய அடியார்கள் கூட்டத்தில் விளங்கியிருந்து முடிவு முதலுமில்லாத அடியவர்களைக்குறித்து வந்தகாரியமெல்லாம் முடித்தனம் மனமகிழ்ச்சியுண்டாக நம்முடைய ஒளியையுடைய திருவுருவைத் தெரிசிக்க வேண்டுமென்றுநல்ல கைலாசகிரியிலிருக்கின்றவர்கள்நினைவுகொண்டார்கள் சீக்கிரத்தில் அவ்விடத்தில் நாம்போக வேண்டும் நீங்களிங்கே இன்பமுடனே வாழ்ந்து கொண்டிருங்கோள் நாம் செல்குவோமென்றுசொல்ல அப்போது அடியவர்கள் வந்து சுற்றிக்கொண்டு அநேகந்துதிகள் சொல்லிவணங்கி ஐயனே இனியாங்கள் தரிக்கிறது அருமையென்று பூமியில்வீழ்ந்து ஆயாசங்கொண்டு எங்களை விட்டு விடுகின்றையோவென்று அழுதனர்.

அப்படி அன்புகொண்டு அழுகின்ற அடியார் மேற் பரமசிவனும் அன்பு வைத்து வருத்தப்படுவதை நீங்குங்கள் இந்தவாசநிறைந்தகுருந்தநிழலிலே பொருந்திய தெய்வபீடமொன்று பிரகாசத்துடனே செய்து அதன்மேல் திருத்தமாகிய வேதங்களுந்தேடுகின்ற நம்முடைய திருவடிகளைச் செய்து தாங்குதற்கரிய துன்பநீங்கி நாமென்கிறதன்மையை யறிந்து நீங்குதற்கரிய அன்பினாலேநாள்தோறுமகிழ்ந்து வணங்கி இவ்விடத்திலே கிருபைமிகுந்த மநத்தையுடைய அடியார்களெல்லாம் விரும்பி இருங்கோள் அப்படியிருக்குநாளில் ஒருநாள்இந்தத்தீங்கில்லாத பொய்கையினிடத்திலே செழுமையுள்ள அக்கினிவந்துதோன்றும் அவ்வக்கினியெழுந்து விளைந்தமாத்திரத்திலே எல்லாருந்தடாகத்தினிடத்திலே விழுந்து பின்பு நம்மிடத்திலேவந்து உங்களுடைய கவலையை விடுங்கோளென்று வணங்கத்தக்க தவத்தைச் செய்யும் அன்பர்கள் சூழ்ந்துகொண்டு பின்னேவர மெள்ள செழுமையுள்ள பிரகாசத்தை யுடைய கயிலாசத்தைநாடி எழுந்தருளி நீங்குதற்கரிய அன்பர்களெவரும் நில்லுங்கோளென்று சொல்லி நடந்தார். இங்கே அடியார்கள்நின்றபின்னும் அருளையுடைய திருவாதவூரர் தமது சுற்றமெல்லாம் வாழும்படி குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளிய கடவுளுக்குப் பின்னே போனபோது உமாதேவிபாகராகிய அக்கடவுள் அன்புவைத்து இவர் வருதலைப்பார்த்து அங்கே ஒரு கொன்றைவிருக்ஷத்தின் நிழலிலே இருந்தபோதில் மெல்லியதிருவடிகளிலே வணங்கிக் கண்ணீர்விழவிழத் தொழுது நிற்கின்ற அன்பராகிய மாணிக்கவாசகரைப் பத்தியினாலே பரமசிவன் பக்கத்திலே வைத்தருளி முன்னேநாமடைந்த திவ்வியக்ஷேத்திரமாகிய சிறப்புப்பெற்றுள்ள இந்தக்குருந்த நிழலிலே எந்தலோகத்திலும்எங்குமிருந்தேமாயினும் இங்கே இருக்கின்றவர்களுடைய தீவினையைநீக்கி ஆளும்பொருட்டு இந்தஸ்தலத்திலே வசிப்போம்மிகுந்த ஒளியையுடைய சுழுமுனைநாடியிடத்தில் சத்திக்கின்ற அடையாளமான மங்களகரத்தை யுடைய சங்கவாத்தியமல்லாமல் மற்றவாத்தியங்களெல்லாம் இந்தஸ்தலத்திலேநமக்காகாவாம் அதென்னெனில் சத்தநீங்கிய இடமாகையினாலும் நமதுபாகத்திலிருக்கும் பார்வதிகாண நடனஞ்செய்யு மிடமாகையாலும் ஒழுங்காக இந்தப்பிரகாரம் அறிந்து நல்ல குருந்தநிழலிலே செழுமையுள்ள தபோதனர் கூட்

டத்துனே நீயும்நம்முடைய பாதத்திற் சேவைசெய்து எழுகின்ற அக்கினியை மடுவிற்கண்டால் யாவரும் அதிற்போய்விழுந்தபோது நீயுடனேவிழாமல் இந்தவிடத்தினின்றுநீங்கிஉத்தரகோசமங்கையென்னும் நம்முடையஸ்தலத்துக்குப்போய் அஷ்டமாசித்திகளையும் அடைந்து தெய்வீகமாகிய லிங்கவடிவமாயிருக்கின்ற நம்முடைய ஸ்தலங்களிலே இந்த இந்தஸ்தலங்களை வணங்கினால் அங்கங்கும் இந்தப்பிர்காசமுள்ளவடிவே காண்பாய் அப்படியே காட்டுவோமென்று சொல்லிப் பின்னும் உயர்ந்ததிருக்கழுக்குன்றமென்னும் அந்த நெடியஸ்தலத்தையும் வணங்கி அவ்விடத்திலிருந்து இங்கேவந்து சிதம்பரத்திற்குப்போய் புத்தனைவாதில்வென்றபின்பு எம்முடைய பதவியான சாயுச்சியத்தைப்பெறுவா யென்றார்.

அவ்வாறுசொல்லிய கடவுளை மாணிக்கவாசகர்வணங்கிப் பரமசிவனே திருப்பெருந்துறையிலல்லாமல் புண்டரீகபுரமென்னும் பெயரினையுடையசிதம்பரத்திற் பொருந்துதல் பரமுத்தியென்று அருளிச்செய்தது என்னவென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய திருத்தமாகிய தவத்தையுடையவனே நீ கேட்பாயாகவென்று சொல்லி புழுதன்னையெடுத்தவிடத்திலல்லாமல் கொண்டுபோய் வைத்தவிடத்திலே குளவிவடிவங்கொள்ளும் அதுபோல உன்னைக்கண்ட இந்தஸ்தலத்திலே அன்பினாலே உண்மையறிவை உபதேசம்பண்ணினோம் மேன்மைபொருந்திய சிவாநுபூதியாகிய மோக்ஷம் சிதம்பரத்திலுண்டாம் அன்றியும் விசாலமாகியதேகத்திலே மூலாதாரத்தினின்றும் எழுந்த நல்ல சுழுமுனைநாடியுடனே நிறைந்த ஒளியாய் அந்த ஒளியிலே பஞ்சாட்சரமு மொன்றாய் நெடியகுழலோசையாய்ப் பிரகாசம்பொருந்திய அந்தவோசைநீங்கி அடங்கியவிடமே நாள்தோறும் நாம் ஆடுகின்ற சிதம்பரமாகும். அன்றியும் எண்ணிக்கையைத்தருகின்ற பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசமென்று சொல்லப்பட்ட பூதங்களைந்தும் இடை பிங்கலை சுழுமுனை என்னும்நாடிகள் மூன்றும் அக்கினிமண்டலம், ஆதித்தமண்டலம், சந்திரமண்டலம் என்னும் மண்டலங்கள் மூன்றும் ஆகி நிலைபெற்ற சம்பந்தத்தாலே பிண்டமும் அண்டமாகும் பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேசுரன், சதாசிவனென்று சொல்லுகின்ற ஐந்துவடிவமாகக்கண்டவர்கள் நின்றவிதமும் இவ்விரண்டுவிதத்திலுங் காணலாம் ஆகையினாலே இவ்வண்டத்தில் அறிதற்கரிய பொருளாகி ஒன்றுங்குற்றமில்லாத மூலத்தைநாடிப்பார்த்தால் பிரகாசியாநின்ற சிவலிங்கமேனியாயிருக்கும் மேலாகிய அந்நாதவெளியின்மேல் ஒளியாயிருக்கின்றது சபைஅங்கே ஆசையால் உமாதேவிகாண மனம்பொருந்த நிருத்தஞ்செய்வோம் அந்நடனம் ஏதென்றால் சிருஷ்டி ஸ்திதி சங்காரம்திரோபவம் அனுக்கிரகமென்று சொல்லப்பட்டபஞ்சகிருத்தியத்தை நடத்துவதாகும் பாசத்தளையையறுக்கின்ற இந்தவடிவமும் அதுவேயாகும் உலகத்திலே யிருக்கின்றவர்கள் யாவர்வந்து தரிசித்தாலும் பரமுத்தியைக்கொடுத்துகிருபையைத்தருகின்ற தெய்வஸ்தலமும் அந்தச்சிதம்பரமேயாகும் தாவுதற்கரிய சங்குசக்கரந்தரிப்பவராகிய மகாவிஷ்ணுவும், பிரமதேவனும், பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதரும், திரிபுராதிகளும், தெய்வத்தன்மையுள்ள தில்லைமூவாயிரவரும், நாற்பத்தெண்ணாயிரமுநிவரும், முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும்போற்றும் எல்லையையுடையதும் அந்தத்தில்லைமாநகரமாகும், இவைகளையெல்லாந் தெளிந்துகொள்வாயென்று வணங்கிநிற்கின்ற மாணிக்கவாசகருடைய நெற்றியிலே விபூதிதரித்து நில்லென்று கடவுளானவர் நீக்குதலும் நில்லாதவராய்க் கொஞ்சதூரம்போனார் பரமசிவனானவர் பின்னும் இவருடைய தன்மையைக்கண்டு நின்றுமாணிக்கவாசகர்காணும்படி எதிரேமறைந்தார். அதுகண்டு திருவாதவூரர் அச்சங்கொண்டு இரக்கமுற்று வணங்கி கையைச் சிரசின்மேல் வைத்துக்கொண்டு பொருந்துதற்கரிய அடியார்களுடைய கூட்டத்தைப்பொருந்தினார் அரியதவத்தை நீங்காதமனத்தையுடைய அடியார்களும் மாணிக்கவாசகரும் அந்தத்திருத்தமாகிய குருந்தநீழலின்கீழே தெய்வத்தன்மையுடைய ஒருபீடஞ்செய்து அதன்மேலேவரத்தைத்தருகின்ற சிவந்ததாமரைமலர்போன்ற திருவடிகள் செய்துவணங்கி அங்கிருந்தார்.

அப்படியிருந்தநாளில் தெள்ளிய மூன்றாம்பிறையைத்தரித்த சடாபாரத்தையுடைய கடவுளானவர் அன்பில்லாதவர்களேயானாலும் தன்னைப்பாடினவர்களிடத்தில் இரக்கஞ்செய்வாரொன்றுநினைத்து எண்ணுதல்பெற்ற (திருச்சிற்றம்பலம்.)

நமச்சிவாயவாஅழ்கநாதன்றாள்வாழ்க [ழ்க.
விமைப்பொழுது மென்னெஞ்சினீங்காதான்றாள்வா

* * * * * *

செல்வர்சிவபுரத்தினுள்ளார்சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோருமேத்தப்பணிந்து.

எனச்சிவனநாதிமுறைமையானபழமையைச்சொல்லி.

மையலாயிந்த மண்ணிடைவாழ்வெனு மாழியுளகப்பட்டுத், தையலாரெனுஞ்சுழித்தலைப்பட்டுநான் றலைதடுமாறாமே, பொய்யெலாம்விடத்திருவருடந்துதன்பொன்னடியிணைகாட்டி, மெய்யனாய்வெளிகாட்டிமுன்னின்றதோரற்புதம்விளம்பேனே.

செறியுமிப்பிறப்பிறப்பிவைநினையாது செறிகுழலார் செய்யுங், கிறியுங்கீழ்மையுங்கெண்டையங்கண்களுமுன்னியேகிடப்பேனை, யிறைவனெம்பிரானெல்லையில்லாததன் னிணைமலர்க்கழல்காட்டி, யறிவுதந்தெனையாண்டுகொண்டருளியவற்புதமறியேனே.

(அற்புதம் - அதிசயம்.)

என அனுபவமாற்றாமையைச்சொல்லி.

வைப்புமாடென்றுமாணிக்கத்தொளியென்று மனத்திடையுருகாதே, செப்புநேர்முலைமடவரலியர் தங்கடிறத்திடைநைவேனை, யொப்பிலாதனவுவமனிலிறந்தனவொண்மலர்த்திருப்பாதத், தப்பனாண்டுதன்னடியரிற்கூட்டியவதிசயங்கண்டாமே.

இருடிணிந்தெழுந்திட்டதோர்வல்வினைச்சிறுகுடிலிதுவித்தைப், பொருளெனக்களித் தருநரகத்திடைவிழப்புகுகின்றேனைத், தெருளுமும்மதினொடிவரையிடிதரச்சினப்பதத்தொடுசெந்தீ, யருளுமெய்ந்நெறிபொய்ந்நெறிநீக்கியவதிசயங்கண்டாமே.

(அதிசயம் - மிக்கபெருமை.)

என முத்தியிலக்கணத்தைச்சொல்லி.

குழைத்தாற்பண்டைக்கொடுவினைநோய்காவாயுடையாய்கொடுவினையே, னுழைத்தா லுறுதியுண்டோதானுமையாள்கணவாவெனையாள்வாய், பிழைத்தாற்பொறுக்கவேண்டாவோபிறைசேர்சடையாய் முறையோவென், றழைத்தாலருளாதொழிவதேயம்மானேயுன்னடியேற்கே.

அழகேபுரிந்திட்டிநாயே னரற்றுகின்றேனுடையானே, திகழாநின்றதிருமேனிகாட்டியென்னைப் பணிகொண்டாய், புகழேபெரியபதமெனக்குப் புராணநீதந்தருளாதே, குழகாகோலமறையோனேகோனேயென்னைக்குழைத்தாயே.

(குழைத்தல் - குழையச்செய்தல்.)

என ஆத்துமநிவேதனஞ்செய்து.

தேவதேவன்மெய்ச்சேவகன் றென்பெருந்துறைநாயகன், மூவராலுமறியொணாமுதலாயவானந்தமூர்த்தியான், யாவராயினுமன்பரன்றியறியொணாமலர்ச்சோதியான், றூயமாமலர்ச்சேவடிக்கணஞ் சென்னிமன்னிச்சுடருமே.

மூத்தனைமுதற்சோதியைமுக்கணப்பனைமுதல் வித்தினைச், சித்தனைச்சிவலோகனைத்திருநாமம்பாடித் திரிதரும், பத்தர்காளிங்கேவம்மினீருங்கள்பாசந்தீரப்பணிமினோ, சித்தமார்தருஞ் சேவடிக்கணஞ்சென்னிமன்னித்திகழுமே.

(சென்னி - தலை.)

எனச்சிவவிளைவுகூறி.

கருடக்கொடியோன்காணமாட்டாக்கழற்சேவடியென்னும், பொருளைத்தந்திங்கென்னையாண்டபொல்லாமணியேயோ, விருளைத்துரந்திட்டிங்கேவாவென்றங்கேகூவு, மருளைப்பெருவானாசைப்பட்டேன்கண்டாயம்மானே.

வெஞ்சேலனையகண்ணார்தம் வெகுளிவலையிலகப்பட்டு, நைஞ்சேனாயேன் ஞானச்சுடரோநானோர்துணைகாணேன், பஞ்சேரடியாள்பாகத்தொருவாபவளத்திருவாயா, லஞ்சேலென்னவாசைப்பட்டேன்கண்டாயம்மானே.

(ஆசை - பேரவா.)

என ஆத்துமவிலக்கணஞ்சொல்லி.

பாரொடுவிண்ணாய்ப்பரந்தவெம்பரனே பற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய், சீரொடுபொலிவாய் சிவபுரத்தரசே திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே, யாரொடுநோகேனார்க்கெடுத்துரைக்கே னாண்டநீயருளிலையானால், வார்கடலுலகில்வாழ்கிலேன்கண்டாய் வருகவென்றருள்புரியாயே.

பழுதிறொல்புகழாள்பங்கநீயல்லாற் பற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய், செழுமதியணிந்தாய்சிவபுரத்தரசேதிருப்பெருந்துறையுறைசிவனே, தொழுவனோபிறரைத் துதிப்பனோவெனக்கோர் துணையெனநினைவனோசொல்லாய், மழவிடையானேவாழ்கிலேன்கண்டாய்வருகவென்றருள்புரியாயே.

(வாழ்கிலேன் - இனிநிலைகொள்ளேன்.)

எனமுத்தியுபாயஞ்சொல்லி.

செழுக்கமலத்திரளனநின்சேவடிசேர்ந்தமைந்த, பழுத்தமனத்தடியருடன்போயினர்யான்பாவியேன், புழுக்கணுடைப்புன்குரம்பைப்பொல்லாக்கல்விஞானமிலா, வழுக்குமனத்தடியேனுடையாயுன்னடைக்கலமே.

வழங்குகின்றாய்க் குன்னருளாரமுதத்தைவாரிக்கொண்டு, விழுங்குகின்றேன்விக்கினேன் வினையேனென்விதியின்மையாற், றழங்கருந்தேனன்ன தண்ணீர்ப்பருகத்தக்துய்யக்கொள்ளா, யழுங்குகின்றேனுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே.

(அடைக்கலம் - கையடை.)

என்ப்பக்குவநிண்ணயஞ்சொல்லி.

பொய்யனேனகநெகப்புகுந்தமுதூறும் புதுமலர்க்கழலிணையடிபிரிந்துங், கையனேனின்னுஞ்செத்திலேனந்தோவிழித்திருந்துள்ளக்கருத்தினையிழந்தே, னையனேயரசேயருட்பெருங்கடலே யத்தனேயயன்மாற்கறியொணாச், செய்யமேனியனேசெய்வகையறியேன்றிருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே.

அளித்துவந்தெனக்காவவென்றருளியச்சந்தீர்த் தநின்னருட்பெருங்கடலிற்,றிளைத்துந்தேக்கியும்பரு கியுமுருகேன்றிருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே, வ ளைக்கையானொடுமலரவனறியா வானவாமலைமாதொ ருபாகா, களிப்பெலாமிகக்கலங்கிடுகின்றேன்கயிலை மாமலைமேவியகடலே.

(செத்திலேன்-இறந்திலேன்.)

எனச்சிவானந்தமளவறுக்கொணாமையாய்.

சுடர்பொற்குன்றைத்தோளாமுத்தைவாளாதொ ழும்புகந்து, கடைபட்டேனையாண்டுகொண்டகரு ணாலயனைக்கருமால்பிரமன், றடைபட்டின்னுஞ்சா ரமாட்டாத்தன்னைத்தந்தவென்னாரமுதைப்,புடைப ட்டிருப்பதென்றுகொல்லோ வென்பொல்லாமணி யைப்புணர்ந்தே.

காப்பாய்படைப்பாய்கரப்பாய் முழுதுங்கண்ணார் விசும்பின்விண்ணோர்க்கெல்லா, மூப்பாய்மூவாமுத லாய்நின்றமுதல்வாமுன்னேயெனையாண்ட,பார்ப்பா னேயெம்பரமாவென்றுபாடிப்பாடிப்பணிந்துபாதப் பூப்போதணைவதென்றுகொல்லோ வென்பொல்லா மணியைப்புணர்ந்தே.

(பொல்லாமணியைப்புணர்தல்- துவாரமிடாதமணி யைக்கூடுதல்.)எனஅத்துவிதவிலக்கணஞ்சொல்லி.

சோதியேசுடரேசூழொளிவிளக்கே சுரிகுழற்ப ணைமுலைமடந்தை,பாதியேபரனேபால்கொள்வெண் ணீற்றாய்பங்கயத்தயனுமாலறியா, நீதியேசெல்வத் திருப்பெருந்துறையி னிறைமலர்க்குருந்தமேவியசீ, ராதியேயடியேனாதரித்தழைத்தாலதெந்துவேயென் றருளாயே.

திருந்துவார்பொழில்சூழ் திருப்பெருந்துறையிற் செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீ, ரிருந்தவாறெண்ணி யேசுறுநினைந்திட்டென்னுடை யெம்பிரானென்றெ ன், றருந்தவாநினைந்தேயாதரித்தழைத்தாலலைகடல தனுளேநின்று,பொருந்தவாகயிலைபுகுநெறியிதுகா ண்போதராயென்றருளாயே.

(அருளல் - கிருபைசெய்தல்.)

என மகாமாயாசுத்திசொல்லி.

மாதிவர்பாகன்மறைபயின்றவாசகன் மாமலர்மே யசோதி, கோதில்பரங்கருணையடியார்குலாவுநீதிகு ணமாகநல்கும், போதலர்சோலைப்பெருந்துறையெ ம்புண்ணியன்மண்ணிடைவந்திழிந், தாதிப்பிரமன் வெளிப்படுத்தவருளறிவாரெம்பிரானாவாரே.

அங்கணனெங்களமரர்பெம்மா னடியார்க்கமுத னவனிவந்த, வெங்கள்பிரானிரும்பாசந்தீரவிகபர மாயதோரின்பமெய்தச், சங்கங்கவர்ந்துவண்சாத்தி னோடுஞ் சதுரன்பெருந்துறையாளியன்று, மங்கை யர்மல்கு மதுரைசேர்ந்த வகையறிவாரெம்பிரானா வாரே.

(வார்த்தை - சொல்.)

என அறிவித்தன்புறுத்தி.

பாருருவாயபிறப்பறவேண்டும் பத்திமையும்பெ றவேண்டுஞ், சீருருவாயசிவபெருமானேசெங்கமல மலர்போ, லாருருவாயவென்னாரமுதேயுன்னடியவ ர்தொகைநடுவே, யோருருவாயநின்றிருவருள்காட் டியென்னையுமுய்யக்கொண்டருளே.

பாற்றிருநீற்றெம்பரமனைப்பரங்கருணையோடுமெ திர்ந்து, தோற்றிமெய்யடியார்க்கருட்டுறையளிக்கு ஞ்சோதியைநீதியிலேன், போற்றியென்னமுதேயெ னநினைந்தேத்திப்புகழ்ந்தழைத்தலறியென்னுள்ளே, யாற்றுவனாகவுடையவனேயெனையாவவென்றருளா யே.

(எண்ணம் - நினைவு.)

என ஒழியாவின்பத்துவகை தில்லையிலேகொண்டு.

வெய்யவினையிரண்டும்வெந்தகலமெய்யுருகிப்
பொய்யும்பொடியாகாதென்செய்கேன் - செய்ய
திருவார்பெருந்துறையான்றேனுந்துசெந்தீ
மருவாதிருந்தேன்மனத்து.

இன்பம்பெருக்கியிருளகற்றியெஞ்ஞான்றுந்
துன்பந்தொடர்வறுத்துச்சோதியா-யன்பமைத்துச்
சீரார்பெருந்துறையானென்னுடையசிந்தையே
யூராகக்கொண்டானுவந்து.

என அணைந்தோர்தன்மைகூறி.

பண்டாயநான்மறையும்பாலணுகாமாலயனுங்
கண்டாருமில்லைக்கடையேனை - தொண்டாகக்
கொண்டருளுங்கோகழியெங்கோமாற்குநெஞ்சமே
யுண்டாமோகைம்மாறுரை.

பேசும்பொருளுக்கிலக்கிதமாம்பேச்சிறந்த
மாசின்மணியின்மணிவார்த்தை - பேசிப்
பெருந்துறையேயென்றுபிறப்பறுத்தேனல்ல
மருந்தினடியென்மனத்தேவைத்து.

(பண்டாயநான்மறையென்பது-பதிகமுதற்குறிப்பு.)

என அனுபவத்துக்கையமின்மையைச்சொல்லி.

போற்றியென்வாழ்முத லாகியபொருளேபுலர்ந் ததுபூங்கழற்கிணைதுணைமலர்கொண், டேற்றிநின்றி ருமுகத்தெமக்கருண்மலரு மெழினகைகண்டுநின்றி ருவடிதொழுகோஞ், சேற்றிதழ்க்கமலங்கண்மலரு ந்தண்வயல்சூழ் திருப்பெருந்துறையுறை சிவபெரு மானே, யேற்றுயர்கொடியுடை யாயெனையுடையா யெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே.

புவனியிற்போய்ப்பிறவாமையினாளும் போக்குகின்றோமவமே யிந்தப்பூமி, சிவனுய்யக்கொள்கின்றவாறென்றுநோக்கித் திருப்பெருந்துறையுறைவாய் திருமாலா, மவன்விருப்பெய்தவுமலரவனாசைப்படவுநின்னலர்ந்தமெய்க்கருணையுநீயு, மவனியிற்புகுந்தெமையாட்கொள்ளவல்லா யாரமுதேபள்ளியெழுந்தருளாயே.

(பள்ளியெழுச்சி - துயிலெழப்பாடுதல்.)
எனத்திரோதானசுத்திசொல்லி.

இரும்புதருமனத்தேனை யீர்த்தீர்த்தெனென்புருக்கிக், கரும்புதருசுவையெனக்குக்காட்டினையுன்கழலிணைக, ளொருங்குதிரையுலவுசடையுடையானேநரிகளெல்லாம், பெருங்குதிரையாக்கியவாறன்றேயுன்பேரருளே.

நானேயோதவஞ்செய்தேன் சிவாயநமவெனப்பெற்றேன், றேனாயின்னமுதமுமாய்த்தித்திக்குஞ்சிவபெருமான்,றானேவந்தெனதுள்ளம்புகுந்தடியேற்கருள்செய்தா, னூனாருமுயிர்வாழ்க்கையொறுத்தன்றேவெறுத்திடவே.

(ஏசறவு - இகழ்வறுகை.)
எனச்சுட்டறிவொழித்து.

மின்னேரனையபூங்கழல்களடைந்தார் கடந்தார்வியனுலகம், பொன்னேரனையமலர்கொண்டுபோற்றாநின்றாரமரரெல்லாங், கன்னேரனையமனக்கடையாய்க்கழிப்புண்டவலக்கடல்வீழ்ந்த, வென்னேரனையேனினியுன்னைக்கூடும்வண்ணமியம்பாயே.

நரியைக்குதிரைப்பரியாக்கிஞாலமெல்லாநிகழ்வித்துப், பெரியதென்னன்மதுரையெல்லாம்பிச்சதேற்றும்பெருந்துறையா, யரியபொருளேயவநாசியப்பாபாண்டிவெள்ளமே, தெரியவரியபரஞ்சோதிசெய்வதொன்றுமறியேனே.

என ஆனந்தமாலையென்னும் சிவானுபவவிருப்பங்கொண்டபாடல்கள் (எ) தில்லையிற்பாடி.

பைந்நாப்படவரவேர்ல்குலுமைபாகமதாயென், மெய்ந்நாடொறும்பிரியாவினைக்கேடாவிடைப்பாகா செந்நாவலர்பரசும்புகழ்த் திருப்பெருந்துறையுறைவா, யெந்நாட்களித்தெந்நா ளிறுமாக்கேனினியானே.

வான்பாவியவுலகத்தவர்தவமேசெயவவமே, யூன்பாவியவுடலைச்சுமந்தடவிமரமானேன், றேன்பாயமலர்க்கொன்றைமன்னு திருப்பெருந்துறையுறைவாய், நான்பாவியனானாலுனைநல்காயெனலாமே.

(உயிருண்ணி - உயிராலுண்ணப்படுவது.)
எனவேசிவானந்தமேவிடுதலைச்சொல்லி.

கலந்துநின்னடியாரோடன்று வாளாகளித்திருந்தேன், புலர்ந்துபோனகாலங்கள்புகுந்துநின்றதிடர்பின்னா, ளுலர்ந்துபோனேனுடையானேயுலவாவின்பச்சுடர்காண்பா,னலந்துபோனேனருள்செய்யாயார்வங்கூரவடியேற்கே.

கூடிக்கூடியுன்னடியார்குனிப்பார்சிரிப்பார்களிப்பாரா, வாடிவாடிவழியற்றேன்வற்றன்மரம்போனிற்பேனோ, வூடியூடியுடையாயொடுகலந்துள்ளுருகிப்பெருகிநெக், காடியாடியானந்தமதுவேயாகவருள்கலந்தே.

(பிரார்த்தனை - வேண்டுதல்)
எனச்சதாமுத்திபாடி.

பருவரைமங்கைதன்பங்கரைப் பாண்டியற்காரமுதா, மொருவரையொன்றுமிலாதவரைக்கழற்போதிறைஞ்சித், தெருவரநின்றுருக்கிப்பரிமேற்கொண்டசேவகனா, ரொருவரையன்றியுருவறியாதென்றனுள்ளமதே.

கூற்றைவென்றாங்கைவர் கோக்களையும் வென்றிருந்தழகால், வீற்றிருந்தான்பெருந்தேவியுந் தானுமோர்மீனவன்பா,லேற்றுவந்தாருயிருண்டதிறலொற்றைச்சேவகனே, தேற்றமிலாதவர்சேவடி சிக்கெனச்சேர்மின்களே.

(பாண்டியனுக்கென்றுபாட்டில்வருதலாலேபாண்டிவிருத்தமென்று இப்பதிகத்துக்குப் பெயராயிற்று)
என சிவானந்தவிளைவுசொல்லி.

அங்ஙனந்தங்கியிருக்கப்பட்டஅடியார்களுடனே வாசஞ்செய்துசிலநாள்செல்ல அதற்குமுன்னேபரமசிவன் அனுக்கிரகித்தபடியே தடாகத்திலே அக்கினியைக்கண்டு நினைக்கின்றஅழகியபஞ்சாக்ஷரத்தைச் செபித்துக்காணும்படி பிரகாசியாநின்ற அக்கினியிலேகலந்திருக்கின்ற மிகுந்தஅன்பையுடைய அடியார்களெல்லாம்போய் மூழ்கினார்கள். வீழ்ந்துமூழ்கினபோது சபாபதியானவர் இடபவாகனத்தின்மேலேறி உமாதேவியுடனே முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களுஞ் சூழ்ந்துகொண்டு அழகியமலரைத்தூவித் தெரிசிக்க ஆகாயத்தில் எழுந்தருளியமாத்திரத்தில் ஆழம்பொருந்திய தடாகத்திலிருக்கின்ற அக்கினியில் மூழ்கிய அன்பர்கள் தங்கள்துக்கமெல்லாநீங்க சிவகணநாதர்களாய் வடிவங்கொண்டு பரமசிவனெதிராகவந்து வணங்கினார்கள். துரியத்தின்முடிவின் விளங்கியகடவுளும் வணங்கியெழுகின்ற அடியார்களுடைய முகத்தைப்பார்த்து கொஞ்சநேரமாகிலும் நீங்காதவராகியநீர் இங்கேநீங்கத் தனியேநாம்போனதும்திருக்குளத்தில் அக்கினியிலேமூழ்குவீரொன்று

சொல்லியதும் என்னகாரணமோவென்று கேட்டால் உத்தமனென்கின்ற திருவாதவூரனை நிலைபெற்றசிதம்பரத்திலே புத்தரைவாதில்வெல்லும்படி நாம் இந்தப்பூமியின்மேல்வைத்தோம் நாம்நீங்கினல் மனநொந்து துன்பமடைவானென்பதுதெரிந்து உங்களையும் இந்தஸ்தலத்திலே சிலநாள்எம்முடன்வாராதிருப்பீரென்று சொன்னேம் ஆணவம் மாயை காமியமென்னும் மலநீங்கினவர்களும் பூமியின்மேலே மானுடவடிவங்கொண்டு சிலநாளாயினும் இருக்குங்காலத்தில் மறுபடியும் மலவாசனைசேருமென்று அநேகமலர்கள்வசிக்கின்ற தடாகத்திலேசொல்லுதற்கரிய ஞானாக்கினியைச்சேர்வித்து பொய்யாகத் தோன்றிய மாயாதேகத்தைவேவச்செய்து இந்தத் தேகத்தை இந்நாளிலேகொடுத்தோமென்றூர் இப்படியென்று அருளிச்செய்து கணநாதர்கள் எவ்விடத்திலுநெருங்கச் சிதம்பரத்திலே கனகசபைவிளங்க நிருத்தஞ்செய்கின்ற சபாநாயகரும் ஆகாயத்தில் மறைந்துவிட்டார் அப்போது நிறைந்த அறிவைத்தருகின்ற சிவநாமத்தையுடைய திருவாசகத்தமிழ் சொல்வாராகிய மாணிக்கவாசகர் வேருகப்போய்ச் செழுமையுள்ள ஒருகொன்றைமரநீழலிலே பிரகாசத்துடனே சிவயோகஞ்செய்திருந்தார்.

அடியார்கள் அக்கினியிலேபுகுந்தவிதமும் கடவுள் இடபவாகனத்தின்மேல் வந்தவிதமும் முன்னே தமக்குவேண்டிய வடிவங்கொண்டு கடவுளினுடைய திருவடியை வணங்கினவிதமும் இனிக்கனகசபையிலேதான்போயடைவதும் ஆகிய இவையெல்லாம்ஒருகாலத்திலே இன்பமிகுந்த உண்மைஞானத்தைத்தருகின்ற சிவயோகத்திலே சுபாவத்துடனே மாணிக்கவாசகர் அறிந்துகொண்டு சிவந்தகையைக் குவித்தார் கண்களாலே ஆநந்தபாஷ்பங்களைச் சொரிந்து எமதுபிதாவாகிய கடவுளே வந்து பின்னெங்கேயொளித்தாயென்று மயக்கமடைந்து பொய்கைக்கரைமீதில்வந்துகங்கையைத்தரித்த பரமசிவன் இடபவாகனத்திலேறிக் கண்ணெதிரே எழுந்தருளிய ஸ்தலமோவென்று பூமியிலேவிழுந்து அழுதழுது ஐயோவெனநொந்து தாய்க்குச்சமானமானவரோ என்னைநீக்கி அன்பரை திருப்பொய்கையிலே அக்கினியையுண்டாக்கி அதில்மூழ்கச்செய்து அவரையாளலாமோ பிரகாசிக்கின்ற வடிவையுடையவரோ உமது கிருபையினலே கூடுதல்செய்யாத தீவினையையுடைய அடியேனுக்குத் துன்பத்தைக்கொடுத்து எங்கேயொளித்தீர் எனநொந்து அந்தநிலையைத் தெளிந்து திருப்பொய்கையைவிட்டு நீங்கி உயர்ந்த திருக்குருந்தநீழலிலே பன்னுதற்கரிய வேதங்கள்காணுத திருவடிமலரைப்பற்றி வீழ்ந்து நிலைபெற்ற பூமியிலே யுள்ளவர்களுடைய தீவினைக்குக்காரணமாகிய பிறவி மாளும்படி இனிய அருளையுடைய திருச்சதகம்.

மெய்தானரும்பிவிதிர்விதிர்த்துன் விரையார்கழற்கென், கைதான்றலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பியுள்ளம், பொய்தான்றவிர்ந்துன்னைப் போற்றி சயசயபோற்றியென்னுங், கைதானெகிழவிடே னுடையாயென்னைக்கண்டுகொள்ளே.

பாடவேண்டுநான் போற்றிநின்னையே பாடிநைந்துநைந்துருகிநெக்குநெக், காடவேண்டு நான்போற்றியம்பலத்தாடுநின்கழற்போதுநாயினேன், கூடவேண்டுநான்போற்றியிப்புழுக் கூடுநீக்கெனைப்போற்றி பொய்யெலாம், வீடவேண்டுநான்போற்றிவீடுதந்தருளுபோற்றிநின்மெய்யர்மெய்யனே.

(சதகம்-நூறுபாட்டுக் கொண்டது.)

இதில் பத்துவகைக்கருத்துகள்சொல்லி.

அங்கேபுலம்பிநின்று இரங்குஞ்சமயத்தில் கடவுளன்றருளிச்செய்ததையே மனதிலேநினைந்து பின்பு அந்தஸ்தலத்தைவணங்கிக் கடவுளுடைய செலவு பெற்றுக்கொண்டுபோய்த் திருவுத்தரகோசமங்கையென்னும் ஸ்தலத்துக்கெழுந்தருளி அங்குசடாபாரத்தையுடைய பரமசிவனெழுந்தருளி யிருக்கின்ற கோயிலுக்குப்போய்த் தம்மைவந் தடிமைகொண்ட திருவுருவைக்காணுதவராய் மயக்கமடைந்து பெருமூச்சுவிட்டுக் கீழேவிழுந்து என்னைவிட்டுவிடுகின்ருயோவென்று.

கடையவனேனைக்கருணையினுற்கலந்தாண்டுகொண்ட, விடையவனேவிட்டிடுதிகண்டாய் விரல்வேங்கையின்ருே, லுடையவனேமன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே, சடையவனேதளர்ந்தேனெம்பிரானென்னைத் தாங்கிக்கொள்ளே.

ஏசினுமியானுன்னையேத்தினுமென்பிழைக்கேகுழைந்து, வேசறுவேனைவிடுதிகண்டாய் செம்பவளவெற்பிற், றேசுடையாயென்னையாளுடையாய்சிற்றுயிர்க்கிரங்கிக், காய்சினவாலமுண்டாயமுதுண்ணக்கடையவனே.

(நீத்தல்விண்ணப்பம்-விடுதலைத் தெரிவித்தல்.)

அவ்வாறுதெரிவித்தலால் விடாதே கொள்ளென்று பிரபஞ்ச வைராக்கியஞ்சொல்ல.

பழையதிருவுருவைக் காண்பித்தார் கடவுளை யங்கேகண்டுகொண்டுவணங்கிச் சிலநாளந்த ஸ்தலத்திலிருந்து தமதுகடவுள்சொற்படியேபோய் தனக்குநிகரற்ற அநேகதெய்வஸ்தலங்களை வணங்கி நீங்கிச் சோழநாட்டுக்குப்போய்த் திருவிடைமருதூரிற்சே

ர்ந்தார் அந்தஸ்தலத்தைவணங்கினபின்பு அன்புடனே திருவாரூருக்குப்போய்ச் சொல்லுதற்கரிய தியாகராயருடைய திருவடித்தாமரைகளைவணங்கி.

பூங்கமலத்தயனொடுமாலறியாதநெறியானே
கோங்கலர்சேர்குவிமுலையாள்கூறுவெண்ணீறுடி
யோங்கெயில்சூழ்திருவாரூருடையானே யடியேனி
பூங்கழல்களவையல்லாதெவையாதும்புகழேனே[ன்

உற்றாரையான்வேண்டே னூர்வேண்டேன்பேர் வேண்டேன், கற்றாரையான்வேண்டேன் கற்பனவுமினியமையுங், குற்றாலத்தமர்ந்துறையுங் கூத்தாவுன்குரைகழற்கே, கற்றாவின்மனம்போலக்கசிந்துருகவேண்டுவனே.

(புலம்பல்-பிரலாபித்தல்.)

எனச்சிவானந்தமுதிர்வுகொண்டு.

தமது இளைப்புநீங்கவணங்கிப்பரமசிவனால் அனுக்கிரகம்பண்ணப்பட்ட ஸ்தலங்களெல்லாந் தப்பாமல்வணங்கி நீங்கி விசாலம்பொருந்திய மதில்சூழ்ந்த சீகாழியிற்சேர்ந்து மலையென்று சொல்லும்படி பிரகாசிக்கின்ற ஆலயத்தினுடைய திருக்கோபுரவாசலைக்கடந்துபோய் அதுகயிலாசமாகிய செய்தியைக்கண்டு வணங்கும்பொழுது சிற்சபையிலே நிருத்தஞ்செய்த திருவடித்தாமரையைப் பிடித்துக்கொண்டு.

உம்பர்கட்கரசேயொழிவறநிறைந்தயோகமேயூத்தையேன்றனக்கு, வம்பெனப்பழுத்தென் குடிமுழுதாண்டுவாழ்வறவாழ்வித்தமருந்தே, செம்பொருட்டுணிவே சீருடைக்கழலே செல்வமேசிவபெருமானே, யெம்பொருட்டுன்னைச்சிக்கெனப்பிடித்தேனெங்கெழுந்தருளுவதினியே.

புன்புலால்யாக்கைபுரைபுரைகனியப் பொன்னெடுங்கோயிலாப்புகுந்தென், னென்பெலாமுருக்கியெளியையாயாண்ட வீசனேமாசிலாமணியே, துன்பமேபிறப்பேயிறப்பொடுமயக்காந் தொடக்கெலா மறுத்தநற்சோதீ, யின்பமேயுன்னைச் சிக்கெனப்பிடித்தே னெங்கெழுந்தருளுவதினியே.

(பிடித்தல்-பற்றுதல்.)

என முத்திக்கலப்புரைத்துப்.

பின்புறத்திற்பிரகாசிக்கின்றசடாபாரத்தையுடைய கடவுளின்முன்னே பிடித்தபத்தென்பதை அருளிச்செய்தார். பழவினைப் பகையுள்ளவர்கள் வணங்கினால் யாவரும் அதனைவெல்வார்களென்று அந்தஸ்தலத்திலே விருப்புடனே சிலநாள்வாசஞ்செய்து அந்தஸ்தலத்தைவிட்டு வளத்தையுடைய திருக்கழுக்குன்றத்தில் அன்பாய்ச்செல்வதற்குச்சம்மதித்துத் தில்லைநகரைத்திசைகுறித்து வணங்கிப்போய் நெடியவடக்குத்திசையிலேவந்து பிரகாசங்குறையாத மணிமுத்தாறுசூழ்ந்த விருத்தாசலத்தை வணங்கிப்பின்பு உயர்ந்ததிருவருட்டுறையென்று பெரியோர்கள்நினைத்து வசிக்கின்ற திருவெண்ணெய்நல்லூரிற்சேர்ந்து அந்தஸ்தலத்தைவணங்கியபின்பு அன்புடனேநீங்கி நல்லவழியிலேபோய் நடுநாட்டையும் உயர்ந்தகாட்டையும் அச்சத்தைத்தருகின்றயானையுஞ் சிங்கமும் வசிக்கின்ற மலைகளையுங்கடந்து நிலைபெற்றதிருவண்ணாமலைக்குச் சமீபத்தில்வந்து உப்பரிகைகளும், கோபுரங்களும், நிலைபெற்றரத்தினங்களும், முத்துகளும், பதித்தமதில்களும், பெரியதோரணங்களையுடைய முகப்பும், நீடிய கமுகங்காடுகளும் நெருங்கியுள்ள குளிர்ந்தசோலைகளையுங்கண்டு மகிழ்ச்சிகொண்டு அருணாசலத்தைக்கண்டு அன்றுபிரம்மாவிஷ்ணுக்கள்தேட அக்கினிமலையாய் நின்றவடிவோ அல்லது மனத்திலேநிறைந்த பெரியவாழ்வோவென்றுவணங்கிக் கிருபைகொண்டுசெழுமையுள்ள அருணைமாநகரத்திற்புகுந்து சந்நிதிவீதியிற்போய் மலர்மாலையும் மூன்றாம்பிறையும் சர்ப்பமும் ஊமத்தைமலரும் திருமுடியின்மேல்வைத்த அண்ணாமலையாருடைய ஆலயத்தை வணங்கித் தம்மை அன்று வந்தாண்ட திருவுருவைக்கண்டு மகாவிஷ்ணுவும், பிரமதேவனும், தேவர்களும்வந்து உனக்கடைக்கலமென்று முறையிடும்போதில் ஆலகாலமுண்டிருண்ட கண்டத்தையுடையவனே போற்றி அதிகரிக்கின்ற பிறவிநோய்நீங்கத் தேவரும்மனிதரும் பசும்பாலுடன் அல்லது உமாதேவிபாகத்துடனேகலந்து உட்கொள்ளுகின்ற குளிர்ச்சியுள்ள மலைமருந்தேபோற்றி மகாவிஷ்ணுவராகமாய் நீண்டபூமியைப்பிளந்துங் காணாததிருவடிகளை என்றலைமேல்வைத்த பெரியகிருபாசமுத்திரமேபோற்றி பூவுலகத்தை ரக்ஷிக்கின்ற உண்ணாமுலையென்னும் பச்சைமேனியையுடைய கொடியை இடதுபாகத்திற்கொண்ட சிவந்த பொன்மலையே போற்றிபோற்றி வெல்லுதல்செய்த துர்க்கையானவள் மகிடாசுரனைக்கொன்ற பாவந்தீர நினைத்துப்போற்ற அருள்செய்பவனேபோற்றி அன்றெழுந்தருளிவந்து என்னையடிமைகொண்ட அணியண்ணாமலையானே போற்றியென்று அன்பினாலேயேத்திவணங்கி அங்கேவசிக்கின்றநாளில்.

அழகினைக்கொண்ட ஏழுவகைப்பருவமங்கையர்களெல்லாம் மார்கழிமாதத்தில் திருவாதிரைக்குமுன்னே பத்துத்தினங்களிலெல்லாம் மேன்மைபொருந்திய வீடுகள்தோறும்போய் அழைத்துக்கொண்டு விடியற்காலத்தில் இவர்களெல்லாங்கூடித் தீர்த்தத்திலேபோய்ஸ்நானஞ்செய்வார்கள் அவர்களு

டைய வியற்கையைக்கண்ட மாணிக்கவாசகர் மங்கையர்கள்சொன்னதாக நிலைபெற்ற.

ஆதியுமந்தமுமில்லாவரும்பெருஞ்சோதியையாம்பாடக்கேட்டேயும்வாட்டடங்கண், மாதேவளருதியோவன்செவியோநின்செவிதான் மாதேவன்வார்கழல்கள்வாழ்த்தியவாழ்த்தொலிபோய், வீதிவாய்க்கேட்டலுமே விம்மிவிம்மிமெய்ம்மறந்துபோதாரமளியின்மேனின்றும்புரண்டிங்ங, னேதேனுமாகாள் கிடந்தாளென்னேயென்னே யீதேயெங்தோழிபரிசேலோரெம்பாவாய்.

போற்றியருளுகநின்னாதியாம்பாதமலர்போற்றியருளுகநின்னந்தமாஞ்செந்தளிர்கள், போற்றியெல்லாவுயிர்க்குந்தோற்றமாம்பொற்பாதம் போற்றியெல்லாவுயிர்க்கும் போகமாம்பூங்கழல்கள், போற்றியெல்லாவுயிர்க்குமீறுமிணையடிகள் போற்றிமாலுன்முகனுங்காணாதபுண்டரிகம், போற்றியாமுய்யவாட்கொண்டருளும்பொன்மலர்கள் போற்றியாமார்கழிநீராடேலோரெம்பாவாய்.

(ஏல்-ஏலுகின்ற, ஓர்-ஒப்பற்ற, பாவாய்-பாவைபோன்ற பெண்தெய்வமே, என அக்காலவிரததெய்வத்தைநோக்கிஈதேயெங்தோழிபரிசென அந்வயமாக்குக இனிஇவைபோல்வனவெல்லாம்இன்ன.)

எனச்சத்தியைவியந்து.

திருவெம்பாவை சொன்னபின்பு மங்கையர்கள் பாடியாடுகின்ற அழகினைக்கொண்ட அம்மனையைக்கண்டமாணிக்கவாசகர் அவர்கள்சொன்னபாடலாக

செங்கணெடுமாலுஞ்சென்றிடந்துங்காண்பரிய, பொங்குமலர்ப்பாதம் பூதலத்தேபோந்தருளி, யெங்கள் பிறப்பறுத்திட்டெந்தரமுமாட்கொண்டு, தெங்குதிரள்சோலைத் தென்னன்பெருந்துறையா, னங்கணனந்தணனுயறைகூவிவீடருளு, மங்கருணைவார்கழலேபாடுதுங்காணம்மானாய்.

பெற்றிபிறர்க்கரியபெம்மான்பெருந்துறையான், கொற்றக்குதிரையின்மேல்வந்தருளித் தன்னடியார், குற்றங்கணீக்கிக்குணங்கொண்டுகோதாட்டிச், சுற்றியசுற்றத்தொடர்வறுப்பான்றொல்புகழே, பற்றியிப்பாசத்தைப்பற்றநாம் பற்றுவான், பற்றியபேரானந்தம்பாடுதுங்காணம்மானாய்.

(அம்மானை மகளிர்கைகளிற்கொண்டாடுவது.)

என ஆனந்தக்களிப்புக்கொண்டு.

மேன்மைபொருந்திய அந்தத் திருவண்ணாமலையை நீங்கி அன்புடனே காஞ்சிமாநகரில்வந்து ஏகாம்பரத்திலே கம்பனாவணங்கித் தெரிதற்கரிய திருக்காமக்கோட்டத்தில் காமாட்சியினுடைய சிறிய இரண்டு திருவடிகளையும்வணங்கித் தேவர்கள் வரங்களைக்குறித்துவணங்குகின்ற தெய்வீகமுள்ள வளத்தையுடைய திருக்கழுக்குன்றத்துக்கெழுந்தருளிவேதகிரிநாதனைவணங்கி யான்கலங்காதபடி.

பிணக்கிலாதபெருந்துறைப்பெரு மானுன்னமங்கள்பேசுவார்க், கிணக்கிலாததோரின்பமேவருந்துன்பமேதுடைத்தெம்பிரா, னுணக்கிலாததோர்வித்துமேல்விளை யாமலென்வினையொத்தபின், கணக்கிலாத்திருக்கோலநீவந்து காட்டினாய்கழுக்குன்றிலே.

இயக்கிமாரறுபத்துநால்வரை யெண்குணஞ்செய்தவீசனே, மயக்கமாயதோர் மும்மலப்பழவல்வினைக்குளழுந்தவுந், துயக்கறுத்தெனையாண்டுகொண்டுநின்றாய்மலர்க்கழறந்தெனைக், கயக்கவைத்தடியார்முனேவந்துகாட்டினாய்கழுக்குன்றிலே.

(என்று திருக்கழுக்குன்றத்திலே.)

குருதரிசனஞ்செய்துகொண்டு.

அங்குசிலநாள்வசித்துப் பின்புபணிந்துபோற்றி அந்தஸ்தலமுதல் மத்தியப்பிரதேசத்திலே யிருந்துள்ள ஸ்தலங்களுங் காடுகளும் கரியவிசாலமாகிய மலைகளும், சோலைகளும், தடாகங்களும் நதிகளுங்கடந்து படத்தையுடையவெய்யசர்ப்பத்தோடுவிளையாடி நரிகளையெல்லாங் குதிரையாக்கிய சித்தராகியகடவுளது அழகியதில்லைமாநகர் மூன்றுகாதவழியென்றுசொல்ல எழுந்தருளினார்.

மாணிக்கவாசகர் புலியூராகிய சிதம்பரத்தின் வழியாகச்சென்று உயர்ச்சிபொருந்தியமதிலும் சிற்பத்தொழிலின்மிகுந்த கோபுரவரிசைகளும் சிவந்த கும்பங்கள் பிரகாசிக்கின்ற அநேகவுப்பரிகைகளும் பார்க்குந்தோறு மழகினைச்செய்வதுகண்டு அஞ்சலியஸ்தராய் புகழ்ச்சிசெய்து மகிழ்ச்சிகொண்டு அத்தில்லைமாநகரத்தின் நெடியவீதிகளைக்கடந்து மலைபோற்பொருந்திய உயர்ந்த கோபுரவாசலின்வழியாகப்புகுந்து சிற்சபையைஎதிரேகண்டு பொன்னம்பலத்திலே நின்றுகூத்தாடிய நடேசனை தம்முடைய சிரசிலே அந்நாளிலே திருவடிகளைச்சூடிய குருவுருவமாகக்கண்டு இந்தச்சகத்துக்கெல்லாம்அரசனே உயிருக்கொப்பானவனே சபாநாயகனே உனக்கு அடைக்கலமென்றுசொல்லிப் பலதரம் அன்புடனே தொழுதுமிகவுமழுது இரண்டுகண்களும் ஆநந்தபாஷ்பம்பொழிய நமஸ்காரம்பண்ணி திருவடிகளை முடியிற்சூட்டிக்கொண்டு பின்புஎழுந்து அன்புடனே குறைவில்லாததிருவருள் நிறைந்துவண்டுகள்மொய்க்கின்றகூந்தலையுடையஉமாதேவிபாகனாகியகடவுளை

இந்திரியவயமயங்கியிறப்பதற்கேகாரணமா
யந்தரமேதிரிந்துபோயருநரகில்வீழ்வேற்குச்

சிந்தைதனைத்தெளிவித்துச்சிவமாக்கியெனையாண்ட
வந்தமிலாவானந்தமணிகொடில்லைகண்டேனே.
பூதங்களைந்தாகிப்புலனாகிப்பொருளாகிப்
பேதங்களனைத்துமாய்ப்பேதமிலாப்பெருமையனைக்
கேதங்கள்கெடுத்தாண்டகிளரொளியை மரகதத்தை
வேதங்கடொழுதேத்தும்விளங்குதில்லைகண்டேனே

(கண்டேன் - தரிசித்தேன்.)

எனநிருத்ததரிசனஞ்செய்து.

குறைவில்லாத கிருபையையுடைய திருமூலஸ்தானத்திலிருக்கும் சிவலிங்கமாகிய சோதியும் பொற்சபையாகிய சிதாகாசத்திலேமகிழ்ந்து நிருத்தஞ்செய்கின்ற சோதியும் ஒன்றென்று சொல்லும்அனுபூதியிலிருந்து ஒருசெயலுமில்லாதவராய் அசைவற்ற ஒருசித்திரம்போலானார்.

அப்போது மெய்காவற்காரர்கள் கருமையை விரிக்கின்ற கூந்தலையுடைய உமாதேவிபாகராகிய சபாநாயகரை வழிபடுவதுமறந்து கையும்காலும் அசைவில்லாமலிருக்கின்றன கண்ணுங் கொஞ்சமாயினும் இமைக்கவில்லை செய்யுங்காரியம் என்னோஇது தெளியாத மயக்கமாயிருக்கிறதென்று மாணிக்கவாசகரை இனி அழகிய சபையைவிட்டுப் போமென்றார் மெய்காவற்காரர் சொன்னதுகேட்டுத் தாண்டவம்புரிகின்ற அறிவின்றன்மையினது பழமையை நாடிக்காணத்தக்க துரியாதீதமாகிய மிகுந்த பரத்தினுடைய ஒளியிலே மூழ்கிப் பரவசப்பட்டு நீண்ட ஒருஸ்தம்பமாகி நெடுநாழிகைநின்றார் அக்காலையில் மெய்காவற்காரர் இவர்போமென்றால்போகார் ஒன்றும்பேசார் பயித்தியங்கொண்டவராகுமென்று பயந்து நின்று இரங்கும்போது இறந்ததேகத்திற்கு உயிர்வந்தடைந்த தன்மையைப்போல் அஞ்சலிசெய்ததாமரைமலர்போன்ற கைகளை முடிமேற்கொண்டு சிவ சிவபோற்றியென்று ஆதியாகிய கடவுளுடைய பொன்னம்பலத்தை மூன்றுதரம் வலங்கொண்டு அங்கே தனக்குநிகரில்லாத திருமூலஸ்தானக்கடவுளை வணங்கிபின்புஉமாதேவி திருவடிகளை அன்புடனேவணங்கி அந்தப்பொன்னொளியையுடைய கோயிற்கு மேற்பக்கத்தில் திருப்புலீச்சரத்திலடைந்து அந்தக்கடவுளுடைய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளைவணங்கி அதற்கருகே திருநாகிச்சரத்திலிருந்த பரமசிவனுடைய பாதங்களைவணங்கி நீங்கித் திருத்தமாகிய தில்லைமூவாயிரவர்வாழுகின்ற சிதம்பரத்தைச்சூழ்ந்த வீதியிற்போகும்போது அமிர்தமாகிய திருவாசகஞ் சொல்லத்தொடங்கி.

ஓடுங்கவந்தியுமேயுறவென்றிட்டுள்கசிந்து
தேடும்பொருளுஞ்சிவன்கழலேயெனத்தெளிந்து
கூடுமுயிருங்குமண்டையிடக்குனித்தடியே
னுடுங்குலாத்தில்லையாண்டானைக்கொண்டன்றே.
கொம்மைவரிமுலைக்கொம்பனையாள்கூறனுக்குச்
செம்மைமனத்தாற்றிருப்பணிகள்செய்வேனுக்
கிம்மைதரும்பயனித்தனையுமீங்கொழிக்கு
மம்மைகுலாத்தில்லையாண்டானைக்கொண்டன்றே.

(குலாத்தில்லை - கொண்டாடுந்தில்லை.)

என அனுபவமிடையீடுபடாமையாய்.

மாறிநின்றென்னைமயக்கிடும்வஞ்சப்புலனைந்தின்வழியடைத்தமுதே, யூறிநின்றென்னுளெழுபரஞ்சோதியுள்ளவாகாணவந்தருளாய், தேறலின்றெளிவேசிவபெருமானேதிருப்பெருந்துறையுறைசிவனே, யீறிலாப்பதங்களியாவையுங்கடந்த வின்பமே யென்னுடையன்பே.

தந்ததுன்றன்னைக்கொண்டதென்றன்னைச்சங்கராவார்கொலோசதுர்த்த, ரந்தமொன்றில்லாவானந்தம்பெற்றேனியாதுநீபெற்றதொன்றென்பாற், சிந்தையேகோயில் கொண்டவெம்பெருமான் திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே,யெந்தையேயீசாவுடலிடங்கொண்டாயானிதற்கிலனோர்கைம்மாறே.

(கோயில் - சிதம்பரம்.)

என அனுபோகவிலக்கணஞ்சொல்லி.

உடையாளுன்றனடுவிருக்கு முடையாணடுவுணீயிருத்தி, யடியேனடுவுளிருவீருமிருப்பதானாலடியேனுன், னடியார்நடுவுளிருக்குமருளைப்புரியாய்பொன்னம்பலத்தெம், முடியாமுதலேயென்கருத்துமுடியும்வண்ணமுன்னின்றே.

நல்காதொழியானமக்கென்றுன்னுமம்பிதற்றிநயனநீர், மல்காவாழ்த்தாவாய்குழறாவணங்காமனத்தானினைந்துருகிப், பல்காலுன்னைப்பாவித்துப்பரவிப்பொன்னம்பலமென்றே, யொல்காநிற்குமுயிர்க்கிரங்கியருளாயென்னையுடையானே.

(மூத்ததிருப்பதிகம்-பெரியதிருப்பதிகம்.)

என அநாதியாகியசற்காரியங்கூறி.

தில்லைமூதூராடியதிருவடி
பல்லுயிரெல்லாம்பயின்றனனாகி

* * * * * *

பொலிதருபுலியூர்ப்புக்கினிதருளின
னொலிதருகயிலையுயர்கிழவோனே.

(கீர்த்தி-புகழ்.)

எனச்சிவனதுதிருவருட்புகழ்ச்சிமுறைமைகூறி.

அண்டப்பகுதியினுண்டைப்பிறக்க
மளப்பருந்தன்மைவளப்பெருங்காட்சி

* * * * * *

அருளொடுபெராவமுதாக்கினன்
பிரமன்மாலறியாப்பெற்றியோனே.
(அண்டப்பகுதி -ஆகாயமாகியமுதல்.)
எனச்சிவனது தூலசூக்குமத்தைவியந்து.

நான்முகன்முதலாவானவர்தொழுதெழ
வீரடியாலேமூவுலகளந்து
* * * * * *
போற்றிபோற்றிபுராணகாரண
போற்றிபோற்றிசயசயபோற்றி
(போற்றி-பல்லாண்டு.)
எனச்சகத்தினுற்பத்திகூறி.

இப்படிமூன்றகவலும் பாடினர் அவ்விடத்தில் மாதர்களெல்லாம் கைகளிலேயிருக்கின்ற சங்கவளையல்கள் சத்திக்கச் செம்பொன்னாற்செய்த கிங்கிணிகள் சத்திக்க மயிர்ச்சாந்து பூசிய கரியகூந்தலின்மேல் வண்டுகள்மயங்கி இசையைப்பாடத் தேகத்திலேவேர்வையுண்டாக வெவ்விய போர்செய்கின்ற கண்ணாகிய கயல்களைப்புரட்டிப் பக்கங்களிலே இந்தவகையாகநின்று திருப்பொற்சுண்ணம் இடித்தார்கள். மாணிக்கவாசகர் அந்தமாதர்களுடையபாடல்களைக்கேட்டு அவர்கள் சொல்லியதாக மெய்யாகிய தமிழினால் நன்மைமிகுந்த.

முத்துநற்றாமம்பூமாலைதூக்கி முளைக்குடந்தூபநற்றீபம்வைம்மின், சத்தியும்சோமியும்பார்மகளுநாமகளோடுபல்லாண்டிசைமின், சித்தியுங்கவுரியும்பார்ப்பதியுங்கங்கையும் வந்துகவரிகொண்மி, னத்தனையாறனம்மானைப்பாடி யாடப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே.

வேதமும்வேள்வியுமாயினார்க்கு மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையுமாயினார்க்குச், சோதியுமாயிருளாயினார்க்குத்துன்பமுமாயின்பமாயினார்க்குப், பாதியுமாய்முற்றுமாயினார்க்குப் பந்தமுமாய்வீடுமாயினாருக், காதியுமந்தமுமாயினாருக் காடப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே.
(பொற்சுண்ணம்-பொன்னிறமானமஞ்சட்பொடி-இது-திருமஞ்சனப்பொடி.)
என ஆநந்தமனோலயங்கூறி.

மேகங்கள் பிரகாசிக்கின்ற திருச்சோலையிடத்தே வரும்ளவில் அங்கேதங்கள் தங்களுக்குள்ளே விளையாடுகின்ற பெண்பிள்ளைகளைப்பார்த்து வீண்பேச்சுச்சிறிதுமில்லாமல் எமதுகடவுளையே சொல்லுங்கள் நீங்களென்று அவரவர்கள் சொல்லியதாகத்.

திருமாலும்பன்றியாய்ச்சென்றுணராத்திருவடியை யுருநாமறியவோரந்தணனாயாண்டுகொண்டா
னொருநாமமோருருவமொன்றுமில்லார்க்காயிரந்
திருநாமம்பாடிநாந்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.
குலம்பாடிக்கொக்கிறகும்பாடிக்கோல்வளையா
ணலம்பாடிநஞ்சுண்டவாபாடிநாடோறு
மலம்பார்புனற்றில்லையம்பலத்தேயாடுகின்ற
சிலம்பாடல்பாடிநாந்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.
(தெள்ளேணம்-தெள்-துள்ளலாய், துள்ளல்-அதிர்தலாய், தெள்ளேணம்-அதிர்முரசு,ஏணம்-மான்றோல் அது கடமைத்தோலாற்கட்டியமுரசு, கடமை-எருமைபோல்வது.)
எனச்சிவனோடடைவாய்.

வளைந்ததுவில்லுவிளைந்ததுபூச
லுளைந்தனமுப்புரமுந்தீபற
வொருங்குடன்வெந்தவாருந்தீபற.
தேனைநிறுத்திமலையெடுத்தான்சிர
மீனைந்துமிற்றவாறுந்தீபற
விருபதுமிற்றதென்றுந்தீபற.
(உந்தீபற மீகிழிதழுற உந்திப்பறந்து விளையாடல் உந்தல்-வாய்க்காற்று வெளியேசெல்லவூதல் இது இக்காலத்தே தும்பிபறத்தல் எனமரீ இயிற்று.)
என ஞானவெற்றிகொண்டு.

பூத்தாரும்பொய்கைப்புனலிதுவேயெனக்கருதிப்
பேய்த்தேர்முகக்குறும்பேதைகுணமாகாமே
தீர்த்தாய்திகழ்தில்லையம்பலத்தேதிருநடஞ்செய்
கூத்தாவுன்சேவடிகூடும்வண்ணந்தோணோக்கம்.
உளைமாண்டவுள்ளொளியுத்தமன்வந்துளம்புகலுங்
களைமாண்டகாமப்பெருங்கடலைக்கடத்தலுமே
யிளைமாண்டவிந்திரியப்பறவையிரிந்தோடத்
துளைமாண்டவாபாடித்தோணோக்கமாடாமோ.
(சுனையாடல்-நீராடலென்றாற்போல் தோணோக்கமாடல் ஐவகைப்புணர்ச்சியுளொன்று.)
எனப்பிரபஞ்ச சுத்திசொல்லி.

இணையார்திருவடியென்றலைமேல்வைத்தலுமே
துணையானசுற்றங்களத்தனையுந்துறந்தொழிந்தே
னணையார்புனற்றில்லையம்பலத்தேயாடுகின்ற
புணையாளன்சீர்பாடிப்பூவல்லிகொய்யாமோ.
அத்தியுரித்ததுபோர்த்தருளும்பெருந்துறையான்
பித்தவடிவுகொண்டிவ்வுலகிற்பிள்ளையுமா
முத்திமுழுமுதலுத்தரகோசமங்கைவள்ளல்
புத்திபுகுந்தவாபூவல்லிகொய்யாமோ.
(பூவல்லிகொய்யாமோ-பூவை வல்லியிற்கொய்து விளையாடாமோ-வல்லி-கொடி, இது கொடிமுல்லை கொடிமல்லிகை-தாமரைக்கொடி, அல்லிக்கொடி என்றாலும் பத்திரபுஷ்பங்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம்.)
என மாயாவிசயநீக்கி.

சீரார்பவளங்கான் முத்தங்கயிறாக,வேராரும்பொற்பலகையேறியினிதமர்ந்து, நாராயணனறியாநாண்மலர்த்தாளுடையேற், கூராகத்தந்தருளுமுத்தரகோசமங்கை, யாராவமுதினருட்டாளிணைபாடிப், போரார்வேற்கண்மடவீர்பொன்னூசலாடாமோ.

தெங்குலவுசோலைத்திருவுத்தரகோசமங்கை, தங்குலவுசோதித்தனியுருவம்வந்தருளி, யெங்கள்பிறப்பறுத்திட்டெந்தரமு மாட்கொள்வான், பங்குலவுகோதையுந்தானும்பணிகொண்ட, கொங்குலவுகொன்றைச்சடையான்குணம்பரவிப், பொங்குலவுபூண்முலையீர்பொன்னூசலாடாமோ.

(பொன்னூசல்-பொன்னாற்செய்தஊசல்.)

என அருட்சுத்திசொல்லி.

அங்கேஒருபெண் சிறந்த தனது தாயைப்பார்த்துச்சொல்லியதாகத்தாங்கப்பெற்ற இசையையுடைய சொல்லெனத்தக்க

வேதமொழியர்வெண்ணீற்றர்செம்மேனியர்
நாதப்பறையினரன்னேயென்னும்
நாதப்பறையினர்நான்முகன்மாலுக்கு
நாதரிந்நாதனாரன்னேயென்னும்.
கொன்றைமதியமுங்கூவிளமத்தமுந்
துன்றியசென்னியரன்னேயென்னுந்
துன்றியசென்னியின்மத்தமுன்மத்தமே
யின்றெனக்கானவாறன்னேயென்னும்.

(அன்னே – தாய்.)

என ஆத்துமபூரணஞ்சொல்லி.

பக்கங்களிற்பாடுகின்றதும்பியை விரும்பிப்பார்த்துக்கடவுளுடைய திருவடியைத்துதிசெய்யென்று

பூவேறுகோனும்புரந்தரனும்பொற்பமைந்த
நாவேறுசெல்வியுநாரணனுநான்மறையு
மாவேறுசோதியும்வானவருந்தாமறியாச்
சேவேறுசேவடிக்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ.
பூமேலயனோடுமாலும்புகலரிதென்
றேமாறிநிற்கவடியேனிறுமாக்க
நாய்மேற்றவிசிட்டுநன்றாப்பொருட்படுத்த
தீமேனியானுக்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ.

(கோத்தும்பி-தெய்வலோகவண்டு.)

எனச் சிவனேடைக்கியமாய்.

சோலையின்மத்தியத்திலே வாழ்கின்ற குயிலைப் பார்த்து அழகிய இளங்குயிலே இங்கே எமது கடவுளைக் கூவியழையென்பதாகிய

கீதமினியகுயிலேகேட்டியேலெங்கள்பெருமான்
பாதமிரண்டும்வினவிற்பாதாளமேழினுக்கப்பாற்
சோதிமணிமுடிசொல்லிற்சொல்லிறந்து நின்றதொன்மை, யாதிகுணமொன்றுமில்லானந்தமிலான்வரக்கூவாய்.

கொந்தணவும்பொழிற்சோலைக்கூன்குயிலேயிதுகேணீ, யந்தணனாகிவந்திங்கேயழகியசேவடிகாட்டி, யெந்தமராமிவனென்றிங் கென்னையுமாட்கொண்டருளுஞ், செந்தழல்போற்றிருமேனித்தேவர்பிரான் வரக்கூவாய்.

(குயில்-கோகிலம்.)

என ஆத்துமவிரக்கஞ்சொல்லி.

கிளியைப்பார்த்துச் சந்திரனைத்தரித்தகடவுளைச் சொல்லென்று.

ஏராரிளங்கிளியேயெங்கள்பெருந்துறைக்கோன்
சீரார்திருநாமந்தேர்ந்துரையா – யாரூரன்
செம்பெருமான்வெண்மலரான்பாற்கடலான்செப்பு
லெம்பெருமான்றேவர்பிரானென்று. [வபோ
சோலைப்பசுங்கிளியேதூநீர்ப்பெருந்துறைக்கோன்
கோலம்பொலியுங்கொடிகூறாய் – சாலவு
மேதிலார்துண்ணெனமேல்விளங்கியேர்காட்டுங்
கோதிலாவேறுங்கொடி.

(தசாங்கம்-பத்துவகைஅங்கம்.)

என அடிமைகொண்டமுறைமைசொல்லி.

பூமியிலேதம்மை அடிமைகொண்டகடவுளையல்லாமல்வேறொருவரைத்தெய்வமென்பதற்கு அஞ்சுகின்றே துன்வினையையுடையேனென்னும் சிறந்தபண்ணையுடைய

புற்றில்வாளரவுமஞ்சேன்பொய்யர்தம் மெய்யுமஞ்சேன், கற்றைவார்சடையெம்மண்ணல்கண்ணுதல்பாதநண்ணி, மற்றுமோர்தெய்வந்தன்னையுண்டெனநினைந்தெம்பெம்மாற், கற்றிலாதவரைக்கண்டாலம்மநாமஞ்சுமாறே.

கோணிலாவாளியஞ்சேன்கூற்றுவன்சீற்றமஞ்சே
னீணிலாவணியினானைநினைந்துநைந்துருகிநெக்கு
வாணிலாங்கண்கள்சோரவாழ்த்தி நின்றேத்தமாட்
வாணலாதவரைக்கண்டாலம்மநாமஞ்சுமாறே. [டா

(அச்சம்–அஞ்சுகை.)

என ஆநந்தமுற்று.

பின்பு அந்நகர்ப்புறத்திலே ஒருபன்னசாலைசெய்து அங்கிருந்தார் வேதாந்தப்பொருளாகிய இந்த திருவாசகத் தமிழைச்சொல்லிய மாணிக்கவாசகருடைய செய்தியனைத்தும் அரியபுகழையுடைய தில்லையிலுள்ளவர்யாவரும் தங்கள் கூட்டங்கள்தோறுஞ்சொல்லி நல்லமகிழ்ச்சிபெற்று அதிசயித்தார். மாணிக்கவாசகர் முப்பத்தாறுதத்துவத்தின்முடிவிலே செய்கின்றசபாநாயகரது நிருத்தத்தை தமக்கு

ள்ளேகண்டு நித்தியம்போய் அந்தக்கடவுளைப்பத்தியினலே வணங்கி இந்தப்பிரகாரம் தில்லைமாநகரத்துஎல்லேயிற்செய்த பன்னசாலேயிலெழுந்தருளி யிருந்தார்.

தாழ்ந்து நீடிய சடாபாரத்தையுடையபரமசிவனுடைய இரண்டுபாதங்களையும் விடாத ஒரு தபசியானவர் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமியிலுள்ள வளத்தை ஆயத்தக்க இச்சையுள்ள மனமுடையவராய்ச் சோழநாட்டைக்கண்டு தில்லைமாநகரைவணங்கிப்பின்பு குற்றமில்லாத ஈழதேசத்தைப்பார்க்கவேண்டுமென்று நினைத்து அங்கேபோயினர் அப்படிப்போன தபசியானவர் முதன்மைபெற்ற நன்மையைக்கொண்ட ஈழநாட்டரசனிருந்த ஊரைச்சேர்ந்துமிகுந்த வுள்ளன்பினலே தானிருக்குமிடந் தோறுஞ் சிதம்பரம் அளவில்லாதகாலம் வாழ்கவென்றுசொல்லத்தொடங்கினர் தான்போய் சேருமிடங்கடோறுஞ் சிறக்கப்பெற்ற பொன்னம்பலம் வாழ்கவென்றுசொல்லி இருக்குநாளில்அங்கேயிருக்கும்நன்மையில்லாத மூடராகிய புத்தர் ஈழதேசத்து ராஜாவுக்கெதிரேபோய் நயப்புடன்வணங்கி அரசனேஒன்றுகேள் குறைவில்லாத திறமை யுடையவனுகும் ஒருத்தன் இந்நகரிலேயிருக்கின்ருன் அவனுக் காபரணம் ருத்திராக்ஷமாலிகை அவன் நாள்தோறும் புசிப்பது பிக்ஷை நின்ருலும் இருந்தாலும் பிரகாசத்தையுடைய பொன்னம்பலமென்னுஞ் சொல்லைச்சொல்லுகிருனென்ருர் அவ்வார்த்தையைக்கேட்டவரசனைவன் அவனை இன்று இங்கே கொண்டுவாருங்களென்ருன் அவரும்போய் அன்புடையவரோ உம்மை அரசன் அழைக்கின்ருன் வாருமென்ருர்அதற்கவர்சொல்லுவார் நாள்தோறும் நன்மையுந் தீமையுமில்லாத பிக்ஷையெடுத்து உண்பதல்லாமல்வேறென்று நினையாதவர்களிடத்தும் அரசனுக்குக்காரியமுண்டோ வென்ருர் ஊரிலே பிக்ஷையெடுத்துண்டாலும் காரியம் ஒன்றுமில்லையானுலும் பூமியிலே யிருக்கின்றவர்களுடைய உயிரை இரட்சித்தல் அரசர்களுக்குப்பாரமாகும் ஆதலினுல் பரிமளிக்கின்ற மாலையினையுடைய எங்கள் அரசனிடத்திலேவரவேண்டுமென்றுசொல்ல தீங்கொன்றுமில்லாத தவசியானவர் நல்லதென்று சிறப்புவிளங்கிய வேலையுடைய தூதருடனேபோனர் அப்போது ஆதியாகிய பிடகநூல் மூன்றுமறிந்து நான்குகுற்றமும்நீங்கிச் சிலமைந்துந் தரித்துக் காமாதியாறும் பஞ்சேந்திரியங்களும் அடக்கப்பட்ட இயல்பையுடையவனுய்ப் பஞ்சகந்தமுங்கெடுவது முத்தியென்றுகாட்டுகின்ற பௌத்தாசாரியன் தன்னுடனே யிருக்கச்சேனைகள் புடைசூழ அழகுசிறந்த புயத்தையுடையபுத்தராசனும் சபையின்கண்ணிருந்தான் அங்கு தபசியானவர் உடுக்கப்பட்ட ஒருவெள்ளைக்கோவணமும் பிரகாசிக்கப்பட்டகபாலமும் சதங்கைகட்டிய நெடியபிரம்பும் திலதப்பொட்டணிந்த திருமுகமும் சிறியபுன்சிரிப்பும் அசைகின்ற சடையும்பார்த்து அரசன்திடுக்கிட வந்து திருவம்பலமென்றுசொல்லி அருகேயிருந்தார் இப்படியிருந்த தபோதனரைப்பார்த்துஇப்போது நீர்திருவம்பலமென்று இங்கேசொல்லுந்தன்மைஎன்னவென்றுவினவ அவ்வரசனுக்கு அவர்சொல்லுவார் செல்வத்தையதிகரிக்கச்செய்யுங்கீர்த்தியினலே பிரகாசிக்கின்றசோழராசாவானவன் பிரியாத தன்னுடைய கிருபாநோக்கங்களாலே இரட்சிக்கின்ற சோழநாட்டிலே சிதம்பரமென்றெரு ஸ்தலமுண்டு அந்தஸ்தலம் முன்னே தில்லைவனம் அதுவோ திரிபுவனத்துக்குமுன்னே உண்டாகிய தெய்வஸ்தலமாம் அதனுல் மூலஸ்தானமென்று சொல்லலாம் இந்தப்பூமிக்கு நடுவாகப்பிரகாசிக்கின்ற சிற்சபையிலே சந்தனம்பூசப்பட்ட ஸ்தனத்தையுடைய உமாதேவிகாணச் சபாநாயகர் நிருத்தஞ்செய்தார் நிலைபெற்ற திறலையுடைய மனுச்சக்ரவர்த்தி குமாரனுகிய இரணியவன்மனுடைய தேகத்திலிருந்த குட்டநோயை நீக்கி நெடிய மகமேருவைப்போலுந் திவ்விய தேகத்தைக்கொடுத்த பரிசுத்தமாகிய சிவகங்கையென்னும் ஒருதடாகமுண்டு முன்னே பூமியிலே ஒருதவமுஞ்செய்யாதவரும் அதிலே மூழ்கிப்பஞ்சகிருத்தியத்திற்குக்காரணமாகிய நிருத்தத்தை தெரிசித்தால் அவர்கள் உலகத்திலேவந்து பிறவார்கள்பொருந்திய பிறவியைநீக்கி ஆத்மகோடிகளுக்கு நன்மையான மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதற்கு நினைக்கின்ற அநேக சமயதெய்வங்களில் யானே வல்லவனென்று திருவடிமேல் அழகுவிளங்கிய பொன்னுற்செய்தவீரக்கழலையணிந்து வலியையுடைய கொடியுங்கட்டி அந்தக்கர்வத்தால் அருட்சத்தியாகிய உமாதேவிகாண நடனஞ்செய்தான் நிறையப்பெற்றசடாமுடியையுடைய பரமசிவனுடைய இரண்டுபாதத்தை வணங்காத தீயமனமும் வாக்கும் செய்கையுமுடைய கொடியவர்களும் ஒருதரம் நிலைபெற்ற பொன்னம்பலமென்றுசொன்னுல் செல்வத்தைத்தருகின்றபஞ்சாக்ஷரத்தை இருபத்தோராயிரத்தறுநூறுதரம் நாவைக்கொண்டு சொல்வதற்கு நிகரல்லவா வென்ருர் மலையென்றுசொல்லுங் குணத்தையுடைய தபசியானவர் விபூதிபஞ்சாக்ஷரமில்லாத அரசனே திருவம்பலமென்று நாம் சொன்னதற்குப்பொருள் இதுவாகுமென்ருர் அப்போது புத்தகுருவானவன் தேறுகி

ன்ற பிடகாகமமூன்றும்சொன்ன தலைவனல்லாமல் வேறேயொரு தெய்வமுண்டோவென்று கோபித்துச்சொல்லி அப்படியானல் தில்லைமாநகருக்குப்போய் வாதுசெய்து அவரிருந்து நிருத்தஞ்செய்கின்ற பாதத்திலிடுகின்ற வீரக்கழலையும் பிடிக்கின்றகொடியையும் அறுத்துப்போடுவேன் புத்தனொருவனேதவிர வேறுதெய்வ மில்லையென்று அந்தச் சபையை அரசமரநீழலிலிருக்கும் புத்தன்கோயிலென்றுசொல்லும்படிவைப்பேன் இந்தக் காரியத்தை மூன்றுதினத்தில் யானேமுடிப்பேனென்று அழகியசிவிகையின்மீதிலேறிக்கொண்டு தன்னுடையபாதத்தை வணங்குகின்ற பௌத்தகூட்டங்கள்சூழ மிகவும்பிரகாசிக்கின்ற அலையையுடைய கடலும் நாடும் காடும் நீங்கிப் புத்தியிலே வியசனங்கொண்டு சீக்கிரத்திலே சிதம்பரத்துக்குப் போயினன் புத்தராசனும் தன்னுடைய செல்வம்போன்ற புத்திரிக்கு முன்னமேயுண்டான ஊமைத்தன்மைநீங்கச் சிதம்பரத்திற்குப்போகவேண்டுமென்பதை நினைத்துத் தன்னுடைய சேனைகள்சூழ ஒப்பற்ற பெரியசிவிகையி லேறிக்கொண்டு புத்திரியோடு சோழநாட்டில்வந்து தில்லைமாநகரம்வந்துசேர்ந்தான்.

இந்தப் புத்தராஜன்வருவதற்குமுன்னே வந்த புத்தகுருவானவன் அக்கினியைத்தரித்த சிவந்தகையையுடைய பரமசிவனது தில்லைமாநகரத்து எல்லையின்முன் சிவிகையைவிட்டிறங்கி மிகுந்த குளிர்ச்சிபொருந்திய கங்கையைத்தரித்த சிரசையுடைய பரமசிவனது ஆலயத்திலே பொன்னினற்செய்த மண்டபத்தில்வந்துசேர்ந்தான் அங்கேயிருந்த புத்தகுருவை புத்தராஜன் வணங்கித்துதிசெய்து உயர்ந்த மகிழ்ச்சியடைந்திருந்தபோது சர்ப்பக்கூட்டத்தைமுடித்த சடையையுடைய பரமசிவனது கோயிலிலே பணிவிடைசெய்பவர்கள் இவர்கள் வருதலைக்கண்டு எல்லாரும் ஒன்றாய்ச்சேர்ந்து தங்கள் தங்கள் மனநொந்து அக்கினியைப்போற் கோபித்து அவர்களாயாசங் கொள்ளும்படி சில வார்த்தைகளைப்பேசிக் கடவுளிருக்கின்ற தில்லைமாநகரின் எல்லையைவிட்டுப் புத்தனே சீக்கிரத்திலோடிப்போ இது நாங்கள்பொறுக்கமாட்டோமென்று சொன்னார்கள் புத்தகுருவானவன் வெற்றிமாலையை யணிந்த சோழன்முன்னே உயர்ந்ததர்க்கம்பேசி நீங்கள் போற்றப்பட்ட சைவமார்க்கம் நிலையன்றென்றுசொல்லிச்சிறப்புப்பொருந்தியபுத்தனே யுயர்ந்ததெய்வமென்று இப்போது சொல்வதல்லாமல்போவதில்லையென்றான் புத்தகுரு இவ்வார்த்தையைச் சொன்னபின்பு அவர்கள் யாவர்க்கும் இதைச்சொல்லுவோமென்று சீக்கிரத்திலே உண்மையாகிய தபோதனர்களுக்கும் தில்லைமூவாயிரவர்களுக்கும் பரிகலத்தார்களுக்கும்,அவரவர்கள் வீடுகள்தோறும்போய்ச் சொன்னார்கள் அதைக்கேட்ட அவர்கள் புண்ணிலே வேல்நுழைந்ததுபோல வருத்தப்பட்டு சபாநாயக ரெழுந்தருளியிருக்கின்ற கோயிலிலே அழகிய ரத்தினம்பதித்த மண்டபத்திலிருக்கின்ற புத்தகுருவினுடைய நினைப்பென்னவென்று கேட்போமென்று சீக்கிரத்திற் போயினார்கள் தில்லைமூவாயிரவர்போக எதிர்கொண்டுவாராதஉண்மைஞானமில்லாத புத்தனைக் கோபித்துப் பலபேச்சுகள்பேசிப் பிழைக்கும்வகையறியாத நீ இங்கே அஞ்சுதலில்லாமல் மதியாமலிருந்ததன்மை யென்னென்றுகேட்டார்கள் அதற்குப் புத்தகுருவானவன் நான்குவேதமும் ஆறுசாஸ்திரமும் பதினெண்புராணமும் இருபத்தெட்டாகமமும் ஆகிய அவைகளாலே உங்களுடையதெய்வமே தெய்வமென்று சொல்வீர்களானல் எங்கள் தெய்வமே தெய்வமென்று யான் சொல்லுவேன் இங்கே என்னெதிரே சொல்லுமென்று சொன்னான் அதற்குத் தில்லைமூவாயிரவர் இன்று இழிவினையுடைய உன்னோடுபேசுகிறது நமக்குத்தகாதகாரியம் ஆனாலும் சிறப்பொன்றுமில்லாத வுன்னை ஒருசொல்லிலே செயிப்போம் ஆயினும் மிகுந்ததிறலையுடைய அரசர்களும் மெய்யுணர்வினையுடைய பெரியோர்களுங் கூடியிருக்கின்ற சபையெதிரே நம்முடைய் தர்க்கவார்த்தையைச் சொன்னால் இதுதக்கது இதுதகாததென்று அவர்கள் சொல்லுவார்களானல் எந்தக் கலகமுமில்லை இதுவே காரியமாகுமென்று சொல்லி சோழராஜாவையும் பிராமணர்களையும் பெரியதபோதனர்களையும் கலைக்கியானவல்லவரையும் நாளைச் சிதம்பரத்தைத் தரிசிக்கவரும்படி பலஓலையெழுதிவிட்டுப் புத்தகுருவைப்பார்த்து இன்றொருபொழுதுமாத்திரம் நீ யிங்கிருப்பாய் நாளை யுன்னுடையதாழ்வை உலகத்திற்குக்காட்டுவோமென்றுசொல்லித் தங்கள் வீட்டிற்குப்போய் நல்லவுணவையுண்டு அன்றிராத்திரி யாவரும் நித்திரைசெய்யும்போது அழகுபொருந்தியபொன்னம்பலத்தில் நிருத்தஞ்செய்கின்ற சபாநாயகரானவர்கையிற் பிரம்புகொண்டு தழைந்தசடைமுடியும் திருநீறணிந்த திருமேனியும் உடையவராய் எல்லாரும் விரும்புகின்ற திருவடிவங் கொண்டு சூரியனுதயமாகுமுன்னேவந்து கனவிலே எல்லார்க்கும் நீங்கள் வருந்துவதையொழியுங்கள் நம்முடைய தில்லைமாநகரத்தெல்லையில் திருவாதவூரனாகிய மாணிக்கவாசகனிருக்கின்றான் இந்தச்செய்தியைக்கேட்டால் தர்க்கசாஸ்திரத்தைக்கொண்டு புத்தனை வாதுசெய்து வெல்

லுவான் ஆதலால் இப்பொழுதே அரியதவத்தையுடைய நீங்கள்போய் அவனையழையுங்களென்றார்.

பின்பு விழித்து அவரவர்களும் தாங்கள்கண்டகனவைக்குறித்து உசாவி அதிசயித்து மனவருத்தநீங்கி மெய்த்தவத்தையுடைய மாணிக்கவாசகரிருக்கின்ற இடத்துக்குப் போவோமென்று உத்தமமாகிய அவரதுபன்னசாலையிற் சிக்கிரத்திற்போய் சிறந்தகிருபாலயாகிய மாணிக்கவாசகரைக்கண்டார்கள் அப்போது அவர்பதுமாசனத்தின்மேலிருந்த யோகம் நீங்கியிருப்பதைக் கண்டு சபாநாயகர் கனவிலே வந்து அநுக்கிரகஞ்செய்தவையெல்லாம் தில்லைமூவாயிரவர் அவருக்குச்சொன்னார்கள் அந்தத் திருவார்த்தையானது மாணிக்கவாசகர் செவியினிடத்திலே சேர்ந்தமாத்திரத்தில் முன்னமே கடவுள்சொல்லியிருப்பதை நினைத்து வந்த தில்லை மூவாயிரவருடனே சிக்கிரம்போய் அழகிய சபாநாயகரை வணங்கிக் கிருபையைப்பெற்றும் பௌத்தர்களிருந்த மண்டபத்திற்குப்போய் அவர்கள் தீமையுள்ள முகத்தைப்பார்த்தால் துன்பமுண்டாகுமென்று திரைபோட்டுக்கொண்டு ஆசனத்திலெழுந்தருளியிருந்தார் நிலைபெற்ற வேதப்பிராமணர்கள் பௌராணிகர் கலைஞானம்வல்லவர்கள் பெரியோர்களுடனே சோழராஜா சிக்கிரத்தில்வந்து அழகிய சபாநாயகரைத் தரிசனம் பண்ணிக்கொண்டு பிரகாசம்பொருந்திய ரத்தினமிட்டிழைத்த மண்டபத்திற்கு வந்து கிருபைமிகுந்த மாணிக்கவாசகர் திருவடியைவணங்கி அவருக்குப் பக்கத்திலே பூரணச்சந்திரன்போல் ஆசனத்திலிருந்தான் அப்போது மாணிக்கவாசகர் மகிழ்ச்சியடைந்து புத்தனைப் பார்த்துத் திருட்டுவார்த்தை சொல்லப்பட்டவனே நீ வந்தகாரணத்தைச் சொல்லென்றுகேட்க அவ்வுரைகேட்ட புத்தகுருவன் நிலைபெற்ற எங்கள் தெய்வமல்லாமல் வேறே தெய்வமில்லையென்று இந்தவூரில்வந்துசொல்லி இங்கே எல்லாருங்காணப் பொன்னம்பலத்திலே எங்கள் புத்தரைவைக்க விரும்பி நேற்றே வந்திருக்கின்றேன் இதல்லாமல் யானினைத்தது வேறொன்றுமில்லை என்றான் இப்படிச்சொல்லியவளவில் மாணிக்கவாசகர்புன்னகைகொண்டு முன்பிறப்பிலே தவமொன்றுமில்லாதவனே முயல் யானையாவதுண்டோ நல்லது அதுநிற்க உன்னுடைய நல்லபெரியதெய்வமும் ஆத்மாக்கள் அவனடியிற்சேருஞ்செய்தியும் சொல்லென்றுகேட்க புத்தகுருவானவன் கோபமடைந்து கண்ணில்லாதவனுக்குச் சூரியகிரணத்தினொளியைக் காட்டக்கூடுமோ அரிதாகிய எங்கள் புத்ததேவனுடைய நல்ல கீர்த்தியைச் சொல்லவேண்டுமோனால் நல்ல நாவான வைகள் பல்லாயிரம்வேண்டும் எமதுகடவுள் தருமம்விளங்குகின்ற நல்ல பிடகாகமஞ்சொல்லிஅன்பையுடையவனாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற அநேகயோனிகள் தோறும் பிறந்து ஆத்மகோடிகளுக்கு உறுதிசெய்து பொல்லாங்கைத்தருகின்ற, கொலை, களவு, பொய், கள்ளுண்ணல் என்னும் நாலுகுற்றங்களையும் நீக்கி மேன்மை சிறந்திருக்கின்ற அரசமர நீழலிலே எமதுகடவுள் சேர்ந்திருப்பான். பொருந்திய கருப்பத்திற்சேருகின்ற உருவம் வேதனை குறிப்புபாவனை விஞ்ஞானம் ஆகிய பஞ்சகந்தங்களும்கூடி ஒழிவில்லாத அநேகவறிவுண்டாய் நீங்குவது பிறவித்துன்பமாம் அதுநீங்கக் கேடாயழிவது மோக்ஷமென்றான்.

அப்போது மாணிக்கவாசகரும் சோழராஜாவினது களங்கமற்ற முகத்தைப் பார்த்துக் கிருபாநோக்கஞ்செய்து அறியாமையினால் மயக்கங்கொண்டு பயித்தியவார்த்தை சொல்லும் புத்தனுக்கு இன்று யாமென்சொல்வதென்று பின்பு தருமமுண்டென்று புத்தனானவன் பிடகநூல் சொன்னானென்றான் பொருந்திய அறிவுதோன்றி க்ஷணநேரத்தில் மறைந்துபோமென்றாய் சொல்லும்பொருளும் நீ தேடிச்சொல்லுமுன்னே உணர்வுகெட்டால் அஞ்ஞானத்தைத்தருகின்ற உன்னால்சொல்வது எப்படிசொல் ஆகையினாலே தருமசாஸ்திர மென்பது உனக்கில்லை ஆத்துமாக்களுக்காக அநேகம் யோனிகள் தோறும் உன்கடவுள்போய்ப் பிறந்தானென்றாய் குற்றம்பொருந்திய ஒருவர்மயக்கத்தைத் தீர்க்கவந்தவர்களும் அதிகமயக்கத்தைக் கொண்டால் அந்தமயக்கம்போகுமோ அன்றியும் எங்கள்கடவுள் கொல்லநினையானென்று சொன்னாய் முன்னே அநேகயோனிகள் தோறும் பூமியின்மேல் பிறக்குங்காலத்தில் வெல்லுகின்ற புலிகளாயும் நரிகளாயும் பிறக்கும்போது வெவ்வியபசிவந்தால் அரசமரநீழலிலிருக்கும் உன்னுடையகடவுள் புல்லுந்தழையுந்தின்பானோ பொய்யாகிய வுன்னாகமத்தில் ஐந்து கந்தங்களுடனேகூடத் தேகமும் அழியுமென்றுசொன்னாய் அப்போதுன்கடவுளுக்கு உருவெங்கே அநேகயோனிகளில் ஆத்மாக்களுக்கு அருள்செய்யும்பொருட்டு ஒருவடிவங்கொண்டு வந்தானென்பதென்ன புத்தியில்லாதவனே காரணமாகிய ஆத்மாவோடே கூடுகின்ற காரியமாகிய வடிவில்லாதிருந்தால் உன்னுடைய சிறப்புப்பெற்ற தெய்வத்துக்கு வடிவில்லை நிறைந்த அறிவில்லாதவனே பஞ்சகந்தமுங் கெடுவது முத்தியென்று சொல்லும் பேறில்லாத உன்பிடகாகமத்தை யார்சொன்னார் இருபத்தொருவரென்றெண்ணப்பட்ட உன்னுடைய புத்தர்களெல்லாம் பிற

ப்பது சிறப்புப்பெற்ற தாயர்வயிற்றைப் பீறியென்று சொன்னாய் அன்புடனே சுமந்துபெற்ற தாய்மாருடைய உயிர் நாசத்தையடைய குற்றஞ்செய்துஅரியநரகத்திலே வீழ்வார்களோ தெய்வமாவார்கள் கரவினையுடைய நான்குபூதத்தையுடைய கலப்பிலே பேதமேயல்லாமல் தோன்றியவடிவுக்கு உயிரொன்று வேறில்லையென்பாய் நீசொல்லிய அபத்தசாஸ்திரத்தில் இராத்திரியிலே நித்திரைசெய்யும்போது உன்முகத்திலே ஏறிப்போகும் சர்ப்பத்தை இந்தப் பூதங்களறிந்ததோ அறிவில்லாதவரோ உருவும்உயிரும் ஒன்ருய்க்கூடும் அறிவு உனக்கில்லையென்ருய்இந்த உருவம் நீங்கினகாலத்தில் உயிரும் சீக்கிரத்தில் நீங்கிப்போகும் உருவமும் உயிரும் ஒன்ருய்க்கூடப் பிறக்குமானல் அதனல் உன்னுடைய உருவும் உயிரும் வேருகுமென்று உன்வாயாற்சொல்வாய் ஆகாசமில்லை அதனிடத்தே சத்தமுமில்லை அந்த ஆகாசம் இல்வழக்காமென்று சொன்னாய் உன்னாகமத்தில் பிருதுவி அப்பு தேயு வாயுநான்குபூதமும் இருப்பதற்கு இடம் ஆகாசமல்லவோ நீசொல்லப்பட்ட சொல்லினோசை ஆகாசத்தி லுண்டாகியதென்று சொல்லுவாய் இடமிருந்ததிசையென்றுசொல்வது இல்வழக்கென்று சொல்லுவாய் இப்படிச்சொல்லு நீயே நெடியவடதிசையிலே அரசமர மிருக்கின்றதென்று வணக்கஞ்செய்வாய் பூமியிலே அறிவிலாதவர்களும் பயித்தியங் கொண்டவர்களும் அபத்தம் பேசுகிறவர்களும் இருக்கின்றசபையிலே உன்சொல்லெல்லாம் பொருந்தும் மரங்கள் உயிரல்லவென்று சொல்வாய் நிலைபெற்ற பஞ்சபூதத்தினுலுண்டாகிய தேகத்தையுடையவர்கள்போல நல்லநீரை உன்கையினலே இலைகள் தளிர்த்துவளர்ந்திருக்கும்அஃதில்லாவிட்டால் சருகாகும் ஆகையினலே சென்ன பேதத்தில் கன்மங்களைப்புசிப்பிக்க எமதுகடவுள் உயிர்களுக்கு அமைத்தவடிவாகுமென்று சொல்வாய் ஒரு உயிரைக்கொல்வது பழுது பூமியிலேதானே செத்தமாமிசத்தைத்தின்பது நன்றென்றுசொல்லுவாய் உன்பொய்யாகமத்திலே தின்னென்று உனக்கு நல்லஉயிரைக்கொன்று மாமிசத்தைஉண்பித்து உன்பசியைத்தணிப்பார்க்குப் பாபமடைவது உனக்கு நல்லதோ காரணமிருக்க எப்போதுங் காரியங்கெடுவதே மோட்சமென்று வேதங்கள்பரவுகின்ற எங்களுடைய கோனாகிய சிவனுடைய ஆகமஞ்சொல்லப்பட்டவர்கள் சொல்லுவார்கள் போரால்வருந்தும் உயிருங்கூடக்கெடுவது முத்தியென்கிற பெரியவருத்தங்கொண்ட நீயே பிறிவையறியாமல்சொல்வாய் பஞ்சகந்தமும் அழிந்தால் முத்தியென்று சொன்னாய் பஞ்சகந்தமும் அழிந்தால் முத்திபெற்றவர் யாவரென்று வினவும்போதில் அழிந்த அஞ்சிலும் உண்டான அறிவென்றுசொன்னல் அப்போது பஞ்சகந்தமும் அழியவுமில்லை மோக்ஷமுமில்லையாமென்ருர்.

மிகுந்த கீர்த்தியானது மங்கியிருந்த புத்தனும்கோபித்து எங்களுக்குத் தெய்வமுமில்லை மோட்சமுமில்லையென்று சொன்னீர் உம்முடைய தெய்வமாவதெது நீங்களடையுமோக்ஷமெது என்றுகேட்கச் சிவஞானத்தையறிந்த சைவராகிய மாணிக்கவாசகர் அழகியகல்லாலி னீழலிலிருந்து தருமஞ்சொல்லுகின்ற வடிவைக்கண்டு அநேகம்பேர் தெரிசிக்க நிருத்தஞ்செய்வான் விபூதிதரித்த திருமேனியையுடையவன் உமாதேவியை ஒருபாகத்திலுடையவன் கிருபையையுடையவனான இப்படிப்பட்டகடவுளது பெருமைசொல்வதற்கு எளிதோ தில்லைமாநகரில் அழகிய பொன்னம்பலத்திலிருக்கின்ற சந்திரனையணிந்த எமது கடவுளானவர் ஒருமுடிவு உண்டானவரோ சொல்லுதற்கு என்றுசொன்னர் சொல்லுமளவில் பலபேச்சுகள்பேச முயலவேண்டுவ தில்லை நில்லும் நான்கேட்டதைச் சொல்லுமென்று நீசனாகியபுத்தன் முன்னே கல்லாலின்கீழிருந்து தருமஞ்சொன்னன் எங்களுடைய கடவுளென்று என்னெதிரேசொன்னீர் கையிலே நிலைபெற்றசெபமாலையைக்கொண்டிருப்பது வேருெரு நினைத்தற்கரிய நல்ல தெய்வமுண்டென்று நினைத்தோ வளம்பொருந்திய உலகத்தார் வணங்கும்படிக்குச் சிதம்பரத்திலே நிருத்தஞ்செய்வான் எமது கடவுளென்றுசொன்னீர் நினைந்துபோகப்பட்ட நல்லறிவையுடைய சிலர்பார்க்க ஆடுவதல்லது தமதிச்சையினலே ஆடுவாருமுண்டோ வென்ருன் உலகமெல்லாம்பிழைக்க அழகியபொன்னம்பலத்திலே நிருத்தஞ்செய்யும் எமது கடவுள் திருமேனியிலே விபூதிதரித்திருக்கின்ருனென்று மேன்மைகொண்டு சொன்னீர் சிவந்த பிரகாசந்தங்கிய திருமேனியிலே விபூதி பரிசுத்தமானதென்றே உமது கடவுள் தரித்தானென்ருல் உமாதேவியை ஒருபக்கத்திலே யுடையவனென்று பெருமைகொண்டு சொன்னீர் பாதிதேகம் பெண்வடிவாயிருப்பது பூமியிலேஉண்டோ அப்படிபாதிதேகம் பெண்ணுருவா யுமதுகடவுளிருந்தால் நீர் துறவிலிருக்குந் தவமென்ன என்ருன்.

இப்படியாக அந்தப்புத்தகுரு சொன்னதற்கு மாணிக்கவாசகர் இகழ்ந்து நகைசெய்து எமது கடவுளுடைய அடியார்கள் பெரிய வாழ்வைப்பெற வந்தவர்கள் நல்லவுபதேசமாகிய இதனை நல்ல

தவமொன்றில்லாத உன்னெதிரே சொல்வதல்லவென்று சொல்லி உயர்ந்த செபமாலிகையைக் கையிலே வைத்திருப்பது உலகத்தாரெல்லாம் இங்கேயுயர்ந்த தவங்கள் செய்தற்கென்று நினையாய் தாங்கப்பெற்ற ஆயுதத்தொழில்களைச் சார்புடனே பழக்குகின்ற பக்குவமுள்ள ஆசிரியருடைய கையிலே கொள்ளும் ஆயுதம்போலாகும் தவப்பயனைச் சம்பாதியாதவர்களைப்போல்ஊனக்கண்ணையுடையவராகிய உலகத்தார்காண எதிரே கூத்தாடுவானென்றாய் விறகிலேயிருக்குந் தீயைப்போலத் தேகத்திலே கலந்து உயிரையெல்லாம் ஆட்டுவிக்கும் நட்டுவன் எமதுகடவுளென்று எண்ணிக்கொள்ளுவாய் உம்முடையகடவுள் விபூதியையணிந்தது என்னவென்று கேட்டாய் அது ஆத்மாக்களுக்குத் துன்பத்தைத்தணிப்பதென் றெண்ணிக்கொள்வாய் பிறந்திருக்கின்ற தம்முடையபிள்ளைகள் அடைந்த நோயைநீக்கும்படி தாய்மார்சாப்பிட்ட மருந்தாகும் புல்லறிவைக்கொண்டு அநேகம் வீண்வார்த்தைகள் பேசுகின்றபுத்தனே நிற்பாய் அவனையல்லாமல்ஒருவர் நீற்றைத்தரிப்பதுண்டோ நல்ல திருநீற்றிலுள்ளசுகம் வேதஞ்சொல்லுவதல்லாமல் மற்றொருவராற் சொல்லுதற்கெளிதோ ஒருபாகத்திலே உமாதேவியைவைப்பது குற்றமென்றுசொன்னாய்உலகத்தாருக்குப்போகத்தைத் தரல்வேண்டுமென்று நினைத்து மேகத்தையொத்த கூந்தலையுடையபார்வதியை யொருபாகங்கொண்டிருந்தார் அல்லாமலும் உயிர்கட்கு யோகத்தைக்கொடுக்கும்பொருட்டு யோகவுருவங்கொண்டிருந்தார் குருடர்கையிலிருக்குந் தடியையல்லாமல் வேறொன்றுமறியாத விதம்போல் இந்தப்பேச்சுமாத்திரங் கற்றாயல்லாமல் வேறொன்று மறியமாட்டாய் வலிமைபெற்ற அழகியஇடபவாகனத்தையுடைய பரமசிவன் பூவிலிருக்கும் மணம்போல் ஆத்மாக்களிடத்தில் கலந்துநின்ற நிலைமையைப்பார்த்தாயில்லை கண்ணில்லாதவனே ஆதியாகியுஞ் சிவயோகியாயும் மிகுந்த போகியாகியும் அரூபியாகியும் சோதியாகியும் வெகுரூபியாகியும்இன்பக்கடலாகியும்இருக்கின்ற கடவுள் துன்பமில்லாத நீதிநிறைந்த பொற்சபையிலே நின்றநிலையையல்லாமல் எதுசிரசு எதுபாதம் யார் அவரையறிவார்கள் என்றுசொல்லி மாணிக்கவாசகர் மைந்தர்கள் மங்கையர்கள் ஆகியஇவர்கள் வாக்கிலிருக்கின்ற சரஸ்வதி நீயே பொய்வார்த்தைபேசுவ தென்னென்று ஆதியாகியகலைவாணியைக்கோபித்து நான்குவேதங்களையுஞ் சொல்லிய நீதானே இந்தப்பொய்யைச் சொல்லவேண்டியதென்ன சரஸ்வதி தக்கன்யாகத்தில் உன்மூக்கையறுத்ததை மறந்துவிடலாமா திரிநேத்திரத்தையுடைய பரமசிவனது அருளில்லையென்றுசொல்லும் மூடருடைய நாவைவிட்டு நீசிவனுடைய ஆக்கினைப்படி போவென்றுசொல்ல சரஸ்வதியும்பயந்து வஞ்சகருடைய நாவினின்றும் நீங்கினபின்பு அவர்களெல்லாம்விஷஞ்சாப்பிட்டவர்கள்போல் ஒடுங்கி நடுங்கி ஊமைகளானார்கள் ஈழதேசத்துராஜன்அதுகண்டு மனநொந்து சிவஞானநூல்களிற்குறைவில்லாதமாணிக்கவாசகர்பாதத்தைவணங்கிநின்று சுவாமி பேசத்தக்கவர்கள் ஊமையாயினார்கள் பேச்சில்லாத ஊமையாகிய என்புத்திரிக்கு ஊமைநீங்கி நல்லவார்த்தைபேசவந்தால் நானுமக்கு நல்லஅடியனாவேனென்று சொல்ல அதைக்கேட்ட மாணிக்கவாசகர் சீக்கிரத்திலழைத்துக்கொண்டுவாவென்றுசொல்ல அவளும் உண்மைபொருந்திய சபைக்குவந்தாள்.

சபையிலேவந்துநின்ற கன்னிகையை மாணிக்கவாசகர்பார்த்து கிருபாநோக்கஞ்செய்து பின்பு அழைத்து எதிரிலிருக்கவைத்து உள்ளம்நடுங்கிஅங்கிருந்தபுத்தன்சொல்லிய தர்க்கத்துக்கெல்லாம் குளிர்ந்தவாசனைபொருந்திய கூந்தலையுடையபெண்ணே நீ யுத்தரஞ் சொல்லென்றார். பத்தியை நன்றாயறியாத புத்தரானவர்சொல்லிய தர்க்கவார்த்தைக்கெல்லாம் படித்தறிந்தவர்கள்போல் இந்தப்பெண்ணானவள் உத்தரஞ்சொன்னாள்அதைமாணிக்கவாசகர்.

பூசுவதும்வெண்ணீறுபூண்பதுவும்பொங்கரவம்
பேசுவதும்திருவாயான்மறைபோலுங்காணேடி
பூசுவதும்பேசுவதும்பூண்பதுவுங்கொண்டென்னை
யீசனவனெவ்வுயிர்க்குமியல்பானான்சாழலோ.

அருந்தவருக்காலின்கீழறமுதலாநான்கினையு
மிருந்தவருக்கருளுமதுவெனக்கறியவியம்பேடி
யருந்தவருக்கறமுதனான் கன்றருளிச்செய்திலனேற்
றிருந்தவருக்குலகியற்கைதெரியாகாண்சாழலோ.

(சாழல்-ஓ, சூழல்—ஓ, விந்து–நாதம் - ஆக இயல்பானானென்பதை மகளிர்விளையாட்டென்ப.)

எனச்சிவனுடைய காருண்ணியத்தை.

விளையாட்டாக மகிழ்ச்சியினாலே அந்தப்பொருளையெடுத்துப் பாடலாகச்சொன்னார் ஈழராஜனும் அஞ்செழுத்துஞ்சொல்லிவிபூதிதரித்தபின்பு தாழநின்று அடிமைத்திறத்திலே தவறில்லாத அடியனாயினான் அதைக்கண்டசோழராஜனும் தில்லைமூவாயிரவரும் அம்பலம்வாழ்கவென்றுதுதித்து அழகியமாணிக்கவாசகரை ஏத்தினார்கள் தக்கதாகிய சிறப்புள்ள ஈழராஜனும் மாணிக்கவாசகரெதிரேநின்றுருத்திராக்ஷமணிந்து விபூதிதரித்து அடிமைத்திறமுடைய

வனுகவே துக்கத்தைத்தருகின்ற சிவந்த சீவரவஸ்திரத்தால் மூடும் உடம்பையுடைய புத்தர்மிகுந்த ஊமைத்தன்மை தங்களுக்கு நீங்கவேண்டுமென்று வணங்கினர்கள் சோழராஜனும் தில்லைமூவாயிரவரும் மற்றவரும்வணங்கி எமதுகடவுளே இந்தப்படி யருள்செய்வாயென்று சொல்ல மாணிக்கவாசகர் மகிழ்ந்து கிருபாநோக்கஞ்செய்ய உடனே அவர்களெல்லாம் ஊமைத்தன்மைநீங்கி நமஸ்கரித்து களங்கரகிதமான மனமுள்ள பெரியவரே-முன்பிறப்பிலேநிலை பெற்ற தீவினையைச் செய்தபடியால் குற்றமற்ற விபூதிதரித்து நல்லபஞ்சாட்சரத்தை உச்சரியாமலிருந்தோம் பூசுவதாகியதிருநீறுந் தரிக்கப்பட்ட உருத்திராட்சமும் காவிவஸ்திரமும்ஆகிய இவைகளெல்லாங்கொடுப்பீர் இந்தச்சிவப்புவஸ்திரத்தைச்சுடுவீர்என்று வணங்கினர்கள்.

அழுக்காறில்லாத மனமுள்ள மாணிக்கவாசகர் புன்சிரிப்புடைய முகத்தினராய்ப் பூர்வசன்மத்தி லிவர்கள் தவஞ்செய்தவர்களென்று மனதிலே நினைத்துக் கெடுதல் செய்யாத விபூதிதரித்துப் பிரகாசங்கொண்ட ருத்திராட்சமும் அணிவித்து அவர்களுடைய சீவரமாகிய வஸ்திரங்களைக் காந்தியையுடைய நெருப்புக்கு இரையாக்கினர். பின்புஇழிவானவேடங்கள்நீங்கி விபூதியைத்தரித்த புத்தர்களும் இராஜாவும் பழமையாயுள்ள திருவாதவூரராகியமாணிக்கவாசகர் இரண்டுபாதங்களையும்வணங்கி நன்மையாகிய அழகிய திருச்சிற்றம்பலத்தைவணங்கிநயப்புடனே நெஞ்சிலேயிருக்கும் வஞ்சகம்நீங்கிச் சிதம்பரமே தங்களுக்கு நிலைபெற்றபதியாகவிருந்தார்கள். மற்றவர்கள் தங்கள்தங்கள் பதிக்குப்போய்ச்சேர்ந்தார்கள் மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்திருப்புலீச்சுரத்தையடைந்து.

பூவார்சென்னிமன்னனெம்புயங்கப்பெருமான்சிறியோமை, யோவாதுள்ளங்கலந்துணர்வாயுருக்கும் வெள்ளக்கருணையினு,லாவாவென்னப்பட்டன்பாயாட்பட்டீர்வந்தொருப்படுமின்,போவோங்காலம்வந்ததுகாண்பொய்விட்டுடையான்கழல்புகவே.

புரள்வார் தொழுவார் புகழ்வாராயின்றே வந்தாளாகாதீர்,மருள்வீர்பின்னைமதிப்பாரார்மதியுட்கலங்கிமயங்குவீர், தெருள்வீராகிலிதுசெய்மின்சிவலோகக்கோன்றிருப்புயங்க, னருளார்பெறுவா ரகலிடத்தேயந்தோவந்தோவந்தோவே.

(யாத்திரை-செய்கை.)

என அனுபவாதீதமுரைத்து.

ஞானவாளேந்துமையர்நாதப்பறையறைமின்
மானமாவேறுமையர்மதிவெண்குடைகவிமின்
ஞனநீற்றுக்கவசமடையப்புகுமின்கள்
வானவூர்கொள்வோநாமாயப்படைவாராமே.
தொண்டர்காடுசிசெல்லீர்பத்தர்காள்சூழப்போகி
றொண்டிறல்யோகிகளேபேரணியுந்தீர்க
டிண்டிறற்சித்தர்களேகடைக்கூழைசென்மின்க
ளண்டர்நாடாள்வோநாமல்லற்படைவாராமே.

(படையெழுச்சி - வாள் பறை குடைமுதலிய படைகளின் எழுகை,)

எனப்பிரபஞ்சப்போர்கூறி.

கண்களிரண்டு மவன்கழல்கண்டு களிப்பனவாகாதே, காரிகையார்கடம்வாழ்விலென்வாழ்வுகடைப்படுமாகாதே, மண்களில்வந்துபிறந்திடுமாறுமறந்திடுமாகாதே,மாலறியாமலர்ப்பாதமிரண்டும்வணங்குதுமாகாதே, பண்களிகூர்தருபாடலொடாடல்பயின்றிடுமாகாதே, பாண்டிநன்னடுடையான்படையாட்சிகள்பாடுதுமாகாதே, விண்களிகூர்வதோர்வேதகம்வந்துவெளிப்படுமாகாதே, மீன்வலைவீசியகானவன்வந்துவெளிப்படுமாயிடிலே.

சங்குதிரண்டுமுரன்றெழுமோசைதழைப்பனவாகாதே, சாதிவிடாதகுணங்கணம்மோடுசலித்திடுமாகாதே, யங்கிதுநன்றிதுநன்றெனுமாயையடங்கிடுமாகாதே,யாசையெலாமடியாரடியோமெனுமத்தனையாகாதே, செங்கயலொண்கண்மடந்தையர்சிந்தைதிளைப்பனவாகாதே,சிவடியார்கள்சிவானுபவங்கடெரிந்திடுமாகாதே, யெங்குநிறைந்தமுதூறு பரஞ்சுடரெய்துவதாகாதே,யீறறியாமறையோனெனையாளவெழுந்தருளப்பெறிலே.

(படையாட்சி-மீன்வலைவீசிய கானவன்வந்துவெளிப்பட்டாளுகை.)

எனச் சீவவுபாதியொழிந்து.

முத்திநெறியறியாதமூர்க்கரொடுமுயல்வேனைப்
பத்திநெறியறிவித்துப்பழவினைகள்பாறும்வண்ணஞ்
சித்தமலமறுவித்துச்சிவமாக்கியெனையாண்ட
வத்தனெனக்கருளியவாறார்பெறுவாரச்சோவே.
செம்மைநலமறியாதசிதடரொடுந்திரிவேனை
மும்மைமலமறுவித்துமுதலாயமுதல்வன்று
னம்மையுமோர்பொருளாக்கிநாய்சிவிகையேற்றுவித்த
வம்மையெனக்கருளியவாறார்பெறுவாரச்சோவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(அச்சோ - ஐயோவெனும் அதிசயக்குறிப்பு.)

என அனுபவவழி அறியாமையாய் அங்குவசித்திருந்தார்.

அப்படிமாணிக்கவாசகர்அந்தச்சிதம்பரத்தில்வசிக்கின்றநாளிலே பொற்சபையில் நிருத்தஞ்செய்கின்ற சபாபதியானவர் தமதுகிருபையினலே பிராமணவடிவங்கொண்டு பரிசுத்தமாகிய முப்புரிநூலணி

ந்தமார்பும் விளங்குகின்ற புத்தகமும்தெரிய சிவந்த திருவடிகளும்நோவ எழுந்தருளி எதிராக நின்முர். எதிரேவந்துநின்ற வேதப்பிராமணரைப்பார்த்துஇன் பம்பொருந்த மாணிக்கவாசகர் இருமென்று சொல்ல அவரிருந்தபின்பு பெருமையையுடைய வேதத்தில்மிகுந்தவரே நீரெங்கேயிருக்கிறது சொல்லுமென்றுகேட்க விலைபெற்ற பெரியவளத்தை யுடைய பாண்டிதேசத்திலே நாமிருக்கிறதென்முர். பாண்டிய தேசமென்றுசொன்னபின்பு அன்புடனே உபசரித்து இங்கே நீர்வருதற்குக்காரணஞ்சொல்லுமென்ன கடவுளது ஆக்கினையாகிய காரியம் உம்மைக்காணு வதேயென்றுசொல்லி பூமியைப்பிளந்தும் ஆகாயத்திற்பறந்தும் முன்னே மகாவிஷ்ணுவும்பிரமதேவனும்தேடிக்காணுதற்கரியகடவுளாகியும்சிற்சபையிலே நிருத்தஞ்செய்பவருமாகிய பரமசிவனைக்குதிரையேறச்செய்த உம்முடையபெருமையினலேபாண்டிநாடெல்லாம் வாழ்ந்தது அழகியதிருப்பெருந்துறையிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற கடவுளுடையதிருவடியை வணங்கித் துன்பமொன்றுமில்லாமல் தடாகஞ்சூழ்ந்த திருக்கழுக்குன்றத்துக்குப்போய்ப் பின்பு சிதம் பரத்திற்குவந்து புத்தரை வாதில்வென்றீர் என்பது கேள்விப்பட்டு யாவரும் மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

ஆதியாகியும் சிற்சபையிலே ஆடுகின்றஐயனுகியும் இருக்கின்ற கடவுளைப் பத்தியினலே நீர்சொல்லிய தமிழ்ப்பாடல் முழுவதும் ஓதுதற்கு நினைத்துத் துன்பம்நீங்க இங்கேவந்தேன் அது எழுதல் வேண்டும் பிராமணரில் உத்தமரே விளக்கமாகஇன்றுசொல்லவேண்டுமென்முர். அதைக்கேட்டு மனத்திலே மிகுந்த அன்பையுடையவராய் ஜடாமுடியையுடைய பரமசிவனை எண்ணுதற்கரிய தமிழ்ப்பாடலாற்சொல்லிய மாணிக்கவாசகர் அப்போது அகமலர்ந்து உண்மைஞானத்தைத்தருகின்ற திருவாசகத்தை மகிழ்ச்சியுடனேசொன்னர். அவர்சொல்லிய பாடலெல்லாம் சிற்சபையிலாடுஞ் சபாபதியானவர் தம்முடைய திருக்கரத்தில் ஏட்டைப்பிடித்துக்கொண்டு தெளிவாக இக்காலத்தேவழங்குமுறையாக எழுதியபின்பு மிகுந்தஅருளையுடைய உமாதேவிபாகராகிய சபாநாயகரைப் பாட்டுடைத்தலைவனகவுடைய ஒருகோவை பாடல்வேண்டுமென்முர். நிலைபெற்றதவத்திலேமிகுந்த மாணிக்கவாசகர் அதற்கு மனமகிழ்ந்து.

திருவளர்தாமரைசீர்வளர்காவிகளீசர்தில்லைக், குருவளர்பூங்குமிழ் கோங்குபைங்காந்தள்கொண்டோங்குதெய்வ, மருவளர்மாலையொர்வல்லியினெல்கிய னநடைவாய்ந், துருவளர்காமன்றன்வென்றிக்கொடி போன்ருெளிர்கின்றதே.

* * * * * *

காரணிகற்பகங்கற்றவர்நற்றுணைபாணரொக்கல்
சீரணிசிந்தாமணியணிதில்லைச்சிவனடிக்குத்
தாரணிகொன்றையன்றக்கோர்தஞ்சங்கநிதிவிதிசே
ருருணியுற்றவர்க்கூரன்மற்றியாவர்க்குமூதியமே.

என நானூறுகோவையும் ஞானத்தாழிசையும் சொல்ல.

பொன்போலும் பிரகாசிக்கின்ற சடையையுடையவர் எதிரேயிருந்து திருக்கோவையாரெழுதி முடிந்தபின்பு தம்முடைய புத்தகத்தைக்கட்டிக்கொண்டு மின்னலைப்போல் மறைந்தார் அதுகண்டு மாணிக்க வாசகர் வருத்தங்கொண்டு எழுந்தார் எங்கும் ஓடித்தேடிப்பார்த்தார் இஃதென்ன ஆச்சரியமென்றுமனமகிழ்ந்தார் சிதம்பரத்திலே நிருத்தஞ் செய்கின்ற சபாபதியென்றறிந்து பின்பு கண்ணினலே ஆனந்த பாஷ்பம்பொழிந்தார்எங்கேபோயினுயென்று பூமியிலேவிழுந்தார் பரமானந்தசமுத்திரத்திலே அழுந்தினர்.

உயர்ந்ததமிழினிடத்திலேஅன்புமிகுந்துசபாநாயகர் புத்தகத்தையெடுத்துக்கொண்டுதமதுசபைக்கு எழுந்தருளி தேவர்களையும் மகாவிஷ்ணுவையும் பிரமதேவனையும்பார்த்து நமக்கடிமைசெய்து நயப்பினைப்பெற்ற மாணிக்கவாசகன்சொன்ன இந்த நல்லபாடல்களைக் கேளுங்களென்று அவர்களுக்கனுக்கிரகஞ்செய்து மெய்மையுள்ளதவத்தையுடைய மாணிக்கவாசகர்சொல்ல எழுதப்பட்ட இந்தத்திருவாசகம் கநகசபையிலேநிருத்தஞ்செய்கின்ற அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையார் திருவெழுத்தாமென்று மோக்ஷத்தைத்தருகின்ற திருக்கோவையார் முடிந்தவிடத்திலே எழுதிப் பின்புஅழகியமலரையொத்த கையினலே மைக்காப்புஞ்செய்து வெள்ளியமூன்றும்பிறையைத்தரித்த ஜடாபாரத்தையுடையசபாநாயகர் உலகத்துக்கெல்லாம் சிநேகமுடைய மாணிக்கவாசகரது நல்லதவத்தையெல்லார்க்கும்அறிவிக்கநினைத்து எண்ணப்பெற்ற முநிவர்கள் தேவர்கள் வணங்குஞ் சபைவாசற்படியிலே திருவாசகமாகிய திருமுறையைவைத்தார் படியிலே வைத்தபின்பு பூசைசெய்யும் ஒருபிராமணன் பார்த்து இப்புத்தகம் இங்கேயிருக்கும் புதுமை தெய்வீகமாமென்று மநமுருகிநின்று தில்லைமாநகரத்தார்க்கு இதனைச் சொல்லவேண்டுமென்று சபையை விட்டுப்போய் பழமையாகிய சிதம்பரத்திலுள்ளவர்களிடத்து ஒருபுத்தகம் சபையின்படியிலே இருக்கின்றதென்றுசொல்ல பின்பு இது அதிசயமாமென்று ஓடிவந்து படியி

ன்மேல் சபாநாயகர்வைத்த புத்தகத்தை எல்லாருங் கண்டு எல்லாருந் தங்களுக்குள்ளே பார்த்து எமது கடவுளிருக்கின்ற சபையிலே தேவர்களும் அறிதற் குக்கூடாத தெய்வீகமிதுவென்று நினைத்துப் பொருந்துகின்ற அன்பினலே கடவுள்சொல்லிய சிவாகமமோ தமிழ்நூலோ வென்று பார்ப்பது தகுதியாமென்றார்கள்.

அருளும் அன்பும் நிறைந்த தில்லைமூவாயிரவர்கள் எல்லாருஞ்சொல்லுகின்ற வாக்கில்வல்லவராகிய ஒருவர்போய் மலரைக்கொண்டு அருச்சித்து நமஸ்கரித்துப் பரமசிவன்வைத்தபுத்தகத்தைஅவிழ்த்து ஏட்டைநீக்கிப்படித்தார் நீதியைக்கொண்டஅகவல்நான்கும் திருச்சதகம்முதலாகச் சிறக்கப்பெற்ற தமிழ்ப்பாடல் அறுநூறும் விரித்துச்சொல்லப்பட்ட அகப்பொருட்கோவை நானூறுபாடலும் விளங்கப்படித்தார்கள் பின்பு அதுமுடிந்தவிடத்திலே இதுமாணிக்கவாசகர்சொல்ல அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையார் கையெழுத்தென்றுபடித்தார்கள். இந்தத்திருமுறையைப்படிக்கக் கேட்டவர்களெல்லாம் மெய்ப்புளகமும் குறுவேர்வு கொள்ளுதலும் ஆநந்தபாஷ்பமும் கசிந்துருகுமநமும் கொண்டவராய் மெய்த்தவத்தையுடைய மாணிக்கவாசகர் சொல்லிய இந்தத்தமிழல்லாமல் மோக்ஷவழிக்குச் சிவநூல் வேறுண்டோவென்றுசொல்லி இதன்பொருளாகிய தேனை இன்றறிவோமென்றுகருதி சபையைவிட்டுப் போய் தில்லைமூவாயிரவர் மாணிக்கவாசகர்முன்னே போய் அவரெதிரே திருமுறையைவைத்துத் தேவர்பிரானுகிய கடவுள் இன்றுசெய்தகாரியம் இதுவென்று சொன்னார்கள் மாணிக்கவாசகர் அதுகண்டு எல்லாரும் அற்பமாகியஎன்பாடலைமனமகிழ்ந்துகொண்டருளப் பூமியிலே அன்றுசெய்த என்தவத்தை அறியமாட்டேன் என்றுபுலம்பினர். மாணிக்கவாசகர் இங்கே இப்படி புலம்பியழுதபின்பு சிதம்பரத்திலிருக்கின்ற அளவற்ற அன்பையுடையவர்கள்இதத்துடனே அஞ்சலியஸ்தராய் பண்ணையுடைய ஞானப்பாடலைக்கொள்ளும்படி உம்மிடத்திலே கடவுள்வந்து செய்தகாரியமென்ன சொல்லுமென்று கேட்டார்கள் துன்பமென்னும் பிறப்பில்லாத மாணிக்கவாசகர் சபாநாயகர்செய்த செய்கையெல்லாஞ்சொன்னபின்பு தில்லைமூவாயிரவர்வணங்கி மநமகிழ்ச்சிகொண்டு எமதுகடவுளைச்சொல்லிய இத்தமிழ்ப்பிரபந்தத்திற்கு அருமையாகிய நல்லபொருள்சொல்லவேண்டுமென்று கேட்க மாணிக்கவாசகர் சிவஞாநநிறைந்த மனத்துடனே களிப்பையடைந்து அழகிய கனகசபையெதிரேபோய் இதற்குப்பொருள்சொல்வேனென்றுபோக அவர் முன்னேபோனவர்கள் அன்புடனே அவர்பின்னேபோனர்கள் தில்லைமூவாயிரவர் அன்புடனே புடைசூழ்ந்துவர மாணிக்கவாசகர் கனகசபையையடைந்து பொருந்திய இத்தமிழ்ப்பிரபந்தத்திற்குப் பொருள் இவர்தாமென்று சபாநாயகரைக்காட்டிச் சபையிலே தில்லைமூவாயிரவர்களகாணச் சீக்கிரத்திற்போய்மறைந்தார் அதைக்கண்ட தில்லைமாநகரிலுள்ளார் சபாபதியை மாணிக்கவாசகர் அடைந்தவிதத்தைக்கண்டு தேகம்புளகமடைந்து நடுக்கமுற்றுத் துதித்து மனமுருகிக் கண்ணீர்பொழிந்து திருமேனியெல்லாம் வேர்த்தார்கள் மனமகிழ்ந்தார்கள் சிவந்தகைகளைச் சிரசின்மேல்கூப்பிக்கொண்டார்கள் பூதங்களெல்லா நிருத்தஞ்செய்தன கணநாதர்கள் புகழ்ந்தனர் தும்புருநாரதர் இசைபாடினர்கள் வேதங்களும் அந்தரதுந்துமிகளும் ஆகாசத்தில்முழங்கி எழுந்தன முனிவரும் இந்திரரும் பஞ்சதருவினுடைய மலரைத்தூவி வணங்கினர்கள்.

மண்சுமந்தபடலம் - முற்றுப்பெற்றது.

அறுபத்திரண்டாவது

பாண்டியன்சுரந்திர்த்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வானலமுதமதிமுடிமேன்மதுரைப்பெருமான்மண்சுமந்து
தேனலமுதவாசகனைக்கதியில்விடுத்ததிறமிதுமேற்
பானன்மணிவாய்க்கவுணியனைவிடுத்துச்சமணர்படிற்றெழுகுங்
கூனல்வழுதிசுரந்தணித்தாட்கொண்டகொள்கைகூறுவாம்.

அன்னதொருகாரணத்தாற்சவுந்தரியபாண்டியனென்றுகியன்ன
தென்னவர்கோன்கவுணியர்கோன்றிருநோக்காற்பரிசத்தாற்றெருட்டும்வாக்காற்
பொன்னடிதாழ்ந்தைந்தெழுத்துமுபதேசப்பேறடைந்துபொலிவால்வஞ்சந்
துன்னமணர்நெறியிகழ்ந்துதொல்வேதநெறியடைந்துதூயனானான்.

புஜபலபராக்கிரமனான சுகநாதபாண்டியன்மகன் வீரவாகு அவன்மகன் விக்கிரமவாகு அவன்மகன்பராக்கிரமவாகு அவன்மகன் சுரதபாண்டியன் அவன்மகன் வாகுலபாண்டியன் அவன்மகன் குங்குமபாண்டியன் அவன்மகன் கருப்புரபாண்டியன் அவன்மகன் காருணியபாண்டியன் அவன்மகன் புருஷோத்தமபாண்டியன் அவன்மகன் சத்துருசாதனபாண்டியன் அவன்மகன் கூன்பாண்டியன் இந்தப்பாண்டியன் புஜபலத்தாலுங் கீர்த்தியாலு மிகுந்தவன் ஆகையாலே தனதுதோள்வலியினாலே சேரனையும் சோழனையும் எதிர்த்து முதுகிடச்செய்து தன் ஒருகுடைநிழலின்கீழே மூன்றுலோகமும் ஒதுங்க அரசாண்டு செங்கோல்செலுத்தி இப்படிவீரலட்சுமிகொண்டாட வெற்றிமாலையணிந்த வேலையுடைய இந்தக் கூன்பாண்டியன் அரசாளுங்காலத்தில் பனைமாலையணிந்த சேரனானவன் ஆகாயத்தையளாவுகின்ற கையையுடையயானைகளும் அநேகதிரவியங்களும் அநேகரத்தினங்களும் தோழிகளும்வரிசையாகத் தன்மகளுக்குக்கூடக் கலியாணஞ்செய்து பாண்டியனுக்குக் கொடுத்து அவன்காலிலேவிழுந்து நல்லதனஞ்சொல்லித் தன்னுடையதாய்ப் பாண்டியன்வசமாயிருக்கிற நாட்டைமுன்போல் தனக்குச் சொந்தமாகப்பெற்றுக்கொண்டுபோனான் பின்புசோழனும், தான்பெற்றபெண்ணாகிய சைவமணிவிளக்குப்போலும் மங்கையர்க்கரசியாரைப் பாண்டியனுக்குக் கலியாணஞ்செய்து கொடுத்துத் தன்னுடையநாட்டையும் பெற்றுக்கொண்டு பின்பு கூன்பாண்டியனுக்குப் பாரியானமங்கையர்க்கரசியாருக்கு அளவற்றதிரவியங்களும் பொன்வஸ்திரங்களும் ரத்தினங்களும் தோழிக்கூட்டங்களும் இன்னம் இன்னம் வேண்டுமவைகளும் பாண்டியன்மனமகிழக்கொடுத்து குற்றமற்ற நற்குணங்களாலேசிறந்த குலச்சிறையென்கிறமந்திரியையுங்கூட அனுப்பிவிட்டான் பின்பு கூன்பாண்டியன் அவன்கொடுத்த வரிசைகளுடனே செந்தாமரைக்கோயின் மங்கையைக்கலியாணஞ்செய்துகொண்டுவருகிறவன்போல் மதுரைவந்து சேர்ந்து லட்சுமிவிளங்குமார்பனாய் சோழன்மகளுடனேவந்த மந்திரியானகுலச்சிறைநாயனாரை குணமும் சிறந்தகேள்வியும் மதிநுட்பமும் மேதகவும் ஆராய்ந்துபார்த்து தனக்குநன்மையிற்சிறந்த மந்திரியாகவே கொண்டு உலகாண்டுவருங்காலத்தில் முன்செய்தபலமான தீவினைப்பயனாக உடம்பிலே கூன்கொண்டாற் போலவே கொல்லாதவிரதிகளாய் வஞ்சங்கொண்டு அலைந்து சூழ்ந்தபாசத்தை வெல்லுஞ்செய்கை தெரியாமல் நிருவாணிவேடங்கொண்டவர்கள் சொற்குள் அகப்பட்டு நல்வினைப்பயனைப்பெறாமல் கூன்பாண்டியன் நான்குவேதங்களிலுஞ்சொன்ன நல்வழியைவிட்டு சமணர் புன்சமையமாகிய வழியைப்பற்றினவனாகவே பாண்டிநாடெல்லாம் சமண்மதமாகிய அஞ்ஞானக் கடலிலேமுழுகி பூதிசாதனநெறியாகிய சைவசமயமும் முத்திச்செல்வமானநெறியுங் குறைவாகவேதநீதிமறைந்துபோயிற்று பறிக்கப்படுகிறதலையும் பாயாகியஉடையும் உறிகட்டுக்கொள்ளும்பாத்திரமும் அத்திநாத்தியென்றுசொல்லுநாவும்புத்திகெட்டமனம்போலவே கயிறில்லாத வெறுமையான அரையுங்கொண்டு நிலைகெடுவதான பசாசுகள் சூழ்ந்தாற்போல எங்கும் சமணர்கூட்டங்களாகவே நிலைகொள்வதாயின அக்காலத்தில் அந்தக் கூன்பாண்டியனுக்கு நன்மையைச்செய்யும்மருந்திலும் சிறந்தகற்பினையுடையமங்கையர்க்கரசியாரும் பெருந்தகையமைச்சரான குலச்சிறைநாயனாரும் அனுஷ்டானகாலத்தில் விபூதியைக்குழைத்துப்பூசுகிறதே யல்லது மற்றைக்காலங்களில் பாண்டியன் தெரியவிபூதிபூசிக்கொள்ளாமல் சிவனடிச்சார்பிலேநிற்க அப்படிபொய்ந்நூலை மெய்ந்நூலாகப்பண்ணுகின்ற புல்லறிவாளரான சமணராகியகளையைத்தோண்டி மெய்ந்நூலாகிய வேதநீதியானபயிர் தலையெடுத்து வளரச்செய்யவல்லவர் யாரென்று மனத்திலேகவலைகொண்டு வருந்துகின்றவரான அவ்விருவரும் கூடற்கடவுளைவணங்க வேண்டிப்போய்நின்று தெரியாமல்மயங்கினமுனிவர்களுக்கு அக்காலத்திலே வேதப்பொருளைவிளங்கச்சொன்ன ஓ வேதப்பொருளே இந்தச்சமணர்மதமாகிய வலைக்குள் அகப்பட்டு மெய்ஞ்ஞானவழியைவிட்டு நீங்கின பாண்டியன் புத்தியைத்திருப்பி இந்தவேளையில் உம்முடையதிருவடிகளுக்கேஎப்போதும் அடிமையாகக்கொள்ள வேணுமென்று பாதம் வணங்கும்போது ஒருவேதியன் உருத்திராக்ஷமுந்தரித்து விபூதியும்பூசின் தேகத்தையுடையவனாய் புண்டரீகபுரத்திலிருந்துவந்து கூடற்கடவுளை வணங்குதற்குவர அவனை மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறைநாயனாரும் கண்டு ஓய் வைதிகரே நீர்எங்கேயிருந்து இங்கேவந்தீரென்றுகேட்க அந்தவேதியன்சோழநாட்டிலிருந்துவந்தேனென்றான் அதுகேட்ட அவ்விருவரும் அந்தச்சோழநாட்டிலே என்ன புதுமையுண்டு அதைச்சொல்லுமென்ன அதற்குஅந்தச்சைவப்பிராமணன் புதுமையுண்டுகேளுங்கள் ஏழிசைமறைவலாளராகிச் சீகாழியிலே சிவபாதவிதையரென்றொருவருண்டு அவர் சீகாழிக்கடவுளைவேண்டிச் சமணராகிய இருளைப்போக்குஞ் சூரியன்போல எனக்கொருபிள்ளை அருளவேணுமென்று தியானித்துத் தவஞ்செய்தனர் அப்படித்தவஞ்செய்த சிவபாதவிதையரிடத்தில்சிவனருளாலே இந்தவுலகங்களை

ல்லாந் தெளிவுபெற இளஞ்சூரியன்போலும் ஒருபி
ள்ளைபிறந்தது அந்தப்பிள்ளைவளர்ந்து மூன்றுவரு
ஷமாகுங்காலத்தில் ஊழிகாலத்துக்கடலிலேமிதந்த
தோணிபுரத்துக்கடவுள் தேவியுடனே விடைமே
லெழுந்தருளிக் காட்சிகொடுத்தும் அந்தத்தேவிதா
னேதனதுதிருமுலைப்பாலுடனேஞானமுந்திரட்டிக்
கலந்து செம்பொன்மணிக்கிண்ணத்தையேந்திக்கொ
ண்டுவந்துகொடுக்க அந்தப்பாலன் வாங்கிக்குடித்து
அளவிறந்தவேதங்கள் ஆகமங்கள் இவற்றைச்சார்ந்த
கலைஞானங்களெல்லாம் ஓதாமலுணர்ந்துஞானமுந்
தோன்றலாயிற்று ஆதலால் நமதுபந்தத்தைப்போக்
குமவனாகிய ஞானநாயகன்ஞானத்தோடு சம்பந்தஞ்
செய்து ஞானசம்பந்தனாகிநாவிலேமெய்ஞ்ஞானவா
ணியும் குதிகொண்டுநிற்க அழகுதொடர்ந்த வேதங்
களையெல்லாம் தமிழாலேபாடத்தொடங்கி கரும்பி
லே சக்கையைப்போக்கி அதன்சாற்றைக்காய்ச்சின
கற்கண்டுபோல அளவில்லாத வேதங்களிலேசிறந்த
பொருள்களையெல்லாம் நன்றாகத் தெளிவுசெய்து
கொன்றைமாலையணிந்த கடவுள் தலங்களெல்லாம்
சென்றுசென்றுஎல்லாரும்விரும்பத்தக்கதென்மொ
ழியிலே சிவமணங்கமழ்ந்த தமிழ்மாலைதொடுத்துச்
சாத்தி பருத்தமுத்துமாலையணிந்த கொங்கைகளையு
டைய பார்வதிசமேதனுடைய திருவருளினாலே பசு
ம்பொன்னாலே தாளமும் முத்துப்பல்லக்கும் முத்
துக்காளமும் முத்துப்பந்தலும் ஆகிய இவைகளெ
ல்லாம் தக்கபடியேபெற்றும்பாலைநிலத்தை நெய்தநி
லமாகச்செய்து அலைகளாலே முத்துகளை வீசுகி
ன்ற நதிசூழ்ந்த திருவீழியிலே பொன்னாலானபடிக்
காசுபெற்றும் வேதங்களாலேபூசிக்கலானதிருமறை
க்காட்டுக்கோயிற் கதவை அடைக்கப்பாடியும் இன்
னும்சிவஸ்தலங்களெல்லாம்போய்ப்போய்ப் பதிகங்
கள்பாடியும்வருகின்ற அந்தத்திருஞானசம்பந்தர்இ
னிஉங்கள்நாட்டுக்கும் பதிகங்கள்பாடவருவரென்று
அந்தத் தெய்வப்பிராமணன் சொன்னவுடனே கற்ப
லர் கொடிபோன்ற மங்கையர்க்கரசியாரும் பாண்டி
யனுக்குக்கண்போன்றகுலச்சிறைநாயனாரும்இருளு
க்கொப்பான சமணராகிய பேய்களையோட்டி அன்
றே தங்கள் அரசன்மேனியிலே அழகாக விபூதிபூச
க்கண்டு பூதிசாதனத்திலே அடைவதான சிற்பரவீட்
டைக்கண்ட மகிழ்ச்சியிலே முழுகினவராய் தங்கள்
பெயரைக்கண்டெழுதி அந்தத் திருஞானசம்பந்தரு
க்குச்சொல்லுதற்காக அந்தப்பிராமணன் கையிலே
ஓலைவிண்ணப்பம் கொடுத்தனுப்பிவிட்டு அவ்விருவ
ரும் மீனாக்ஷிசுந்தரேசரை வணங்கிக்கொண்டுதங்கள்
வீட்டுக்குப்போயினார்கள். பின்பு அந்த வைதிகப்பி
ராமணன் விரைவிலேபோய்த் திருஞானசம்பந்தமூ
ர்த்திகளைக்கண்டு தலைகளெல்லாம் பறியுண்டுபுன்று
கத்திரிகின்ற வஞ்சகராகிய சமணருக்குடன்படாம
லிருக்கிற மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறைநாயனா
ரும் கொடுத்த ஓலைவிண்ணப்பத்தைக்காட்டி அதிலு
ள்ளசெய்தியைவாசித்தான் அதாவது வெங்குருவே
ந்தராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகளுடைய திரு
வடிகளைவணங்கி அடியேன் குலச்சிறைசொல்லிக்
கொள்ளும் விண்ணப்பம் தேவரீர் இங்கேயெழுந்த
ருளி சமணராகிய இருளை ஒதுக்கி எங்களரசனுக்கு
விபூதிகொடுத்து தமிழ்நாட்டையெல்லாம் பூதிசாத
னவழியே நிறுத்தி எங்களை ரக்ஷிக்கவேணுமென்றெ
ழுதியிருக்க அந்தப் பாசுரங்களைக்கேட்டு கவுணியர்
குலத்தலைவரான திருஞானசம்பந்தரெழுந்தருள அ
ப்போதங்கேகூடவிருக்கிற திருநாவுக்கரசர் ஆ இது
தகாது நீரோ மிகவுஞ்சிறியவர் அவர்களோ பழிபா
வங்களுக்கஞ்சாதவர்கள் நான் பலகாலமும் அவர்க
ளோடுபழகினவன்எனக்கு அவர்கள்செய்தவேதனை
களை அளந்துசொல்லிமுடியாதுஉமக்கு இப்போது
கிரகங்கள் பலப்படவில்லை நீர்போவதைவிடுகவென்
ன அதற்குத் திருஞானசம்பந்தர் எந்தையெம்பெரு
மானுடைய திருவருளைப்பெறாதவர்போல நீர் இப்
படிச்சொல்வதென்னகாரணம் அந்தச் சமணர்கள்
பண்ணினமகாவேதனையில்வெந்து பிழைத்தவர் நீர்
நாள்கோள் விலங்கு புள் அவுணர்பேய்பூதம் ஆகி
ய இவைகளெல்லாம் அம்மையோடப்பனான கடவு
ள் ஏவலின்படியே நடப்பவைகள் அந்தஅம்மையும்
அப்பனும் நம்முடைய மனமே கோயிலாகக்கொண்
டிருக்கிறதினாலே அவைகள் நமக்குயாதொருதீங்கு
ம் செய்யமாட்டாவென்றெழுந்தருளினார். பெரிய
முரசங்களொலிக்கவும் சங்கு காகளங்களூதவும் சா
மரங்கள் வீசவும் முத்துப்பந்தலின்கீழே முத்துப்ப
ல்லக்கின்மேற்கொண்டு சமணராகிய இருளைப்போ
க்குகின்ற சூரியன்போல வழிக்கொண்டு வழியிலுள்
ள சிவஸ்தலங்களெல்லாம்போய்ச்சேவித்துப் பதிக
ங்கள்பாடி இப்படியாகச்சோழநாடெல்லாங்கடந்து
பாண்டிநாட்டுக்குப்போய் கொடிய பாலைவனமும்மு
ல்லைவனமும் இந்திரவில்லை யானை கைநீட்டிவாங்கு
முயர்வுள்ள குறிஞ்சிநிலமும்கடந்து பாகத்திலேபா
ர்வதியையுடையகடவுள் மதுரைக்குப்புறம்பே போ
ய்ச்சேர்ந்து பரிசுத்தமாகிய விபூதிபூசிய அடியார்க
ள் கூட்டத்தினடுவே திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகள்
திருப்பாற்கடலிலேபிறந்து மேலெழுந்து விளங்குகி
ன்ற பூரணசந்திரன்போல முத்துப்பந்தலின் கீழே
முத்துப்பல்லக்கின்மே லெழுந்தருளிவர முன்னே
செல்கின்ற பரிசனங்களில் முத்துச்சின்னம் ஊதுகி
றவர்கள் சமணராகிய இருளோட உதையமான சூரி

யனென்னும்படிபரசமையசிங்கம்வந்தானென்று ஊதிக்கொண்டுவருகிறசத்தத்தைக்கேட்டு நின்றுண்டிரியும் வஞ்சகரானசமணர்கள்எதிரோவந்து நீங்கள்கொன்றறஞ்சொன்ன உங்கள் தெய்வத்தைக்கும்பிடவந்தால் இந்தவென்றிச்சின்னமேதுக்குஇப்படிப்பட்ட கெருவமேதுக்கு நீங்கள் யாரைச் செயித்தீர்கள் என்று பரமசிவனடியாரைத் தடுத்தார்கள் அப்[illegible]து அதிகமாகமதமொழுகச் செல்லுகின்ற மிகுந்தபலத்தையுடைய மதயானையானது தாமரைநூலாலேகட்டினால் அதற்குத்தடைபட்டுநிற்குமோ அப்படியாகவெற்றிகொள்ளவந்த மன்மதனையெரித்த கடவுள்குமாரர் அந்தக்கயவர்கள் தடையைவிலக்கிக்கொண்டு பெரியமணிமாடங்களையுடைய மதுரைக்குள்ளேபுகுந்துபரமசிவன்கோயிலுக்குள்ளேபோய் வெள்ளையானையினுடைய சாபத்தைத்தீர்த்த கிருபைக்கடலான சுவாமியைவணங்கி மூன்றுதரம் பிரகாரஞ்செய்து முகிழ்முலைப்பாலைச் செம்மணிக்கிண்ணத்திலேகொண்டுவந்து கொடுத்த அங்கயற்கண்மையையும் வணங்கிக்கொண்டு வேதச்செல்வரான திருஞானசம்பந்தர் மெய்யான ஆனந்தமயமானவெள்ளத்திலே முழுகிநின்று சுவாமி உம்மை வேதவழியாகநின்று வந்தித்தீடேறமாட்டாத புத்திகெட்டவஞ்சநெஞ்சரான சமணரை அவர்கள்மார்க்கமெல்லாங்கெடும்படி வாதுசெய்துவெல்ல" அடியேனுக்குத் திருவுள்ளஞ்செய்தருளவேணும்.(கூற்றைக்குறைபடவுதைத்தோய்)என்று குறித்துரைபதிகம்பாடிவேண்டிக்கொண்டு அருளைப்பெற்றுமீளும் அப்போது சம்பந்தரைக்கண்டு மூண்டவைம்பொறியும்வென்றவாகீசமுனிகளென்ன ஆண்டு உள்ளவரொருவர் முன்வந்துவேண்ட அவர் திருமடத்துக்கு அன்புபூண்டெழுகாதலோடும்போயருளினார் புகலிவேந்தரான திருஞானசம்பந்தர் அப்படி அந்தமடத்திலே எழுந்தருளி அன்றிராத்திரி திருவமுது செய்தருளியிருக்க அன்றுராத்திரியிலேசெய்யப்போகிற எண்ணவுங்கூடாத செய்கையையும் தங்கள் நல்லகுலத்தில் வந்துபிறந்த மங்கையர்க்கரசியார் மனவருத்தத்தையும் பார்க்கப்பயந்து சூரியன்போய்மேலைக்கடல்வெள்ளத்திலே முழுகினான் அப்படி பகற்காலம் போகவே மாறுபாடுகொண்ட அமணர்கள்செய்யும்வஞ்சனைக்கு உதவியாக வேற்றுமையின்றிக் கலந்துறவாகவந்தாற்போல அந்த அமணர்கள் நிறம்போலிருண்டிருக்கிற ராத்திரியில் அந்தஅமணர்தலையிலே மயிர்கள்பறியுண்டு அந்தமயிர்க்காலெல்லாம் கிளம்பின சிறுகொப்புளங்கள்போல எங்கும் நக்ஷத்திரங்கள்பூத்தன இப்படி இங்கே வைதிகத்தனி யிளஞ்சிறுமடங்கலான சம்பந்தர்வந்திருக்கிற செய்தியைத்தெரிந்துவெவ்வேறே மலைகளிலேதிரண்டிருக்கிற வஞ்சகரான எண்ணாயிரஞ்சமணமுனிகளெல்லாம் ஒருமித்துக்கூடி முத்தமிழ்விரகரானசம்பந்தர்மேலேவ ஒருவகைவேள்விசெய்து முழுப்பொய்யரான அமணர்கள் அந்த அக்கினியைக்கூப்பிட்டு நீபோய்எங்களுக்குப் பகைவரானவர்களிருக்குமிடத்தை அழித்து உண்டுவரக்கடவையென்றேவிவிட அதற்குமுன்ஒருகாலத்திலே தக்கன் யாகஞ்செய்த இடத்தில் கைஅறுபட்ட அக்கினிகலங்கிப்போகப்பயந்துபோகாமல் நின்றனக.

அப்போதந்தஈனரான அமணர்கள் வீட்டில் எரிகிற ஒரு கொள்ளிக்கட்டையை யெடுத்துக்கொண்டுபோய் ஞானபோனகரானசம்பந்தப்பெருமாள் எழுந்தருளியிருக்கிற மடத்திலே செருகினார்கள்அந்தக்கொள்ளி அவியாமல் பத்திக்கொண்டு வெந்துபுகைவதை அங்குத்தை திருத்தொண்டர்கள்கண்டுவந்துவானநாயகன் மைந்தரான சம்பந்தருக்கு விளைந்துசொல்ல உடனே சிட்டரான அறிவாற்சிறந்தசம்பந்தர் அங்குமூள்கின்ற நெருப்பைப்பார்த்து தென்றமிழ்க்கூடல் அட்டமூர்த்தியைத்தியானித்து அங்கே இருந்தபடியே அருமறைப்பதிகமொன்று துட்டர்பொய்யுரைமேற்கொண்டு தொன்முறை துறந்துவிட்ட பாண்டியனைப்போய்ப் பற்றிக்கொள்ளென்று பாடியருளி அந்த நெருப்பையே பாண்டியன் மேலேவியருளினார்அந்தக்கணப்பொழுதிலே அந்த நெருப்புவந்து பாண்டியனைச் சுரநோயாகிப் பற்றிக்கொண்டது அந்தப்பாண்டியன் அணிந்திருந்தஆபரணங்களெல்லாம்நீறாகவெந்து அவன்பூசின கலவைச்சந்தனமும் மாலையும்வெந்து கருகவும் விரித்துப்பரப்பினபாயலும் புலர்ந்து சருகாகவும்பாண்டியன் பதைபதைத்தான் அப்போது மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறைநாயனாரும்கண்டு தளர்ந்து நல்லவைத்தியர்களை அழைத்து யாதொருகுற்றமுமில்லாதபல அவிழ்தங்களுங்கொடுத்துப் பார்த்ததினாலும் அந்தவெஞ்சுரம்தணியாமல் அதிகமாகியதுகண்டு சவலையானவிரதங்களில் வருந்தி இகபரபோகத்தையும் அடையமாட்டாத புத்தியீனராகிய அமணரை அழைத்துக்காட்டி பார்க்கச்சொல்ல அவ்வமணர் தங்கள் தவபலத்தினாலும் பலவகை மருந்தினாலும் வெஞ்சுரம் தணிவுசெய்துபார்க்க அதுதணியாமல் அதிகரிக்கக்கண்டு என்னசெய்வோமென்று கவலைகொண்டிருக்கப் பொழுதும்விடிந்து வட்டவாழியொன்றுடைய தேர்ப்பரிதியானசூரியன்தன்குலத்துச்சோழராஜன் வேண்டினமருமகனாகிய கூன்பாண்டியனைப்பற்றிய வெஞ்சுரத்தைக்கேட்டு அவனை மறையவளைத்த திரைச்சிலையைக் கையாலேதொட்டு எடுத்து

மறைவுநீக்கிப் பார்க்கவந்தவன்போல சூரியன் கடல்முகட்டிலேதோன்றி விளங்கினன் அப்படி பகலானவுடனே பரிசுத்தமான சைவமாகியபயிரைவளர்க்கவேலிபோலமைந்த பாண்டிமாதேவியாரும் மந்திரியாரும் பாண்டியனைப்பார்த்து ஐயாமகாப்பிரபுவே இந்தவெஞ்சுரம்'யமனதுபாசத்தையும்சுடத்தக்கதாயிருக்கின்றது இதை சீகாழிக்கௌணியப்பிள்ளையாரான திருஞானசம்பந்தப்பெருமாள்வந்து பார்த்துத்தீர்த்தால தீரலாம் அல்லது வேறொருவகையாலும்தீர்க்கப்படாதென்ன அதற்கு பொய்ச்சமையரான அமணர்கொள்கையைவிடாத பாண்டியன் நீங்களிருவரும்சொன்ன அந்தச்சைவசமயத்தார் வந்து விபூதியிட்டுப் பார்க்கப்படுமோவென்ன அவ்விருவரும் சுவாமி நீரெந்தவிதத்திலேயானாலும் பிணிதீர்ந்து நன்மையாகவேண்டாவோ இந்தப் பிணிதீர்வதைவிடவேறே என்னவேண்டியிருக்கின்றது என்றுசொல்ல அதற்குப் பாண்டியன் சம்மதித்து அவரை சம்பந்தப்பெருமாளை இங்கேவர அழையுமென்ன குலச்சிறைநாயனாரான மந்திரித்தலைவர்பட்டணங்களெல்லாம் மகிழ்வாக அலங்கரித்து மழலையின்றமிழ்விரகரான சம்பந்தப்பெருமாள்எழுந்தருளியிருக்கிற திருமடத்துக்கு வந்து முன்ஒருநாள் வைதிகப்பிராமணன் சொல்லக்கேட் டுண்ட ஞானமிர்தத்தை இப்போதுகண்களாலே கண்டுண்டு கண்கள்பெற்றபயனைக்கொண்டு போய்வணங்க பூந்தராய்வேந்தரான சம்பந்தர் கெட்ட அமணர்நடக்கையைவென்று சென்றமனமுடையவரே எழுந்திருமென்றுசொல்லியருளி நன்று சுகமே இருந்தனீரேஎன்னபாண்டிமாதேவியையும்கேட்க அவ்விருவரும் எப்போதும்உம்முடைய திருவருளைப்பெறவிருக்கின்றஎங்களுக்குயாதொருகுறைவுமில்லையென்றுஉள்ளூறவுகொண்டு சுவாமி இனிஉம்முடையதிருவருளினாலே எங்களரசன் சுரம்தீரவேணும் அமணர்கூட்டம் மாளவேணும் ஆக இவ்விரண்டும் செய்தருளவேணுமென்று பாதத்திலேவிழுந்து வணங்கி எழுந்தருள்வீராகவென்றுவேண்ட அப்படிவேண்டுகின்ற அன்பரிருவருக்குமாக அப்படியேவருவோமென்று அனுக்கிரகித்து முத்துப்பல்லக்கின்மேல் சந்திரன்பாண்டியன் சுரந்தீர்க்கச்செல்வதுபோலச் சென்றருளிப் பாண்டியன் கோயிலுக்குப்போம்போது முன்னே மெய்வேதத்தை வாழச்செய்யவருகிறவரென்று வாசலெல்லாம் தூபதீபங்களும்நிறைநீர்க்குடமும் கொடிகளும் கந்தபொடிகளும்நெருங்கிப் பாண்டியன்காதுக்கின்பமாகமுத்துக்காளமூத அமணருக்குக்கோளரிபோல கோவிலுக்குள் எழுந்தருளி பாண்டியன் அருகிலிட்ட செம்பொன்மணியாசனத்தில் எழுந்தருளியாக பாண்டியன் கண்டுதெளிந்து செந்தாமரை மலர்போல முகமலர்ந்து சுவாமி பாவியேனுடைய சுரநோயைத்தீர்த்தருளி என்னையும்பணிகொண்டருளவேண்டுமென்று வேண்ட சிரபுரக்கோனாகிய சம்பந்தப்பெருமாள்முன்னே அந்தசுரநோய்வருவதற்குக்காரணமான அமணர்கேட்டு மனம்புழுங்கி ஓய்பாண்டியமஹாராஜனே கலைஞானங்களெல்லாங்கற்று வல்ல உம்முடையவலப்புறத்துவெம்மையை இங்கே இப்போதுவந்தவர் தீர்ப்பாராக நாங்கள் இடப்புறத்துநோயை முன்னே தீர்க்கிறோமென்றுபாண்டியனைச்சம்மதப்படுத்தி அமணர்தங்கள் அசோகின்கீழ் அருகக்கடவுளைநினைத்து கையிலிருக்கிற மயில்வால்களாலே தடவித்தடுத்துக் கண்ணீர்சிந்தி அழுதும் அந்த இடப்புறத்துவெம்மை நெய்வார்த்த நெருப்புப்போற்கொதித்து அதிகரித்துத்தணியாதிருக்க அமணர்மானங்கெட்டு கெருவங்குலைந்து பேசாதிருக்க சம்பந்தப்பெருமாள் தமதுவிபூதிப்பையில் விபூதியைஅள்ளி கையில்வைத்துக்கொண்டு அந்தச்சுரநோய்திரும்படி எண்ணினர் அப்போது மாயைசெய்தழியும் அமணர் இதுமாயநீறு தகாது என்று தடுத்தார்கள் அதற்குஎங்கள்கடவுள் கோயில்திருமடைப்பள்ளி சாம்பலை அள்ளிக்கொண்டுவாருங்கள் என்று அருமறைக்கௌணியர்சொல்ல பாண்டியன் ஏவலாளர்கேட்டு கோயிலுக்குப்போய் அள்ளிக்கொண்டுவந்தார்கள் அதை பாண்டியன் சுரந்தீர்க்க வந்தருளிய கௌணியர் தமதுகையில்வாங்கி மருந்து மந்திரம் வேதப்பொருள் இன்பவீடு போகம் பொருள்முதலான எல்லாம் திருவாலவாயான்திருநீறேயென்று திருப்பதிகம்பாடி பாண்டியனுடைய உடம்பிலே கோயிற்சாம்பலைப்பூசித்தடவினர் அப்படித்தடவினஉடனே வலப்புறத்தில்வெம்மை அமணர்கள் வெம்மைபோல அகன்றுபோயிற்று பாண்டியனுக்குவலப்புறம் வாசங்கலந்தகுளிர்ந்த பனிநீர்விட்டுக்குழைத்த சந்தனம்பூசின தண்மைபோலிருந்தது அப்படி ஒருபுறம்குளிர்ந்த பாண்டியனுக்கு இழிதொழிலையுடைய அமணர்கைதொட்ட இடப்புறம்கொதிக்கிறதும் கௌணியர்கைதொட்ட வலப்புறம்குளுந்திருக்கிறதும் தீவினை நல்வினைப்பயன்போலாகபாண்டியன் சுவாமி வலப்புறங்குளுந்தது இடப்புறம்கொதிக்கின்றது இனிஎன்னாலே பொறுத்துமுடியாது ஆனாலும் இந்தஅமணர்குற்றத்தைவிட்டு என்னை ஈடேற்ற வேண்டியருளினல் இந்தஇடப்புறத்துநோயையையும் தேவரீரே தீர்த்தருளவேணுமென்று பாண்டியன்மிகவும் வேண்ட அதற்குசிரபுரம் சம்பந்தப்பிள்ளையார் அவன் இடப்புறத்தையும் முன்போலவே விபூதியள்ளித்தடவுமுன்னே பாண்

டியனுக்கு முன்னுள்ளகூனுந்தீர்ந்து இப்போதுவந் தசுரமுந்தீர்ந்து பாண்டியன் சூரியன்போல்விளங்கி னன் அதனாலே அன்றுமுதல் சௌந்தரியபாண்டி யனென்று பெயர்கொண்டு சம்பந்தப்பிள்ளையார் க டாக்ஷத்தாலும் தொட்டதினாலும் அவர்தெளித்த வாக்கைக்கேட்டதினாலும் பாண்டியன்சம்பந்தப்பிள் ளையார்பொன்னடியைவணங்கி பஞ்சாட்சரோபதே சம்பெற்று அமணர்நெறியைவிட்டு பழையவேதநெ றியைக்கொண்டு தூயனானன்.

பாண்டியன்சுரந்தீர்த்தபடலம் - முற்றுப்பெற்றது.

அறுபத்துமூன்றாவது

சமணரைக்கழுவேற்றியபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பஞ்சவனடைந்தநோயைப்பாலறுவாயர்தீர்த்து, நஞ்சணிகண்டனீறுநல்கியவண்ணஞ்சொன்னே
மஞ்சலராகிப்பின்னும்வாதுசெய்தடங்கத்தோற்ற, வஞ்சரைக்கழுவேறிட்டவண்ணமுஞ்சிறிதுசொல்வாம்.

கலிநிலைத்துறை.

ஆதியாலயத்தலைகொண்டாழிசூழ்காழிச், சோதிவேதியர்பாண்டியன்சுரந்தணித்துடலிற்
பேதியாதகூனிமிர்த்தலாற்பிறங்குகற்பாதிப், பூதியாவினுஞ்சிறந்ததவ்வட்டில்வாய்ப்பூதி.

பின்பு பாண்டிமாதேவியான மங்கையர்க்கர சியாரும் மந்திரிகளிலேசிறந்த குலச்சிறைநாயனா ரும் சீகாழிச்சம்பந்தப்பெருமாள்காலிலே விழுந்து சேவித்து எங்கள் அரசனுடைய சுரநோயும்கூனும் பாசவல்வினையுந்தீர்த்த நீயிர்தாமே இன்னமும்அடி யேங்கள் வேண்டுகின்ற குறைதீர்க்கவேணும் அதா வது இந்தகன்னிநாடுமுழுதும் கறுத்தஅமணராகிய காடுமூடிபட்டுக்கிடக்கின்றன ஆகலான்இந்தஅமண இருளை இப்போதே போக்கியருளவேண்டுகின்றோ மென்று வேண்டுதல்செய்ய அதற்குச்சம்பந்தப்பெ ருமாள் திருவாலவாய்க்கடவுள் திருவுள்ளத்தைத் தெரிந்துகொண்டுவருகிறேனென்று அவ்விருவரும் கூடவரவே கோயிலுக்குப்போய் பொன்னிறத்தாம ரைபூத்தகுளத்திலே ஸ்நானஞ்செய்துகொண்டு அங் கயற்கண்ணிபாகமாக மான்மழுவேந்திய திருக்கைக ளையுடைய நாதனைவணங்கிநின்று சுவாமி உடம்பை வெறுத்து நாள்களெல்லாம்வஞ்சனையே அதிகமாக த்தவஞ்செய்கின்றபேயராய் இம்மைமறுமைப்பயனை விட்டு நீர்சொன்ன வேதவேள்விகளை நிந்திக்கின்ற கொடியசமணரைத் தெண்டித்தருளவேணுமென்று வேண்டினர் அப்போது முன்னே யானையெய்தகட வுள் ஆகாசவாக்காக என்னடியார்களாகிய உங்களு க்குவேண்டுவதே எனக்கும் வேண்டுவது இப்படிஎ னக்குச் சம்மதமானதினாலே நீங்களேவெல்வீர்கள் அவ்வமணர்தோற்பார்கள் அதற்கு இப்போதுநாம் சொல்லுகிறபடியே நீங்கள் பாண்டியன்சபைக்குப் போய் அவ்வமணரோடுவாதுசெய்தால் அவர்களே தோற்றுப்போய்க் கழுவிலேறிச்சாவார்கள்இதற்கெ வ்வளவும் அஞ்சவேண்டாமென்றுசொல்ல சம்பந் தர்கேட்டுவணங்கிப்பின்பு தமது திருமடத்துக்கெழு ந்தருளினர் மற்றைஇருவரும் திரும்பிதங்கள் இடத் துக்குப்போனார்கள் அப்படிஅன்றைப்பொழுதுபோ க மறுநாள் பாண்டிமாதேவியும் மந்திரித்தலைவரு ம் சம்பந்தப்பிள்ளையார் மடத்துக்குப்போய் அந்தச் சமணரைவெல்லுதற்கு உபாயம் எப்படியென்றுஆ லோசித்துக்கொண்டு சம்பந்தப்பிள்ளையாருடனே மூவருமாக தங்கள்பாண்டியன் சமூகத்துக்குப்போ ய் ஓய்பாண்டியமகாராஜனே இங்கேயெங்கும் அம ணர்கூட்டமே அதிகமாய் நெருங்கியிருக்கிறதினாலே அவ்வமணரைவேரோடே களைந்தாலல்லவோ எங் குமுன்போலவே சைவப்பயிர் தலையெடுக்குமென் றுசொல்ல அதுகேட்டுப்பாண்டியனும் அப்படியே செய்யத்தக்கதென்று ஆக்கியாபிக்க மூவரும்நாடெ ல்லாம் மெய்வழியேசென்று ஈடேறுங்காலம் வந்த தென்று பாம்பலங்காரப்பரன்புகழையே எங்கும்ப் ரப்பவேண்டி மகிழ்ந்திருந்தார்கள் அந்தக்காலத்தி ல் அந்தஅமணரை அவர்கள்பெண்டுகளும் பிள்ளை களும் சீடர்களும்கூடிக் கண்களிலேநெருப்புப்பொ றிசிந்தப்பார்த்து நீங்கள் இவ்வளவுகாலமாகத் தவ வலியுள்ளவர்களென்னப் பெயர்கொண்டு இப்போ து பாண்டியனுக்குவந்த சுரநோயைத்தீர்க்கமாட்டா மல் ஒருசைவனாகிய சிறுபிள்ளை தீர்க்கும்படியாய்ந

ம்முடைய பகவன்பெருமைக்கு இழிவுண்டாக்கினீர்கள் இப்போது பாண்டியன்சாம்பல்பூசுகின்ற கடவுளாகிய பாம்பலங்காரனே பகவானென்றுநம்பி உங்கள் விரதமார்க்கங்களெல்லாம் பழிப்பாக இகழ்ந்துவிட்டான் இனி உங்களுக்கு நிலையேதிருக்கின்றதென்று வெறுத்து முதுகுகாட்டிநிற்க அமணர்களெல்லாம் இனியென்னசெய்யலாம் அவனுடன்வாதுசெய்துபார்ப்போமென்று கூடியெழுந்திருக்க அத்தனைபேர்களையும் அவனவன்பெண்டுகள்வந்து முன்னேநின்றுதடுத்து நீங்களொருவரும் போகவேண்டா உங்களுக்கிது நல்லகாலமாகவில்லை நாங்கள்கண்டகனவு வருந்தித் துன்பக்கடலில்முழுகுவதாயிற்று அதாவது நம்முடைய கோயில்கள் வீடுகளெல்லாம் சடைமுடிகளும் தருப்பைபிடித்தகைகளும் சாம்பல்பூசின உடம்பும் கையிலே சூலாயுதங்களும் புலித்தோலாடையுமாகச் சிற்சிலர்கள்வந்து உலாவவுங்கண்டோம் கலியாணமில்லாமல் துறந்தவர்களும் கணவனிருக்கும்போதே துறந்தவர்களும் புருடனிறந்தபின்பு துறந்தவர்களும் ஆக மூவகையான தவப்பெண்கள் பள்ளிகளெல்லாம் ஒருசிறிய கொம்பானைவந்து இடித்து அழிக்கவுங்கண்டோம்மொட்டைத்தலையராகவும் குண்டிகைவைத்த உறிதூக்குகின்ற கையராகவும் கோவணங்கட்டிக் காய்கிறதடியைச் சாத்திக்கொண்ட பிடரியையுடையராகவும் அந்தச் சடைமுடிச் சிவன்பெயரை நாவில் உச்சரித்துக்கொண்டு எங்கும் உலாவவுங்கண்டோம் இன்னம் கொதிக்கும்படியான கோபங்கொண்டதாகி ஒருயானைக்கன்றுவந்து நம்முடைய குருக்கண்மார்களைத்துரத்திவிட்டு பூ இலைகளுதிரவும் கிளைகள்முறியவும் அசோகமரத்தை வேரோடே பெயர்த்துத்தள்ளவும் கண்டோம் அப்படி அவர்கள்கொண்ட மூவிலைச்சூலத்திலுங்கூரிய கழுவிலே நீங்கள் எல்லாரும் ஏறவும் நாங்கள்கண்டுவருந்தி மார்புகள்சிவக்கக் கைகளாலடித்துக்கொண்டு கூந்தல்கள் அவிழ்ந்துவிரியும்படி அழவுங்கண்டோம் ஆனால் ஒருவராலும்வெல்லப்படாத உங்களுடைய இந்திரசாலமோகமுதலான வித்தைகள் இந்தச்சமையத்தி லுங்களுக்கெவ்வளவு முதவியாகவில்லை ஆனல் அந்தவித்தைகள் கள்ளராலே பறியுண்டுபோயினவோ நெருப்பிலே வெந்துபோயினவோ வெள்ளங்கொண்டு போயினவோ புதையலிலே கிடக்கின்றனவோ முன்னே வேள்வியில் நெருப்பைவளர்த்து யானை பாம்பு பசு இவைகளை ஏவி நம்முடைய பெரியோர்கள் பட்டபாடு தெரிந்திலீர் இப்போது இந்தப்பாண்டியனுக்குவந்தசுரநோயைத்தீர்க்கமாட்டாத நீங்கள் இனி அங்கேபோய்என்ன செய்து வெல்லுவீர்கள் அதையும் ஆலோசித்துக்கொண்டு நின்று போகாமலிருங்களென்று சொன்னார்கள் அதற்குத் தருமத்தைக்கெடுத்த பாபிகளான அமணர் வலிந்துசெல்ல அவரவர் பெண்டுகள் கையைப்பற்றி யிழுத்துத்தடுத்தாலும் பெண்டுவழிச்செல்லுதல் குற்றமென்று தீவினைவழிச்செல்லுகின்ற அமணர்கள் அந்தப் பெண்டுகளுக்குத் தெரியாமல் போகத்தொடங்கினார்கள். அப்படி ஆயுள்முடிந்த அமணர்கள் போகும்போது பெரியபெண்டுகள் எங்கள்பேச்சைக்கேளாமல் போகிற நீங்கள் துன்பப்பட்டு வருந்தக்கடவீர்கள் என்று சபித்தார்கள் அதற்கும் அஞ்சாமல் பட்சிகள் முதலிய அவசகுனங்கள் போகவேண்டாவென்று தடைசெய்தாலும் துணிந்துபோகின்றவர்கள் பெரியகெண்டைகள் உலாவ தேனைக்கவிழ்த்து தாமரைமுதலியன மலர்கின்ற அகழ்சூழ்ந்த மதுரைக்குவெளியே ஒருபுறத்திலே எல்லாச்சமணர்களும் கூடி நாணமும் பயமுங்கொண்டு ஆலோசனை எது செய்யலாமென்று துணிந்து இனிப் பாண்டியனைப்போய்க்கண்டு இப்படியென்று தெரிவித்து அவன் சம்மதியேல் வந்திருக்கிற வேறுபுறச்சமயத்தானை வாதினாலே வெல்லுவோமென்று ஒருமித்து மதுரைக்குள்ளே புகுந்து பாண்டியன்சபைக்கு வரும்போது உதையகாலத்தில் கவுணியர்குலப் பெருமாளான சம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவாலவாய்க்கடவுள் சேவடிகளைவணங்கித் தமது திருமடத்துக்குச்செல்ல வந்த அமணர்கள் வழியிலேகண்டு சூரியனை இருள்வளைந்தாற்போல் வளைந்துதடுத்துப் பின்னேவர சம்பந்தப்பிள்ளையார் தடையுண்டு மடத்திற்குப்போகாமல் பாண்டியன் சபைக்குவந்து அங்கு நியமித்திருக்கிற சிங்காசனத்தின்மேலேறி இளஞ்சூரியன்போலெழுந்தருளியிருக்க பறித்த சித்தலைப்புலையர்களான அமணர்கள் பொருமற்பதைத்து நோக்கி நீயோ இன்னமு மழலைச்சொல் திருந்தாத சிறுபிள்ளை கண்மணி ஒன்றுதானே இருவிழிகளிலும் சுழல்வதான காக்கையிருக்க பனங்கனி உதிர்ந்தாற்போல நீ கற்றுவந்தமந்திரபலத்தாலே பாண்டியனைப்பற்றினசுரந் தீர்த்தோமென்று கெறுவங்கொள்ளலாகுமா நந்து நாகு நீர்வண்டு இவைகள் சென்றவழியும் ஓரெழுத்துவடிவாக அமைந்தாலும் அமையும் அப்படியாக உன்கையாலே சிந்தினசாம்பலும் சிறுசொல்லுமே மருந்தும் மந்திரமுமாகப் பாண்டியன்சுரம் தணியக்கண்டாய் ஆகையாலே உங்கள் மந்திரத்தையு மோரோட்டிலெழுதி எங்கள்மந்திரத்தையு மோரோட்டிலெழுதி இரண்டேட்டையும் நெருப்பிலிடுவோம் வெந்ததுதோற்றதாய் வேவாத ஏடு வென்றதாகக்கொள்ளுவோம் ஆனால் இது சிவன்கோயில்சார்ந்த இடங்களிலே செய்

யக்கூடாது செய்தால் அந்தச்சிவன் உங்களுக்குச் சார்வாய் எங்களுக்கு விக்கினஞ்செய்கிறான் ஆகையாலே வேறே பொதுவான ஒரு இடத்திலிருந்து வாதஞ்செய்வோம் வாவென்று எந்தவேளையும் பேரிகைகள் ஒலிக்கின்ற மதுரைக்கு வெளியேபோய் வேப்பமாலையணிந்த பாண்டியனுக்குமுன்னே நெருப்பைவளர்த்து அதிலிடுகிற ஏடு வேவாதிருக்கிறதும் வேவுகின்றதும் காண்போமென்று எழுந்து அமணர்களே மதுரைக்குவெளியே ஒருபுறத்தில்வந்து கிழ்த்திசையிலே சிவந்தநெருப்புக்குழி ஒன்று தோண்டி மரங்களை வெட்டிப்போட்டு அதிகமாக நெருப்பைமூட்டிவிட்டு தங்கள் பெண்டுகள்வயிற்றிலு நெருப்புமூளச்செய்த ஞானப்பாலுண்ட சம்பந்தப்பிள்ளையாரை ஏன் இங்குவராதிருக்கிறனென்றிகழ்ந்து அந்த வஞ்ச அமணர்கள் நெருப்பைக்கட்டிக்கொண்டிருக்க அப்போது பதினாறுயிரந் திருக்கூட்டத்துடனேயெழுந்து சம்பந்தப்பிள்ளையாரும் பாண்டியனும் பாண்டிமாதேவியும் மந்திரித்தலைவரும் அவர்கள் நெருப்புவளர்த்துக்கொண்டிருக்கிற இடத்துக்குவந்து சபைகூடியிருந்தார்கள் அங்கேமனங்கனிந்து முலைசுரந்து பாலொழுகுகின்றபோது குடிக்கின்றகன்று குடியாமல் துள்ளிக்கொண்டோடினால் அக்கன்றைத்தொடர்ந்து பின்னேவருகிற பசுவைப்போல வெள்ளியம்பலத்துளாடும் வேதகீதான்கடவுள் தேவியுடனே தம்பிள்ளைபோன வழியே தொடர்ந்துவந்திருந்தனர் அப்போது எண்ணாயிரஞ்சமணரும் வெவ்வேறே தாங்கள் முயன்றுகற்ற மந்திரங்களை ஓலையிலே தனித்தனி யெழுதிக்கொண்டுபோய் எல்லாரும் ஆகாயத்தை அளாவக்கொதித்து நிமிர்ந்து எரிகிறநெருப்பிலிட்டார்கள் அப்படி அவர்கள் நெருப்பிலிட்ட ஏடுகளெல்லாம் அந்தக்ஷணத்திலே கரும்பிலேகாய்ந்த கொழுந்தடைபோலத் தீந்து சாம்பலாய்ப்போனவற்றைக்கண்டு நீசரான அமணர்கள் மனங்கிடந்துகொதிக்க கண்டவர்களெல்லாம் சிரிக்கத்தொடங்கினர்கள் அந்தவேளையில் விரிந்த வேதநாவரான சம்பந்தப்பிள்ளையார் தாம் பாடின மெய்யானவேதப்பொருளை எழுதினபுத்தகத்தை அவிழ்த்து வகிர்ந்துபார்க்கும்போது தமக்கு ஞானப்பால்கொடுத்த அம்மைபெயரொழுதின ஏடகப்பட*அந்த ஏட்டையெடுத்து எரிகிற நெருப்பிலிட்டருளினர் அப்படிஇட்டபோது வேதப்பொருளை வெளியிட்ட நூலெழுதின ஏடு அனந்தங்காலம் நீரிலே ஊறிக்கிடந்த ஏடுபோலப் பச்சென்று பசந்து தோன்ற பாண்டியனு மாதேவியாரு மந்திரியாரு மற்றுமுள்ளவர்களுங்கண்டு பிராமணகுலோத்தமரான சம்பந்தப்பிள்ளையாரைக் கொண்டாடிப்புகழ்ந்து பேரின்பக்கடலிலே மூழுகினர்கள் அப்போது கொடுமையால்வெந்த சிந்தையையுடைய அமணர்கள் வாதுசெய்துவெல்ல வேறே பொதுவிடந்தேடி ஒப்புக்கொண்ட பொதுவிடம் அன்றுமுதல் ஞானசம்பந்தர் அமணரைவென்ற இடமாகையாலே இன்றும் அந்த இடம் ஞானசம்பந்தரென்றே பெயர்பெற்றுவிளங்குகின்றது அப்படிவேவாமல் பச்சென்று தோன்றின ஏட்டையெடுத்துப் புத்தகத்தோடுசேர்த்துக் கட்டிக்கொண்டு பின்பு சம்பந்தப்பிள்ளையார் பாண்டியனைப்பார்க்க அவ்வேளையிலே தீவினையையும் பாவையுமுடுத்தின அமணர்கள் தாங்கள்சொன்னபடி சபதமுடிக்கவேண்டியிருக்கவும் பாண்டியன் சபையாரெல்லாம் நகைக்கும்படிக்கத்திச் சம்பந்தப்பிள்ளையாரைநோக்கி ஏட நாங்களெழுதியிட்டபச்சையேடுகளெல்லாம் வெந்துபோக நீயெழுதியிட்டவேடு வேவாதிருப்பது நீ அக்கினியை எரிக்கவொட்டாமல் கட்டிக்கொண்டதனாலல்லவோ அதுநிற்க உன் ஏட்டையும் எங்களேட்டையும் இன்னம்பொங்கிப்பெருகிவருகிற இந்தவையையாற்றிலே போகடுவோம் போகட்டால் நீர்வழியேசெல்லுமேடு தோற்றதாக நீரினெதிரேசெல்லுமேடு வென்றதாகுக என்று பெருமைகொண்டுபேசிவென்றபேர்க்குத் தோற்றபேர் ஏவலடிமையாகிறதே சபதமென்று சமணர்கள்சொல்ல அப்படிச்சொல்லிக்கொண்டுமேலைபோனிற்கிற அவர்களைநோக்கி மன்றுளாடும் அடிகள் மைந்தரான சம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவாய்மலர்ந்து இங்கே ஏவலடியார் பதினாறுயிரம்பேர்களுண்டு வேறே வேண்டியதில்லை சிவநிந்தைபண்ணின பாபிகளான உங்களுக்கு அடிமைகளென்று கொள்ளுந்தண்டம்போதுமோ போதாது இன்னமும் கொன்றைமதிமுடியாரருளாலே உங்களை யாம் வெல்லுவேமானால் மூவிலைவேல்வடிவாள் நிறைத்தகழுமுனையிலிடுவோ மதுவே வழக்கென்றுசொல்ல கேட்ட அமணர்கள் அவர்கள் விதிவலியினாலே கழுவேறச்சம்மதித்து நிற்க உடனே குலச்சிறைநாயனரான மந்திரித்தலைவர் தச்சர்களைக்கூட்டி வயிரங்கொண்டு நீண்ட ஆலமரங்களிலே சூலவடிவாகக் கழுமுள்கள்செய்து தனித்தனி ஊன்றி அந்த எண்ணாயிரம்பேருக்கும் வரிசையாக எண்ணாயிரம் கழுமரங்களைக்கொண்டுவந்து பாண்டியனுக்குமுன்னேபரப்ப அப்போது தெளிவில்லாத சமணர்களைப்பார்த்துச் சம்பந்தப்பிள்ளையார் ஓய்சமணர்களே இனிநான் சொல்வதைக்கேளுங்கள் என்னவென்றால் நீங்கள் விபூதி உருத்திராக்ஷங்களை அணிந்துகொண்டு கடவுளுடைய பஞ்சாக்ஷரோபதேசம்பெற்று உங்கள்பாசந்தீர்ந்தீடேறுங்களென்று நீதிநூலின்படி எண்ணிச்சொ

ல்ல அதற்கு சமணர்கள் நெருப்புப்போலே கொதித்து நீ முன்னே நெருப்பிலே வென்றேமே இனி நீரிலேஎப்படிமுடியுமோவென்றெண்ணி நயஞ்சொல்லிப் பயங்காட்டி எங்களை இணக்கி உடன்பாடாக நினைந்தாயேயல்லது வாதுசெய்துவெல்ல நினைத்தவனல்லை நீயோ எலும்புபூண்டவ னடிக்கீழடைந்த புத்தியில்லாதவன் உன்சொல்லுக்கு நாங்கள் உடன்படுவோமோ பேர்வென்றுமறுத்து உடனே குரங்குகள் சஞ்சரிக்கின்ற ஆலமரங்களைப்பிடுங்கிக் கரையாகவொதுங்க வொதுக்கி கமுகமரங்களைமுறித்து வேரைக்கிழித்து மலைகளைப்பறித்துப் பக்கங்களிலே பரப்பி ஆகாயத்தைத்துழாவி விரைந்துவருகின்ற வையையாற்றுநீரை முன்போலவேமந்திரத்தினலே அதன்வேகத்தையடக்கி தங்கள்மந்திரத்தை ஏட்டிலெழுதி நாணமல் விட்டார்கள் அதற்காக குளங்கள்சூழ்ந்த வேணுபுரத்துப்பிள்ளையார் எல்லாருந்தெளியும்படி வேதமே மெய்யாகி அந்தவேதங்கள் துணிந்து சொல்லுகிறபொருள் சந்திரசேகரக்கடவுளென்பதும் மெய்யானல் இந்த ஏடு நீரினெதிரே செல்லக்கடவதென்று முறையே பதிகமெடுத்தெழுதிவிட்டார் அங்கே முழங்கிவருகிற நீரிலே அப்படிக் கவுணியர்குலப்பெருமாள்விட்ட ஏடானது மதுரேசரருளாலே கயிறுகட்டியிழுக்க அந்தவையையாற்றினெதிரேறிச்செல்ல சமணர்க ளெண்ணாயிரவரும்விட்ட ஏடுகள் அழிவைச்செய்கின்ற ஐம்பொறி போனவழியே செல்லுமனம்போல அந்த ஆறுபோனவழியேபோயின இப்பால் சிங்கம்போலுஞ் சம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுதிவிட்ட ஏடு ஆற்றுக்கெதிரே செல்லுதலைக்கண்டு தேவர்கள் பூமழைபொழிந்தார்கள் முனிவர்கள் வஸ்திரங்களை வீசியெறிந்து கொண்டாடினர்கள் சிவனடியார்கள் ஆனந்தக்கண்ணீர் வெள்ளத்திலே முழுகினர்கள் வெங்கண்ணரான சமணர்கள் நடுங்கி வெயர்வைக்கடலி லழுந்தினர்கள் இன்னம் வெந்துபோமென்றெண்ணமல் வெல்வோமென்றுசபதஞ்செய்து நாமே எழுதியிட்ட ஏடுகள் வெந்துபோகக்கண்டும் ஆற்றுக்கெதிரே ஏடுகள்செல்லவெல்லுவோமென்று இட்ட ஏடுகள் கடல்போய்ச்சேர்ந்தன என்று தங்கள்மானமே தங்களைச்சுட தலைநிமிர்ந்துநின்றுலும் நாணத்துடனேயே நின்றார்கள் அப்போது மலையே வில்லாகக்கொண்டு திரிபுரத்தை வென்ற கடவுளே எல்லாத் தெய்வங்களுக்கும் விரும்பத்தக்க போகமும் வீடும் தருதற்குத்தக்க மேம்பாடுள்ளகடவுளென்று நான்குகொம்புகொண்ட வெள்ளையானைமேலேறுகின்ற இந்திரன்முடிதகர்த்த பாண்டியர் குலத்தரசன் காண குருபதேசம்போல நெருப்பும்நீரும் தெளியச்செய்தன பொய்யில்லாத வேதநெறி செல்லாத அமணருக்கும் புத்தருக்கும் இன்னம் வேதசாஸ்திரங்கள் தெரிந்தும் சிவனே பரம்பொருளென்று தெரியாமல் கையில்விளக்கிருந்தும் கிணற்றில்விழுகின்றவர்போன்ற அறிவினர்களுக்கும் நெருப்பு நீருமல்லவோ சாக்ஷியாய் விளங்கச்செய்தன வென்றுகொண்டு மதுரைபாண்டியனும் மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறைநாயனுரும் அடியார்கூட்டங்களும் சீகாழிச் சம்பந்தப்பிள்ளையாரைவணங்கித் துதித்து சொல்லிமுடியாத பேரானந்தக்கடலிலே முழுகி அதிசயித்தார்கள் பின்பு நன்றிதெரியாத சமணர்கள் மானமழிந்து வெட்கங்கெட்டு மலைபோலுந் தோணிபுரத்துச் சம்பந்தப்பிள்ளையாரை முன்னேநின்று இன்று நாங்கள் உமக்குத்தோற்றேம் நீரே வென்றீரென்றுசொல்ல கேட்ட சம்பந்தப்பிள்ளையார் அவர்கள் பிழைக்கும் வழியைக்கண்டு இன்னம் உங்களுக்குத்தருமவழியாகவே சொல்லுகின்றேம் நீங்களேன் வீணே யிறந்துபோகிறீர்கள் எல்லாருக்கும் தாய்போற் சிறந்த எங்களுக்கு அடிமையாய்ப் பிழையுங்கள் என்றுசொல்ல அதற்குச்சமணர்கள் ஏட சிறுபிள்ளாய் நீ ஏன் தகாத மொழி சொல்லுகிறுயென்று மானங்கொண்டு தாங்களே கழுக்களிலேறத்துணிந்து கோபத்தினலு மானத்தினலும்போய்க் கழுமரங்களிலேறி யிருந்தார்கள் அப்படிப்பேரேறாத சமணர்களையெல்லாம் சைவாசாரத்தைக்கொண்டவர்கள் ஒவ்வொருத்தராகப் பிடித்துப்பிடித்து அந்த முத்தலைக் கழுமரங்களிலே ஏற்றியிருத்திக்கொன்றார்கள் பின்பு அந்தச்சமணர்களுக்குப் பாரம்பரியமாக அடியார்களானவர்கள் சாவப்பயந்து மனங்குலைந்து விபூதி பூசிக்கொண்டார்கள் அந்தவிபூதிகிடையாமல் சிலர் பசுவின்கோமயத்தை யெடுத்திட்டுக்கொண்டார்கள் அதுவும் கிடையாதே சிலர் பசுவின்கன்றைத் தோள்மேலே தூக்கிப்போட்டுக்கொண்டார்கள் விபூதி-கோமயம்-பசுவின்கன்று இந்தமூன்றுங்கிடையாத சிலர் விபூதிபூசினநெற்றியுடனேநெற்றியைமோதிப்பூசிக்கொள்ளக்கோமயத்திலுமப்படியேமோதியிட்டுக்கொண்டும் இப்படியாகத் தங்கள்பாசங்களைவென்று பிழைக்க எண்ணினவர்களைக் கொல்லாமல் விட்டுவிட, கழுவிலேறி யிறந்தவர்களையெல்லாம் பருந்து-காகம்-கழுகு-நாய்-நரிகள் முதலான வெல்லாந்தொடர்ந்து கௌவிப் பிடித்திழுத்துத் தின்னக் கழுவிலே கிடந்தார்கள் அப்போது பாண்டியன் சம்பந்தப்பிள்ளையாரை வணங்கித் துதித்துக்கொண்டு சுவாமி இப்போது நீர் இட்ட ஏடு எல்லாருங்காண ஆற்றுக்கெதிரே சென்றதே அது எங்கேயென்றான் அதற்குச் சம்பந்தப்பிள்ளையார் பாண்டியனே பார்ப்பாயாக இ

ப்போதே நாம் மதுரை வெள்ளியம்பலவாணரருளாலே வருவிக்கிறோமென்று வாதுவென்ற சம்பந்தர் ஆற்றங்கரைமேலே மேற்றிசையைநோக்கிச் சென்றார் அப்படிச்செல்லுகின்ற சம்பந்தர்காண இட்டஏடு காதவழிசென்று அப்புறம் காணமல்மறையவே ஆச்சரியப்பட்டு அங்கே கும்புகூடிக் கொல்லைகளிலே மாடுகள்மேய்த்துநிற்கிற சிலரைக்கண்டு நீங்கள் இந்த எல்லைக்குள்ளே ஏதேனும் விசேடமுண்டானல் சொல்லுங்களென்று கேட்க அந்த இடைப்பிள்ளைகள் நாங்கள் ஒன்றுங் கண்டிலோமென்ன சம்பந்தப்பிள்ளையார் எப்படியானாலும் இங்கே விசேடமுண்டாயிருக்கவேணுமென்று சமணராகிய பகைவரோடு வாதுசெய்ய விடையருளின விடைக்கொடிக்கடவுளை வேதவாக்காலே பாடியருளினர் அப்போதந்தப்பாட்டுமேல் கருணைகொண்டவராய் அங்கே சயம்புலிங்கமாக பருத்த அரையையுடைய வில்வவனத்திலே எதிரேகண்டு வணங்கித்துதித்து சண்பைநாட்டுச்சம்பந்தர் வலங்கொண்டு பின்னுந்துதித்து எதிரே நிற்க வேப்பமாலைப்பாண்டியன் அந்தச்செய்திதெரிந்து அங்கே சேனைகளுடனே வந்து சேர்ந்தான் அப்போது அந்த மகாலிங்கத்திலிருந்து கடவுள் ஆயிரம்பிறைதொழுத ஒரு கிழப்பிராமணராகத்தோன்றி முத்தமிழ்க்கரசரைக்கண்டு நீ என்பிள்ளையே பிள்ளையிலும் என்னுடைய இளையபிள்ளை போல்வாய் வாவென்றுநீறுசாத்தி மனத்திலே மிகுந்த அன்புதோன்றத் திருவருள் சுரந்துநிற்கஅப்படி நிற்கின்ற பிராமணரை அக்காலத்தே தமக்கு ஞானந்தந்தகடவுளிவரோயென்றுகொண்டு வணங்கி ஐயரே இந்தஆற்றுநீரிலேயானிட்ட ஏடு எதிரேறிவந்ததை எடுத்தவர் நீரோஆகவேண்டும் ஆனல் அந்த ஏடு உம்முடைய மகனுக்குத் தக்கதென்று அதைக்கொடுத்தருளவேணுமென்று மிகவும் வேண்டுகொண்டார் அறுமுகக்கடவுள்போலுஞ்சம்பந்தர் அதற்கு மாயவேடங்கொண்டு நின்ற பிராமணர் சம்பந்தரைப்பார்த்து நீர் இன்னமும் நம்முடைய ஆலயங்களெல்லாம் சென்றுபாடி கெட்டவழியிலே செல்கிறவர்களை நல்வழிபோகச்செய்து பின்பு நமது பரிசுத்தமானவீட்டைப் பெறக்கடவீரென்று ஆசீர்வதித்து அந்த ஏட்டைக்கொடுத்துவிட்டு மின்னல்தோன்றிமறைவதுபோல மறைந்தருளினர் அப்படிதந்தையானகடவுள் பின்னும் தமக்குத்தந்த ஏட்டைவாங்கிககொண்டு ஞானப்பாலுண்ட சம்பந்தர் பாண்டியனுக்குக்காட்டி இந்த ஏட்டை மதுரேசர்தாமேகொண்டுபோய் நான்மிகவும் வேண்டிக்கேட்கக் கொடுத்தனரென்றுசொல்ல பாண்டியன் பாம்பைக்கச்சாகக்கட்டின கருணைக்கடலினிடத்திலேதோன்றியகாரணப்பொருளான ஞானப்பாலுண்ட உம்முடைய பெருமையாலுண்டாவதைத் தெரியாமல் ராஜனென்கிற பலங்கொண்டு உம்மை இவ்வளவு சோதிக்கலானேன் அடியேன் ஆகையால் இனிமேல் இந்தப் புல்லறிவாண்மையாற்செய்த குற்றத்தைப்பொறுத்தருளவேணுமென்று மிகவும்வணங்கி வேண்டிக்கொண்டான் அப்படிவேண்டிக்கொண்டு பின்பு மேருவைமலையாகக்கொண்ட ஏடுகொடுத்த கடவுளுக்கு பொன்னாலே நெடியசிகரத்தையுடையகோயிலும் மண்டபமும் மேகமண்டலத்தைக் கிழித்துச்சென்று கடவுள்போலவே சந்திரனைச்சூடுகின்ற கோபுரங்களும் கல்லாலேமதில்களும் பிரகாரங்களும் எல்லாம் கண்டு களிக்கச்செய்தான் அன்றுமுதல் அந்தத்தலத்துக்கு திருவேடகமென்று பெயருண்டாயிற்று பின்பு பாண்டியன் அந்தஏடகத்திலெழுந்தருளியகடவுளைச் சமணரோடுகூடியிருந்த பாவங்களெல்லாம் போகப்பூசைசெய்து தனதுபாசமுந் தீர்ந்துகொண்டான் கிரேதாயுகத்திலே விஷ்ணுவும், திரேதாயுகத்திலே கருடனும், துவாபரயுகத்திலே நாகர்வேந்தனும், பூசைசெய்து திருவருள் பெறலான நிராமயமான அந்த லிங்கத்தை கடையுகமான கலியுகத்திலே இந்தப் பாண்டியன் பூசைசெய்து அவ்விடத்திலே பெரியவூருமுண்டாக்கி அங்கேதானே சம்பந்தப்பிள்ளையாருடனே சிலகாலம் ஸ்தலவாசஞ்செய்து பின்பு மதுரைக்கு வந்து சேர்ந்திருக்குநாளிலே விபூதிசாதனமாகியசெல்வம் எங்கும்பிரபலமாகச்சிலகாலம் மதுரையிலேயேவாசஞ்செய்து பின்பு ஞானசம்பந்தர் வடதிசையிலுள்ள சிவஸ்தலங்களையும் கண்டு வணங்கிப் பாடவேணுமென்றெழுந்து மதுரேசரையும் அங்கயற்கண்ணம்மையையும் வணங்கி வேண்டிய வரங்களெல்லாம் பெற்று விடையுங்கொண்டுதமிழ்நாடெல்லாம்கண்டுவணங்கிச் செல்பவருடனே மங்கையர்க்கரசியரும் குலச்சிறைநாயனரும் பாண்டியனும் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியைப் பிரியமாட்டாதவர்களாய் அன்புசெய்து அவரிடத்திலே நேசமான அன்றுமுதலுண்டான இன்பமெல்லாம் இப்போதுதுன்பமாகி முன்னே இழுக்கச்செல்லசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் அப்படியே அன்புசெய்து தமதுபின்னேவருகிற நண்பினருக்கெல்லாம் இனி நம்மிடத்திலே நீங்கள் அன்புமறவாமல் பூதிசாதனவாழ்வுநிலைபெறவும் கடவுள்கீர்த்திபுலப்படவும் வாழுங்கள் இதைவிடாமல் நில்லுங்களென்றுசொல்லி விடைகொடுத்துச் செல்ல அப்படியே தங்களை அடிமைகொண்ட சம்பந்தப்பிள்ளையார் அருள் வார்த்தையைத் தடுக்கப்பயந்து அவருடைய தாமரைமலர்போலுஞ் சேவடிகளைவணங்கி மீண்டு சேனைகளு

௩௪

டனே பாண்டியன் மதுரைக்குவந்தான் தாமரைமாலையணிந்த சமணசிங்கமானவர் சோழநாட்டுக்குவந்தார் இப்படி ஞானமாகிய மதஜலமொழுக ஞானசம்பந்தரென்னு மானமர்யானைவந்து கடம்பவனத்திலேநெருங்கின இழிதொழிலரான சமணரென்னுமரங்களையெல்லாம் ஒடித் தெறிந்து வெண்ணீறான பெருமைகொண்ட தூளியை அள்ளி உலகமெல்லாநிரம்பத்தூற்றிவிட்டது இப்படி முதலிலேபாண்டியன் சுரந்தணிக்கவேண்டி மதுரை ஆலயத்துச்சாம்பலையள்ளிக்கொண்டு வரச்சொல்லிக் கூனுஞ்சுரமுந் தீர்த்தபடியினாலே விபூதிகளெல்லாவற்றிலும் அந்தக்கோயிலின் மடைப்பள்ளிப்பூதியேசிறந்ததாயிற்று.

சமணரைக்கழுவேற்றியபடலம் - முற்றுப்பெற்றது.

அறுபத்துநான்காவது

வன்னியுங் கிணறும் இலிங்கமுமழைத்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

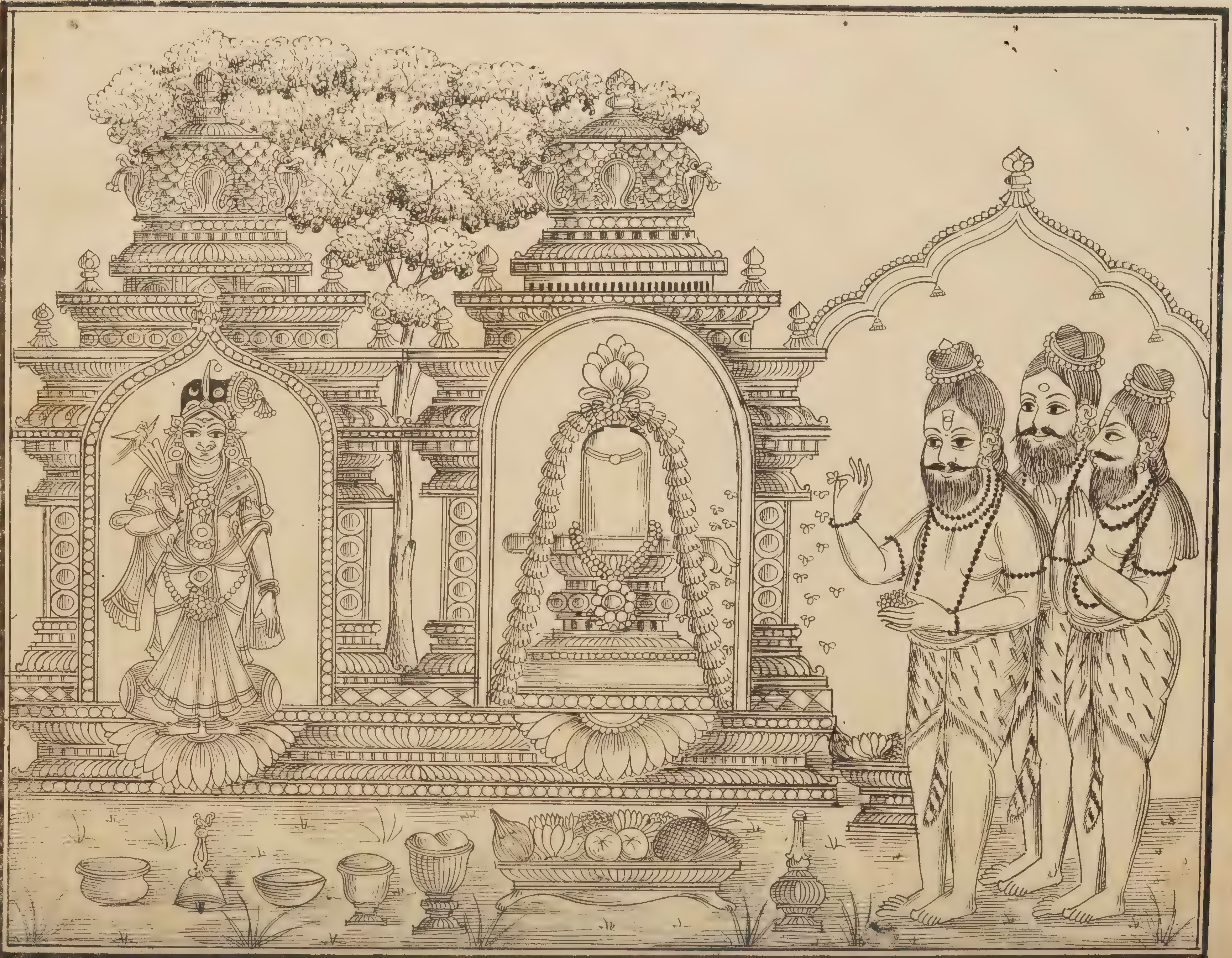
சென்னிவெண்டிங்கண்மிலைச்சியமதுரைச்சிவனருளடைந்தசம்பந்தர்
துன்னிருஞ்சமணைக்கழுமுனையேற்றித்துணித்தவாறிசைத்தனம்வணிகக்
கன்னிதன்மன்றற்கரியினைமாற்றாள்காணவக்கண்ணுதலருளால்
வன்னியுங்கிணறுமிலிங்கமுமாங்குவந்தவாறெடுத்தினியுரைப்பாம்.

பொன்னிறமான மலர்களையுடையதாழைகள் வேலியாகச்சூழ்ந்த கடற்கரையோரத்திலே ஒருபட்டினத்திலேயிருக்கிறவன் அவனோ மின்னுகின்ற ரத்தினாபரணங்களையுடைய ஒருகுலவர்த்தகன்அவன் பலவகையான செல்வங்களாலே சிறந்தவன் தனக்குப்பிள்ளையில்லாமல் தனது கற்புடைமனைவியுடனேகூடி பலவித தருமங்களையுஞ்செய்துபிரகாசிக்கின்ற சந்திரன்போலு முகத்தையுடைய ஒருபூங்கொம்புபோல ஒருபெண்பிள்ளையைப்பெற்று வளர்த்து தங்கள் தனவைசிய குலத்துக்குத்தக்க ஒருமருமகன் ஆனால் அவன்முன்னே ஒரு தாரம்கலியாணஞ்செய்துகொண்டவன் அவன் முத்தமிழும் வழங்குகின்ற மதுராபுரியிலிருக்கின்றவன் ஆனாலும் அவனுக்கேதன்னுடைய தவபுத்திரியான ஒருபெண்ணைக்கொடுப்பதாகத் தன்குலத்தாருக்கெல்லாம் விளங்கச்சொல்லிவைத்துப் பின் சிலநாள்கழியவூழ்வினைவலியால் ஆருயிர்தீர்ந்தான் அவனுக்கு உடம்புபோன்ற கற்புடைமனைவியானவள் தானும்தன்கணவனுடனேகூட இறந்துபோகிறதற்குத் துணிந்துமுடிந்தாள் பின்பு அவ்விருவருக்கும் கடல்போற்கிளர்ந்த சுற்றத்தார்கள் செய்யவேண்டிய கடன்களைச்செய்துமுடிந்தபின்பு அந்தச்செய்தி மதுரையிலிருக்கிற உரிமைமருமகனுக்குத் தெரியும்படியாக ஓலையெழுதியனுப்பினார்கள் அந்த ஓலைவந்துசேர வாங்கிவாசிக்க அதில்தன்னுடைய தயவின்மிகுந்தமாமனும் அவனது கற்புடைமனைவியும் இறந்தாராக அவனுக்கு அளவில்லாத செல்வங்களுண்டு இன்னம் அவனுக்கு வெகுநாள் பிள்ளையில்லாதிருந்து அநேகதருமதானங்களைச்செய்து பெற்ற ஒருபெண்ணும்வளர்ந்து பக்குவமாயிருக்கின்றது அந்தப்பெண்ணைத்தனக்கே கொடுப்பதாகப் பேசியிருந்தான் ஆகையாலே தானே இவிடம்வந்து அந்தப்பெண்ணைக் கலியாணஞ்செய்து கொண்டு அவனுக்குள்ள செல்வங்களையும் ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கதென் றெழுதியிருந்த சமாசாரங்களெல்லாந் தெரிந்துகொண்டு கீழேவிழுந்து தரைமேற்புரண்டுபுரண்டழுது பெருமூச்சுவிட்டுக் கண்ணீர்வெள்ளத்திலே முழுகிவிம்மி அம்மவோவென்றுபிரலாபித்துச்சோகிக்க அப்போது அவன்பந்துக்கள் சிநேகர்கள்முதலான உறவின்முறையாரெல்லாரும் வந்து தழுவிக்கொள்ள இவனும்அவர்களைத்தழுவிக்கொண்டழுதான் கரைந்தானாக அங்கேவந்தவர்களெல்லாருந்தேற்றத்தெளிந்து தன்னைச்சூழ்ந்த துன்பத்தை ஒருவகையாகவிட்டுத் தன்னுடைய மாமனிருக்கும் ஊருக்குப்போகத்துணிந்து அங்குள்ள உறவினர் சிலருடனேகூடி அந்தமதுரையைவிட்டு இந்தப்பட்டினத்துக்குவந்து புகுதுகிறவன் வரவு தெரிந்துவந்து தன்னை விசாரிக்கிறவர்களைத் தழுவித்தழுவிக் கலந்துபேசி அவர்களை அனுப்பிவிட்டுவந்த முல்லைமாலை யணிந்த வர்த்தகன் தன்மாமன் வீட்டிலேபோயிருந்தானாகச் சிலநாள்சழிந்தபி

ன்பு வர்த்தகரில்சிங்கம்போன்ற அவன்தனக்கென்று குறித்திருக்கிறபெண்ணை மதுரைக்குக் கூட்டிப்போய்க் கலியாணஞ்செய்துகொள்ளுகிறேனென்று அங்குள்ள உறவினருக்கெல்லாந் தெரியச் சொல்லிக்கொண்டு தன்மாமன் சம்பாரித்துவைத்திருந்தபொருள்களையெல்லாம் தன்வசமாகப்பண்ணிக்கொண்டு மதுரையைநோக்கிப் புறப்படும்போது தன்கூட வழிவிட்டுவருகிறவர்களை நிற்கச்சொல்லிப் பின்பு மதுரைக்கு முன்னேபோகவேண்டியவர்களை முன்னேபோகும்படி அனுப்பிவிட்டுத் தானும் தன்னுடைய பரிஜனங்களும் தனக்குரியபெண்ணுமாக நாளொன்றுக்கு அரைக்காதவழியாக வருகிறவன் ஒருநாள்சூரியன் அஸ்தமிக்குமுன்னே இங்கேயிருந்து நாளைக்குப்போவோமென்று புறம்பிய மூதூருக்குப்போய் அங்கே கடவுள்கோயில் கிணற்றிலே நீராடி ஒரு வன்னிமரத்தடியிலே சமையல்செய்து போஜனமானபின்பு மேருமலையைவில்லாகவுடைய கடவுள்கோயிற்புறத்தில் ஒருபடியின்மேலே தலையைவைத்துக்கொண்டு தூங்கும்போது விதிவலிவந்துகூட அங்கேவந்துகொல்லும் விஷத்தைக்கொண்ட வாயையுடைய ஒருநாகமானதுகடித்தது அப்படிக்கடித்தவுடனே அதிகவிலைபெற்ற நல்ல ஆபரணங்களையுடைய அந்தமதுரைவர்த்தகன் நஞ்சுதலைக்கேறி இறந்துபோனான் அப்போது அங்கேகூடவிருந்தஅவன்வேலைக்காரர்கள் ஐயோவென்று கூச்சலிட்டு அழுதுசுற்றிக்கொள்ளவேலைக்காரிகள் மாரடித்துக்கொண்டு ஒப்பாரிவைத்தழும்போது அந்த ஆண்சிங்கம்போன்ற வர்த்தகன் உடம்பைத்தீண்டாமல் கூடவேவந்த தாமரைமலரைப்பூத்த கொடிபோன்ற பட்டினத்துவர்த்தகன் பெண்ணானவள் எழுதினசித்திரம்போல் அசையாமல் ஒருபுறத்திலே நின்று அந்தஆண்சிங்கம்போன்ற மதுரைவர்த்தகன் பாம்புகடிக்கப்பட்டு உடனே இறந்ததும் வெற்றிவேல்போலுங் கண்களையுடைய பெண்டுகளெல்லாம் கைகளைநெரித்துக்கொண்டழுகிறதும் கீழேவிழுகிறதும் சுற்றிலும் உறவினர்கள்சூழ்ந்து அழுகிறதும் சோர்கிறதும் எல்லாங்கண்டு இளங்கிளிபோன்றபேச்சுகள் தோன்ற வேடன்எய்த அம்புதைத்தமயில்போல் விழுந்து வருந்திமயங்கி கூரியகண்கள் உள்ளேசெருகி உயிருமோய்ந்து அக்கினியிலேவிழுந்த பூமாலைபோல் உடலுஞ்சோர்ந்து கைகளுஞ்சோர்ந்து கால்களுஞ்சோர்ந்து இளமைபொருந்திய பெட்டையன்னம்போன்ற அந்தப்பெண்ணானவள் இடிமுன்னேவிழக்கண்டாற்போற் கீழேகிடந்தாளல்லது வேறொன்றுமில்லை மூர்ச்சையாய்ப்போனாள் இறந்தவர்த்தகன்மேலே பூங்கொம்பு சாய்ந்தாற்போல் விழுந்தழுகின்ற வேலைக்காரிகள்பார்த்து ஐயோ செட்டி உயிருடனேகூட நமதுதங்கை உயிரும் போயிற்றேவென்று கைகளாலெடுத்து முதுகைத்தழுவி மடியிலே கிடத்திக்கொண்டு வஸ்திரத்தாலே முகத்திலே வீசி இளைப்பாற்றிக் கொஞ்சம் மூச்சுவரச்செய்தார்கள் அப்போது அந்தப்பெண் உடம்பைவிட்டுப்போன உயிரானதுதிரும்பித் தன்உடம்பிலேவந்து புகுந்தாற்போல மூக்கினிருபுறத்திலுஞ் சுவாசந்தோன்ற கண்களும் குளங்களிலே நீலம்பூத்தாற்போல் விழிக்க அவ்வேளையில் அந்தப்பெண்ணை நாண் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு ஆகியநான்கும் நான்குதிக்கிலும்வேலிபோல் வளைந்துகொள்ள கைகளால்மோதிக்கொண்டு கூந்தல் அவிழ்ந்துவிழ உருக்கின நெய்த்துளிபோல கொங்கைமுகட்டிலே கண்ணீர்சோர மெள்ளஅழுவாள் சுற்றிலும்பார்த்து வெட்கமாகிய கட்டுக்குளடங்கிப் பேய்பிடித்தபெண்போற் குலைகுலைந்துதேம்பிவிம்மி மேனிமழுங்கி குறையாதசெல்வத்திலேபிறந்து ஒருநாளாவதுதுன்பமென்பதைச்சொப்பனத்திலுந்தெரியாதவள் தனக்கு நாயகனாவான்மேலே அன்பென்பதாகிய தோருருவாகி நிறையாகிய வரம்பழிந்து ஒருபெண்தெய்வமிருந்து வாய்விட்டலறினாற்போலப் புலம்புகின்றாள் ஓ என்னாயகனே ஓ என்னிரண்டுகண்மணியே ஓ என்னைப்பெற்ற தந்தைக்கு உயிர்போலும் அருமை மருமகனே ஓ கட்டிளமையோனே ஓ முல்லைமாலையணிந்ததலைவனே ஓஓ வணிகர்கள்குலரத்தினமே இப்போது விடப்பாம்பால் கடிக்கப்பட்டாயோ ஆனால் உன்னுடைய உடம்புநிழல்போன்ற என்னை இங்கேவிட்டிட்டு மறைந்துபோகலாமோ ஆனால் நீர்போனது சுவர்க்கலோகத்திலுள்ள பெண்களைக் கலியாணஞ்செய்துகொள்ளவோ அல்லது நமதுகுலத்தானாகிய குபேரனுடைய அளகாபுரியிலுள்ள பெண்களைக்கலியாணஞ்செய்துகொள்ளவோ அல்லது உன்னைக்கடித்தநாகலோகத்திலுள்ள பெண்களைத்தழுவவோ ஓ என்பிராணநாயகா என்னை இந்தநாட்டிலேவிட்டிட்டு வஞ்சகமாக நீர்தனியே போகுதற்குக்காரணமென்ன அல்லது தென்னுலகமாகிய எமலோகத்துக்குப்போனீரோ அங்கே மாமன் மாமியைக்கண்டபோது உன்மாமன் தன்னிரண்டு கண்களுங்குளிரத்தழுவினானா நானும் உம்முடனேகூடவந்தால் அவ்விருவரையும் என் கண்கள்குளிரக்காணேனா அப்படிக்காகாமல் என்னையிங்கேவிட்டிட்டீர் என்னையல்லாமல் உம்முடைய பரிஜனங்களையுங் கைவிட்டீர் நீர் தனியேபோய் எவ்வளவுசுகங்கண்டீர் ஐயா ஐயோ உரிமைமருமகன் பாம்புகடித்திறக்கவும் நான்மயங்கினமனத்துடனே இங்கேயிருந்து இப்படித்துன்ப

ப்படவும் என்னைத் தவஞ்செய்துபெற்றவர்களுக்கு நல்லபலன் சித்தித்ததல்லவா இந்தக் கண்கலக்கத்தை அவர்கள் முழுதும்காணுமல் முன்னே இறந்தல்லவோ சோகநிவிர்த்தியானார்கள் கிடையாதபலன் அவர்கள் முன்னே இறந்துபோனதேஎன்தாய் தகப்பனைப்போல ஒருவரும் இப்படிப்பட்டபலனைப் பெறமாட்டார்கள் ஐயையோ உமக்குப் பிரியமான மாமன் என்னைப்பெற்று வளர்த்து அக்காலத்திலே தானே உறவினர்களறிய உமக்காகவே என்னைநிச்சயித்துப் பின்பு தன்பிரியநாயகியுடனே இறந்துபோனான் நானும் அப்படியே என்உயிர்போக வெறுஉடம்பு இங்கே கிடக்குமோ இதோ கூடவேமடிகிறேனென்று தன்பிரியமான சேவலையிழந்த அன்றிற்பேடுபோல ஒற்றைக்குரல்விட்டழுதாள் அப்படி அழுகிறசத்தங்கேட்டு அந்தப்புறம்பிய மூதூரரரெல்லாம் நித்திரைதெளிந்தெழுந்து துன்பங்கொண்டு வருந்த அந்தவேளையில் திருஞானசம்பந்தர் சிவஸ்தலங்களெல்லாம்போய்ப் பதிகங்கள் பாடிக்கொண்டு அன்றைத்தினம் அந்தப்புறம்பிய மூதூருக்குவந்து அங்கொருசைவமடத்திலிறங்கி யிருந்தவரும் இந்த அழுகைக்குரல்கேட்டு இதுஎன்னவென்று ஆள்விட்டு விசாரித்து உடனே தாமேகோயிலுக்குவந்துகூடி ஏடிபெண்ணே நீயார் நடந்தசங்கதிகளென்ன வென்ன அந்தச்செட்டிப்பெண்வணங்கி தன்குலமும் தன்னைப்பெற்றவன் மருமகனுக்கென்று தன்னைநிச்சயித்து வைத்திறந்துபோனதும் பின்பு தனக்குரியவனுன இவன்வந்து கூட்டிக்கொண்டுவந்து இங்கே இறங்கினபோது நடந்ததும் எல்லாம்தெரியவிண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டாள் அதுகேட்டஉடனே சம்பந்தப்பிள்ளையார் தனியேஇருந்தழுது உயிர்விடஎண்ணுகின்ற அந்தச்செட்டிப்பெண்ணுக்குத் தாமே தாயுந்தந்தையுமாக பாம்புகடித்திறந்தவன் பக்கத்தில்வந்து அவன் உடம்பெல்லாம் அவிழ்தவடிவமாக நினைவுகொண்டு கிருபாநோக்கம்வைக்க அப்போதே தீவாய்ந்தநஞ்சு அந்தச்செட்டியை விட்டுப்பிறிந்துபோயிற்று உடனே செட்டிதூங்கிவிழித்தவன்போல் எழுந்தான் அவனை எல்லாருங்கண்டு சந்தோஷித்து எல்லாராலும் வணங்கும் பெருமைபெற்ற திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியைத் தொழுது தோத்திரஞ்செய்தார்கள் அப்படி அவர்கள் ஆனந்தக்கடலிலே முழுகபெட்டையன்னம்போன்ற அந்தச்செட்டிப்பெண் தித்திப்பானதேனைப்பொழிந்துகொண்டு ஒருபுறத்திலே தாமரைமலரைப்பூத்ததாகிய ஒருகொம்புபோனின்றுள் ஆனாலும் தனதுநாயகனிறந்தபோதும் அவன் உயிர்பெற்றெழுந்தபோதும் தான் அந்தமதுரைவர்த்தகனுக்கு மாமன்மகளாயிருந்தும் அவனைத்தொடாமல் நிற்கிற அன்புநிலையும் கற்பின்குணமும் அதிசயமாகக்கண்டு பார்வதிஞானப்பாலுண்டபிள்ளையார் அந்தச்செட்டியைப்பார்த்து வாரும்செட்டியாரே நீரோ உம்முடைய குலத்துக்கெல்லாம் ரத்தினம்போல் விளங்குகின்றீர் ஆனல் உம்முடையமாமன்பெற்ற லட்சுமிபோல் வாளான இந்தப்பெண்இன்பமடையுங்காலத்தில் துன்பம்வந்துசேராமல் உம்முடைய உடம்பைத்தொடுவதெப்போது இனிக்காலம்வீண்போகாமல் நீர்இந்தப்பெண்ணை இங்கேதானே திருக்கல்யாணஞ்செய்துகொண்டு போகவேண்டுமென் றருளிச்செய்ய சிவந்தகண்களையுடைய ஆண்சிங்கம்போன்ற செட்டியானவன் பிள்ளையார் திருவார்த்தையைத்தலைமேற்கொண்டு பிரமாவினுலே சிருஷ்டிக்கலான நான்கு சாதிகளையும் வழுவாமல் ரட்சிக்கவல்ல சுவாமி இங்கே என்குலத்துச் செட்டிகளொருவருமில்லாமல் சாட்சிகளுமில்லாமல் எப்படிக்கலியாணஞ் செய்துகொள்வதென்று வணங்கிக்கேட்க பிள்ளையார் உன்னுடையமாமன் இந்தப் பெண்ணைப்பெற்றபோதே உனக்கே இந்தப்பெண் உரியவளென்று நிச்சயித்து வைத்தது உறவினரெல்லாருந்தெரிவார்களல்லவோ இதையல்லாமல் உமக்கு இந்தவன்னிமரமும் கிணறும் இலிங்கமுமே சாட்சியாக அமையும் ஆகையாலே ஓய்செட்டியாரே இங்கேதானே என்சொல்லைக் கடவாமல் கலியாணஞ்செய்துகொள்ளுமென் றருளிச்செய்ய மதுரைச்செட்டியான குற்றமற்ற மனத்தையுடையவன் சீகாழிப்பிள்ளையாரைவணங்கி சுவாமிதேவரீரே தாய்-தந்தை-குரு-உறவு-தெய்வம்-சிநேகர்-எல்லாமென்று பிள்ளையார்சொன்னபடியே அங்கே கலியாணவேள்வியை முறைப்படி செய்துகொண்டு அப்படித்தான் கலியாணஞ்செய்துகொண்டமாமன்மகளுடனே வணங்கிப்பிள்ளையார் அருளும் விடைபெற்றுக்கொண்டு ஏவல்செய்கிறபெண்கள் புருடர்கள் எல்லாருங்கூடிவரக்கூடித் தனதுசுதேசமான மதுரை மூதூருக்குப்போய்த் தன்மாமன்மகளைக் கலியாணஞ்செய்துகொண்டுவந்ததை அங்குள்ள உறவினரெல்லாருங்கேட்டுச் சந்தோஷிக்க தானும் சந்தோஷித்து வாழ்ந்திருந்தான் பின்பு தன்

னுடைய பெரிதான திரவியங்களும் மாமன் சம்பா
ரித்துவந்த திரவியங்களும் சேர்ந்துகூடிக் குறையா
த செல்வனான குபேரன்போல் பெரிதான வர்த்த
கங்கள் செய்து அந்தச்செட்டியானவன் தனக்கு
இன்பத்தைத்தருகிற பாரிகள் இருவரும்பெற்ற பி
ரியமுள்ளபிள்ளைகள் மகிழ்வுசெய்யச் சுகமேவாழு
ங் காலத்தில் மூத்தவளுடைய பிள்ளைகள் மிகவும்
மூர்க்கர்களாயிருக்க இளையவளுக்கொரோ பிள்ளையு
ண்டாகி இந்தப் பிள்ளையும் அந்த மூர்க்கப்பிள்ளை
களுடனேகூடி மிகுந்தசெல்வஞ் சிறந்த மதுரைவீ
தியிலேபோய் விளையாடும்போது மூத்தவள்பிள்ளை
கள் இளையவள்பிள்ளையைக் கோபித்தடித்தார்கள் அ
தற்கு அந்தப்பிள்ளையைப்பெற்ற இளையவள் மூத்த
வள்பிள்ளைகளைத் திட்டிவைதாள் அதற்கு மூத்தவ
ள் கோபங்கொண்டு இளையவளைப்பழித்து நீஎந்தவூ
ர் என்ன சாதியாருடையமகள் யாவர்பார்க்க அக்கி
னிசாட்சியாக எனதுநாயகன் கலியாணஞ்செய்து
கொள்ளவந்தவளோ நீயேவலிய என்புருஷனுக்கு
ஆசைப்பட்டுவந்த காமக்கிழத்தியாகிய வுனக்கு கற்
புடைமனைவியாகிய என்னோடுபேசும் பெருமையும்
வாயுமுண்டோ அப்படிஎன்போலாகஎனதுநாயகன்
அக்கினிசாட்சியாகக் கலியாணஞ்செய்துகொண்ட
தற்கு வேறேசாட்சிகளுண்டானால் எல்லாருக்குமு
ன்னே தெரியப்படுத்து பார்ப்போமென்ன இளைய
வள் நெருப்பிலே விழுந்தகொடிபோல வாடிச்சோ
ர்ந்து நாணமிகுந்துபாம்புகடித்த அந்தனாள்ஞானச
ம்பந்தர்அருளாலேஎனதுநாயகன் புறம்பியநாதனாகி
ய இலிங்கமும் வன்னிமரமும்கிணறுமேசாட்சிகளா
க என்னைக்கலியாணஞ்செய்துகொண்டது அந்தமூ
ன்றும் சாட்சிகளா யிருக்கின்றனவென்ன அதற்கு
மூத்தவள்சிரித்து நல்லதுநல்லது உன்னுடையகலி
யாணத்துக்கேற்றசாட்சிகளே சொல்லவந்தாய் அந்
தமூன்றுசாட்சிகளும் இங்கேவந்துருஜுச்சொல்லு
மாகில் அதுவும்மெய்தானென்றுசொல்ல அதற்கு
வேறுபடாத மயிற்சாயலையுடைய இளையவள் அதிக
துன்பங்கொண்டு பெருமூச்சுவிட்டு இல்லிற்குள்ளே
போய்க் கைவிரல்களை நெரித்துக்கொண்டுவயிற்றை
ப்பிசைந்துகண்ணீர்விட்டழுதுகொவ்வைக்கனிபோ
லும் வாய்துடித்து நாணம்விஞ்சிக்கூசி ஐயையோ
தெய்வமே சிறியவளானநான் இனியென்னசெய்வே
ன்தாயும்தந்தையும்இறந்துபோக ஒண்டியாய்இங்கே
வந்தசிறியேனுக்கு இங்கேயாரிருக்கிறார்கள் சுவாமி
முற்காலத்திலேதுன்புற்றஒருசெட்டிப்பிள்ளைக்கு அ
ப்போது மாமனாகிப்பங்காளிவழக்கைத்தீர்த்து அ
வன்உரிமையை அவனுக்கே ஆகச்செய்த கடவுளே
எனக்குமாற்றாளானவள்சொல்லுகின்ற குற்றங்களை
ப்போக்கி யருளவேணுமென்று அன்று இராத்திரிப்
போசனமில்லாமல் நித்திரையுமில்லாமல் வருந்தி ம
றுநாள் பொற்றாமரைக்குளத்திலேநீராடி ஆகாயத்தி
லிருந்து இறங்கினவிமானக்கோயிலிலே எழுந்தரு
ளியிருக்கிற சொக்கர் சந்நிதிமுன்னேபோய்ப் பாத
ங்களிலேசேவித்துத் தன்குறைகளெல்லாம் சொல்
லிவேண்டுகிறதாவதுசுவாமி அக்காலத்தேஎன்னை எ
னதுநாயகன் கலியாணஞ்செய்துகொண்ட இடத்தி
லே அந்தக்கலியாணத்துக்குச்சாட்சியாக நின்றவன்
னிமரமும் கிணறும் இலிங்கவடிவானநீயும் அப்படி
யேஇங்கும் இன்றுவந்துஎனதுமாற்றாள் சிரித்திகழ்
வதைப்போக்கி என்னைரட்சியாமல்விட்டால் இறந்
துபோவேனென்று பிரதிக்கினைபண்ணினாள் அவ
ளோ கற்பினது நிலையானபுகழை நிலைநிறுத்தவந்த
வள் ஆகையாலே அவள் அப்படித்துன்புற்றுவருந்
திநிற்க அவள்துன்பத்தைக்கண்ட மதுரேசரான கி
ருபாமூர்த்தி தமது அளவில்லாத அருளினாலேஎல்
லாருங்காண கோயிலுக்கு வடகீழ்த்திசையில் முன்
னேசாட்சியாயிருந்தவன்னிகிணறுஇலிங்கம் ஆகிய
மூன்றும் விரைவில் அங்கேவந்திருந்தனஅப்போது
அந்தமூன்றையும் இளையவள்கண்டு மூத்தவளைக்கூ
ட்டிக்கொண்டுபோய் திருவாலவாய்க்கடவுள் முன்
னேவந்து வணங்கிகண்டுகொள் இதுதான் ஆகாசத்
தைஅளாவினவன்னிமரம் இதுவேகிணறு இதுவே
இலிங்கம் இந்தமூன்றுந்தான் என்கலியாணத்துக்கு
ச் சாட்சியாயிருந்தவையென்ன கண்டமூத்தவளும்
குனித்ததலையைத் தூக்கிநிற்கஅந்த இடத்திலுள்ள
மூன்றும் அன்றுபோலவே இன்றும் சாட்சியாக இ
ங்கேதோன்றின இதுஎன்னஅதிசயம் ஒருவராலுந்
தெளியக்கூடாததெய்வமும்எளிதாகவந்து உள்ளங்
கைநெல்லிக்கனிபோல இளையவள் கைவசமானால்
கற்புடைய பெண்களுக்கு அரிதாயபொருளொன்று
மில்லையென்று இளையவள்கற்புநிலையும் சிவனிடத்தி
லே அவள்வைத்தஅன்பும் அந்தச்சிவன்அவளுக்கு
ச்செய்த அருளையும் அதிசயித்துப்பார்த்து அந்தம
துரையிலுள்ளயாவரும் ஆனந்தித்து முல்லைமாலைய
ணிந்தவர்த்தகன் கொண்டமூத்தவள் ஒருத்தியுந்து
ன்பங்கொள்ள உள்ளசெட்டிகளெல்லாம் மூத்தவ

ளை நீபொல்லாதகொடியபாதகியென்று பழிக்க நீ பொய்சொல்லிக்குற்றமற்ற குணத்தையுடைய இளையவளைக் குடிப்பழுதுசொன்னாய் ஆகையால் நீஎனக்குப்பெண்டாட்டி ஆகாயென்று கொண்டகணவனும் அவளைநீக்கிவிட்டான் அப்போது இளையவள் புருஷன்காலிலேவிழுந்து ஐயாஎன்னுடையகற்பை நிலைநிறுத்தி வெளியிட்டவள் எனக்குமூத்தவளல்லவோ பின்னும் தாயில்லாத எனக்குத்தாயாகநானும் இவளும் ஒருமித்துவாழக்கடவோம் நீர்கோபஞ்செய்ய வேண்டாவென்றுவேண்டி அவளோடுறவுகொண்டு உடம்பிரண்டாகவும் உயிரும்பொருளும் ஒன்றாகி மனத்துள்ள பொறாமையை விட்டுப்பிள்ளைகளும் ஒருமைப்பாடாக ஐந்தலைநாகம்விழுங்கும் இணைபோலத்தம்மில் நன்றாக அன்பும் இன்புங்கொண்டு இருவருஞ்சுகித்திருந்தார்கள் பின்பு அருந்ததிபோலும்கற்புள்ள இளையவள்நாயகனுக்கு ஆயுளும் நீங்காதசெல்வமும் பொருள்மிகுதியும்கனமும் ஒழுக்கமும் பெருமையும்லாபமும் தவநெறியும் குறையாததருமமும் புகழும்பெருக இந்தஇளையவளும் லக்ஷ்மிபோலவாழ்ந்து கூடி இருந்தாள்.

ஆகையாலே பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்தோடு கூடிய திருவாலவாய்க்கடவுள் திருவிளையாடல்களை முடிவுகண்டு யாராலேசொல்லிமுடியும் ஆனாலும்இன்னம் அளவில்லாததிருவிளையாடல்களுண்டு என்றுஎன்னுடைய குருநாதசாமிசொன்னபடியே அறுபத்துநாலுகதைகளையும் உங்களுக்குச்சொன்னேன்.

என்றுதென்மலைமேலிருந்தமாதவத்தோனின்னருட்குருபரன்றனையு
மன்றவன்றிருவாய்மலர்ந்தவாசகமுமருள்கனிந்தொழுகவுள்ளடக்கித்
தென்றமிழாலவாய்த்தனிப்பதியைச்சென்னிமேற்பன்னிரண்டும்ப
ரொன்றவத்திமையாவங்கயற்கண்ணியுடனுறையொருவனைநினைந்தான்.

பரவசமடைந்துவழிகவர்ந்துண்ணும்பழிப்புலவேடர்போயொளிப்ப
விருள்வெளிகடந்துதிருவருள்வழிச்சென்றெண்ணிலாச்சராசரமனைத்தும்
புணர்வறநினைந்துகாட்சிகண்காண்பான்புதைபடத்தனித்தபூரணமா
யுணர்வுணர்விறந்தவுண்மையானந்தவுணர்வினையுணர்வறவுணர்ந்தான்.

வன்னியுங்கிணறு மிலிங்கமுமழைத்தபடலம் - முற்றுப்பெற்றது.

அறுபத்தைந்தாவது

அருச்சனைப்படலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கன்னிதன்வதுவைக்கரிகளாயிலிங்கக்கடவுளுங்கவைக்கருங்கோட்டு
வன்னியும்படுநீர்க்கூவலும்வந்தவழியிதுமதுரைநாயகனைச்
சென்னியில்வைத்தமுனிவனைப்பூசைசெய்துமாதவரொருங்கெய்திப்
பன்னிறமலர்தூஉயாலவாயானைப்பரவியபரிசதுபகர்வாம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஏத்தியருச்சனைசெய்துநினைவிலரிதாயன்பிலெளியவட்ட
மூர்த்தியையங்கயற்கண்ணியன்பனைமுப்போதும்போய்முடிதாழ்ந்தின்பம்
பூத்தமனத்தினராகிக்கருவித்தேன்பொதிந்தசிறுபுட்போலந்த
மாத்தலனில்வசிட்டாதிமுனிவர்தபோவனஞ்செய்துவதிந்தார்மன்னோ.

ஒப்பில்லாத சச்சிதானந்தக்கடலைக்குடிக்கும் மேகத்தை ஒப்பான அகஸ்தியமகாமுனிவரைஉலோபாமுத்திரையுடனே வசிஷ்டர்முதலாகிய ரிஷிகளெல்லாரும்வணங்கி புஷ்பம்-சந்தனம்-கஸ்தூரி-தூபம் தீபம் முதலான பொருள்களைக்கொண்டு மேலானசிறப்புடனே அருச்சனைபண்ணி பின்னும் ஒருகேள்விகேழ்க்கிறார்கள் எப்படியென்றால் ஸ்வாமி அகஸ்தியமகாமுனிவரே உம்முடையகிருபையினாலே மேருமலையைவில்லாகவளைத்த மதுரேசருடைய திருவிளையாடல்களைக்கேட்டு நாங்கள்செவிகளைக்கொண்ட பலனை அடைந்தோம் இனி நாங்கள் கேட்டபடியே கண்கள்களிக்க அந்த மதுரேசரைக்கண்டு புஷ்பங்களால் அருச்சனைசெய்து வணங்க விரும்புகின்றோம் என்றுசொன்னார்கள் அப்படிச்சொன்னமுனிவர்கள் முன்னேமுகமலர்ந்து விந்தகிரியைஅடக்கின அகஸ்திய மகாமுனிவர் நன்று சொன்னீர்கள் முனிவர்களே நான் என்மனத்தி லெண்ணியபடியே நீங்கள் எல்லாரும் சம்மதியாகச்சொன்னீர்களென்று பின்னும் அதிசயித்து பிருதிவி முதலான தத்துவங்கள் முப்பத்தாறும் கடந்த ஒப்பில்லாத மஹாரிஷிகளே பண்ணோடு கூடிய நான்குவேதாந்தங்களாலும் தெளியப்படாத பரமசிவனை சகலகலைஞானங்களாலும் கண்டாலும் மனக்கண்ணால் காணாதவர்கள் வீட்டின்பத்தைக்காண்பார்களோ ஆகையால் உங்கள்காதுகளில் சுவையூறக் கேட்டபடியே திருவாலவாயிலில் விளங்குகிற ஐந்து முகங்களையுடைய பரஞ்சோதியினிடத்திலேபோய் அருச்சனைபண்ணி மனமுருகத் தெரிசித்து நினையாதபடிநினைந்து வஞ்சனையைச்செய்கின்ற வினைகளின் வேரைக் களைகிறதற்குப் போவோம் வாருங்களென்று நல்லசுபதினத்தில் அங்கே ஆகாயத்திலிருந் திறங்கின கங்காநதியிலே ஸ்நாநஞ் செய்து காசிவிசுவநாதரைத் தெரிசித்து அங்குள்ள பெரியோர்கள்முன்னே சங்கற்பங்கள் செய்து அவர்கள் அநுஜ்ஞைப்படியே ஆசீர்வதிக்கப் பெற்று மனமகிழ்ந்து தங்கள் ஐம்பொறிகளும் மதுரேசருடையதிருவடிகளிலேசெலுத்தி அந்தமதுரேசருடைய வடிவமாகிய ஐந்தெழுத்தையும் நாவாலே ஜெபித்துக்கொண்டு கைகள் குவித்துத் தங்கள் பரிசுத்தமான சைவதவமாகிய தெய்வத்தன்மை பொருந்திய தேரின்மேலேறிக்கொண்டு ஆகாசமார்க்கமாக செவந்தசடைகளும் திருநீறுபூசிய தேகங்களும் தவவிரதங்களை அநுஷ்டித்து இளைத்தமேனிகளும் உள்ளும்புறம்பும் பரிசுத்தமாய் உருத்திராக்ஷங்கள் அணிந்துகொண்டு புலித்தோல் உடுத்தின இடைகளுடனே முனிவர்களெல்லாரும் தவத்துக்கணிந்த ஆபரணங்கள்போலப்போகும்போது வழியிலுள்ள மிகுந்த புண்ணியங்களைத்தருகின்ற தெய்வஸ்தலங்களையும்இந்திரியநிக்கிரகம்பண்ணின முனிவர்கள் வாசஞ்செய்கிறவனங்களையும் தீர்த்தங்களையும்ஆறுகளையும் அங்கங்கே தவஞ்செய்கிறவிதங்களையும் கண்டுகண்டு அகஸ்தியமுனிவர்காட்டத்தங்களிரண்டுகண்களும்களிப்பக்கண்டு கைகள்குவித்து வணங்கிக்கொண்டுபோகிறபோது அகஸ்தியமாமுனிவர் அடங்காதவனான இராவணனைக் கொன்றதற்காக இராமன் பூசைபண்ணி அந்த கங்கையைமுடித்த விரூபாக்ஷனுடையதிருவருள்பெற்ற தலம் இதுபாருங்கள் உயர ஏறிவிழுந்து இறந்தவர்கள்முன்னே நினைத்தது நினைத்தபடியே மறுபிறப்பில் தருவதாகிய மலை இது பாருங்கள் பசுவினுடைய நீண்டகாதுபோல நீண்டசோதிமயமான இலிங்கவடிவானவனுடைய சிவனிராத்திரியில் திருத்தேர் உற்சவம் நடப்பதான கோகர்னம் இந்தவூர் பாருங்கள் மேலைக் கடற்கரையில் கார்த்திகைமாதத்தில் திருத்தேர்உற்சவம் நடந்து திருக்கல்யாணமும் நடப்பதான கங்காதரனுடையதலம் அந்தவூர்பாருங்கள் வில்லைக்கொண்ட நீண்ட கையையுடைய வேடனாகிய கண்ணப்பநாயனார் மென்றுதின்றுபார்த்துக்கொடுத்த வூனை உண்டுமகிழ்ந்தகடவுளினுடைய அழகுபொருந்திய காளத்திமலை யிதுபாருங்கள் ஆகாசம்பொத்தலாக இடக்காலைநீட்டி ஞானவடிவான கடவுள் காளிதோற்க ஆடினதலம்இது பாருங்கள் மாமரத்தினிழலிலே மகாபதிவிரதையான உமாதேவி இருந்து தவஞ்செய்கிற பிலத்துவாரம் இதுபாருங்கள் திருவையும் மறுவையும் மார்பிலேஉடையகடவுள் தனது காக்குந்தொழிலைப் பெறுவதற்காகப் பரமசிவனைப் பூசைபண்ணி இரண்டு கைகளையுங்குவித்துக்கொண்டு முன்னேநிற்பதாகிய தலம் இதுபாருங்கள் வேதவாக்கியங்களின் வரம்பைக்கடந்த திரிநேத்திரதாரியானகடவுள் அரியவேதங்களை முனிவர்களுக்குச் சந்தைகூட்டிச் சொல்லிவைத்த இடம் இதுபாருங்கள் பன்றியாலும் அன்னத்தாலும் அடியுமுடியுங் காணப்படாமல் ஆகாசத்தைக் கிழித்துக்கொண்டு நீண்ட நெருப்புமலையான அண்ணாமலை இதுபாருங்கள் முள்ளைப்போலும் வாயையுடைய பட்சிவடிவாக இரண்டுமுனிவர்கள்

தவஞ்செய்கின்றமலை இதுபாருங்கள் அநேகமாகவூழிகாலங்கள்கழிய அந்தவூழிகாலங்களுக்கு முன்னும்பின்னும் இருப்பதான இந்தமலையைப் பாருங்கள் அசுரர்களிலே திருடனான அந்தகனைக் கொன்று திரிலோகத்துக்கும் கவலைதீர்த்த பரிசுத்தனான கடவுள்தலம் இதுபாருங்கள் ஆகாயத்திலேபறப்பதானபுரங்கள் மூன்றின்மேலும் அக்கினிவடிவான நெற்றிக்கண்ணைச்சாத்திப் பிறப்பு அறுகின்ற மூவருடைய அன்பிற்குள்ளானவன் ஊர் இதுபாருங்கள் சத்தியஞானனந்த தத்துவமானகடவுள் அசைவற்று ஆடுகின்ற நித்தியபரமானந்த நிறைஅருள்மன்றமானஊர் இதுபாருங்கள் பிறந்தவர்களுக்கு மோக்ஷத்தைத் தருவதான திருவாரூர் அதுபாருங்கள் நான்குவேதங்களும் பத்தியுடனே பூசைபண்ணித் துதிப்பதானவூர் இதுபாருங்கள் பிரமன் விஷ்ணு முதலான தேவர்கள் பிரளயகாலத்தில் இரவாதபடி கடவுளானவர் தோணியிலே ஏற்றிப் பன்னிரண்டுபேர்களைக் கொண்டவூர் இதுபாருங்கள் சடாயுசம்பாதிகள்பெரிதானபூசைசெய்ய வரங்களைக்கொடுத்து அவர்களுடைய இருண்டநோயைத்தீர்க்கும் மருந்துபோலும் கடவுள் இருக்கின்ற வூர் இதுபாருங்கள் பார்வதிதேவி மயில்வடிவாய் பூசைபண்ணித் துதிக்கும்படியான இந்தஇடம் காவேரியில் துலாஸ்நானம் பண்ணி நம்மையொத்தமூன்றுகோடி ஞானமுனிவர்கள் வந்து பூசைபண்ணுகின்ற மாயூரம்பாருங்கள் தருமதேவதைபூசைபண்ணின தருமபுரம் இதுபாருங்கள் நான்குகொம்புகளை யுடைய ஐராவதம் தாருகாசுரன் அறுத்துவிட்ட கொம்பைப் பழையபடி குற்றமில்லாமல் தவஞ்செய்துபெற்ற தலம் இதுபாருங்கள் மாலைசாத்துகின்ற தாடகையினுடைய மானங்காப்பதற்கு வளைந்து அழகியகச்சுக்கொண்டுகட்டி இழுக்கின்ற பெருமைபெற்ற கலயநாயனர் அன்புக்கு நிமிர்ந்தருளின நமதுகடவுள்ஊர் இதுபாருங்கள் யானைமுகாசுரனைக் கொன்றபின்பு யானைமுகக்கடவுள் பூசைபண்ணின சிவபுரம் இதுபாருங்கள் தாருகாசுரனைக்கொன்று முருகக்கடவுள் சிவனைப் பூசைபண்ணின இடம் இதுபாருங்கள் ஆத்திமரத்தின்கிழே மணலாலே இலிங்கங்கண்டு பசுவின்பாலால் அபிஷேகஞ்செய்து சிவனணிகின்ற மாலையைப் பெற்றுச் சூட்டிக்கொள்ளுமவரான பிள்ளையாராகிய தண்டியடிகள் ஊர் இதுபாருங்கள் சினந்து விழுகின்ற யமனுடையமார்பிலே சேவடிக்கமலத்தைச் சாத்தி அந்த மார்க்கண்டேயருக்கு ஆயுள்கொடுத்த கடவுள்வாசஞ்செய்கின்ற வூர் அதுபாருங்கள் ஆனைத்தோலைப் போர்வையாகப் போர்த்துக்கொண்ட கடவுள் கோயில் இது பாருங்கள் பிரமன்தலையைப் பலிபாத்திரமாகக்கொண்ட கடவுளிடம் இதுபாருங்கள் ஆடலனங்களை யமுதுசெய்த செங்கணுனிடம் இதுபாருங்கள் ஆட்டுத்தலையை மாமனுக்குக்கொடுத்த மருமகனுகிய கடவுள்கோயில் இதுபாருங்கள் சலந்தராசுரனைக் காற்பெருவிரலாலேகோலிப்படைத்த சக்கரத்தாலேகொன்ற கடவுள் இடம் இதுபாருங்கள் ஒருசெட்டிப்பெண்கலியாணத்துக்காக உலகமெல்லாம் அறிய சாட்சியான வன்னிமரம் கிணறு இலிங்கம் இவைகளுள்ளஇடம் இதுபாருங்கள் நீலகண்டக் கடவுளை அருச்சனைபண்ணி பாண்டியன் பிரமகத்திதீர்ந்துகொண்ட தலம் இதுபாருங்கள் மாமகம்வரும்போதெல்லாம் கங்கைவந்து தோன்றுதலாலே முழுகினவர்கள் பாபங்கள்தீர்ந்து போகங்களை அனுபவிக்கின்ற பரிசுத்த தீர்த்தத்தையுடைய ஊர் இது பாருங்கள் தகப்பனுக்குக்குருவாக உபதேசஞ்செய்து எங்கள்குருவான முருகக்கடவுள் தலம் இதுபாருங்கள் விஷ்ணு கண்ணிடந்து பூவாகச்சாத்த அவனுக்குச் சக்கரங்கொடுத்ததலம் இதுபாருங்கள் நந்திதேவர் தவஞ்செய்ததலம் இதுபாருங்கள் சிலந்தியானை பார்வதி தாமரைக்கண்ணனுகிய விஷ்ணு இவர்கள் தவஞ்செய்தஊர் இதுபாருங்கள் திரிசிரன்பூசைபண்ணின மலையிதுபாருங்கள் முழுகினவர்கள் பாபங்களையெல்லாம் போக்குகின்ற காவிரிநதியிது பாருங்கள் இந்தக்காவேரியே வெண்முத்துமாலைபோலே விளங்குகின்ற சோழநாடு இதுபாருங்கள் அந்தஆறு தமிழ்நிலைதெரிந்ததானவையைநதி சுவர்க்கலோகமே ஆகாயத்திலிருந்து வழுவிவிழுந்து கிடக்கிறதுபோறறேன்றுகின்றது தூரத்திலே அது தான்பாண்டியனுடுபாருங்களென்று அகத்தியமஹாமுனிவர் சொல்ல புதல்கள்போலேசோலைகளும் சிறு வாய்க்கால்கள்போலே நதிகளும் குளங்கள்சிறிதே நீரூறுகின்றகுழிகள்போலவும் வயல்கள்கீரைப்பாத்திபோலவும் தாழைகள் சிறுபுற்கள்போலவும் வாழைத்தோட்டங்கள் மஞ்சட்பாத்திகள்போலவும்

தோன்ற முனிவர்கள்கண்டு பின்பு பலநிறங்களையுடைய மாடவரிசைகளும் உபரிகைநிரைகளும் செய்குன்றுகளும் அன்னம் வெண்குருகு செம்போத்து கிளி மயில் இப்படிப்பட்டபட்சிகள் வெவ்வேறே கும்புகூடி யிருப்பதுபோலவும் கொடியாடைகள் அந்தப்பட்சிகள் இறகுகள்விரிப்பதுபோலவும் கண்டார்கள் அப்படிநாடுநகரங்களின் வளங்களைக்கண்டு கொண்டு நடந்துநடந்துகண்களுக்கு அதிசயந்தோன்ற ஆகாசத்திலே உலகத்தைவலமாகவருகிறமுனிவர்கள் ஆகாயத்தையளாவுகின்ற கொடுங்குன்றும் தளிப்புத்தூரும் சோலைகளிலே வண்டுகள்பாட மயில்களாடுகின்ற ஆடானைவளநகரும் மெய்யானவேதங்கள் துதிக்கின்ற புனவாயினகரும் தவசித்தர் இரதவாதஞ்செய்து சிவனுருவங்கண்ட அழகியநகரும் எல்லாவரத்தையுந்தருகின்றவனுகிச் சிவன்விளங்குகின்ற கானப்பேரும் விரதயோகநெறியிலே நின்று பார்வதியைத்திருமணஞ்செய்துகொண்டவர் விளங்குகின்ற திருச்சுழியனகரும் இராவணனைக்கொன்ற பழியினாலேமயங்கி விஷ்ணு தனக்குச்சக்கரங்கொடுத்த கடவுளை அருச்சனை பண்ணிக்கொண்டுபோன பெரியநகரும் முத்தும் வயிடூரியமும் பொன்னும்விளைகின்ற தாமிரபர்ணிக்கரையிலே பிறவாதகடவுள் மூங்கில்வயிற்றிலே பிறந்ததான பழையநகரும் துளசிமாலையணிந்தகடவுளை கொன்றைமாலையணிந்த கடவுளாகச்செய்த பழையநகரும் கோழிக்கொடிக் கடவுள் தெய்வயானையைக் கலியாணஞ்செய்துகொண்டிருந்த மலையும் அருச்சுனன்விற்கழியாலே அடிக்கவடுவானமுடியையுடைய கடவுளிருக்கிறவளநகரும் மேகங்கள்படிகின்ற திருவாப்பனூரும் கண்டுவணங்கிக் குளிர்ந்த அலையாகிய கைகளுடனே வண்டுகள் படிகின்ற தாமரைமலரே முகமாகவுடைய வையையாகிய தேவியை முன்னேவணங்கிக்கண்டு கொண்டு எட்டுத் திக்குகளையும் அண்டத்தையுங் கடந்து உலகத்தையுண்ட நெடியமால்போல் உயர்ந்துநிற்கிற கோபுரத்தைமுன்னேவணங்கி உள்ளே புகுந்து வீதிகளெல்லாம்பணிந்தெழுந்து பிரகாரங்களெல்லாஞ் சுற்றிக்கொண்டுபோய்ப் பொன்மயமான கோயிலுக்குள்ளேவந்து பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து அனுஷ்டானம்பண்ணிக் கொண்டு நிலையாகஐந்தெழுத்தையும் எண்ணி மதம்பொழிந்துகொண்டு நான்குதோள்களும் சிறியகண்களும் ஐந்துகைகளையுமுடைய சித்திவிநாயகக்கடவுளைப்பாதம்வணங்கி மூன்றுலோகங்களும் நான்குவேதங்களும் முறையேதோன்றச்செய்த அங்கயற்கண்ணம்மைபாதங்களைத்தலைகளால்வணங்கிக்கொண்டுபோய் அன்புகொடுத்து இனிதான அருளைக்கொண்டு வெயில்வீசுகின்ற மாணிக்கங்களாலும் சொர்ணத்தாலும் அமைந்த இந்திரவிமானத்திலே அமர்ந்திருக்கின்ற ஒப்பற்ற சோதியினுடையசெவந்தபாததாமரைகள் சடையையுடைய தங்கள் தலைகள்மேன்மலர' வணங்கித்துதித்து அன்று இரண்டுகாலமும் உணவில்லாமலிருந்து சூரியன் இராத்திரியை அறுப்பதான ஒளிவாளென்னும்படி உதையமாகுமுன்னே பொற்றாமரைத்தீர்த்தமாடி காலைநியதிகளைச் செய்துகொண்டு இந்திரியங்களைந்தையும் வென்று உள்ளத்திலே அன்புநீர்பாய அதனால் விளைகின்றமுழுதுக்குமுதலாகிய கடவுளை உலகத்திலே கடம்பமரத்தடியிலே மின்னலெல்லாங் கூடிநிற்பதுபோலான இந்திரவிமானத்தின்மேலே தோன்றக்கண்டுவாசங்கலந்ததிருமஞ்சனம் தேன் கரும்பு வாழைக்கனி குற்றமில்லாத பசுவின்பஞ்சகௌவியம் தோஷரகிதமானபஞ்சாமிர்தம் பொதியச்சந்தனம்வாசம்வீசுகின்ற குளிர்ந்தபனிநீர்வெள்ளம் கஸ்தூரிபுழுகு சவ்வாது திவ்வியபரிமளமான மிருதுவுபொருந்திய புஷ்பங்கள் வஸ்திரம்அலங்கிருதமான ரத்தினாபரணங்கள்நல்ல சுவையான திருவமுதுஆகிய இவைகளெல்லாங் கொண்டு சதவுருத்திர மந்திரத்தைச்சொல்லி அபிஷேகஞ்செய்துசந்தனம்அப்பிமாலைசாத்திஆபரணங்கள்பூட்டி பாகமாகமந்திரம்சொல்லிச்சமைத்தபாலமுதுநிவேதனஞ்செய்து ஐந்துவகைவாசங்கலந்தபாக்குவெற்றிலைநிவேதித்து சுகம்தோன்றுவதாக தூபதீபாதிகளெல்லாம் கொடுத்து சிவமயமானபஞ்சாக்கினியிலே துடுவைநிரம்ப நெய்யைமொண்டு வார்த்துப் பூசைமுடித்து நான்குவேதங்களுஞ்சொன்ன மெய்யானமந்திரமாகிய சகஸ்திரநாமத்தைச்சொல்லி மூவிலைவில்வமும் நீலமலரும்கொண்டுசாத்திக் கடவுளைமகிழச்செய்து வாசங்கலந்த திருமஞ்சனநீருடனே மந்திரபுஷ்பங்களைக்கைக்கொண்டு அந்தச்

சிவபூசைப்பலனை மூன்றுகண்களையுடைய பரிசுத்தன்கையிற்கொடுத்து மனத்திலே அன்புபெருகக் கண்கள்நிரம்ப நீர்பெருகியொழுகக் கடவுளை எல்லாமுனிவரும்வணங்கி.

பழியொடுபாசமாறுகெடவாசவன்செய்பணிகொண்டவண்டசரணம்
வழிபடுதொண்டர்கொண்டநிலைகண்டுவெள்ளிமணிமன்றுளாடிசரணஞ்
செழியன்விளிந்திடாதபடிமாறியாடறெளிவித்தசோதிசரண
மெழுகடல்கூவிமாமியுடன்மாமனுடவிசைவித்தவாதிசரணம்.

வெங்கரியாவிசோரநரசிங்கவாளிவிடுவேடரேறுசரணம்
புங்கவர்தேறவாதிமறையுட்கிடந்தபொருளோதுபோதசரணம்
வங்கமதேறிவேலைமகரம்பிடித்தவலையாண்மணாளசரணம்
கங்கணநாகம்வீசிநகரொல்லைகண்டகறைசொண்டகண்டசரணம்.

மைந்தனிலாழிமேருமகவானகந்தைமடிவித்தநித்தசரணஞ்
சுந்தரநாமவாளிபணிகொண்டுகிள்ளிதொகைவென்றவீரசரணம்
வெந்திரன்மாறன்முன்கலுழுருவானைகன்னன்மிசைவித்தசித்தசரணம்
முந்தியகல்லின்மாதர்பெறவட்டசித்திமுயல்வித்தயோகிசரணம்.

திருமணிமைந்தன்மைந்தன்முடிசூடவிற்றதிருமல்குசெல்வசரணம்
மருமகனென்றுமாமனுருவாய்வழக்குவலிபேசுமைந்தசரணங்
குருமொழிதந்துநாரைகுருவிக்குவீடுகுடிதந்தவெந்தைசரணம்
வருபழியஞ்சிவேடமகனுக்கிரங்குமதுராபுரேசசரணம்.

விருத்தகுமாரபாலவருண்மேனிகொண்டுவிளையாடுமண்ணல்சரணங்
குரத்தியைநச்சுபாவியுயிருண்டுசோரிகுடைவாகைவேலசரணங்
கருத்திஞ்சபாணனுளினிசைபாடிமாறுகளைவேதகீதசரண
நரித்திரண்மாவைமீளநகரங்கலங்கநரிசெய்தநம்பசரணம்.

முற்பகலாறிரண்டுசிறுபன்றியுண்ணமுலைதந்தவன்னைசரணம்
பொற்புறுமாயவாவையடலேறுகொண்டுபொருதட்டசிட்டசரணம்
பற்பலஞாலமெங்குமடையப்பிரம்புபடுமட்டமூர்த்திசரணங்
கற்பிளொருத்திமன்றலறிவிக்கமூன்றுகரிதந்தவள்ளல்சரணம்.

அளவைகளாலும்வேதமுதனூல்களாலுமயன்மாயனாலுமளவாக்
களவையுனக்குநாமகுணசின்னசாதிகதிசெய்தியில்லையவையு
முளவெனயாமறிந்துதுதிசெய்யவேகொலுலகஞ்செயன்பினெளிதாய்
விளையருண்மேனிகொண்டிவ்வறுபத்துநாலுவிளையாடல்செய்தபடியே.

என்றுதுதித்த வசிட்டர்முதலான இருடிகளையும் அகஸ்தியரையும் தேனைச்சிந்துகின்ற கடம்பவனத்திலே வாசஞ்செய்கின்ற சிவபெருமானானவர்இலிங்கத்தினின்றும் ஒருதிவ்வியசொரூபங்கொண்டுவந்து நின்றுபார்த்து கோபத்தைப்போக்கி மனந்தெளிந்த முனிவர்களே நீங்கள் பண்ணின பூசையும் தோத்திரமும் எல்லாத்தெய்வஸ்தலங்களுக்கும் எல்லாவுயிர்களுக்கும் நிறைவாகி நமக்கும் பேரானந்தமாயிற்றென்று பெரிதானகிருபைகூர்ந்து அகஸ்தியரைவருகவென்று அருகேஅழைத்து தமதுகையை

அவர்தலைமேலேவைத்து முதுகைத்தடவி நம்மைஒப்பானவன்நீயே நம்முடையதருமசொரூபியான பார்வதியை ஒப்பானவள் உனதுகற்புடைமனைவியான உலோபாமுத்திரையே ஆனபடியினாலே உங்களை ஒப்பவர் உலகத்திலேயாரிருக்கிறார் ஆனாலும் நிறைந்ததவத்தைச்செய்தவனும்அந்தத்தவத்தால்வலிமைபெற்றவனும் நீயேஅல்லவோ ஆகையாலே உனக்குக்கிடையாத வரங்கள்தருகிறதெப்படி உனக்குக்கிடையாத பொருள்களொன்றுமில்லை என்றருள்செய்து அந்த இலிங்கத்துக்குள்ளேபுகுந்து தமதிச்சைவடிவாயமர்ந்தனராக அப்போது அப்படிதமக்குவேண்டிய வரங்களெல்லாங்கொடுக்குஞ் சிவலிங்கமொன்று தமதுபெயராலே அகத்தீஸ்வரலிங்கமென்று அங்கேபிரதிஷ்டைபண்ணினார் அப்படியேமற்றைவசிட்டர்முதலான முனிவர்களும் தங்கள்தங்கள்பெயராலே இலிங்கங்கள் நிலைபெறச்செய்தார்கள் அப்படிபிரதிஷ்டைசெய்து துதித்து அருச்சனைசெய்துநினைவுக்கரியராய் அன்புக்கெளியவராய் அஷ்டமூர்த்தியான அங்கயற்கண்ணம்மைக்கு மகிழ்நரைமூன்றுகாலமும்போய் தலைவணங்கி பேரின்பம்பெருகின மனத்தையுடையவர்களாய் தேன்கூட்டைமொய்த்த வண்டுகள்போல அந்தப்பெரிதான ஸ்தலத்திலேதானே வசிட்டர்முதலான முனிவர்களெல்லாம் தபோவனஞ் செய்திருந்தனர்கள்.

அருச்சனைப்படலம் – முற்றுப்பெற்றது.

திருவிளையாடற்புராணம்

முற்றிற்று - முற்றும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விளம்பரம்.